

Holy Bible

Aionian Edition®

Сербиан Библие, Даничић Карадзић
Serbian Bible Karadzic/Danicic
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

Сербијан Библија, Даничић Карадзић

Serbian Bible Karadzic/Danicic

New Testament

Language: Serbian

Serbia, Bosnia, Herzegovina, Montenegro, Kosovo, Croatia

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 6/19/2017

Source copyright: Public Domain

Karadžić New Testament, Daničić Old Testament, 1847, 1865

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Предговор

Српски at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Српски at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Преглед садржаја

НОВИ ЗАВЕТ

Матеј	1
Марко	28
Лука	45
Јован	74
Дела апостолска	95
Римљанима	123
1 Коринћанима	134
2 Коринћанима	145
Галатима	152
Ефесцима	156
Филипљанима	160
Колошанима	163
1 Солуњанима	166
2 Солуњанима	169
1 Тимотеју	171
2 Тимотеју	174
Титу	176
Филимону	178
Јеврејима	179
Јаковљева	187
1 Петрова	190
2 Петрова	193
1 Јованова	195
2 Јованова	198
3 Јованова	199
Јудина	200
Откривење	201

Додатак

Водич за читаоце

Речник

Kapte

Судбина

Илустрације, Doré

НОВИ ЗАВЕТ

А Исус говораше: Оч! Опрости им; јер не знаду шта чине.

А делећи Његове хаљине бацаху коцке.

Лука 23:34

Матеј

1 Племе Исуса Христа, сина Давида
Аврамовог сина. **2** Авраам роди Исака.
А Исаک роди Јакова. А Јаков роди Јуду и
браћу његову. **3** А Јуда роди Фареса и Зару
с Тамаром. А Фарес роди Есрому. А Есрому
роди Арама. **4** А Арам роди Аминадава.
А Аминадав роди Наасона. А Наасон роди
Салмона. **5** А Салмон роди Вооза с Рахавом. А
Вооз роди Овида с Рутом. А Овид роди Јесеја.
6 А Јесеј роди Давида цара. А Давид цар
роди Соломуна с Уријиницом. **7** А Соломун
роди Ровоама. А Ровоам роди Авију. А Авија
роди Асу. **8** А Аса роди Јосафата. А Јосафат
роди Јорама. А Јорам роди Озију. **9** А Озија
роди Јоатама. А Јоатам роди Ахаза. А Ахаз
роди Езекију. **10** А Езекија роди Манасију, а
Манасија роди Амона. А Амон роди Јосију.
11 А Јосија роди Јехонију и браћу његову, у
сеоби вавилонској. **12** А по сеоби вавилонској,
Јехонија роди Салатијла. А Салатијло роди
Зоравела. **13** А Зоравел роди Авиуда.
А Авиуд роди Елијакима. А Елијаким роди
Азор. **14** А Азор роди Садока. А Садок роди
Ахима. А Ахим роди Елиуда. **15** А Елиуд роди
Елеазара, а Елеазар роди Матана. А Матан
роди Јакова. **16** А Јаков роди Јосифа, мужа
Марије, која роди Исуса прозваног Христа.
17 Свега дакле колена од Аврама до Давида,
колена четрнаест, а од Давида до сеобе
вавилонске, колена четрнаест, а од сеобе
вавилонске до Христа, колена четрнаест. **18**
А рођење Исуса Христа било је овако: кад
је Марија, мати Његова, била испрошена за
Јосифа, а још док се нису били састали, нађе
се да је она трудна од Духа Светог. **19** А Јосиф
муж њен, будући побожан и не хтевши је
јавно срамотити, намисли је тајно пустити.
20 Но кад он тако помисли, а то му се јави
у сну анђео Господњи говорећи: Јосифе,
сине Давидов! Не бој се узети Марије жене
своје; јер оно што се у њој зачело од Духа
је Светог. **21** Па ће родити Сина, и надени
Му име Исус; јер ће Он избавити свој народ
од греха њихових. **22** А ово је све било да се

изврши шта је Господ казао преко пророка
који говори: **23** Ето, девојка ће затруднети, и
родиће Сина, и наденуће Му име Емануило,
које ће рећи: С нама Бог. **24** Кад се Јосиф
пробуди од сна, учини како му је заповедио
анђео Господњи, и узме жену своју. **25** И не
знаше за њу док не роди Сина свог првенца,
и надеде Му име Исус.

2 А кад се роди Исус у Витлејему јудејском,
за времена цара Ирода, а то дођу мудраци
с истока у Јерусалим, и кажу: **2** Где је
цар јудејски што се родио? Јер смо видели
Његову звезду на истоку и дошли смо
да Му се поклонимо. **3** Кад то чује цар
Ирод, уплаши се, и сав Јерусалим с њим.
4 И сабравши све главаре свештенничке и
књижевнике народне, питаše их: Где ће
се родити Христос? **5** А они му рекоше:
у Витлејему јудејском; јер је тако пророк
написао: **6** И ти Витлејеме, земљо Јудина!
Ни по чем ниси најмањи у држави Јудиној;
јер ће из тебе изићи человођа који ће пасти
народ мој Израиља. **7** Онда Ирод тајно дозва
мудраце, и испитиваše их кад се појавила
звезда. **8** И пославши их у Витлејем, рече:
Идите и распитајте добро за дете, па кад
га нађете, јавите ми, да и ја идем да му
се поклоним. **9** И они саслушавши цара,
пођоše: а то и звезда коју су видели на
истоку, иђаше пред њима док не дође и стаде
одозго где беше дете. **10** А кад видеше звезду
где је стала, обрадоваše се веома великим
радости. **11** И ушавши у кућу, видеше дете
с Маријом матером Његовом, и падоše и
поклонише Му се; па отвориše даре своје и
дариваše Га: златом, и тамјаном, и смирном.
12 И примивши у сну заповест да се не
враћају к Ироду, другим путем отидоše у
своју земљу. **13** А пошто они отиду, а то анђео
Господњи јави се Јосифу у сну и каза му:
устани, узми дете и матер Његову па бежи
у Мисир, и буди онамо док ти не кажем;
јер ће Ирод тражити дете да Га погуби.
14 И он уставши узе дете и матер Његову
ноћу и отиде у Мисир. **15** И би тамо до

смрти Иродове: да се изврши шта је Господ добар род, сече се и у огањ баца. **11**Ја дакле рекао преко пророка који говори: Из Мисира крштавам вас водом за покајање; а Онај дозвах Сина свог. **16**Тада Ирод, кад виде да који иде за мном, јачи је од мене; ја нисам су га мудраци преварили, разгневи се врло достојан Њему обуђу понети; Он ће вас и посла те побише сву децу по Витлејему крстити Духом Светим и огњем. **12**Њему и по свој околини његовој од две године и је лопата у руци Његовој, па ће отребити ниже, по времену које је добро дознао од гумно своје, и скупиће пшеницу своју у мудраца. **17**Тада се зби шта је казао пророк житници, а плеву ће сажећи огњем вечним. Јеремија говорећи: **18**Глас у Рами чу се, плач, **13**Тада дође Исус из Галилеје на Јордан к и ридање, и јаукање много: Рахила плаче Јовану да се крсти. **14**А Јован брањаше Му за својом децом, и неће да се утеши, јер их говорећи: Ти треба мене да крстиш, а Ти нема. **19**А по смрти Иродовој, гле, анђео ли долазиш к мени? **15**А Исус одговори Господњи у сну јави се Јосифу у Мисиру. **20**И и рече му: Остави сад, јер тако нам треба рече: Устани, и узми дете и матер Његову и испунити сваку правду. Тада Јован остави иди у земљу Израиљеву; јер су изумрли који Га. **16**И крстивши се Исус изиђе одмах из су тражили душу детињу. **21**И он уставши, воде; и гле, отворише Му се небеса, и виде узе дете и матер Његову, и дође у земљу Духа Божјег где силази као голуб и дође на Израиљеву. **22**Али чувши да Архелaj царује у Њега. **17**И гле, глас с неба који говори: Ово Јudeји место Ирода оца свог, побоја се онамо је Син мој љубазни који је по мојој вољи. ићи; него примивши у сну заповест, отиде у крајеве галилејске. **23**И дошавши онамо, намести се у граду који се зове Назарет, да се збуде као што су казали пророци да ће се Назарећанин назвати.

4 Тада Исуса одведе Дух у пустињу да Га ѡаво куша. **2**И постивши се дана четрдесет и ноћи четрдесет, напослетку огладне. **3**И приступи к Њему кушач и рече: Ако си Син Божји, реци да камење ово хлебови постану.

3У оно пак доба дође Јован крститељ, и **4**А Он одговори и рече: Писано је: Не живи учаше у пустињи јудејској. **2**И говораше: човек о самом хлебу, но о свакој речи која Покажте се, јер се приближи царство небеско. излази из уста Божјих. **5**Тада одведе Га ѡаво **3**Јер је то онај за кога је говорио пророк у свети град и постави Га наврх цркве; **6**Исаја где каже: Глас оног што виче Па Му рече: Ако си Син Божји, скочи доле, у пустињи: Приправите пут Господу, и јер у писму стоји да ће анђелима својим поравните стазе Његове. **4**Јован имаше заповедити за тебе, и узеће те на руке, да хальину од длаке камиље и појас кожан око где не запнеш за камен ногом својом. **7**А себе; а храна његова беше скакавци и мед Исус рече љему: Али и то стоји написано: дивљи. **5**Тада излажаше к љему Јерусалим Немој кушати Господа Бога свог. **8**Опет Га и сва Јudeја, и сва околина јорданска. **6**И он узе ѡаво и одведе Га на гору врло високу, их крштаваше у Јордану, и исповедању грехе и показа Му сва царства овог света и славу своје. **7**А кад виде (Јован) многе фарисеје љихову; **9**И рече Му: Све ово даћу теби ако и садукеје где иду да их крсти, рече им: паднеш и поклониш ми се. **10**Тада рече Породи аспидини! Ко каза вама да бежите од љему Исус: Иди од мене, сотоно; јер стоји гнева који иде? **8**Родите дакле род достојан написано: Господу Богу свом поклањај се и покајања. **9**И не мислите и не говорите Љему једино служи. **11**Тада остави Га ѡаво, у себи: Имамо оца Аврама; јер вам кажем и гле, анђели приступише и служаху Му. да може Бог и од камења овог подигнути **12**А кад чу Исус да је Јован предан, отиде децу Авраму. **10**Већ и секира код корена у Галилеју. **13**И оставивши Назарет дође и дрвету стоји; свако дакле дрво које не рађа намести се у Капернауму приморском на

међи Завулоновој и Нефталимовој. **14** Да се свакојаке рђаве речи лажући, мене ради. **12** збуде шта је рекао Исаја пророк говорећи: Радујте се и веселите се, јер је велика плата **15** Земља Завулонова и земља Нефталимова, ваша на небесима, јер су тако прогонили на путу к мору с оне стране Јордана, Галилеја пророке пре вас. **13** Ви сте со земљи; ако со незнабожачка. **16** Људи који седе у тами, обљутави, чим ће се осолити? Она већ неће видеше видело велико, и онима што седе на бити низашта, осим да се проспе напоље и страни и у сену смртном, засветли видело. да је људи погазе. **14** Ви сте видело свету; **17** Отада поче Исус учити и говорити: Покажте не може се град сакрити кад на гори стоји. се, јер се приближи царство небеско. **18** И **15** Нити се ужиже свећа и међу под суд идући покрај мора галилејског виде два него на свећњак, те светли свима који су брата, Симона, који се зове Петар, и Андрију у кући. **16** Тако да се светли ваше видело брата његовог, где међу мреже у море, јер пред људима, да виде ваша добра дела, и беху рибари. **19** И рече им: Хајдете за мном, славе Оца вашег који је на небесима. **17** Не и учинићу вас ловцима људским. **20** А они мислите да сам ја дошао да покварим закон тај час оставише мреже и за њим отидоше. или пророке: нисам дошао да покварим, **21** И отишавши одатле виде друга два брата, него да испуним. **18** Јер вам заиста кажем: Јакова Зеведејевог, и Јована брата његовог, у докле небо и земља стоји, неће нестати ни лађи са Зеведејем оцем њиховим где крпе најмање словце или једна титла из закона мреже своје, и позва их. **22** А они тај час док се све не изврши. **19** Ако ко поквари оставише лађу и оца свог и за њим отидоше. једну од ових најмањих заповести и научи **23** И прохођаше по свој Галилеји Исус учећи тако људе, најмањи називаће се у царству по зборницама њиховим, и проповедајући небеском; а ко изврши и научи, тај ће се јеванђеље о царству, и исцелујући сваку велики назвати у царству небеском. **20** Јер болест и сваку немоћ по људима. **24** И отиде вам кажем да ако не буде већа правда ваша глас о Њему по свој Сирији и приведоше него књижевника и фарисеја, нећете ући у Му све болесне од различних болести и с царство небеско. **21** Чули сте како је казано различним мукама, и бесне, и месечњаке, и старима: Не убиј; јер ко убије, биће крив узете, и исцели их. **25** И за њим иђаше народа суду. **22** А ја вам кажем да ће сваки који много из Галилеје, и из Десет Градова, и из Јерусалима, и Јudeје, и испреко Јордана.

5 А кад Он виде народ, попе се на гору, и седе, и приступише Му ученици његови. **2** И отворивши уста своја учаше их говорећи: **3** Благо сиромашнима духом, јер је њихово царство небеско; **4** Благо онима који плачу, јер ће се утешити; **5** Благо кроткима, јер ће наследити земљу; **6** Благо гладнима и жеднима правде, јер ће се наситити; **7** Благо милостивима, јер ће бити помилованi; **8** Благо онима који су чистог срца, јер ће Бога видети; **9** Благо онима који мир граде, јер ће се синови Божји назвати; **10** Благо прогнанима правде ради, јер је њихово царство небеско. **11** Благо вама ако вас узасрамоте и успрогоне и кажу на вас

се гневи на брата свог низашта, бити крив суду; а ако ли ко рече брату свом: Рака! Биће крив скupштини; а ко рече: Будало! Биће крив паклу огњеном. (**Geenna g1067**) **23** Зато дакле ако принесеш дар свој к олтару, и онде се опоменеш да брат твој има нешто на те, **24** Остави онде дар свој пред олтаром, и иди пре те се помири с братом својим, па онда дођи и принеси дар свој. **25** Мири се са супарником својим брзо, док си на путу с њим, да те супарник не преда судији, а судија да те не преда слузи и у тамницу да те не ставе. **26** Заиста ти кажем: нећеш изаћи оданде док не даш до последњег динара. **27** Чули сте како је казано старима: Не чини прељубе. **28** А ја вам кажем да сваки који погледа на жену са жељом, већ је учинио прељубу у срцу свом. **29** А ако те око твоје

десно саблажњава, ископај га и баци од себе: јер ти је боље да погине један од удова твојих неголи све тело твоје да буде бачено у пакао. (Geenna g1067) 30 И ако те десна рука твоја саблажњава, одсеки је и баци од себе: јер ти је боље да погине један од удова твојих неголи све тело твоје да буде бачено у пакао.

(Geenna g1067) 31 Тако је казано: Ако ко пусти жену своју, да јој да књигу распушну. 32 А ја левица твоја шта чини десница твоја. 4 Тако вам кажем да сваки који пусти жену своју, да буде милостиња твоја тајна; и Отац твој осим за прељубу, наводи је те чини прељубу; који види тајно, платиће теби јавно. 5 И и који пуштеницу узме прељубу чини. 33 кад се молиш Богу, не буди као лицемери, Још сте чули како је казано старима: Не који радо по зборницама и на раскршћу по куни се криво, а испуни шта си се Господу улицама стоје и моле се да их виде људи. заклео. 34 А ја вам кажем: не куните се Заиста вам кажем да су примили плату никако: ни небом, јер је престо Божји; 35 Ни своју. 6 А ти кад се молиш, уђи у клет своју, земљом, јер је подножје ногама Његовим; и затворивши врата своја, помоли се Оцу ни Јерусалимом, јер је град великог Цара. 36 свом који је у тајности; и Отац твој који Ни главом својом не куни се, јер не можеш види тајно, платиће теби јавно. 7 А кад се длаке једне беле или црне учинити. 37 Дакле молите, не говорите много ко незнабоши; нека буде ваша реч: да - да; не - не; а шта је јер они мисле да ће за многе речи своје више од овог, ода зла је. 38 Чули сте да је бити услишени. 8 Ви дакле не будите као казано: Око за око, и зуб за зуб. 39 А ја вам они; јер зна Отац ваш шта вам треба пре кажем да се не браните ода зла, него ако те молитве ваше; 9 Овако дакле молите се ви: ко удари по десном твом образу, обрни му и Оче наш који си на небесима, да се свети други; 40 И који хоће да се суди с тобом и име Твоје; 10 Да дође царство Твоје; да буде кошуљу твоју да узме, подај му и хаљину. 41 вольја Твоја и на земљи као на небу; 11 Хлеб И ако те потера ко један сат, иди с њиме два. наш потребни дај нам данас; 12 И опрости 42 Који иште у тебе, подај му; и који хоће да нам дугове наше као и ми што оправштамо му узајмиш, не одреци му. 43 Чули сте да дужницима својим; 13 И не наведи нас у је казано: Љуби ближњег свог, и мрзи на напаст; но избави нас ода зла. Јер је Твоје непријатеља свог. 44 А ја вам кажем: љубите царство, и сила, и слава вајек. Амин. 14 непријатеље своје, благосиљајте оне који вас Јер ако оправштате људима грехе њихове, куну, чините добро онима који на вас мрзе оправстиће и вами Отац ваш небески. 15 Ако и молите се Богу за оне који вас гоне; 45 Да ли не оправштате људима грехе њихове, ни будете синови Оца свог који је на небесима; Отац ваш неће опростити вама грехе ваше. јер Он заповеда свом сунцу, те обасјава 16 А кад постите, не будите жалосни као и зле и добре, и даје дажд праведнима и лицемери; јер они начине бледа лица своја неправеднима. 46 Јер ако љубите оне који да их виде људи где посте. Заиста вам кажем вас љубе, какву плату имате? Не чине ли то да су примили плату своју. 17 А ти кад и цариници? 47 И ако Бога називате само постиш, намажи главу своју, и лице своје својој браћи, шта одвише чините? Не чине умиј, 18 Да те не виде људи где постиш, ли тако и незнабоши? 48 Будите ви дакле него Отац твој који је у тајности; и Отац твој савршени, као што је савршен Отац ваш који види тајно, платиће теби јавно. 19 Не сабирајте себи благо на земљи, где мољац и рђа квари, и где лупежи поткопавају и

6 Пазите да правду своју не чините пред људима да вас они виде; иначе плату немате од Оца свог који је на небесима. 2 Кад дакле дајеш милостињу, не труби пред собом, као што чине лицемери по зборницама и по улицама да их хвале људи. Заиста вам кажем: примили су плату своју.

3 А ти кад чиниш милостињу, да не зна јену своју, да јој да књигу распушну. 4 Тако вам кажем да сваки који пусти жену своју, да буде милостиња твоја тајна; и Отац твој осим за прељубу, наводи је те чини прељубу; који види тајно, платиће теби јавно. 5 И и који пуштеницу узме прељубу чини. 33 кад се молиш Богу, не буди као лицемери, Још сте чули како је казано старима: Не који радо по зборницама и на раскршћу по куни се криво, а испуни шта си се Господу улицама стоје и моле се да их виде људи. заклео. 34 А ја вам кажем: не куните се Заиста вам кажем да су примили плату никако: ни небом, јер је престо Божји; 35 Ни своју. 6 А ти кад се молиш, уђи у клет своју, земљом, јер је подножје ногама Његовим; и затворивши врата своја, помоли се Оцу ни Јерусалимом, јер је град великог Цара. 36 свом који је у тајности; и Отац твој који Ни главом својом не куни се, јер не можеш види тајно, платиће теби јавно. 7 А кад се длаке једне беле или црне учинити. 37 Дакле молите, не говорите много ко незнабоши; нека буде ваша реч: да - да; не - не; а шта је јер они мисле да ће за многе речи своје више од овог, ода зла је. 38 Чули сте да је бити услишени. 8 Ви дакле не будите као казано: Око за око, и зуб за зуб. 39 А ја вам они; јер зна Отац ваш шта вам треба пре кажем да се не браните ода зла, него ако те молитве ваше; 9 Овако дакле молите се ви: ко удари по десном твом образу, обрни му и Оče наш који си на небесима, да се свети други; 40 И који хоће да се суди с тобом и име Твоје; 10 Да дође царство Твоје; да буде кошуљу твоју да узме, подај му и хаљину. 41 вольја Твоја и на земљи као на небу; 11 Хлеб И ако те потера ко један сат, иди с њиме два. наш потребни дај нам данас; 12 И опрости 42 Који иште у тебе, подај му; и који хоће да нам дугове наше као и ми што оправштамо му узајмиш, не одреци му. 43 Чули сте да дужницима својим; 13 И не наведи нас у је казано: Љуби ближњег свог, и мрзи на напаст; но избави нас ода зла. Јер је Твоје непријатеља свог. 44 А ја вам кажем: љубите царство, и сила, и слава вајек. Амин. 14 непријатеље своје, благосиљајте оне који вас Јер ако оправштате људима грехе њихове, куну, чините добро онима који на вас мрзе оправстиће и вами Отац ваш небески. 15 Ако и молите се Богу за оне који вас гоне; 45 Да ли не оправштате људима грехе њихове, ни будете синови Оца свог који је на небесима; Отац ваш неће опростити вама грехе ваше. јер Он заповеда свом сунцу, те обасјава 16 А кад постите, не будите жалосни као и зле и добре, и даје дажд праведнима и лицемери; јер они начине бледа лица своја неправеднима. 46 Јер ако љубите оне који да их виде људи где посте. Заиста вам кажем вас љубе, какву плату имате? Не чине ли то да су примили плату своју. 17 А ти кад и цариници? 47 И ако Бога називате само постиш, намажи главу своју, и лице своје својој браћи, шта одвише чините? Не чине умиј, 18 Да те не виде људи где постиш, ли тако и незнабоши? 48 Будите ви дакле него Отац твој који је у тајности; и Отац твој савршени, као што је савршен Отац ваш који види тајно, платиће теби јавно. 19 Не сабирајте себи благо на земљи, где мољац и рђа квари, и где лупежи поткопавају и

краду; **20** Него сабирајте себи благо на небу, ока свог, па ћеш онда видети извадити трун где ни молац ни рђа не квари, и где лупежи из ока брата свог. **6** Не дајте светиње псима; не поткопавају и не краду. **21** Јер где је ваше нити мећите бисера свог пред свиње, да благо, онде ће бити и срце ваше. **22** Свећа је га не погазе ногама својим, и вративши се телу око. Ако дакле буде око твоје здраво, све не растргну вас. **7** Иштите, и даће вам се; ће тело твоје светло бити. **23** Ако ли око твоје тражите, и наћи ћете; куцајте, и отвориће кварно буде, све ће тело твоје тамно бити. вам се. **8** Јер сваки који иште, прима; и који Ако је дакле видело што је у теби тама, а тражи, налази; и који куца, отвориће му се. камоли тама? **24** Нико не може два господара **9** Или који је међу вами човек у кога ако служити: јер или ће на једног mrзeti, a заишte син његов хлеба камен да му да? другог љубити; или једном волети, а за **10** Или ако рибе заиште да му да змију? **11** другог не марити. Не можете Богу служити Кад дакле ви, зли будући, умете даре добре и мамони. **25** Зато вам кажем: не брините давати деци својој, колико ће више Отац ваш се за живот свој, шта ћете јести, или шта небески дати добра онима који Га моле? **12** ћете пити; ни за тело своје, у шта ћете се Све дакле што хоћете да чине вами људи, обући. Није ли живот претежнији од хране, чините и ви њима: јер је то закон и пророци. и тело од одела? **26** Погледајте на птице **13** Уђите на уску врата; јер су широка врата и небеске како не сеју, нити жњу, ни сабирају широк пут што воде у пропаст, и много их у житнице; па Отац ваш небески храни их. има који њим иду. **14** Као што су уска врата и Нисте ли ви много претежнији од њих? **27** тесан пут што воде у живот, и мало их је који А ко од вас бринући се може примакнути га налазе. **15** Чувате се од лажних пророка, расту свом лакат један? **28** И за одело што се који долазе к вама у оделу овчијем, а унутра бринете? Погледајте на љиљане у пољу како су вуци грабљиви. **16** По родовима њиховим расту; не труде се нити преду. **29** Али ја вам познаћете их. Еда ли се бере с трња грожђе, кажем да ни Соломун у својој слави не или с чичка смокве? **17** Тако свако дрво обуче се као један од њих. **30** А кад траву у добро родове добре рађа, а зло дрво родове пољу, која данас јесте, а сутра се у пећ баџа, зле рађа. **18** Не може дрво добро родова злих Бог тако одева, а камоли вас, маловерни? рађати, ни дрво зло родова добрих рађати. **31** Не брините се дакле говорећи: Шта ћемо **19** Свако дакле дрво које не рађа род добар, јести, или, шта ћемо пити, или, чим ћемо се секу и у огањ баџају. **20** И тако дакле по оденути? **32** Јер све ово незнабоши ишту; а родовима њиховим познаћете их. **21** Неће зна и Отац ваш небески да вами треба све сваки који ми говори: Господе! Господе! Уђи ово. **33** Него иштите најпре царство Божје, и у царство небеско; но који чини по вољи Оца правду Његову, и ово ће вам се све додати. мог који је на небесима. **22** Многи ће рећи **34** Не брините се дакле за сутра; јер сутра мени у онај дан: Господе! Господе! Нисмо ли бринуће се за се. Доста је сваком дану зла у име Твоје пророковали, и Твојим именом свог.

7 Не судите да вам се не суди; **2** Јер каквим судом судите, онаквим ће вам судити; и каквом мером мерите, онаквом ће вам се мерити. **3** А зашто видиш трун у оку брата свог, а брвна у оку свом не осећаш? **4** Или, како можеш рећи брату свом: Стани да ти извадим трун из ока твог; а ето брвно у оку твом? **5** Лицемере! Извади најпре брвно из

ћаволе изгонили, и Твојим именом чудеса многа творили? **23** И тада ћу им ја казати: Никад вас нисам знаю; идите од мене који чините безакоње. **24** Сваки дакле који слуша ове моје речи и извршује их, казаћу да је као мудар човек који сазида кућу своју на камену: **25** И удари дажд, и дођоше воде, и дунуше ветрови, и нападоше на кућу ону, и не паде; јер беше утврђена на камену. **26** А сваки који слуша ове моје речи а не

извршује их, он ће бити као човек луд који да иду на оне стране. **19** И приступивши један сазида кућу своју на песку: **27** И удари дажд, књижевник рече Му: Учитељу! Ја идем за и дођоше воде, и дунуше ветрови, и ударише Тобом куд год Ти пођеш. **20** Рече њему Исус: у кућу ону, и паде, и распаде се страшно. Лисице имају јаме и птице небеске гнезда; **28** И кад сврши Исус речи ове, дивљаше се а Син човечији нема где главе заклонити. народ научи Његовој. **29** Јер их учаше као **21** А други од ученика Његових рече Му: Онј који власт има, а не као књижевници.

8 А кад сиђе с горе, за Њим иђаше народа много. **2** И гле, човек губав дође и клањаше Му се говорећи: Господе! Ако хоћеш, можеш ме очистити. **3** И пруживши руку Исус, дохвати га се говорећи: Хоћу, очисти се. И одмах очисти се од губе. **4** И рече му Исус: Гледај, ником не казуј, него иди и покажи се свештенику, и принеси дар који је заповедио Мојсије ради сведочанства њима. **5** А кад уђе у Капернаум, приступи к Њему капетан молећи Га **6** И говорећи: Господе! Слуга мој лежи дома узет, и мучи се врло. **7** А Исус му рече: Ја ћу доћи и исцелићу га. **8** И капетан одговори и рече: Господе! Нисам достојан да под кров мој уђеш; него само реци реч, и оздравиће слуга мој. **9** Јер и ја сам човек под власти, и имам под собом војнике, па кажем једном: Иди, и иде; и другом: Дођи, и дође; и слузи свом: Учини то, и учини. **10** А кад чу Исус, удиви се и рече онима што иђају за Њим: Заиста вам кажем: ни у Израиљу толике вере не нађох. **11** И то вам кажем да ће многи од истока и запада доћи и сешће за трпезу с Авраамом и Исаком и Јаковом у царству небеском: **12** А синови царства изгнаће се у таму најкрајњу; онде ће бити плач и шкргут зуба. **13** А капетану рече Исус: Иди, и како си веровао нека ти буде. И оздрави слуга његов у тај час. **14** И дошаоши Исус у дом Петров виде ташту његову где лежи и грозница је тресе. **15** И прихвати је за руку, и пусти је грозница, и уста, и служаше Му. **16** А увече доведоше к Њему бесних много, и изгна духове речју, и све болеснике рекоше у себи: Овај хули на Бога. **4** И исцели: **17** Да се збуде шта је казао Исаја видећи Исус помисли њихове рече: Зашто пророк говорећи: Он немоћи наше узе и зло мислите у срцима својим? **5** Јер шта болести понесе. **18** А кад виде Исус много је лакше рећи: Опраштају ти се греси; или народа око себе, заповеди ученицима својим рећи: Устани и ходи? **6** Али да знate да власт

има Син човечији на земљи оправштати грехе руку, и уста девојка. **26** И отиде глас овај по (тада рече узетом): Устани, узми одар свој и свој земљи оној. **27** А кад је Исус одлазио иди дома. **7** И уставши отиде дома. **8** А људи оданде, за Њим иђаху два слепца вичући видећи чудише се, и хвалише Бога, који је и говорећи: Помилуј нас, сине Давидов! дао власт такву људима. **9** И одлазећи Исус **28** А кад дође у кућу, приступише к Њему оданде виде човека где седи на царини, по слепци, и рече им Исус: Верујете ли да имену Матеја, и рече му: Хајде за мном. могу то учинити? А они Му рекоше: Да И уставши отиде за Њим. **10** И кад јеђаше Господе. **29** Тада дохвати се очију њихових у кући, гле, многи цариници и грешници говорећи: По вери вашој нека вам буде. **30** дођоше и јеђаху с Исусом и с ученицима И отворише им се очи. И запрети им Исус Његовим. **11** И видевши то фарисеји говораху говорећи: Гледајте да нико не дозна. **31** А ученицима Његовим: Зашто с цариницима они изишавши разгласише Га по свој земљи и грешницима учитељ ваш једе и пије? **12** А оној. **32** Кад они пак изиђоше, гле, доведоше Исус чувши то рече им: Не требају здрави к Њему човека немог и бесног. **33** И пошто лекара него болесни. **13** Него идите и научите изгна ћавола, проговори неми. И дивљаше се шта значи: Милости хоћу, а не прилога. се народ говорећи: Никада се тога није Јер ја нисам дошао да зовем праведнике но видело у Израиљу. **34** А фарисеји говораху: грешнике на покајање. **14** Тада приступише к Помоћу кнеза ћаволског изгони ћаволе. Њему ученици Јованови говорећи: Зашто ми **35** И прохођаше Исус по свим градовима и фарисеји постимо много, а ученици твоји и селима учећи по зборницама њиховим не посте? **15** А Исус рече им: Еда ли могу и проповедајући јеванђеље о царству, и сватови плакати док је с њима женик? Него исцељујући сваку болест и сваку немоћ по ће доћи време кад ће се отети од њих женик, људима. **36** А гледајући људе сажали Му се, и онда ће постити. **16** Јер нико не меће нову јер беху сметени и расејани као овце без закрпу на стару хаљину; јер ће се закрпа пастира. **37** Тада рече ученицима својим: одадрети од хаљине, и гора ће рупа бити. Жетве је много, а посленика мало. **38** Молите **17** Нити се лије вино ново у мехове старе; се, дакле, Господару од жетве да изведе иначе мехови продру се и вино се пролије, посленике на жетву своју.

и мехови пропадну. Него се лије вино ново у мехове нове, и обоје се сачува. **18** Док Он тако говораше њима, гле, кнез некакав дође и клањаше Му се говорећи: Кхи моја сад умре; него дођи и метни на њу руку своју, и оживеће. **19** И уставши Исус за њим пође и ученици Његови. **20** И гле, жена која је дванаест година боловала од течења крви приступи састраг и дохвати Му се скута од хаљине Његове. **21** Јер говораше у себи: Само ако се дотакнем хаљине Његове, оздравићу. **22** А Исус обазревши се и видевши је рече: Не бој се, кћери; вера твоја помогла ти је. И оздрави жена од тог часа. **23** И дошавши Исус у дом кнежев и видевши свираче и људе забуњене **24** Рече им: Одступите, јер девојка није умрла, него спава. И подсмеваху Му се. **25** А кад истера људе, уђе, и ухвати је за

10 И дозвавши својих дванаест ученика даде им власт над духовима нечистим да их изгоне, и да исцељују од сваке болести и сваке немоћи. **2** А дванаест апостола имена су ова: први Симон, који се зове Петар, и Андрија брат његов; Јаков Зеведејев, и Јован брат његов; **3** Филип и Вартоломије; Тома, и Матеј цариник; Јаков Алфејев, и Левије прозвани Тадија; **4** Симон Кананит, и Јуда Искариотски, који Га и предаде. **5** Ових дванаест посла Исус и заповеди им говорећи: На пут незнабожаца не идите, и у град самарјански не улазите. **6** Него идите к изгубљеним овцама дома Израиљевог. **7** А ходећи проповедајте и казујте да се приближило царство небеско. **8** Болесне исцељујте, губаве чистите, мртве дижите,

ђаволе изгоните; за бадава сте добили, за у паклу. (Geenna g1067) **29** Не продају ли се бадава и дајите. **9** Не носите злата ни сребра два врапца за један динар? Па ни један ни бронзе у појасима својим, **10** Ни торбе на од њих не може пасти на земљу без оца пут, ни две хаљине ни обуће ни штапа; јер је вашег. **30** А вама је и коса на глави сва посленик достојан свог јела. **11** А кад у који избројана. **31** Не бојте се, дакле; ви сте бољи град или село уђете, испитајте ко је у њему од много врабаца. **32** А који год призна достојан, и онде останите док не изиђете. **12** мене пред људима, признаћу и ја њега пред А улазећи у кућу назовите јој: Мир кући овој. Оцем својим који је на небесима. **33** А ко **13** И ако буде кућа достојна, доћи ће мир се одрекне мене пред људима, одрећи ћу ваш на њу; а ако ли не буде достојна, мир се и ја њега пред Оцем својим који је на ће се ваш к вама вратити. **14** А ако вас ко не небесима. **34** Не мислите да сам ја дошао прими нити послуша речи ваше, излазећи да донесем мир на земљу; нисам дошао да из куће или из града оног, отресите прах донесем мир него мач. **35** Јер сам дошао да с ногу својих. **15** Заиста вам кажем: лакше разставим човека од оца његовог и кћер од ће бити земљи содомској и гоморској у матере њене и снаху од свекрве њене: **36** дан страшног суда него ли граду оном. **16** И непријатељи човеку постаће домашњи Ето, ја вас шаљем као овце међу вукове: његови. **37** Који љуби оца или матер већма будите дакле мудри као змије и безазлени него мене, није мене достојан; и који љуби као голубови. **17** А чувајте се од људи; јер ће сина или кћер већма него мене, није мене вас они предати судовима, и по зборницама достојан. **38** И који не узме крст свој и не својим биће вас. **18** И пред властеље и цареве пође за мном, није мене достојан. **39** Који водиће вас мене ради за сведочанство њима чува душу своју, изгубиће је; а који изгуби и незнабошцима. **19** А кад вас предаду, не душу своју мене ради, наћи ће је. **40** Који брините се како ћете или шта ћете говорити; вас прима, мене прима; а који мене прима, јер ће вам се у онај час дати шта ћете казати. прима Оног који ме је послао. **41** Који прима **20** Јер ви нећете говорити, него Дух Оца пророка у име пророчко, плату пророчку вашег говориће из вас. **21** А предаће брат примиће; а који прима праведника у име брата на смрт и отац сина; и устаће деца на праведничко, плату праведничку примиће. родитеље и побиће их. **22** И сви ће мрзети **42** И ако ко напоји једног од ових малих само на вас имена мог ради; али који претрпи чашом студене воде у име ученичко, заиста до краја благо њему. **23** А кад вас потерају у вам кажем, неће му плата пропasti. једном граду, бежите у други. Јер вам кажем заиста: нећете обићи градова Израиљевих док дође Син човечији. **24** Нема ученика над учитељем својим ни слуге над господаром својим. **25** Доста је ученику да буде као учитељ његов и слузи као господар његов. Кад су домаћина назвали Веелзевулом, а камо ли домаће његове? **26** Не бојте их се дакле; јер нема ништа скривено што се неће открити, ни тајно што се неће дознати. **27** Шта вам говорим у тами, казујте на видику; и шта вам се шапће на уши, проповедајте с кровова. **28** И не бојте се оних који убијају тело, а душу не могу убити; него се бојте Оног који може и душу и тело погубити

11 И кад сврши Исус заповести дванаесторици ученика својих, отиде оданде даље да учи и да проповеда по градовима њиховим. **2** А Јован чувши у тамници дела Христова посла двојицу ученика својих, **3** И рече му: Јеси ли ти Онај што ће доћи, или другог да чекамо? **4** А Исус одговарајући рече им: Идите и кажите Јовану шта чујете и видите: **5** Слепи прогледају и хроми ходе, губави чисте се и глуви чују, мртви устају и сиромашнима проповеда се јеванђеље. **6** И благо ономе који се не саблазни о мене. **7** А кад ови отидоше, поче Исус људима говорити о

Јовану: Шта сте изишли у пустини да Твоја. **27** Све је мени предао Отац мој, и нико видите? Трску, коју љуља ветар? **8** Или не зна Сина до Отац; нити Оца ко зна до Син шта сте изишли да видите? Човека у меке и ако коме Син хоће казати. **28** Ходите к хаљине обучена? Ето, који меке хаљине мени сви који сте уморни и натоварени, и ја носе по царским су дворовима. **9** Или шта ћу вас одморити. **29** Узмите јарам мој на сте изишли да видите? Пророка? Да, ја себе, и научите се од мене; јер сам ја кротак вам кажем, и више од пророка. **10** Јер је и смеран у срцу, и нахи ћете покој душама ово онај за кога је писано: Ето, ја шаљем својим. **30** Јер је јарам мој благ, и бреме је анђела свог пред лицем Твојим, који ће моје лако.

приправити пут Твој пред Тобом. **11** Заиста вам кажем: Ни један између рођених од жена није изишао већи од Јована Крститеља; а најмањи у царству небеском већи је од њега. **12** А од времена Јована Крститеља до сад царство небеско на силу се узима, и силиције добијају га. **13** Јер су сви пророци и закон прорицали до Јована. **14** И ако хоћете веровати, он је Илија што ће доћи. **15** Који има уши да чује нека чује. **16** Али какав ћу казати да је овај род? Он је као деца која седе по улицама и вичу својим друговима, **17** И говоре: Свирасмо вам, и не играсте; жалисмо вам се, и не јаукасте. **18** Јер Јован дође, који ни једе ни пије, а они кажу: Баво је у њему. **19** Дође Син човечији, који и једе и пије, а они кажу: Гле человека изјелице и пијанице, друга цариницима и грешницима. И оправдаше премудрост деца њена. **20** Тада поче Исус викати на градове у којима су се дододила највећа чудеса Његова, па се нису покајали: **21** Тешко теби, Хоразине! Тешко теби, Витсаидо! Јер да су у Тиру и Сидону била чудеса која су била у вама, давно би се у врећи и пепелу покајали. **22** Али вам кажем: Тиру и Сидону лакше ће бити у дан страшног суда него вама. **23** И ти Капернауме! Који си се до небеса подигао до пакла ћеш пропасти: јер да су у Содому била чудеса што су у теби била, остао би до данашњег дана. (Hadēs g86) **24** Али вам кажем да ће земљи содомској лакше бити у дан страшног суда него теби. **25** У то време одговори Исус, и рече: Хвалим Те, Оче, Господе неба и земље, што си ово сакрио од премудрих и разумних а казао си простима. **26** Да, Оче, јер је тако била вольја

12 У то време иђаше Исус у суботу кроз усеве: а ученици Његови огладнеше, и почеше тргати класје, и јести. **2** А фарисеји видевши то рекоше Му: Гле, ученици твоји чине шта не ваља чинити у суботу. **3** А Он рече им: Нисте ли читали шта учини Давид кад огладне, он и који беху с њим? **4** Како уђе у кућу Божју, и хлебове постављене поједе, којих није ваљало јести њему ни онима што су били с њим, него самим свештеницима. **5** Или нисте читали у закону како у суботу свештеници у цркви суботу погане, па нису криви? **6** А ја вам кажем да је овде онај који је већи од цркве. **7** Кад бисте пак знали шта је то: Милости хоћу а не прилога, никад не бисте осуђивали праве; **8** Јер је Господар и од суботе Син човечији. **9** И отишавши оданде дође у зборницу њихову. **10** И гле, човек беше ту с руком сувом; и запитаše Га говорећи: Ваља ли у суботу лечити? Да би Га окривили. **11** А Он рече им: Који је међу вами човек који има овцу једну па ако она у суботу упадне у јamu неће је узети и извадити? **12** А колико је човек претежнији од овце? Дакле ваља у суботу добро чинити. **13** Тада рече човеку: Пружи руку своју. И пружи. И постаде здрава као и друга. **14** А фарисеји изишавши начинише веће о Њему како би Га погубили. Но Исус дознавши то уклони се оданде. **15** И за Њим идоше људи многи, и исцелили их све. **16** И запрети им да Га не разглашују: **17** Да се збуде шта је казао Исаја пророк говорећи: **18** Гле, слуга мој, кога сам изабрао, љубазни мој, који је по вољи душе моје: метнућу дух свој на Њега, и суд незнабошцима јавиће. **19** Неће се свађати ни

викати, нити ће чути ко по распутицама глас **39** А Он одговарајући рече им: Род зли и Његов. **20** Трску стучену неће преломити и прељуботворни тражи знак; и неће му се свештило запаљено неће угасити док правда дати знак осим знака Јоне пророка. **40** Јер као не одржи победу. **21** И у име Његово уздаће што је Јона био у трбуху китовом три дана и се народи. **22** Тада доведоше к Њему беснога три ноћи: тако ће бити и Син човечији у срцу који беше нем и слеп; и исцели га да неми земље три дана и три ноћи. **41** Ниневљани и слепи стаде говорити и гледати. **23** И изићи ће на суд с родом овим, и осудиће дивљаху се сви људи говорећи: Није ли ово га; јер се покојаше Јониним поучењем: а Христос, син Давидов? **24** А фарисеји чувши гле, овде је већи од Јоне. **42** Царица јужна то рекоше: Овај другачије не изгони ђавола изићи ће на суд с родом овим, и осудиће до помоћу Веелзвула кнеза ђаволског. **25** га; јер она дође с краја земље да слуша А Исус знајући мисли њихове рече им: премудрост Соломунову: а гле, овде је већи Свако царство које се раздели само по себи, од Соломуна. **43** А кад нечисти дух изиђе из опустеће; и сваки град или дом који се човека, иде кроз безводна места тражећи раздели сам по себи, пропашће. **26** И ако покоја, и не нађе га. **44** Онда рече: Да се сотона сотону изгони, сам по себи разделио вратим у дом свој откуда сам изишао; и се; како ће dakле остати царство његово? **27** дошавши нађе празан, пометен и украшен. И ако ја помоћу Веелзвула изгоним ђаволе, **45** Тада отиде и узме седам других духова синови ваши чијом помоћу изгоне? Зато ће горих од себе, и ушавши живе онде; и буде вам они бити судије. **28** А ако ли ја Духом потоње горе човеку оном од првог. Тако ће Божијим изгоним ђаволе, dakле је дошло бити и овоме роду зломе. **46** Док Он још к вама царство небеско. **29** Или како може говораше с људима, гле, мати Његова и ко јући у кућу јакога и покућство његово браћа Његова стајаћу напољу и чекаћу да отети, ако најпре не свеже јакога? И онда ће говоре с Њиме. **47** И неко Му рече: Ево мати кућу његову опленити. **30** Који није са мном, Твоја и браћа Твоја стоје на пољу, ради су против мене је; и који не сабира са мном, да говоре с Тобом. **48** А Он одговори и рече просипа. **31** Зато вам кажем: сваки грех и ономе што Му каза: Ко је мати моја, и ко су хула оправстиће се људима; а на Духа Светог браћа моја? **49** И пруживши руку своју на хула неће се оправстити људима. **32** И ако ко рече реч на Сина човечијег, оправстиће ученике своје рече: Ето мати моја и браћа моја. **50** Јер ко извршује вољу Оца мог који је на небесима, онај је брат мој и сестра и мати.

оном. (aiōn g165) **33** Или усадите дрво добро, и род његов биће добар; или усадите дрво зло, и род његов зао биће; јер се по роду дрво познаје. **34** Породи аспидини! Како можете добро говорити, кад сте зли? Јер уста говоре од сувишка срца. **35** Добар човек из добре клети износи добро; а зао човек из зле клети износи зло. **36** А ја вам кажем да ће за сваку празну реч коју кажу људи дати одговор у дан страшног суда. **37** Јер ћеш се својим речима оправдати, и својим ћеш се речима осудити. **38** Тада одговорише неки од књижевника и фарисеја говорећи: Учитељу! Ми би ради од тебе знак видети.

13 И онај дан изишавши Исус из куће сејаше крај мора. **2** И сабраше се око Њега људи многи, тако да мора јући у лађу и сести; а народ сав стајаше по брегу. **3** И Он им казива много у причама говорећи: Гле, изиђе сејач да сеје. **4** И кад сејаше, једна зрна падоше крај пута, и дођоше птице и позабаше их; **5** А друга падоше на каменита места, где не беше много земље, и одмах изникоше; јер не беше у дубину земље. **6** И кад обасја сунце, повенуше, и будући да немаху жила, посахнуше. **7** А друга падоше у трње, и нарасте трње, и подави их. **8** А

друга падоше на земљу добру, и доношају куколь? **28** А он рече им: Непријатељ човек то род, једно по сто, а једно по шездесет, а учини. А слуге рекоше му: Хоћеш ли дакле једно по тридесет. **9** Ко има уши да чује нека да идемо да га почупамо? **29** А он рече: Не; чује. **10** И приступивши ученици рекоше да не би чупајући куколь почупали заједно Му: Зашто им говориш у причама? **11** А с њиме пшеницу. **30** Оставите нека расте Он одговарајући рече им: Вами је дано да обое заједно до жетве; и у време жетве знате тајне царства небеског, а њима није рећи ћу жетеоцима: Саберите најпре куколь, дано. **12** Јер ко има, даће му се, и претећи и свежите га у спонпе да га сажежем; а ће му; а који нема, узеће му се и оно што пшеницу свезите у житницу моју. **31** Другу има. **13** Зато им говорим у причама, јер причу каза им говорећи: Царство је небеско гледајући не виде, и чујући не чују нити као зрно горушичина које узме човек и разумеју. **14** И забива се на њима пророштво посеје на њиви својој, **32** Које је истина Исајино, које говори: Ушима ћете чути, и најмање од свију семена, али кад узрасте, нећете разумети; и очима ћете гледати, и веће је од свега поврћа, и буде дрво да нећете видети. **15** Јер је одрвенило срце ових птице небеске долазе, и садају на његовим људи, и ушима тешко чују, и очи су своје гранама. **33** Другу причу каза им: Царство је затворили да како не виде очима, и ушима небеско као квасац који узме жене и метне не чују, и срцем не разумеју, и не обрате у три копање брашна док све не ускисне. **34** се да их исцелим. **16** А благо вашим очима Све ово у причама говори Исус људима, и без што виде, и ушима вашим што чују. **17** Јер приче ништа не говораше им: **35** Да се збуде вам кажем заиста да су многи пророци и шта је казао пророк говорећи: Отворићу у праведници желели видети шта ви видите, причама уста своја, казаћу сакривено од и не видеше; и чути шта ви чујете, и не постања света. **36** Тада остави Исус људе, и чуше. **18** Ви пак чујте причу о сејачу: **19** дође у кућу. И приступише к Њему ученици Свакоме који слуша реч о царству и не Његови говорећи: Кажи нам причу о кукољу разуме, долази нечастиви и краде посејано на њиви. **37** А Он одговарајући рече им: Који у срцу његовом: то је око пута посејано. **20** сеје добро семе оно је Син човечији; **38** А на камену посејано то је који слуша реч њива је свет; а добро семе синови су царства, и одмах с радости прими је, **21** Али нема корена у себи, него је непостојан, па кад буде до невоље или га потерају речи ради, одмах удари натраг. **22** А посејано у трњу то је који слуша реч, но брига овог света и превара богатства загуше реч, и без рода остане. (**aiōn g165**) **23** А посејано на доброј земљи то је који слуша реч и разуме, који дакле и род рађа, и који чине безакоње. **41** Послаће Син човечији анђеле своје, (**g165**) **24** И бациће их у и доноси један по сто, а један по шездесет, пећ огњену: онде ће бити плач и шкргут а један по тридесет. **25** А чује нека чује. **42** И бациће их у царство Његовог све саблазни слуша реч и разуме, који дакле и род рађа, и који чине безакоње. **43** Тада ће се праведници засјати као им говорећи: Царство је небеско као човек сунце у царству Оца свог. Ко има уши да који посеја добро семе у пољу свом, **26** А чује нека чује. **44** Још је царство небеско као кад људи поспаше, дође његов непријатељ благо сакривено у пољу, које нашавши човек и посеја куколь по пшеници, па отиде. **27** Тада дођоше слуге домаћинове небеско као човек трговац који тражи добар и рекоше му: Господару! Ниси ли ти добро бисер, **45** Још је царство небеско као семе сејао на својој њиви? Откуда дакле бисера, отиде и продаде све што имаше и

купи га. **47** Још је царство небеско као мрежа која се баци у море и заграби од сваке руке рибе; **48** Која кад се напуни, извукоше је на крај, и седавши, избраше добре у судове, а зле бацише напоље. **49** Тако ће бити на крају, и седавши, избраше добре у судове, а зле бацише напоље. **49** Тако ће бити на полетку века: изићи ће анђели и одлучиће зле од праведних. (ајн g165) **50** И бациће их у пећи огњену: онде ће бити плач и шкргут у пећи огњену: онде ће бити плач и шкргут ученици Његови говорећи: Овде је пусто зуба. **51** Рече им Исус: Разуместе ли ово? место, а доцкан је већ; отпусти народ нека Рекоше Му: Да, Господе. **52** А Он им рече: Зато иде у села да купи себи хране. **16** А Исус је сваки књижевник који се научио царству рече им: Не треба да иду; подајте им ви небеском као домаћин који износи из клети нека једу. **17** А они рекоше Му: Немамо овде своје ново и старо. **53** И кад сврши Исус до само пет хлебова и две рибе. **18** А Он приче ове, отиде оданде. **54** И дошао је на рече: Донесите ми их овамо. **19** И заповеди постојбину своју, учаших их по зборницама народу да поседају по трави; па узе оних пет њиховим тако да Му се дивљаху, и говораху: хлебова и две рибе, и погледавши на небо Откуд овоме премудрост ова и моћи? **55** благослови, и преломивши даде ученицима Није ли ово дрводељин син? Не зове ли се својим, а ученици народу. **20** И једоше сви, мати његова Марија, и браћа његова Јаков, и и наситише се, и накупише комада што Јосија, и Симон, и Јуда? **56** И сестре његове претече дванаест котарица пуних. **21** А оних нису ли све код нас? Откуд њему ово све? **57** што су јели беше људи око пет хиљада, И саблажњаваху се о Њега. А Исус рече им: осим жена и деце. **22** И одмах натера Исус Нема пророка без части осим на постојбини ученике своје да уђу у лађу и напред да иду својој и у дому свом. **58** И не створи онде чудеса многих за неверство њихово. тело његово и укопаше га; и дођоше Исусу те јавише. **13** И чувши Исус, отиде оданде у лађи у пусто место насељено. А кад то чуше 14 И изашавши Исус виде многи народ, и сажали му се за њих, и исцели болеснике 15 А пред вече приступише к Њему у пећи огњену: онде ће бити плач и шкргут ученици Његови говорећи: Овде је пусто зуба. **51** Рече им Исус: Разуместе ли ово? место, а доцкан је већ; отпусти народ нека Рекоше Му: Да, Господе. **52** А Он им рече: Зато иде у села да купи себи хране. **16** А Исус је сваки књижевник који се научио царству рече им: Не треба да иду; подајте им ви небеском као домаћин који износи из клети нека једу. **17** А они рекоше Му: Немамо овде своје ново и старо. **53** И кад сврши Исус до само пет хлебова и две рибе. **18** А Он приче ове, отиде оданде. **54** И дошао је на рече: Донесите ми их овамо. **19** И заповеди постојбину своју, учаших их по зборницама народу да поседају по трави; па узе оних пет њиховим тако да Му се дивљаху, и говораху: хлебова и две рибе, и погледавши на небо Откуд овоме премудрост ова и моћи? **55** благослови, и преломивши даде ученицима Није ли ово дрводељин син? Не зове ли се својим, а ученици народу. **20** И једоше сви, мати његова Марија, и браћа његова Јаков, и и наситише се, и накупише комада што Јосија, и Симон, и Јуда? **56** И сестре његове претече дванаест котарица пуних. **21** А оних нису ли све код нас? Откуд њему ово све? **57** што су јели беше људи око пет хиљада, И саблажњаваху се о Њега. А Исус рече им: осим жена и деце. **22** И одмах натера Исус Нема пророка без части осим на постојбини ученике своје да уђу у лађу и напред да иду својој и у дому свом. **58** И не створи онде чудеса многих за неверство њихово. **23** И отпуштиши народ попе се на гору сам да се

14 У то време дође глас до Ирода четвртовласника о Исусу; **2** И рече слугама својим: То је Јован крститељ; он устаде из мртвих, и зато чини чудеса. **3** Јер Ирод ухвати Јована, свеза га и баци у тамницу Иродијаде ради жене Филипа брата свог. **4** Јер му говораше Јован: Не можешти ње имати. **5** И хтеде да га убије, али се побоја народа; јер га држаху за пророка. **6** А кад беше дан рођења Иродовог, игра кћи Иродијадина пред њима и угоди Ироду. **7** Зато и с клетвом обећа јој дати шта год заиште. **8** А она научена од матере своје: Дај ми, рече, овде на кругу главу Јована крститеља. **9** И забрину се цар; али клетве ради и оних који се гошћаху с њим, заповеди јој дати. **10** И посла те посекоше Јована у тамници. **11** И донесоше главу његову на кругу, и дадоше девојци, и однесе је матери својој. **12** И дошавши ученици његови, узеше

отпustивши народ попе се на гору сам да се моли Богу. И увече беше онде сам. **24** А лађа беше насред мора у невољи од валова, јер беше противан ветар. **25** А у четврту стражу ноћи отиде к њима Исус идући по мору. **26** И видевши Га ученици по мору где иде, поплашише се говорећи: То је утвара; и од страха повикаше. **27** А Исус одмах рече им говорећи: Не бојте се; ја сам, не плашите се. **28** А Петар одговарајући рече: Господе! Ако си Ти, реци ми да дођем к Теби по води. **29** А Он рече: Ходи. И изишавши из лађе Петар иђаше по води да дође к Исусу. **30** Но видећи ветар велики уплаши се, и почевши се топити, повика говорећи: Господе, помагај! **31** И одмах Исус пруживши руку ухвати Петра, и рече му: Маловерни! Зашто се посумња? **32** И кад уђоше у лађу, преста ветар. **33** А који беху у лађи приступише и поклонише Му се говорећи: Ваистину Ти си Син Божји. **34** И прешавши дођоше у земљу генисаретску. **35** И познавши Га људи из оног места, послаше

по свој оној околини, и донесоше к Њему Моју кћер врло мучи ѡаво. **23** А Он јој не све болеснике. **36** И мољаху Га да се само одговори ни речи. И приступивши ученици дотакну скута од Његове хаљине; и који се Његови мољаху Га говорећи: Отпусти је, дотакоше оздравише.

15 Тада приступише к Исусу књижевници и фарисеји од Јерусалима говорећи:
2 Зашто ученици твоји преступају обичаје стarih? Јер не умивају руке своје кад хлеб једу. **3** А Он одговарајући рече им: Зашто и ви преступате заповест Божју за обичаје своје? **4** Јер Бог заповеда говорећи: Поштуј оца и матер; и који опсује оца или матер смрђу да умре. **5** А ви кажете: Ако који рече очу или матери: Прилог је чим бих ти ја могао помоћи; **6** Може и да не поштује оца свог или матере. И укидосте заповест Божју за обичаје своје. **7** Лицемери! Добро је за вас пророковао Исаја говорећи: **8** Ови људи приближавају се к мени устима својим, и уснама поштују ме; а срце њихово далеко стоји од мене. **9** Но залуду ме поштују учећи наукама и заповестима људским. **10** И дозвавши људе, рече им: Слушајте и разумите. **11** Не погани човека шта улази у уста; него шта излази из уста оно погани човека. **12** Тада приступише ученици Његови и рекоше Mu: Знаш ли да фарисеји чувши ту реч саблазнише се? **13** А Он одговарајући рече: Свако дрво које није усадио Отац мој небески, искорениће се. **14** Оставите их: они су слепе вође слепцима; а слепац слепца ако води, оба ће у јаму пасти. **15** А Петар одговарајући рече Mu: Кажи нам причу ову. **16** А Исус рече: Еда ли сте и ви још неразумни? **17** Зар још не знate да све што улази у уста у трбух иде, и избацује се напоље? **18** А шта излази из уста из срца излази, и оно погани човека. **19** Јер од срца излазе зле мисли, убиства, прељубе, курварства, крађе, лажна сведочанства, хуле на Бога. **20** И ово је што погани човека, а неумивеним рукама јести не погани човека. **21** И изишавши оданде Исус отиде у крајеве тирске и сидонске. **22** И гле, жена Хананејка изађе из оних крајева, и повика к Њему говорећи: Помилуј ме Господе сине Давидов!

како виче за нама. **24** А Он одговарајући рече: Ја сам послан само к изгубљеним овцама дома Израиљевог. **25** А она приступивши поклони Mu се говорећи: Господе помози ми! **26** А Он одговарајући рече: Није добро узети од деце хлеб и бацити псима. **27** А она рече: Да, Господе, али и пси једу од мрва што падају с трпезе њихових господара. **28** Тада одговори Исус, и рече јој: О жено! Велика је вера твоја; нека ти буде како хоћеш. И оздрави кћи њена од оног часа. **29** И отишавши Исус оданде, дође к мору галилејском, и попевши се на гору, седе онде. **30** И приступише к Њему људи многи који имаху са собом хромих, слепих, немих, узетих и других многих, и положише их к ногама Исусовим, и исцели их, **31** Тако да се народ дивљаше, видећи неме где говоре, узете здраве, хроме где иду, и слепе где гледају; и хвалише Бога Израиљевог. **32** А Исус дозвавши ученике своје рече: Жао ми је овог народа, јер већ три дана стоје код мене и немају шта јести; а нисам их рад отпустити гладне да не ослабе на путу. **33** И рекоше Mu ученици Његови: Откуда нам у пустињи толики хлеб да се насети толики народ? **34** И рече им Исус: Колико хлебова имате? А они рекоше: Седам, и мало рибице. **35** И заповеди народу да поседају по земљи. **36** И узвевши оних седам хлебова и рибе, и давши хвалу, преломи, и даде ученицима својим, а ученици народу. **37** И једоше сви, и насетише се; и накупише комада што претече седам котарица пуних. **38** А оних што су јели беше четири хиљаде људи, осим жена и деце. **39** И отпуштивши народ уђе у лађу, и дође у околине магдалске.

16 И приступише к Њему фарисеји и садукеји, и кушајући Ga искаху да им покаже знак с неба. **2** А Он одговарајући рече им: Увече говорите: Биће ведро; јер је небо црвено. **3** И ујутру: Данас ће бити ветар, јер

је небо црвено и мутно. Лицемери! Лице се рече Петру: Иди од мене сотоно; ти си небеско умете познавати, а знаје времена ми саблазан; јер не мислиш шта је Божје не можете познати? 4 Род зли и курварски него људско. 24 Тада Исус рече ученицима тражи знак, и знак неће му се дати осим својим: Ако ко хоће за мном ићи, нека се знака Јоне пророка. И оставивши их отиде. 5 одрекне себе, и узме крст свој и иде за мном. И полазећи ученици Његови на оне стране 25 Јер ко хоће своју душу да сачува, изгубиће заборавише узети хлеба. 6 А Исус рече им: је; а ако ко изгуби душу своју мене ради, Чујте се квасца фарисејског и садукејског. наћи ће је. 26 Јер каква је корист човеку ако 7 А они мишљају у себи говорећи: То је што сав свет добије а души својој науди? Или нисмо хлеба узели. 8 А Исус разумевши какав ће откуп дати човек за своју душу? 27 рече им: Шта мислите у себи, маловерни, Јер ће доћи Син човечији у слави Оца свог што хлеба нисте узели? 9 Зар још не с анђелима својим, и тада ће се вратити разумете нити памтите пет хлебова на пет свакоме по делима његовим. 28 Заиста вам хиљада, и колико котарица накуписте? 10 Ни кажем: имају неки међу овима што стоје седам хлебова на четири хиљаде, и колико овде који неће окусити смрт док не виде котарица накуписте? 11 Како не разумете да

вам не рекох за хлебове да се чувате квасца фарисејског и садукејског? 12 Тада разумеше да не рече квасца хлебног да се чувају, него науке фарисејске и садукејске. 13 А кад дође Исус у околине Ђесарије Филипове, питаše ученике своје говорећи: Ко говоре људи да је Син човечији? 14 А они рекоше: Једни говоре да си Јован крститељ, други да си Илија, а други Јеремија, или који од пророка. 15 Рече им Исус: А ви шта мислите ко сам ја? 16 А Симон Петар одговори и рече: Ти си Христос, Син Бога Живога. 17 И одговарајући Исус рече му: Благо теби, Симоне сине Јонин! Јер тело и крв нису то теби јавили, него Отац мој који је на небесима. 18 А и ја теби кажем: ти си Петар, и на овом камену сазидаћу цркву своју, и врата паклена неће је надвладати.

(Hadēs g86) 19 И даћу ти кључеве од царства небеског: и шта свежеш на земљи биће свезано на небесима, и шта разрешиш на земљи биће разрешено на небесима. 20 Тада запрети Исус ученицима својим да ником не казују да је Он Христос. 21 Отада поче Исус казивати ученицима својим да њему ваља ићи у Јерусалим, и много пострадати од старешина и од главара свештеничких и књижевника, и да ће Га убити, и трећи дан да ће устати. 22 И узвеши Га Петар поче Га одвраћати говорећи: Боже сачувај! Неће то бити од тебе. 23 А Он обрнувши

17 И после шест дана узе Исус Петра и

Јакова и Јована брата његовог, и изведе их на гору високу саме. 2 И преобрази се пред њима, и засја се лице Његово као сунце а хаљине Његове постадоше беле као светлост. 3 И гле, указаше им се Мојсије и Илија, који с њим говораху. 4 А Петар одговарајући рече Исусу: Господе! Добро нам је овде бити; ако хоћеш да начинимо овде три сенице: Теби једну, а Мојсију једну, а једну Илији. 5 Док он још говораше, гле, облак сјајан заклони их; и гле, глас из облака говорећи: Ово је Син мој љубазни, који је по мојој вољи; Њега послушајте. 6 И чувши ученици падоше ничице, и уплашише се врло. 7 И приступивши Исус дохвати их се, и рече: Устаните, и не бојте се. 8 А они подигнувши очи своје никога не видеше до Исуса самог. 9 И силазећи с горе заповеди им Исус говорећи: Ником не казујте шта сте видели док Син човечији из мртвих не устане. 10 И запиташе Га ученици Његови говорећи: Зашто дакле књижевници кажу да Илија најпре треба да дође? 11 А Исус одговарајући рече им: Илија ће доћи најпре и уредити све. 12 Али вам кажем да је Илија већ дошао, и не познаше га; него учинише с њиме шта хтеше: тако и Син човечији треба да пострада од њих. 13

18 У тај час приступише к Исусу ученици говорећи: Ко је дакле највећи у царству небеском? **2** И дозва Исус дете, и постави га међу њих, **3** И рече им: Заиста вам кажем, ако се не повратите и не будете као деца, нећете ући у царство небеско. **4** Који се дакле понизи као дете ово, онај је највећи у царству небеском. **5** И који прими такво дете у име моје, мене прима. **6** А који саблазни

кроз кога долази саблазан. **8** Ако ли те рука твоја или нога твоја саблажњава, одсеки је и баци од себе: боље ти је ући у живот хром или кљаст, него ли с две руке и две ноге да те баце у огањ вечни. (*aiōnios g166*) **9** И ако те око твоје саблажњава, извади га и баци од себе: боље ти је с једним оком у живот ући, него с два ока да те баце у пакао огњени. (*Geenna g1067*) **10** Гледајте да не презрете једног од малих ових; јер вам кажем да анђели њихови на небесима једнако гледају лице Оца мог небеског. **11** Јер Син човечији дође да изнађе и спасе изгубљено. **12** Шта вам се чини? Кад има један човек сто оваца па зађе једна од њих, не остави ли он деведесет и девет у планини, и иде да тражи ону што је зашла? **13** И ако се додогоди да је нађе, заиста вам кажем да се њој више радује него онима деведесет и девет што нису зашле. **14** Тако није воља Оца вашег небеског да погине један од ових малих. **15** Ако ли ти сагреши брат твој, иди и покарај га међу собом и њим самим; ако те послуша, добио си брата свог. **16** Ако ли те не послуша, узми са собом још једног или двојицу да све речи остану на устима два или три сведока. **17** Ако ли њих не послуша, кажи цркви; а ако ли не послуша ни цркву, да ти буде као незнабожац и царинник. **18** Јер вам кажем заиста: шта год свежете на земљи биће свезано на небу, и шта год разрешите на земљи биће разрешено на небу. **19** Још вам кажем заиста: ако се два од вас сложе на земљи у чему му драго, зашто се узмоле, даће им Отац мој који је на небесима. **20** Јер где су два или три сабрани у име моје онде сам ја међу њима. **21** Тада приступи к Њему Петар и рече: Господе! Колико пута ако ми сагреши брат мој да му опростим? До седам пута? **22** Рече љему Исус: Не велим ти до седам пута, него до седам пута седамдесет.

23 Зато је царство небеско као човек цар који по тврђи вашег срца пуштати своје жене; а из намисли да се прорачуна са својим слугама. почетка није било тако. **9** Него ја вама кажем: **24** И кад се поче рачунати, доведоше му Ако ко пусти своју жену, осим за курварство, једног дужника од десет хиљада таланата. **25** и ожени се другом, чини прељубу; и који И будући да немаше чим платити, заповеди узме пуштеницу чини прељубу. **10** Рекоше господар његов да га продаду, и жену његову **Му ученици Његови:** Ако је тако човеку са и децу, и све што има; и да му се плати. **26** женом, није се добро женити. **11** А Он рече Но слуга тај паде и клањаше му се говорећи: им: Не могу сви примити те речи до они Господару! Причекај ме, и све ћу ти платити. којима је дано. **12** Јер има ушкопљеника који **27** А господару се сажали за тим слугом, су се тако родили из утробе материне; а има пусти га и дуг опрости му. **28** А кад изиђе ушкопљеника које су људи ушкопили; а има слуга тај, нађе једног од својих другара ушкопљеника који су сами себе ушкопили који му је дужан сто гроша, и ухвативши га царства ради небеског. Ко може примити дављаше га говорећи: Дај ми шта си дужан. нека прими. **13** Тада приведоше к Њему децу **29** Паде другар његов пред ноге његове и да метне руке на њих, и да се помоли Богу; мольаше га говорећи: Причекај ме, и све ћу а ученици забрањаваху им. **14** А Исус рече: ти платити. **30** А он не хте, него га одведе Оставите децу и не забрањујте им долазити и баци у тамницу док не плати дуга. **31** к мени; јер је таквих царство небеско. **15** И Видевши пак другари његови тај догађај жао метнувши на њих руке отиде оданде. **16** И им би врло, и отишавши казаше господару гле, неко приступивши рече Му: Учителju свом сав догађај. **32** Тада га дозва господар благи! Какво ћу добро да учиним да имам његов, и рече му: Зли слуго! Сав дуг овај живот вечни? (alēnios g166) **17** А Он рече му: опростих теби, јер си ме молио. **33** Није ли Што ме зовеш благим? Нико није благ осим требало да се и ти смилујеш на свог другара, једног Бога. А ако желиш ући у живот, држи као и ја на те што се смиловах? **34** И разгневи заповести. **18** Рече Му: Које? А Исус рече: Да се господар његов, и предаде га мучитељима не убијеш; не чиниш прељубе; не украдеш; док не плати сав дуг свој. **35** Тако ће и Отац не сведочиш лажно; **19** Поштуј оца и матер; мој небески учинити вама, ако не опростите и љуби ближњег свог као самог себе. **20** Рече сваки брату свом од срца својих.

19 И кад сврши Исус речи ове, отиде из Галилеје, и дође у околине јudeјске преко Јордана. **2** И за Њим идоше људи многи и исцели их онде. **3** И приступише к Њему фарисеји да Га кушају, и рекоше Му: Може ли човек пустити жену своју за сваку кривицу? **4** А Он одговарајући рече им: Нисте ли читали да је Онај који је у почетку створио човека мужа и жену створио их? **5** И рече: Зато оставиће човек оца свог и матер, и прилепиће се к жени својој, и биће двоје једно тело. **6** Тако нису више двоје, него једно тело; а шта је Бог саставио човек да не раставља. **7** Рекоше Му: Зашто дакле Мојсије заповеда да се да књига распушна, и да се пусти? **8** Рече им: Мојсије је вама допустио

метнувши на њих руке отиде оданде. **16** И гле, неко приступивши рече Му: Учителju благи! Какво ћу добро да учиним да имам живот вечни? (alēnios g166) **17** А Он рече му: Што ме зовеш благим? Нико није благ осим требало да се и ти смилујеш на свог другара, једног Бога. А ако желиш ући у живот, држи као и ја на те што се смиловах? **34** И разгневи заповести. **18** Рече Му: Које? А Исус рече: Да се господар његов, и предаде га мучитељима не убијеш; не чиниш прељубе; не украдеш; док не плати сав дуг свој. **35** Тако ће и Отац не сведочиш лажно; **19** Поштуј оца и матер; мој небески учинити вама, ако не опростите и љуби ближњег свог као самог себе. **20** Рече Му младић: Све сам ово сачувао од младости своје; шта ми још треба? **21** Рече му Исус: Ако хоћеш савршен да будеш, иди и продај све што имаш и подај сиромасима; и имаћеш благо на небу; па хајде за мном. **22** А кад чу младић реч, отиде жалостан; јер беше врло богат. **23** А Исус рече ученицима својим: Заиста вам кажем да је тешко богатоме ући у царство небеско. **24** И још вам кажем: Лакше је камили проћи кроз иглене уши него ли богатоме ући у царство Божије. **25** А кад то чуше ученици, дивљаху се врло говорећи: Ко се дакле може спасити? **26** А Исус погледавши на њих рече им: Људима је ово немогуће, а Богу је све могуће. **27** Тада одговори Петар и рече Му: Ето ми смо оставили све и за Тобом идемо; шта ће дакле бити нама? **28** А Исус рече им:

Заиста вам кажем да ћете ви који идете Јерусалим узе насамо дванаест ученика на за мном, у другом рођењу, кад седе Син путу, и рече им: **18** Ево идем у Јерусалим, човечији на престолу славе своје, сешћете и Син човечији биће предан главарима и ви на дванаест престола и судити над свештеничким и књижевницима; и осудиће дванаест колена Израилевих. **19** И сваки, Га на смрт; **19** И предаће Га незнабошцима који остави куће, или браћу, или сестре, или оца, или матер, или жену, или децу, или земљу, имена мог ради, примиће сто пута онолико, и добиће живот вечни. (*αἰῶνις* **g166**) **30** Али ће многи први бити последњи и последњи први.

20 Јер је царство небеско као човек домаћин који ујутру рано изиђе да наима посленике у виноград свој. **2** И погодивши се с посленицима по грош на дан посла их у виноград свој. **3** И изишавши у трећи сат, виде друге где стоје на тргу беспослени, **4** И њима рече: Идите и ви у мој виноград, и шта буде право дађу вам. **5** И они отидоше. И опет изишавши у шести и девети сат, учини тако. **6** И у једанаести сат изишавши нађе друге где стоје беспослени, и рече им: Што стојите овде сав дан беспослени? **7** Рекоше му: Нико нас не најми. Рече им: Идите и ви у мој виноград, и шта буде право примићете. **8** А кад би увече, рече господар од винограда к приставу свом: Дозови посленике и подај им плату почевши од последњих до првих. **9** И дошао је који су у једанасти сат најмљени примише по грош. **10** А кад дођоше први, мишљаху да ће више примити: И примише и они по грош. **11** И примивши викаху на господара. **12** Говорећи: Ови последњи један сат радише, и изједначи их с нама који смо се читав дан мучили и горели. **13** А он одговарајући рече једном од њих: Пријатељу! Ја теби не чиним криво; Ниси ли погодио са мном по грош? **14** Узми своје па иди; А ја хоћу и овом последњем да дам као и теби. **15** Или зар ја нисам властан у свом чинити шта хоћу? Зар је око твоје зло што сам ја добар? **16** Тако ће бити последњи први и први последњи; јер је много званих, а мало избраних. **17** И пошавши Исус у онда Исус посла два ученика **2** Говорећи им:

Идите у село што је према вама, и одмах него и гори овој ако кажете: Дигни се и баци ћете наћи магарицу привезану и магаре се у море, биће. 22 И све што узиштете у њом: одрешите је и доведите ми. 3 И ако молитви верујући, добићете. 23 И кад дође у вам ко рече шта, кажите да они требају цркву и стаде учити, приступише к Њему Господу: и одмах ће их послати. 4 А ово је главари свештеннички и старешине народне све било да се збуде шта је казао пророк говорећи: Каквом власти то чиниш? И ко говорећи: 5 Кажите кћери Сионовој: Ево цар ти даде власт ту? 24 А Исус одговарајући твој иде теби кротак, и јаше на магарцу, и рече им: Ја ћу вас упитати једну реч, коју магарету сину магаричином. 6 И ученици ако ми кажете, и ја ћу вама казати каквом отидоше, и учинивши како им заповеди власти ово чиним. 25 Крштење Јованово Исус. 7 Доведоше магарицу и магаре, и откуда би? Или с неба, или од људи? А метнуше на њих хаљине своје, и посадише Га они помишљаваху у себи говорећи: Ако на њих. 8 А људи многи простреше хаљине кажемо: С неба, рећи ће нам: Зашто му дакле своје по путу; а други резаху грање од дрвета не веровасте? 26 Ако ли кажемо: Од људи, и простираху по путу. 9 А народ који иђаше бојимо се народа; јер сви Јована држаху за пред Њим и за Њим, викаше говорећи: Осана пророка. 27 И одговарајући Исусу рекоше: Сину Давидовом! Благословен који иде у име Не знамо. Рече и Он њима: Ни ја вама нећу Господње! Осана на висини! 10 И кад Он уђе у казати каквом власти ово чиним. 28 Шта Јерусалим, узбуни се сав град говорећи: Ко је вам се чини? Човек неки имаше два сина; то? 11 А народ говораше: Ово је Исус пророк и дошаоши к првом рече: Сине! Иди данас из Назарета галилејског. 12 И уђе Исус у ради у винограду мом. 29 А он одговарајући цркву Божју, и изгна све који продаваху рече: Нећу; а после се раскаја и отиде. 30 и куповаху по цркви, и испремета трпезе И приступивши к другом рече тако. А он оних што мењаху новце, и клупе оних што одговарајући рече: Хоћу, господару; и не продаваху голубове. 13 И рече им: У Писму отиде. 31 Који је од ове двојице испунио стоји: Дом мој дом молитве нека се зове; вољу очеву? Рекоше Му: Први. Рече им Исус: а ви начинисте од њега пећину хајдучку. Заиста вам кажем да ће цариници и курсве 14 И приступише к Њему хроми и слепи у пре вас уђи у царство Божје. 32 Јер дође к вама цркви, и исцели их. 15 А кад видеше главари Јован путем праведним, и не веровасте му; а свештеннички и књижевници чудеса што цариници и курсве вероваше му; и ви пошто учини, и децу где вичу у цркви и говоре: видесте то, не раскајасте се да му верујете. Осана сину Давидовом, расрдише се. 16 И 33 Другу причу чујте: Беше човек домаћин рекоше Му: Чујеш ли шта ови говоре? А Исус који посади виноград, и огради га плотом, и рече им: Да! Зар нисте никад читали: Из ископа у њему пивницу, и начини кулу, и уста мале деце и која сисају начинио си себи даде га виноградарима и отиде. 34 А кад се хвалу? 17 И оставивши их изађе напоље из приближи време родовима, посла слуге своје града у Витанију, и заноћи онде. 18 А ујутру, к виноградарима да приме родове његове. враћајући се у град, огладне. 19 И угледавши 35 И виноградари похватавши слуге његове смокву једну крај пута дође к њој, и не нађе једног избише, а једног убише, а једног ништа на њој до лишће само, и рече јој: Да засуше камењем. 36 Опет посла друге слуге, никад на теби не буде рода до века. И одмах више него пре, и учинише им тако исто. 37 А усахну смоква. (aiōn g165) 20 И видевши то по том посла к њима сина свог говорећи: ученици дивише се говорећи: Како одмах Постидеће се сина мог. 38 А виноградари усахну смоква! 21 А Исус одговарајући рече видевши сина рекоше међу собом: Ово је им: Заиста вам кажем: ако имате веру и не наследник; ходите да га убијемо, и да нама посумњавате, не само смоквено учинићете, остане достојање његово. 39 И ухватише га, па

изведоше га напоље из винограда, и убише. Тада отидоше фарисеји и начинише веће 40 Кад дође дакле господар од винограда шта како би Га ухватили у речи. 16 И послаше ће учинити виноградарима оним? 41 Рекоше к Њему ученике своје с Иродовцима, те Му: Злочинце ће злом смрти поморити; а рекоше: Учителју! Знамо да си истинит, и виноград даће другим виноградарима, који путу Божјем заиста учиш, и не мариши ни ће му давати родове у своје време. 42 А рече за кога, јер не гледаш ко је ко. 17 Кажи им Исус: Зар нисте никада читали у Писму: нам дакле шта мислиш ти? Треба ли дати Камен који одбацише зидари, он је постао харач ћесару или не? 18 Разумевши Исус глава од угла; то би од Господа и дивно је у лукавство њихово рече: Што ме кушате, вашим очима. 43 Зато вам кажем да ће се од лицемери? 19 Покажите ми новац харачки. вас узети царство Божје, и даће се народу А они донесоше Му новац. 20 И рече им: који његове родове доноси. 44 И ко падне на Чији је образ овај и натпис? 21 И рекоше овај камен разбиће се; а на кога он падне Му: Ђесарев. Тада рече им: Подјајте дакле сатрђе га. 45 И чувши главари свештенички ћесарево ћесару, и Божје Богу. 22 И чувши и фарисеји приче Његове разумеше да за дивише се, и оставивши Га отидоше. 23 њих говори. 46 И гледају да Га ухвate, али се Тада приступише к Њему садукеји који побојаше народа, јер Га држаху за пророка. говоре да нема васкрсења, и упиташе Га 24

22 И одговарајући Исус опет рече им у причама говорећи: 2 Царство је небеско као човек цар који начини свадбу сину свом. 3 И посла слуге своје да зову званице на свадбу; и не хтеше доћи. 4 Опет посла друге слуге говорећи: Кажите званицама: Ево сам обед свој уговорио, и јунци моји и храњеници поклани су, и све је готово; дођите на свадбу. 5 А они не маривши отидоше овај у поље своје, а овај к трговини својој. 6 А остали ухватише слуге његове, изружише их, и побише их. 7 А кад то чу цар онај, разгневи се и пославши војску своју погуби крвнике оне, и град њихов запали. 8 Тада рече слугама својим: Свадба је дакле готова, а званице не бише достојне. 9 Идите дакле на раскршће и кога год нађете, дозвовите на свадбу. 10 И изишавши слуге оне на раскршћа сабраше све које нађоше, зле и добре; и столови напунише се гостију. 11 Изашавши пак цар да види госте угледа онде човека необученог у свадбено рухо. 12 И рече му: Пријатељу! Како си дошао амо без свадбеног руха? А он ођуте. 13 Тада рече цар слугама: Свежите му руке и ноге, па га узмите те баците у таму најкрајњу; онде ће бити плач и шкргут зуба. 14 Јер су многи звани, али је мало избраних. 15

Говорећи: Учителју! Мојсије рече: Ако ко умре без деце, да узме брат његов жену његову и да подигне семе брату свом. 25 У нас беше седам браће; и први оженивши се умре, и не имавши порода остави жену своју брату свом. 26 А тако и други, и трећи, све до седмог. 27 А после свих умре и жена. 28 О васкрсењу дакле кога ће од седморице бити жена? Јер је за свима била. 29 А Исус одговарајући рече им: Варате се, не знајући Писма ни силе Божје. 30 Јер о васкрсењу нити ће се женити ни удавати; него су као анђели Божји на небу. 31 А за васкрсење мртвих нисте ли читали шта вам је рекао Бог говорећи: 32 Ја сам Бог Авраамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковљев! Није Бог Бог мртвих, него живих. 33 И чувши народ дивљаше се научи Његовој. 34 А фарисеји чувши да посрани садукеје сабраше се заједно. 35 И упита један од њих законик кушајући Га и говорећи: 36 Учителју! Која је заповест највећа у закону? 37 А Исус рече му: Љуби Господа Бога свог свим срцем својим, и свом душом својом, и свом мисли својом. 38 Ово је прва и највећа заповест. 39 А друга је као и ова: Љуби ближњег свог као самог себе. 40 О овима двема заповестима виси сав закон и пророци. 41 А кад се сабраше фарисеји, упита их Исус 42 Говорећи: Шта мислите за

Христа, чији је син? Рекоше Му: Давидов. освети. **18** И ако се ко куне олтаром ништа је **43** Рече им: Како дакле Давид Њега духом то, а који се куне даром који је на њему крив назива Господом говорећи: **44** Рече Господ је **19** Будале слепе! Шта је веће, или дар, или Господу мом: Седи мени с десне стране, олтар који дар освети? **20** Који се дакле куне док положим непријатеље Твоје подножје олтаром, куне се њим и свим што је на њему. ногама Твојим? **45** Кад дакле Давид назива **21** И који се куне црквом, куне се њом и Оним Њега Господом, како му је син? **46** И нико што живи у њој. **22** И који се куне небом, Му не могаше одговорити речи; нити смеди куне се престолом Божјим и Оним који ко од тог дана да Га запита више.

23 Тада Исус рече к народу и ученицима својим **2** Говорећи: На Мојсијеву столицу седоше књижевници и фарисеји. **3** Све дакле што вам кажу да држите, држите и творите; али шта они чине не чините; јер говоре а не чине. **4** Него вежу бремена тешка и незгодна за ношење, и товаре на плећа људска; а прстом својим неће да их прихвate. **5** А сва дела своја чине да их виде људи: раширују своје амајлије, и граде велике скуне на халгинама својим. **6** И траже зачелје на гозбама и прва места по зборницима, **7** И да им се клања по улицама, и да их људи зову: Рави! Рави! **8** А ви се не зовите Рави; јер је у вас један Рави Христос, а ви сте сви браћа. **9** И оцем не зовите никога на земљи; јер је у вас један Отац који је на небесима. **10** Нити се зовите Учитељи; јер је у вас један учитељ Христос. **11** А највећи између вас да вам буде слуга. **12** Јер који се подиже, понизиће се, а који се понижује, подигнуће се. **13** Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што затварате царство небеско од људи; јер ви не улазите нити дате да улазе који би хтели. **14** Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што једете куће удовичке, и лажно се Богу молите дуго; зато ћете већма бити осуђени. **15** Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што проходите море и земљу да би присвојили једног, и кад га присвојите, чините га сином пакленим, удвоје већим од себе. (*Geenna g1067*) **16** Тешко вама вође слепе који говорите: Ако се ко куне црквом ништа је; а ако се ко куне златом црквеним крив је. **17** Будале слепе! Шта је веће, или злато, или црква која злато

што живи у њој. **22** И који се куне небом, седи на њему. **23** Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што дајете десетак од метвице и од копра и од кима, а остависте шта је најпретежније у закону: правду и милост и веру; а ово је требало чинити и оно не остављати. **24** Вође слепе који оцеђујете комарца а камилу пруждирете. **25** Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери што чистите споља чашу и зделу а изнутра су пуне грабежа и неправде. **26** Фарисеју слепи! Очисти најпре изнутра чашу и зделу да буду и споља чисте. **27** Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што сте као окречени гробови, који се споља виде лепи а унутра су пуни костију мртвачких и сваке нечистоте. **28** Тако и ви споља се показујете људима праведни, а изнутра сте пуни лицемерја и безакоња. **29** Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемери, што зидате гробове пророцима и красите раке праведника, **30** И говорите: Да смо ми били у време својих отаца, не бисмо с њима пристали у крв пророка. **31** Тим само сведочите за себе да сте синови оних који су побили пророке. **32** И ви допуните меру отаца својих. **33** Змије, породи аспидини! Како ћете побећи од пресуде у огњу паклени? (*Geenna g1067*) **34** Зато ево ја ћу к вама послати пророке и премудре и књижевнике; и ви ћете једне побити и распети а једне бити по зборницима својим и гонити од града до града, **35** Да дође на вас сва крв праведна што је проливена на земљи од крви Авеља праведног до крви Зарије сина Варахијиног, кога убисте међу црквом и олтаром. **36** Заиста вам кажем да ће ово све доћи на род овај. **37** Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш пророке и засипаш камењем послане к себи! Колико пута хтеш

да скупим чеда твоја као што кокош скупља од постања света досад нити ће бити; 22 И пилиће своје под крила и не хтесте! 38 Ето да се они дани не скрате, нико не би остал; ће вам се оставити ваша кућа пуста. 39 Јер или избраних ради скратиће се дани они. 23 вам кажем: Нећете мене видети одселе док Тада ако вам ко каже: Ево овде је Христос не кажете: Благословљен који иде у име или онде, не верујте. 24 Јер ће изићи лажни Господње.

24 И изишавши Исус иђаше од цркве, и приступише к Њему ученици Његови да Му покажу грађевину црквену. 2 А Исус рече им: Не видите ли све ово? Заиста вам кажем: неће остати овде ни камен на камену који се неће разметнути. 3 А кад сеђаше на гори Маслинској приступише к Њему ученици насамо говорећи: Кажи нам кад ће то бити? И какав је знак Твог доласка и краја века? (αἰῶν
g165) 4 И одговарајући Исус рече им: Чувате се да вас ко не превари. 5 Јер ће многи доћи у име моје говорећи: Ја сам Христос. И многе ће преварити. 6 Чујете ратове и гласове о ратовима. Гледајте да се не уплашите; јер треба да то све буде, али није још тада крај. 7 Јер ће устати народ на народ и царство на царство; и биће глади и помори, и земља ће се трести по свету. 8 А то је све почетак страдања. 9 Тада ће вас предати на муке, и побиће вас, и сви ће народи омрзнути на вас имена мог ради. 10 И тада ће се многи саблазнити, и друг друга издаће, и омрзнуће друг на друга. 11 И изићи ће многи лажни пророци и превариће многе. 12 И што ће се безакоње умножити, охладнеће љубав многих. 13 Али који претрпи до краја благо њему. 14 И проповедиће се ово јеванђеље о царству по свему свету за сведочанство свим народима. И тада ће доћи последак. 15 Кад дакле угледате мрзост опустошења, о којој говори пророк Данило, где стоји на месту светом (који чита да разуме): 16 Тада који буду у Јудеји нека беже у горе; 17 И који буде на крову да не силази узети шта му је у кући; 18 И који буде у пољу да се не врати натраг да узме хаљине своје. 19 А тешко труднима и дојилицама у те дане. 20 Него се молите Богу да не буде бежан ваша у зиму ни у суботу; 21 Јер ће бити невоља велика каква није била

или онде, не верујте. 24 Јер ће изићи лажни христоси и лажни пророци, и показаће знаке велике и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и изабране. 25 Ето вам казах унапред. 26 Ако вам дакле кажу: Ево га у пустињи, не излазите; ево га у собама, не верујте. 27 Јер као што муња излази од истока и показује се до запада, такав ће бити долазак Сина човечијег. 28 Јер где је стрвина онамо ће се и орлови купити. 29 И одмах ће по невољи дана тих сунце помрчати, и месец своју светлост изгубити, и звезде с неба спасти, и силе небеске покренути се. 30 И тада ће се показати знак Сина човечијег на небу; и тада ће проплакати сва племена на земљи; и угледаће Сина човечијег где иде на облацима небеским са силом и славом великим. 31 И послаће анђеле своје с великим гласом трубним; и сабраће избране Његове од четири ветра, од краја до краја небеса. 32 Од смокве научите се причи: кад се већ њене гране помладе и улистају, знate да је близу лето. 33 Тако и ви кад видите све ово, знајте да је близу код врата. 34 Заиста вам кажем: овај нараштај неће проћи док се ово све не збуде. 35 Небо и земља проћи ће, али речи моје неће проћи. 36 А о дану том и часу нико не зна, ни анђели небески, до Отац мој сам. 37 Јер као што је било у време Нојево тако ће бити и долазак Сина човечијег. 38 Јер као што пред потопом јеђаху и пијаху, жењаху се и удаваху до оног дана кад Ној уђе у ковчег, 39 И не осетише док не дође потоп и однесе све; тако ће бити и долазак Сина човечијег. 40 Тада ће бити два на њиви; један ће се узети, а други ће се оставити. 41 Две ће млети на жрвићевима; једна ће се узети, а друга ће се оставити. 42 Стражите дакле, јер не знate у који ће час доћи Господ ваш. 43 Али ово знајте: кад би знао домаћин у које ће време доћи лупеж, чувао би и не би дао

поткопати кућу своју. **44** Зато и ви будите Тако и онај што прими два доби и он још готови; јер у који час не мислите доћи ће два. **18** А који прими један отиде те га закопа Син човечији. **45** Ко је дакле тај верни и у земљу и сакри сребро господара свог. **19** А мудри слуга ког је поставио господар његов по дугом времену дође господар тих слуга, и над својим домашњима да им даје храну стаде се рачунати с њима. **20** И приступивши на оброк? **46** Благо том слузи ког дошаоши онај што је примио пет таланата, донесе још господар његов нађе да извршује тако. **47** пет таланата говорећи: Господару! Предао си Заиста вам кажем: поставиће га над свим ми пет таланата; ево још пет таланата ја сам имањем својим. **48** Ако ли тај рђави слуга добио с њима. **21** А господар његов рече му: рече у срцу свом: Неће мој господар још Добро, слуго добри и верни! У малом био си задуго доћи; **49** И почне бити своје другаре, ми веран, над многим ћу те поставити; уђи и јести и пити с пијаницама; **50** Доћи ће у радост господара свог. **22** А приступивши господар тог слуге у дан у који се не нада, и и онај што је примио два таланта рече: у час кад не мисли. **51** И расећи ће га напола, Господару! Предао си ми два таланта; ево и даће му плату као и лицемерима; онде ће још два таланта ја сам добио с њима. **23** бити плач и шкргут зuba.

25 Тада ће бити царство небеско као десет

девојака које узеше жишке своје и изиђоше на сусрет женику. **2** Пет од њих беху мудре, а пет луде. **3** И луде узвеши жишке своје не узеше са собом уља. **4** А мудре узеше уље у судовима са жишицама својим. **5** А будући да женик одоцни, задремаше све, и поспаше. **6** А у поноћи стаде вика: Ето женика где иде, излазите му на сусрет. **7** Тада усташе све девојке оне и украсише жишке своје. **8** А луде рекоше мудрима: Дајте нам од уља свог, јер наши жишици хоће да се угасе. **9** А мудре одговорише говорећи: Да не би недостало и нама и вама, боље је идите к трговцима и купите себи. **10** А кад оне отидоше да купе, дође женик, и готове уђоше с њим на свадбу, и затворише се врата. **11** А после дођоше и оне друге девојке говорећи: Господару! Господару! Отвори нам. **12** А Он одговарајући рече им: Заиста вам кажем: не познајем вас. **13** Стражите дакле, јер не знate дан ни час у који ће Син човечији доћи. **14** Јер као што човек полазећи дозва слуге своје и предаде им благо своје; **15** И једном, дакле, даде пет таланата, а другом два, а трећем један, сваком према његовој моћи; и отиде одмах. **16** А онај што прими пет таланата отиде те ради с њима, и доби још пет таланата. **17**

А господар његов рече му: Добро, слуго добри и верни! У малом био си ми веран, над многим ћу те поставити; уђи у радост господара свог. **24** А приступивши и онај што је примио један таланат рече: Господару! Знао сам да си ти тврд човек: жњеш где ниси сејао, и купиш где ниси вејао; **25** Па се побојах и отидох те сакрих таланат твој у земљу; и ево ти своје. **26** А господар његов одговарајући рече му: Зли и лењиви слуго! Знао си да ја жњем где нисам сејао, и купим где нисам вејао: **27** Требало је дакле моје сребро да даш трговцима; и ја дошаоши узео бих своје с добитком. **28** Узмите дакле од њега таланат, и подајте оном што има десет таланата. **29** Јер сваком који има, даће се, и претећи ће му; а од оног који нема, и шта има узеће се од њега. **30** И неваљалог слугу баците у таму најкрајњу; онде ће бити плач и шкргут зuba. **31** А кад дође Син човечији у слави својој и сви свети анђели с њиме, онда ће сести на престолу славе своје. **32** И сабраће се пред њим сви народи, и разлучиће их између себе као пастир што разлучује овце од јараца. **33** И поставиће овце с десне стране себи, а јарце с леве. **34** Тада ће рећи цар онима што Му стоје с десне стране: ходите благословени Оца маг; примите царство које вам је приправљено од постања света. **35** Јер огладнех, и дасте ми да једем; ожеднех, и напојисте ме; гост бејах, и примисте ме; **36**

Го бејах, и оденусте ме; болестан бејах, и мени. 11 Јер сиромахе имате свагда са собом, обићосте ме; у тамници бејах, и дођосте ка мене немате свагда. 12 А она изливши миро мени. 37 Тада ће Му одговорити праведници ово на тело моје за укоп ме приготови. 13 говорећи: Господе! Кад Те видесмо гладна, Заиста вам кажем: где се год успроповеда ово и нахранисмо? Или жедна, и напојисмо? јеванђеље по свему свету, казаће се и то за 38 Кад ли Те видесмо госта, и примисмо? спомен њен што учини она. 14 Тада један од Или гола, и оденусмо? 39 Кад ли Те видесмо дванаесторице, по имену Јуда Искариотски, болесна или у тамници, и дођосмо к Теби? отиде ка главарима свештеничким, 15 И 40 И одговарајући цар рећи ће им: Заиста рече: Шта ћете ми дати да вам га издам? вам кажем: кад учинисте једном од ове моје најмање браће, мени учинисте. 41 Тада ће А они му обрекоше тридесет сребрника. 16 И отада тражаше згоду да Га изда. 17 А рећи и онима што Му стоје с леве стране: у први дан пресних хлебова приступише Идите од мене проклети у огањ вечни ученици к Исусу говорећи: Где ћеш да ти приправљен ћаволу и анђелима његовим. 18 А Он рече: Идите у град к томе и томе, и кажите му: (aiōnios g166) 42 Јер огладнех, и не дадосте ми да једем; ожеднех, и не напојисте ме; 43 Учитељ каже: време је моје близу, у тебе ћу Гост бејах, и не примисте ме; го бејах, и не да учиним пасху с ученицима својим. 19 И оденусте ме; болестан и у тамници бејах, и учинише ученици како им заповеди Исус, и не обићосте ме. 44 Тада ће Му одговорити уготовише пасху. 20 А кад би увече, седе за и они говорећи: Господе! Кад Те видесмо трпезу са дванаесторицом. 21 И кад јећаху сваки говорити Му: Да нисам ја, Господе? Заиста вам кажем: кад не учинисте једном од 23 А Он одговарајући рече: Који умочи са ове моје мале браће, ни мени не учинисте. 46 мном руку у зделу онај ће ме издати. 24 И ови ће отићи у муку вечној, а праведници Син човечији дакле иде као што је писано у живот вечној. (aiōnios g166) 25 А Сина човечијег; боље би му било да се није

26 И кад сврши Исус речи ове, рече ученицима својим: 2 Знате да ће до два дана бити пасха, и Сина човечијег предаће да се разапне. 3 Тада скупише се главари свештенички и књижевници и старешине народне у двор поглавара свештеничког по имену Кајафе; 4 И световаше се како би Исуса из преваре ухватили и убили. 5 И говораху: Али не о празнику, да се не би народ побунио. 6 А кад Исус беше у Витанији у кући Симона губавог, 7 Приступи к Њему жена са скленицом мира многоценог, и изли на главу Његову кад сеђаше за трпезом. 8 А кад видеше то ученици Његови, расрдише се говорећи: Зашто се чини таква штета? 9 Јер се могло ово продати скупо и новци дати сиромасима. 10 А кад разуме Исус, рече им: Шта сметате жену? Она учини добро дело на

26 И забринувши се врло почеше сваки говорити Му: Да нисам ја, Господе? 27 Тада јећаху, узе Исуса, и рече им: Једите, једите, ово је моје тело. 28 Јер је ово крв моја новог завета која ће се пролити за многе ради отпуштења греха. 29 Кажем вам пак да нећу одсад пити од овог рода виноградског до оног дана кад ћу пити с вами новог у царству Оца свог. 30 И отпојавши хвалу изиђоше на гору Маслинску. 31 Тада рече им Исус: Сви ћете се ви саблазнити о мене ову ноћ; јер у писму стоји: Ударићу пастира и овце од стада разбежаће се. 32 А по вакрењу свом ја идем пред вама у Галилеју. 33 А Петар рече Му: Ако се и сви

саблазне о тебе ја се нећу никад саблазнити. маше за нож од ножа ће изгинути. 53 Или 34 Рече му Исус: Заиста ти кажем: ноћас мислиш ти да ја не могу сад умолити Оца док петао не запева три пута ћеш ме се свог да ми пошаље више од дванаест легеона одрећи. 35 Рече Њему Петар: Да бих знао анђела? 54 Али како би се испунило шта стоји и умрети с Тобом нећу Те се одрећи. Тако у писму да ово треба да буде? 55 У тај час и сви ученици рекоше. 36 Тада дође Исус с рече Исус људима: Кao на хајдука изишли њима у село које се зове Гетсиманија, и рече сте с ножевима и с кољем да ме ухватите, а ученицима: Седите ту док ја идем тамо да сваки дан сам код вас седео учећи у цркви, и се помолим Богу. 37 И узвезши Петра и оба не ухватисте ме. 56 А ово све би да се збуди сина Зеведејева забрину се и поче тужити. писма пророчка. Тада ученици сви оставише 38 Тада рече им Исус: Жалосна је душа моја Га, и побегоше. 57 И они што ухватише до смрти; почекајте овде, и стражите са Исуса одведоше Га поглавару свештеничком, мном. 39 И отишавши мало паде на лице Кајафи, где се књижевници и старешине своје молећи се и говорећи: Оче мој! Ако је сабраше. 58 А Петар иђаше за њим издалека могуће да ме мимоиђе чаша ова; али опет до двора поглавара свештеничког и ушавши не како ја хоћу него како Ти. 40 И дошавши унутра седе са слугама да види свршетак. 59 к ученицима нађе их где спавају, и рече А главари свештенички и старешине и сав Петру: Зар не могосте један час постражити сабор тражаху лажна сведочанства на Исуса са мном? 41 Стражите и молите се Богу да би Га убили; 60 И не нађоше; и премда да не паднете у напаст; јер је дух срчан, многи лажни сведоци долазише, не нађоше. али је тело слабо. 42 Опет по други пут Најпосле дођоше два лажна сведока, 61 И отиде и помоли се говорећи: Оче мој! Ако рекоше: Он је казао: Ја могу развалити цркву ме не може чаша ова мимоиђи да је не Божју и за три дана начинити је. 62 И уставши пијем, нека буде воља Твоја. 43 И дошавши поглавар свештенички рече Му: Зар ништа нађе их опет где спавају; јер им беху очи не одговараш што ови на тебе сведоче? 63 отежале. 44 И оставивши их отиде опет и А Исус је ћутао. И поглавар свештенички трећи пут те се помоли говорећи оне исте одговарајући рече Му: Заклињем те живим речи. 45 Тада дође к ученицима својим и Богом да нам кажеш јеси ли ти Христос рече им: Једнако спавате и почивате; ево се син Божји? 64 Рече му Исус: Ти каза. Али приближи час, и Син човечији предаје се у ја вам кажем: одселе ћете видети Сина руке грешника. 46 Устаните да идемо; ево се човечијег где седи с десне стране силе и приближи издајник мој. 47 И док Он још тако иде на облацима небеским. 65 Тада поглавар говораше, гле, Јуда, један од дванаесторице, свештенички раздре хаљине своје говорећи: дође, и с њим људи многи с ножевима Хули на Бога; шта нам требају више сведоци? и с кољем од главара свештеничких и Ево сад чусте хулу његову. 66 Шта мислите? старешина народних. 48 А издајник Његов А они одговарајући рекоше: Заслужио је даде им знак говорећи: Кога ја целивам онај смрт. 67 Тада пљунуше Му у лице, и ударише је; држите га. 49 И одмах приступивши к Га по лицу, а једни Му даше и приушке Исусу рече: Здраво, рави! И целива Га. 50 А 68 Говорећи: Прореци нам, Христе, ко те Исус рече му: Пријатељу! Шта ћеш ти овде? удари? 69 А Петар сеђаше напољу на двору, и Тада приступивши дигоше руке на Исуса и приступи к њему једна слушкиња говорећи: ухватише Га. 51 И гле, један од оних што беху и ти си био с Исусом Галилејцем. 70 А он се са Исусом машивши се руком извади нож одрече пред свима говорећи: Не знам шта свој те удари слугу поглавара свештеничког, говориш. 71 А кад изиђе к вратима угледа га и одсече му ухо. 52 Тада рече му Исус: Врати друга, и рече онима што беху онде: и овај нож свој на место његово; јер сви који се беше са Исусом Назарећанином. 72 Он опет

одрече се клетвом: Не знам тог человека. **73** А поручи му жена његова говорећи: Немој мало потом приступише они што стајају и се ти ништа мешати у суд тог праведника, рекоше Петру: Ваистину и ти си од њих; јер јер сам данас у сну много пострадала њега те и говор твој издаје. **74** Тада се поче клети ради. **20** А главари свештенички и старешине и преклињати да не зна тог человека. И одмах наговорише народ да ишту Вараву, а Исуса запева петао. **75** И опомену се Петар речи да погубе. **21** А судија одговарајући рече им: Исусове што му је рекао: Док петао не запева Кога хоћете од ове двојице да вам пустим? А три пута ћеш ме се одрећи. И изашавши они рекоше: Вараву. **22** Рече им Пилат: А шта ћу чинити с Исусом прозваним Христом?

Рекоше му сви: Да се разапне. **23** Судија пак рече: А какво је зло учинио? А они гласно повикаше говорећи: Да се разапне. **24** А кад виде Пилат да ништа не помаже него још већа буна бива, узе воду те уми руке пред народом говорећи: Ја нисам крив у крви овог праведника: ви ћете видети. **25** И одговарајући сав народ рече: Крв његова на нас и на децу нашу. **26** Тада пусти им Вараву, а Исуса шибавши предаде да се разапне. **27** Тада војници судијини узеше Исуса у судницу и скупише на њу сву чету војника. **28** И свукавши Га обукоше Му скерлетну кабаницу. **29** И оплетавши венац од трња метнуше Му на главу, и дадоше Му трску у десницу; и клекнувши на колена пред Њим ругаху Му се говорећи: Здраво, цар јудејски! **30** И пљунувши на њу узеше трску и бише Га по глави. **31** И кад Му се нарушаše, свукоше с њега кабаницу, и обукоше Га у хаљине његове, и поведоше Га да Га разапну. **32** И излазећи нађоше человека из Кирине по имени Симона и натераše га да Му понесе крст. **33** И дошавши на место које се зове Голгота, то јест костурница, **34** Дадоше Му да пије сирће помешано са жучи, и окусивши не хте да пије. **35** А кад Га разапеше, разделише хаљине његове бацивши коцке; **36** И сећају онде те Га чуваху. **37** И метнуше Му више главе кривицу његову написану: Ово је Исус цар јудејски. **38** Тада распеше с њиме два хајдука, једног с десне а једног с леве стране. **39** А који пролажају хуљању на њу машући главама својим. **40** И говорећи: Ти који цркву разваљујеш и за три дана начињаш помози сам себи; ако си син Божји, сиђи с крста. **41** А тако и

главари свештенички с књижевницима и опоменујмо да овај лажа каза још за живота: старешинама подсмејавући се говораху: **42** После три дана устађу. **64** Зато заповеди да Другима поможе, а себи не може помоћи. се утврди гроб до трећег дана да не дођу Ако је цар Израиљев, нека сиђе сад с крста како ученици његови ноћу и да га не украду па ћемо га веровати. **43** Он се уздао у Бога: и не кажу народу: Уста из мртвих; и биће нека му помогне сад, ако му је по вољи, последња превара гора од прве. **65** Рече им јер говораше: Ја сам син Божји. **44** Тако Пилат: Ево вам страже, па идите те утврдите исто и хайдуци разапети с Њим ругаху Му како знате. **66** А они отишавши са стражом се. **45** А од шестог сата би тама по свој утврдише гроб, и запечатише камен.

земљи до сата деветог. **46** А око деветог сата повика Исус гласно говорећи: Или! Или! Лама савахтани? То јест: Боже мој! Боже мој! Зашто си ме оставио? **47** А неки од оних што стајају онде чувши то говораху: Овај зове Илију. **48** И одмах отрча један од њих те узе сунђер, и напуни оцта, па натаче на трску, те Га појаше. **49** А остали говораху: Стани да видимо хоће ли доћи Илија да му помогне. **50** А Исус опет повика гласно и испусти душу. **51** И гле, завеса црквена раздре се надвоје од горњег краја до доњег; и земља се потресе, и камење се распаде; **52** И гробови се отворише, и усташе многа тела светих који су помрли; **53** И изашавши из гробова, по вакрењу Његовом, уђоше у свети град и показаше се многима. **54** А капетан и који с њим чуваху Исуса видевши да се земља тресе и шта би, поплашише се врло говорећи: Заиста овај беше Син Божји. **55** И онде беху и гледају издалека многе жене које су ишле за Исусом из Галилеје и служиле Му. **56** Међу којима беше Марија Магдалина и Марија мати Јаковљева и Јосијина и мати синова Зеведејевих. **57** А кад би увече, дође човек богат из Аритматеје, по имену Јосиф, који је такође био ученик Исусов. **58** Овај приступивши к Пилату замоли га за тело Исусово. Тада Пилат заповеди да му даду тело. **59** И узвеши Јосиф тело зави Га у платно чисто; **60** И метну Га у нови свој гроб што је био исекао у камену; и наваливши велики камен на врата од гроба отиде. **61** А онде беше Марија Магдалина и друга Марија, и сеђају према гробу. **62** Сутрадан пак по петку сабраше се главари свештенички и фарисеји код Пилата, **63** И рекоше: Господару! Ми се

28 А по вечеру суботном на освитак првог дана недеље дође Марија Магдалина и друга Марија да огледају гроб. **2** И гле, земља се затресе врло; јер анђео Господњи сиђе с неба, и приступивши одвали камен од врата гробних и сеђаше на њему. **3** А лице његово беше као муња, и одело његово као снег. **4** И од страха његовог уздрхташе се стражари, и постадоше као мртви. **5** А анђео одговарајући рече женама: Не бојте се ви; јер знам да Исуса распетог тражите. **6** Није овде: јер устаде као што је казао. Ходите да видите место где је лежао Господ. **7** Па идите брже те кажите ученицима Његовим да је устao из мртвих. И гле, Он ће пред вама отићи у Галилеју; тамо ћете Га видети. Ето ја вам казах. **8** И изишавши брзо из гроба са страхом и радости великим, потекоше да јаве ученицима Његовим. **9** А кад иђају да јаве ученицима Његовим, и гле, срете их Исус говорећи: Здраво! А оне приступивши ухватише се за ноге Његове и поклонише Му се. **10** Тада рече им Исус: Не бојте се; идите те јавите браћи мојој нека иду у Галилеју; и тамо ће ме видети. **11** А кад иђају, гле, неки од стражара дођоше у град и јавише главарима свештеничким све што се дододило. **12** И они саставши се са старешинама учинише веће, и дадоше војницима довољно новаца **13** Говорећи: Кажите: Ученици његови дођоше ноћу и украдоше га кад смо ми спавали. **14** И ако то чује судија, ми ћемо њега умирити, и учинити да вама ништа не буде. **15** А они узвеши новце учинише као што су научени били. И разгласи се ова реч по Јеврејима и

до данас. **16** А једанаест ученика отидоше у Галилеју у гору куда им је казао Исус. **17** И кад Га видеше, поклонише Mu се; а једни посумњаше. **18** И приступивши Исус рече им говорећи: Даде ми се свака власт на небу и на земљи. **19** Идите dakле и научите све народе крстеви их ва име Оца и Сина и Светог Духа, **20** Учећи их да све држе што сам вам заповедао; и ево ја сам с вама у све дане до свршетка века. Амин. (aiōn g165)

Марко

има, а не као књижевници. 23 И беше у зборници њиховој човек с духом нечистим,

1 Почетак јеванђеља Исуса Христа Сина и повика 24 Говорећи: Прођи се, шта је Теби Божјег. 2 Као што стоји у пророку: Ево ја до нас, Исусе Назарећанине? Дошао си да шаљем анђела свог пред лицем Твојим, који нас погубиш? Знам Те ко си, Светац Божји. 3 Глас ће приправити пут Твој пред Тобом. 4 Глас 25 И запрети му Исус говорећи: Умукни, и је оног што виче у пустињи: Приправите пут изађи из њега. 26 И стресе га дух нечисти, Господњи, поравните стазе Његове. 4 Појави и повика гласно, и изађе из њега. 27 И се Јован крстећи у пустињи, и проповедајући уплашише се сви тако да питаху један другог крштење покајања за опроштење греха. 5 говорећи: Шта је ово? И каква је ово наука И излажаше к њему сва јудејска земља нова, да има власт да духовима нечистим и Јерусалимљани; и крштаваше их све у заповеда, и слушају Га? 28 И оде глас о Њему, Јордану реци, и исповедаух грехе своје. 6 А одмах, по свој околини галилејској. 29 И Јован беше обучен у камиљу длаку, и имаше одмах, изашавши из зборнице, дођоше у дом појас кожан око себе; и јеђаше скакавце и Симонов и Андријин с Јаковом и Јованом. 30 мед дивљи. 7 И проповедаше говорећи: Иде А ташта Симонова лежаше од грознице; и за мном јачи од мене, пред ким ја нисам одмах казаше Му за њу. 31 И приступивши достојан сагнути се и одрешити ремен на подиже је узевши је за руку и пусти је обући Његовој. 8 Ја вас крштавам водом, а грозница одмах, и служаше им. 32 А кад би Он ће вас крстити Духом Светим. 9 И у то пред вече, пошто сунце зађе, доношаух к време дође Исус из Назарета галилејског, Њему све болеснике и бесне. 33 И сав град и крсти Га Јован у Јордану, 10 И одмах беше се сабрао к вратима. 34 И исцели многе излазећи из воде виде небо где се отвори, и болеснике од различних болести, и ѡаволе Дух као голуб сиђе на Њега. 11 И глас дође с многе истера, и не даде ѡаволима да казују неба: Ти си Син мој љубазни који је по мојој да Га познају. 35 А ујутру, врло рано уставши, вольи. 12 И одмах Дух изведе Га у пустињу. изађе и оде насамо, и онде се мольаше Богу. 13 И би онде у пустињи дана четрдесет, 36 И за Њим потрчаше Симон и који беху с и куша Га сотона, и би са зверињем, и њим. 37 И нашавши Га рекоше Му: Траже Те анђели служаху Му. 14 А пошто предадоше сви. 38 И рече им: Хајдемо у оближња села и Јована, дође Исус у Галилеју проповедајући градове да и тамо проповедим: јер сам ја јеванђеље о царству Божјем 15 И говорећи: на то дошао. 39 И проповеда по зборницама Изаше време и приближи се царство Божје; њиховим по свој Галилеји, и ѡаволе изгони. покајте се и верујте јеванђеље. 16 И ходећи 40 И дође к Њему губавац молећи Га и на покрај мора виде Симона и Андрију, брата коленима клечећи пред Њим и рече Му: Ако његовог, где бацају мреже у море; јер беху хоћеш, можеш ме очистити. 41 А Исус, пошто рибари. 17 И рече им Исус: Хајдете за мном, се смиловао, пружи руку, и дохвативши га и учинићу вас ловцима људским. 18 И одмах се рече му: Хођу, очисти се. 42 И тек што му оставивши мреже своје пођоше за Њим. то рече, а губа оде с њега, и оста чист. 43 И 19 И отишавши мало оданде угледа Јакова запретивши му одмах истера га, 44 И рече Зеведејевог, и Јована брата његовог како му: Гледај да никоме ништа не кажеш, него у лађи крпљаху мреже; 20 И одмах позва иди те се покажи свештенику, и принеси за их; и оставивши оца свог Зеведеја у лађи с очишћење своје шта је заповедио Мојсије за најамницима, пођоше за Њим. 21 И дођоше сведочанство њима. 45 А он изашавши поче у Капернаум; и одмах у суботу ушавши много проповедати и казивати шта је било у зборницу учаше. 22 И дивише се науци тако да Исус не може јавно у град ући, него Његовој; јер их учаше као Онај који власт

беше напољу у пустим местима, и долажају твоји ученици не посте? **19** И рече им Исус: к Њему са свих страна.

2 И уђе опет у Капернаум после неколико дана; и чу се да је у кући. **2** И одмах скupише се многи тако да не могају ни пред вратима да се збију; и казиваше им реч. **3** И дођоше к Њему с одузетим кога су носили четворо. **4** И не могући приближити се к Њему од народа открише кућу где Он беше, и прокопавши спустише одар на коме одузети лежаше. **5** А Исус видевши веру њихову рече узетоме: Синко! Опраштају ти се греси твоји. **6** А онде сећаху неки од књижевника и помишљаху у срцима својим: **7** Шта овај тако хули на Бога? Ко може опраштати грехе осим једног Бога? **8** И одмах разумевши Исус духом својим да они тако помишљају у себи, рече им: Што тако помишљате у срцима својим? **9** Шта је лакше? Рећи узетоме: Опраштају ти се греси, или рећи: Устани и узми одар свој, и ходи? **10** Но да знate да власт има Син човечји на земљи опраштати грехе, (рече узетоме:) **11** Теби говорим: устани и узми одар свој, и иди дома. **12** И уста одмах, и узвеши одар изађе пред свима тако да се сви дивљаху и хваљају Бога говорећи: Никада тога видели нисмо. **13** И изађе опет к мору; и сав народ иђаше к Њему, и учаше их. **14** И пролазећи виде Левију Алфејевог где седи на царини, и рече му: Хајде за мном. И уставши оде за Њим. **15** И кад сећаше Исус за трпезом у кући његовој, цариници и грешници многи сећаху с Њим и с ученицима Његовим: јер их беше много који иђају за Њим. **16** А књижевници и фарисеји видевши Га где једе с цариницима и с грешницима говорају ученицима Његовим: Зашто с цариницима и грешницима једе и пије? **17** И чувши Исус рече им: Не требају здрави лекара него болесни. Ја нисам дошао да дозовем праведнике но грешнике на покајање. **18** И беху ученици Јованови и фарисејски који пошћају; и дођоше и рекоше Му: Зашто ученици Јованови и фарисејски посте, а

твоји ученици не посте? **19** И рече им Исус: Еда ли могу сватови постити док је женик с њима? Докле год имају са собом женика не могу постити. **20** Него ће доћи дани кад ће се отети од њих женик, и тада ће постити, у оне дане. **21** И нико не пришива нову закрпу на стару хаљину; иначе ће одадрети нова закрпа од старог, и гора ће рупа бити. **22** И нико не сипа ново вино у мехове старе; иначе ново вино продре мехове, и вино се пролије, и мехови пропадну; него ново вино у нове мехове сипати треба. **23** И дододи Му се да су ишли у суботу кроз усеве, и ученици Његови трагаху путем класје. **24** И фарисеји говорају Му: Гледај, зашто чине у суботу шта не ваља? **25** А Он рече им: Нисте ли никад читали шта учини Давид кад му би до невоље и огладне с онима што беху с њим? **26** Како уђе у Божју кућу пред Авијатаром поглаваром свештеничким и хлебове постављене поједе којих не беше слободно никоме јести осим свештеницима, и даде их онима који беху с њим? **27** И говораше им: Субота је начињена человека ради, а није човек суботе ради. **28** Дакле је Господар Син човечји и од суботе.

3 И уђе опет у зборницу, и онде беше човек са сувом руком. **2** И мотраху за Њим неће ли га у суботу исцелити да Га окриве. **3** И рече човеку са сувом руком: Стани на средину. **4** И рече им: Ваља ли у суботу добро чинити или зло чинити? Душу одржати, или погубити? А они су ћутали. **5** И погледавши на њих с гневом од жалости што су им онако срца одрвенила, рече човеку: Пружи руку своју. И пружи; и поста рука здрава као и друга. **6** И изашавши фарисеји одмах учинише за Њега веће с Иродовцима како би Га погубили. **7** А Исус оде с ученицима својим к мору; и многи народ из Галилеје пође за Њим и из Јудеје; **8** И из Јерусалима и из Идумеје и испреко Јордана и од Тира и Сидона мноштво велико чувши шта Он чини пошћају; и дођоше и рекоше Му: Зашто дође к Њему. **9** И рече ученицима својим да буде лађа у Њега готова због народа, да

Му не досађује. **10** Јер многе исцели тако да наваљиваху на Њега који беху накажени болестима да Га се дотакну. **11** И духови нечисти кад Га виђаху, припадаху к Њему и викаху говорећи: Ти си Син Божји. **12** И много им прећаше да Га не прокажу. **13** И изиђоше на гору, и дозва које Он хтеше; и дођоше Му. **14** И постави дванаесторицу да буду с Њим, и да их пошаље да проповедају, **15** И да имају власт да исцељују од болести, и да изгоне ѡаволе: **16** Првог Симона, и надеде му име Петар; **17** И Јакова Зеведејовог и Јована брата Јаковљевог, и надеде им имена Воанергес, које значи Синови грома; **18** И Андрију и Филипа и Вартоломија и Матеја и Тому и Јакова Алфејевог и Тадију и Симона Кананита, **19** И Јуду Искариотског, који Га и издаде. **20** И дођоше у кућу, и сабра се опет народ да не могаху ни хлеба јести. **21** И чувши то род Његов изиђоше да Га ухвате; јер говораху да је изван себе. **22** А књижевници који беху сишли из Јерусалима говораху: У њему је Веелзевул. Он помођу кнеза ѡаволског изгони ѡаволе. **23** И дозвавши их говораше им у причама: Како може сотона сотону изгонити? **24** И ако се царство само по себи раздели, не може остати царство оно; **25** И ако се дом сам по себи раздели, не може остати дом онај; **26** И ако сотона устане сам на се и раздели се, не може остати, него ће пропасти. **27** Нико не може покућство јакога, ушавши у кућу његову, отети ако најпре јакога не свеже: и онда ће кућу његову опленити. **28** Заиста вам кажем: сви греси опростиће се синовима човечјим, и хуљења на Бога, макар каква била: **29** А који похули на Духа Светог нема опроштења вавек, него је крив вечном суду. (*aiōn g165, aiōnios g166*) **30** Јер говораху: У њему је нечисти дух. **31** И дође мати Његова и браћа Његова, и стојећи напољу послаше к Њему да Га зову. **32** И сеђаше народ око Њега. И рекоше Му: Ето мати Твоја и браћа Твоја и сестре Твоје напољу питају за Те. **33** И одговори им говорећи: Ко је мати моја или браћа моја? **34** И погледавши на народ који сеђаше рече:

Ево мати моја и браћа моја. **35** Јер ко изврши вольу Божју, онај је брат мој и сестра моја и мати моја.

4 И опет поче учити код мора, и скупише се око Њега људи многи тако да мора уђи у лађу, и седети на мору; а народ сав беше на земљи крај мора. **2** И учаше их у причама много, и говораше им у науци својој: **3** Слушајте: ево изиђе сејач да сеје. **4** И кад сејаше, додги се да једно паде украй пута, и дођоше птице и позабаше га. **5** А друго паде на каменито место где не беше много земље; и одмах изниче; јер не беше у дубину земље: **6** А кад обасја сунце, увену, и будући да немаше корена, усахну. **7** И друго паде у трње; и нарасте трње и удави га, и не донесе род. **8** И друго паде на земљу добру; и даваше род који је напредовао и растао и доносио по тридесет и по шездесет и по сто. **9** И рече: Ко има уши да чује нека чује. **10** А кад оста сам, запиташе Га који беху с Њим и са дванаесторицом за ову причу. **11** И рече им: Вами је дано да знate тајне царства Божјег, а онима напољу све у причама бива; **12** Да очима гледају и да не виде, и ушима слушају и да не разумеју; да се како не обрате и да им се не опросте греси. **13** И рече им: Зар не разумете ову причу? А како ћете све приче разумети? **14** Сејач реч сеје. **15** А оно су крај пута, где се сеје реч и кад је чују одмах дође сотона и отме реч посејану у срцима њиховим. **16** Тако су и оно што се сеје на каменитим местима, који кад чују реч одмах је приме с радошћу; **17** Али немају корена у себи, него су непостојани, па кад буде до невоље или их потерају речи ради, одмах се саблазне. **18** А оно су што се у трњу сеје који слушају реч, **19** Али бриге овог света и превара богатства и остале сласти јуђу и загуше реч, и без рода остане. (*aiōn g165*) **20** А оно су што се на доброј земљи сеје који слушају реч и примају, и доносе род по тридесет и по шездесет и по сто. **21** И говораше им: Еда ли се свећа ужиже да се метне под суд или под одар? А не да се на

свећњак метне? **22** Јер нема ништа тајно што вериге и пута изломио; и нико га не могаше неће бити јавно; нити има шта сакривено укротити. **5** И једнако дан и ноћ бављаше што неће изаћи на видело. **23** Ако има ко се у гробовима и у горама вичући и бијући уши да чује нека чује. **24** И говораше им: се камењем. **6** А кад виде Исуса из далека, Памтите шта чујете: каквом мером мерите потече и поклони Му се. **7** И повикавши онаквом ће вам се мерити и дometнуће се гласно рече: Шта је Теби до мене, Исусе вами који слушате. **25** Јер ко има, даће му се; Сине Бога Вишњег? Заклињем Те Богом, не а који нема, узеће му се и оно што има. **26** мучи ме. **8** Јер му говораше: Изађи, душе И говораше им: Тако је царство Божје као нечисти, из человека. **9** И питаше га: Како ти човек кад баци семе у земљу; **27** И спава и је име? И одговори Му: Легеон ми је име; устаје ноћу и дању; и семе ниче и расте, да јер нас је много. **10** И молише Га веома не зна он. **28** Јер земља сама од себе најпре да их не шаље из оне околине. **11** А онде донесе траву, потом клас, па онда испуни по брегу пасло је велико крдо свиња. **12** И пшеницу у класу. **29** А кад сазре род, одмах молише Га сви ѡаволи говорећи: Пошаљи пошаље срп; јер наста жетва. **30** И говораше: нас у свиње да у њих уђемо. **13** И допусти Какво ћемо казати да је царство Божје? Или у им Исус одмах. И изашавши духови нечисти каквој ћемо га причи исказати? **31** Оно је као уђоше у свиње; и навали крдо с брега у море; зрно горушичино које кад се посеје у земљу а беше их око две хиљаде: и потопише се мање је од свих семена на земљи; **32** А кад се у мору. **14** А свињари побегоше, и јавише у посеје, узрасте и буде веће од свег поврћа, граду и по селима. И изађоше људи да виде и пусти гране велике да могу у његовом шта је било. **15** И дођоше к Исусу, и видеше хладу птице небеске живети. **33** И таквим беснога у коме је био легеон где седи обучен многим причама казиваше им реч, колико и паметан; и уплашише се. **16** А они што могаху слушати. **34** А без прича не говораше су видели казаше им шта би од беснога и им ни речи. А ученицима посебно казиваше од свиња. **17** И почеше Га молити да иде све. **35** И рече им онај дан увече: Хајдемо на из њихових крајева. **18** И кад уђе у лађу, оне стране. **36** И отпуштивши народ узеше Га молаше Га онај што је био бесан да буде како беше у лађи; а и друге лађе беху с њим. с њим. **19** А Исус не даде му, већ му рече: **37** И постаде велика олуја; и валови тако Иди кући својој к својима и кажи им шта ти заливаху у лађу да се већ напуни. **38** А Он Господ учини, и како те помилова. **20** И оде на крми спаваше на узглављу; и пробудише и поче приповедати у Десет градова шта му Га, и рекоше Му: Учитељу! Зар Ти не мариш учини Исус; и сви се дивљаху. **21** И кад пређе што гинемо? **39** И уставши запрети ветру, и Исус у лађи опет на оне стране, скупи се рече мору: Ђути, престани. И утоли ветар, народ многи око Њега; и беше крај мора. **22** и постаде тишина велика. **40** И рече им: И гле, дође један од старешина зборничких Зашто сте тако страшљиви? Како немате по имениу Јаир; и видевши Га паде пред ноге вере. **41** И уплашише се врло, и говорашу Његове. **23** И молаше Га врло говорећи: Кћи један другом: Ко је Овај, дакле, да Га и ветар је моја на самрти; да дођеш и да метнеш на и море слушају?

5 И дођоше преко мора у околину гадаринску. **2** И кад изиђе из лађе, одмах Га срете човек с духом нечистим, **3** Који живљаше у гробовима и нико га не могаше свезати ни веригама; **4** Јер је много пута био метнут у пута и у вериге, па је искидао

њу руке да оздрави и живи. **24** И пође с њим; и за њим иђаше народа много и туркаху Га. **25** И жена некаквача која је дванаест година боловала од течења крви **26** И велику муку поднела од многих лекара, и потрошила све што је имала, и ништа јој нису помогли, него још горе начинили, **27** Кад је чула за Исуса, дође у народу састраг, и дотаче се

хальине Његове. **28** Јер говораше: Ако се постојбини својој и у роду и у дому свом. **5** И само дотакнем хальина Његових оздравићу. не могаше онде ни једно чудо да учини, осим **29** И одмах пресахну извор крви њене, и што мало болеснику исцели метнувши на осети у телу да оздрави од болести. **30** И њих руке. **6** И чудио се неверству њиховом. одмах Исус осети у себи силу што изађе из И иђаше по околним селима и учаше. **7** Њега, и обазревши се на народ рече: Ко се И дозва дванаесторицу, и поче их слати то дотаче мојих хальина? **31** И рекоше Му два и два, и даваше им власт над духовима ученици Његови: Видиш народ где Те турка, нечистим. **8** И заповеди им да ништа не па питаши: Ко се дотаче мене? **32** И Он се узимају на пут осим једног штапа: ни торбе обазираше да види ону која то учини. **33** А ни хлеба ни новаца у појасу; **9** Него обувени у жена уплашивши се дрхташе, и знајући шта опанке, и не облачећи две хальине. **10** И рече јој се додогди, дође и клече пред Њим, и каза им: Где јуђете у дом онде останите док не Му сву истину. **34** А Он рече јој: Кћери! Вера изађете оданде. **11** И ако вас ко не прими и не твоја поможе ти; иди с миром, и буди здрава послуша вас, излазећи оданде отресите прах од болести своје. **35** Још Он говораше, а с ногу својих за сведочанство њима. Заиста дођоше од старешине зборничког говорећи: вам кажем: лакше ће бити Содому и Гомору Кћи твоја умре; што већ трудиш учитеља? **36** у дан страшног суда него граду оном. **12** И А Исус одмах чувши реч што рекоше рече отишавши проповедају да се треба кајати; старешини: Не бој се, само веруј. **37** И не даде **13** И ћаволе многе изгоњаху; и мазаху уљем за собом ићи никоме осим Петра и Јакова и многе болеснике; и исцељиваху. **14** И зачу Јована брата Јаковљевог. **38** И дође у кућу цар Ирод за Исуса (јер Његово име беше старешине зборничког, и виде вреву и плач се разгласило), и рече: Јован крститељ из и јаук велики. **39** И ушавши рече им: Шта сте мртвих уста, зато чини чудеса. **15** Други узврели те плаче? Девојка није умрла, говораху: То је Илија. А други говораху: То је него спава. **40** И подсмејаху Му се. А Он пророк или као који од пророка. **16** А кад чу истеравши све узе оца девојчиног и матер и Ирод, рече: То је Јован кога сам ја посекао, који беху с Њим, и уђе где лежаше девојка. он уста из мртвих. **17** Јер овај Ирод посла **41** И узвеши девојку за руку рече јој: Талита те ухватише Јована, и свезавши баџи га у куми, које значи: Девојко, теби говорим, тамницу Иродијаде ради, жене Филипа брата устани. **42** И одмах уста девојка и хоћаше; свог, јер се ожени њом. **18** Јер Јован говораше а беше од дванаест година. И зачудише се Ироду: Не можеш ти имати жене брата свог. чудом великим. **43** И запрети им врло да **19** А Иродијада расрди се на њега, и хтеде нико не дозна за то, и рече: Подажте јој нек да га убије, али не могаше. **20** Јер се Ирод једе.

6 И изађе оданде, и дође на своју постојбину; и за Њим идоше ученици Његови. **2** И кад дође субота, поче учити у зборници. И многи који слушаху, дивљаху се говорећи: Откуд овоме то? И каква му је премудрост дана? И чудеса таква рукама његовим чине се? **3** Није ли ово дрводеља, син Маријин, а брат Јаковљев и Јосијин и Јудин и Симонов? И нису ли сестре његове овде међу нама? И сблажњаваху се о Њега. **4** А Исус рече им: Нигде није пророк без части до на и свет, и чуваше га; и много којешта чињаше како му он рече, и радо га слушаше. **21** И додогди се дан згодан, кад Ирод на дан свог рођења даваше вечеру кнезовима својим и војводама и старешинама галилејским. **22** И ушавши кћи Иродијадина и игравши и угодивши Ироду и гостима његовим рече цар девојци: Ишти у мене шта год хоћеш, и дајути. **23** И закле јој се: Шта год заиштеш у мене дајути, да би било и до пола царства мог. **24** А она изашавши рече матери својој: Шта ћу искати? А она рече: Главу Јована

крститеља. **25** И одмах ушавши брзо к цару помоли Богу. **47** И увече беше лађа насрд заиска говорећи: Хоћу да ми даш, сад на мора, а Он сам на земљи. **48** И виде их где се кругу, главу Јована крститеља. **26** И забрину муче веслајући: јер им беше противан ветар. се цар, али клетве ради и гостију својих И око четврте страже ноћне дође к њима не хте јој одрећи. **27** И одмах посла цар идући по мору; и хтеде да их мимоиђе. **49** А целата, и заповеди да донесе главу његову. они видевши Га где иде по мору мишљаху да **28** А он отишавши посече га у тамници, је утвара, и повикаше; **50** Јер Га сви видеше и и донесе главу његову на кругу, и даде поплашише се. И одмах проговори с њима, девојци, а девојка даде је матери својој. **29** И рече им: Не бојте се, ја сам, не плашите чувиши ученици његови дођоше и узеше тело се. **51** И уђе к њима у лађу, и утоли ветар; и његово, и метнуше га у гроб. **30** И скупише врло се уплашише, и дивљаху се. **52** Јер их не се apostoli k Исусу, и јавише My све и шта научише хлебови; јер се беше срце њихово ученише и шта људе научише. **31** И рече им: окаменило. **53** И прешавши дођоше у земљу Дођите ви сами насамо, и почините мало. генисаретску; и стадоше у крај. **54** И кад Јер их беше много који долазе и одлазе, изађоше из лађе, одмах Га познаше људи. **55** и не имаху кад ни јести. **32** И одоше на И оптручавши сав онај крај, почеше на одрима лађи у пусто место сами. **33** И видеше их доносити болеснике где су чули да је Он. **56** људи кад иђаху, и познаше их многи, и И куд год иђаше у села или у градове или у пешице из свих градова стецаху се онамо, паланке, на раскршћима метаху болеснике и престигоше их, и скupише се око Њега. и мольаху Га да се барем скута од хаљине **34** И изашавши Исус виде народ многи, и Његове дотакну: и оздрављаху сви који Га се сажали My се, јер беху као овце без пастира; дотицаху.

и поче их учити много. **35** И кад би већ пред ноћ, приступише к Њему ученици Његови говорећи: Пусто је место, а већ је касно; **36** Отпусти их нека иду у околна села и паланке да купе себи хлеба; јер немају шта јести. **37** А Он одговарајући рече им: Дајте им ви нека једу. А они рекоше: Једино да идемо да купимо за двеста гроша хлеба, па да им дамо да једу? **38** А Он им рече: Колико хлебова имате? Идите и видите. И видевши рекоше: Пет хлебова и две рибе. **39** И заповеди им да их посаде све на гомиле по зеленој трави. **40** И посадише се на гомиле по сто и по педесет. **41** И узењши оних пет хлебова и две рибе погледа на небо, и благослови, па преломи хлебове, и даде ученицима својим да метну испред њих; и оне две рибе раздели свима. **42** И једоше сви, и наситише се. **43** И скупише комада дванаест котарица пуних и од риба. **44** А беше оних што су јели хлебове око пет хиљада људи. **45** И одмах натера ученике своје да уђу у лађу и да иду напред на оне стране у Витсаиду док Он отпушти народ. **46** И отпуштивши их оде на гору да се

7 И скупише се око Њега фарисеји и неки од књижевника који беху дошли из Јерусалима **2** И видевши неке од ученика Његових да нечистим, то јест, неумивеним рукама једу хлеб, укорише их. **3** Јер фарисеји и сви Јевреји, не једу док не умију руке до лаката, држећи се оног што им је остало од старих; **4** И кад дођу с пазара, не једу док се не умију; и још много има што су примили те држе: перу чаше и жбанове и котлове и клупе. **5** А потом питаху Га фарисеји и књижевници: Зашто ученици твоји не живе као што нам је остало од старих, него једу хлеб неумивеним рукама? **6** А Он одговарајући рече им: Добро је пророковао Исаја за вас лицемере, као што је писано: Ови људи уснама ме поштују, а срце њихово далеко стоји од мене. **7** Но залуду ме поштују ученици наукама, заповестима људским. **8** Јер остависте заповести Божје, а држите обичаје људске, прање жбанова и чаша; и друга многа таква чините. **9** И рече им: Добро укидате заповест Божју да свој обичај

сачувате. **10** Јер Мојсије рече: Поштуј оца метну прсте своје у уши његове, и пљунувши свог и матер своју; и: Који опсује оца или дохвати се језика његовог; **34** И погледавши матер смрћу да умре. **11** А ви кажете: Ако на небо уздахну, и рече му: Ефата, то јесте: каже човек оцу или матери: Корван, то јесте: Отвори се. **35** И одмах му се отворише уши, и прилог је чим бих ти ја могао помоћи. разреши се свеза језика његовог и говораше **12** И тако не дате му ништа учинити, оцу лепо. **36** И запрети им да никоме не казују; свом или матери својој, **13** Укидајући реч али што им више Он забрањиваше они још Божју својим обичајем који сте поставили; и више разглашаваху. **37** И врло се дивљаху овако много којешта чините. **14** И дозвавши говорећи: Све добро чини; и глуве чини да сав народ рече им: Послушајте мене сви, чују и неме да говоре.

и разумите. **15** Ништа нема што би човека могло опоганити да је споља у њега, него што излази из њега оно је што погани човека.

16 Ако ко има уши да чује нека чује. **17** И кад дође од народа у кућу питаху Га ученици Његови за причу. **18** И рече им: Зар сте иви тако неразумни? Не разумете ли да шта год у човека споља улази не може га опоганити?

19 Јер му не улази у срце него у трбух; и излази напоље чистећи сва јела. **20** Још рече:

Шта излази из човека оно погани човека;

21 Јер изнутра, из срца људског, излазе мисли зле, прельубе, курварства, убиства, **22** Крађе, лакомства, пакости, злоће, лукавство, срамоте, зло око, хуљење на Бога, понос, безумље. **23** Сва ова зла изнутра излазе, и погане човека. **24** И уставши оданде оде у крајеве тирске и сидонске, и ушавши у кућу хтеде да нико не чује за Њ; и не може се сакрити. **25** Јер чувши за Њ жена што у њеној кћери беше дух нечисти, дође и паде к ногама Његовим. **26** А жена та беше Гркиња родом Сирофиничанка, и молјаше Га да истера ѡавола из кћери њене. **27** А Исус рече јој: Стани да се најпре деца нахране; јер није право узети хлеб од деце и бацити псима. **28** А она одговарајући рече Му: Да, Господе; али и пси под трпезом једу од мрва детињих. **29** И рече јој: За ту реч иди; изађе ѡаво из кћери твоје. **30** И дошавши кући нађе да је ѡаво изашао, и кћи лежаше на одру. **31** И опет изађе Исус из крајева тирских и сидонских и дође на море галилејско у крајеве десетоградске. **32** И доведоше к Њему глувог и мутавог, и молјаху Га да метне на њу руку. **33** И узејши га из народа насамо

8 У то време, кад беше врло много народа и не имаху шта јести, дозва Исус ученике своје и рече им: **2** Жао ми је народа, јер већ три дана стоје код мене и немају ништа јести. **3** И ако их отпустим гладне кућама њиховим, ослабиће на путу; јер су многи од њих дошли издалека. **4** И одговорише Му ученици Његови: Откуда ћemo узети хлеба овде у пустињи да их нахранимо? **5** И запита их: Колико имате хлебова? А они казаше: Седам. **6** И заповеди народу да поседају по земљи; и узејши оних седам хлебова и хвалу давши, преломи, и даде ученицима својим да раздаду; и раздадоше народу. **7** И имаху мало рибица; и њих благословивши рече да и њих раздаду. **8** И једоше, и наситише се, и накупише комада што претече седам котарица. **9** А оних што су јели беше око четири хиљаде. И отпусти их. **10** И одмах је у лађу с ученицима својим, и дође у околине далманутске. **11** И изађоше фарисеји, и почеше се препирати с Њим, и кушајући Га искаху од Њега знак с неба. **12** И уздахнувши духом својим рече: Зашто род овај знак тражи? Заиста вам кажем: неће се дати роду овоме знак. **13** И оставивши их је опет у лађу, и оде на оне стране. **14** И заборавише ученици Његови узети хлеба, и немаху са собом у лађи до један хлеб. **15** И заповедаше им говорећи: Гледајте, чувајте се квасца фарисејског и квасца Иродовог. **16** И мишљаху, један другом говорећи: То је што хлеба немамо. **17** И разумевши Исус рече им: Шта мислите што хлеба немате? Зар још не осећате, нити разумете? Зар је

још окамењено срце ваше? 18 Очи имате и човечји постидете њега кад дође у слави не видите? Уши имате и не чујете? И не Оца свог с анђелима светима.

памтите ли 19 Кад ја пет хлебова преломих на пет хиљада, колико котарица пуних комада накуписте? Рекоше Му: Дванаест. 20 А сад седам на четири хиљаде, колико пуних котарица накуписте комада? А они рекоше: Седам. 21 И рече им: Како не разумете? 22 И дође у Витсаиду; и доведоше к Њему слепога, и мольаху Га да га се дотакне. 23 И узвевши за руку слепога изведе га напоље из села, и пљунувши му у очи метну руке на њ, и запита га види ли шта. 24 И погледавши рече: Видим људе где иду као дрва. 25 И потом опет метну му руке на очи, и рече му да прогледа: и исцели се, и виде све лепо. 26 И послала га кући његовој говорећи: Не улази у село, нити казуј коме у селу. 27 И изађе Исус и ученици Његови у села Ђесарије Филипове; и путем питаše ученике своје говорећи им: Ко говоре људи да сам ја? 28 А они одговорише: Јован крститељ; други: Илија; а други: Који од пророка. 29 А Он им рече: А ви шта мислите ко сам ја? А Петар одговарајући рече Му: Ти си Христос. 30 И запрети им да никоме не казуј за Њега. 31 И поче их учити да Сину човечјем ваља много пострадати, и да ће Га окривити старешине и главари свештенички и књижевници, и да ће Га убити, и трећи дан да ће устати. 32 И говораше о том не устручавајући се. И Петар узе Га и поче Га одвраћати. 33 А Он обрнувши се и погледавши на ученике своје запрети Петру говорећи: Иди од мене сотоно; јер ти не мислиш шта је Божје него шта је људско. 34 И дозвавши народ с ученицима својим рече им: Ко хоће за мном да иде нека се одрекне себе и узме крст свој, и за мном иде. 35 Јер ко хоће душу своју да сачува, изгубиће је; а ко изгуби душу своју мене ради и јеванђеља онај ће је сачувати. 36 Јер каква је корист човеку ако задобије сав свет, а души својој науди? 37 Или какав ће откуп дати човек за душу своју? 38 Јер ко се постиди мене и мојих речи у роду овом прељуботврном и грешном, и Син ће се

9 И рече им: Заиста вам кажем: имају неки међу овима што стоје овде који неће окусити смрт док не виде царство Божје да дође у сили. 2 И после шест дана узе Исус Петра и Јакова и Јована и изведе их на високу гору саме; и преобрази се пред њима. 3 И халине Његове постадоше сјајне и врло беле као снег, као што не може белиља убелити на земљи. 4 И указа им се Илија с Мојсијем где се разговарају с Исусом. 5 И Петар одговарајући рече Исусу: Рави! Добро нам је овде бити; и да начинимо три сенице: Теби једну и Мојсију једну и Илији једну. 6 Јер не знаше шта говори; јер беху врло уплашени. 7 И постаде облак те их заклони; и дође глас из облака говорећи: Ово је Син мој љубазни; Њега послушајте. 8 И уједанпут погледавши, никога не видеше осим Исуса самог са собом. 9 А кад силажаху с горе запрети им да ником не казују шта су видели, док Син човечји не устане из мртвих. 10 И реч задржаше у себи питајући један другог: Шта то значи устати из мртвих? 11 И питаху Га говорећи: Како говоре књижевници да Илија треба најпре да дође? 12 А Он одговарајући рече им: Илија ће доћи најпре, и уредити све; али и Син човечји треба да много пострада и да се понизи, као што је писано. 13 Али вам кажем да је и Илија дошао и учинише с њим шта хтедоше као што је писано за њега. 14 И дошањи к ученицима својим виде народ многи око њих и књижевнике где се препишу с њима. 15 И одмах видевши Га сав народ уплаши се и притрчавши поздрављају Га. 16 И упита књижевнике: Шта се препириете с њима? 17 И одговарајући један од народа рече: Учитељу! Доведох к Теби сина свог у коме је дух неми. 18 И сваки пут кад га ухвати ломи га, и пену баца и шкргуће зубима; и суши се. И рекох ученицима Твојим да га истерају; и не могоше. 19 А Он одговарајући му рече: О роде неверни! Докле ћу с вами бити? Докле ћу вас трпети? Доведите га к

мени. 20 И доведоше га к Њему; и кад Га виде 41 Јер ко вас напоји чашом воде у име моје, одмах га дух стаде ломити; и паднувши на зато што сте Христови, заиста вам кажем: земљу ваљаше се бацајући пену. 21 И упита неће му пропасти плата. 42 А који саблазни оца његовог: Колико има времена како му једног од ових малих који верују мене, боље се то дододило? А он рече: Из детинства. 22 би му било да обеси камен воденични о И много пута баца га у ватру и у воду да га врат свој и да се баци у море. 43 И ако те погуби; него ако шта можеш помози нам, рука твоја саблажњава, одсеки је: боље ти смилуј се на нас. 23 А Исус рече му: Ако је без руке у живот ући, неголи с обе руке можеш веровати: све је могуће ономе који верује. 24 И одмах повикавши отац детинија са ући у пакао, у огањ вечни, (Geenna g1067) 44 Где сузами говораше: Веријем, Господе! Помози црв њихов не умире, и огањ се не гаси. 45 мом неверју. 25 А Исус видећи да се стиче И ако те нога твоја саблажњава, одсеки је: народ, запрети духу нечистом говорећи боље ти је ући у живот хром, неголи с две му: Душе неми и глуви! Ја ти заповедам, ноге да те баце у пакао, у огањ вечни, (Geenna g1067) 46 Где црв њихов не умире, и огањ се изађи из њега и више не улази у њега. 26 И не гаси. 47 Ако те и око твоје саблажњава, повикавши и изломивши га врло изађе; и ископај га: боље ти је с једним оком ући у учини се као мртвак тако да многи говораху: царство Божје, неголи с два ока да те баце у Умре. 27 А Исус узејши га за руку подиже пакао огњени, (Geenna g1067) 48 Где црв њихов га: и уста. 28 И кад уђе у кућу, питаху Га не умире, и огањ се не гаси. 49 Јер ће се ученици Његови насамо: Зашто га ми нисмо сваки огњем посолити, и свака ће се жртва могли истерати? 29 И рече им: Овај се род солуј посолити. 50 Добра је со; али ако со ничим не може истерати до молитвом и буде неслана, чим ће се осолити? Имајте со постом. 30 И изашавши оданде иђаху кроз у себи, и мир имајте међу собом.

Галилеју; и не хтеше да ко дозна. 31 Јер учаше ученике своје, и говораше им да ће се Син човечји предати у руке људске, и убиће Га, и пошто Га убију устаће трећи дан. 32 А они не разумеваху реч, и не смеху да Га запитају. 33 И дође у Капернаум, и кад беше у кући запита их: Шта се препирасте путем међу собом? 34 А они ћутаху; јер се путем препираше међу собом ко је највећи. 35 И седавши дозва дванаесторицу и рече им: Који хоће да буде први нека буде од свих најзадњи и свима слуга. 36 И узејши дете метну га међу њих и загрливши га рече им: 37 Ко једно овакво дете прими у име моје, мене прима; а ко мене прими, не прима мене него Оног који је мене послao. 38 Одговори Му Јован говорећи: Учитељу! Видесмо једног где именом Твојим изгони ђаволе који не иде за нама: и забранисмо му, јер не иде за нама. 39 А Исус рече: Не браните му; јер нема никога који би именом мојим чудо чинио да може брзо зло говорити за мном. 40 Јер ко није против вас с вама је.

10 И уставши оданде дође у околине јудејске преко Јордана, и стече се опет народ к Њему; и као што обичај имаше, опет их учаши. 2 И приступивши фарисеји упиташе Га кушајући: Може ли човек пустити жену? 3 А Он одговарајући рече им: Шта вам заповеда Мојсије? 4 А они рекоше: Мојсије допусти да јој се да распушна књига и да се пусти. 5 И одговарајући Исус рече им: По тврђи вашег срца написа вам он заповест ову. 6 А у почетку створења, мужа и жену, створио их је Бог. 7 Зато оставиће човек оца свог и мајку и прилепиће се к жени својој, 8 И буду двоје једно тело. Тако нису више двоје него једно тело. 9 А шта је Бог саставио човек да не раставља. 10 И у кући опет запиташи Га за то ученици Његови. 11 И рече им: Који пусти жену и ожени се другом, чини прељубу на њој. 12 И ако жена остави мужа свог и пође за другог, чини прељубу. 13 И доношају к Њему децу да их се дотакне; а ученици брањају

онима што их доношау. **14** А Иисус видевши и последњи први. **32** А кад иђаху путем у расрди се и рече им: Пустите децу нека Јерусалим, Иисус иђаше пред њима, а они се долазе к мени, и не браните им; јер је таквих чуђаху, и за ъним иђаху са страхом. И узвеши царство Божје. **15** Заиста вам кажем: који опет дванаесторицу поче им казивати шта ће не прими царство Божје као дете, неће ући бити од Њега: **33** Ево идемо у Јерусалим, и Син у ънега. **16** И загрливши их метну на ъних човечји предаће се главарима свештеничким руке те их благослови. **17** И кад изађе на и књижевницима и осудиће Га на смрт, и предаће Га незнабошцима; **34** И наругаће My пут, притрча неко, и клекнувши на колена пред ъним питаше Га: Учителју благи! Шта се, и биће Га, и попљуваће Га, и убиће Га, и трећи дан устаће. **35** И пред ънега дођоше **(aἰῶνιος g166)** **18** А Иисус рече му: Што ме зовеш Јаков и Јован, синови Зеведејеви, говорећи: благим? Нико није благ осим једног Бога. Учителју! Хоћемо да нам учиниш за шта **19** Заповести знаш: не чини прељубе; не ћемо Те молити. **36** А Он рече: Шта хоћете убиј; не укради; не сведочи лажно; не чини да вам учиним? **37** А они Му рекоше: Дај неправде никоме; поштуј оца свог и матер. нам да седнемо један с десне стране Теби, а **20** А он одговарајући рече My: Учителју! Све други с леве, у слави Твојој. **38** А Иисус им сам ово сачувао од младости своје. **21** А рече: Не знate шта иштете: можете ли пити Иисус погледавши на ън, омиле му, и рече чашу коју ја пијем, и крстити се крштењем му: Још ти једно недостаје: иди продај све којим се ја крштавам? **39** А они Му рекоше: што имаш и подај сиромасима; и имаћеш Можемо. А Иисус рече им: Чашу, дакле, коју благо на небу; и дођи, те хајде за мном ја пијем испићете; и крштењем којим се ја узвеши крст. **22** А он поста зловољан од крштавам крстићете се; **40** Али да седнете с ове речи, и оде жалостан; јер беше врло десне стране мени и с леве, не могу ја дати богат. **23** И погледавши Иисус рече ученицима него којима је уговорљено. **41** И чувши то својим: Како је тешко богатима ући у царство десеторица почеше се срдити на Јакова и небеско! **24** А ученици се уплашише од речи на Јована. **42** А Иисус дозвавши их рече им: Његових. А Иисус опет одговарајући рече им: Знате да кнезови народни владају народом Део! Како је тешко онима који се уздају и поглавари ъегови управљају ъним. **43** Али у своје богатство ући у царство Божје! **25** међу вами да не буде тако; него који хоће да Лакше је камили проћи кроз иглене уши буде већи међу вами, да вам служи. **44** И који неголи богатоме ући у царство Божје. **26** А хоће први међу вами да буде, да буде свима они се врло дивљаху говорећи у себи: Ко се слуга. **45** Јер Син човечји није дошао да My дакле може спasti? **27** А Иисус погледавши служе него да служи, и да да душу своју у на ъних рече: Људима је немогуће, али није откуп за многе. **46** И дођоше у Јерихон. И кад Богу: јер је све могуће Богу. **28** А Петар My излажаше из Јерихона, Он и ученици Његови поче говорити: Ето ми смо оставили све, и народ многи, син Тимејев, Вартимеј слепи, и за Тобом идемо. **29** А Иисус одговарајући сеђаше крај пута и прошаše. **47** И чувши рече: Заиста вам кажем: нема никога који је да је то Иисус Назарећанин стаде викати и оставио кућу, или браћу, или сестре, или говорити: Сине Давидов, Иисусе! Помилуј ме! оца, или матер, или жену, или децу, или **48** И пређаху му многи да уђути, а он још земљу, мене ради и јеванђеља ради, **30** А више викаше: Сине Давидов! Помилуј ме! **49** да неће примити сад у ово време сто пута онолико кућа, и браће, и сестара, и отаца, и матера, и деце, и земље, у прогоњењу, а **50** А он збацивши са себе халбине своје, на оном свету живот вечни. **(aἰῶν g165, aἰῶνιος** **g166)** **31** Али ће многи први бити последњи, рече му Иисус: Шта хоћеш да ти учиним?

слепи рече Му: Равуни! Да прогледам. **52** А и тражаху како би Га погубили; плашили Иисус рече му: Иди, вера твоја поможе ти. И су Га се, јер Га је народ слушао. **19** И кад би одмах прогледа, и оде путем за Иисусом.

11 И кад се приближи к Јерусалиму,

к Витфази и Витанији, код горе Маслинске, посла двојицу од ученика својих **2** И рече им: Идите у село што је пред вама, и одмах како уђете у њега наћи ћете магаре привезано, на које нико од људи није уседао; одрешите га и доведите. **3** И ако вам ко рече: Шта то чините? Кажите: Треба Господу; и одмах ће га послати овамо. **4** А они одоше, и нађоше магаре привезано код врата напољу на раскршћу, и одрешише га. **5** И неко од оних што стајају онде рекоше им: Зашто дрешите магаре? **6** А они рекоше им као што им заповеди Иисус; и оставише их. **7** И доведоше магаре к Иисусу, и метнуше на њу хаљине своје; и уседе на њу. **8** А многи простреше хаљине своје по путу; а једни резају грање од дрвета, и простирају по путу. **9** А који иђају пред Њим и за Њим, викају говорећи: Осана! Благословен који иде у име Господње! **10** Благословено царство оца нашег Давида који иде у име Господње! Осана на висини! **11** И уђе Иисус у Јерусалим, и у цркву; и промотривши све, кад би увече, изађе у Витанију с дванаесторицом. **12** И сутрадан кад изађоше из Витаније, огладне. **13** И видевши издалека смокву с лишћем дође не би ли шта нашао на њој; и дошаоши к њој ништа не нађе осим лишћа; јер још не беше време смоквама. **14** И одговарајући Иисус рече јој: Да одсад од тебе нико не једе рода довека. И слушају ученици Његови.

(αἰδὸν γι165) **15** И дођоше опет у Јерусалим; и ушавши Иисус у цркву стаде изгонити оне који продавају и куповају по цркви; и ископа пивницу, и начини кулу, и даде га испремета трпезе оних што мењају новце, виноградарима, па оде. **2** И кад дође време, и клупе оних што продавају голубове. **16** И посла к виноградарима слугу да прими не даде да ко пронесе суда кроз цркву. **17** И од виноградара од рода виноградског. **3** А учаше говорећи им: Није ли писано: Дом мој они ухвативши слугу избише га, и послаше нека се зове дом молитве свим народима? А празна. **4** И опет посла к њима другог ви начинисте од њега хајдучку пећину. **18** И слугу; и оног бише камењем и разбише чуше књижевници и главари свештенички, му главу, и послаше га срамотног. **5** И

и тражаху како би Га погубили; плашили пролазећи видеше смокву где се посушила из корена. **21** И опоменувши се Петар рече Му: Рави! Гле, смоква што си је проклео, посушила се. **22** И одговарајући Иисус рече им: **23** Имајте веру Божју; јер вам заиста кажем: ако ко рече гори овој: Дигни се и бащи се у море, и не посумња у срцу свом, него узверује да ће бити као што говори: биће му шта год рече. **24** Зато вам кажем: све што иштете у својој молитви верујте да ћете примити; и биће вам. **25** И кад стојите на молитви, праштајте ако шта имате на кога: да и Отац ваш који је на небесима опрости вама погрешке ваше. **26** Ако ли, пак, ви не оправштате, ни Отац ваш који је на небесима неће опростити вама погрешке ваше. **27** И дођоше опет у Јерусалим; и кад хоћаше по цркви дођоше к Њему главари свештенички и књижевници и старешине, **28** И рекоше Му: Каквом власти то чиниш? И ко ти даде власт ту, да то чиниш? **29** А Иисус одговарајући рече им: и ја ћу вас да упитам једну реч, и одговорите ми; па ћу вам казати каквом власти ово чиним. **30** Крштење Јованово или би с неба или од људи? Одговорите ми. **31** И мишљаху у себи говорећи: Ако кажемо: С неба, рећи ће: Зашто му дакле не веровасте? **32** Ако ли кажемо: Од људи, бојимо се народа; јер сви мишљаху за Јована да заиста пророк беше. **33** И одговарајући рекоше Иисусу: Не знамо. И Иисус одговарајући рече њима: Ни ја вама нећу казати каквом власти ово чиним.

12 И поче им говорити у причама: Посади

човек виноград, и огради плотом, и

опет посла другог; и оног убише; и многе на небесима. **26** А за мртве да устају нисте друге, једне избише, а друге побише. **6** ли читали у књигама Мојсијевим како му Још дакле имаше јединог свог милог сина, рече Бог код купине говорећи: Ја сам Бог посла и њега најпосле к њима говорећи: Авраамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковљев? **27** Постиђеће се сина мог. **7** А виноградари Није Бог Бог мртвих, него Бог живих. Ви рекоше у себи: Ово је наследник, ходите се дакле врло варате. **28** И приступи један да га убијемо, и нама ће остати очевина од књижевника који их слушаше како се његова. **8** И ухватише га, и убише, и избацише препиру, и виде да им добро одговара, и га напоље из винограда. **9** Шта ће дакле запита Га: Која је прва заповест од свих? учинити господар од винограда? Доћи ће **29** А Исус одговори му: Прва је заповест од и погубиће виноградаре, и даће виноград свих: Чуј Израиљу, Господ је Бог наш Господ другима. **10** Зар нисте читали у писму ово: једини; **30** И љуби Господа Бога свог свим Камен који одбацише зидари, онај поста срцем својим и свом душом својом и свим глава од угla; **11** То би од Господа и дивно је умом својим и свом снагом својом. Ово у нашим очима? **12** И гледаху да Га ухвате, је прва заповест. **31** И друга је као и ова: али се побојаше народа; јер разумеше да за Љуби ближњег свог као самог себе. Друге њих говори причу; и оставивши Га одоше. заповести веће од ових нема. **32** И рече Mu **13** И послаше к Њему неке од фарисеја и књижевник: Добро, учитељу! Право си казао Иродоваца да би Га ухватили у речи. **14** А да је један Бог, и нема другог осим Њега; **33** они дошавши рекоше Mu: Учитељу! Знамо И љубити Га свим срцем и свим разумом да си истинит, и да не мариш ни за кога; јер и свом душом и свом снагом, и љубити не гледаш ко је ко, него заиста путу Божјем ближњег као самог себе, веће је од свих учиш; треба ли ћесару давати харач или не? жртава и прилога. **34** А Исус видевши како Хоћемо ли дати, или да не дамо? **15** А Он, паметно одговори рече му: Ниси далеко од знајући њихово лицемерје, рече им: Што ме царства Божјег. И нико више не смеше да кушате? Донесите ми новац да видим **16** А Га запита. **35** И одговори Исус и рече учени они донесоше. И рече им: Чији је ово образ у цркви: Како говоре књижевници да је и натпис? А они Mu рекоше: Ђесарев. **17** И Христос син Давидов? **36** Јер сам Давид каза одговарајући Исус рече им: Подајте ђесарево Духом Светим: Рече Господ Господу мом: ђесару, а Божје Богу. И чудише Mu се. **18** Седи мени с десне стране, док положим И дођоше к Њему садукеји који кажу да непријатељ Твоје подножје ногама Твојим. нема васкрсења, и запиташе Га говорећи: **37** Сам дакле Давид назива Га Господом, и **19** Учитељу! Мојсије нам написа: Ако коме откуда му је син? И многи народ слушаше брат умре и остави жену а деце не остави, да Га с радошћу. **38** И говораше им у науци брат његов узме жену његову и да подигне својој: Чувајте се књижевника који иду у семе брату свом. **20** Седам браће беше: и дугачким хаљинама, и траже да им се клања први узе жену, и умре без порода. **21** И други по улицама, **39** И првих места по зборницама, узе је, и умре, и ни он не остави порода; и зачеља на гозбама. **40** Ови што једу куће тако и трећи. **22** И узеше је седморица, и удовичке, и лажно се моле Богу дуго, биће не оставише порода. А после свих умре и још више осуђени. **41** И седавши Исус према женама. **23** О васкрсењу дакле кад устану кога Божјој хазни гледаше како народ меће новце ће од њих бити жена? Јер је за седморицом у Божју хазну. И многи богати метаху много. била. **24** И одговарајући Исус рече им: Зато **42** И дошавши једна сиромашна удовица ли се ви варате што не знате писма ни силе метну две лепте, које чине један кодрант. **43** Божје? **25** Јер кад из мртвих устану, нити ће И дозвавши ученике своје рече им: Заиста се женити ни удавати, него су као анђели вам кажем: ова сиромашна удовица метну

више од свих који међу у Божју хазну. **44** ваше у зиму. **19** Јер ће у дане те бити невоља Јер сви метнуше од сувишка свог; а она од каква није била од почетка створења које сиротиње своје метну све што имаше, сву је Бог створио до сад, и неће ни бити. **20** И храну своју.

13 И кад излажаше из цркве рече **Му** један од ученика Његових: Учителју!

Гле какво је камење, и каква грађевина! **2** И одговарајући Исус рече му: Видиш ли ову велику грађевину? Ни камен на камену неће овде остати који се неће разметнути.

3 И кад сеђаше на гори Маслинској према цркви, питаху Га самог Петар и Јаков и Јован и Андрија: **4** Кажи нам кад ће то бити? И какав ће знак бити кад ће се то све свршити? **5** А Исус одговарајући им поче говорити: Чувате се да вас ко не превари. **6** Јер ће многи доћи у моје име говорећи: Ја сам; и многе ће преварити. **7** А кад чујете ратове и гласове о ратовима, не плашите се; јер треба да то буде; али то још није последак. **8** Устаће народ на народ и царство на царство; и земља ће се трести по свету; и биће глади и буне. То је почетак страдања.

9 А ви се чувате; јер ће вас предавати у судове и по зборницама биће вас, и пред краљеве и цареве изводиће вас мене ради за сведочанство њима. **10** И у свим народима треба да се најпре проповеди јеванђеље. **11** А кад вас поведу да предају, не брините се унапред шта ћете говорити, нити мислите; него шта вам се да у онај час оно говорите;

јер ви нећете говорити него Дух Свети. **12** И предаће брат брата на смрт и отац сина, и устаће деца на родитеље и побиће их. **13** И сви ће омрзнути на вас имена мог ради. Али који претрпи до kraja благо њему. **14** А кад видите mrзost опустошења, за коју говори пророк Данило, да стоји где не треба (који чита да разуме): тада који буду у Јудеји нека беже у горе; **15** И који буде на крову да не силази у кућу, нити да улази да узме шта из куће своје; **16** И који буде у пољу да се не враћа натраг да узме хаљину своју. **17** И кад беше Он у Витанији у кући Симона Али тешко труднима и дојильама у те дане!

18 Него се молите Богу да не буде бежање са скленицом многоценога мира чистог

да Господ не скрати дане нико не би остао;

али изабраних ради, које изабра, скратио је дане. **21** Тада ако вам ко рече: Ево овде је Христос, или: Ено онде, не верујте. **22** Јер ће изаћи лажни Христоси и лажни пророци, и показаће знаке и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и изабране. **23** Али ви се чувајте: ето вам све казах напред. **24** Али у те дане, после те невоље, сунце ће помрчати, и месец своју светлост изгубити. **25** И звезде ће спадати с неба и силе небеске покренути се.

26 И тада ће угледати Сина човечјег где иде на облацима са силом и славом великим. **27** И тада ће послати анђеле своје и сабраће изабране своје од четири ветра, од краја земље до краја неба. **28** А од смокве научите се причи: кад се већ њена грана помлади и стане листати, знate да је близу лето.

29 Тако и ви кад видите ово да се забива, знајте да је близу код врата. **30** Заиста вам кажем да овај нараштај неће проћи док се ово све не збуде. **31** Небо и земља проћи ће, али речи моје неће проћи. **32** А о дану том или о часу нико не зна, ни анђели који су на небесима, ни Син, до Отац. **33** Пазите, стражите и молите се Богу; јер не знate кад ће време настati. **34** Као што човек одлазећи остави кућу своју, и да слугама својим власт, и свакоме свој посао; и вратару заповеди да стражи. **35** Стражите дакле; јер не знate кад ће доћи господар од куће, или увече или у по ноћи, или у петле, или ујутру; **36** Да не дође изненада и да вас не нађе, а ви спавате. **37** А шта вам кажем, свима кажем: стражите.

14 Беху пак још два дана до пасхе и до дана пресних хлебова; и тражаху главари

свештенички и књижевници како би Га из преваре ухватили и убили. **2** Али говораху:

Не о празнику, да се не би народ побунио. **3** И кад беше Он у Витанији у кући Симона губавог и сеђаше за трпезом, дође жена

нардовог, и разбивши скленицу изливаше се пролити за многе. **25** Заиста вам кажем: Му на главу. **4** А неки се срђаху говорећи: више нећу пити од рода виноградског до Зашто се то миро просипа тако? **5** Јер се оног дана кад ћу га пити новог у царству могаше за њу узети више од триста гроша и Божјем. **26** И отпојавши хвалу изађоше на дати сиромасима. И викаху на њу. **6** А Исус гору Маслинску. **27** И рече им Исус: Сви рече: Оставите је; шта јој сметате? Она учини ћете се ви саблазнити о мене ову ноћ; јер добро дело на мени. **7** Јер сиромаше имате је писано: ударићу пастира и овце ће се свагда са собом, и кад год хоћете можете разбећи. **28** Али по васкрсењу свом, ја идем им добро чинити; а мене немате свагда. **8** пред вама у Галилеју. **29** А Петар Му рече: Она шта може, учини: она помаза напред. Ако се и сви саблазне, али ја нећу. **30** И рече тело моје за укоп. **9** Заиста вам кажем: где му Исус: Заиста ти кажем: ноћас док двапут се год устроповеда јеванђеље ово по свему петао не запева три пута ћеш ме се одрећи. свету, казаће се и то за спомен њен. **10** И **31** А он још више говораше: Да бих зnao с Јуда Искариотски, један од дванаесторице Тобом и умрети нећу Те се одрећи. Тако оде ка главарима свештеничким да им Га и сви говораху. **32** И дођоше у село које се изда. **11** А они чувши обрадоваše се, и зове Гетсиманија, и рече ученицима својим: обрекоше му новце дати: и тражаше згоду да Седите овде док ја идем да се помолим Богу. Га изда. **12** И у први дан пресних хлебова, кад **33** И узе са собом Петра и Јакова и Јована, клаху пасху, рекоше Му ученици Његови: и забрину се и поче тужити. **34** И рече им: Где ћеш да идемо да Ти зготовимо пасху Жалосна је душа моја до смрти; почекајте да једеш? **13** И посла двојицу од ученика овде, и стражите. **35** И отишавши мало паде својих и рече им: Идите у град, и сршће на земљу, и мольаше се да би Га мимоишао вас човек који носи воду у крчагу; идите за час, ако је могуће. **36** И говораше: Ава Оче! њим, **14** И где уђе кажите господару од оне Све је могуће Теби; пронеси чашу ову мимо куће: Учитељ вели: Где је гостионица где мене; али опет не како ја хоћу, него како Ти. ћу јести пасху с ученицима својим? **15** И **37** И дође и нађе их где спавају, и рече Петру: он ће вам показати велику собу прострту Симоне! Зар спаваш? Не може ли једног часа готову: онде нам зготовите. **16** И изађоше постражити? **38** Стражите и молите се Богу ученици Његови, и дођоше у град, и нађоше да не паднете у напаст; јер је дух срчан али као што им каза, и уговорише пасху. **17** И је тело слабо. **39** И опет отишавши помоли се кад би увече, дође са дванаесторицом. **18** И Богу оне исте речи говорећи. **40** И вративши се сећају за трпезом и јећају рече Исус: се нађе их опет где спавају; јер им беху очи Заиста вам кажем: један од вас, који једе са отежале; и не знаху шта би Му одговорили. мном, издаће ме. **19** А они се забринуше, и **41** И дође трећи пут, и рече им: Једнако стадоше говорити један за другим: Да не спавате и почивате; доста је; дође час; ево ја? И други: Да не ја? **20** А Он одговарајући се предаје Син човечји у руке грешницима. рече им: Један од дванаесторице који умочи **42** Устаните да идемо; ево издајник се мој са мном у зделу. **21** Син човечји дакле иде приближи. **43** И одмах, док Он још говораше, као што је писано за Њега; али тешко оном дође Јуда, један од дванаесторице, и с њим човеку који изда Сина човечјег; болje би људи многи с ножевима и с колјем од му било да се није родио онај човек. **22** И главара свештеничких и од књижевника кад јећају узе Исус хлеб и благословивши и старешина. **44** И издајник Његов даде преломи га, и даде им, и рече: Узмите, им знак говорећи: Кога ја целивам онај једите; ово је тело моје. **23** И узе чашу и је: држите га, и водите га чувајући. **45** И давши хвалу даде им; и пише из ње сви. **24** И дошавши одмах приступи к Њему, и рече: рече им: Ово је крв моја новог завета која ће Рави! Рави! И целива Га. **46** А они метнуше

руке своје на Њ и ухватише Га. **47** А један од **68** А он се одрече говорећи: Не знам нити оних што стајаху онде извади нож те удари разумем шта ти говориш. И изађе напоље слугу поглавара свештеничког, и одсече му пред двор: и петао запева. **69** И опет, кад ухо. **48** И одговарајући Исус рече им: Као на га виде слушкиња, поче говорити онима хайдука изашли сте с ножевима и с кочјем да што стајаху онде: Овај је од њих. **70** А он ме ухватите, **49** А сваки дан сам био код вас се опет одрицаше. И мало затим опет они у цркви и учио, и не ухватисте ме. Али да се што стајаху онде рекоше Петру: Ваистину збуде писмо. **50** И оставивши Га, ученици си од њих: јер си Галилејац, и говор ти је сви побегоше. **51** И за Њим иђаше некакав онакав. **71** А он се поче клети и преклињати: младић огрнут платном по голом телу; и Не знам тог человека за кога ви говорите. **72** И ухватише оног младића. **52** А он оставивши други пут запева петао. И опомену се Петар платно го побеже од њих. **53** И доведоше речи што му рече Исус: Док петао двапут Исуса к поглавару свештеничком, и стекоше не запева одрећи ћеш ме се трипут. И стаде се к њему сви главари свештенички и плакати.

књижевници и старешине. **54** И Петар иде за Њим издалека до у двор поглавара свештеничког, и сеђаше са слугама, и грејаше се код огња. **55** А главари свештенички и сва скупштина тражаху на Исуса сведочанства да Га убију; и не нађоше; **56** Јер многи сведочаху лажно на Њега и сведочанства не беху једнака. **57** И једни уставши сведочаху на Њега лажно говорећи: **58** Ми смо чули где он говори: Ја ћу развалити ову цркву која је рукама начињена, и за три дана начинићу другу која неће бити рукама начињена. **59** И ни ово сведочанство њихово не беше једнако. **60** И уставши поглавар свештенички на среду запита Исуса говорећи: Зар ништа не одговараш што ови на тебе сведоче? **61** А Он ћуташе и ништа не одговараше. Опет поглавар свештенички запита и рече: Јеси ли ти Христос, Син Благословенога? **62** А Исус рече: Јесам; и видећете Сина човечјег где седи с десне стране Силе и иде на облацима небеским. **63** А поглавар свештенички раздре своје халбине, и рече: Шта нам требају више сведоци? **64** Чусте хулу на Бога; шта мислите? А они сви казаше да је заслужио смрт. **65** И почеше једни пљувати на Њ, и покривати Му лице, и ћушати Га, и говорити Му: Прореци; и слуге Га бијаху по образима. **66** И кад беше Петар доле на двору, дође једна од слушкиња поглавара свештеничког, **67** И видевши Петра где се греје погледа на њ и рече: И ти си био с Исусом Назарејанином.

15 И одмах ујутру учинише веће главари свештенички са старешинама и књижевницима, и сав сабор, и свезавши Исуса одведоше Га и предадоше Пилату. **2** И упита Га Пилат: Јеси ли ти цар јудејски? А Он одговарајући рече му: Ти кажеш. **3** И тужаху Га главари свештенички врло. **4** А Пилат опет упита Га говорећи: Зар ништа не одговараш? Гледај шта сведоче на тебе. **5** Али Исус више не одговори ништа тако да се дивљаше Пилат. **6** А о сваком празнику пушташе им по једног сужња кога искаху. **7** А беше један затворен, по имену Варава, са својим другарима који су у буни пролили крв. **8** И повикавши народ стаде искати што им свагда чињаше. **9** А Пилат им одговори говорећи: Хоћете ли да вам пустим цара јудејског? **10** Јер знаше да су Га из зависти предали главари свештенички. **11** Али главари свештенички подговорише народ боље Вараву да траже да им пусти. **12** А Пилат опет одговарајући рече им: А шта хоћете да чиним с тим што га зовете царем јудејским? **13** А они опет повикаше: Распни га. **14** А Пилат им рече: А какво је зло учинио? А они гласно викаху: Распни га. **15** А Пилат жељећи угодити народу пусти им Вараву, а Исуса шибавши предаде да Га разапну. **16** А војници Га одведоше у судницу, и сазваше сву чету војника, **17** И обукоше Му скерлетну кабаницу, и

оплетавши венац од трња метнуше на Њ. којима беше и Марија Магдалина и Марија
18 И стадоше Га поздрављати говорећи: Јакова малог и Јосије мати, и Соломија, 41
Здраво, царе јудејски! 19 И бијаху Га по Које иђаху за Њим и кад беше у Галилеји, и
глави трском, и пљуваху на Њ. и падајући служаху Му; и друге многе које беху дошле
на колена поклањаху Му се. 20 И кад Му с Њим у Јерусалим. 42 И кад би увече (јер
се наругаше, свукоше с Њега скрлетну беше петак, то јест уочи суботе), 43 Дође
кабаницу, и обукоше Га у Његове хаљине и Јосиф из Аритатеје, поштен саветник, који
изведоше Га да Га разапну. 21 И натераше и сам царство Божје чекаше, и усуди се те
неког Симона из Кирине, оца Александровог уђе к Пилату и заиска тело Исусово. 44 А
и Руфовог, који иђаше из поља, да Му понесе Пилат се зачуди да је већ умро; и дозвавши
крст. 22 И доведоше Га на место Голготу, капетана запита га: Је ли давно умро? 45 И
које ће рећи: Костурница. 23 И даваху Му дознавши од капетана, даде тело Јосифу. 46
да пије вино са смирном, а Он не узе. 24 И купивши платно, и скинувши Га, обави
кад Га разапеше, разделише хаљине Његове платном, и метну Га у гроб који беше исечен
бацајући коцке за њих ко ће шта узети. у камену, и навали камен на врата од гроба.
25 А беше сат трећи кад Га разапеше. 26 И 47 А Марија Магдалина и Марија Јосијина
беше натпис Његове кривице написан: Цар гледаху где Га метаху.
јудејски. 27 И с Њим распеше два хајдука,
једног с десне, а једног с леве стране Њему.
28 И изврши се писмо које говори: и метнуше
Га међу злочинце. 29 И који пролажаху,
хуљаху на Њ машући главама својим и
говорећи: Аха! Ти што цркву разваљујеш и
за три дана начињаш, 30 Помози сам себи и
сиђи с крста. 31 Тако и главари свештенички
с књижевницима ругаху се говорећи један
другом: Другима поможе, а себи не може
помоћи. 32 Христос цар Израиљев нека
сиђе сад с крста да видимо, па ћемо му
веровати. И они што беху с Њим разапети
ругаху Му се. 33 А у шестом сату би тама по
свој земљи до сата деветог. 34 И у деветом
сату повика Исус гласно говорећи: Елои!
Елои! Лама савахтани? Које значи: Боже
мој! Боже мој! Зашто си ме оставио? 35 И
неко од оних што стајаху онде чувши то
говораху: Ено зове Илију. 36 А један отрча
те напуни сунђер оцта, па натакнувши
на трску појаше Га говорећи: Станите да
видимо хоће ли доћи Илија да га скине.
37 А Исус повика гласно, и издахну. 38 И
завеса црквена раздре се на двоје с врха до
на дно. 39 А кад виде капетан који стајаше
према Њему да с таквом виком издахну,
рече: Заиста човек овај Син Божји беше. 40 А
беху и жене које гледаху издалека, међу

16 И пошто прође субота, Марија
Магдалина и Марија Јаковљева и
Соломија купише мириса да дођу и да
помажу Исуса. 2 И врло рано у први дан
недеље дођоше на гроб око сунчаног рођаја.
3 И говораху међу собом: Ко ће нам одвалити
камен од врата гробних? 4 И погледавши
видеше да камен беше одваљен: јер беше
врло велики. 5 И ушавши у гроб видеше
младића обученог у белу хаљину где седи
с десне стране; и уплашише се. 6 А он
им рече: Не плашите се, Исуса тражите
Назарећанина распетог; уста, није овде, ево
место где Га метнуше. 7 Него идите кажите
ученицима Његовим и Петру да пред вама
оде у Галилеју: тамо ћете Га видети, као што
вам рече. 8 И изашавши побегаше од гроба;
јер их ухвати дрхат и страх; и ником ништа
не казаше, јер се бојаху. 9 (note: The most reliable
and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20) А Исус
уставши рано у први дан недеље јави се
најпре Марији Магдалини, из које је истерао
седам ћавола. 10 А она оде те јави онима што
су били с Њим, који плакаху и ридаху. 11 И
они чувши да је жив и да Га је она видела не
вероваше. 12 А потом јави се на путу двојици
од њих у другом обличју, кад су ишли у
село. 13 И они отишавши јавише осталима; и

ни њима не вероваше. **14** А најпосле, јави се кад њих једанаесторица беху за трпезом, и прекори их за њихово неверје и тврђу срца што не вероваше онима који су Га видели да је устаса; **15** И рече им: Идите по свему свету и проповедите јеванђеље сваком створењу. **16** Који узверије и покрсти се, спашће се; а ко не верује осудиће се. **17** А знаци онима који верују биће ови: именом мојим изгониће ђаволе; говориће новим језицима; **18** Узимаће змије у руке, ако и смртно шта попију, неће им наудити; на болеснике метаће руке, и оздрављаће. **19** А Господ, пошто им изговори, узе се на небо, и седе Богу с десне стране. **20** А они изађоше и проповедаше свуда, и Господ их потпомага, и реч потврђива значима који су се потом показивали. Амин.

Лука

Зарију, и чуђаху се што се забави у цркви.

22 А изишавши не могаше да им говори; и

1 Будући да многи почеше описивати разумеше да му се нешто утворило у цркви; догађаје који се испунише међу нама, и он намигиваше им; и оста нем. **23** И кад **2** Као што нам предаше који исправа сами се навршише дани његове службе отиде видеше и слуге речи бише: **3** Намислих и ја, кући својој. **24** А после ових дана, затрудне испитавши све од почетка, по реду писати Јелисавета жена његова, и кријаше се пет теби, честити Теофиле, **4** Да познаш темљ месеци говорећи: **25** Тако ми учини Господ у оних речи којима си се научио. **5** У време дане ове у које погледа на ме да ме избави Ирода цара јудејског беше неки свештеник од укора међу људима. **26** А у шести месец од реда Авијиног, по имену Зарија, и жена послала Бог анђела Гаврила у град галилејски његова од племена Ароновог, по имену по имену Назарет **27** К девојци испрошеној за Јелисавета. **6** А беху обоје праведни пред мужа, по имену Јосифа из дома Давидовог; и Богом, и живљаху у свему по заповестима девојци беше име Марија. **28** И ушавши к њој и уредбама Господњим без мане. **7** И не анђео рече: Радуј се, благодатна! Господ је с имаху деце; јер Јелисавета беше нероткиња, тобом, благословена си ти међу женама. **29** А и беху обоје већ стари. **8** И додги се, кад он она, видевши га, поплаши се од речи његове служаше по свом реду пред Богом, **9** Да по и помисли: Какав би ово био поздрав? **30** обичају свештенства дође на њега да изиђе И рече јој анђео: Не бој се, Марија! Јер си у цркву Господњу да кади. **10** И све мноштво нашла милост у Бога. **31** И ево затруднећеш, народа беше напољу и молјаше се Богу у и родићеш Сина, и надени Му име Исус. време кађења. **11** А њему се показа анђео **32** Он ће бити велики, и назваће се Син Господњи који стајаше с десне стране олтара **33** И цароваће у дому кадионог. **12** И кад га виде Зарија уплаши се **34** А Марија рече анђелу: и страх нападе на њу. **13** А анђео рече му: Не **35** И жена твоја Јелисавета родиће ти сина, и **36** И ево Јован. **14** И биће теби радост **37** Јер у Бога све је могуће што каже. **38** А рођењу. **15** Јер ће бити велики пред Богом, и **38** А Јован. **16** И многе **39** А Марија уставши оних дана, отиде брзо у **17** И он ће напред доћи пред **40** И уђе у кућу **18** И рече Зарија анђелу: По чему ћу **41** временита. **19** И одговарајући анђео рече му: **42** И повика здраво и **20** И ево, онемећеш и нећеш рече: Благословена си ти међу женама, и **21** И народ чекаше **43** И откуд збуде; јер ниси веровао мојим речима које **44** Јер гле, кад дође глас честитања твог у уши **22** А изишавши не могаше да им говори; и

моје, заигра дете радосно у утроби мојој. 45 73 Клетве којом се клео Аврааму оцу нашем И благо оној која верова, јер ће се извршити да ће нам дати 74 Да се избавимо из руку шта јој каза Господ. 46 И рече Марија: Велича непријатеља својих, и да му служимо без душа моја Господа; 47 И обрадова се дух страха, 75 И у светости и у правди пред Њим мој Богу Спасу мом, 48 Што погледа на док смо год живи. 76 И ти, дете, назваћеш се понижење слушкиње своје; јер гле, одсад пророк Највишега; јер ћеш ићи напред пред ће ме звати блаженом сви нараштаји; 49 лицем Господњим да Му приправиш пут; 77 Што ми учини величину силни, и свето име Да даш разум спасења народу његовом за Његово; 50 И милост је Његова од колјена на опроштење греха њихових, 78 По дубокој колјено онима који Га се боје. 51 Показа силу милости Бога нашег, по којој нас је походио руком својом; разасу поносите у мислима исток с висине; 79 Да обасјаш оне који седе срца њихових. 52 Збаци силне с престола, и у тами и у сену смртном; да упутиш ноге подиже понижене. 53 Гладне напуни блага, наше на пут мира. 80 А дете растијаше и и богате отпусти празне. 54 Прими Израиља, јачаше духом, и беше у пустињи дотле док слугу свог, да се опомене милости. 55 Као се не показа Израиљ.

што говори оцима нашим, Аврааму и семену његовом довека. (aiōn g165) 56 Марија пак седи с њом око три месеца, и врати се кући својој. 57 А Јелисавети дође време да роди, и роди сина. 58 И чуше њени суседи и родбина да је Господ показао велику милост своју на њој, и радоваху се с њом. 59 И у осми дан дођоше да обрежу дете, и хтеше да му надену име оца његовог, Зарија. 60 И одговарајући мати његова рече: Не, него да буде Јован. 61 И рекоше јој: Никога нема у родбини твојој да му је такво име. 62 И намигиваху оцу његовом како би он хтео да му надену име. 63 И заискавши дашчицу, написа говорећи: Јован му је име. И зачудише се сви. 64 И одмах му се отворише уста и језик његов и говораше хвалећи Бога. 65 И уђе страх у све суседе њихове; и по свој горњој Јudeји разгласи се сав овај догађај. 66 И сви који чуше метнуше у срце своје говорећи: Шта ће бити из овог детета? И рука Господња беше са њим. 67 И Зарија отац његов напуни се Духа Светог, и пророкова говорећи: 68 Благословен Господ Бог Јаковљев што походи и избави народ свој, 69 И подиже нам рог спасења у дому Давида слуге свог, 70 Као што говори устима светих пророка својих од века (aiōn g165) 71 Да ће нас избавити од наших непријатеља и из руку свих који мрзе на нас; 72 Учинити милост оцима нашим, и опоменути се светог завета свог,

2 У то време пак изиђе заповест од ћесара Августа да се препише сав свет. 2 Ово је био први препис за владања Киринова Сиријом. 3 И пођоше сви да се препишу, сваки у свој град. 4 Тада пође и Јосиф из Галилеје, из града Назарета у Јудеју у град Давидов који се зваше Витлејем, јер он беше из дома и племена Давидовог, 5 Да се препише с Маријом, испрошеном за њега женом, која беше трудна. 6 И кад онамо беху, дође време да она роди. 7 И роди Сина свог првенца, и пови Га, и метну Га у јасле; јер им не беше места у гостионици. 8 И беху пастири у оном крају који чуваху ноћну стажу код стада свог. 9 И гле, анђео Господњи стаде међу њима, и слава Господња обасја их; и уплашише се врло. 10 И рече им анђео: Не бојте се; јер гле, јављам вам велику радост која ће бити свему народу. 11 Јер вам се данас роди спас, који је Христос Господ, у граду Давидовом. 12 И ето вам знака: Наћи ћете дете повито где лежи у јаслама. 13 И уједанпут постаде с анђелом мноштво војника небеских, који хваљају Бога говорећи: 14 Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра волја. 15 И кад анђели отидоше од њих на небо, пастири говораху један другом: Хајдемо до Витлејема, да видимо то што се тамо дододило шта нам каза Господ. 16 И дођоше

брзо, и нађоше Марију и Јосифа и дете где дође, и хваљаше Господа и говораше за Њега лежи у јаслама. **17** А кад видеше, казаше све свима који чекаху спасења у Јерусалиму. **39** што им је казано за то дете. **18** И сви који чуше И кад свршише све по закону Господњем, дивише се томе што им казаше пастири. вратише се у Галилеју у град свој Назарет. **40** **19** А Марија чуваше све речи ове и слагаше А дете растијаше и јачаше у духу, и пуњаше их у срцу свом. **20** И вратише се пастири се премудрости, и благодат Божија беше на славећи и хвалећи Бога за све што чуше и Њему. **41** И родитељи Његови ићају сваке видеше, као што им би казано. **21** И кад се године у Јерусалим о празнику пасхе. **42** наврши осам дана да Га обрежу, наденуше И кад Му би дванаест година, дођоше они Му име Исус, као што је анђео рекао док у Јерусалим по обичају празника; **43** И кад се још није био ни заметнуо у утроби. **22** дане проведоше и они се вратише, оста дете И кад дође време да иду на молитву по Исус у Јерусалиму; и не знаде Јосиф и мати закону Мојсијевом, донеше Га у Јерусалим Његова; **44** Него мислећи да је с друштвом, да Га метну пред Господа, **23** (Као што је отидоше дан хода, и стадоше Га тражити по написано у закону Господњем: Да се свако родбини и по знанцима. **45** И не нашавши дете мушко које најпре отвори материцу Га вратише се у Јерусалим да Га траже. **46** посвети Господу;) **24** И да принесу прилог, И после три дана нађоше Га у цркви где као што је речено у закону Господњем, две седи међу учитељима, и слуша их, и пита грлице, или два голубића. **25** И гле, беше их, **47** И сви који Га слушају дивљају се у Јерусалиму човек по имени Симеун, и Његовом разуму и одговорима. **48** И видевши тај човек беше праведан и побожан, који Га зачудише се, и мати Његова рече Му: чекаше утехе Израиљеве, и Дух Свети беше Сине! Шта учини нама тако? Ево отац твој у њему. **26** И њему беше Свети Дух казао и ја са страхом тражисмо те. **49** И рече им: да неће видети смрт док не види Христу Зашто сте ме тражили? Зар не знате да мени Господњег. **27** И каза му Дух те дође у цркву; треба у оном бити што је Оца мог? **50** И они и кад донесоше родитељи дете Исуса да не разумеше речи што им рече. **51** И сиђе с сврше за Њега закон по обичају, **28** И он Га њима и дође у Назарет; и беше им послушан. узе на руке своје, и хвали Бога и рече: **29** Сад И мати Његова чуваше све речи ове у срцу отпушташ с миром слугу свог, Господе, по свом. **52** И Исус напредоваше у премудрости речи својој; **30** Јер видеше очи моје спасење и у расту и у милости код Бога и код људи. Твоје, **31** Које си уговорио пред лицем свих народа, **32** Видело, да обасја незнабошће, и славу народа Твог Израиља. **33** И Јосиф и мати Његова чујају се томе што се говораше за Њега. **34** И благослови их Симеун, и рече Марији, матери Његовој: Гле, Овај лежи да многе обори и подигне у Израиљу, и да буде знак против кога ће се говорити **35** (А и теби самој пробошће нож душу), да се открију мисли многих срца. **36** И беше Ана пророчица, кћи Фануилова, од колена Асировог; она је остарела, а седам је година живела с мужем од девојаштва свог, **37** И удова око осамдесет и четири године, која не одлажаше од цркве, и служаше Богу дан и ноћ постом и молитвама. **38** И она у тај час

3 у петнаестој години владања Ђесара Тиверија, кад беше Понтије Пилат судија у Јудеји, и Ирод четворовласник у Галилеји, а Филип брат његов четворовласник у Итуреји и у трахонитској, и Лисанија четворовласник у Авалини, **2** За поглавара свештеничких Ане и Кајафе, рече Бог Јовану сину Заријином у пустињи, **3** И дође у сву околину јорданску проповедајући крштење покајања за опроштење греха; **4** Као што је написано у књизи речи пророка Исаије који говори: Глас оног што виче у пустињи: Приправите пут Господњи; поравните стазе Његове; **5** Све долине нека се испуне, и све горе и брегови нека се слегну; и шта је криво

нека буде право, и храпави путеви нека буду Мататијиног, сина Амосовог, сина Наумовог, глатки; **6** И свако ће тело видети спасење сина Елијиног, сина Нангејевог, **26** Сина Божије. **7** Јован, пак, говораше људима који Маатовог, сина Мататијиног, сина Семејиног, излажаху да их крсти: Породи аспидини! сина Јосифовог, сина Јудиног, **27** Сина Ко вам каза да бежите од гнева који иде? **8** Јоаниног, сина Рисиног, сина Зоровавељевог, Родите дакле родове достојне покајања, и сина Салатијиловог, сина Нириног, **28** не говорите у себи: Оца имамо Авраама; јер Сина Мелхијиног, сина Адијиног, сина вам кажем да Бог може и од овог камења Косамовог, сина Ировог, **29** Сина Јосијиног, подигнути децу Аврааму. **9** Јер већ и секира сина Елијезеровог, сина Јоримовог, сина стоји дрвету код корена; и свако дрво које Мататовог, сина Левијевог, **30** Сина добар род не рађа сече се и у огањ се баца. **10** Симеуновог, сина Јудиног, сина Јосифовог, И питаху га људи говорећи: Шта ћемо дакле сина Јонановог, сина Елијакимовог, **31** чинити? **11** Он пак одговарајући рече им: Сина Мелејиног, сина Маинановог, сина Који има две хаљине нека да једну ономе Мататиног, сина Наташановог, сина Давидовог, који нема; и ко има хране нека чини тако. **32** Сина Јесејевог, сина Овидовог, сина **12** Дођоше пак и царинци да их крсти, и Воозовог, сина Салмоновог, сина Наасоновог, рекоше му: Учитељу! Шта ћемо чинити? **13** А **33** Сина Аминадавовог, сина Арамовог, сина он им рече: Не тражите више него што вам је Есромовог, сина Фаресовог, сина Јудиног, речено. **14** Питаху га пак и војници говорећи: **34** Сина Јаковљевог, сина Исаковог, сина Ами шта ћемо чинити? И рече им: Никоме Авраамовог, сина Тариног, сина Нахоровог, да не чините силе нити кога да опадате, и **35** Сина Серуховог, сина Рагавовог, сина будите задовољни својом платом. **15** А кад Фалековог, сина Еверовог, сина Салиног, народ беше у сумњи и помишљаху сви у **36** Сина Каинановог, сина Арфаксадовог, срцима својим за Јована: Да није он Христос? сина Симовог, сина Нојевог, сина Ламеховог, **16** Одговараше Јован свима говорећи: Ја вас **37** Сина Матусаловог, сина Еноховог, крстим водом; али иде за мном јачи од сина Јаредовог, сина Малелеиловог, сина мене, коме ја нисам достојан одрешити Каинановог, **38** Сина Еносовог, сина Ситовог, ремен на обући Његовој; Он ће вас крстити сина Адамовог, сина Божијег.

Духом Светим и огњем. **17** Он има лопату у руци својој, и очистиће гумно своје, и скупиће пшеницу своју, а плеву ће сажећи огњем вечним. **18** И друго много којешта јавља народу и напомиња. **19** Ирод пак четворовласника кораше Јован за Иродијаду, жену брата његовог, и за сва зла што учини Ирод; **20** И сврх свега учини и то те затвори Јована у тамницу. **21** А кад се крсти сав народ, и Исус пошто се крсти и мольаше се Богу, отвори се небо, **22** И сиђе на Њ Дух Свети у телесном облику као голуб, и чу се глас с неба говорећи: Ти си Син мој љубазни, Ти си по мојој вољи. **23** И тај Исус имаше око тридесет година кад поче; и беше, као што се мишљаше, син Јосифа сина Илијиног, **24** Сина Мататовог, сина Левијевог, сина Мелхијиног, сина Јенејевог, сина Јосифовог, **25** Сина

4 Исус пак пун Духа Светог врати се од Јордана, и одведе Га Дух у пустињу, **2** И четрдесет дана куша Га ђаво, и не једе ништа за то дана; и кад се они навршише, онда огладне, **3** И рече Му ђаво: Ако си Син Божји, реци овом камену да постане хлеб. **4** И одговори му Исус говорећи: У писму стоји: Неће живети човек о самом хлебу, него о свакој речи Божијој. **5** И изведавши Га ђаво на гору високу показа Му сва царства овог света у тренућу ока, **6** И рече Му ђаво: Теби ћу дати сву власт ову и славу њихову, јер је мени предана, и коме ја хоћу да ћу је; **7** Ти, дакле, ако се поклониш преда мном биће све твоје, **8** И одговарајући Исус рече му: Иди од мене, сотоно; у писму стоји: Поклањај се Господу Богу свом, и Њему

једином служи. **9** И одведе Га у Јерусалим, и беше њихов град сазидан да би Га бацили постави Га наврх цркве, и рече Му: Ако си одозго. **10** Али Он прође између њих, и отиде. Син Божји, скочи одавде доле; **11** Јер у писму И дође у Капернаум град галилејски, и стоји да ће анђелима својим заповедити за учаше их у суботе. **12** И чуђаху се науци тебе да те сачувавају, **13** И узеће те на руке Његовој; јер Његова беседа беше силна. да где не запнеш за камен ногом својом. **14** И у зборници беше човек у коме беше И одговарајући Исус рече му: Казано је: Не нечисти дух ђаволски, и повика гласно **15** кушај Господа Бога свог. **16** И кад сврши ђаво Говорећи: Прођи се, шта је теби до нас, Исусе све кушање, отиде од Њега за неко време. **17** Назарећанине? Дошао си да нас погубиш? И врати се Исус у сили духовној у Галилеју; Знам Теба ко си, Светац Божји. **18** И запрети му и отиде глас о Њему по свему оном крају. Исус говорећи: Умукни, и изиђи из њега. И **19** И Он учаше по зборницама њиховим, и оборивши га ђаво на среду, изиђе из њега, и сви Га хвалиха. **20** И дође у Назарет где нимало му не науди. **21** И у све уђе страх, и беше одрастао, и уђе по обичају свом у дан говораху један другом говорећи: Каква је то суботни у зборници, и устаде да чита. **22** И реч, да влашћу и силом заповеда нечистим даше Му књигу пророка Исаје, и отворивши духовима, и излазе? **23** И отиде глас о Њему књигу нађе место где беше написано: **24** по свима околним местима. **25** Уставши, пак, Дух је Господњи на мени; зато ме помаза да из зборнице дође у кућу Симонову; а ташту јавим јеванђеље сиромасима; посла ме да Симонову беше ухватила велика грозница, исцелим скрушене у срцу; да проповедим и молише Га за њу. **26** И ставши више ње заробљенима да ће се отпустити, и слепима запрети грозници, и пусти је. И одмах устаде да ће прогледати; да отпустим сужње; **27** И и служаше им. **28** А кад захођаше сунце, да проповедам пријатну годину Господњу. сви који имаху болеснике од различних **29** И затворивши књигу даде слузи, па седе: болести, довођаху их к Њему; а Он на сваког и сви у зборници гледаху на њ. **30** И поче од њих меташе руке, и исцељиваше их. **31** им говорити: Данас се изврши ово писмо А и ђаволи излажаху из многих вичући у ушима вашим. **32** И сви Му сведочаху, и и говорећи: Ти си Христос Син Божји. И дивљаху се речима благодати које излажаху запрећиваše им да не говоре да знају да је из уста Његових, и говораху: Није ли ово Он Христос. **33** А кад наста дан, изиђе и отиде син Јосифов? **34** И рече им: Ви ћете мени без у пусто место; и народ Га тражаше, и дође к сумње казати ову причу: Лекару! Излечи се Њему, и задржаваху Га да не иде од њих. **35** сам; шта смо чули да си чинио у Капернауму А Он им рече: и другим градовима треба ми учини и овде на својој постојбини. **36** Рече проповедити јеванђеље о царству Божијем; пак: Заиста вам кажем: никакав пророк није јер сам на то послан. **37** И проповедаше по мио на својој постојбини. **38** А заиста вам зборницама галилејским.

кажем: Многе удовице беху у Израиљу у време Илијино кад се небо затвори три године и шест месеци и би велика глад по свој земљи; **39** И ни к једној од њих не би послан Илија до у Сарепту сидонску к жени удовици. **40** И многи беху губави у Израиљу за пророка Јелисија; и ниједан се од њих не очисти до Неемана Сиријанина. **41** И сви се у зборници напунише гнева кад чуше ово. **42** И уставши истераше Га напоље из града, и одведоше Га наврх горе где

5 **43** Еданпут пак, кад народ належе к Њему да слушају реч Божију Он стајаше код језера генисаретског, **44** И виде две лађе где стоје у крају, а рибари беху изишли из њих и испираху мреже: **45** И уђе у једну од лађа која беше Симонова, и замоли га да мало одмакне од краја; и седавши учаше народ из лађе. **46** А кад преста говорити, рече Симону: Хајде на дубину, и баците мреже своје те ловите. **47** И одговарајући Симон рече Му:

Учитељу! Сву ноћ смо се трудали, и ништа рећи: Опраштају ти се греси твоји? Или рећи: не ухватисмо: али по Твојој речи бацићу Устани и ходи? 24 Него да знате да власт има мрежу. 6 И учинивши то ухватише велико Син човечији на земљи опраштати грехе, мноштво риба, и мреже им се продреше. 7 И (рече узетоме:) теби говорим: устани и узми намагоше на друштво које беше на другој одар свој и иди кући својој. 25 И одмах лађи да дођу да им помогну; и дођоше, устаде пред њима, и узе на чему лежаше, и и напунише обе лађе тако да се готово отиде кући својој хвалећи Бога. 26 И сви се потопе. 8 А кад виде Симон Петар, припаде запрепостише, и хваљаху Бога, и напунивши ка коленима Исусовим говорећи: Изиђи од се страха говораху: Чуда се нагледасмо мене, Господе! Ја сам човек грешан. 9 Јер данас! 27 И потом изиђе, и виде цариника по беше ушао страх у њега и у све који беху с имену Левија где седи на царини, и рече му: њим од мноштва риба које ухватише; 10 А Хаде за мном. 28 И оставивши све, устаде тако и у Јакова и Јована, синове Зеведејеве, и пође за ъним. 29 И зготови Му Левије који беху другови Симонови. И рече Исус код куће своје велику част; и беше много Симону: Не бој се; одселе ћеш људе ловити. цариника и других који сеђаху с ъним за 11 И извукавши обе лађе на земљу оставише трпезом. 30 И викаху на ънога књижевници све, и отидоше за ъним. 12 И кад беше Исус и фарисеји говорећи ученицима ънеговим: у једном граду, и гле, човек сав у губи: и Зашто с цариницима и грешницима једете и видевши Исуса паде начице молећи Му се пијете? 31 И одговарајући Исус рече им: Не и говорећи: Господе! Ако хоћеш можеш ме требају здрави лекара него болесни. 32 Ја очистити. 13 И пруживши руку дохвати га нисам дошао да дозвовем праведнике него се. И рече: Хоћу, очисти се. И одмах губа грешнике на покајање. 33 А они Му рекоше: спаде с њега. 14 И Он му заповеди да ником Зашто ученици Јованови посте често и моле не казује: Него иди и покажи се свештенику, се Богу, тако и фарисејски; а твоји једу и и принеси дар за очишћење своје, како је пију? 34 А Он им рече: Можете ли сватове заповедио Мојсије за сведочанство њима. 15 натерати да посте док је женик с њима? 35 Али се глас о ънему још већма разлажаше, и Него ће доћи дани кад ће се отети од њих мноштво народа стецаше се да Га слушају и женик, и онда ће постити у оне дане. 36 Каза да их исцељује од њихових болести. 16 А Он им пак и причу: Нико не меће закрпе од одлажаше у пустину и мольаш се Богу. 17 И нове хаљине на стару хаљину, иначе ће и један дан учаше Он, и онде сеђаху фарисеји нову раздрети, и старој не личи шта је од и законици који беху дошли из свију села новог. 37 И нико не лије вино ново у мехове галилејских и јудејских и из Јерусалима; старе; иначе продре ново вино мехове и оно и сила Господња исцељиваше их. 18 И гле, се пролије, и мехови пропадну; 38 Него вино људи донесоше на одру човека који беше ново у мехове нове треба лити, и обоје ће се узет, и тражаху да га унесу и метну преда ън; сачувати. 39 И нико пивши старо неће одмах 19 И не нашавши куда ће га унети од народа, новог; јер вели: Старо је боље.

попеше се на кућу и кроз кров спустише га с одром на среду пред Исуса. 20 И видевши веру њихову рече му: Човече! Опраштају ти се греси твоји. 21 И почеше помишљати књижевници и фарисеји говорећи: Ко је овај што хули на Бога? Ко може опраштати грехе осим једног Бога? 22 А кад разуме Исус помисли њихове, одговарајући рече им: Шта мислите у срцима својим? 23 Шта је лакше

6 Догоди Му се пак у прву суботу по другом дану пасхе да иђаше кроз усеве, и ученици ънегови тргаху класје, и сатираху рукама те јеђаху. 2 А неки од фарисеја рекоше им: Зашто чините шта не ваља чинити у суботу? 3 И одговарајући Исус рече им: Зар нисте читали оно што учини Давид кад огладне, он и који беху с њим? 4 Како уђе у кућу Божију,

и узе хлебове постављене и изједе, и даде велика плату на небу. Јер су тако чинили их онима што беху с њим, којих никоме не пророцима очеви њихови. **24** Али тешко вама вальаше јести осим јединих свештеника. **5** богати; јер сте већ примили утеху своју. **25** И рече им: Син је човечији Господар и од Тешко вама сити сад; јер ћете огладнети. суботе. **6** А додогди се у другу суботу да Он Тешко вама који се смејете сад; јер ћете уђе у зборницу и учаше, и беше онде човек заплакати и заридати. **26** Тешко вама кад коме десна рука беше сува. **7** Књижевници стану сви добро говорити за вама; јер су пак и фарисеји гледаху за Њим неће ли у тако чинили и лажним пророцима очеви суботу исцелити, да Га окриве. **8** А Он знаше њихови. **27** Али вами кажем који слушате: помисли њихове, и рече човеку који имаше љубите непријатеље своје, добро чините суву руку: Устани и стани на среду. А он онима који на вас мрзе; **28** Благосиљајте устаде и стаде. **9** А Исус рече им: Да вас оне који вас куну, и молите се Богу за оне запитам: Шта вальаша у суботу чинити, добро који вас врећају. **29** Који те удари по образу, или зло? Одржати душу или погубити? А окрени му и други; и који хоће да ти узме они ћутаху. **10** И погледавши на све њих кабаницу, подај му и кошуљу. **30** А свакоме рече му: Пружи руку своју. А он учини тако; који иште у тебе, подај; и који твоје узме, не и рука поста здрава као и друга. **11** А они ишти. **31** И како хоћете да чине вами људи се сви напунише безумља, и говораху један чините и ви њима онако. **32** И ако љубите другом шта би учинили Исусу. **12** Тих, пак, оне који вас љубе, каква вам је хвала? Јер дана изиђе на гору да се помоли Богу; и и грешници љубе оне који њих љубе. **33** И проведе сву ноћ на молитви Божијој. **13** И ако чините добро онима који вама добро кад би дан, дозва ученике своје, и изабра чине, каква вам је хвала? Јер и грешници из њих дванаесторицу, које и апостолима чине тако. **34** И ако дајете у зајам онима од назва: **14** Симона, кога назва Петром, и којих се надате да ћете узети, каква вам је Андрију брата његовог, Јакова и Јована, хвала? Јер и грешници грешницима дају у Филипа и Вартоломија, **15** Матеја и Тому, зајам да узму опет онолико. **35** Али, љубите Јакова Алфејевог и Симона прозваног Зилота, непријатеље своје, и чините добро, и дајте **16** Јуду Јаковљевог, и Јуду Искариотског, у зајам не надајући се ничему; и биће вам који Га и издаде. **17** И изишавши с њима велика плату, и бићете синови Највишега, стаде на месту равном, и гомила ученика јер је Он благ и неблагодарнима и злима. Његових; и мноштво народа из све Јudeје **36** Будите дакле милостиви као и Отац ваш и из Јерусалима, и из приморја тирског и што је милостив. **37** И не судите, и неће сидонског, **18** Који дођоше да Га слушају и да вам судити; и не осуђујте, и нећете бити се исцељују од својих болести, и које мучаху осуђени; опраштајте, и опростите вам се. **38** духови нечисти; и исцељиваху се. **19** И сав Дајте, и даће вам се: меру добру и набијену и народ тражаше да Га се дотакну; јер из Њега стресену и препуну даће вам у наручје ваше. излажаше сила и исцељиваше их све. **20** И Он Јер каквом мером дајете онаквом ће вам се подигнувши очи на ученике своје говораше: вратити. **39** И каза им причу: Може ли слепац Благо вама који сте сиромашни духом; јер слепца водити? Неће ли оба пасти у јаму? **40** је ваше царство Божије. **21** Благо вама који Нема ученика над учитељем својим, него сте гладни сад; јер ћете се наситити. Благо и сасвим кад се изучи, биће као и учитељ вама који плачете сад; јер ћете се насмејати. његов. **41** А зашто видиш трун у оку брата **22** Благо вама кад на вас људи омрзну и свог, а брвна у свом оку не осећаш? **42** Или кад вас раставе и осрамоте, и разгласе име како можеш рећи брату свом: Брате! Стани ваше као зло Сина ради човечијег. **23** Радујте да извадим трун који је у оку твом, кад се у онај дан и играјте, јер гле, ваша је сам не видиш брвна у свом оку? Лицемере!

Извади најпре брвно из ока свог, па ћеш и мноштво народа. **12** Кад се приближише к онда видети извадити трун из ока брата вратима градским, и где, изношау мртваца, свог. **13** Јер нема дрвета доброг да рађа зао јединца сина матере његове, и она беше род; нити дрвета злог да рађа добар род. **14** удовица и народа из града много ићаше с Јер се свако дрво по роду свом познаје: јер њом. **15** И видевши је Господ сажали му се за се смокве не беру с трња, нити се грожђе њом, и рече јој: Не плачи. **16** И приступивши бере с купине, **17** Добар човек из добре клети прихвати за сандук; а носиоци стадоше, и срца свог износи добро, а зао човек из зле рече: Момче! Теби говорим, устани. **18** И седе клети срца свог износи зло, јер уста његова мртвац и стаде говорити; и даде га матери говоре од сувишкага срца. **19** А што ме зовете: његовој. **20** А страх обузе све, и хваљаху Бога Господе! Господе! А не извршујете шта вам говорећи: Велики пророк изиђе међу нама, говорим? **21** Сваки који иде за мном и слуша и Бог походи народ свој. **22** И отиде глас овај речи моје и извршује их, казаћу вам какав о Њему по свој Јудеји и по свој околини. је: **23** Он је као човек који гради кућу, па **24** И јавише Јовану ученици његови за све ископа и удоби и удари темељ на камену; а ово. **25** И дозвавши Јован два од ученика кад дођоше воде, навали река на ону кућу својих послана их к Исусу говорећи: Јеси ли ти и не може је покренути, јер јој је темељ на Онај што ће доћи, или другог да чекамо? **26** камену. **27** А који слуша и не извршује он Дошавши пак људи к Њему рекоше: Јован је као човек који начини кућу на земљи крститељ послана нас к теби говорећи: Јеси ли без темеља, на коју навали река и одмах је ти Онај што ће доћи, или другог да чекамо? обори, и распаде се кућа она страшно.

7 А кад сврши све речи своје пред народом, дође у Капернаум. **2** У капетана пак једног беше слуга болестан на умору који му беше мио. **3** А кад чу за Исуса, послала к Њему старешине јудејске молећи Га да би дошао да му исцели слугу. **4** А они дошавши к Исусу мољању Га лепо говорећи: Достојан је да му то учиниш; **5** Јер љуби народ наш, и начини нам зборницу. **6** А Исус ићаше с њима. И кад већ беху близу куће, послала капетан к Њему пријатеље говорећи му: Господе! Не труди се, јер нисам достојан да уђеш под моју стреху; **7** Зато и не држах себе достојног да Ти дођем, него само реци реч, и оздравиће слуга мој. **8** Јер и ја сам човек под власти, и имам под собом војнике, па кажем једном: Иди, и иде; и другом: Дођи, и дође; и слузи свом: Учини то, и учини. **9** А кад то чу Исус, зачуди му се, и окренувши се народу који ићаше за Њим рече: Кажем вам: ни у Израиљу толике вере не нађох. **10** И вративши се послани нађоше болесног слугу здравог. **11** И потом ићаше у град који се зови Наин, и с Њим ићаху многи ученици Његови

21 А у тај час исцели многе од болести и од мука и од злих духови, и многима слепима дарова вид. **22** И одговарајући Исус рече им: Идите и кажите Јовану шта видесте и чусте: слепи прогледају, хроми ходе, губави чисте се, глуви чују, мртви устају, сиромашнима проповеда се јеванђеље. **23** И благо ономе који се не саблазни о мене. **24** А кад отидоше ученици Јованови, поче народу говорити за Јована: Шта сте изишли у пустини да видите? Трску, коју љуља ветар? **25** Шта сте, дакле, изашли да видите? Човека у меке хаљине обучена? Ето, који господске хаљине носе и у сластима живе по царским су дворовима. **26** Шта сте дакле изишли да видите? Пророка? Да, ја вам кажем, и више од пророка; **27** Јер је ово онај за кога је писано: Ето ја шаљем анђела свог пред лицем Твојим који ће приправити пут Твој пред Тобом. **28** Јер вам кажем: Ниједан између рођених од жена није већи пророк од Јована крститеља; а најмањи у царству Божијем већи је од њега. **29** И сви људи који слушају и цариници оправдаше Бога, и крстише се крштењем Јовановим; **30** А фарисеји и књижевници одбацише савет

Божји за њих, И не хтеше да их он крсти. **31** А греше опрашта? **50** А жени рече: Вера твоја Господ рече: Какви ћу казати да су људи овог поможе ти; иди с миром.

рода? И какви су? **32** Они су као деца која седе по улицама и дозивају једно друго и говоре: Свирасмо вам, и не играсте, жалисмо вам се, и не плакасте. **33** Јер дође Јован крститељ који ни једе хлеб ни пије вино, а ви кажете: Ђаво је у њему; **34** Дође Син човечији који и једе и пије, а ви кажете: Гле человека изелице и пијанице, друга цариницима и грешницима. **35** И оправдаше премудрост сва деца њена. **36** Мољаше Га пак један од фарисеја да би обедовао у њега; и ушавши у кућу фарисејеву седе за трпезу: **37** И гле, жена у граду која беше грешница дознавши да је Исус за трпезом у кући фарисејовој, донесе скленицу мира; **38** И ставши састраг код ногу Његових плакаше, и стаде прати ноге Његове сузама, и косом од своје главе отираше, и целиваше ноге Његове, и мазаше миром. **39** А кад виде фарисеј који Га је дозвао, рече у себи говорећи: Да је он пророк, знао би ко и каква га се жена дотиче: јер је грешница. **40** И одговарајући Исус рече му: Симоне! Имам ти нешто казати. А он рече: Учитељу! Кажи. **41** А Исус рече: Двојица беху дужни једном дужнику, један беше дужан пет стотина динара, а други педесет. **42** А кад они не имадоше да му врате, поклони обојици. Кажи који ће га од њих двојице већма љубити. **43** А Симон одговарајући рече: Мислим онај коме највише поклони. А Он му рече: Право си судио. **44** И окренувши се к жени рече Симону: Видиш ли ову жену? Ја уђох у твоју кућу, ни воде ми на ноге ниси дао; а она сузама обли ми ноге, и косом од главе своје отре. **45** Целива ми ниси дао; а она откако уђох не преста целивати ми ногу. **46** Уљем ниси помазао главе моје; а она миром помаза ми ноге. **47** Зато кажем ти: опраштају јој се греси многи, јер је велику љубав имала; а коме се мало опрашта има малу љубав. **48** А њој рече: Опраштају ти се греси. **49** И стадоше у себи говорити они што сеђаху с Њим за трпезом: Ко је Овај што и

8 После тога иђаше Он по градовима и по селима учећи и проповедајући јеванђеље о царству Божијем, и дванаесторица с Њим. **2** И неке жене које беху исцељене од злих духова и болести: Марија, која се зваше Магдалина, из које седам ђавола изиђе, **3** И Јована, жена Хузе пристава Иродовог, и Сусана, и друге многе које служаху Њему имањем својим. **4** А кад се сабра народа много, и из свих градова долажаху к Њему, каза у причи: **5** Изиђе сејач да сеје семе своје; и кад сејаше, једно паде крај пута, и погази се, и птице небеске позобаше га, **6** А друго паде на камен, и изникавши осуши се, јер немаше влаге. **7** И друго паде у трње, и узрасте трње, и удави га. **8** А друго паде на земљу добру, и изникавши донесе род сто пута онолико. Говорећи ово повика: Ко има уши да чује нека чује. **9** А ученици Његови питаху Га говорећи: Шта значи прича ова? **10** А Он рече: Вама је дано да знate тајне царства Божијег; а осталима у причама, да гледајући не виде, и чујући не разумеју. **11** А прича ова значи: Семе је реч Божија. **12** А које је крај пута то су они који слушају, или потом долази ђаво, и узима реч из срца њиховог, да не верују и да се не спасу. **13** А које је на камену то су они који кад чују с радости примају реч; и ови корена немају који за неко време верују, а кад дође време кушања отпадну. **14** А које у трње паде, то су они који слушају, и отишавши, од бриге и богатства и сласти овог живота загуше се, и род не сазри. **15** А које је на доброј земљи то су они који реч слушају, и у добром и чистом срцу држе, и род доносе у трпљењу. Ово говорећи повика: Ко има уши да чује нека чује. **16** Нико, пак, свеће не поклапа судом кад је запали, нити меће под одар, него је метне на свећњак да виде светлост који улазе. **17** Јер нема ништа тајно што неће бити јавно, ни сакривено што се неће дознати и на видело изиђи. **18** Гледајте,

дакле, како слушате; јер ко има, даће му се, и уплашише се. 36 А они што су видели а ко нема, узеће се од њега и оно што мисли казаше им како се исцели бесни. 37 И моли да има. 19 Дођоше пак к Њему мати и браћа Га сав народ из околине гадаринске да иде Његова, и не могаху од народа да говоре с од њих; јер се беху врло уплашили. А Он Њим. 20 И јавише Му говорећи: Мати Твоја и уђе у лађу и отиде натраг. 38 Човек, пак, из браћа Твоја стоје напољу, хоће да Те виде. кога изиђоше ћаволи молјаше да би с Њим 21 А Он одговарајући рече им: Мати моја и био; али га Исус отпусти говорећи: 39 Врати браћа моја они су који слушају реч Божију и се кући својој, и казуј шта ти учини Бог. И извршују је. 22 И дододи се у један дан Он уђе отиде проповедајући по свему граду шта му с ученицима својим у лађу, и рече им: Да Исус учини. 40 А кад се врати Исус, срете Га пређемо на оне стране језера. И пођоше. 23 А народ, јер Га сви очекиваху. 41 И гле, дође кад иђаху они Он заспа. И подиже се олуја човек по имену Јаир, који беше старешина на језеру, и топљаху се, и беху у великој у зборници, и паде пред ноге Исусове, и невољи. 24 И приступивши пробудише Га молјаше Га да уђе у кућу његову; 42 Јер у говорећи: Учитељу! Учитељу! Изглобосмо. А њега беше јединица кћи од дванаест година, Он устаде, и запрети ветру и валовима; и она умираше. А кад иђаше Исус, туркаше престадоше и поста тишина. 25 А њима рече: Га народ. 43 И беше једна болесна жена од Где је вера ваша? А они се поплашише, и течења крви дванаест година, која је све чујаху се говорећи један другом: Ко је Овај своје имање потрошила на лекаре и ниједан што и ветровима и води заповеда, и слушају је није могао излечити, 44 И приступивши Га? 26 И дођоше у околину гадаринску која састраг дотаче се скута од хаљине Његове, је према Галилеји. 27 А кад изиђе Он на и одмах стаде течење крви њене. 45 И рече земљу, срете Га један човек из града у коме Исус: Ко је то што се дотаче мене? А кад се беху ћаволи од много година, и у хаљине не сви одговарају, рече Петар и који беху с облачаше се, и не живљаше у кући, него у њим: Учитељу! Народ Те опколио и турка гробовима. 28 А кад виде Исуса, повика и Те, а Ти кажеш: Ко је то што се дотаче мене? припаде к Њему и рече здраво: Шта је теби 46 А Исус рече: Неко се дотаче мене; јер ја до мене, Исусе, Сине Бога Највишег? Молим осетих силу која изиђе из мене. 47 А кад Те, не мучи ме. 29 Јер Исус заповеди духу виде жена да се није сакрила, приступи нечистом да изиђе из човека: јер га мучаше дрхљући, и паде пред Њим, и каза Му пред одавно, и метаху га у вериге и у пута да свим народом зашто Га се дотаче и како га чувају, и искида свезе, и тераше га ћаво одмах оздрави. 48 А Он јој рече: Не бој се, по пустињи. 30 А Исус га запита говорећи: кћери! Вера твоја поможе ти; иди с миром. Како ти је име? А он рече: Легеон; јер многи 49 Док Он још говораше, дође неко од куће ћаволи беху ушли у њ. 31 И молјаху Га да им старешине зборничког говорећи му: Умре не заповеди да иду у бездан. (*Abyssos g12*) 32 кћи твоја, не труди учитеља. 50 А кад чу А онде пасаше по гори велико крдо свиња, Исус, одговори му говорећи: Не бој се, само и молјаху Га да им допусти да у њих уђу. веруј, и оживеће. 51 А кад дође у кућу, не И допусти им. 33 Тада изиђоше ћаволи из даде ниједноме ући осим Петра и Јована човека и уђоше у свиње; и навали крдо с и Јакова, и девојчиног оца и матере. 52 А брега у језеро, и утопи се. 34 А кад видеше сви плакаху и јаукаху за њом; а Он рече: свињари шта би, побегаше и јавише у граду Не плачите, није умрла него спава. 53 И и по селима. 35 И изиђоше људи да виде подсмеваху Му се знајући да је умрла. 54 шта је било, и дођоше к Исусу, и нађоше А Он изагнавши све узе је за руку, и зовну човека из кога ћаволи беху изишли, а он говорећи: Девојко! Устани! 55 И поврати се седи обучен и паметан код ногу Исусових; дух њен, и устаде одмах; и заповеди да јој

дају нека једе. **56** И дивише се родитељи насамо, с Њим беху ученици, и запита их њени. А Он им заповеди да никоме не казују говорећи: Ко говоре људи да сам ја? **19** А они одговарајући рекоше: Једни веле да си Јован крститељ, а други да си Илија; а други да је који устао од старих пророка. **20** А Он им рече: А ви шта мислите ко сам ја? А Петар одговарајући рече: Христос Божји. **21** А Он им запрети и заповеди да никоме не казују то, **22** Говорећи да Син човечији треба много пострадати, и да ће Га старешине и главари свештенички и књижевници окривити, и да ће Га убити, и трећи дан да ће устати. **23** А свима говораше: Ко хоће да иде за мном нека се одрече себе и узме крст свој и иде за мном. **24** Јер ко хоће душу своју да сачува, изгубиће је; а ко изгуби душу своју мене ради онај ће је сачувати. **25** Јер какву ће корист имати човек ако сав свет придобије, а себе изгуби или себи науди? **26** Јер ко се постиди мене и мојих речи, њега ће се Син човечији постидете кад дође у слави својој и Очевој и светих анђела. **27** А заиста вам кажем: имају неки међу овима што стоје овде који неће окусити смрт док не виде царство Божје. **28** А кад прође осам дана после оних речи, узе Петра и Јована и Јакова и изиђе на гору да се помоли Богу. **29** И кад се мольаше постаде лице Његово другачије, и одело Његово бело и сјајно. **30** И гле, два човека говораху с Њим, који беху Мојсије и Илија. **31** Показаше се у слави, и говораху о изласку Његовом који Му је требало свршити у Јерусалиму. **32** А Петар и који беху с њим беху заспали; али пробудивши се видеше славу Његову и два човека који с Њим стајаху. **33** И кад се одвојише од Њега рече Петар Исусу: Учителју! Добро нам је овде бити; и да начинимо три сенице: једну Теби, и једну Мојсију, и једну Илији: не знајући шта говораше. **34** А док Он то говораше дође облак и заклони их; и уплашише се кад зађоша у облак. **35** И чу се глас из облака говорећи: Ово је Син мој љубазни, Њега послушајте. **36** И кад се чујаше глас нађе се Исус сам. И они уђуташе, и ником не јавише ништа у оне дане од оног шта видеше. **37** А

9 Сазвавши, пак, дванаесторицу даде им силу и власт над свим ћаволима, и да исцељују од болести. **2** И посла их да проповедају царство Божије, и да исцељују болеснике. **3** И рече им: Ништа не узимајте на пут, ни штапа ни торбе ни хлеба ни новаца, нити по две хаљине да имате. **4** У коју кућу уђете онде будите и оданде полазите. **5** И где вас не приме излазећи из града оног отресите и прах с ногу својих, за сведочанство на њих. **6** А кад изиђоше, иђаху по селима проповедајући јеванђеље и исцељујући свуда. **7** А кад чу Ирод четворовласник шта Он чини, не могаше се начудити, јер неки говораху да је Јован устао из мртвих, **8** А једни да се Илија појавио, а једни да је устао који од старих пророка. **9** И рече Ирод: Јована ја посекох; али ко је то о коме ја таква чудеса слушам? И жељаше Га видети. **10** И вративши се апостоли казаше Му шта су починили. И узвеши их отиде насамо у пустињу код града који се зваше Витсаида. **11** А народ разумевши пође за Њим, и примивши их говораше им о царству Божијем и исцељивање који требају исцељивања. **12** А дан стаде нагињати. Тада приступише дванаесторица и рекоше Mu: Отпусти народ, нека иду на конак у околна села и паланке, и нек нађу јела, јер смо овде у пустињи. **13** А Он им рече: Подајте им ви нека једу. А они рекоше: У нас нема више од пет хлебова и две рибе; већ ако да идемо ми да купимо на све ове људе јела? **14** Јер беше људи око пет хиљада. Али Он рече ученицима својим: Посадите их на гомиле по педесет. **15** И учинише тако, и посадише их све. **16** А Он узе оних пет хлебова и обе рибе, и погледавши на небо благослови их и преломи, и даваше ученицима да раздаду народу. **17** И једоше и наситише се сви, и накупишкомада дванаест котарица што им претече. **18** И кад се једанпут мольаше Богу

догоди се други дан кад сиђоше с горе срете Господе! Ја идем за Тобом куд год Ти пођеш. Га мноштво народа. **38** И гле, човек из народа **58** И рече му Исус: Лисице имају јаме и птице повика говорећи: Учитељу! Молим Ти се, небеске гнезда: а Син човечији нема где погледај на сина мог, јер ми је јединац: **39** И заклонити главе. **59** А другом рече: Хајде гле, хвата га дух, и уједанпут виче, и ломи за мном. А он рече: Господе! Допусти ми га с пеном, и једва отиде од њега кад га да идем најпре да укопам оца свог. **60** А изломи; **40** И молих ученике Твоје да га Исус рече му: Остави нека мртви укопавају истерају, па не могоше. **41** И одговарајући своје мртваце; а ти хајде те јављај царство Исус рече: О роде неверни и покварени! Божије. **61** А други рече: Господе! Ја идем за Докле ћу бити с вами и трпети вас? Доведи Тобом; али допусти ми најпре да идем да се ми сина свог амо: **42** А док још иђаше к Нему опростим с домашњима својим. **62** А Исус обори га ђаво, и стаде га ломити. А Исус рече му: Ниједан није приправан за царство запрети духу нечистом, и исцели момче, и Божије који метне руку своју на плуг па се даде га оцу његовом. **43** И сви се дивљаху обзире натраг.

величини Божијој. А кад се сви чуђаху свemu што чињаше Исус, рече ученицима својим: **44** Метните ви у уши своје ове речи: јер Син човечији треба да се преда у руке човечије. **45** А они не разумеше реч ову; јер беше сакривена од њих да је не могоше разумети; и бојаху се да Га запитају за ову реч. **46** А уђе мисао у њих ко би био највећи међу њима. **47** А Исус знајући помисли срца њихових узе дете и метну га преда се, **48** И рече им: Који прими ово дете у име моје, мене прима; и који мене прима, прима Оног који ме је послao; јер који је најмањи међу вама он је велики. **49** А Јован одговарајући рече: Учитељу! Видесмо једног где именом Твојим изгони ђаволе, и забранисмо му, јер не иде с нама за Тобом. **50** И рече му Исус: Не браните; јер ко није против вас с вама је. **51** А кад се навршише дани узећа Његовог, Он намери да иде право у Јерусалим. **52** И послала гласнике пред лицем својим; и они отидоше и дођоше у село самарјанско да Му уговоре где ће ноћити. **53** И не примише Га; јер видеше да иде у Јерусалим. **54** А кад видеше ученици Његови, Јаков и Јован, рекоше: Господе! Хоћеш ли да кажемо да огањ сиђе с неба и да их истреби као и Илија што учини? **55** А Он окренувши се запрети им и рече: Не знate каквог сте ви духа; **56** Јер Син човечији није дошао да погуби душе човечије него да сачува. И отидоше у друго село. **57** А кад иђаху путем рече My неко:

10 А потом изабра Господ и других седамдесеторицу, и послала их по два и два пред лицем својим у сваки град и у место куда хтеде сам доћи. **2** А рече им: Жетва је dakле велика, а посленика мало; него се молите Господару од жетве да изведе посленике на жетву своју. **3** Идите; ето ја вас шаљем као јагањце међу вукове. **4** Не носите кесе ни торбе ни обуће, и никога не поздрављајте на путу. **5** У коју год кућу уђете најпре говорите: Мир кући овој. **6** И ако dakле буде онде син мира, остаће на њему мир ваш; ако ли не буде, вратиће се к вама. **7** А у оној кући будите, и једите и пијте шта у њих има; јер је посленик достојан своје плате; не прелазите из куће у кућу. **8** И у који год град дођете и приме вас, једите шта се донесе пред вас. **9** И исцелујте болеснике који су у њему, и говорите им: Приближи се к вама царство Божије. **10** И у који год град дођете и не приме вас, изишавши на улице његове рецитете: **11** И прах од града вашег који је прионуо за нас отресамо вам; али ово знајте да се приближи к вама царство Божије. **12** Кажем вам да ће Содому бити лакше у онај дан неголи граду оном. **13** Тешко теби, Хоразине! Тешко теби, Витсаидо! Јер да су у Тиру и у Сидону била чудеса што су била у вама, давно би се у врећи и у пепелу седећи покајали. **14** Али Тиру и Сидону биће лакше на суду него вама.

15 И ти, Капернауме! Који си се до небеса подигао до пакла ћеш пропасти. (Hadēs g86) **16** И приступивши зави му ране и зали уљем Ко вас слуша мене слуша; и ко се вас одриче и вином; и посадивши га на своје кљусе мене се одриче; а ко се мене одриче, одриче доведе у гостионицу, и устаде око њега. **15** се Оног који је мене послао. **17** Вратише се И сутрадан полазећи извади два гроша те пак седамдесеторица с радости говорећи: даде крчмару, и рече му: Гледај га, и шта Господе! И ћаволи нам се покоравају у име више потрошиш ја ћу ти платити кад се Твоје. **18** А Он им рече: Ја видех сотону где вратим. **36** Шта мислиш, дакле, који је од спаде с неба као муња. **19** Ево вам дајем оне тројице био ближњи ономе што су га власт да стајете на змије и на скорпије и били ухватили хајдуци? **37** А он рече: Онај на сваку силу непријатељску, и ништа вам који се смишљао на њега. А Исус му рече: неће најдити. **20** Али се томе не радујте што Иди, и ти чини тако. **38** А кад иђаху путем и вам се духови покоравају, него се радујте Он је у једно село, а жена нека, по имену што су ваша имена написана на небесима. Марта, прими Га у своју кућу. **39** И у ње беше **21** У тај час обрадова се Исус у духу и рече: сестра, по имену Марија, која и седе код ногу Хвалим Те, Оче, Господе неба и земље, што Исусових и слушаше беседу Његову. **40** А си ово сакрио од премудрих и разумних, а Марта се беше забунила како ће Га дочекати, казао си простима. Да, Оче, јер је тако била и прикупчивши се рече: Господе! Зар Ти не вольја Твоја. **22** И окренувши се к ученицима мариш што ме сестра моја остави само да рече: Све је мени предао Отац мој, и нико служим? Реци јој, дакле, да ми помогне. **41** А не зна ко је Син осим Оца, ни ко је Отац Исус одговарајући рече јој: Марта! Марта! осим Сина, и ако Син хоће коме казати. **23** Бринеш се и трудиш за много, **42** А само је И окренувши се к ученицима насамо рече: једно потребно. Али је Марија добри део Благо очима које виде шта ви видите. **24** Јер изабрала, који се неће узети од ње. вам кажем да су многи пророци и цареви желели видети шта ви видите, и не видеше; и чути шта ви чујете, и не чуше. **25** И гле, устаде један законик и кушајући Га рече: Учитељу! Шта ћу чинити да добијем живот вечни? (aiōnios g166) **26** А Он му рече: Шта је написано у закону? Како читаш? **27** А он одговарајући рече: Љуби Господа Бога свог свим срцем својим, и свом душом својом, и свом снагом својом, и свом мисли својом, и ближњег свог као самог себе. **28** Рече му пак: Право си одговорио; то чини и бићеш жив. **29** А он хтеде да се оправда, па рече Исусу: А ко је ближњи мој? **30** А Исус одговарајући рече: Један човек силажаше из Јерусалима у Јерихон, па га ухватише хајдуци, који га свукоше и изранише, па отидоше, оставивши га пола мртва. **31** А изненада силажаше оним путем некакав свештеник, и видевши га прође. **32** А тако и Левит кад је био на оном месту, приступи, и видевши га прође. **33** А Самарјанин некакав пролазећи дође

11 И кад се мольаш Богу на једном месту па преста, рече Му неки од ученика Његових: Господе! Научи нас молити се Богу, као што и Јован научи своје ученике. **2** А Он им рече: Кад се молите Богу говорите: Оче наш који си на небесима, да се свети име Твоје; да дође царство Твоје; да буде вольја Твоја и на земљи као на небу; **3** Хлеб наш потребни дај нам сваки дан; **4** И опрости нам грехе наше, јер и ми оправштамо сваком дужнику свом; и не наведи нас у напаст; него нас избави ода зла. **5** И рече им: Који од вас има пријатеља, и отиде му у поноћи и рече му: Пријатељу! Дај ми три хлеба у зајам; **6** Јер ми дође пријатељ с пута, и немам му шта поставити; **7** А он изнутра одговарајући да рече: Не узнемирај ме; већ су врата затворена и деца су моја са мном у постељи, и не могу устати да ти дам. **8** И кажем вам: ако и не устане да му да зато што му је пријатељ, али за његово безобразно искање

устаће и даће му колико треба. **9** И ја вама народу који се скупљаше стаде говорити: кажем: иштите и даће вам се: тражите и Род је овај зао; иште знак, и неће му се дати наћи ћете; куцајте и отвориће вам се. **10** знак осим знака Јоне пророка; **30** Јер као Јер сваки који иште, прима; и који тражи, што Јона би знак Ниневљанима, тако ће и налази; и који куца, отвара му се. **11** Који је Син човечији бити роду овом. **31** Царица међу вама отац у кога ако син заиште хлеба јужна изићи ће на суд с људима рода овог, да му да камен? Или ако заиште рибе да и осудиће их; јер она дође с краја земље му да место рибе змију? **12** Или ако заиште да слуша премудрост Соломонову: а гле, јаје да му да скорпију? **13** Кад дакле ви, овде је већи од Соломуна. **32** Ниневљани зли будући, умете добре даре давати деци изићи ће на суд с родом овим, и осудиће својој, колико ће више Отац небески дати га; јер се покажаше поучењем Јониним: а Духа Светог онима који ишту у Њега? **14** гле, овде је већи од Јоне. **33** Нико не меће И једном изгна ћавола који беше нем; кад запаљену свећу на сакривено место, нити ћаво изиђе проговори неми; и дивише се под суд, него на свећњак, да виде светлост људи. **15** А неки од њих рекоше: Помоћу који улазе. **34** Свећа је телу око. Ако дакле Веелзевула кнеза ћаволског изгони ћаволе. око твоје буде здраво, све ће тело твоје бити **16** А други кушајући Га искаху од Њега знак светло; ако ли око твоје буде квартно, и тело с неба. **17** А Он знајући помисли њихове је твоје тамно. **35** Гледај дакле да видело рече им: Свако царство које се раздели само које је у теби не буде тама. **36** Јер, ако је по себи, опустеће, и дом који се раздели све тело твоје светло да нема никаквог уда сам по себи, пропашће. **18** Тако и сотона тамног, биће светло као кад те свећа обасјава ако се раздели сам по себи, како ће остати светлошћу. **37** А кад говораше, мольаше Га његово царство? Као што кажете да помоћу некакав фарисеј да обедује у њега. А Он Веелзевула изгоним ћаволе. **19** Ако ли ја ушавши седе за трпезу. **38** А фарисеј се помоћу Веелзевула изгоним ћаволе, синови зачуди кад виде да се најпре не уми пре ваши чијом помоћу изгоне? Зато ће вам обеда. **39** А Господ рече му: Сад ви фарисеји они бити судије. **20** А ако ли ја прстом споља чистите чашу и зделу, а изнутра Божијим изгоним ћаволе, дакле је дошло к вам је пуно грабежа и злобе. **40** Безумни! вами царство Божије. **21** Кад се јаки наоружа Није ли онај начинио и изнутра који је и чува свој двор, имање је његово на миру; споља начинио? **41** Али дајте милостињу **22** А кад дође јачи од њега и надвлада га, од оног што је унутра; и гле, све ће вам узме све оружје његово у које се уздао, и бити чисто. **42** Али тешко вама фарисејима раздели шта отме од њега. **23** Који није са што дајете десетак од метвице и од руте мном, против мене је; и који са мном не и од сваког поврћа, а пролазите правду и сабира, просипа. **24** Кад нечисти дух изиђе љубав Божију: ово је требало чинити, и оно из человека, иде кроз безводна места тражећи не остављати. **43** Тешко вама фарисејима покоја, и не нашавши рече: Да се вратим у што тражите зачеља по зборницама и да дом свој откуда сам изишао; **25** И дошавши вам се клања по улицама. **44** Тешко вама нађе пометен и украшен. **26** Тада отиде и књижевници и фарисеји, лицемери, што узме седам других духовна горих од себе, и сте као сакривени гробови по којима људи ушавши живе онде; и буде потоње човеку иду и не знаду их. **45** А неки од законика оном горе од првог. **27** А кад то говораше, одговарајући рече: Учитељу! Говорећи то подиже глас једна жена из народа и рече и нас срамотиш. **46** А Он рече: Тешко и Му: Благо утроби која те је носила, и сисама вама законицима што товарите на људе које си сао! **28** А Он рече: Благо и онима бремена претешка за ношење, а ви једним који слушају реч Божију, и држе је. **29** А прстом својим нећете да их прихватите. **47**

Тешко вама што зидате гробове пророцима, **11** А кад вас доведу у зборнице и на судове а ваши су их очеви побили. **48** Ви dakле и пред поглаваре, не брините се како ћете сведочите и одобравате дела отаца својих; или шта одговорити, или шта ћете казати; јер их они побише, а ви им гробове зидате. **12** Јер ће вас Свети Дух научити у овај час **49** Зато и премудрост Божија рече: Послају шта треба рећи. **13** Рече Му пак неки из им пророке и apostоле, и од њих ће једне народа: Учитељу! Реци брату мом да подели побити, а друге пртерати; **50** Да се иште од са мном достојање. **14** А Он му рече: Човече! рода овог крв свих пророка која је проливена Ко је мене поставио судијом или кметом од посташа света, **51** Од крви Авељеве све до над вама? **15** А њима рече: Гледајте и чувајте крви Заријине, који погибе међу олтаром и се од лакомства; јер нико не живи оним црквом. Да, кажем вам, искаће се од рода што је сувише богат. **16** Каза им, пак, причу овог. **52** Тешко вама законици што узесте говорећи: У једног богатог човека роди њива, кључ од знања: сами не уђосте, а који хтеше **17** И мишљаше у себи говорећи: Шта ћу да уђу, забранисте им. **53** А кад им Он ово чинити? Немам у шта сабрати своју летину. говораше, почеше књижевници и фарисеји **18** И рече: Ево ово ћу чинити: покварићу врло наваљивати к Њему и многим питањем житнице своје и начинићу веће; и онде ћу збуњивати Га, **54** Вребајући и пазећи на Њега сабрати сва своя жита и добро своје; **19** не би ли шта уловили из уста Његових да Га **20** И казаћу души својој: Душо! Имаш много окриве.

12 Кад се на њих скupише хиљаде народа да стадоше газити један другог, онда поче најпре говорити ученицима својим: Чувајте се квасца фарисејског, који је лицемерје. **2** Јер ништа није сакривено што се неће открити, ни тајно што се неће дознати; **3** Јер шта у мраку рекосте, чуће се на виделу; и шта на ухо шапласте у клетима, проповедаће се на крововима. **4** Али вам кажем, пријатељима својим: не бојте се од оних који убијају тело и потом не могу ништа више учинити. **5** Него ћу вам казати кога да се бојите: бојте се Оног који има власт пошто убије бацити у пакао; да, кажем вам, Оног се бојте. (*Geenna g1067*) **6** Не продаје ли се пет врабаца за два динара? И ниједан од њих није заборављен пред Богом. **7** А у вас је и коса на глави избројана. Не бојте се dakле; ви сте боли од много врабаца. **8** Него вам кажем: који год призна мене пред људима признаће и Син човечији њега пред анђелима Божијим; **9** А који се одрече мене пред људима њега ће се одрећи пред анђелима Божијим. **10** И сваки који рече реч на Сина човечијег опростиће му се, а који хули на Светог Духа неће му се оправити.

имање на много година; почивај, једи, пиј, весели се. **20** А Бог њему рече: Безумниче! Ову ноћ узеће душу твоју од тебе; а шта си приправио чије ће бити? **21** Тако бива ономе који себи тече благо, а не богати се у Бога. **22** А ученицима својим рече: Зато вам кажем: не брините се душом својом шта ћете јести; ни телом у шта ћете се обући: **23** Душа је претежнија од јела и тело од одела. **24** Погледајте гавране како не сеју ни жању, који немају подруме ни житнице, и Бог их храни: а колико сте ви претежнији од птица? **25** А ко од вас бринући се може примакнути расту свом лакат један? **26** А кад ни најмање шта не можете, зашто се бринете за остало? **27** Погледајте лјиљане како расту: не труде се, нити преду; али ја вам кажем да ни Соломун у свој слави својој не обуче се као један од њих. **28** А кад траву по пољу, која данас јесте, а сутра се у пећ баца, Бог тако одева, а камоли вас, маловерни! **29** И ви не иштите шта ћете јести или шта ћете пити, и не брините се; **30** Јер ово све ишту и незнабоши овог света; а Отац ваш зна да вама треба ово. **31** Него иштите царство Божије, и ово ће вам се све додати. **32** Не бој се мало стадо! Јер би воља вашег Оца да вам да царство. **33** Продајте

шта имате и дајте милостињу; начините три. **53** Устаће отац на сина и син на оца; себи торбе које неће оветшати, хазну која се мати на кћер и кћи на матер; свекрва на никад неће испразнити, на небесима, где снаху своју и снаха на свекрву своју. **54** А се лупеж не прикучује нити мољац једе. **34** народу говораше: Кад видите облак где се Јер где је ваше благо онде ће бити и срце диже од запада одмах кажете: Биће дажд; ваше. **35** Нека буду ваша бедра запрегнута и и бива тако. **55** И кад видите југ где дува свеће запаљене; **36** И ви као људи који чекају кажете: Биће врућина; и бива. **56** Лицемери! господара свог кад се врати са свадбе да му Лице неба и земље умете познавати, а време одмах отворе како дође и куцне. **37** Благо ово како не познајете? **57** Зашто пак и сами оним слугама које нађе господар кад дође, од себе не судите праведно? **58** Јер кад идеш а они страже. Заиста вам кажем да ће се са својим супарником кнезу, гледај не би ли запрећнути, и посадиће их, и приступиће, се на путу с њим поравна да те не притећне те ће им служити. **38** И ако дође у другу судији, и судија да те не преда слузи, и слуга стражу, и у трећу стражу дође, и нађе их да те не баци у тамницу. **59** Кажем ти: нећеш тако, благо оним слугама. **39** Али ово знајте: оданде изиђи док не даш и последњи динар. кад би знао домаћин у који ће час доћи лупеж, чувао би и не би дао поткопати кућу своју. **40** И ви, дакле, будите готови: јер у који час не мислите доћи ће Син човечији. **41** А Петар Му рече: Господе! Говориш ли нама ову причу или свима? **42** А Господ рече: Ко је дакле тај верни и мудри пристав ког постави господар над чељади својом да им даје храну на оброк? **43** Благо том слузи ког дошави господар његов нађе да извршује тако. **44** Заиста вам кажем: над свим својим имањем поставиће га. **45** Ако ли каже слуга у срцу свом: Неће мој господар још задужи доћи; и стане бити слуге и слушкиње, и јести и пити, и опијати се; **46** Доћи ће господар тога слуге у дан кад се не нада, и у час кад не мисли, и расећи ће га, и део његов метнуће с невернима. **47** А онај слуга који зна вољу господара свог, и није се приправио, нити учинио по вољи његовој, биће врло бијен; **48** А који не зна па заслужи бој, биће мало бијен. Коме је год много дано много ће се искати од њега; а коме предаше највише највише ће искати од њега. **49** Ја сам дошао да бацим огањ на земљу; и како би ми се хтело да се већ запалио! **50** Али се мени ваља крстити крштењем, и како ми је тешко док се не сврши! **51** Мислите ли да сам ја дошао да дам мир на земљу? Не, кажем вам, него раздор. **52** Јер ће, одселе, пет у једној кући бити раздељени, устаће три на два, и два на

13 У то време, пак, дођоше неки и казаше за Галилејце којих крв помеша Пилат за жртвама њиховим. **2** И одговарајући Исус рече им: Мислите ли да су ти Галилејци били најгрешнији од свих Галилејаца, јер тако пострадаше? **3** Не, кажем вам, него ако се не покајете, сви ћете тако изгинути. **4** Или оних осамнаест што на њих паде кула силоамска и поби их, мислите ли да су они најкривљи били од свих Јерусалимљана? **5** Не, кажем вам, него ако се не покајете, сви ћете тако изгинути. **6** Каза им пак ову причу: Један човек имаше смокву усађену у свом винограду, и дође да тражи рода на њој, и не нађе. **7** Онда рече виноградару: Ево трећа година како долазим и тражим рода на овој смокви, и не налазим; посеки је, дакле, зашто земљи да смета? **8** А он одговарајући рече му: Господару! Остави је и за ову годину док окопам око ње и обаспем гнојем; **9** Па да ако роди: Ако ли не, посећи ћеш је на годину. **10** А кад учаше у једној зборници у суботу, **11** И гле, беше онде жена болесна од духа осамнаест година, и беше згрчена, и не могаше се исправити. **12** А кад је виде, дозва је Исус и рече јој: Жено! Опроштена си од болести своје. **13** И метну на њу руке, и одмах се исправи и хваљаше Бога. **14** А старешина од зборнице срђаше се што је Исус исцели у суботу, и одговарајући рече

народу: Шест је дана у које треба радити, у Али данас и сутра и прекосутра треба ми оне дакле долазите те се лечите, а не у дан ићи; јер пророк не може погинути изван суботни. **15** А Господ му одговори и рече: Јерусалиме, Јерусалиме, који Лицемере! Сваки од вас у суботу не одрешује убијаш пророке и засипаш камењем послане ли свог вола или магарца од јасала, и не к себи! Колико пута хтеш да скупим чеда води да напоји? **16** А ову кћер Авраамову твоја као кокош гнездо своје под крила, и не коју свеза сотова, ево осамнаеста година, не хтесте! **35** Ето ће вам се оставити кућа ваша требаше ли је одрешити из ове свезе у дан пуста; а ја вам кажем: Нећете мене видети суботни? **17** И кад Он ово говораше стијаху док не дође да кажете: Благословен који иде се сви који Му се противљају; и сав народ у име Господње.

радовање се за сва Његова славна дела. **18**

А Он им рече: Какво је царство Божије? И како ћу казати да је? **19** Оно је као зрно горушичино, које узевши човек баци у врт свој, и узрасте и поста дрво велико, и птице небеске уселише се у гране његове. **20** Опет рече: Какво ћу казати да је царство Божије? **21** Оно је као квасац који узевши жена метну у три копање брашна, док не ускисе све. **22** И пролажаше по градовима и селима учећи и путујући у Јерусалим. **23** Рече Му пак неко: Господе! Је ли мало оних који ће бити спасени? А Он им рече: **24** Навалите да ћете на тесна врата; јер вам кажем: Многи ће тражити да јуђу и неће моћи: **25** Кад устане домаћин и затвори врата, и станете напољу стајати и куцати у врата говорећи: Господе! Господе! Отвори нам; и одговарајући рећи ће вам: Не познајем вас откуда сте. **26** Тада ћете stati говорити: Ми једосмо пред Тобом и писмо, и по улицама нашим учио си. **27** А Он ће рећи: Кажем вам: не познајем вас откуда сте; одступите од мене сви који неправду чините. **28** Онде ће бити плач и шкргут зуба, кад видите Авраама и Исака и Јакова и све пророке у царству Божијем, а себе напоље истеране. **29** И доћи ће од истока и запада и севера и југа и сеће за трпезу у царству Божијем. **30** И гле, има последњих који ће бити први, и има првих који ће бити последњи. **31** У тај дан приступише неки од фарисеја говорећи Му: Изиђи и иди одавде, јер Ирод хоће да те убије. **32** И рече им: Идите те кажите оној лисици: Ево изгоним ѡаволе и исцељујем данас и сутра, а трећи дан завршићу. **33**

14 И дододи Му се да дође у суботу у кућу једног кнеза фарисејског да једе хлеб; и они мотраху на Њега. **2** И гле, беше пред Њим некакав човек на коме беше дебела болест. **3** И одговарајући Исус рече законицима и фарисејима говорећи: Је ли слободно у суботу исцељивати? **4** А они ћоћете. И дохвативши га се исцели га и отпусти. **5** И одговарајући рече им: Који од вас не би свог магарца или вола да му падне у бунар одмах извадио у дан суботни? **6** И не могоше Му одговорити на то. **7** А гостима каза причу, кад опази како избраху зачеља, и рече им: **8** Кад те ко позове на свадбу, не седај у зачеље, да не буде међу гостима ко старији од тебе; **9** И да не би дошао онај који је позвао тебе и њега, и рекао ти: Подай место овоме: и онда ћеш са стидом сести на ниже место. **10** Него кад те ко позове, дошавши седи на последње место, да ти каже кад дође онај који те позва: Пријатељу! Помакни се више; тада ће теби бити част пред онима који седе с тобом за трпезом. **11** Јер сваки који се подиже, понизиће се; а који се понижује, подигнуће се. **12** А и ономе што их је позвао рече: Кад дајеш обед или вечеру, не зови пријатеље своје, ни браћу своју, ни рођаке своје, ни суседе богате, да не би и они тебе кад позвали и вратили ти; **13** Него кад чиниш гозбу, зови сиромахе, класте, хроме, слепе; **14** И благо ће ти бити што ти они не могу вратити; него ће ти се вратити о ваксрснеју праведних. **15** А кад чу то неки од оних што сећаху с Њим за трпезом рече Му: Благо ономе који једе

хлеба у царству Божијем! **16** А Он му рече: гној; него је пропушту напоље. Ко има уши да чује нека чује.

многе; **17** И кад би време вечери, посла слугу свог да каже званима: Хајдете, јер је већ све готово. **18** И почеше се изговарати сви редом; први му рече: Купих њиву, и ваља ми ићи да је видим; молим те изговори ме. **19** И други рече: Купих пет јармова волова, и идем да их огледам; молим те, изговори ме. **20** И трећи рече: Ожених се, и зато не могу доћи. **21** И дошавши слуга тај каза ово господару свом. Тада се расрди домаћин и рече слузи свом: Иди брзо на раскршћа и улице градске, и доведи амо сиромахе, и кљасте, и богаљасте, и слепе. **22** И рече слуга: Господару, учинио сам како си заповедио, и још места има. **23** И рече господар слузи: Изиђи на путеве и међу ограде, те натерај да дођу да ми се напуни кућа. **24** Јер вам кажем да ниједан од оних званих људи неће окусити моје вечере. Јер је много званих, али је мало изабраних. **25** Иђаше пак с њим мноштво народа, и обазревши се рече им: **26** Ако ко дође к мени, а не mrзи на свог оца, и на матер, и на жену, и на децу, и на браћу, и на сестре и на саму душу своју, не може бити мој ученик. **27** И ко не носи крст свој и за мном не иде, не може бити мој ученик. **28** И који од вас кад хоће да зида кулу не седне најпре и не прорачуна шта ће га стати, да види има ли да може довршити? **29** Да не би, кад постави темељ и не узможе довршити, сви који гледају стали му се ругати. **30** Говорећи: Овај човек поче зидати, и не може да доврши. **31** Или који цар кад пође с војском да се побије с другим царем не седне најпре и не држи већу може ли с десет хиљада срести оног што иде на њега са двадесет хиљада? **32** Ако ли не може, а он пошаље посленике док је овај још далеко и моли да се помире. **33** Тако дакле сваки од вас који се не одрече свега што има не може бити мој ученик. **34** Со је добра, али ако со обљутави, чим ће се осолити? **35** Нити је потребна у земљу ни у

15 И приближаваху се к Њему сви царинци и грешници да Га чују. **2** И викаху на Њега фарисеји и књижевници говорећи: Овај прима грешнике и jede с њима. **3** А Он им каза причу ову говорећи: **4** Који човек од вас имајући сто оваци и изгубивши једну од њих не остави деведесет и девет у пустини и не иде за изгубљеном док је не нађе? **5** И нашавши дигне је на раме своје радујући се, **6** И дошавши кући сазове пријатеље и суседе говорећи им: Радујте се са мном: ја нађох своју овцу изгубљену. **7** Кажем вам да ће тако бити већа радост на небу за једног грешника који се каје, неголи за деведесет и девет праведника којима не треба покајање. **8** Или која жена имајући десет динара, ако изгуби један динар, не запали свеће, и не помете куће, и не тражи добро док не нађе? **9** И нашавши сазове другарице и суседе говорећи: Радујте се са мном: ја нађох динар изгубљени. **10** Тако, кажем вам, бива радост пред анђелима Божијима за једног грешника који се каје. **11** И рече: Један човек имаше два сина, **12** И рече млађи од њих оцу: Оче! Дај ми део имања што припада мени. И отац им подели имање. **13** И потом до неколико дана покупи млађи син све своје, и отиде у далеку земљу; и онамо просу имање своје живећи беспутно. **14** А кад потроши све, постаде велика глад у оној земљи, и он се нађе у невољи. **15** И отишавши приби се код једног човека у оној земљи; и он га посла у поље своје да чува свиње. **16** И жељаше напунити трбух свој рошчићима које свиње јеђаху, и нико му их не даваше. **17** А кад дође к себи, рече: Колико најамника у оца мог имају хлеба и сувише, а ја умирем од глади! **18** Устаћу и идем оцу свом, па ћу му рећи: Оче! Сагреших Небу и теби, **19** И већ нисам достојан назвати се син твој: прими ме као једног од својих најамника. **20** И уставши отиде оцу свом. А кад је још подалеко био,

угледа га отац његов, и сажали му се, и потрчавши загрли га и целива га. **21** А син му рече: Оче, сагреших Небу и теби, и већ нисам достојан назвати се син твој. **22** А отац рече слугама својим: Иznесите најлепшу хаљину и обуците га, и подајте му прстен на руку и обућу на ноге. **23** И доведите теле угојено те закољите, да једемо и да се веселимо. **24** Јер овај мој син беше мртвав, и оживе; многом је веран; а ко је неверан у малом и изгубљен беше, и нађе се. И стадоше се и у многом је неверан. **11** Ако дакле у веселити. **25** А син његов старији беше у неправедном богатству верни не бисте, ко пољу, и долазећи кад се приближи кући ће вам у истином веровати? **12** И ако у туђем чу певање и подвикивање. **26** И дозвавши не бисте верни, ко ће вам дати ваше? **13** једног од слугу запита: Шта је то? **27** А он му Никакав пак слуга не може два господара рече: Брат твој дође; и отац твој закла теле служити; јер или ће на једног мрзети, а угојено, што га је здравог видео. **28** А он се другог љубити, или ће једног волети а за расрди и не хтеде да уђе. Тада изиђе отац другог не марити. Не можете служити Богу његов и мольаше га. **29** А он одговарајући и богатству. **14** А ово све слушаху и фарисеји, рече оцу: Ето те служим толико година, и који беху сребрљупци, и ругаху Му се. **15** И никад не преступих твоје заповести, па мени рече им: Ви сте они који се градите праведни никад ниси дао јаре да бих се провеселио са пред људима; али Бог зна срца ваша; јер шта својим друштвом; **30** А кад дође тај твој син је у људи високо оно је мрзост пред Богом. који ти је имање просуо с курвама, заклао **16** Закон и пророци су до Јована; одселе се си му теле угојено. **31** А он му рече: Сине! царство Божије проповеда јеванђељем, и Ти си свагда са мном, и све је моје твоје. сваки наваљује да уђе у њега. **17** Лакше је, па, **32** Требало се развеселити и обрадовати, небу и земљи проћи неголи једној титли из јер овај брат твој мртвав беше, и оживе; и закона пропasti. **18** Сваки који пушта жену изгубљен беше, и нађе се.

16 А ученицима својим говораше: Беше један човек богат који имаше пристава, и тога облагаше код њега да му просипа имање, **2** И дозвавши га рече му: Шта ово ја чујем за тебе? Дај рачун како си кућио кућу: јер више не можеш кућом управљати. **3** А пристав од куће рече у себи: Шта ћу чинити? Господар мој узима од мене управљање куће: копати не могу, просити стидим се. **4** Знам шта ћу чинити да би ме примили у куће своје кад ми се одузме управљање куће. **5** И дозвавши редом дужнике господара свог рече првом: Колико си дужан господару мом? **6** А он рече: Сто ока уља. И рече му: Узми писмо своје и седи брзо те напиши педесет. **7** А потом рече другом: А ти колико си дужан? А он рече: Сто ока пшенице. И рече

му: Узми писмо своје и напиши осамдесет. **8** И похвали господар неверног пристава што мудро учини; јер су синови овог века мудрији од синова видела у свом нараштају. **(aiōn g165) 9** И ја вами кажем: начините себи пријатеље неправедним богатством, да би вас кад осиромашите примили у вечне куће. **(aiōnios g166) 10** Који је веран у малом и у **11** Ако дакле у веселити. **12** А он му Никакав пак слуга не може два господара рече: Брат твој дође; и отац твој закла теле служити; јер или ће на једног мрзети, а угојено, што га је здравог видео. **13** А он се другог љубити, или ће једног волети а за расрди и не хтеде да уђе. Тада изиђе отац другог не марити. Не можете служити Богу његов и мольаше га. **14** А он одговарајући и богатству. **15** И никад не преступих твоје заповести, па мени рече им: Ви сте они који се градите праведни никад ниси дао јаре да бих се провеселио са пред људима; али Бог зна срца ваша; јер шта својим друштвом; **16** А кад дође тај твој син је у људи високо оно је мрзост пред Богом. који ти је имање просуо с курвама, заклао **17** Лакше је, па, **18** Сваки који пушта жену изгубљен беше, и нађе се.

и склерет и у свилу, и живљаше сваки дан господски и весељаше се. **20** А беше један сиромах, по имени Лазар, који лежаше пред његовим вратима гнојав, **21** И жељаше да се насети мрвама које падају с трпезе богатог; још и пси долажаху и лизаху гној његов. **22** А кад умре сиромах, однесоше га анђели у наручје Авраамово; а умре и богати, и закопаше га. **23** И у паклу кад беше у мукама, подиже очи своје и угледа издалека Авраама и Лазара у наручју његовом, **(Hadēs g86)** **24** И повикавши рече: Оче Аврааме! Смиљу се на ме и пошљи ми Лазара нека умочи у воду врх од прста свог, и да ми расхлади језик; јер се мучим у овом пламену. **25** А Авраам рече: Синко! Опомени се да си ти примио добра

своја у животу свом, и Лазар опет зла; а сад они идући очистише се. **15** А један од њих се он теши, а ти се мучиш. **26** И преко свега видевши да се исцели поврати се хвалећи тога постављена је међу нама и вама велика Бога гласно, **16** И паде ничице пред ноге пропаст, да ови који би хтели одовуд к вама Његове, и захвали Му. И то беше Самарјанин. прећи, не могу, нити они отуда к нама да **17** А Исус одговарајући рече: Не исцелише ли прелазе. **27** Тада рече: Молим те дакле, оче, се десеторица? Где су дакле деветорица? **18** да га пошаљеш кући оца мог, **28** Јер имам Како се међу њима који не нађе да се врати пет браће: нека им посведочи да не би и да захвали Богу, него сам овај туђин? **19** они дошли на ово место мучења. **29** Рече му И рече му: Устани, иди; вера твоја поможе Авраам: Они имају Мојсија и пророке, нека ти. **20** А кад Га упиташе фарисеји: Кад ће њих слушају. **30** А он рече: Не, оче Аврааме! доћи царство Божије? Одговарајући рече Него ако им дође ко из мртвих покајаће се. им: Царство Божије неће доћи да се види; **31** А Авраам рече му: Ако не слушају Мојсија **21** Нити ће се казати: Ево га овде или онде; и пророке, да ко и из мртвих устане неће јер гле, царство је Божије унутра у вама. веровати.

17 А ученицима рече: Није могуће да не дођу саблазни; али тешко ономе с кога долазе; **2** Больје би му било да му се воденични камен обеси о врату, и да га баце у море, него да саблазни једног од ових малих. **3** Чувате се. Ако ти сагреши брат твој, накарај га; па ако се покаје, опрости му. **4** И ако ти седам пута на дан сагреши, и седам пута на дан дође к теби и рече: Кајем се, опрости му. **5** И рекоше апостоли Господу: Дометни нам вере. **6** А Господ рече: Кад бисте имали вере колико зрно горушичино, и рекли бисте овом дубу: Ишчуј се и усади се у море, и послушао би вас. **7** Који пак од вас кад има слугу који оре или чува стоку па кад дође из поља, каже му: Ходи брзо и седи за трпезу? **8** Него не каже ли му: Уготови ми да вечерам, и запрегни се те ми служи док једем и пијем, па онда и ти једи и пиј? **9** Еда ли ће он захвалити слузи том кад сврши шта му се заповеди? Не верујем. **10** Тако и ви кад свршите све што вам је заповеђено, говорите: Ми смо залудне слуге, јер учинисмо шта смо били дужни чинити. **11** И кад иђаше у Јерусалим, Он пролажаше између Самарије и Галилеје. **12** И кад улажаше у једно село сретоше Га десет губавих људи, који сташе издалека, **13** И подигоше глас говорећи: Исусе учитељу! Помилуј нас. **14** И видевши их рече им: Идите и покажите се свештеницима. И

22 А ученицима рече: Доћи ће време кад ћете зажелети да видите један дан Сина човечијег, и нећете видети. **23** И рећи ће вам: Ево овде је, или: Ено онде; али не излазите, нити тражите. **24** Јер као што муња сине с неба, и засветли се преко свега што је под небом, тако ће бити и Син човечији у свој дан. **25** Али Му најпре треба много пострадати, и окривљеном бити од рода овог. **26** И како је било у време Нојево онако ће бити у дане Сина човечијег: **27** Јеђаху, пијаху, жењаху се, удаваху се до оног дана кад Ној уђе у ковчег, и дође потоп и погуби све. **28** Тако као што би у дане Лотове: јеђаху, пијаху, куповаху, продаваху, сађаху, зидаху; **29** А у дан кад изиђе Лот из Содома, удари огањ и сумпор из неба и погуби све. **30** Тако ће бити и у онај дан кад ће се јавити Син човечији. **31** У онај дан који се деси на крову, а покућство његово у кући, нека не силази да га узме; и који се деси у пољу, тако нека се не враћа натраг. **32** Опомињите се жене Лотове. **33** Који пође да сачува душу своју, изгубиће је; а који је изгуби, оживеће је. **34** Кајем вам: у ону ноћ биће два на једном одру, један ће се узети а други ће се оставити; **35** Две ће млети заједно, једна ће се узети а друга ће се оставити; **36** Два ће бити на њиви, један ће се узети а други ће се оставити. **37** И одговарајући рекоше Му: Где, Господе? А Он им рече: Где је стрвина онамо ће се и олови скupити.

18 Каза им пак и причу како се треба свагда **22** А кад то чу Исус рече му: Још ти једно молити Богу, и не дати да дотужи, **2** недостаје: продај све што имаш и раздај Говорећи: У једном граду беше један судија сиромасима; и имаћеш благо на небу; и хайде који се Бога не бојаше и људи не стиђаше. за мном. **23** А кад он чу то постаде жалостан, **3** А у оном граду беше једна удовица и јер беше врло богат. **24** А кад га виде Исус долажаше к њему говорећи: Не дај ме мом где постаде жалостан, рече: Како је тешко супарнику. **4** И не хтеде задугу. А најпосле ући у царство Божије онима који имају рече у себи: Ако се и не бојим Бога и људи богатство! **25** Лакше је камили проћи кроз не срамим, **5** Но будући да ми досађује ова иглене уши неголи богатом ући у царство удовица, одбранићу је, да ми једнако не Божије. **26** А они који слушају рекоше: Ко се долази и не досађује. **6** Тада рече Господ: дакле може спаси? **27** А Он рече: Шта је у Чујте шта говори неправедни судија. **7** А људи немогуће у Бога је могуће. **28** А Петар камоли Бог неће одбранити избраних својих рече: Ето ми смо оставили све и за Тобом који Га моле дан и ноћ? **8** Кажем вам да идемо. **29** А Он им рече: Заиста вам кажем: ће их одбранити брзо. Али Син човечији нема ниједнога који би оставио кућу, или кад дође хоће ли наћи веру на земљи? родитеље, или браћу, или сестре, или жену, **9** А и другима који мишљају за себе да или децу царства ради Божијег, **30** Који неће су праведници и друге уништавају каза примити више у ово време, и на оном свету причу ову: **10** Два човека уђоше у цркву живот вечни. (*aiōn g165, aiōnios g166*) **31** Узе пак да се моле Богу, један фарисеј и други дванаесторицу и рече им: Ево идемо горе царник. **11** Фарисеј стаде и мольаше се у у Јерусалим, и све ће се свршити што су себи овако: Боже! Хвалим те што ја нисам пророци писали за Сина човечијег. **32** Јер ће као остали људи: хайдуци, неправедници, Га предати незнабошима, и наругаће Му прељубочинци или као овај царник. **12** се, и ружиће Га, и попљуваће Га, **33** И биће Постим двапут у недељи; дајем десетак од Га, и убиће Га; и трећи дан устаће. **34** И они свега што имам. **13** А царник издалека ништа од тога не разумеше, и беседа ова стајаше, и не хтеде ни очију подигнути на беше од њих сакривена, и не разумеше шта небо, него бијаше прси своје говорећи: Боже! им се каза. **35** А кад се приближи к Јерихону, Милостив буди мени грешноме. **14** Кажем један слепац сеђаше крај пута просећи. **36** вам да овај отиде оправдан кући својој, а не А кад чу народ где пролази запита: Шта је онај. Јер сваки који се сам подиже понизиће то? **37** И казаше му да Исус Назарећанин се; а који се сам понижује подигнуће се. **15** пролази. **38** И повика говорећи: Исусе, сине Доношају к Њему и децу да их се дотакне; Давидов! Помилуј ме. **39** И прећаху му они а кад видеше ученици, запретише им. **16** А што иђаху напред да уђути; а он још више Исус дозвавши их рече: Пустите децу нека викаше: Сине Давидов! Помилуј ме. **40** И долазе к мени, и не браните им; јер је таквих Исус стаде и заповеди да Му га доведу; а кад царство Божије. **17** И кажем вам заиста: који Му се приближи, запита га **41** Говорећи: Шта не прими царство Божије као дете, неће ући хоћеш да ти учиним? А он рече: Господе! Да у њега. **18** И запита Га један кнез говорећи: прогледам. **42** А Исус рече: Прогледај; вера Учитељу благи! Шта да учиним да наследим твоја поможе ти. **43** И одмах прогледа, и живот вечни? (*aiōnios g166*) **19** А Исус рече му: пође за Њим хвалећи Бога. И сви људи који Што ме зовеш благим? Нико није благ осим видеше хваљају Бога.

19 И кад уђе у Јерихон и пролажаше кроза њ, **2** И гле, човек по имениу Закхеј, који беше старешина царнички, и беше богат, **3** рече: Све сам ово сачувао од младости своје.

И искаше да види Исуса да Га позна; и не кеса. **25** И рекоше му: Господару! Он има могаше од народа, јер беше малог раста; **4** десет кеса. **26** А он им одговори: Јер вам И потрчавши напред, попе се на дуд да Га кажем да ће се свакоме који има дати: а од види; јер Му је онуда требало проћи. **5** И оног који нема узеће се од њега и оно што кад дође Исус на оно место, погледавши има. **27** А оне моје непријатеље који нису горе виде га, и рече му: Закхеју! Сиђи брзо; хтели да ја будем цар над њима, доведите јер ми данас вала бити у твојој кући. **6** И амо, и исеците преда мном. **28** И казавши ово сиђе брзо; и прими Га радујући се. **7** И сви, пође напред, и иђаше горе у Јерусалим. **29** И кад видеше, викаху на Њега говорећи да кад се приближи Витфази и Витанији код грешном човеку дође у кућу. **8** А Закхеј стаде горе која се зваше Маслинска, посла двојицу и рече Господу: Господе! Ево пола имања од ученика својих **30** Говорећи: Идите у то свог даљу сиромасима, и ако сам кога занео село према вама, и кад уђете у њега нађи вратићу онолико четворо. **9** А Исус му рече: ћете магаре привезано на које никакав човек Данас дође спасење кући овој; јер је и ово никад није уседао; одрешите га и доведите. син Авраамов. **10** Јер је Син човечији дошао **31** И ако вас ко упита: Зашто дрешите: овако да нађе и спасе шта је изгубљено. **11** А кад му кажите: Оно Господу треба. **32** А кад они то слушаху настави казивати причу; отидоше послани, нађоше као што им каза. јер беше близу Јерусалима, и мишљаху да **33** А кад они дрешаху магаре рекоше им ће се одмах јавити царство Божије. **12** Рече господари од њега: Зашто дрешите магаре? дакле: Један човек од добrog рода отиде у **34** А они рекоше: Оно Господу треба. **35** далеку земљу да прими себи царство, и да И доведоше га к Исусу, и башише хаљине се врати. **13** Дозвавши пак десет својих слуга своје на магаре, и посадише Исуса. **36** А кад даде им десет кеса, и рече им: Тргујте док се иђаше, простираху хаљине своје по путу. ја вратим. **14** И грађани његови мржаху на **37** А кад се приближи већ да сиђе с горе њега, и послаше за њим посланике говорећи: Маслинске, поче све мноштво ученика у Нећемо да он царује над нама. **15** И кад се радости хвалити Бога гласно за сва чудеса он врати, пошто прими царство, рече да што су видели, **38** Говорећи: Благословен дозову оне слуге којима даде сребро, да цар који иде у име Господње! Мир на небу види шта је који добио. **16** Тада дође први и слава на висини! **39** И неки фарисеји говорећи: Господару! Кеса твоја донесе десет из народа рекоше Му: Учитељу! Запрети кеса. **17** И рече му: Добро, добри слуго; кад ученицима својим. **40** И одговарајући рече си ми у малом био веран ево ти власт над им: Кажем вам: ако они уђуте, камење ће десет градова. **18** И дође други говорећи: повикати. **41** И кад се приближи, угледа град Господару! Кеса твоја донесе пет кеса. **19** А и заплака за њим **42** Говорећи: Кад би и ти он рече и ономе: и ти буди над пет градова. знао у овај твој дан шта је за мир твој! Али је **20** И трећи дође говорећи: Господару! Ево сад сакривено од очију твојих. **43** Јер ће доћи твоја кеса коју сам завезао у убрус и чувао. дани на тебе, и окружиће те непријатељи **21** Јер сам се бојао тебе: јер си човек тврд: твоји опкопима, и опколиће те, и обузеће узимаш шта ниси оставио, и жњеш шта ниси те са свију страна; **44** И разбиће тебе и децу сејао. **22** А господар му рече: По твојим ћу ти твоју у теби, и неће оставити у теби камена речима судити, зли слуго! Знао си да сам ја на камену, зато што ниси познао време тврд човек, узимам шта нисам сејао: **23** Па у коме си похођен. **45** И ушавши у цркву зашто ниси дао моје сребро трговцима, и ја стаде изгонити оне што продаваху у њој и дошавши примио бих га с добитком? **24** И куповаху, **46** Говорећи им: У писму стоји: рече онима што стајаху пред њим: Узмите Дом мој дом је молитве, а ви начинисте од њега кесу и подајте ономе што има десет од њега пећину хајдучку. **47** И учаше сваки

дан у цркви. А главари свештенички и га. **19** И гледаху главари свештенички и књижевници и старешине народне гледаху књижевници у онај час да дигну руке на да Га погубе. **48** И не налажаху шта би Му Њ; или се побојаше народа, јер разумеше да учинили; јер сав народ иђаше за Њим, и њима ову причу каза. **20** И пажаху на Њега, слушаху Га.

20 И кад Он у један од оних дана учаше народу у цркви и проповедаше јеванђеље, дођоше главари свештенички и књижевници са старешинама, **2** И рекоше Му говорећи: Кажи нам каквом власти то чиниш? Или ко ти је дао власт ту? **3** А Он одговарајући рече им: и ја ћу вас упитати једну реч, и кажите ми: **4** Крштење Јованово или би с неба или од људи? **5** А они помишљаху у себи говорећи: Ако кажемо с неба, рећи ће: Зашто му dakле не веровасте? **6** Ако ли кажемо од људи, сав ће нас народ побити камењем; јер сви вероваху да Јован беше пророк. **7** И одговорише: Не знамо откуда. **8** А Исус им рече: Ни ја вама нећу казати каквом власти ово чиним. **9** А народу поче казивати причу ову: Један човек посади виноград, и даде га виноградарима па отиде на подugo времена. **10** И у време посла к виноградарима слугу да му даду од рода виноградског; али виноградари избише га, и послаше празног. **11** И посла опет другог слугу; а они и оног избише и осрамотивши послаше празног. **12** И посла опет трећег; а они и оног ранише, и истераше. **13** Онда рече господар од винограда: Шта ћу чинити? Да пошаљем сина свог љубазног: еда се како застиде кад виде њега. **14** А виноградари видевши њега мишљаху у себи говорећи: Ово је наследник; ходите да га убијемо да наше буде достојање. **15** И изведоше га напоље из винограда и убише. Шта ће dakле учинити њима господар од винограда? **16** Доћи ће и погубиће ове виноградаре, и даће виноград другима. А они што слушаху рекоше: Не дао Бог! **17** А Он погледавши на њих рече: Шта значи dakле оно у писму: Камен који одбацише зидари онај поста глава од угla? **18** Сваки који падне на тaj камен разбиће се; а на кога он падне сатрђе и послаше вребаче, који се грађаху као да су побожни: не би ли Га ухватили у речи да Га предаду поглаварима и власти судијиној. **21** И упиташе Га говорећи: Учитељу! Знамо да право говориш и учиш, и не гледаш ко је ко, него заиста учиш путу Божијем: **22** Треба ли нам ћесару давати харач, или не? **23** А Он разумевши њихово лукавство рече им: Шта ме кушате? **24** Покажите ми динар; чији је на њему образ и натпис? А они одговарајући рекоше: Ђесарев. **25** А Он им рече: Подажте dakле шта је ћесарев ћесару, а шта је Божије Богу. **26** И не могоше речи Његове покудити пред народом; и дивише се одговору Његовом, и умокоше. **27** А приступише неки од садукеја који кажу да нема вакрсења, и питаху Га **28** Говорећи: Учитељу! Мојсије нам написа: Ако коме умре брат који има жену, и умре без деце, да брат његов узме жену, и да подигне семе брату свом. **29** Беше седам браће, и први узе жену, и умре без деце; **30** И узе други жену, и он умре без деце; **31** И трећи је узе; а тако и сви седам; и не оставише деце, и помреше; **32** А после свих умре и жена. **33** О вакрсењу dakле кога ће од њих бити жена? Јер је она седморици била жена. **34** И одговарајући Исус рече им: Деца овог света жене се и удају; (*aiōn g165*) **35** А који се удостоје добити онај свет и вакрсење из мртвих нити ће се женити ни удавати; (*aiōn g165*) **36** Јер више не могу умрети; јер су као анђели; и синови су Божији кад су синови вакрсења. **37** А да мртви устају, и Мојсије показа код купине где назива Господа Бога Авраамовог и Бога Исаковог и Бога Јаковљевог. **38** А Бог није Бог мртвих него живих; јер су Њему сви живи. **39** А неки од књижевника одговарајући рекоше: Учитељу! Добро си казао. **40** И већ не смеху ништа да Га запитају. А Он им рече: **41** Како говоре да је Христос син Давидов? **42** Кад сам Давид говори у псалтиру: Рече Господ

Господу мом: седи мени с десне стране, **43** неке од вас. **17** И сви ће омрзнути на вас Док положим непријатеље твоје поднођје имена маг ради. **18** И длака с главе ваше неће ногама твојим. **44** Давид дакле Њега назива погинути. **19** Трпљењем својим спасавајте Господом; па како му је син? **45** А кад сав душе своје. **20** А кад видите да Јерусалим народ слушаше, рече ученицима својим: опколи војска онда знајте да се приближило **46** Чувајте се од књижевника, који хоће да време да опусти. **21** Тада који буду у Јудеји иду у дугачким хаљинама, и траже да им нека беже у горе, и који буду у граду нека се клања по улицама, и првих места по излазе напоље; и који су напољу нека не зборницама, и зачела на гозбама; **47** Који улазе у њега: **22** Јер су ово дани освете, да се једу куће удовичке, и лажно се моле Богу изврши све што је написано. **23** Али тешко дуго. Они ће још већма бити осуђени.

21 Погледавши пак горе виде богате где

међу прилоге своје у хазну Божију; **2**

А виде и једну сиромашну удовицу која меташе онде две лепте; **3** И рече: Заиста вам кажем: ова сиромашна удовица метну више од свију: **4** Јер сви ови метнуше у прилог Богу од сувишка свог, а она од сиротиње своје метну сву храну своју што имаше. **5** И кад неки говораху за цркву да је украшена лепим камењем и закладима, рече: **6** Дођи ће дани у које од свега што видите неће остати ни камен на камену који се неће разметнути. **7** Запиташе Га пак говорећи: Учитељу! А кад ће то бити? И какав је знак кад ће се то дододити? **8** А Он рече: Чувајте се да вас не преваре, јер ће многи доћи на име моје говорећи: Ја сам, и време се приближи. Не идите дакле за њима. **9** А кад чујете ратове и буне, не плашите се; јер то све треба најпре да буде; али још није тада последак. **10** Тада им рече: Устаће народ на народ и царство на царство; **11** И земља ће се трести врло по свету, и биће глади и помори и страхоте и велики знаци биће на небу. **12** А пре свега овог метнуће на вас руке своје и гониће вас и предавати у зборнице и у тамнице; водиће вас пред цареве и краљеве имена маг ради. **13** А то ће вам се дододити за сведочанство. **14** Метните дакле у срца своја, да се пре не приправљате како ћете одговорати: **15** Јер ћу вам ја дати уста и премудрост којој се неће моћи противити ни одговорити сви ваши противници. **16** А предаваће вас и родитељи и браћа и рођаци и пријатељи; и побиће

труднима и дојилицама у те дане! Јер ће бити велика невоља на земљи, гнев на овом народу. **24** И пашће од оштрица мача, и одвешће се у ропство по свим народима; и Јерусалим ће газити незнабоши док се не изврше времена незнабожаца. **25** И биће знаци у сунцу и у месецу и у звездама; и људима на земљи туга од сметње и од хуке морске и валова. **26** Људи ће умирати од страха и од чекања оног што иде на земљу; јер ће се и силе небеске покренути. **27** И тада ће угледати Сина човечијег где иде на облацима са силом и славом великим. **28** А кад се почне ово збивати, гледајте и подигните главе своје; јер се приближује избављење ваше. **29** И каза им причу: Гледајте на смокву и на сва дрвета; **30** Кад видите да већ потерају, сами знate да је близу лето. **31** Тако и ви кад видите ово да се збива, знајте да је близу царство Божије. **32** Заиста вам кажем да овај нараштај неће проћи док се ово све не збуде. **33** Небо и земља проћи ће, а речи моје неће проћи. **34** Али се чувајте да како ваша срца не отежају ждерањем и пијанством и бригама овог света, и да вам овај дан не дође изненада. **35** Јер ће доћи као замка на све који живе по свој земљи. **36** Стражите дакле једнако и молите се Богу да бисте се удостојили утећи од свега овог што ће се збити, и stati пред Сином човечијим. **37** И дању учаше у цркви, а ноћу излажаше и ноћиваше на гори која се зове Маслинска. **38** И сав народ долажаше изјутра к Њему у цркву да Га слушају.

22 Приближаваше се пак празник који њиме управљају, зову се добротвори. **26** пријесних хлебова који се зове пасха. Али ви немојте тако; него који је највећи **2** И гледаху главари свештенички и међу вами нека буде као најмањи, и који књижевници како би Га убили; али се је старешина нека буде као слуга. **27** Јер бојају народа. **3** А сотона уђе у Јуду, који који је већи, који седи за трпезом или који се зваши Искариот, и који беше један од служи? Није ли онај који седи за трпезом? дванаесторице. **4** И отишавши говори с А ја сам међу вами као слуга. **28** А ви сте главарима свештеничким и са старешинама они који сте се одржали са мном у мојим како ће им Га издати. **5** И они се обрадоваше, напастима. **29** И ја остављам вама царство и уговорише да му даду новце. **6** И он се као што је Отац мој мени оставило: **30** Да обрече, и тражаше згодно време да им Га једете и пијете за трпезом мојом у царству преда тајно од народа. **7** А дође дан пресних мом, и да седите на престолима и судите хлебова у који требаше клати пасху; **8** над дванаест колјена Израилјевих. **31** Рече И послала Петра и Јована рекавши: Идите пак Господ: Симоне! Симоне! Ево вас иште уготовите нам пасху да једемо. **9** А ови сотона да би вас чинио као пшеницу. **32** А ја Му рекоше: Где хоћеш да уготовимо? **10** А се молих за тебе да твоја вера не престане; Он им рече: Ето кад уђете у град, срешће и ти кад год обративши се утврди браћу вас човек који носи воду у крчагу; идите своју. **33** А он Му рече: Господе! С Тобом за њим у кућу у коју он уђе, **11** И кажите готов сам и у тамницу и на смрт ићи. **34** домаћину: Учитељ вели: где је гостионица А Он рече: Кажем ти, Петре! Данас неће где ћу јести пасху с ученицима својим? **12** И запевати петао док се трипут не одрекнеш он ће вам показати велику собу прострту; да ме познајеш. **35** И рече им: Кад вас послах онде уготовите. **13** А они отидоше и нађоше без кесе и без торбе и без обуће, еда вам као што им каза; и уготовише пасху. **14** И кад шта недостаде? А они рекоше: Ништа. **36** А дође час, седе за трпезу, и дванаест apostola Он им рече: Али сад који има кесу нека је с њим. **15** И рече им: Врло сам желео да узме, тако и торбу; а који нема нека прода ову пасху једем с вами пре него пострадам; хаљину своју и купи нож. **37** Јер вам кажем **16** Јер вам кажем да је одселе нећу јести да још и ово треба на мени да се изврши што док се не сврши у царству Божијем. **17** И стоји у писму: И међу злочинце метнуше Га, узевши чашу даде хвалу, и рече: Узмите је и Јер шта је писано за мене, свршује се. **38** А разделите међу собом; **18** Јер вам кажем да они рекоше: Господе! Ево овде два ножа. А нећу пити од рода виноградског док не дође Он им рече: Доста је. **39** И изишавши отиде царство Божије. **19** И узевши хлеб даде хвалу, по обичају на гору Маслинску; а за њим и преломивши га даде им говорећи: Ово је отидоше ученици његови. **40** А кад дође на тело моје које се даје за вас; ово чините за место рече им: Молите се Богу да не паднете мој спомен. **20** А тако и чашу по вечери, у напаст. **41** И сам одступи од њих како се говорећи: Ова је чаша нови завет мојом може каменом добацити, и клекнувши на крви која се за вас пролива. **21** Али ево рука колена мольаше се Богу **42** Говорећи: Оче! издајника мог са мном је на трпези. **22** И Кад би хтео да пронесеш ову чашу мимо Син човечији, дакле, иде као што је уређено; мене! Али не моја воља него Твоја да буде. али тешко човеку ономе који Га издаје! **23** **43** А анђео Му се јави с неба, и крепи Га. **44** И они сташе тражити међу собом који би, И будући у борењу, мольаше се боље; зној дакле, од њих био који ће то учинити. **24** А пак његов беше као капље крви које капању поста и препирање међу њима који би се на земљу. **45** И уставши од молитве дође к држао међу њима да је највећи. **25** А Он им ученицима својим, и нађе их, а они спавају рече: Цареви народни владају народом, а од жалости, **46** И рече им: Што спавате?

Устаните, молите се Богу да не паднете у А Он им рече: Ако вам и кажем, нећете напаст. **47** Док Он још пак говораше, гле, веровати. **68** А ако вас и запитам, нећете народ и један од дванаесторице, који се ми одговорити, нити ћете ме пустити. **69** зваше Јуда, иђаше пред њима, и приступи к Одселе ће Син човечији седити с десне Исусу да Га целива. Јер им он беше дао знак: стране силе Божије. **70** Сви пак рекоше: Ти Кога целивам онај је. **48** А Исус му рече: ли си дакле син Божји? А Он им рече: Ви Јуда! Зар целивом издајеш Сина човечијег? кажете да сам ја. **71** А они рекоше: Шта нам **49** А кад они што беху с Њим видеше шта ће требају више сведочанства? Јер сами чусмо бити, рекоше Му: Господе, да бијемо ножем? из уста његових.

50 И удари један од њих слугу поглавара свештеничког, и одсече му десно ухо. **51** А Исус одговарајући рече: Оставите то. И дохвативши се до уха његовог исцели га. **52** А главарима свештеничким и војводама црквеним и старешинама који беху дошли на Њ рече Исус: Зар као на хајдука изиђосте с ножевима и колјем да ме ухватите? **53** Сваки дан био сам с вама у цркви и не дигосте руку на мене; али је сад ваш час и област таме. **54** А кад Га ухватише, одвело је Га и уведоше у двор поглавара свештеничког. А Петар иђаше за Њим издалека. **55** А кад они наложише огањ насрд двора и сеђаху заједно, и Петар сеђаше међу њима. **56** Видевши га, пак, једна слушкиња где седи код огња, и погледавши на њу рече: и овај беше с њим. **57** А он Га се одрече говорећи: Жено! Не познајем га. **58** И мало затим, виде га други и рече: и ти си од њих. А Петар рече: Човече! Нисам. **59** И пошто прође око једног сахата, други неко потврђиваše говорећи: Заиста и овај беше с њим; јер је Галилејац. **60** А Петар рече: Човече! Не знам шта говориш. И одмах док он још говораше запева петао. **61** И обазревши се Господ погледа на Петра, и Петар се опомену речи Господње како му рече: Пре него петао запева одрећи ћеш ме се трипут. **62** И изишавши напоље плака горко. **63** А људи који држаху Исуса ругаху Му се, и бијаху Га. **64** И покривши Га, бијаху Га по образу и питаху Га говорећи: Прореци ко Те удари? **65** И друге многе хуле говораху на Њ. **66** И кад свану, сабраше се старешине народне и главари свештенички и књижевници, и одвело је Га у свој суд. **67** Говорећи: Јеси ли ти Христос? Кажи нам.

23 И уставши њих све мноштво, одвело је Га к Пилату. **2** И почеше Га тужити говорећи: Овог нађосмо да отпађају народ наш, и забрањује давати ћесару данак, и говори да је он Христос цар. **3** А Пилат Га запита: Ти ли си цар јудејски? А Он одговарајући рече му: Ти кажеш. **4** А Пилат рече главарима свештеничким и народу: Ја не налазим никакве кривице на овом човеку. **5** А они наваљиваху говорећи: Он буни људе учећи по свој Јудеји почевши од Галилеје довде. **6** А Пилат чувши за Галилеју запита: Зар је он Галилејац? **7** И разумевши да је из подручја Иродовог посла Га Ироду, који такође беше у Јерусалиму оних дана. **8** А Ирод, видевши Исуса, би му врло мило; јер је одавно желео да Га види, јер је много слушао за Њега, и надаше се да ће видети од Њега какво чудо. **9** И пита Га много које за шта; али му Он ништа не одговори. **10** А главари свештенички и књижевници стајаху, и једнако тужаху Га. **11** А Ирод осрамотивши Га са својим војницима, и наругавши Му се, обуче Му белу хаљину, и послала Га натраг Пилату. **12** И у тај се дан помирише Пилат и Ирод међу собом; јер пре беху у завади. **13** А Пилат сазвавши главаре свештеничке и кнезове и народ **14** Рече им: Доведосте ми овог човека као који народ отпађају, и ето ја га пред вами испитах, и не налазим на овом човеку ниједну кривицу што ви на њега говорите; **15** А ни Ирод, јер сам га слao к њему; и ето се не налази ништа да је учинио што би заслуживало смрт. **16** Дакле, да га избијем па да пустим. **17** А требаше о сваком празнику пасхе да им

пусти по једног сужња. **18** Али народ сав помози себи и нама. **40** А други одговарајући повика говорећи: Узми овог, а пусти нам ћуткаше га и говораше: Зар се ти не бојиш Вараву; **19** Који беше бачен у тамницу за Бога, кад си и сам осуђен тако? **41** И ми некакву буну учињену у граду и за крв. **20** смо још праведно осуђени; јер примамо А Пилат опет рече да би он хтео пустити по својим делима као што смо заслужили; Исуса. **21** А они викаху говорећи: Распни га, али Он никакво зло није учинио. **42** И рече распни. **22** А он им трећи пут рече: Какво је Исусу: Опомени ме се, Господе, кад дођеш дакле он зло учинио? Ја ништа на њему не у царство своје. **43** И рече му Исус: Заиста нађох што би заслуживало смрт; дакле да ти кажем данас, бићеш са мном у рају. **44** га избијем па да пустим. **23** А они једнако А беше око шестог сахата, и тама би по наваљиваху с великим виком, и искаху да свој земљи до сахата деветог. **45** И помрча се Га разапне; и надвлада вика њихова и сунце, и завес црквени раздре се напола. главара свештеничких. **24** И Пилат пресуди **46** И повикавши Исус гласно рече: Оче! У да буде као што они ишту. **25** И пусти оног руке Твоје предајем дух свој. И рекавши што искаху, који беше бачен у тамницу за ово издахну. **47** А кад виде капетан шта би, буну и за крв; а Исуса остави на њихову вољу. стаде хвалити Бога говорећи: Заиста овај **26** И кад Га поведоше, ухватише неког Симона човек беше праведник. **48** И сав народ који Киринца који иђаше из поља, и метнуше на се беше скупио да гледа ово, кад виде шта њега крст да носи за Исусом. **27** А за Њим бива, врати се бијући се у прси своје. **49** иђаше мноштво народа и жена, које плакаху А сви Његови знанци стајају издалека, и и нарицаху за Њим. **28** А Исус обазревши жене које беху ишле за Њим из Галилеје, и се на њих рече: Кћери јерусалимске! Не гледају ово. **50** И гле, човек, по имениу Јосиф, плачите за мном, него плачите за собом и саветник, човек добар и праведан, **51** (Он не за децом својом). **29** Јер гле, иду дани у које беше пристао на њихов савет и на посао) ће се рећи: Благо нероткињама, и утробама из Аrimатеје града јудејског, који и сам које не родише, и сисама које не дојише. **30** чекаше царство Божије, **52** Он приступивши Тада ће почети говорити горама: Падните на к Пилату заиска тело Исусово. **53** И скиде Га, нас; и бреговима: Покријте нас. **31** Јер кад се и обави платном, и метну Га у гроб исечен, овако ради од сировог дрвета, шта ће бити од у коме нико не беше никад метнут. **54** И сувог? **32** Вођаху пак и друга два злочинца да дан беше петак, и субота освитаše. **55** А погубе с Њим. **33** И кад дођоше на место које жене које беху дошли с Исусом из Галилеје, се зваше костурница, онде разапеше Њега идоше за Јосифом, и видеше гроб и како се и злочинце, једног с десне стране а другог тело метну. **56** Вративши се пак приправише с леве. **34** А Исус говораше: Оче! Опрости мирисе и миро; и у суботу дакле остале на им; јер не знаду шта чине. А делећи Његове миру по закону.

хаљине бацаху коцке. **35** И народ стајаше те гледаше, а и кнезови с њима ругаху Му се говорећи: Другима поможе, нека помогне и себи, ако је он Христос, избраник Божји. **36** А и војници Му се ругаху, и приступају к Њему и давају Му оцат, **37** И говорају: Ако си ти цар јудејски помози сам себи. **38** А беше над Њим и напис написан словима грчким и латинским и јеврејским: Ово је цар јудејски. **39** А један од обешених злочинаца хуљаше на Њега говорећи: Ако си ти Христос

24 А у први дан недељни дођоше врло рано на гроб, и донесоше мирисе што приправише, и неке друге жене с њима; **2** Али нађоше камен одваљен од гроба. **3** И ушавши не нађоше тело Господа Исуса. **4** И кад се оне чујају томе, гле, два човека стајају пред њима у сјајним хаљинама; **5** А кад се оне уплашише и оборише лица к земљи, рекоше им: Што тражите Живога међу мртвима? **6** Није овде; него устаде;

опомените се како вам каза кад беше још писму. **28** И приближише се к селу у које у Галилеји, **7** Говорећи да Син човечији иђаху, и Он чињаше се да хоће даље да иде. треба да се преда у руке људи грешника и **29** И они Га устављаху говорећи: Остани с да се разапне и трећи дан да устане. **8** И нама, јер је дан нагао, и близу је ноћ. И уђе с опоменуше се речи Његових. **9** И вративши њима да ноћи. **30** И кад сеђаше с њима за се од гроба јавише све ово једанаесторици трпезом, узе хлеб и благословивши преломи и свима осталим. **10** А то беше Магдалина га и даде им. **31** Тада се њима отворише Марија и Јована и Марија Јаковљева и остале очи и познаше Га. И Њега нестаде. **32** И они с њима које казаше ово апостолима. **11** И говораху један другом: Не гораше ли наше њима се учинише њихове речи као лаж, и не срце у нама кад нам говораше путем и кад вероваше им. **12** А Петар уставши отрча ка нам казиваше писмо? **33** И уставши онај час, гробу, и наткучивши се виде саме хаљине вратише се у Јерусалим, и нађоше у скупу где леже, и отиде чудећи се у себи шта једанаесторицу и који беху с њима, **34** Који би. **13** И гле, двојица од њих иђаху у онај говораху: Заиста устаде Господ, и јави се дан у село које беше далеко од Јерусалима Симону. **35** И они казаше шта би на путу, шездесет потркалишта и зваше се Емаус. **14** и како Га познаше кад преломи хлеб. **36** А они говораху међу собом о свима овим А кад они ово говораху, и сам Исус стаде догађајима. **15** И кад се они разговараху и међу њима, и рече им: Мир вам. **37** А они се запиткиваху један другог, и Исус приближи уплашише, и поплашени будући, мишљаху се, и иђаше с њима. **16** А очи им се држаху да виде духа. **38** И рече им: Шта се плашите? да Га не познаше. **17** А Он им рече: Какав је И зашто такве мисли улазе у срца ваша? **39** то разговор који имате међу собом идући, Видите руке моје и ноге моје: ја сам главом; и што сте невесели? **18** А један, по имену опипајте ме и видите; јер дух тела и костију Клеопа, одговарајући рече Му: Зар си ти нема као што видите да ја имам. **40** И ово један од црквара у Јерусалиму који ниси рекавши показа им руке и ноге. **41** А док чуо шта је у њему било ових дана? **19** И они још не вероваху од радости и чуђаху рече им: Шта? А они Му рекоше: За Исуса се рече им: Имате ли овде шта за јело? **42** Назарејанина, који беше пророк, силен у А они Му даше комад рибе печене, и меда делу и у речи пред Богом и пред свим у сађу. **43** И узевши изједе пред њима. **44** И народом; **20** Како Га предадоше главари рече им: Ово су речи које сам вам говорио свештенички и кнезови наши те се осуди још док сам био с вами, да све треба да се на смрт, и разапеше Га? **21** А ми се надасмо сврши шта је за мене написано у закону да је Он Онај који ће избавити Израиља; Мојсијевом и у пророцима и у псалмима. **45** али сврх свега тога ово је данас трећи дан Тада им отвори ум да разумеју писмо. **46** И како то би. **22** А уплашише нас и жене неке рече им: Тако је писано, и тако је требало од наших које су биле рано на гробу, **23** И да Христос пострада и да устане из мртвих не нашавши тела његовог дођоше говорећи трећи дан; **47** И да се проповеда покајање да су им се анђели јавили који су казали у име Његово и опроштење греха по свим да је Он жив. **24** И идоше једни од наших народима почевши од Јерусалима. **48** А ви на гроб, и нађоше тако као што и жене сте сведоци овоме. **49** И гле, ја ћу послати казаше, али Њега не видеше. **25** И Он им обећање Оца свог на вас; а ви седите у граду рече: О безумни и спорог срца за веровање јерусалимском док се не обучете у силу с свега што говорише пророци! **26** Није ли то висине. **50** И изведе их напоље до Витаније, требало да Христос претрпи и да уђе у славу и подигнувши руке своје благослови их, своју? **27** И почевши од Мојсија и од свих **51** И кад их благосиљаше, одступи од њих, пророка казиваше им шта је за Њега у свему и узношаше се на небо. **52** И они Му су

поклонише, и вратише се у Јерусалим с великом радошћу. 53 И беху једнако у цркви хвалећи и благосиљајући Бога. Амин.

Јован

стоји кога ви не знate. 27 Он је Онај што
ће доћи за мном, који беше преда мном;

1 У почетку беше Реч, и Реч беше у Бога, и
Бог беше Реч. 2 Она беше у почетку у Бога.
3 Све је кроз Њу постало, и без Ње ништа није
постало што је постало. 4 У Њој беше живот,
и живот беше видело људима. 5 И Видело се
како је јасно, и сутрадан виде Јован Исуса где иде к њему, и
светли у тами, и тама Га не обузе. 6 Посла
Бога човека по имену Јована. 7 Овај дође за
верују кроза њ. 8 Он не беше Видело, него да
беше Видело истинито водом. 9 Беше Видело
које обасјава сваког човека који долази на
 свет. 10 На свету беше, и свет кроза Њ поста,
и свет Га не позна. 11 К својима дође, и своји
им власт да буду синови Божији, који верују
у име Његово, 12 А који Га примише даде
има да буду синови Божији, који верују
у име Његово, 13 Који се не родише од крви,
ни од воље телесне, ни од воље мужевље,
ни од Бога. 14 И реч постаде тело и усели
се у нас пуно благодати и истине; и видесмо
где иде, рече: Гле, јагње Божије. 15 Јован сведочи за Њега и виче
Иисусом. 16 И од пунине Његове ми сви узесмо
беше за кога рекох: Који за
беше. 17 Јер се закон даде
од ученика Његових, 18 Бога нико није видео
никад: Јединородни Син који је у нарочју
за Њим беше Андрија, брат Симона Петра;
Очевом, Он Га јави. 19 И ово је сведочанство
Јованово кад послаше Јевреји из Јерусалима
и један од двојице који чуше од Јована и ићаху
да га запитају: Ко си 20 И он призна, и не затаји, и призна:
Я нисам Христос. 21 И запитаše га: Ко
си дакле? Јеси ли Илија? И рече: Нисам.
и Левите да га запитају: Ко си 22 А рече му: Хајде за мном. 23 Рече:
Ти си Симон, син Јонин; ти ћеш се
намисли изићи у Галилеју, и нађе Филипа, и
24 И беху посланици рече му Натањаило: Из Назарета може ли
од фарисеја, 25 И запитаše га говорећи му:
бити шта добро? Рече му Филип: Дођи и
Зашто, дакле, крштаваш кад ти ниси Христос
види. 26 Одговори им Јован к Њему рече за њега: Ево правог Израиљца у
говорећи: Ја крштавам водом а међу вама кога ви не знate. 27 Он је Онај што
ће доћи за мном, који беше преда мном;

Како ме познајеш? Одговори Исус и рече рекоше Му: Какав нам знак показујеш, да му: Пре него те позва Филип видех те кад то можеш чинити? **19** Исус одговори и беше под смоквом. **49** Одговори Натанаило рече им: Развалите ову цркву, и за три и рече Му: Рави! Ти си Син Божији, Ти си дана ћу је подигнути. **20** А Јевреји рекоше: Цар Израиљев. **50** Одговори Исус и рече му: Четрдесет и шест година грађена је ова Што ти казах да те видех под смоквом зато црква, а ти за три дана да је подигнеш? **21** А верујеш; видећеш више од овог. **51** И рече Он говораше за цркву тела свог. **22** А кад уста му: Заиста, заиста вам кажем: Одселе ћете из мртвих, опоменуше се ученици Његови видети небо отворено и анђеле Божије где да ово говораше, и вероваше писму и речи се пењу и силазе к Сину човечијем.

коју рече Исус. **23** А кад беше у Јерусалиму

2 И трећи дан би свадба у Кани галилејској, на празник пасхе, многи вероваше у име и онде беше мати Исусова. **2** А позван беше Његово, видећи чудеса Његова која чињаше, и Исус и ученици Његови на свадбу. **3** И кад **24** Али Исус не повераваше им себе; јер их неиста вина, рече мати Исусова Њему: Немају све знаше, **25** И не требаше Му да ко сведочи вина. **4** Исус јој рече: Шта је мени до тебе за човека; јер сам знаше шта беше у човеку. жено? Још није дошао мој час. **5** Рече мати **3** Беше пак човек међу фарисејима, по Његова слугама: Шта год вам рече учините. **6** имену Никодим, кнез јеврејски. **2** Овај А онде беше шест водених судова од камена, дође к Исусу ноћу и рече Му: Рави! Знамо постављених по обичају јеврејског чишћења, да си ти учитељ од Бога дошао; јер нико не који узимају по два или по три ведра. **7** може чудеса ових чинити која ти чиниш ако Рече им Исус: Напуните судове воде. И није Бог с њим. **3** Одговори Исус и рече му: напунише их до врха. **8** И рече им: Захватите Заиста, заиста ти кажем: ако се ко наново сад и носите куму. И однесоше. **9** А кад не роди, не може видети царство Божије. **4** окуси кум од вина које је постало од воде, Рече Никодим Њему: Како се може човек и не знаше откуда је (а слуге знаху које родити кад је стар? Еда ли може по други су захватиле воду), зовну кум женика, **10** пут ући у утробу матере своје и родити се? И рече му: Сваки човек најпре добро вино **5** Одговори Исус: Заиста, заиста ти кажем: износи, а кад се опију онда рђавије; а ти ако се ко не роди водом и Духом, не може си чувао добро вино досле. **11** Ово учини ући у царство Божије. **6** Шта је рођено од Исус почетак чудесима у Кани галилејској, тела, тело је; а шта је рођено од Духа, дух и показа славу своју; и ученици Његови је. **7** Не чуди се што ти рекох; ваља вам се вероваше Га. **12** Потом сиђе у Капернаум, Он наново родити. **8** Дух дише где хоће, и глас и мати Његова, и браћа Његова, и ученици његов чујеш, а не знаш откуда долази и куда Његови, и онде стајаше не много дана. **13** И иде; тако је сваки човек који је рођен од близу беше пасха јеврејска, и изиђе Исус у Духа. **9** Одговори Никодим и рече Му: Како Јерусалим. **14** И нађе у цркви где седе они може то бити? **10** Исус одговори и рече му: што продаваху волове и овце и голубове, и Ти си учитељ Израиљев, и то ли не знаш? који новце мењају. **15** И начинивши бич од **11** Заиста, заиста ти кажем да ми говоримо узица, изгна све из цркве, и овце и волове; и шта знамо, и сведочимо шта видесмо, и мењачима просу новце и столове испремета; сведочанство наше не примате. **12** Кад вам **16** И рече онима што продаваху голубове: казах земаљско па не верујете, како ћете Носите то одавде, и не чините од дома Оца веровати ако вам кажем небеско? **13** И нико мог дом трговачки. **17** А ученици се Његови се не попе на небо осим који сиђе с неба, опоменуше да у писму стоји: Ревност за кућу Син човечији који је на небу. **14** И као што Твоју изједе ме. **18** А Јевреји одговарајући Мојсије подиже змију у пустињи, тако треба

Син човечији да се подигне. 15 Да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни: (aiōnios g166) 16 Јер Богу тако омиле свет да је и Сина свог Јединородног дао, да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни. (aiōnios g166) 17 Јер Бог не посла Сина свог на свет да суди свету, него да се свет спасе кроза Њ. 18 Који Њега верује не суди му се, а који не верује већ је осуђен, јер не верова у име Јединородног Сина Божијег. 19 А суд је овај што видело дође на свет, и људима омиле већма тама неголи видело; јер њихова дела беху зла. 20 Јер сваки који зло чини мрзи на на видело и не иде к виделу да не покарају дела његова, јер су зла. 21 А ко истину чини иде к виделу, да се виде дела његова, јер су у Богу учињена. 22 А потом дође Исус и ученици Његови у јудејску земљу, и онде живљаше с њима и крштаваше. 23 А Јован крштаваше у Енону близу Салима, јер онде беше много воде; и долажаху те их крштаваше. 24 Јер још не беше Јован бачен у тамницу. 25 Тада постаде распра међу ученицима Јовановим и Јеврејима око чишћења. 26 И дођоше к Јовану и рекоше му: Рави! Онај што беше с тобом преко Јордана, за кога си ти сведочио, ево он крштава, и сви иду к њему. 27 Јован одговори и рече: Не може човек ништа примити ако му не буде дано с неба. 28 Ви сами мени сведочите да рекох: Ја нисам Христос, него сам послан пред њим. 29 Ко има невесту женик је, а пријатељ жеников стоји и слуша га, и радошћу радује се гласу жениковом. Ова дакле радост моја испуни се. 30 Онај треба да расте, а ја да се умањујем. 31 Који одозго долази над свима је; који је са земље од земље је, и говори од земље; који долази с неба над свима је. 32 И шта виде и чу оно сведочи; и сведочанство Његово нико не прима. 33 Који прими Његово сведочанство, потврди да је Бог истинит. 34 Јер кога Бог посла, онај речи Божије говори: јер Бог Духа не даје на меру. 35 Јер Отац љуби Сина, и све даде у руке Његове. 36 Ко верује Сина, има живот вечни; а ко не верује Сина, неће

видети живот, него гнев Божји остаје на њему. (aiōnios g166)

4 Кад разуме, дакле, Господ да су чули фарисеји да Исус више ученика добија и крштава него Јован 2 (Исус пак сам не крштаваше него ученици Његови), 3 Остави Јудеју, и отиде опет у Галилеју. 4 А ваљало Му је проћи кроз Самарију. 5 Тако дође у град самаријски који се зове Сихар, близу села које даде Јаков Јосифу, сину свом. 6 А онде беше извор Јаковљев; и Исус уморан од пута сеђаше на извору; а беше око шестог сајата. 7 Дође жена Самарјанка да захвати воде; рече јој Исус; дај ми да пијем. 8 (Јер ученици Његови беху отишли у град да купе јела.) 9 Рече Му жена Самарјанка; како ти, Јеврејин будући, можеш искати од мене, жене Самарјанке, да пијеш? Јер се Јевреји не мешају са Самарјанима. 10 Одговори Исус и рече јој: Да ти знаш дар Божји, и ко је тај који ти говори: Дај ми да пијем, ти би искала у Њега и дао би ти воду живу. 11 Рече Му жена: Господе! Ни захватити немаш чим, а студенац је дубок; одакле ћеш дакле узети воду живу? 12 Еда ли си ти већи од нашег оца Јакова, који нам даде овај студенац, и он из њега пијаше и синови његови и стока његова? 13 Одговори исус и рече јој: Сваки који пије од ове воде опет ће ожеднети; 14 А који пије од воде коју ћу ми ја дати неће ожеднети довека; него вода што ћу ми ја дати биће у њему извор воде која тече у живот вечни. (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Рече Му жена: Господе! Дај ми те воде да не жедним нити да долазим овамо на воду. 16 Рече јој Исус: Иди зовни мужа свог, и дођи овамо. 17 Одговори жена и рече Му: Немам мужа. Рече јој Исус: Добро си казала: Немам мужа; 18 Јер си пет мужева имала, и сад кога имаш није ти муж; то си право казала. 19 Рече Му жена: Господе! Видим да си ти пророк. 20 Оци наши молише се Богу на овој гори, а ви кажете да је у Јерусалиму место где се треба молити. 21 Рече јој Исус: Жено! Веруј ми да иде време кад се нећете молити Оцу ни на

овој гори ни у Јерусалиму. **22** Ви не знate Галилеју, примише Га Галилејци који беху чemu се молите; а ми знамо чemu се молимо: видели све што учини у Јерусалиму на јер је спасење од Јевреја. **23** Али иде време, и празник; јер и они идоше на празник. **46** већ је настало, кад ће се прави богомољци Дође пак Исус опет у Кану галилејску, где молити Оцу духом и истином, јер Отац хоће претвори воду у вино. И беше неки царев такве богомољце. **24** Бог је Дух; и који Му се човек чији син боловаше у Капернауму. **47** моле, духом и истином треба да се моле. **25** Овај чувши да Исус дође из Јудеје у Галилеју, Рече Му жена: Знам да ће доћи Месија који дође к Нему и мольаш Га да сиђе и да ми се зове Христос, кад Он дође казаће нам све. исцели сина; јер беше на самрти. **48** И рече **26** Рече јој Исус: Ја сам који с тобом говорим. му Исус: Ако не видите знака и чудеса, не **27** И тада дођоше ученици Његови, и чујаху верујете. **49** Рече Му царев човек: Господе! се где говораш са женом; али ниједан не Сиђи док није умрло дете моје. **50** Рече рече: Шта хоћеш? Или шта говориш с њом? му Исус: Иди, син је твој здрав. И верова **28** А жена остави судове своје и отиде у град човек речи коју му рече Исус, и пође. **51** и рече људима: **29** Ходите да видите човека И одмах кад он силажаше, где, сретоше га који ми каза све што сам учинила: да није слуге његове и јавише му говорећи: Син је то Христос? **30** Изиђоше, дакле, из града твој здрав. **52** Тада питаše за сахат у који му и пођоше к Нему. **31** А ученици Његови лакше би; и казаше му: Јуче у седмом сахату мольашу Га, међутим, говорећи: Рави! Једи. пусти га грозница. **53** Тада разуме отац да **32** А Он им рече: Ја имам јело да једем за које беше онај сахат у који му рече Исус: Син је ви не знate. **33** Тада ученици говораху међу твој здрав. И верова он и сва кућа његова. **54** собом: Већ ако Му ко донесе да једе? **34** А Ово опет друго чудо учини Исус кад дође из Он им рече: Јело је моје да извршим вољу Јудеје у Галилеју.

Оног који ме је послао, и да свршим Његов посао. **35** Не кажете ли ви да су још четири месеца па ће жетва приспети? Ето, велим вам: подигните очи своје и видите њиве како су већ жуте за жетву. **36** И који жње прима плату, и сабира род за живот вечни, да се радују заједно и који сеје и који жње; (*aiōnios g166*) **37** Јер је у том истинита беседа да је други који сеје а други који жње. **38** Ја вас послах да жњете где се ви не трудисте; други се трудише, а ви у посао њихов уђосте. **39** И из града оног многи од Самарјана вероваше Га за беседу жене која сведочаше: Каза ми све што сам учинила. **40** Кад дођоше, дакле, Самарјани к Нему, мольашу Га да би остао код њих; и онде оста два дана. **41** И много их више верова за Његову беседу. **42** А жени говораху: Сад не верујемо више за твоју беседу, јер сами чусмо и познасмо да је Овај заиста спас свету, Христос. **43** А после два дана изиђе оданде, и отиде у Галилеју: **44** Јер сам Исус сведочаше да пророк на својој постојбини нема части. **45** А кад дође у

5 А потом беше празник јеврејски, и изиђе Исус у Јерусалим. **2** У Јерусалиму, пак, код Овчијих врата има бања, која се зове јеврејски Вitezда, и око ње пет покривених тремова, **3** У којима лежаше мноштво болесника, слепих, хромих, сувих, који чекају да се заљуја вода; **4** Јер анђeo Господњи силажаше у одређено време у бању и муђаше воду; и који најпре улажаше пошто се замути вода, оздрављаше, макар каква болест да је на њему. **5** А онде беше један човек који тридесет и осам година беше болестан. **6** Кад виде Исус овог где лежи, и разуме да је већ одавно болестан, рече му: Хоћеш ли да будеш здрав? **7** Одговори Му болесни: Да, Господе; али немам човека да ме спусти у бању кад се замути вода; а док ја дођем други сиђе пре мене. **8** Рече му Исус: Устани, узми одар свој и ходи. **9** И одмах оздрави човек, и узвеш одар свој хођаше. А тај дан беше субота. **10** Тада говораху Јевреји ономе што оздрави: Данас је субота и не

ваља ти одра носити. **11** А он им одговори: истинито. **32** Има други који сведочи за Који ме исцели он ми рече: Узми одар свој и мене; и знам да је истинито сведочанство ходи. **12** А они га запиташе: Ко је тај човек што сведочи за мене. **33** Ви посласте к Јовану, који ти рече: Узми одар свој и ходи? **13** А и посведочи вам за истину; **34** А ја не примам исцељени не знаше ко је; јер се Исус уклони, сведочанства од човека, него ово говорим да јер људства много беше на месту. **14** А потом се ви спасете. **35** Он беше видело које гораше га нађе Исус у цркви и рече му: Ето си здрав, и светљаше, а ви се хтесте мало времена више не греши, да ти не буде горе. **15** А радовати његовом светљењу. **36** Али ја имам човек отиде и каза Јеврејима да је оно Исус сведочанство веће од Јованова; јер послови који га исцели. **16** И зато гоњаху Јевреји које ми даде Отац да их свршим, ови послови Исуса, и гледаху да Га убију, јер чињаше које ја радим сведоче за мене да ме Отац то у суботу. **17** А Исус им одговараше: Отац посла. **37** И Отац који ме посла сам сведочи мој досле чини, и ја чиним. **18** И зато још за мене. Ни глас Његов кад чусте ни лице више гледаху Јевреји да Га убију што не Његово видесте. **38** И реч Његову немате само квараше суботу него и Оцем својим у себи да стоји; јер ви не верујете Ономе називаше Бога и грађаше се једнак Богу. **19** А кога Он посла. **39** Прегледајте писма, јер ви Исус одговарајући рече им: Заиста, заиста мислите да имате у њима живот вечни; и вам кажем: Син не може ништа чинити сам она сведоче за мене. (aiōnios g166) **40** И нећете од себе него шта види да Отац чини; јер шта да дођете к мени да имате живот. **41** Ја не Он чини оно и Син чини онако; **20** Јер Отац примам славе од људи. **42** Него вас познајем Сина љуби, и све Му показује што сам чини; да љубави Божије немате у себи. **43** Ја дођох и показаће Му већа дела од ових да се ви у име Оца свог и не примате ме; ако други чудите. **21** Јер као што Отац подиже мртве и дође у име своје, њега ћете примити. **44** Како оживљује, тако и Син које хоће оживљује. ви можете веровати кад примате славу један **22** Јер Отац не суди никоме, него сав суд од другог, а славе која је од јединог Бога не даде Сину, **23** Да сви поштују Сина као што тражите? **45** Не мислите да ћу вас тужити Оца поштују. Ко не поштује Сина не поштује Оцу; има који вас тужи, Мојсије, у кога се ви Оца који Га је послao. **24** Заиста, заиста вам уздате. **46** Јер да сте веровали Мојсију тако кажем: Ко моју реч слуша и верује Ономе који је мене послao, има живот вечни, и не долази на суд, него је прешао из смрти у живот. (aiōnios g166) **25** Заиста, заиста вам кажем: Иде час и већ је настao, кад ће мртви чути глас Сина Божијег, и чувши оживети. **26** Јер као што Отац има живот у себи, тако даде и Сину да има живот у себи; **27** И даде Му власт да и суд чини, јер је Син човечији. **28** Не дивите се овоме, јер иде час у који ће сви који су у гробовима чути глас Сина Божијег, **29** И изиђи ће који су чинили добро у вакрсење живота, а који су чинили зло у вакрсење суда. **30** Ја не могу ништа чинити сам од себе; како чујем онако судим, и суд је мој праведан; јер не тражим воље своје него вољу Оца који ме је послao. **31** Ако ја сведочим за себе, сведочанство моје није

6 Потом отиде Исус преко мора галилејског код Тиверијаде. **2** И за Њим иђаше мноштво народа, јер виђаху чудеса Његова која чињаше на болесницима. **3** А Исус изиђе на гору, и онде сеђаше са ученицима својим. **4** А беше близу пасха, празник јеврејски. **5** Подигнувши, дакле, Исус очи, и видевши да мноштво народа иде к Њему, рече Филипу: Где ћемо купити хлеба да ови једу? **6** А ово говораше кушајући га, јер сам знаше шта ће чинити. **7** Одговори Му Филип: Двеста гроша хлеба није доста да сваком од њих по мало допадне. **8** Рече Му један од ученика Његових, Андрија, брат Симона Петра: **9**

Овде има једно момче које има пет хлебова **g166** **28** А они Му рекоше: Шта ћемо чинити јечмених и две рибе; али шта је то на толики да радимо дела Божија? **29** Одговори Исус свет! **10** А Исус рече: Посадите људе. А беше и рече им: Ово је дело Божије да верујете траве много на ономе месту. Посади се оног кога Он посла. **30** А они Му рекоше: дакле људи на број око пет хиљада. **11** А Какав дакле ти показујеш знак да видимо и Исус узевши оне хлебове, и давши хвалу, да верујемо? Шта радиш ти? **31** Очеви наши даде ученицима, а ученици онима који беху једоше ману у пустињи, као што је написано: посађени; тако и од риба колико хтеше. **12** И Хлеб с неба даде им да једу. **32** Тада им рече кад се наситише, рече ученицима својим: Исус: Заиста, заиста вам кажем: Мојсије не Скупите комаде што претекоше да ништа даде вама хлеб с неба, него вам Отац мој даје не пропадне. **13** И скупише, и напунише хлеб истинити с неба; **33** Јер је хлеб Божији дванаест котарица комада од пет хлебова онај који силази с неба и даје живот свету. **34** јечмених што претече иза оних што су јели. Тада Му рекоше: Господе! Дај нам свагда тај **14** А људи видевши чудо које учини Исус хлеб. **35** А Исус им рече: Ја сам хлеб живота: говораху: Ово је заиста онај пророк који Који мени долази неће огладнети, и који треба да дође на свет. **15** А кад разуме Исус мене верује неће никад ожеднети. **36** Него да хоће да дођу да Га ухвате и да Га учине вам казах да ме и видесте и не верујете. **37** царем, отиде опет у гору сам. **16** А кад би Све што мени даје Отац к мени ће доћи; и увек сиђоше ученици Његови на море, **17** који долази к мени нећу га истерати напоље. И уђоше у лађу, и пођоше преко мора у **38** Јер сиђох с неба не да чиним вољу своју, Капернаум. И већ се беше смркло, а Исус не него вољу Оца који ме посла. **39** А ово је воља беше дошао к њима. **18** А море се подизаше од Оца који ме посла да од оног што ми даде великог ветра. **19** Возивши, пак, око двадесет ништа не изгубим, него да га васкрснем у и пет или тридесет потркалишта угледаше последњи дан. **40** А ово је воља Оног који Исуса где иде по мору и беше дошао близу ме посла да сваки који види Сина и верује до лађе, и уплашише се. **20** А Он им рече: Ја Га има живот вечни; и ја ћу га васкрснути сам; не бојте се. **21** Онда Га с радошћу узеше у последњи дан. **(aiōnios g166)** **41** Тада викаху лађу; и одмах лађа би на земљи у коју иђаху. Јевреји на Њега што рече: Ја сам хлеб који **22** Сутрадан, пак, народ који стајаше преко сиђе с неба. **42** И говораху: Није ли ово Исус, мора кад виде да лађе друге не беше онде син Јосифов, коме ми знамо оца и матер? осим оне једне што у њу уђоше ученици Као дакле он говори: Ја сиђох с неба? **43** Његови, и да не уђе Исус с ученицима својим Онда Исус одговори и рече им: Не вичите у лађу него сами ученици Његови отидоше, међу собом. **44** Нико не може доћи к мени **23** А друге лађе из Тиверијаде дођоше близу ако га не довуче Отац који ме посла; и ја ћу га оног места где једоше хлеб кад Господ даде васкрснути у последњи дан. **45** У пророцима хвалу, **24** Кад виде народ да Исуса не беше стоји написано: и биће сви научени од Бога. онде ни ученика Његових, уђоше и они Сваки који чује од Оца и научи, доћи ће к у лађе, и дођоше у Капернаум да траже мени. **46** Не да је ко видео Оца осим Оног који Исуса. **25** И нашавши Га преко мора рекоше је од Бога: Он виде Оца. **47** Заиста, заиста вам My: Рави! Кад си дошао овамо? **26** Исус им кажем: који верује мене има живот вечни. одговори и рече: Заиста, заиста вам кажем: **(aiōnios g166)** **48** Ја сам Хлеб живота. **49** Очеви не тражите ме што чудеса видесте, него што једосте хлеба и наситисте се. **27** Старајте се не за јело које пролази, него за јело које остаје за вечни живот, које ће вам дати Син човечији, јер овог потврди Отац Бог. **(aiōnios**

је моје, које ћу дати за живот света. (αἰῶνιος γ165) **52** А Јевреји се препираху међу собом браћа Његова: Изиђи одавде и иди у Јудеју, говорећи: Како може овај дати нама тело да и ученици Твоји виде дела која чиниш; своје да једемо? **53** А Исус им рече: Заиста, **4**Јер нико не чини шта тајно, а сам тражи заиста вам кажем: ако не једете тело Сина да је познат. Ако то чиниш јави себе свету. човечијег и не пијете крв Његову, нећете **5**Јер ни браћа Његова не вероваху Га. **6** имати живот у себи. **54** Који једе моје тело и **7**Тада им рече Исус: Време моје још није дошло, а време је ваше свагда готово. **7** Не ваксирни у последњи дан: (αἰῶνιος γ166) **55** може свет мрзети на вас: а на мене мрзи, Јер је тело моје право јело и крв моја право јер ја сведочим за њу да су дела његова зла. пиће. **56** Који једе моје тело и пије моју крв **8**Ви изиђите на празник овај: ја још нећу стоји у мени и ја у њему. **57** Као што ме посла изиђи на празник овај, јер се моје време живи Отац, и ја живим Оца ради; и који једе још није навршило. **9** Рекавши им ово оста у мене и он ће живети мене ради. **58** Ово је Галилеји. **10** А кад изиђоше браћа Његова на хлеб који сиђе с неба: не као што ваши очеви празник, тада и сам изиђе, не јавно него као једоше ману, и помреше; који једе хлеб овај тајно. **11** А Јевреји Га тражаху на празник и живеће вавек. (αἰῶνιος γ165) **59** Ово рече у зборници говораху: Где је он? **12** И беху за Њ многе кад учаше у Капернауму. **60** Тада многи од распре у народу: једни говораху да је добар, ученика Његових који слушаху рекоше: Ово а други: Није, него вара народ. **13** Али нико је тврда беседа! Ко је може слушати? **61** А не говораше јавно за Њ од страха јеврејског. Исус знајући у себи да ученици Његови вичу **14** Али одмах у половини празника изиђе на то, рече им: Зар вас ово саблажњава? **62** А Исус у цркву и учаше. **15** И дивљаху се кад видите Сина човечијег да одлази горе Јевреји говорећи: Како овај зна књиге, а није где је пре био? **63** Дух је оно што оживљава; се учио? **16** Тада им одговори Исус и рече: тело не помаже ништа. Речи које вам ја Моја наука није моја, него Оног који ме је реко дух су и живот су. **64** Али имају неки послao. **17** Ко хоће Његову вољу творити, међу вами који не верују. Јер знаше Исус од разумеће је ли ова наука од Бога или ја сам почетка који су што не верују, и ко ће Га од себе говорим. **18** Који говори сам од себе, издати. **65** И рече: Зато вам рекох да нико славу своју тражи; а ко тражи славу оног не може доћи к мени ако му не буде дано који га је послao, он је истинит и у њему од Оца мог. **66** Од тада многи од ученика нема неправде. **19** Не даде ли Мојсије вама Његових отидоше натраг, и више не иђају закон и нико од вас не живи по закону? с Њим. **67** А Исус рече дванаесторици: Да Зашто тражите да ме убијете? **20** Одговори нећете и ви отићи? **68** Тада Му одговори народ и рече: Је ли ђаво у теби? Ко тражи да Симон Петар: Господе! Кome ћemo ићи? Ти те убије? **21** Одговори Исус и рече им: Једно имаш речи вечног живота. (αἰῶνιος γ166) **69** И дело учиних и сви се дивите томе. **22** Мојсије ми веровасмо и познасмо да си Ти Христос, вам даде да се обрезујете (не као да је од Син Бога Живога. **70** Исус им одговори: Не Мојсија него од отаца); и у суботу обрезујете изабрах ли ја вас дванаесторицу, и један је човека. **23** Ако се човек у суботу обрезује од вас ђаво? **71** А говораше за Јуду Симонова да се не поквари закон Мојсијев, срдите Искариота, јер Га он хтеде издати, и беше ли се на мене што свега човека исцелих у један од дванаесторице.

7 И потом хођаше Исус по Галилеји; јер по Јудеји не хтеде да ходи, јер гледаху Јевреји да Га убију. **2** Беше пак близу празник

суботу? **24** Не гледајте ко је ко кад судите, него праведан суд судите. **25** Тада говораху неки од Јерусалимљана: Није ли то онај који траже да убију? **26** И гле, како говори слободно и ништа му не веле: Да не дознаше

наши кнезови да је он заиста Христос? **27** или од фарисеја? **49** Него народ овај, који не Али овог зnamо откуда је; а Христос кад зна закон, проклет је. **50** Рече им Никодим дође, нико неће знати откуда је. **28** Тада што долази к Њему ноћу, који беше један од Исус повика у цркви учећи и рече: и мене њих: **51** Еда ли закон наш суди човеку докле познајете и знате откуда сам; и сам од себе га најпре не саслуша и дозна шта чини? не дођох, него има Истинити који ме посла, **52** Одговорише му и рекоше: Ниси ли и ти ког ви не знате. **29** Ја Га знам, јер сам од из Галилеје? Разгледај и види да пророк Њега и Он ме посла. **30** Тада гледаху да Га из Галилеје не долази. **53** И отидоше сваки ухвате; и нико не метну на Њ руке, јер још својој кући.

не беше дошао час Његов. **31** А од народа многи Га вероваше, и говораху: Кад дође Христос еда ли ће више чудеса чинити него Овај што чини? **32** Чуше фарисеји од народа такав говор за Њега, и послаше фарисеји и главари свештеннички слуге да Га ухвате. **33** Тада рече Исус: Још сам мало времена с вама, па идем к Ономе који ме посла. **34** Тражићете ме и нећете ме наћи; и где сам ја ви не можете доћи. **35** А Јевреји рекоше међу собом: Куда ће овај ићи да га ми не нађемо? Неће ли ићи међу растркане Грке, и Грке учити? **36** Шта значи ова реч што рече: Тражићете ме и нећете ме наћи; и где сам ја ви не можете доћи? **37** А у последњи велики дан празника стајаше Исус и викаше говорећи: Ко је жедан нека дође к мени и пије. **38** Који ме верује, као што писмо рече, из његова тела потећи ће реке живе воде. **39** А ово рече за Духа ког после примише они који верују у име Његово: јер Дух Свети још не беше на њима, јер Исус још не беше прослављен. **40** А многи од народа чувши ове речи говораху: Ово је заиста пророк. **41** Други говораху: Ово је Христос. А једни говораху: Зар ће Христос из Галилеје доћи? **42** Не казали писмо да ће Христос доћи од семена Давидовог, и из села Витлејема одакле беше Давид? **43** Тако распра постаде у народу Њега ради. **44** А неки од њих хтеше да Га ухвате; али нико не метну руку на Њу. **45** Дођоше пак слуге ка главарима свештеничким и фарисејима; и они им рекоше: Зашто га не доведосте? **46** А слуге одговорише: Никад човек није тако говорио као овај човек. **47** Тада им одговорише фарисеји: Зар се и ви преваристе? **48** Верова ли га ко од кнезова

8 А Исус отиде на гору Маслинску. **2** А ујутру опет дође у цркву, и сав народ иђаше к Њему; и седавши учаше их. **3** А књижевници и фарисеји доведоше к Њему жену ухваћену у прељуби, и поставивши је на среду **4** Рекоше Му: Учителју! Ова је жена ухваћена сад у прељуби; **5** А Мојсије нам у закону заповеди да такве камењем убијамо; а ти шта велиш? **6** Ово, пак, рекоше кушајући Га да би Га имали за шта окривити. А Исус саже се доле и писаше прстом по земљи (не гледајући на њих). **7** А кад Га једнако питаху, исправи се и рече им: Који је међу вами без греха нека најпре баци камен на њу. **8** Па се опет саже доле и писаше по земљи. **9** А кад они то чуше, и покарани будући од своје савести излажаху један за другим почевши од старешина до последњих; и оста Исус сам и жена стојећи на среди. **10** А кад се Исус исправи, и не видевши ни једног до саму жену, рече јој: Жено! Где су они што те тужаху? Ниједан те не осуди! **11** А она рече: Ниједан, Господе! А Исус јој рече: Ни ја те не осуђујем, иди, и одселе више не греши. **12** Исус им, пак, опет рече: Ја сам видело свету: ко иде за мном неће ходити по тами, него ће имати видело живота. **13** Тада Му рекоше фарисеји: Ти сам за себе сведочиш: сведочанство твоје није истинито. **14** Исус одговори и рече им: Ако ја сведочим сам за себе истинито је сведочанство моје: јер знам откуда дођох и куда идем; а ви не знате откуда долазим и куда идем. **15** Ви судите по телу, ја не судим никоме. **16** И ако судим ја, суд је мој прав: јер нисам сам, него ја и Отац који ме посла. **17** А и у закону вашем стоји

написано да је сведочанство двојице људи свог. 39 Одговорише и рекоше Му: Отац је истинито. 18 Ја сам који сведочим сам за наш Авраам. Исус им рече: Кад бисте ви себе, и сведочи за мене Отац који ме посла. били деца Авраамова, чинили бисте дела 19 Тада Му говораху: Где је отац твој? Исус Авраамова. 40 А сад гледате мене да убијете, одговори: Ни мене знате ни Оца мог; кад човека који вам истину казах коју чух од бисте знали мене, знали бисте и Оца мог. Бога: Тако Авраам није чинио. 41 Ви чините 20 Ове речи рече Исус код хазне Божије кад дела оца свог. Тада Му рекоше: Ми нисмо учаше у цркви; и нико Га не ухвати, јер још рођени од курварства: једног Оца имамо, не беше дошао час Његов. 21 А Исус им опет Бога. 42 А Исус им рече: Кад би Бог био рече: Ја идем, и тражићете ме; и помрећете ваш Отац, љубили бисте мене; јер ја од Бога у свом греху; куд ја идем ви не можете доћи. изиђох и дођох; јер не дођох сам од себе, 22 Тада рекоше Јевреји: Да се неће сам убити, него ме Он посла. 43 Зашто не разумете говор што говори: Куд ја идем ви не можете доћи? мој? Јер не можете речи моје да слушате. 44 23 И рече им: Ви сте од никаких, ја сам од Ваш је отац ђаво; и сласти оца свог хоћете да виших; ви сте од овог света, ја нисам од овог чините: он је крвник људски од почетка, и света. 24 Тако вам казах да ћете помрети у не стоји на истини; јер нема истине у њему; гресима својим; јер ако не узверујете да сам кад говори лаж, своје говори: јер је лажа ја, помрећете у гресима својим. 25 Тада Му и отац лажи. 45 А мени не верујете, јер ја говораху: Ко си ти? И рече им Исус: Почетак, истину говорим. 46 Који ме од вас кори за како вам и кажем. 26 Много имам за вас грех? Ако ли истину говорим, зашто ми ви говорити и судити; али Онај који ме посла не верујете? 47 Ко је од Бога речи Божије истинит је, и ја оно говорим свету што чух од слуша; зато ви не слушате, јер нисте од Бога. Њега. 27 Не разумеше, дакле, да им говораше 48 Тада одговорише Јевреји и рекоше Му: Не за Оца. 28 А Исус им рече: Кад подигнете говоримо ли ми право да си ти Самарјанин, Сина човечијег, онда ћете дознати да сам и да је ђаво у теби. 49 Исус одговори: У мени ја, и да ништа сам од себе не чиним; него ђавола нема, него поштујем Оца свог; а ви како ме научи Отац мој онако говорим. 29 мене срамотите. 50 А ја не тражим славе И Онај који ме послала са мном је. Не остави своје; има који тражи и суди. 51 Заиста, Отац мене самог; јер ја свагда чиним шта је заиста вам кажем: ко одржи реч моју неће Њему угодно. 30 Кад ово говораше, многи видети смрт довека. (aiōn g165) 52 Тада Му Га вероваше. 31 Тада Исус говораше оним рекоше Јевреји: Сад видесмо да је ђаво у теби: Јеврејима који Му вероваше: Ако ви останете Авраам умре и пророци, а ти говориш: Ко на мојој беседи, заиста ћете бити ученици одржи реч моју неће окусити смрт довека. моји, 32 И познаћете истину, и истина ће (aiōn g165) 53 Еда ли си ти већи од оца нашег вас избавити. 33 Одговорише и рекоше Му: Авраама, који умре? И пророци помреше: ко Ми смо семе Авраамово, и никоме нисмо се ти сам градиш? 54 Исус одговори: Ако се ја робовали никад; како ти говориш да ћемо сам славим, слава је моја ништа: Отац је мој се избавити? 34 Исус им одговори: Заиста, који ме слави, за ког ви говорите да је ваш заиста вам кажем да је сваки који чини грех Бог. 55 И не познајете Га, а ја Га знам; и ако роб греху. 35 А роб не остаје у кући вавек, кажем да Га не знам бићу лажа као ви. Него син остаје вавек. (aiōn g165) 36 Ако вас, дакле, Га знам, и реч Његову држим. 56 Авраам, Син избави, заиста ћете бити избављени. отац ваш, био је рад да види дан мој; и виде, 37 Знам да сте семе Авраамово; али гледате и обрадова се. 57 Тада Му рекоше Јевреји: да ме убијете, јер моја беседа не може у вас Још ти нема педесет година, и Авраама ли да стане. 38 Ја говорим шта видех од Оца си видео? 58 А Исус им рече: Заиста, заиста свог; и ви тако чините шта видесте од оца вам кажем: Ја сам пре него се Авраам родио.

59 Тада узеше камење да баце на Њ; а Исус се се роди слеп, **21** А како сад види не знамо: скри, и изађе из цркве прошавши између или ко му отвори очи ми не знамо; он је њих и отиде тако. велики, питајте њега, нека сам каже за себе.

9 И пролазећи виде човека слепог од рођења. **2** И запиташе Га ученици Његови говорећи: Рави! Ко сагреши, или овај или родитељи његови, те се роди слеп? **3** Исус одговори: Ни он сагреши ни родитељи његови, него да се јаве дела Божија на њему. **4** Мени ваља радити дела Оног који ме посла док је дан: доћи ће ноћ кад нико не може радити. **5** Док сам на свету видело сам свету. **6** Рекавши ово пљуну на земљу и начини као од пљувачке, и помаза калом очи слепоме, **7** И рече: Иди умиј се у бањи силоамској (које значи послан). Отиде, дакле, и уми се, и дође гледајући. **8** А суседи и који га беху видели пре да беше слеп говораху: Није ли ово онај што сеђаше и прошаше? **9** Једни говораху: Он је; а други: Налик је на њ. А он говораше: Ја сам. **10** Тада му говораху: Како ти се отворише очи? **11** Он одговори и рече: Човек који се зове Исус начини као, и помаза очи моје, и рече ми: Иди у бању силоамску и умиј се. А кад отидох и умих се, прогледах. **12** Тада му рекоше: Где је он? Рече: Не знам. **13** Тада га поведоше к фарисејима, оног што беше некад слеп. **14** А беше субота кад начини Исус као и отвори му очи. **15** Тада га опет питаху и фарисеји како прогледа. А он им рече: Као метну ми на очи, и умих се и видим. **16** Тада говораху неки од фарисеја: Није овај човек од Бога јер не светкује суботе. Други говораху: Како може човек грешан таква чудеса чинити? И поста распра међу њима. **17** Рекоше, дакле, опет слепцу: Шта кажеш ти за њега што ти отвори очи твоје? А он рече: Пророк је. **18** Тада Јевреји не вероваше за њега да беше слеп и прогледа, док не дозваше родитеље оног што је прогледао, **19** И запиташе их говорећи: Је ли ово ваш син за кога ви говорите да се роди слеп? Како, дакле, сад види? **20** А родитељи његови одговорише им и рекоше: Знамо да је ово син наш и да

22 Ово рекоше родитељи његови, јер се бојаху Јевреја; јер се Јевреји беху договорили да буде искључен из зборнице ко Га призна за Христа. **23** Зато рекоше родитељи његови: Он је велики, питајте њега. **24** Тада, по други пут дозваше човека који је био слеп и рекоше му: Дај Богу славу; ми знамо да је човек овај грешан. **25** А он одговори и рече: Је ли грешан не знам; само знам да ја бејах слеп, а сад видим. **26** Тада му опет рекоше: Шта ти учини, како отвори очи твоје? **27** Одговори им: Ја вам већ казах, и не слушасте; шта ћете опет слушати? Већ ако и ви хоћете ученици његови да будете? **28** А они га укорише, и рекоше му: Ти си ученик његов, а ми смо ученици Мојсијеви. **29** Ми знамо да с Мојсијем говори Бог; а овог не знамо откуда је **30** А човек одговори и рече им: То и јесте за чудо што ви не знate откуд је, а Он отвори очи моје. **31** А знамо да Бог не слуша грешника; него ако ко поштује Бога и вољу Његову твори, оног слуша. **32** Отако је света није чувено да ко отвори очи рођеном слепцу. (aiōn g165) **33** Кад Он не би био од Бога не би могао ништа чинити. **34** Одговорише и рекоше му: Ти си се родио сав у гресима, па зар ти нас да учиш? И истераше га напоље. **35** Исус чу да га истераше напоље; и нашавши га рече му; верујеш ли ти Сина Божијег? **36** Он одговори и рече: Ко је, Господе, да Га верујем? **37** А Исус му рече: и видео си га, и који говори с тобом Га је. **38** А он рече: Верујем Господе! И поклони Му се. **39** И рече Исус: Ја дођох на суд на овај свет, да виде који не виде, и који виде да постану слепи. **40** И чуше ово неки од фарисеја који беху с Њим, и рекоше Му: Еда ли смо ми слепи? **41** Рече им Исус: Када бисте били слепи не бисте имали греха, а сад говорите да видите, тако ваш грех остаје.

10 Заиста, заиста вам кажем: ко не улази на врата у тор овчији него прелази на

другом месту он је лупеж и хајдук; 2 А који она сведоче за ме. 26 Али ви не верујете; јер улази на врата јесте пастир овцама. 3 Њему нисте од мојих оваца, као што вам казах. 27 вратар отвара, и овце глас његов слушају, и Овце моје слушају глас мој, и ја познајем своје овце зове по имену, и изгони их; 4 И њих, и за мном иду. 28 И ја ћу им дати живот кад своје овце истера, иде пред њима, и овце вечни, и никад неће изгинути, и нико их иду за њим, јер познају глас његов. 5 А за неће отети из руке моје. (aiōn g165, aiōnios g166) туђином неће да иду, него беже од њега, јер 29 Отац мој који ми их даде већи је од свих; не познају глас туђи. 6 Ову причу каза им и нико их не може отети из руке Оца мог. 30 Исус, али они не разумеше шта то беше што Ја и Отац једно смо. 31 А Јевреји опет узеше им каза. 7 Тада им рече Исус опет: Заиста, камење да Га убију. 32 Исус им одговори: заиста вам кажем: ја сам врата к овцама. 8 Многа вам добра дела јавих од Оца свог; за Сви колико их год дође пре мене лупежи које од оних дела бацате камење на ме? 33 су и хајдуци; али их овце не послушаше. Одговорише Му Јевреји говорећи: За добро 9 Ја сам врата; ко јуђе кроза ме спашће се, дело не бацамо камење на те, него за хулу и ући ће и изићи ће, и пашу ће наћи. 10 на Бога, што ти, човек будући, градиш се Бог. Лупеж не долази низашта друго него да 34 Исус им одговори: Не стоји ли написано у украде и убије и погуби; ја дођох да имају закону вашем: Ја рекох: богови сте? 35 Ако живот и изобиље. 11 Ја сам пастир добри; оне назва боговима којима реч Божија би, пастир добри душу своју полаже за овце. 12 А и писмо се не може покварити; 36 Како ви најамник, који није пастир, коме нису овце говорите Ономе ког Отац посвети и послана своје, види вука где иде, и оставља овце, и свет: Хулу на Бога говориш, што рекох: Ја бежи: и вук зграби овце и распуди их; 13 А сам Син Божји? 37 Ако не творим дела Оца најамник бежи, јер је најамник и не мари за свог не верујте ми. 38 Ако ли творим, ако овце. 14 Ја сам пастир добри и знам своје, и мени и не верујете, делима мојим верујте, моје мене знају. 15 Као што мене зна Отац и да познате и верујете да је Отац у мени и ја ја знам Оца; и душу своју полажем за овце. у Њему. 39 Тада опет гледаху да Га ухвате; 16 И друге овце имам које нису из овог тора, али им се измаче из руку. 40 И отиде опет и оне ми ваља довести; и чуће глас мој, и преко Јордана на оно место где Јован пре биће једно стадо и један пастир. 17 Зато ме крштаваше; и оста онде. 41 И многи дођоше Отац љуби, јер ја душу своју полажем да је к Њему и говораху: Јован не учини ни једног опет узмем. 18 Нико је не отима од мене, чуда, али све што каза Јован за Овог истину него је ја сам од себе положем. Власт имам беше. 42 И многи вероваše Га онде.

положити је и власт имам узети је опет. Ову сам заповест примио од Оца свог. 19 Тада опет поста распра међу Јеврејима за ове речи. 20 Многи од њих говораху: У њему је ћаво, и полуdeo је; шта га слушате? 21 Други говораху: Ове речи нису лудога; зар може ћаво слепима очи отварати? 22 А беше тада празник обновљења у Јерусалиму, и беше зима. 23 И ходаше Исус у цркви по трему Соломуновом. 24 А Јевреји Га опколише, и говораху Му: Докле ћеш мучити душе наше? Ако си ти Христос, кажи нам слободно. 25 Исус им одговори: Ја вам казах, па не верујете. Дела која творим ја у име Оца свог

11 Беше пак један болесник, Лазар из Витаније из села Марије и Марте, сестре њене. 2 (А Марија, које брат Лазар боловаше, беше она што помаза Господа миром и отре ноге Његове својом косом.) 3 Онда послаше сестре к Њему говорећи: Господе! Гле, онај који Ти је мио болестан је. 4 А кад чу Исус, рече: Ова болест није на смрт, него на славу Божију, да се прослави Син Божји с ње. 5 А Исус љубљаше Марту и сестру њену и Лазара. 6 А кад чу да је болестан, тада оста два дана на оном месту где беше. 7 А потом рече ученицима: Хајдемо опет у Јудеју. 8 Ученици

Му рекоше: Рави! Сад Јудејци хтедоше да **33** Онда Исус кад је виде где плаче, и где Тебију камењем, па опет хоћеш да идеш плачу Јудејци који дођоше с њом, згроzi се у онамо? **9** Исус одговори: Није ли дванаест духу, и сам постаде жалостан. **34** И рече: Где сахата у дану? Ко дању иде не спотиче се, сте га метнули? Рекоше Му: Господе! Хајде јер види видело овог света; **10** А ко иде ноћу да видиш. **35** Ударише сузе Исусу. **36** Онда спотиче се, јер нема видела у њему. **11** Ово Јудејци говораху: Гледај како га љубљаше, **37** каза, и потом им рече: Лазар, наш пријатељ, А неки од њих рекоше: Не могаше ли овај заспа; него идем да га пробудим. **12** Онда који отвори очи слепцу учинити да и овај не Му рекоше ученици Његови: Господе! Ако је умре? **38** А Исус опет се згроzi у себи, и дође заспао, устаће. **13** А Исус им рече за смрт на гроб; а беше пећина, и камен лежаше на његову, а они мишљају да говори за спавање њој. **39** Исус рече: Узмите камен. Рече Му сна. **14** Тада им Исус каза управо: Лазар Марта, сестра оног што је умро: Господе! Већ умре. **15** И мило ми је вас ради што нисам смрди; јер су четири дана како је умро. **40** био онамо да верујете; него хајдемо к њему. Исус јој рече: Не рекох ли ти да ако верујеш **16** Онда Тома, који се зваше Близанац, рече видећеш славу Божју? **41** Узеше, дакле, камен ученицима: Хајдемо и ми да помремо с њим. где лежаше мртвац; а Исус подиже очи горе, **17** А кад дође Исус нађе га, а он већ четири и рече: Оче! Хвала Ти што си ме услишио. **42** дана у гробу. **18** (А Витанија беше близу А ја знадох да ме свагда слушаш; него рекох Јерусалима око петнаест потркалишта.) **19** народа ради који овде стоји, да верују да И многи од Јудејца беху дошли к Марти си ме Ти послao. **43** И ово рекавши зовну и Марији да их теше за братом њиховим. гласно: Лазаре! Изиђи напоље. **44** И изиђе **20** Кад Марта дакле чу да Исус иде, изађе мртвац обавит платном по рукама и по преда Њ, а Марија сеђаше дома. **21** Онда рече ногама, и лице његово убрусом повезано. Марта Исусу: Господе! Да си Ти био овде Исус им рече: Разрешите га и пустите нек не би мој брат умро. **22** А и сад знам да иде. **45** Онда многи од Јудејца који беху шта заиштеш у Бога даће ти Бог. **23** Исус јој дошли к Марији и видеше шта учини Исус, рече: Брат ће твој устати. **24** Марта Му рече: вероваше Га. **46** А неки од њих отидоше к Знам да ће устати о васкрсењу, у последњи фарисејима и казаше им шта учини Исус. дан. **25** А Исус јој рече: Ја сам васкрсење и **47** Онда главари свештенички и фарисеји живот; који верује мене ако и умре живеће. сабраше скупштину, и говораху: Шта ћemo **26** И ниједан који живи и верује мене неће чинити? Човек овај чини многа чудеса. **48** умрети вавек. Веријеш ли ово? (**αἰδον** **g165**) **27** Ако га оставимо тако, сви ће га веровати; Рече Му: Да, Господе! Ја веровах да си Ти па ће доћи Римљани и узети нам земљу и Христос, Син Божји који је требало да дође народ. **49** А један од њих, по имену Кајафа, на свет. **28** И ово рекавши отиде те зовну који оне године беше поглавар свештенички, тајно Марију, сестру своју говорећи: Учитељ рече им: Ви не знate ништа; **50** И не мислите је дошао, и зове те. **29** А она кад чу, уста даје нама боље да један човек умре за народ, брзо и отиде к Њему. **30** Јер Исус још не неголи да народ сав пропадне. **51** А ово не беше дошао у село, него беше на оном месту рече сам од себе, него, будући поглавар где Га срете Марта. **31** А Јудејци онда који свештенички оне године, прорече да Исусу беху с њом у кући и тешају је, кад видеше ваља умрети за народ; **52** И не само за Марију да брзо уста и изиђе, пођоше за њом народ, него да и расејану децу Божију скупи говорећи да иде на гроб да плаче онамо. **32** уједно. **53** Од тога, дакле, дана договорише А Марија како дође где беше Исус, и виде Га, се да Га убију. **54** А Исус више не хоћаше паде на ноге Његове говорећи Му: Господе! јавно по Јудејцима, него оданде отиде у крај Да си Ти био овде, не би умро мој брат. близу пустиње у град по имену Јефрем,

и онде хоћаше с ученицима својим. **55** А мртвих. **18** Зато Га и срете народ, јер чуше да беше близу пасха јеврејска, и многи из оног Он учини ово чудо. **19** А фарисеји говораху краја дођоше у Јерусалим пре пасхе да се међу собом: Видите да ништа не помаже? очисте. **56** Тада тражаху Исуса, и стојећи у Гле, свет иде за њим. **20** А беху неки Грци цркви говораху међу собом: Шта мислите ви који беху дошли на празник да се моле Богу. зашто не долази на празник? **57** А главари **21** Они дакле приступише к Филипу, који свештенички и фарисеји издаше заповест беше из Витсайде галилејске, и мольаху га ако Га ко опази где је, да јави да Га ухвате. говорећи: Господине! Ми бисмо хтели да видимо Исуса. **22** Дође Филип и каза Андрији, а Андрија и Филип опет казаше Исусу. **23** А Исус одговори им говорећи: Дође час да се прослави Син човечији. **24** Заиста, заиста вам кажем: Ако зрно пшенично паднувши на земљу не умре, оно једно остане; ако ли умре много рода роди; **25** Који љуби душу своју изгубиће је, а ко мрзи на душу своју на овом свету, сачуваће је за живот вечни. (aiōnios g166) **26** Ко мени служи, за мном нек иде, и где сам ја онде и слуга мој нек буде; и ко мени служи оног ће поштовати Отац мој. **27** Сад је душа моја жалосна; и шта да кажем? Оче! Сачувай ме од овог часа; али за то дођох на час овај. **28** Оче! Прослави име своје! Тада глас дође с неба: И прославио сам и опет ћу прославити. **29** А кад чу народ који стајаше, говораху: Гром загрми; а други говораху: Анђео му говори. **30** Исус одговори и рече: Овај глас не би мене ради него народа ради. **31** Сад је суд овом свету; сад ће бити истеран кнез овог света напоље. **32** И кад ја будем подигнут од земље, све ћу привући к себи. **33** А ово говораше да покаже каквом ће смрти умрети. **34** Народ **Му** одговори: Ми чусмо из закона да ће Христос остати вавек; како ти говориш да се сину човечијем вала подигнути? Ко је тај син човечији? (aiōn g165) **35** А Исус им рече: Још је мало времена видело с вами; ходите док видело имате да вас тама не обузме; јер ко ходи по тами не зна куда иде. **36** Док видело имате верујте видело, да будете синови видела. Рекавши ово Исус отиде и сакри се од њих. **37** Ако је и чинио толика чудеса пред њима, опет Га не вероваху; **38** Да се збуде реч Исаје пророка који рече: Господе! Ко верова говорењу нашем? И рука

12 А Исус пре пасхе на шест дана дође у Витанију где беше Лазар што умре, кога подиже из мртвих. **2** Онде Му, пак, зготовише вечеру, и Марта служаше, а и Лазар сећаше с њим за трпезом; **3** А Марија узвеши литру правог народовог многоценог мира помаза ноге Исусове, и отре косом својом ноге Његове; а кућа се напуни мириса од мира. **4** Онда рече један од ученика Његових, Јуда Симонов Искариотски, који Га после издаде: **5** Зашто се ово миро не продаде за триста гроша и не даде сиромасима? **6** А ово не рече што се стараше за сиромахе, него што беше лупеж, и имаше ковчежић, и ношаše што се меташе у њу. **7** А Исус рече: Не дирајте у њу; она је то дохранила за дан мог погреба; **8** Јер сиромахе свагда имате са собом, а мене немате свагда. **9** Разуме, пак, многи народ из Јудеје да је онде и дођоше не само Исуса ради него и да виде Лазара ког подиже из мртвих. **10** А главари свештенички договорише се да и Лазара убију; **11** Јер многи њега ради иђају из Јудеје и вероваху Исуса. **12** А сутрадан, многи од народа који беше дошао на празник, чувши да Исус иде у Јерусалим **13** Узеше гране од финика и изиђоше Му на сусрет, и викаху говорећи: Осана! Благословен који иде у име Господње, цар Израиљев. **14** А Исус нашавши магаре уседе на њу, као што је писано: **15** Не бој се кћери Сионова, ево цар твој иде седећи на магарету. **16** Али ово ученици Његови не разумеше пре: него кад се прослави Исус онда се опоменуше да ово беше за Њега писано, и ово Му учинише. **17** А народ сведочаше који беше пре с њим кад Лазара изазва из гроба и подиже га из

Господња коме се откри? **39** Зато не могаху му рече: Опраном не треба до само ноге веровати, јер опет рече Исаја: **40** Заслепио оправти, јер је сав чист; и ви сте чисти, али је очи њихове и окаменио срца њихова, не сви. **11** Јер знаше издајника свог, зато да не виде очима ни срцем разумеју, и не рече: Нисте сви чисти. **12** А кад им опра ноге, обрате се да их исцелим. **41** Ово рече Исаја узе хаљине своје, и седавши опет за трпезу кад виде славу Његову и говори за Њега. **42** рече им: Знате ли шта ја учиних вама? **13** Ви Али опет и од кнезова многи Га вероваше; зовете мене учитељем и Господом; и право него ради фарисеја не признаваху, да не би велите: јер јесам. **14** Кад дакле ја оправах вами били изгнани из зборнице; **43** Јер им већма ноге, Господ и учитељ, и ви сте дужни један омиле слава људска него слава Божија. **44** А другом прати ноге. **15** Јер ја вам дадох углед Исус повика и рече: Ко мене верује не верује да и ви тако чините као што ја вами учиних. мене, него Оног који ме послала; **45** И ко види **16** Заиста, заиста вам кажем: Није слуга већи мене, види Оног који ме послала. **46** Ја дођох од господара свог, нити је посланик већи од видело на свет, да ниједан који ме верује оног који га је послала. **17** Кад ово знате, благо не остане у тами. **47** И ко чује моје речи и вами ако га извршујете. **18** Не говорим за све не верује, ја му нећу судити; јер ја не дођох вас, јер ја знам које изабрах; него да се збуде да судим свету, него да спасем свет. **48** Који писмо: Који са мном хлеб једе подиже пету се одрче мене, и не прима речи моје, има своју на ме. **19** Сад вам кажем пре него се себи судију: реч коју ја говорих она ће му збуде, да кад се збуде, верујете да сам ја. **20** судити у последњи дан; **49** Јер ја од себе не Заиста, заиста вам кажем: Који прима оног говорих, него Отац који ме послала Он ми даде кога пошаљем мене прима; а ко прима мене заповест шта ћу казати и шта ћу говорити.

50 И знам да је заповест Његова живот вечни. Шта ја дакле говорим онако говорим као што ми рече Отац, (aiōnios g166)

13 А пред празник пасхе знајући Исус да

Му дође час да пређе из овог света к Оцу, како је љубио своје који беху на свету, до kraja их љуби. **2** И по вечери, кад већ ђаво беше метнуо у срце Јуди Симонову Искариотском да Га изда, **3** Знајући Исус да My све Отац даде у руке, и да од Бога изиђе, и к Богу иде, **4** Устаде од вечере, и скиде своје хаљине, и узе убрус те се запреже; **5** Потом усу воду у умиваоницу, и поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим беше запрегнут. **6** Онда дође к Симону Петру, и он My рече: Господе! Зар Ти моје ноге да опереш? **7** Исус одговори и рече му: Шта ја чиним ти сад не знаш, али ћеш после дознати. **8** Рече My Петар: Никад Ти нећеш оправти моје ноге. Исус му одговори: Ако те не оперем немаш део са мном. (aiōn g165) **9** Рече My Симон Петар: Господе! Не само ноге моје, него и руке и главу. **10** Исус

мало с вама; тражићете ме, и као што рекох 15 Ако имате љубав к мени, заповести моје Јудејцима: Куда ја идем ви не можете доћи, држите. 16 И ја ћу умолити Оца, и даће и вама говорим сад. 34 Нову вам заповест дајем да љубите један другог, као што ја вас љубих, да се и ви љубите међу собом. 35 По томе ће сви познати да сте моји ученици, ви Га познајете, јер у вама стоји, и у вама ће ако будете имали љубав међу собом. 36 Рече бити. 18 Нећу вас оставити сиротне; доћи ћу Му Симон Петар: Господе! Куда идеш? Исус к вама. 19 Још мало и свет мене више неће му одговори: Куда ја идем не можеш сад видети; а ви ћете ме видети; јер ја живим, ићи за мном, али ћеш после поћи за мном. и ви ћете живети. 20 У онај ћете ви дан 37 Петар Му рече: Господе! Зашто сад не могу дознати да сам ја у Оцу свом, и ви у мени, и ићи за Тобом? Душу ћу своју положити за ја у вама. 21 Ко има заповести моје и држи Те. 38 Одговори му Исус: Душу ли ћеш своју их, он је онај што има љубав к мени; а који положити за ме? Заиста, заиста ти кажем: има љубав к мени имаће к њему љубав Отац неће петао запевати док ме се трипут не мој; и ја ћу имати љубав к њему, и јавићу му одрекнеш.

14 Да се не плаши срце ваше, верујте Бога, и мене верујте. 2 Многи су станови у кући Оца мог. А да није тако, казао бих вам; идем да вам приправим место. 3 И кад отидем и приправим вам место, опет ћу доћи, и узећу вас к себи да и ви будете где сам ја. 4 И куда ја идем знате, и пут знате. 5 Рече Му Тома: Господе! Не зnamо куда идеш; и како можемо пут знати? 6 Исус му рече: Ја сам пут и истина и живот; нико неће доћи к Оцу до кроза ме. 7 Кад бисте мене знали онда бисте знали и Оца мог; и одселе познајете Га, и видесте Га. 8 Рече Му Филип: Господе! Покажи нам Оца и биће нам доста. 9 Исус му рече: Толико сам време с вами и ниси ме познао, Филип? Који виде мене, виде Оца; па како ти говориш: Покажи нам Оца? 10 Зар не верујеш да сам ја у Оцу и Отац у мени? Речи које вам ја говорим не говорим од себе; него Отац који стоји у мени Он твори дела. 11 Верујте мени да сам ја у Оцу и Отац у мени; ако ли мени не верујете, верујте ми по тим делима. 12 Заиста, заиста вам кажем: који верује мене, дела која ја творим и он ће творити, и већа ће од ових творити; јер ја идем к Оцу свом; 13 И шта год заиштете у Оца у име моје, оно ћу вам учинити, да се прослави Отац у Сину. 14 И ако шта заиштете у име моје, ја ћу учинити.

15 Ако имате љубав к мени, заповести моје вам другог утешитеља да буде с вама вавек: (aiōn g165) 17 Духа истине, ког свет не може примити, јер Га не види нити Га познаје; а то ће сви познати да сте моји ученици, ви Га познајете, јер у вама стоји, и у вама ће ако будете имали љубав међу собом. 18 Нећу вас оставити сиротне; доћи ћу Му Симон Петар: Господе! Куда идеш? Исус к вама. 19 Још мало и свет мене више неће му одговори: Куда ја идем не можеш сад видети; а ви ћете ме видети; јер ја живим, ићи за мном, али ћеш после поћи за мном. и ви ћете живети. 20 У онај ћете ви дан 37 Петар Му рече: Господе! Зашто сад не могу дознати да сам ја у Оцу свом, и ви у мени, и ићи за Тобом? Душу ћу своју положити за ја у вама. 21 Ко има заповести моје и држи Те. 38 Одговори му Исус: Душу ли ћеш своју их, он је онај што има љубав к мени; а који положити за ме? Заиста, заиста ти кажем: има љубав к мени имаће к њему љубав Отац неће петао запевати док ме се трипут не мој; и ја ћу имати љубав к њему, и јавићу му се сам. 22 И рече Му Јуда, не Искариотски: Господе! Шта је то да ћеш се нама јавити а не свету? 23 Исус одговори и рече му: Ко има љубав к мени, држаће реч моју; и Отац мој имаће љубав к њему; и к њему ћемо доћи, и у њега ћемо се станити. 24 Који нема љубави к мени не држи моје речи; а реч што чујете није моја него Оца који ме послала. 25 Ово вам казах док сам с вами. 26 А утешитељ, Дух Свети, ког ће Отац послати у име моје, Он ће вас научити свему и напоменуће вам све што вам рекох. 27 Мир вам остављам, мир свој дајем вам; не дајем вам га као што свет даје, да се не плаши срце ваше и да се не боји. 28 Чусте да вам ја казах: идем и доћи ћу к вама. Кад бисте имали љубав к мени, онда бисте се обрадовали што рекох: идем к Оцу; јер је Отац мој већи од мене. 29 И сад вам казах, пре док се није збило, да верујете кад се збуде. 30 Већ нећу много говорити с вами; јер иде кнез овог света, и у мени нема ништа. 31 Него да види свет да имам љубав к Оцу, и као што ми заповеди Отац онако творим. Устаните, хајдемо одавде.

15 Ја сам прави чокот, и Отац је мој виноградар; 2 Сваку лозу на мени која не рађа рода одсећи ће је; и сваку која рађа род очистиће је да више рода роди. 3 Ви сте већ очишћени речју коју вам говорих. 4 ако шта заиштете у име моје, ја ћу учинити. Будите у мени и ја ћу у вами. Као што лоза не

може рода родити сама од себе, ако не буде видеше, и омрзнуше на мене и на Оца мог. на чокоту, тако и ви ако на мени не будете. **25** Али да се збуде реч написана у закону **5** Ја сам чокот а ви лозе; и који буде у мени и њиховом: Омрзнуше на ме низашта. **26** А ја у њему он ће родити многи род; јер без кад дође утешитељ, кога ћу вам послати од мене не можете чинити ништа. **6** Ко у мени Оца, Дух истине, који од Оца излази, Он ће не остане избациће се напоље као лоза, и сведочити за мене. **27** А и ви ћете сведочити, осушиће се, и скупиће је, и у огањ бацити, и јер сте од почетка са мном.

спалити. **7** Ако останете у мени и речи моје у вами остану, шта год хоћете иштите, и биће вам. **8** Тим ће се Отац мој прославити, да род многи родите; и бићете моји ученици. **9** Као што Отац има љубав к мени, и ја имам љубав к вама; будите у љубави мојој. **10** Ако заповести моје уздржите остаћете у љубави мојој, као што ја одржах заповести Оца свог и остајем у љубави Његовој. **11** Ово вам казах, да радост моја у вама остане и радост ваша се испуни. **12** Ово је заповест моја да имате љубав међу собом, као што ја имадох љубав к вама. **13** Од ове љубави нико веће нема, да ко душу своју положи за пријатеље своје. **14** Ви сте пријатељи моји ако творите шта вам ја заповедам. **15** Више вас не називам слугама; јер слуга не зна шта ради господар његов; него вас назвах пријатељима; јер вам све казах што чух од Оца свог. **16** Ви мене не изабрасте, него ја вас избрах, и поставих вас да ви идете и род родите; и да ваш род остане, да шта год заиштите у Оца у име моје да вам да. **17** Ово вам заповедам да имате љубав међу собом. **18** Ако свет на вас узмрзи, знајте да на мене омрзну пре вас. **19** Кад бисте били од света, онда би свет своје љубио; а како нисте од света, него вас ја од света избрах, зато мрзи на вас свет. **20** Опомињите се речи коју вам ја рекох: није слуга већи од господара свог. Ако мене изгнаше, и вас ће изгнati; ако моју реч одржаше, и вашу ће одржати. **21** Али све ће вам ово чинити за име моје, јер не познају Оног који ме послала. **22** Да нисам био дошао и говорио им не би греха имали; а сад изговора неће имати за грех свој. **23** Који мрзи на мене и на Оца мог мрзи. **24** Да нисам био и дела творио међу њима којих нико други не твори, не би греха имали; а сад и

16 Ово вам казах да се не саблазните. **2** Изгониће вас из зборнице; а доћи ће време кад ће сваки који вас убије мислити да Богу службу чини. **3** И ово ће чинити, јер не познаше Оца ни мене. **4** Него вам ово казах кад дође време да се опоменете овог да вам ја казах; а исправа не казах вам ово, јер бејах с вами. **5** А сад идем к Ономе који ме послала, и нико ме од вас не пита: Куда идеш? **6** Него што вам ово казах жалости напуни се срце ваше. **7** Него вам ја истину говорим: боље је за вас да ја идем; јер ако ја не идем, утешитељ неће доћи к вама; ако ли идем, послађу Га к вама. **8** И кад Он дође покараће свет за грех, и за правду, и за суд; **9** За грех, дакле, што не верују мене; **10** А за правду што идем к Оцу свом; и више ме нећете видети; **11** А за суд што је кнез овог света осуђен. **12** Још вам много имам казати; али сад не можете носити. **13** А кад дође Он, Дух истине, упутиће вас на сваку истину; јер неће од себе говорити, него ће говорити шта чује, и јавиће вам шта ће бити унапред. **14** Он ће ме прославити, јер ће од мог узети, и јавиће вам: **15** Све што има Отац моје је; зато рекох да ће од мог узети, и јавити вам. **16** Још мало, и нећете ме видети, и опет мало, па ћете ме видети: јер идем к Оцу. **17** А неки од ученика Његових рекоше међу собом: Шта је то што нам каже: Још мало, и нећете ме видети; и опет мало па ћете ме видети; и: Ја идем к оцу? **18** Говораху, дакле: Шта је то што говори: Мало? Не знамо шта говори. **19** А Исус разуме да хтеше да Га запитају, па им рече: Зато ли се запиткујете међу собом што рекох: Још мало и нећете ме видети, и опет мало па ћете ме видети? **20** Заиста, заиста вам кажем

да ћете ви заплакати и заридати, а свет ће свет постаде. **6** Ја јавих име Твоје људима се радовати; и ви ћете жалосни бити, али ће које си ми дао од света; Твоји беху па си се ваша жалост окренути на радост. **21** Жена их мени дао, и Твоју реч одржаше. **7** Сад кад рађа трпи муку; јер дође час њен: али разумеше да је све што си ми дао од Тебе. **8** кад роди дете, више се не опомиње жалости Јер речи које си дао мени дадох им; и они од радости, јер се роди човек на свет. **22** примише, и познадоше истинито да од Тебе Тако и ви, дакле, имате сад жалост; али ћу изиђох, и вероваше да си ме Ти послao. **9** вас опет видети, и радоваће се срце ваше, и Ја се за њих молим: не молим се за (сав) вашу радост неће нико узети од вас; **23** И у свет, него за оне које си ми дао, јер су Твоји. онај дан нећете ме питати низашта. Заиста, **10** И моје све је Твоје, и Твоје моје; и ја се заиста вам кажем да шта год узиштете у Оца прославих у њима. **11** И више нисам на свету, у име моје, даће вам. **24** Досле не искасте а они су на свету, а ја идем к Теби. Оче Свети! ништа у име моје; иштите и примићете, Сачувај их у име своје, оне које си ми дао, да да радост ваша буде испуњена. **25** Ово вам буду једно као и ми. **12** Док бејах с њима на говорих у причама; али ће доћи време кад свету, ја их чувах у име Твоје; оне које си ми вам више нећу говорити у причама, него дао сачувах, и нико од њих не погибе осим ћу вам управо јавити за Оца. **26** У онај ћете Сина погибли, да се збуде писмо. **13** А сад к дан у име моје заискати, и не велим вам да Теби идем, и ово говорим на свету, да имају ћу ја умолити Оца за вас; **27** Јер сам Отац радост моју испуњену у себи. **14** Ја им дадох има љубав к вама као што ви имасте љубав реч Твоју; и свет омрзну на њих, јер нису к мени, и веровасте да ја од Бога изиђох. од света, као и ја што нисам од света. **15** Не **28** Изиђох од Оца, и дођох на свет; и опет молим Те да их узмеш са света, него да их остављам свет, и идем к Оцу. **29** Рекоше Му сачуваш ода зла. **16** Од света нису, као ни ја ученици Његови: Ето сад управо говориш, што нисам од света. **17** Освети их истином а приче никакве не говориш. **30** Сад знамо својом: реч је Твоја истина. **18** Кao што си да све знаш, и не треба Ти да Те ко пита. Ти мене послao у свет, и ја њих послах у По томе верујемо да си од Бога изишао. **31** свет. **19** Ја посвећујем себе за њих, да и они Исус им одговори: Зар сад верујете? **32** Ево буду освећени истином. **20** Не молим се, пак, иде час, и већ је настао, да се разбегнете само за њих, него и за оне који ме узверују сваки на своју страну и мене самог оставите; њихове речи ради; **21** Да сви једно буду, као али нисам сам, јер је Отац са мном. **33** Ово Ти, Оче, што си у мени и ја у Теби; да и они вам казах, да у мени мир имате. У свету у нама једно буду, да и свет верује да си ме ћете имати невољу; али не бојте се, јер ја Ти послao. **22** И славу коју си ми дао ја дадох њима, да буду једно као ми што смо једно.

17 Ово говори Исус, па подиже очи своје на небо и рече: Оче! Дође час, прослави Сина свог, да и Син Твој прослави Тебе; **2** Као што си Му дао власт над сваким телом да свemu што си Му дао да живот вечни. (aiōnios g166) **3** А ово је живот вечни да познају Тебе јединог истинитог Бога, и кога си послao Исуса Христа. (aiōnios g166) **4** Ја Тебе прославих на земљи; посао сврших који си ми дао да радим. **5** И сад прослави Ти мене, Оче, у Тебе самог славом коју имадох у Тебе пре него

23 Ја у њима и Ти у мени: да буду сасвим једно, и да позна свет да си ме Ти послao и да си имао љубав к њима као и к мени што си љубав имао. **24** Оче! Хоћу да и они које си ми дао буду са мном где сам ја; да виде славу моју коју си ми дао; јер си имао љубав к мени пре постања света. **25** Оче праведни! Свет Тебе не позна, а ја Те познах, и ови познаше да си ме Ти послao. **26** И показах им име Твоје, и показаћу: да љубав којом си мене љубио у њима буде, и ја у њима.

18 И рекавши ово Исус изиђе с ученицима свету, ја свагда учих у зборници и у цркви, својим преко потока Кедрона где беше где се свагда скупљају Јудејци, и ништа врт, у који уђе Он и ученици Његови. **2** А тајно не говорих. **21** Што питаш мене? Питај Јуда, издајник Његов, знаше оно место; јер оне који су слушали шта сам им говорио: се Исус често скупљаше онде с ученицима ево ови знају шта сам ја говорио. **22** А кад својим. **3** Онда Јуда узе чету и од главара Он ово рече, један од момака који стајају свештеничких и фарисеја момке, и дође онде удари Исуса по образу, и рече: Зар онамо с фењерима и с свећама и с оружјем. тако одговараш поглавару свештеничком? **4** А Исус знајући све што ће бити од Њега **23** Исус му одговори: Ако зло рекох, докажи изиђе и рече им: Кога тражите? **5** Одговорише да је зло; ако ли добро, зашто ме бијеш? **24** Му: Исуса Назарећанина. Исус им рече: И Ана посла Га свезаног Кајафи, поглавару Ја сам. А с њима стајаше и Јуда који Га свештеничком. **25** А Симон Петар стајаше и издаваше. **6** А кад им рече: Ја сам; измакоше грејаше се. Онда му рекоше: Да ниси и ти се натраг и попадаше на земљу. **7** Онда од ученика његових? А он се одрче и рече: их опет запита Исус: Кога тражите? А они Нисам. **26** Рече један од слугу поглавара рекоше: Исуса Назарећанина. **8** Исус им свештеничког који беше рођак ономе што одговори: Казах вам да сам ја. Ако дакле му Петар одсече ухо: Не видех ли ја тебе у мене тражите, оставите ове нек иду. **9** Да се врту с њим? **27** Онда се Петар опет одрче; изврши реч што рече: Не изгубих ни једног и одмах петао запева. **28** А Исуса поведоше од оних које си ми дао. **10** А Симон Петар од Кајафе у судницу. Али беше јутро, и они имаше нож, па га извади и удари слугу не уђоше у судницу да се не би опоганили, поглавара свештеничког, и одсече му десно него да би могли јести пасху. **29** Онда Пилат ухо. А слузи беше име Малхо. **11** Онда рече изаје к њима напоље и рече: Какву кривицу Исус Петру: Задени нож у ножнице. Чашу износите на овог человека? **30** Одговорише му коју ми даде Отац зар да је не пијем? **12** А чета и рекоше: Кад он не би био злочинац не и војвода и момци јеврејски ухватише Исуса бисмо га предали теби. **31** А Пилат им рече: и свезаше Га, **13** И одведоше Га најпре Ани, Узмите га ви и по закону свом судите му, јер беше таст Кајафи, који беше поглавар А Јевреји му рекоше: Ми не смејмо никога свештенички оне године. **14** А Кајафа беше погубити. **32** Да се збуде реч Исусова коју онај што даде савет Јудејцима да је боље да рече казујући каквом ће смрти умрети. **33** умре један човек него народ да пропадне. Онда уђе Пилат опет у судницу, и дозва **15** За Исусом, пак, иђаше Симон Петар и Исуса, и рече Му: Ти си цар јудејски? **34** други ученик; а ученик онај беше познат Исус му одговори: Говориш ли ти то сам од код поглавара свештеничког, и уђе с Исусом себе, или ти други казаше за мене? **35** Пилат у двор поглавара свештеничког; **16** А Петар одговори: Зар сам ја Јеврејин? Род твој и стајаше напољу код врата. Онда изиђе онај главари свештенички предаше те мени; шта ученик што беше познат код поглавара си учинио? **36** Исус одговори: Царство моје свештеничког и рече вратарици те уведе није од овог света; кад би било од овог света Петра. **17** Онда рече слушкиња вратарица царство моје, онда би слуге моје браниле да Петру: Да ниси и ти ученик овог человека? не бих био предан Јеврејима; али царство Он рече: Нисам. **18** А слуге и момци беху моје није одавде. **37** Онда Му рече Пилат: наложили огањ и стајају те се грејају, јер Дакле си ти цар? Исус одговори: Ти говориш беше зима; а и Петар стајаше с њима и да сам ја цар. Ја сам за то рођен, и зато дођох грејаше се. **19** Поглавар, пак, свештенички на свет да сведочим истину. И сваки који је запита Исуса за ученике Његове и за Његову од истине слуша глас мој. **38** Рече Му Пилат: научу. **20** Исус му одговори: Ја говорих јавно Шта је истина? И ово рекавши изиђе опет к

Јеврејима, и рече им: Ја никакве крвице разапне. А они узеше Исуса и одведоше. **17** И не налазим на њему. **39** А у вас је обичај носећи крст свој изиђе на место које се зове да вам једног пустим на пасху, хоћете ли, Костурница а јеврејски Голгота. **18** Онде Га дакле, да вам пустим цара јудејског? **40** Онда разапеше, и с њим другу двојицу с једне и с друге стране, а Исуса у среди. **19** Пилат, пак, написа и натпис и метну на крст; и беше написано: Исус Назарећанин, цар јудејски.

20 И онај натпис читаше многи од Јевреја; јер место беше близу града где разапеше Исуса; и беше написано јеврејски, грчки, латински. **21** А јеврејски главари свештенички говораху Пилату: Не пиши: Цар јудејски, него да сам рече: Ја сам цар јудејски. **22** Пилат одговори: Шта писах писах. **23** А војници кад разапеше Исуса узеше Његове хаљине и начинише четири дела, сваком војнику по део, и доламу; а долама не беше шивена него изаткана сва с врха до дна. **24** Онда рекоше међу собом: Да је не деремо, него да бацамо коцке за њу коме ће допasti. Да се збуде писмо које говори: Разделише хаљине моје међу собом, а за доламу моју башише коцке. Војници, дакле, тако учинише. **25** А стајаху код крста Исусовог мати Његова, и сестра матере Његове Марија Клеопова, и Марија Магдалина. **26** А Исус видевши матер и ученика кога љубљаше где стоји рече матери својој: Жено! Ето ти сина! **27** Потом рече ученику: Ето ти матер! И од оног часа узе је ученик к себи. **28** Потом, знајући Исус да се већ све сврши, да се збуде писмо рече: Жедан сам. **29** Онде стајаше суд пун оцта; и они напунише сунђер оцта, и натакнувши на трску, принесоше к устима Његовим. **30** А кад прими Исус оцат рече: Сврши се. И приклонивши главу предаде дух. **31** А будући да беше петак, па да не би тела остала на крсту у суботу (јер беше велики дан она субота), Јевреји молише Пилата да им пребију ноге, па да их скину. **32** Онда дођоше војници, и првом дакле пребише ноге, и другом распетоме с њим. **33** А дошавши на Исуса, кад Га видеше да је већ умро, не пребише Му ноге; **34** Него један од војника прободе Му ребра копљем; и одмах изиђе крв и вода. **35** И онај што

виде посведочи, и сведочанство је Његово знам где Га метнуше. **14** И ово рекавши истинито; и он зна да истину говори да обазре се натраг, и виде Исуса где стоји, и не ви верујете. **36** Јер се ово додги да се знаше да је Исус. **15** Исус јој рече: Жено! Што збуде писмо: Кост Његова да се не преломи. плачеш? Кога тражиш? А она мислећи да је **37** И опет друго писмо говори: Погледаће вртлар рече Му: Господине! Ако си Га ти узео Оног кога прободоше. **38** А потом Јосиф из кажи ми где си Га метнуо, и ја ћу Га узети. Аrimатеје, који беше ученик Исусов али **16** Исус јој рече: Марија! А она обазревши крадом од страха јеврејског, моли Пилата се рече Му: Равуни! Које значи учитељу. **17** да узме тело Исусово, и допусти Пилат. Рече јој Исус: Не дохватај се до мене, јер се Онда дође и узе тело Исусово. **39** А дође и још не вратих к Оцу свом; него иди к браћи Никодим, који пре долази Исусу ноћу, и мојој, и кажи им: Враћам се к Оцу свом и донесе помешане смирне и алоја око сто Оцу вашем, и Богу свом и Богу вашем. **18** А литара. **40** И узеше тело Исусово, и обавише Марија Магдалина отиде, и јави ученицима Га платном с мирисима, као што је обичај у да виде Господа и каза јој ово. **19** А кад би Јевреја да укопавају. **41** А беше близу оног увече, онај први дан недеље, и врата беху места где беше разапет, врт, и у врту гроб затворена где се беху ученици скучили од нов, у који нико никад не беше метнут. **42** страха јеврејског, дође Исус и стаде на среду Онде, дакле, петка ради јеврејског, јер беше близу гроб, метнуше Исуса.

20 А у први дан недеље дође Марија Магдалина на гроб рано, још док се не беше расвануло, и виде да је камен одваљен од гроба. **2** Онда отрча, и дође к Симону Петру и к другом ученику кога љубљаше Исус, и рече им: Узеше Господа из гроба; и не знамо где Га метнуше. **3** А Петар изиђе и други ученик, и пођоше ка гробу. **4** Трчаху, пак, оба заједно, и други ученик трчаше брже од Петра, и дође пре ка гробу. **5** И надвиривши се виде хаљине где леже; али не уђе. **6** Дође, пак, Симон Петар за њим, и уђе у гроб, и виде хаљине саме где леже, **7** И убрус који беше на глави Његовој не с хаљинама да лежи него особито савит на једном месту. **8** Тада, дакле, уђе и други ученик који најпре дође ка гробу, и виде и верова. **9** Јер још не знаше писма да Њему ваља устати из мртвих. **10** Онда отидоше опет ученици кућама. **11** А Марија стајаше напољу код гроба и плакаше. И кад плакаше надвири се над гроб, **12** И виде два анђела у белим хаљинама где седе један чело главе а један чело ногу где беше лежало тело Исусово. **13** И рекоше јој они: Жено! Што плачеш? Рече им: Узеше Господа мог, и не

им руке и ребра своја. Онда се ученици обрадоваше видевши Господа. **21** А Исус им рече опет: Мир вам; као што Отац послала мене, и ја шаљем вас. **22** И ово рекавши дуну, и рече им: Примите Дух Свети. **23** Којима опростите грехе, опростиће им се; и којима задржите, задржаће се. **24** А Тома, који се зове Близанац, један од дванаесторице, не беше онде са њима кад дође Исус. **25** А други му ученици говорају: Видесмо Господа. А он им рече: Док не видим на рукама Његовим рана од клина, и не метнем прста свог у ране од клина, и не метнем руке своје у ребра Његова, нећу веровати. **26** И после осам дана опет беху ученици Његови унутра, и Тома с њима. Дође Исус кад беху врата затворена, и стаде међу њима и рече: Мир вам. **27** Потом рече Томи: Пружи прст свој амо и види руке моје; и пружи руку своју и метни у ребра моја, и не буди неверан него веран. **28** И одговори Тома и рече Му: Господ мој и Бог мој. **29** Исус му рече: Пошто ме виде веровао си; благо онима који не видеше и вероваше. **30** А и многа друга чудеса учини Исус пред ученицима својим која нису писана у књизи овој. **31** А ова се написаше, да верујете да Исус јесте Христос, Син Божји, и да верујући имате живот у име Његовој.

21 После тога опет се јави Исус ученицима био млад, опасивао си се сам и ходио си својим на мору тиверијадском. А јави куд си хтео; а кад остариш, ширићеш руке се овако: **2** Беху заједно Симон Петар и Тома, своје и други ће те опасати и одвести куда који се зваше близанац, и Натанаило из Кане нећеш. **19** А ово рече показујући каквом ће галилејске, и синови Зеведејеви, и друга смрти прославити Бога. И рекавши ово рече двојица од ученика Његових. **3** Рече им му: Хајде за мном. **20** А Петар обазревши се Симон Петар: Идем да ловим рибу. Рекоше виде где за њим иде онај ученик ког Исус му: Идемо и ми с тобом. Онда изиђоше и љубљаше, који и на вечери леже на прси одмах седоше у лађу, и ону ноћ не ухватише Његове и рече: Господе! Ко је тај који ће Те ништа. **4** А кад би јутро, стаде Исус на брегу; издати? **21** Видевши Петар овог рече Исусу: али ученици не познаше да је Исус. **5** А Господе! А шта ће овај? **22** Исус му рече: Ако Исус им рече: Децо! Еда ли шта имате за хоћу да он остане докле ја не дођем, шта јело? Одговорише му: Немамо. **6** А Он им је теби до тога? Ти хајде за мном. **23** Онда рече: Баците мрежу с десне стране лађе, и изиђе ова реч међу браћом да онај ученик наћи ћете. Онда бацише, и већ не могаху неће умрети: али Исус не рече њему да неће извући је од мноштва рибе. **7** Онда ученик умрети, него: Ако хоћу да остане док ја не онај кога љубљаше Исус рече Петру: То је дођем, шта је теби до тога? **24** Ово је онај Господ. А Симон Петар кад чу да је Господ, ученик који сведочи ово, који и написа ово: запреже се кошуљом, јер беше го, и скочи у и знамо да је сведочанство његово истинито. море. **8** А други ученици дођоше на лађи, **25** А има и друго много што учини Исус, које јер не беше далеко од земље него око двеста кад би се редом пописало, ни у сами свет, лаката, вукући мрежу са рибом. **9** Кад, дакле, мислим, не би могле стати написане књиге. изиђоше на земљу, видеше огањ наложен, и Амин.

на њему метнуту рибу и хлеб. **10** Исус им рече: Принесите од рибе што сад ухватисте. **11** А Симон Петар уђе и извуче мрежу на земљу пуну великих риба сто и педесет и три; и од толиког мноштва не продре се мрежа. **12** Исус им рече: Ходите обедујте. А ниједан од ученика није смео да Га пита: Ко си ти? Видећи да је Господ. **13** А дође и Исус, и узе хлеб, и даде им, тако и рибу. **14** Ово се већ трећи пут јави Исус ученицима својим пошто устаде из мртвих. **15** А кад обедоваше, рече Исус Симону Петру: Симоне Јонин! Љубиш ли ме већма него ови? Рече му: Да, Господе! Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: Паси јагањце моје. **16** Рече му опет другом: Симоне Јонин! Љубиш ли ме? Рече му: Да, Господе! Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: Паси овце моје. **17** Рече му трећом: Симоне Јонин! Љубиш ли ме? А Петар поста жалостан што му рече трећом: Љубиш ли ме? И рече му: Господе! Ти све знаш, Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: Паси овце моје. **18** Заиста, заиста ти кажем: Кад си

Дела апостолска

1 Прву сам ти књигу написао о свему, о Теофиле, што поче Исус творити и учити до дана кад се узнесе, пошто Духом Светим заповеди апостолима које изабра, **3** Пред којима и по страдању свом показа себе жива многим и истинитим знацима, и јавља им се **4** И сабравши их заповеди им да не иду из Јерусалима, него да чекају обећање Очево, **5** Јер је Јован Јовановог до дана кад се узе од нас, да буде крстити водом, а ви ћете се крстити Духом Светим не дуго после ових дана. **6** А они ових. **23** И поставише двојицу, Јосифа који се онда који заједно беху, питаху Га говорећи: Господе! Хоћеш ли сад начинити царство Израиљево? **7** А Он им рече: Није ваше знати времена и лета које Отац задржа у својој власти; **8** Него ћете примити силу кад сиђе Дух Свети на вас; и бићете ми сведоци у Јерусалиму и по свој Јудеји и Самарији и тја до краја земље. **9** И ово рекавши видеше они где се подиже и однесе Га облак из очију њихових. **10** И кад гледаху за Њим где иде на небо, гле, два человека стадоше пред њима у белим хаљинама, **11** Који и рекоше: Људи Галилејци! Шта стојите и гледате на небо? Овај Исус који се од вас узе на небо тако ће доћи као што видесте да иде на небо. **12** Тада се вратише у Јерусалим с горе која се зове Маслинска, која је близу Јерусалима један суботни дан хода. **13** И кад уђоше попеше се у собу где стајаху Петар и Јаков и Јован и Андрија, Филип и Тома, Вартоломије и Матеј, Јаков Алфејев и Симон Зилот, и Јуда Јаковљев. **14** Ови сви једнодушно беху једнако на молитви и у молењу са женама, и с Маријом матером Исусовом и браћом Његовом. **15** И у дане оне уставши Петар између ученика рече (а беше народа заједно око сто двадесет имена): **16** Људи браћо! Требало је да се изврши оно писмо што прорече Дух Свети устима Давидовим за Јуду који беше пред онима што ухватише Исуса; **17** Јер се бројаше с нама, и беше примио део ове службе. **18** Он дакле стече њиву од плате неправедне, и обесивши се пуче по среди, и изасу се сва утроба његова. **19** И постаде знато свима који живе у Јерусалиму да ће се та њива прозвати њиховим језиком Акелдама, које значи њива крвна. **20** Јер се пише у књизи псалтиру: Да буде двор његов пуст, и да не буде никога ко би живео у њему, и: Владичанство његово да прими четрдесет дана, и говори о царству Божјем. **21** Треба дакле од ових људи који су били с нама за све време како међу нас уђе и изиђе Господ Исус, **22** Почевши од крштења с нама сведок Његовог власкрсења један од Господе! Хоћеш ли сад начинити царство Израиљево? **7** А Он им рече: Није ваше знати времена и лета које Отац задржа у својој власти; **8** Него ћете примити силу кад сиђе Дух Свети на вас; и бићете ми сведоци у Јуда да иде на место своје. **26** И бачише коцке за њих, и паде коцка на Матија и примише га међу једанаест апостола.

2 И кад се наврши педесет дана беху заједно сви апостоли једнодушно. **2** И уједанпут постаде хука с неба као дување силеног ветра, и напуни сву кућу где сејаху; **3** И показаше им се раздељени језици као огњени; и седе по један на сваког од њих. **4** И напунише се сви Духа Светог, и стадоше говорити другим језицима, као што им Дух даваше те говораху. **5** А у Јерусалиму стајаху Јевреји људи побожни из сваког народа који је под небом. **6** А кад постаде овај глас, скупи се народ, и смете се: јер сваки од њих слушаше где они говоре његовим језиком. **7** И дивљаху се и чуђаху се говорећи један другом: Нису ли ово све Галилејци што говоре? **8** Па како ми чујемо сваки свој језик у коме смо се родили? **9** Парћани, и Миђани, и Еламљани, и који смо из Месопотамије, и из Јудеје и Кападокије, и из Понта и Азије, **10** И из Фригије и Памфилије, из Мисира и крајева ливијских код Кирине, и путници из Рима, и Јудејци и дошљаци, **11** Крићани и Арапи, чујемо где они говоре нашим

језицима величине Божје. 12 И дивљаху се престолу његовом, 31 Предвидевши говори сви и не могаху се начудити говорећи један за ваксрење Христово да се не остави другом: Шта ће dakле ово бити? 13 А други душа Његова у паклу, ни тело Његово виде подсмејавући се говораху: Накитили су се труљење. (Hadēs g86) 32 Овог Исуса ваксрсе вина. 14 А Петар стаде са једанаесторицом и Бог, чему смо ми сви сведоци. 33 Десницом подиже глас свој и рече им: Људи Јудејци и dakле Божјом подиже се, и обећање Светог ви сви који живите у Јерусалиму! Ово да вам Духа примивши од Оца, изли ово што ви је на знање, и чујте речи моје. 15 Јер ови нису сад видите и чујете. 34 Јер Давид не изиђе пијани као што ви мислите, јер је тек трећи на небеса, него сам говори: Рече Господ сат дана; 16 Него је ово оно што каза пророк Господу мом: Седи мени с десне стране, 35 Јоило: 17 И биће у последње дане, говори Док положим непријатеље Твоје подножје Господ, излићу од Духа свог на свако тело, и ногама Твојим. 36 Тврдо dakле нека зна сав прорећи ће синови ваши и кћери ваше, и дом Израиљев да је и Господом и Христом младићи ваши видеће утваре и старци ваши Бог учинио овог Исуса кога ви распесте. 37 сниће снове; 18 Јер ћу на слуге своје и на А кад чуше, ражали им се у срцу, и рекоше слушкиње своје у те дане излити од Духа Петру и осталим апостолима: Шта ћемо свог, и прорећи ће. 19 И даћу чудеса горе на чинити, људи браћо? 38 А Петар им рече: небу и знаке доле на земљи: крв и огањ и Покажте се, и да се крстите сваки од вас у пушење дима. 20 Сунце ће се претворити у име Исуса Христа за опроштење греха; и таму и месец у крв пре него дође велики примићете дар Светог Духа; 39 Јер је за вас и славни дан Господњи. 21 И биће да ће се обећање и за децу вашу, и за све далеке које сваки спасти који призове име Господње. 22 ће год дозвати Господ Бог наш. 40 И другим Људи Израиљци! Послушајте речи ове: Исуса многим речима сведочаше, и мольаше их Назарећанина, човека од Бога потврђеног говорећи: Спасите се од овог поквареног међу вами силама и чудесима и знацима рода. 41 Који dakле радо примише реч које учини Бог преко Њега међу вами, као његову крстише се; и пристаде у тај дан што и сами знате, 23 Овог одређеним саветом око три хиљаде душа. 42 И остале једнако и промислом Божјим предана примивши, у науци апостолској, и у заједници, и у преко руку безаконика приковасте и убисте; ломљењу хлеба, и у молитвама. 43 И уђе 24 Ког Бог подиже, разрешивши везе смртне, страх у сваку душу; јер апостоли чинише као што не беше могуће да Га оне држе. 25 многа чудеса и знаке у Јерусалиму. 44 А Јер Давид говори за Њега: Господа једнако сви који вероваше беху заједно, и имаху све гледах пред собом: јер је с десне стране мене, заједно. 45 И течевину и имање продаваху и да се не помакнем; 26 Зато се развесели раздаваху свима као што ко требаше. 46 И срце моје, и обрадова се језик мој, па још сваки дан беху једнако једнодушно у цркви, и тело моје почиваће у нади; 27 Јер нећеш и ломљању хлеб по кућама, и примаху храну оставити душу моју у паклу, нити ћеш дати с радошћу и у простоти срца, 47 Хвалећи да Светац Твој види труљење. (Hadēs g86) 28 Бога, и имајући милост у свију људи. А Показао си ми путеве живота: напунићеш Господ сваки дан умножаваше друштво оних ме весеља с лицем својим. 29 Људи браћо! који се спасаваху.

Нека је слободно казати вам управо за старешину Давида да и умре, и укопан би, и гроб је његов међу нама до овог дана. 30 Пророк dakле будући, и знајући да му се Бог клетвом kle од рода бедара његових по телу подигнути Христа, и посадити Га на

3 А Петар и Јован иђају заједно горе у цркву на молитву у девети сат. 2 И беше један човек хром од утробе матере своје, ког ношању и сваки дан метаху пред врата црквена која се зову Красна да проси

милостињу од људи који улазе у цркву; 3 дакле очевима нашим рече: Господ Бог ваш Који видевши Петра и Јована да хоће да уђу подигнуће вам пророка из ваше браће, као у цркву прошаће милостињу. 4 А Петар мене; њега послушајте у свему што вам погледавши на њу с Јованом, рече: Погледај на каже. 23 И биће да ће се свака душа која не нас. 5 А он гледаше у њих мислећи да ће му послуша тог пророка истребити из народа. они шта дати. 6 А Петар рече: Сребра и злата 24 А и сви пророци од Самуила и потом нема у мене, него шта имам ово ти дајем: колико их год говори, и за ове дане јављаше. у име Исуса Христа Назарећанина устана 25 Ви сте синови пророка и завета који учини и ходи. 7 И узе га за десницу и подиже. Бог с очевима вашим говорећи Аврааму: и И одмах се утврдише његова стопала и у семену твом благословиће се сви народи глежњи. 8 И скочивши устаде, и хоћаше, на земљи. 26 Вами најпре Бог подиже Сина и уђе с њима у цркву идући и скачући и свог Исуса, и посла Га да вас благосиља да се сваки од вас обрати од пакости својих.

4 А кад они говораху народу, наиђоше на њих свештеници и војвода црквени и садуке; 2 И расрдише се, што они уче људе и јављају у Исусу ваксрсење из мртвих. 3 И дигоше на њих руке, и метнуше их у затвор до ујутру: јер већ беше вече. 4 А од оних који слушају реч многи вероваше, и постаде број људи око пет хиљада. 5 А кад би ујутру, скупише се кнезови њихови и старешине и књижевници у Јерусалим, 6 А Ана поглавар свештенички и Кајафа и Јован и Александар и колико их год беше од рода свештеничког; 7 И метнувши их на средину питаху: Каквом силом или у чије име учинисте ви ово? 8 Тада Петар напунивши се Духа Светог рече им: Кнезови народни и старешине Израиљеве! 9 Ако нас данас питате за добро дело које учинисмо болесном човеку те он оздрави: 10 Да је на знање свима вама и свему народу Израиљевом да у име Исуса Христа Назарећанина, ког ви распесте, ког Бог подиже из мртвих, стоји овај пред вама здрав. 11 Ово је камен који ви зидари одбацисте, а постаде глава од угља: и нема ни у једном другом спасења; 12 Јер нема другог имена под небом даног људима којим би се ми могли спasti. 13 А кад видеше слободу Петрову и Јованову, и знајући да су људи некњижевни и прости, дивљају се, и знаху их да беху с Исусом. 14 А видећи исцељеног човека где с њима стоји не могаху ништа противу рећи. 15 Онда им заповедише да

изиђу напоље из савета, па питаху један Господа Исуса Христа; и благодат велика другог **16** Говорећи: Шта ћете чинити овим беше на свима њима: **34** Јер ниједан међу људима? Јер велики знак што учинише они њима не беше сиромашан, јер колико их год познат је свима који живе у Јерусалиму, и беше који имаху њиве или куће, прдавању не можемо одрећи; **17** Али да се даље не и доношају новце што узимају зато, **35** И разилази по народу, да им оштро запретимо метају пред ноге апостолима; и даваше се да више не говоре за име ово никоме. **18** свакоме као што ко требаше. **36** А Јосија, И дозвавши их заповедише им да ништа прозвани од апостола Варнава, које значи не спомињу нити да уче у име Исусово. Син утехе, Левит родом из Кипра, **37** Он **19** Петар и Јован одговарајући рекоше им: имаше њиву, и продавши је донесе новце и Судите је ли право пред Богом да вас већима метну апостолима пред ноге.

слушамо неголи Бога? **20** Јер ми не можемо не говорити шта видесмо и чујмо. **21** А они запретивши им пустише их, не нашавши ништа како би их мучили, народа ради; јер сви хваљају Бога за оно што се беше дододило. **22** Јер оном човеку беше више од четрдесет година на коме се дододи ово чудо здравља. **23** А кад их отпустише, дођоше к својима, и јавише им шта рекоше главари свештенички и старешине. **24** А они кад чуше, једнодушно подигоше глас к Богу и рекоше: Господе Боже, Ти који си створио небо и земљу и море и све што је у њима; **25** Који устима Давида слуге свог рече: Зашто се буне незнабошци, и народи измишљају празне речи? **26** Састаше се цареви земаљски, и кнезови се сабраше уједно на Господа и на Христа Његовог. **27** Заиста се сабраше у овом граду на светог Сина Твог Исуса, ког си помазао, Ирод и понтијски Пилат с незнабошцима и с народом Израиљевим, **28** Да учине шта рука Твоја и савет Твој напред одреди да буде. **29** И сад Господе! Погледај на њихове претње, и дај слугама својим да говоре са сваком слободом реч Твоју; **30** И пружај руку своју на исцељивање и да знаци и чудеса буду именом светог Сина Твог Исуса. **31** И пошто се они помолише Богу затресе се место где беху сабрани, и напунише се сви Духа Светог, и говорају реч Божју са слободом. **32** А у народа који верова беше једно срце и једна душа; и ниједан не говораше за имање своје да је његово, него им све беше заједничко. **33** И апостоли с великим силом сведочаху за ваксрење

5 А један човек, по имену Ананија, са женом својом Сапфиром продаде њиву, **2** И сакри од новаца са знањем и жене своје, и донесавши један део метну апостолима пред ноге. **3** А Петар рече: Ананија! Зашто напуни сотона срце твоје да слажеш Духу Светоме и сакријеш од новаца што узе за њиву? **4** Кад је била у тебе не беше ли твоја? И кад је продаде не беше ли у твојој власти? Зашто си dakле такву ствар метну у срце своје? Људима ниси слагао него Богу. **5** А кад чу Ананија речи ове паде и издахну; и уђе велики страх у све који слушају ово. **6** А момци ушавши узеше га и изнесоше те закопаше. **7** А кад прође око три сата, уђе и жена његова не знајући шта је било. **8** А Петар јој одговори: Каки ми јесте ли за толико дали њиву? А она рече: Да, за толико. **9** А Петар јој рече: Зашто се договористе да искушате Духа Господњег? Гле, ноге оних који твог мужа закопаше пред вратима су, и изнеће те. **10** И одмах падну пред ногама његовим и издахну. А момци ушавши нађоше је мртву и изнесоше је и закопаше код мужа њеног. **11** И уђе велики страх у сву цркву и у све који чуше ово. **12** А рукама апостолским учинише се многи знаци и чудеса међу људима; и беху сви једнодушно у трему Соломуновом. **13** А од осталих нико не смејаше приступити њима; него их хваљаше народ. **14** А све више пристајају они који веровају Господу, мноштво људи и жене, **15** Тако да и по улицама изношају болеснике и метају на постельјама и на носилима, да

би кад прође Петар барем сенка његова један фарисеј по имену Гамалиило, законик, осенила кога од њих. **16** А долажаху многи и поштован од свега народа, и заповеди да из околних градова у Јерусалим, и доношају апостоли мало изиђу напоље, **35** Па рече болеснике и које мучаху нечисти духови; њима: Људи Израиљци! Гледајте добро за и сви оздрављају. **17** Али устаде поглавар ове људе шта ћете чинити; **36** Јер пре ових свештенички и сви који беху с њим, од дана уста Тевда, говорећи да је он нешто, јереси садукејске, и напунише се зависти, **18** за којим пристаде људи на број око четири И дигоше руке своје на апостоле, и метнуше стотине; он би убијен, и сви који га слушају их у општи затвор. **19** А анђео Господњи разиђоше се и пропадоше. **37** Потом уста отвори ноћу врата тамничка, и изведавши Јуда Галилејац, у дане преписа, и одвуче их рече: **20** Идите и станите у цркви те доста људи за собом; и он погибе, и сви говорите народу све речи овог живота. **21** А који га слушају разасуше се. **38** И сад вам кад они чуше, уђоше ујутру у цркву, и учаху. кажем: прођите се ових људи и оставите А кад дође поглавар свештенички и који их; јер ако буде од људи овај савет или ово беху с њим, сазваше сабор и све старешине дело, поквариће се. **39** Ако ли је од Бога, не од синова Израиљевих, и послаше у тамницу можете га покварити, да се како не нађете да их доведу. **22** А кад слуге отидоше, не као богоборци. **40** Онда га послушаше, и нађоше их у тамници; онда се вратише и дозвавши апостоле избише их, и запретише јавише им **23** Говорећи: Тамницу нађосмо им да не говоре у име Исусово, и отпустише закључану са сваком тврђом и чуваре где их. **41** А они онда отидоше од сaborа радујући стоје пред вратима; али кад отворисмо, се што се удостојише примити срамоту унутра ниједног не нађосмо. **24** А кад чуше за име Господа Исуса. **42** А сваки дан у ове речи поглавар свештенички и војвода цркви и по кућама не престајају учити и црквени и остали главари свештенички, не проповедати јеванђеље о Исусу Христу.

могаху им се начудити шта би то сад било.

25 А неко дође и јави им говорећи: Ено они људи што их бацисте у тамницу, стоје у цркви и уче народ. **26** Тада отиде војвода с момцима и доведе их не на силу: јер се бојају народа да их не побије камењем. **27** А кад их доведоше, поставише их пред сабор, и запита их поглавар свештенички говорећи: **28** Не запретисмо ли вам оштро да не учите у ово име? И гле, напунисте Јерусалим својом науком, и хоћете да баците на нас крв овог човека. **29** А Петар и апостоли одговарајући рекоше: Већма се треба Богу покоравати неголи људима. **30** Бог отца наших подиже Исуса, ког ви убисте обесивши на дрво. **31** Овог Бог десницом својом узвиси за поглавара и спаса, да да Израиљу покајање и опроштење греха. **32** И ми смо Његови сведоци ових речи и Дух Свети ког Бог даде онима који се Њему покоравају. **33** А кад они чуше врло се расрдише, и мишљају да их побију. **34** Али онда устаде у скupштини

6 А у ове дане, кад се умножише ученици, подигоше Грци вику на Јевреје што се њихове удовице заборављају кад се делише храна сваки дан. **2** Онда дванаесторица дозвавши мноштво ученика, рекоше: Није прилично нама да оставимо реч Божју па да служимо око трпеза. **3** Нађите dakле, браћо, међу собом седам поштенih људи, пуних Духа Светог и премудрости, које ћemo поставити над овим послом. **4** А ми ћemo у молитви и у служби речи остати. **5** И ова реч би угодна свему народу. И изабраше Стефана, човека напуњена вере и Духа Светог, и Филипа, и Прохора, и Никанора, и Тимона, и Пармена, и Николу покрштењака из Антиохије. **6** Ове поставише пред апостоле и они помоливши се Богу метнуше руке на њих. **7** И реч Божја растијаше, и множаше се врло број ученика у Јерусалиму. И свештеници многи покораваху се вери. **8** А Стефан пун вере и сile чињаше знаке и

чудеса велика међу људима. 9 Тада усташе 11 А дође глад на сву земљу мисирску и неки из зборнице која се зове ливерђанска хананску и невоља велика, и не налажаху и кириначка и Александријска и оних који хране оци наше. 12 А Јаков чувши да има беху из Киликије и Азије, и препираху се пшенице у Мисиру посла најпре оце наше, са Стефаном. 10 И не могаху противу стати 13 И кад дођоше други пут, познаше Јосифа премудрости и Духу којим говораше. 11 браћа његова, и род Јосифов поста познат Тада подговорише људе те казаше: Чусмо Фараону. 14 А Јосиф посла и дозва оца свог га где хули на Мојсија и на Бога. 12 И Јакова и сву родбину своју, седамдесет и пет побунише народ и старешине и књижевнике, душа. 15 И Јаков сиђе у Мисиру, и умре, он и нападоше и ухватише га, и доведоше га очеви наши. 16 И пренесоше их у Сихем, и на сабор. 13 И изведоше лажне сведоке који метнуше у гроб који купи Авраам за новце говораху: Овај човек не престаје хулити од синова Еморових у Сихему. 17 И кад се на ово свето место и на закон. 14 Јер га приближи време обећања за које се Бог чусмо где говори: Овај Исус Назарећанин закле Аврааму, народ се народи и умножи у развалиће ово место, и измените обичаје Мисиру, 18 Док наста други цар у Мисиру, које нам остави Мојсије. 15 И погледавши на који не знаше Јосифа. 19 Овај намисли зло њви који сећаху на сабору видеше лице за наш род, измучи оце наше да своју децу његово као лице анђела.

7 А поглавар свештенички рече: Је ли dakle тако? 2 А он рече: Људи браћо и оци! Послушајте. Бог славе јави се оцу нашем Аврааму кад беше у Месопотамији, пре него се досели у Харан, 3 И рече му: Изиђи из земље своје и од рода свог и из дома оца свог, и дођи у земљу коју ћу ти ја показати. 4 Тада изиђе из земље халдејске, и досели се у Харан; и оданде, по смрти оца његовог, пресели га у ову земљу у којој ви сад живите. 5 И не даде му наследство у њој ни стопе; и обрече му је дати у држање и семену његовом после њега, док он још немаше детета. 6 Али Бог рече овако: Семе твоје биће дошљаци у земљи туђој, и натераће га да служи, и мучиће га четири стотине година. 7 И народу коме ће служити ја ћу судити, рече Бог; и потом ће изићи, и служиће мени на овоме месту. 8 И даде му завет обрезања, и тако роди Јакова, и обреза га у осми дан; и Јаков, и Јаков дванаест старешина. 9 И старешине завиђаху Јосифу, и продадоше га у Мисир; и Бог беше с њим. 10 И избави га од свих његових невоља, и даде му милост и премудрост пред Фараоном царем мисирским, и постави га поглаваром над Мисиром и над свим домом својим.

бациху да не живе. 20 У то се време роди Мојсије, и беше Богу угодан, и би три месеца храњен у кући оца свог. 21 А кад га избацише, узе га кћи Фараонова, и одгаји га себи за сина. 22 И научи се Мојсије свој премудрости мисирској, и беше силан у речима и у делима. 23 А кад му се навршиваше четрдесет година, дође му на ум да обиђе браћу своју, синове Израиљеве. 24 И видевши једном где се чини неправда, поможе, и покажа оног што му се чињаше неправда, и уби Мисирца. 25 Мишљаше пак да браћа његова разумеју да Бог његовом руком њима спасење даде: или они не разумеше. 26 А сутрадан дође међу такве који се беху свадили, и мираже их говорећи: Људи, ви сте браћа, зашто чините неправду један другом? 27 А онај што чињаше неправду ближњему укори га говорећи: Ко је тебе поставио кнезом и судијом над нама? 28 Или и мене хоћеш да убијеш као што си јуче убио Мисирца? 29 А Мојсије побеже од ове речи, и поста дошљак у земљи мадијанској, где роди два сина. 30 И кад се наврши четрдесет година, јави му се у пустињи горе Синајске анђео Господњи у пламену огњеном у купини. 31 А кад Мојсије виде, дивљаше се утвари. А кад он приступи да види, би глас Господњи к њему: 32 Ја сам Бог отаца твојих, Бог Авраамов и Бог Јаков

и Бог Јаковљев. А Мојсије се беше уздрхтао и земља подножје ногама мојим: како ћете не смеће да погледа. **33** А Господ му рече: ми кућу сазидати? Говори Господ; или које Изуј обуђу своју са својих ногу: јер је место је место за моје почивање? **50** Не створи на коме стојиш света земља. **34** Ја добро ли рука моја све ово? **51** Тврдоврати и видех муку свог народа који је у Мисиру, необрзаних срца и ушију! Ви се једнако и чух њихово уздисање, и сиђох да их противите Духу Светоме; како ваши оци тако избавим: и сад ходи да те пошаљем у Мисир. и ви. **52** Ког од пророка не пртераше оци **35** Овог Мојсија, ког укорише рекавши: Ко ваши? И побише оне који унапред јавише за те постави кнезом и судијом? Овог Бог за долазак праведника, ког ви сад издајници кнеза и избавитеља посла руком анђела и крвници постадосте; **53** Који примисте који му се јави у купини. **36** Овај их изведе закон наредбом анђеоском, и не одржасте. учинивши чудеса и знаке у земљи мисирској **54** Кад ово чуше, расрдише се врло у срцима и у Црвеном Мору и у пустињи четрдесет својим, и шкргутаху зубима на њ. **55** А година. **37** Ово је Мојсије који каза синовима Стефан будући пун Духа Светог погледа на Израиљевим: Господ Бог ваш подигнуће небо и виде славу Божју и Исуса где стоји вам пророка из ваше браће, као мене: њега с десне стране Богу; **56** И рече: Ево видим послушајте. **38** Ово је онај што беше у цркви у небеса отворена и Сина човечијег где стоји пустињи с анђелом, који му говори на гори с десне стране Богу. **57** А они повикавши Синајској, и с оцима нашим; који прими гласно затискиваху уши своје, и навалише речи живе да их нама да; **39** Ког не хтеше једнодушно на њ. **58** И изведавши га из града послушати оци наши, него га одбацише, стадоше га засипати камењем, и сведоци и окренуше се срцем својим у Мисир, **40** хаљине своје метнуше код ногу младића Рекавши Арону: Начини нам богове који ће по имениу Савла. **59** И засипаху камењем ићи пред нама, јер овом Мојсију, који нас Стефана, који се молаše Богу и говораше: изведе из земље мисирске, не знамо шта Господе Исусе! Прими дух мој. **60** Онда клече би. **41** И тада начинише теле, и принесоше на колена и повика гласно: Господе! Не жртву идолу, и радоваху се рукотворини прими им ово за грех. И ово рекавши умре, својој. **42** А Бог се окрену од њих, и предаде **8** Савле пак беше пристао на његову смрт. А у тај дан постаде велико гоњење на цркву јерусалимску, и сви се расејаше по крајевима јудејским и самаријским осим апостола. **2** А људи побожни укопаше Стефана и велики плач учинише над њим. **3** А Савле досађиваše цркви, јер ићаше по кућама, и вуцијаше људе и жене те предаваше у тамницу. **4** А они што се беху расејали пролажаху проповедајући реч. **5** А Филип сишавши у град самаријски проповедаше им Христа. **6** А народ пажаше једнодушно на оно што говораше Филип, слушајући и гледајући знаке које чињаше: **7** Јер духови нечисти с великим виком излажаху из многих у којима беху, и многи узети и хроми оздравише. **8** И би велика радост у граду оном. **9** А беше један човек, по имениу Симон, који пре чараше у граду и говори пророк: **49** Небо је мени престо а

довођаше у чудо народ самаријски, говорећи Приступи и прилепи се тим колима. **30** А да је он нешто велико; **10** На ког гледаху сви, Филип притрчавши чу га где чита пророка и мало и велико, говорећи: Ово је велика Исају, и рече: А разумеш ли шта читаш? **31** сила Божја. **11** А зато гледаху на њега што А он рече: Како бих могао разумети ако ме их много времена чинима удивљаваше. **12** ко не упути? И умоли Филипа те се попе и Кад пак вероваше Филипу који проповедаше седе с њим. **32** А место из писма које читаше јеванђеље о царству Божјем, и о имену Исуса беше ово: Као овца на заклање одведе се, и Христа, крштаваху се и људи и жене. **13** нем као јагње пред оним који га стриже, Тада и Симон верова, и крстивши се оста тако не отвори уста својих. **33** У Његовом код Филипа; и видећи дела и знаке велике понижењу укиде се суд Његов. А род Његов који се чињаху дивљаше се врло. **14** А кад ко ће исказати? Јер се Његов живот узима чуше апостоли који беху у Јерусалиму да од земље. **34** Онда ушкопљеник одговори Самарија прими реч Божју, послаше к њима Филипу и рече: Молим те, за кога ово говори Петра и Јована. **15** Који сишавши помолише пророк? Или за себе или за кога другог? **35** се Богу за њих да приме Духа Светог; **16** А Филип отворивши уста своја, и почевши Јер још ни на једног не беше дошао, него од писма овог, приповеди му јеванђеље беху само крштени у име Господа Исуса. Исусово. **36** Како иђаху путем дођоше на **17** Тада апостоли метнуше руке на њих, и некакву воду; и рече ушкопљеник: Ево воде, они примише Духа Светог. **18** А кад виде шта брани мени да се крстим? **37** А Филип Симон да се даје Дух Свети кад апостоли му рече: Ако верујеш од свега срца свог, метну руке, донесе им новце **19** Говорећи: можеш. А он одговарајући рече: Верујем да Дајте и мени ову власт да кад метнем руке је Исус Христос Син Божји. **38** И заповеди да на кога прими Духа Светог. **20** А Петар стану кола, и сиђоше оба на воду, и Филип и му рече: Новци твоји с тобом да буду у ушкопљеник, и крсти га. **39** А кад изиђоше погибао, што си помислио да се дар Божји из воде, Дух Свети паде на ушкопљеника, а може добити за новце. **21** Нема теби дела анђео Господњи узе Филипа, и више га не ни исета у овој речи; јер срце твоје није виде ушкопљеник; него отиде путем својим право пред Богом. **22** Покаж се дакле од ове радујући се. **40** А Филип се обрете у Азоту; и своје пакости, и моли се Богу да би ти се пролазећи проповедаше јеванђеље свима оправстила помисао срца твог. **23** Јер те видим градовима, док не дође у Ђесарију.

да си у горкој жучи и у свези неправде. **24**

А Симон одговарајући рече: Помолите се ви Господу за мене да не наиђе на мене ништа од овог што рекосте. **25** Тако они посведочивши и говоривши реч Господњу вратише се у Јерусалим, и многим селима самаријским проповедише јеванђеље. **26** А анђео Господњи рече Филипу говорећи: Устани и иди у подне на пут који силази од Јерусалима у Газу и пуст је. **27** И уставши пође. И гле, човек Арапин, ушкопљеник, властелин Кандакије царице арапске, што беше над свим њеним ризницама, који беше дошао у Јерусалим да се моли Богу, **28** Па се враћаше, и седећи на колима својим читаше пророка Исају. **29** А Дух рече Филипу:

9 А Савле још дишући претњом и смрћу на ученике Господње приступи к поглавару свештеничком, **2** И измоли у њега посланице у Дамаск на зборнице, ако кога нађе од овог пута, и људе и жене свезане да доведе у Јерусалим. **3** А кад беше на путу и дође близу Дамаска, уједанпут обасја га светлост с неба, **4** И паднувши на земљу чу глас где му говори: Савле! Савле! Зашто ме гониш? **5** А он рече: Ко си Ти, Господе? А Господ рече: Ја сам Исус, ког ти гониш: тешко ти је противу бодила праћати се. **6** А он дрхнући од страха рече: Господе! Шта хоћеш да чиним? И Господ му рече: Устани и уђи у град, па ће ти се казати шта ти треба чинити. **7** А људи који иђаху с

њим стајаху и чујаху се, јер чујаху глас а не да је ученик. **27** А Варнава га узе и доведе к виђају никога. **8** А Савле уста од земље, и апостолима, и каза им како на путу виде отвореним очима својим никога не виђаше. Господа, и како му говори, и како у Дамаску А они га узеше за руку и уведоше у Дамаск. слободно проповеда име Исусово. **28** И беше **9** И беше три дана слеп, и не једе, нити пи. с њима и улази у Јерусалим и излази и **10** А у Дамаску беше један ученик, по имену слободно проповедаше име Господа Исуса. Ананија, и рече му Господ у утвари: Ананија! **29** И говораше и препираше се с Грцима, а А он рече: Ево ме, Господ! **11** А Господ му они гледају да га убију. **30** А кад разумеше рече: Устани и иди у улицу која се зове браћа, сведоше га у Ђесарију, и отпустише Права, и тражи у дому Јудином по имену га у Тарс. **31** А цркве по свој Јудеји и Галилеји Савла Таршанина; јер гле, он се моли Богу, и Самарији беху на миру, и напредоваху, и **12** И виде у утвари человека, по имену Ананију, хоћају у страху Господњем, и умножавају где јује и метну руку на њу да прогледа. **13** А се утхом Светог Духа. **32** И додогди се кад Ананија одговори: Господе! Ја чух од многих Петар обилажаше све, да дође и к светима за тог человека колика зла почини светима који живљају у Лиди. **33** И нађе тамо једног Твојим у Јерусалиму; **14** И овде има власт человека по имену Енеју, који већ осам година од главара свештеничких да веже све који лежаше на одру, јер беше узет. **34** И рече призивају име Твоје. **15** А Господ му рече: му Петар: Енеја! Исцељујте те Исус Христос, Иди, јер ми је он суд избрани да изнесе име устани и простри сам себи. И одмах уста. **35** моје пред незнабошће и цареве и синове И видеше га сви који живљају у Лиди и у Израиљеве. **16** А ја ћу му показати колико Асарону, и обратише се ка Господу. **36** А у му вља пострадати за име моје. **17** И пође Јопи беше једна ученица по имену Тавита, Ананија, и јује у кућу, и метнувши руке на које значи срна, и она беше пуне добрих њих рече: Савле, брате! Господ Исус, који ти дела и милостиње што чињаше. **37** И додогди се јави на путу којим си ишао, посла ме да се у те дане да се она разболе и умре; онда прогледаш и да се напуниш Духа Светог. **18** И је окупаше и метнуше у горњу собу. **38** А одмах отпаде од очију његових као крљушт, будући да је Лида близу Јопе, онда ученици и одмах прогледа, и уставши крсти се. **19** И чувши да је Петар у њој послаше два человека пошто поједе окрепи се; и би Савле неколико молећи га да не пожали труда доћи до њих. дана с ученицима који беху у Дамаску. **39** А Петар уставши отиде с њима, и кад **20** И одмах по зборницама проповедаше дође, изведоше га у горњу собу и скупише се Исуса да је Он Син Божји. **21** А сви који око њега све удовице плачући и показујући слушају дивљају се и говорају: Није ли сукње и хаљине што је радила Срна док ово онај што гоњаше у Јерусалиму оне који је била с њима. **40** А Петар изгњавши све спомињају име ово, и овде зато дође да их напоље клече на колена и помоли се Богу, и повезане води главарима свештеничким. окренувши се к телу рече: Тавито! Устани. А **22** А Савле се већма сиљаше и забуњиваше она отвори очи своје, и видевши Петра седе. Јевреје који живе у Дамаску, доказујући да **41** Петар пак пруживши јој руку подиже је; и је ово Христос. **23** А кад се наврши подоста дозвавши свете и удовице показа је живу. дана, договорише се Јевреји да га убију. **24** **42** И ово се разгласи по свој Јопи, и многи Али Савле дознаде њихов договор; а они вероваше Господа. **43** И додогди се да он оста чувају врата дан и ноћ да би га убили; много дана у Јопи у неког Симона кожара. **25** А ученици га узеше ноћи и спустише преко зида у котарици. **26** А кад дође Савле у Јерусалим, огледаше да се прибије уз **10** А у Ђесарији беше један човек по имену Корнилије, капетан од чете која се зваше талијанска. **2** Побожан и ученике; и сви га се бојају, јер не вероваху

богобојазан са целим домом својим, који анђела светог да дозове тебе у свој дом даваше милостињу многим људима и и да чује речи од тебе. 23 Онда их дозва молјаше се Богу без престанка; 3 Он виде на унутра и угости. А сутрадан уставши Петар јави у утвари око деветог сата дневи анђела поће с њима, и неки од браће која беше у Божјег где сиђе књему и рече му: Корнилије! Јопи поћоше с њим. 24 И сутрадан уђоше у 4 А он погледавши на њу и уплашивши се Ђесарију. А Корнилије чекаше их сазвавши рече: Шта је, Господе? А он му рече: Молитве родбину своју и љубазне пријатеље. 25 А твоје и милостиње твоје изиђоше на памет кад Петар хтеде да уђе, срете га Корнилије, Богу; 5 И сад пошљи у Јопу људе и дозови и паднувши на ноге његове поклони се. 26 Симона прозваног Петра: 6 Он стоји у неког И Петар га подиже говорећи: Устани, и ја Симона кожара, ког је кућа код мора: он сам човек. 27 И с њим говорећи уђе, и нађе ће ти казати речи којима ћеш се спасти многе који се беху сабрали. 28 И рече им: Ви ти и сав дом твој. 7 И кад отиде анђео знате како је неприлично човеку Јеврејину који говори Корнилију, дозвавши двојицу дружити се или долазити к туђину; али од својих слугу и једног побожног војника Бог мени показа да ниједног човека не од оних који му служају, 8 И казавши им зовем поганим или нечистим; 29 Зато и без све после их у Јопу. 9 А сутрадан кад они сумње дођох позван. Питам вас дакле зашто иђаху путем и приближише се ка граду, посласте по мене? 30 И Корнилије рече: Од изиђе Петар у горњу собу да се помоли Богу четвртог дана до овог часа ја постих, и у у шести сат. 10 И огладне, и хтеде да једе; девети сат мољах се Богу у својој кући; и где, а кад му они готовљају, дође изван себе, човек стаде преда мном у халгини сјајној, 31 И 11 И виде небо отворено и суд некакав где рече: Корнилије! Услишена би молитва твоја силази на њега, као велико платно, завезан и милостиње твоје поменуше се пред Богом. на четири рогља и спушта се на земљу; 12 32 Пошљи дакле у Јопу и дозови Симона У коме беху сва четвротожна на земљи, који се зове Петар: он стоји у кући Симона и звериње и бубине и птице небеске. 13 И кожара код мора, који кад дође казаће ти. 33 постаде глас к њему: Устани, Петре! Покољи Онда ја одмах послах к теби; и ти си добро и поједи. 14 А Петар рече: Нипошто, Господе! учинио што си дошао. Сад дакле ми сви Јер никад не једох шта погано или нечисто. стојимо пред Богом да чујемо све што је теби 15 И где, глас опет к њему другом: Шта је Бог од Бога заповеђено. 34 А Петар отворивши очистио ти не погани. 16 И ово би трипуп, и уста рече: Заиста видим да Бог не гледа ко суд се опет узе на небо. 17 А кад се Петар је ко; 35 Него у сваком народу онај који се у себи дивљаше шта би била утвара коју боји Њега и твори правду, мио је Њему. виде, и где људи послани од Корнилија, 36 Реч што послала синовима Израиљевим, напитавши и нашавши дом Симонов стадоше јављајући мир по Исусу Христу, који је пред вратима, 18 И зовнувши питаху: Стоји Господ свима. 37 Ви знate говор који је био по ли овде Симон прозвани Петар? 19 А док свој Јudeји почевши од Галилеје по крштењу Петар размишљаваше о утвари, рече му Дух: које проповеда Јован: 38 Исуса из Назарета Ево три човека траже те; 20 Него устани и како га помаза Бог Духом Светим и силом, сиђи и иди с њима не премишљајући ништа, који прође чинећи добро и исцелујући јер их ја послах. 21 А Петар сишавши к све које ћаво беше надвладао; јер Бог беше људима посланим к себи од Корнилија рече: с њим. 39 И ми смо сведоци свему што Ево ја сам кога тражите; што сте дошли? учини у земљи јудејској и Јерусалиму; ког и 22 А они рекоше: Корнилије капетан, човек убише обесивши на дрво. 40 Овог Бог васкрсе праведан и богобојазан, познат код свега трећи дан, и даде Му да се покаже, 41 Не народа јеврејског, примио је заповест од свему народу него нама сведоцима напред

избранима од Бога, који с њим једосмо и Петра, **14** Који ће ти казати речи којима ћеш писмо по вакрењу Његовом из мртвих. **42** се спасти ти и сав дом твој. **15** А кад ја почех И заповеди нам да проповедамо народу и да говорити сиће Дух Свети на њих, као и на сведочимо да је Он наречени од Бога судија нас у почетку. **16** Онда се опоменуух речи живим и мртвим. **43** За ово сведоче сви Господње како говораше: Јован је крстio пророци да ће именом Његовим примити водом, а ви ћете се крстити Духом Светим. **17** опроштење греха сви који Га верују. **44** А док Кад им дакле Бог даде једнак дар као и нама још Петар говораше ове речи, сиће Дух Свети који верујемо Господа свог Исуса Христа; на све који слушаху реч. **45** И удивише се ја ко бејах да би могао забранити Богу? **18** верни из обрезања који беху дошли с Петром, А кад чуше ово, умокоше, и хваљаху Бога видећи да се и на незнабошце изли дар Духа говорећи: Дакле и незнабошцима Бог даде Светог. **46** Јер их слушаху где говораху језике, покајање за живот. **19** А они што се расејаше и величаху Бога. Тада одговори Петар: **47** Еда од невоље која поста за Стефана, прођоше може ко воду забранити да се не крсте они тја до Финикије и Кипра и Антиохије, ником који примише Духа Светог као и ми? **48** И не говорећи реч до самим Јеврејима. **20** заповеди им да се крсте у име Исуса Христа. А неки од њих беху Кипрани и Киринци, Тада га молише да остане код њих неколико дана.

11 А чуше и апостоли и браћа који беху у Јудеји да и незнабошци примише реч Божју. **2** И кад изиђе Петар у Јерусалим, препираху се с њим који беху из обрезања, **3** Говорећи: Ушао си к људима који нису обрезани, и јео си с њима. **4** А Петар почевши казиваше им редом говорећи: **5** Ја бејах у граду Јопи на молитви, и дошавши изван себе видех утвару, где силази суд некакав као велико платно на четири рогља и спушта се с неба, и дође до преда ме. **6** Погледавши у њу опазих и видех четвороножна земаљска, и звериње и бубине и птице небеске. **7** А чух глас који ми говори: Устани, Петре! Покољи и поједи. **8** А ја рекох: Нипошто Господе! Јер ништа погано и нечисто никад не уђе у уста моја. **9** А глас ми одговори другом с неба говорећи: Шта је Бог очистио ти не погани. **10** А ово би трипут; и узе се опет све на небо. **11** И гле, одмах три человека сташе пред кућом у којој бејах, послани из Ђесарије к мени. **12** А Дух ми рече да идем с њима не премишљајући ништа. А дођоше са мном и ово шест браће, и уђосмо у кућу човекову. **13** И каза нам како виде анђела у кући својој који је стао и казао му: Пошљи људе у Јопу и дозови Симона прозваног

проповедајући јеванђеље о Господу Исусу. **21** И беше рука Божија с њима; и много их вероваše и обратиše се ка Господу. **22** А дође реч о њима до ушију цркве која беше у Јерусалиму; и послаше Варнаву да иде тја до Антиохије; **23** Који дошавши и видевши благодат Божју, обрадова се, и молјаше све да тврдим срцем остану у Господу; **24** Јер беше човек благ и пун Духа Светог и вере. И обрати се многи народ ка Господу. **25** Варнава, пак, изиђе у Тарс да тражи Савла; и кад га нађе, доведе га у Антиохију. **26** И они се целу годину састајаше онде с црквом, и учише многи народ; и најпре у Антиохији назваше ученике хришћанима. **27** А у те дане сиђоше из Јерусалима пророци у Антиохију. **28** И уставши један од њих, по имену Агав, објави глад велику која хтеде бити по васионом свету; који и би за Клаудија ћесара. **29** А од ученика одреди сваки колико који могаше да пошаљу у помоћ браћи која живљаху у Јудеји. **30** Које и учинише пославши старешинама преко руке Варнавине и Савлове.

12 У оно пак време подиже Ирод цар руке да мучи неке од цркве. **2** И погуби Jakova брата Јовановог мачем. **3** И видевши људе да је то по вољи Јеврејима настави да ухвати

и Петра (а беху дани пресних хлебова), **4** се Ирод срђаше на Тирце и Сидонце. Али Ког и ухвати и баци у тамницу и предаде они једнодушно дођоше к њему, и узвеши га четворици четвртника војничких да га на своју руку Власта, постельника царевог, чувају, и мишљаше га по пасхи извести пред искаху мира, јер се њихове земље храњају народ. **5** И тако Петра чуваху у тамници; а од његовог царства. **21** А у одређени дан црква мольаше се за њега Богу без престанка. обуче се Ирод у царску хаљину, и седавши на **6** А кад хтеде Ирод да га изведе, ону ноћ престо говораше им; **22** А народ викаше: Ово спаваше Петар међу двојицом војника, је глас Божји, а не човечији. **23** Али уједанпут окован у двоје вериге, а стражари пред удари га анђео Господњи: јер не даде славе вратима чуваху тамницу. **7** И гле, анђео Богу; и будући изједен од црви издахну. **24** А Господњи приступи, и светлост обасја по реч Божија растијаше и множаше се. **25** А соби, и куцнувши Петра у ребра пробуди Варнава и Савле предавши помоћ вратише га говорећи: Устани брже. И спадоше му се из Јерусалима у Антиохију, узвеши са вериге с руку. **8** А анђео му рече: Опashi се, собом Јована који се зваше Марко. и обуј опанке своје. И учини тако. И рече му анђео: Обуци хаљину своју, па хайде за мном. **9** И изишавши иђаше за њим, и не знаше да је то истина што анђео чињаше, него мишљаше да види утвару. **10** А кад прођоше прву стражу и другу и дођоше к вратима гвозденим која вођаху у град, она им се сама отворише; и изишавши прођоше једну улицу, и анђео одмах одступи од њега. **11** И кад дође Петар к себи рече: Сад заиста видим да Бог послала анђела свог те ме избави из руку Иродових и од свега чекања народа јеврејског. **12** И размисливши дође кући Марије матере Јована који се зваше Марко, где беху многи сабрани и мольаху се Богу. **13** А кад куцну Петар у врата од двора, приступи девојка по имени Рода, да чује. **14** И познавши глас Петров од радости не отвори врата, него утрча и каза да Петар стоји пред вратима. **15** А они јој рекоше: Јеси ли ти луда? А она потврђиваше да је тако. А они говораху: Анђео је његов. **16** А Петар једнако куцаше. А кад отворише, видеше га, и удивише се. **17** А он махнувши на њих руком да ћуте, каза им како га Господ изведе из тамнице; и рече: јавите ово Јакову и браћи. И изишавши отиде на друго место. **18** А кад би дан, беше не мала буна међу војницима, шта то би од Петра. **19** А кад га Ирод заиска и не нађе, онда испита стражаре, и заповеди да их одведу; и изишавши из Јudeје у Ђесарију онамо живљаше. **20** Јер

13 А у цркви која беше у Антиохији беху неки пророци и учитељи, то јест: Варнава и Симеун који се зваше Нигар, и Лукије Киринац, и Манаил одгајени с Иродом четворовласником, и Савле. **2** А кад они служаху Господу и пошћаху, рече Дух Свети: Одвојте ми Варнаву и Савла на дело на које их позвах. **3** Тада постивши и помоливши се Богу метнуже руке на њих, и отпустише их. **4** Ови дакле послани од Духа Светог сиђоше у Селеукију, и оданде отпловише у Кипар. **5** И дошавши у Саламин јавише реч Божју у зборницама јеврејским; а имаху и Јована слугу. **6** А кад прођоше острво тја до Пафа, нађоше некаквог человека врачара, и лажног пророка, Јеврејина, коме беше име Варисус, **7** Који беше с намесником Срђем Павлом, човеком разумним. Овај дозвавши Варнаву и Савла заиска да чује реч Божју. **8** А Елима врачар (јер то значи име његово) стаде им се супротити, гледајући да одврати намесника од вере. **9** А Савле који се зваше и Павле, пун Духа Светог погледавши на њу **10** Рече: О напуњени сваког лукавства и сваке пакости, сине ћавољи! Непријатељу сваке правде! Зар не престајеш кварати праве путеве Господње? **11** И сад ето руке Господње на те, и да будеш слеп да не видиш сунце за неко време. И уједанпут нападе на њу мрак и тама, и пипајући тражаше вођу. **12** Тада намесник, кад виде шта би, верова,

дивећи се науци Господњој. 13 А кад се Његови пред народом. 32 И ми вам јављамо Павле са својим друштвом одвезе из Пафа, обећање које би очевима нашим да је ово Бог дођоше у Пергу памфилијску; а Јован се испунио нама, деци њиховој, подигнувши одвоји од њих, и врати се у Јерусалим. 14 А Исус; 33 Као што је написано и у другом они отишавши из Перге дођоше у Антиохију псалму: Ти си мој Син, ja Те данас родих. 34 А писидијску, и ушавши у зборницу у дан да Га из мртвих вакрсе да се више не врати суботни седоште. 15 А по читању закона и у труљење овако каже: Даћу вам светињу пророка послаше старешине зборничке к Давидову верну. 35 Зато и на другом месту њима говорећи: Људи браћо! Ако је у вами говори: Нећеш дати да Твој Светац види реч утхе за народ, говорите. 16 А Павле труљење. 36 Јер Давид послуживши роду уставши и махнувши руком рече: Људи свом по вољи Божјој умре, и метнуше га Израиљци и који се Бога бојите! Чуте. 17 код отаца његових, и виде труљење. 37 А Бог народа овог изабра оце наше, и подиже ког Бог подиже не виде труљење. 38 Тако народ кад беху дошљаци у земљи мисирској, да вам је на знање, људи браћо! Да се кроза и руком високом изведе их из ње. 18 И до њема проповеда опроштење греха. 39 И четрдесет година прехрани их у пустињи. 19 од свега, од чега се не могосте оправдати И затрвши седам народа у земљи хананској у закону Мојсијевом, оправдаће се у Њему на којке раздели им земљу њихову. 20 И сваки који верује. 40 Гледајте дакле да не потом на четири стотине и педесет година дође на вас оно што је казано у пророцима: даде им судије до Самуила пророка. 21 И од 41 Видите, немарљиви! И чудите се, и нек вас тада искаше цара, и даде им Бог Саула, сина нестане; јер ја чиним дело у ваше дане, дело Кисовог, човека од колена Венијаминовог, које нећете веровати ако вам ко ускажује. за четрдесет година. 22 И уклонивши њега 42 А кад излажаху из зборнице јеврејске, подиже им Давида за цара, коме и рече мольаху незнабошци да им се ове речи сведочећи: Нађох Давида сина Јесејевог, у другу суботу говоре. 43 А кад се сабор човека по срцу мом, који ће испунити све разиђе, пођоше за Павлом и за Варнавом воље моје. 23 Од његовог семена подиже Бог многи од Јевреја и побожних дошљака; а по обећању Израиљу спаса Исуса; 24 Кад Јован они говорећи им световаху их да остану пред Његовим доласком проповеда крштење у благодати Божјој. 44 А у другу суботу покајања свему народу Израиљевом. 25 И сабра се готово сав град да чују речи Божје. кад свршиваше Јован течење своје, говораше: 45 А кад видеше Јевреји народ, напунише Ко мислите да сам ја нисам ја; него ево иде се зависти, и говораху противно речима за мном, коме ја нисам достојан разрешити 46 А ремен на обући Његовој. 26 Људи браћо! Павловим наспрот говорећи и хулећи. 27 Синови рода Авраамовог, и који се међу вами Вами је најпре требало да се говори реч Бога боје! Вами се посла реч овог спасења. 28 Јер они што живе у Јерусалиму, и кнезови Јер нам тако заповеди Господ: Поставих те за ниви, не познаше Овог и гласове пророчке 47 који се читају сваке суботе, осудивши Га Јер молише Пилата да Га погуби. 29 И самог краја земље. 48 А кад чуше незнабошци, кад свршише све што је писано за Њега, радоваху се и слављаху реч Божју, и вероваху скинуше Га с дрвета и метнуше у гроб. 30 А колико их беше припремљено за живот Бог вакрсе Га из мртвих. 31 И показива се вечни. (aiōnios g166) 49 И реч се Божја разношаше много дана онима што излазише с њим из по свој околини. 50 Али Јевреји подговарише Галилеје у Јерусалим, који су сад сведоци побожне и поштене жене и старешине

градске те подигоше гоњење на Павла и све народе да иду својим путевима: 17 И Варнаву, и истераше их из своје земље. 51 А опет не остави себе непосведоченог, чинећи они отресавши на њих прах са својих ногу добро, дајући нам с неба дажд и године дођоше у Иконију. 52 А ученици пуњају се родне, пунећи срца наша јелом и весељем. 18 радости и Духа Светог.

14 У Иконији пак догоди се да они заједно уђоше о зборницу јеврејску, и говораху тако да верова велико мноштво Јевреја и Грка. 2 А Јевреји који не вероваху подбунише и раздражише душе незнабожаца на браћу. 3 Али они остале доста времена говорећи слободно у Господу који сведочаше реч благодати своје и даваше те се твораху знаци и чудеса рукама њиховим. 4 А мноштво градско раздели се, и једни беху с Јеврејима, а једни с апостолима. 5 А кад навалише и незнабоши и Јевреји са својим поглаварима да им досаде и камењем да их побију, 6 Они дознавши побегоше у градове ликаонске, у Листру и у Дерву и у околину њихову. 7 И онамо проповедају јеванђеље. 8 И један човек у Листри сеђаше немоћан у ногама, и беше хром од утробе матаре своје, и не беше никад ходио. 9 Овај слушаше Павла где говори. Павле погледавши на њега и видевши да верује да ће оздравити, 10 Рече великим гласом: Теби говорим у име Господа Исуса Христа, устани на своје ноге управо. И скочи, и хоћаше. 11 А кад виде народ шта учини Павле, подигоше глас свој говорећи ликаонски: Богови начинише се као људи, и сиђоше к нама. 12 И називаху Варнаву Јупитером, а Павла Меркуријем, јер он управљаше речју. 13 А свештеник Јупитера који беше пред градом њиховим беше пред градом љунце, и донесе венце пред врата, и с постом расправа, и Павле и Варнава не мало народом хтеде да приноси жртву. 14 А кад се препираше с њима, одредише да Павле чуше апостоли, Варнава и Павле, раздреше и Варнава и други неки од њих иду горе халјине своје, и скочише међу народ вичући к апостолима и старешинама у Јерусалим и говорећи: 15 Људи! Шта то чините? И за ово питање. 3 А они онда спремљени од ми смо као и ви смртни људи, који вам цркве, пролажају кроз Финикију и Самарију проповедамо јеванђеље да се од ових лажних казујући обраћање незнабожаца, и чињају ствари обратите к Богу Живом, који створи велику радост свој браћи. 4 А кад дођоше небо и земљу и море и све што је у њима; 16 у Јерусалим, прими их црква и апостоли Који у прошавшим нараштајима беше пустио и старешине, и казаше све што учини

И ово говорећи једва уставише народ да им не приносе жртве, него да иде сваки својој кући. А док они живљају онде и учаху, 19 Дођоше из Антиохије и из Иконије некакви Јевреји, и кад се они препирају слободно, подговорише народ да их одустану, говорећи да ништа право не говоре, него све лажу. И подговоривши народ засуше Павла камењем и извукоше га из града мислећи да је мртав. 20 А кад га опколише ученици његови, устаде и уђе у град, и сутрадан изиђе с Варнавом у Дерву. 21 И проповедивши јеванђеље граду оном и научивши многе вратише се у Листру и Иконију и Антиохију. 22 Утврђујући душе ученика и саветујући им да остану у вери, и да нам кроз многе невоље ваља ући у царство Божје. 23 И поставивши им старешине по свим црквама, и помоливши се Богу с постом, предадоше их Господу кога вероваше. 24 И прошавши Писидију дођоше у Памфилију. 25 И говоривши реч Господњу у Перзи сиђоше у Аталију. 26 И оданде отпловише у Антиохију, одакле беху предани благодати Божјој на дело које свршише. 27 А кад дођоше и сабраше цркву, казаше све шта учини Бог с њима, и како отвори незнабошцима врата вере. 28 И остале онде не мало времена с ученицима.

15 И неки сишавши из Јudeје учаху браћу: Ако се не обрежете по обичају Мојсијевом, не можете се спasti. 2 А кад доведе јунце, и донесе венце пред врата, и с постом расправа, и Павле и Варнава не мало народом хтеде да приноси жртву. 3 А кад се препираше с њима, одредише да Павле чуше апостоли, Варнава и Павле, раздреше и Варнава и други неки од њих иду горе халјине своје, и скочише међу народ вичући к апостолима и старешинама у Јерусалим и говорећи: 15 Људи! Шта то чините? И за ово питање. 3 А они онда спремљени од ми смо као и ви смртни људи, који вам цркве, пролажају кроз Финикију и Самарију проповедамо јеванђеље да се од ових лажних казујући обраћање незнабожаца, и чињају ствари обратите к Богу Живом, који створи велику радост свој браћи. 4 А кад дођоše небо и земљу и море и све што је у њима; 16 у Јерусалим, прими их црква и апостоли Који у прошавшим нараштајима беше пустио и старешине, и казаше све што учини

Бог с њима, и како отвори незнабошцима написаше рукама својим ово: Апостоли и врата вере. 5 Онда усташе неки од јереси старешине и браћа поздрављају браћу која фарисејске који беху веровали, и говораху су по Антиохији и Сирији и Киликији што су да их ваља обрезати, и заповедити да држе од незнабожаца. 24 Будући да ми чусмо да закон Мојсијев. 6 А апостоли и старешине неки од нас изишавши сметоше вас речима, сабраше се да извиде ову реч. 7 И по многом и раслабише душе ваше говорећи вам да већању уста Петар и рече: Људи браћо! Ви се обрезујете и да држите закон, којима знate да Бог од првих дана изабра између ми не заповедисмо; 25 Зато најосмо за нас да из мојих уста чују незнабошци реч добро ми једнодушно сабрани избране људе јеванђеља и да верују. 8 И Бог, који познаје послати вама с љубазним нашим Варнавом срца, посведочи им и даде им Духа Светог и Павлом, 26 С људима који су предали душе као и нама. 9 И не постави никакве разлике своје за име Господа нашег Исуса Христа. међу нама и њима, очистивши вером срца 27 Посласмо dakле Јуду и Силу, који ће то и њихова. 10 Сад dakле шта кушате Бога и речима казати. 28 Јер нађе за добро Свети Дух хоћете да метнете ученицима јарам на врат, и ми да никаквих тегоба више не међемо на ког ни очеви наши ни ми могосмо понети? вас осим ових потребних: 29 Да се чувате од 11 Него верујемо да ћемо се спаси благодаћу прилога идолских и од крви и од удављеног Господа Исуса Христа као и они. 12 Онда и од курварства, и шта нећете да се чини умуче све мноштво, и слушаху Варнаву и вама не чините другима; од чега ако се Павла који приповедају колике знаке и чувате, добро ћете чинити. Будите здрави. чудеса учини Бог у незнабошцима преко 30 А кад их опремише, дођоше у Антиохију, њих. 13 А кад они умукоше, одговори Јаков и сабравши народ предаše посланици. 31 А говорећи: Људи браћо! Послушајте мене. кад прочитаše, обрадоваše се утеси. 32 А 14 Симон каза како Бог најпре походи и Јуда и Сила, који и пророци беху, многим прими из незнабожаца народ к имену свом. речима утешише браћу и утврдише. 33 И 15 И с овим се ударажу речи пророка, као пошто бише онамо неко време, отпустише што је написано: 16 Потом ћу се вратити, и их браћа с миром к апостолима. 34 Сила сазидаћу дом Давидов, који је пао, и његове нађе за добро да остане онамо, А Јуда се развалине поправићу, и подигнућу га, 17 Да врати у Јерусалим. 35 А Павле и Варнава потраже Господа остали људи и сви народи живљају у Антиохији и учају и проповедају у којима се име моје спомену, говори Господ реч Господњу с многима другим. 36 А после који твори све ово. 18 Богу су позната од неколико дана рече Павле Варнави: Хајде постања света сва дела Његова; (*aiōn g165*) 19 да се вратимо и да обиђемо браћу по свим Зато ја велим да се не дира у незнабошце градовима по којима проповедасмо реч који се обраћају к Богу; 20 Него да им се Господњу како живе. 37 А Варнава хтеде заповеди да се чувају од прилога идолских да узму са собом Јована прозваног Марка. и од курварства и од удављеног и од крви, и 38 Павле пак говораше: Оног који нас је што њима није мило другима да не чине. одустао у Памфилији и није ишао с нама 21 Јер Мојсије има од старих времена у на дело на које смо били одређени, да не свим градовима који га проповедају, и по узимамо са собом. 39 Тако постаде распра да зборницама чита се сваке суботе. 22 Тада се они раздојише, и Варнава узејши Марка нађоше за добро апостоли и старешине отплови у Кипар. 40 А Павле избравши Силу са свом црквом да изберу између себе изиђе предан благодати Божјој од браће. двојицу и да пошљу у Антиохију с Павлом 41 И пролажаше кроз Сирију и Киликију и Варнавом, Јуду који се зваше Варсава, и утврђујући цркве.

Силу, људе знамените међу браћом. 23 И

16 Дође пак у Дерву и у Листру, и гле, онде Исуса Христа, изиђи из ње. И изиђе у тај час.

беше неки ученик, по имену Тимотије, **19** А кад видеше њени господари да изиђе син неке жене Јеврејке која вероваше, а оца нада њиховог добитка, узеше Павла и Силу Грка; **20** За њега добро сведочаху браћа која и одвукоше их на пазар ка кнезовима. **21** беху у Листри и у Иконији. **3** Овог намисли И доведавши их к војводама, рекоше: Ови Павле да узме са собом; и узе га, и обреза су људи Јевреји, и муте по нашем граду, **21** Јевреја ради који беху у оним местима: јер И проповедају обичаје које нама не вальа сви знаху оца његовог да беше Грк. **4** И примати ни творити, јер смо Римљани. **22** И кад пролажаху по градовима, предаваше слеже се народ на њих, и војводе издреше им да држе уредбе које уредише апостоли им хаљине, и заповедише да их шибају. **23** и старешине у Јерусалиму. **5** А цркве се И пошто их здраво избише башише их у утврђиваху у вери, и сваки дан биваше их тамницу, и заповедише тамничару да их више. **6** А кад прођоше Фригију и галатијску добро чува. **24** Примивши такву заповест он земљу, забрани им Дух Свети говорити реч их баци у најдоњу тамницу и ноге им метну у Азији. **7** А кад дођоше у Мисију хтеше у кладе. **25** А у поноћи беху Павле и Сила да иду у Витинију, и Дух не даде. **8** А на молитви и хваљаху Бога; а сужњи их кад прођоше Мисију, сиђоше у Троаду. **9** слушаху. **26** А уједанпут тако се врло затресе И Павлу се јави утвара ноћу: беше један земља да се помести темељ тамнички; човек из Македоније, и стајаше молећи га и одмах се отворише сва врата и свима и говорећи: Дођи у Македонију и помози спадоше окови. **27** А кад се пробуди тамничар нам. **10** А кад виде утвару, одмах гледасмо и виде отворена врата тамничка, извади да изиђемо у Македонију, дознавши да нас нож и хтеде да се убије, мислећи да су Господ позва да им проповедамо јеванђеље. побегли сужњи. **28** А Павле повика здраво **11** А кад се одвезосмо из Троаде, дођосмо говорећи: Не чини себи зло никакво, јер у Самотраћ, и сутрадан у Неапољ, **12** А смо ми сви овде. **29** А он заискавши свеђу оданде у Филибу, које је први град земље улете и дрхћући припаде к Павлу и Сили; Македоније, насеље римско; и у оном граду **30** И изведавши их напоље рече: Господо! остасмо неколико дана. **13** А у дан суботни Шта ми треба чинити да се спасем? **31** А изиђосмо из града к води где беше богомоља; они рекоше: Веруј Господа Исуса Христа и и седавши говорисмо к женама које се спашћеш се ти и сав дом твој. **32** И казаше беху сабрале. **14** И једна богобојазна жена, му реч Господњу, и свима који су у дому по имену Лидија, из града тијатирског, његовом. **33** И узе их у онај сат ноћи и опра која продаваше скерлет, слушаше: и Господ им ране; и крсти се он и сви његови одмах. отвори срце њено да пази на речи Павлове. **34** И уведавши их у свој дом постави трпезу, **15** А кад се крсти она и кућа њена, мольаше и радоваше се са свим домом својим што нас говорећи: Ако мислите да ја верујем верова Бога. **35** А кад би дан, послаше војводе Господа, уђите у моју кућу и живите. И пандуре говорећи: Пустите ова два човека. натера нас. **16** А додоги се кад иђасмо на **36** А тамничар каза речи ове Павлу: Послаше молитву да нас срете једна робиња која војводе да се пустите; сад дакле изиђите имаше дух погађачки и врачајући доношаše и идите с миром. **37** А Павле рече њима: велики добитак својим господарима. **17** Избивши нас пред народом без суда, људе Ова пође за Павлом и за нама, и викаше Римљане, башише у тамницу: и сад хоће да говорећи: Ови су људи слуге Бога Највишег, нас пусте? Није тако, него сами нека дођу и који јављају нама пут спасења. **18** И овако изведу нас. **38** А пандури казаше војводама чињаше много дана. А кад се Павлу досади, ове речи; и уплашише се кад чуше да су окрену се и рече духу: Заповедам ти именом Римљани; **39** И дошавши умолише их, и

изведоше молећи да изиђу из града. **40** А кад изиђоше из тамнице, дођоше к Лидији, и видевши браћу утешише их, и отидоше.

17 Прошавши пак Амфиполь и Аполонију

дођоше у Солун, где беше зборница јеврејска. **2** И Павле по обичају свом уђе к њима, и три суботе разговара се с њима из писма, **3** Показујући и доказујући им да је требало Христос да пострада и ваксирне из мртвих, и да овај Исус ког ја, рече, проповедам вама, јесте Христос. **4** И неки од њих вероваše, и присташе с Павлом и са Силом, и од побожних Грка мноштво велико, и од жена господских не мало. **5** Али тврдоврати Јевреји завиђаху, и узвезви неке зле људе од простог народа, и сабравши чету, узбунише по граду, и нападоше на кућу Јасонову, и тражаху да их изведу пред народ. **6** А кад њих не нађоше, повукоше Јасона и неке од браће пред старешине градске вичући: Ови што замутише васиони свет дођоше и овде, **7** Које Јасон прими; и ови сви раде против ћесаревих заповести, говорећи да има други цар, Исус. **8** И смутише народ и старешине градске који ово чуше. **9** Али кад их Јасон и остали задовољише одговором, пустише их. **10** А браћа одмах ноћу оправише Павла и Силу у Верију. Дошавши онамо уђоше у зборницу јеврејску. **11** Ови пак беху племенитији од оних што живе у Солуну; они примише реч са свим срцем, и сваки дан истраживаху по писму је ли то тако. **12** Тако вероваše многи од њих, и од поштених грчких жена и од људи не мало. **13** А кад разабраше Јевреји солунски да Павле у Верији проповеди реч Божју, дођоше и онамо те уздигоше и побунише народ. **14** А браћа онда одмах отправише Павла да иде у приморје; а Сила и Тимотије остаše онде. **15** А пратиоци доведоше Павла до Атине: и примивши заповест на Силу и Тимотија да дођу к њему што брже, вратише се. **16** А кад их Павле чекаше у Атини, раздражи се дух његов у њему гледајући град пун идола; **17** И препираше се с Јеврејима и

богобојазнима у зборници, и на пазару сваки дан с онима с којима се удешаваше. **18** А неки од Епикуроваца и од стојичких мудраца препираху се с њим; и једни говораху: Шта хоће овај беспослића? А други: Види се као да хоће нове богове да проповеда. Јер им проповедаше јеванђеље о Исусу и о ваксирсењу. **19** Па га узеше и одведоše на Ареопаг говорећи: Можемо ли разумети каква је та нова наука што ти казујеш? **20** Јер нешто ново међеш у наше уши; хоћемо dakле да видимо шта ће то бити. **21** А Атињани сви и путници из других земаља не беху низашта друго него да шта ново казују или слушају. **22** А Павле ставши насрд Ареопага рече: Јуди Атињани! По свему вас видим да сте врло побожни; **23** Јер пролазећи и мотрећи ваше светиње нађох олтар на коме беше написано: Богу непознатом. Ког dakле не знајући поштујете Оног вам ја проповедам. **24** Бог који је створио свет и све што је у њему, Он будући Господар неба и земље, не живи у рукотвореним црквама, **25** Нити прима угађања од руке човечијих, као да би Ономе требало шта који сам даје свима живот и дихање и све. **26** И учинио је да од једне крви сав род човечији живи по свему лицу земаљском, и поставио је унапред одређена времена и међе њиховог живљења: **27** Да траже Господа, не би ли Га барем опипали и нашли, премда није далеко ни од једног нас; **28** Јер кроз Њега живимо, и мичемо се, и јесмо; као што и неки од ваших певача рекоше: Јер смо и род Његов. **29** Кад смо dakле род Божји, не треба да мислимо да је Божанство као иконе златне или сребрне или камене, које су људи мајсторски начинили по смишљању свом. **30** Не гледајући dakле Бог на времена незнაња, сад заповеда свима људима свуда да се покају; **31** Јер је поставио дан у који ће судити васионом свету по правди преко човека кога одреди, и даде свима веру ваксирнувши Га из мртвих. **32** А кад чуше ваксирсење из мртвих, онда се једни ругаху; а једни рекоше: Да те чујемо опет о том. **33** Тако Павле отиде

између њих. **34** А неки људи присташе уза њу опростивши се с браћом отплови у Сирију и вероваше; међу којима беше и Дионисије и с њиме Прискила и Акила, и остриже Ареопагитски, и жена по имениу Дамара, и главу у Кенхреји, јер се беше заветовао. **19** други с њима.

18 А потом се одлучи Павле од Атине и дође у Коринт, **2** И нађе једног Јеврејина, по имениу Акилу, родом из Понта, који беше скоро дошао из Талијанске са женом својом Прискилом (јер беше заповедио Клаудије да сви Јевреји иду из Рима), и дође к њима. **3** И будући да беше оног истог заната, оста код њих и рађаше, јер беху ћилимарског заната. **4** А препираше се у зборницама сваке суботе, и надговараше Јевреје и Грке. **5** И кад сиђоше из Македоније Сила и Тимотије, навали Дух Свети на Павла да сведочи Јеврејима да је Исус Христос. **6** А кад се они противљаху и хуљаху, отресе хаљине своје и рече им: Крв ваша на ваше главе; ја сам чист, од сад идем у незнабошце. **7** И отишавши оданде дође у кућу некога по имениу Јуста, који поштоваше Бога, и ког кућа беше крај зборнице. **8** А Крисп, старешина зборнички, верова Господа са свим домом својим; и од Коринћана многи који слушаху вероваше и крстише се. **9** А Господ рече Павлу ноћу у утвари: Не бој се, него говори, и да не уђутиш; **10** Јер сам ја с тобом, и нико се неће усудити да ти шта учини; јер ја имам велики народ у овом граду. **11** И он седи онде годину и шест месеци учећи их речи Божјој. **12** А кад беше Галион намесник у Ахаји, нападоше Јевреји једнодушно на Павла и доведоше га на суд. **13** Говорећи: Овај наговара људе да поштују Бога против закона. **14** А кад ученике Павле хтеде да отвори уста, рече Галион Светог кад сте веровали? А они му рекоше: Јеврејима: Да је каква неправда била или Нисмо ни чули да има Дух Свети. **3** А он зло дело, по дужности послушао бих вас, о им рече: На шта се dakле крстисте? А они Јевреји! **15** Али кад су препирања за речи и рекоше: На крштење Јованово. **4** А Павле рече: за имена и за закон ваш, гледајте сами; јер Јован крсти крштењем покажања, говорећи ја судија томе нећу да будем. **16** И изагна народу да верују Оног који ће за њим доћи, их из суднице. **17** Онда сви Грци ухватише то јест, Христа Исуса. **5** А кад то чуше, Состена, старешину зборничког, и бише га крстише се у име Господа Исуса. **6** А кад пред судницом; и Галион није ништа за Павле метну руке на њих, сиђе Дух Свети то марио. **18** А Павле оста још позадуго, и на њих, и говораше језике и прорицаху. **7** А

И дође у Ефес; и њих остави онде, а он уђе у зборницу, и препираше се с Јеврејима. **20** А кад га они молише да остане код њих више времена, не хтеде, **21** Него се опрости с њима говорећи: Ваља ми, макар како било, овај празник што иде провести у Јерусалиму; него, ако Бог хтедбуде, вратићу се опет к вама. И одвезе се из Ефеса; а Акила и Прискила остваше у Ефесу. **22** И дошавши у Ђесарiju, изиђе и поздрави се с црквом, и сиђе у Антиохију. **23** И проведавши неколико времена изиђе и прође редом галатијску земљу и Фригију утврђујући све ученике. **24** А дође у Ефес један Јеврејин, по имениу Аполос, родом из Александрије, човек речит и силан у књигама. **25** Овај беше упућен на пут Господњи, и горећи духом, говораше и учаше право о Господу, а знаше само крштење Јованово. **26** И овај поче слободно проповедати по зборницама. А кад га чуше Акила и Прискила, примише га и још му боље показаше пут Господњи. **27** А кад он хтеде да пређе у Ахају, послаше браћа унапред и писаше ученицима да га приме. И он дошавши онамо поможе много онима који вероваху благодаћу; **28** Јер здраво надвлађиваше Јевреје једнако пред народом доказујући из писма да је Исус Христос.

19 Догоди се пак, кад беше Аполос у Коринту, да Павле пролажаше горње земље, и дође у Ефес, и нашавши неке зборнице **2** Рече им: Јесте ли примили Духа Павле хтеде да отвори уста, рече Галион Светог кад сте веровали? А они му рекоше: Јеврејима: Да је каква неправда била или Нисмо ни чули да има Дух Свети. **3** А он крстише се у име Господа Исуса. **5** А кад то чуше, Состена, старешину зборничког, и бише га крстише се у име Господа Исуса. **6** А кад пред судницом; и Галион није ништа за Павле метну руке на њих, сиђе Дух Свети то марио. **7** А

беше људи свега око дванаест. 8 И ушавши мајсторе, и рече: Људи! Ви знате да од овог у зборницу говораше слободно три месеца посла ми имамо добитак за своје живљење; учећи и уверавајући за царство Божје. 9 26 И видите и чујете да не само у Ефесу него А кад неки беху отврднули и свађаху се готово по свој Азији овај Павле одврати народ хулећи на пут Господњи пред народом, многи, говорећи: То нису богови што се одступи од њих и одлучи ученике, па се рукама човечијим граде. 27 И не само што ће препираше сваки дан у школи неког Тирана. ова несрета доћи на наш занат да не пролази, 10 И ово је бивало две године, тако да сви него се неће марити ни за цркву велике који живљају у Азији, и Јевреји и Грци, чуше богиње Дијане, и пропашће величанство оне реч Господа Исуса. 11 И Бог чињаше не мала коју сва Азија и васиони свет поштује. 28 чудеса рукама Павловим, 12 Тако да су и А кад они ово чуше, напунише се гнева, и чалме и убрушкиће знојаве од тела његовог викаху говорећи: Велика је Дијана Ефеска! носили на болеснике, и они се исцељиваху 29 И сав се град напуни буне; и наваливши од болести, и духови зли излажаху из њих. једнодушно на збориште ухватише Гаја и 13 И почеше неки од Јевреја, који се скитаху Аристарха из Македоније, другове Павлове. и заклињају ђаволе, спомињати над онима 30 А кад Павле хтеде да иде међу народ, у којима беху зли духови име Господа Исуса не дадоше му ученици. 31 А неки и од говорећи: Заклињемо вас Исусом кога Павле азијских поглавара који му беху пријатељи, проповеда. 14 А беху неких седам синова послаше к њему саветујући га да не излази Скве Јеврејина, поглавара свештеничког, на збориште. 32 Једни пак викаху једно који ово чињају. 15 А дух зли одговарајући а други друго; јер беше сабор смућен, и рече: Исуса познајем, и Павла знам; али ви највише их не знаху зашто су се скupили. 33 ко сте? 16 И скочивши на њих човек у коме А једни од народа извукоше Александра, кад беше зли дух надвлада да их, и пртиште их га Јевреји изведоше. А Александар махнувши пода се тако да голи и израњени утекоше из руком хтеде да одговори народу. 34 А кад оне куће. 17 И ово дознаше сви који живљају га познаше да је Јеврејин, повикаше сви у Ефесу, и Јевреји, и Грци; и уђе страх у све глас, и викаху око два сата: Велика је Дијана њих, и величаше се име Господа Исуса. 18 И Ефеска. 35 А писар утишавши народ рече: многи од оних што вероваху, долажаху те Људи Ефесци! Ко је тај човек који не зна да се исповедају и казивају шта су учинили. град Ефес слави велику богињу Дијану и њен 19 А многи од оних који чарају, сабравши кип небески? 36 Кад дакле то не може нико књиге своје спаљивају их пред свима; и одрећи, ваља ви да будете мирни, и ништа прорачунаше и нађоше да су вределе педесет нагло да не чините; 37 Јер доведосте ове хиљада гроша. 20 Тако здраво растијаше и људе који нити су цркву Дијанину покрали, надвлађивајаше реч Господња. 21 И кад се нити хуле на вашу богињу. 38 А Димитрије ово сврши, намисли Павле да прође преко и мајстори који су с њим ако имају какву Македоније и Ахаје, и да иде у Јерусалим, тужбу, имају судови, и имају намесници, и рече: Пошто будем тамо, ваља ми и Рим нека туже један другог. 39 Ако ли шта друго видети. 22 И послала у Македонију двојицу од иштете, нека се извиди на правој скupштини. оних који га служају, Тимотија и Ерасту; 40 Јер се бојимо да не будемо тужени за а он оста неко време у Азији. 23 А у оно данашњу буну; а ниједног узрока нема којим време подиже се не мала буна пута ради бисмо се могли оправдати за ову буну. 41 И Господњег, 24 Јер некакав златар, по имену ово рекавши распусти народ који се беше Димитрије, који грађаше Дијани сребрне сабрао.

црквице и даваше мајсторима не мали посао,
25 Он скупи ове и других оваквих ствари

20 А пошто се утиша буна, дозва Павле напастима које ми се дододише од Јевреја ученике, и утешивши их опрости се који ми рађају о глави; **20** Како ништа с њима, и изиђе да иде у Македонију. **2** корисно не изоставих да вам не кажем и да И прошавши оне земље, и световавши их вас научим пред народом и по кубама, **21** многим речима, дође у Грчку. **3** Поживевши Сведочећи и Јеврејима и Грцима покајање к пак онамо три месеца стадоше му Јевреји Богу и веру у Господа нашег Исуса Христа. **22** радити о глави кад хтеде да се одвезе И сад ево ја свезан Духом идем у Јерусалим у Сирију, и намисли да се врати преко не знајући шта ће ми се у њему дододити; Македоније. **4** И пође с њим до Азије **23** Осим да Дух Свети по свим градовима Сосипатар Пиров из Верије, и Аристарх и сведочи, говорећи да ме окови и невоље Секунд из Солуна, и Гај из Дерве и Тимотије, чекају. **24** Али се низашта не бринем, нити и Тихик и Трофим из Азије. **5** Ови отишавши марим за свој живот, него да свршим течење напред чекаху нас у Троади. **6** А ми се своје с радошћу и службу коју примих од одvezосмо после дана пресних хлебова из Господа Исуса: да посведочим јеванђеље Филибе, и дођосмо к њима у Троаду за пет благодати Божје. **25** И ево сад знам да више дана, и онде остасмо седам дана. **7** А у први нећете видети моје лице, ви сви по којима дан недеље, кад се сабраше ученици да ломе пролазих проповедајући царство Божје. **26** хлеб, говораше им Павле, јер хтеде сутрадан Зато вам сведочим у данашњи дан да сам ја да пође, и протеже беседу до поноћи. **8** И чист од крви свију; **27** Јер не изоставих да беху многе свеће горе у соби где се бејасмо покажем вољу Божју. **28** Пазите дакле на себе сабрали. **9** А сеђаше на прозору једно момче, и на све стадо у коме вас Дух Свети постави по имену Евтихиј, надвладано од тврдог сна, владикама да пасете цркву Господа и Бога и кад Павле говораше много, наже се у сну и коју стече крвљу својом; **29** Јер ја ово знам паде доле с трећег пода, и дигоше га мртва. да ће по одласку мом ући међу вас тешки **10** А Павле сишавши паде на њу, и загрливши вуци који неће штедети стада; **30** И између га рече: Не буните се, јер је душа његова у вас самих постаће људи који ће говорити њему. **11** Онда изиђе горе, и преломивши изврнуту науку да одвраћају ученике за хлеб окуси, и довољно говори до саме зоре, собом. **31** Зато гледајте и опомињите се да и тако отиде. **12** А момче доведоше живо, и три године дан и ноћ не престајах ученике утешише се не мало. **13** А ми дошавши у лађу са сузами сваког од вас. **32** И сад вас, браћо, одvezосмо се у Ас, и оданде хтесмо да узмемо предајем Богу и речи благодати Његове, који Павла; јер тако беше заповедио, хотећи сам може назидати и дати вам наследство међу да иде пешице. **14** А кад се саста с нама у свима освећенима. **33** Сребра, или злата, Асу, узесмо га, и дођосмо у Митилину. **15** или руха ни у једног не заисках. **34** Сами И оданде одvezавши се дођосмо сутрадан знате да потреби мојој и оних који су са према Хију; а други дан одvezосмо се у мном били послужише ове руке моје. **35** сам, и ноћисмо у Тригилију; и сутрадан Све вам показах да се тако ваља трудити дођосмо у Милит. **16** Јер Павле намисли да и помагати немоћнима, и опомињати се прођемо мимо Ефес да се не би задржало у речи Господа Исуса коју Он рече: Много је Азији; јер хићаше, ако буде могуће, да буде блаженије давати неголи узимати. **36** И ово о Тројичину дне у Јерусалиму. **17** Али из рекавши клече на колена своја са свима Милита посла у Ефес и дозва старешине њима и помоли се Богу. **37** А свију стаде црквене. **18** И кад дођоше к њему, рече им: велики плач и загрливши Павла целиваху Ви знате од првог дана кад дођох у Азију га, **38** Жалосни највише за реч коју рече да како с вама једнако бих **19** Служећи Господу више неће видети лице његово; и отпратише са сваком понизности и многим сузами и га у лађу.

21 И кад би те се одвездосмо отргнувши шта учини Бог у незнабошцима његовом се од њих, идући право дођосмо у Ко, службом. **20** А они чувши хваљаху Бога и други дан у Род и оданде у Патару. **2** и рекоше му: Видиш ли, брате! Колико је И нашавши лађу која полази у Финикију, хиљада Јевреја који вероваше, и сви теже на уђосмо и одвездосмо се. **3** А кад нам се указа стари закон. **21** А дознали су за тебе да учиш Кипар, остависмо га налево, и пловљасмо у отпадању од закона Мојсијевог све Јевреје Сирију, и стадосмо у Тиру; јер онде ваљаше који живе међу незнабошцима, казујући да да се истовари лађа. **4** И нашавши ученике им не треба обрезивати деце своје, нити осталосмо онде седам дана: они Павлу говораху држати обичаје отачке. **22** Шта ћемо дакле Духом да не иде горе у Јерусалим. **5** А кад би сад? Народ ће се сабрати јамачно; јер ће те ми дане навршили, изишавши ићасмо, чути да си дошао. **23** Ово дакле учини шта ти и праћаху нас сви са женама и децом до кажемо: у нас имају четири человека који су иза града, и клекнувши на брегу помолисмо се заветовали Богу; **24** Ове узми и очисти се се Богу. **6** И опростивши се један с другим њима, и потроши на њих нека острижу главе уђосмо у лађу; а они се вратише својим своје, и сви ће дознати да оно што су чули кућама. **7** А ми почевши пловљење од Тира, за тебе ништа није, него да и сам држиш дођосмо у Птолемаиду; и поздравивши се закон и живиш по њему. **25** А за незнабошце с браћом осталосмо код њих један дан. **8** А који вероваше ми посласмо пресудивши сутрадан пошавши Павле и који бејасмо да они такво ништа не држе осим да се с њим дођосмо у Ђесарију; и ушавши у чувају од прилога идолских, и од крви, и од кућу Филипа јеванђелиста, који беше један удављеног, и од курварства. **26** Тада Павле од седам ћакона, осталосмо у њега. **9** И овај узе оне људе, и сутрадан очистивши се с имаше четири кћери девојке које прорицаху њима, уђе у цркву, и показа како извршује **10** Стојећи ми пак онде много дана, дође дане очишћења докле се не принесе жртва одозго из Јудеје један пророк, по имену за сваког њих. **27** А кад хтеде да се наврши Агав; **11** И дошавши к нама узе појас Павлов седам дана, видевши га у цркви они Јевреји и свезавши своје руке и ноге рече: Тако што беху из Азије, побунише сав народ, и вели Дух Свети: Човека ког је овај појас, метнуше руке на њу. **28** Вичући: Помагајте, овако ће га свезати у Јерусалиму Јевреји, људи Израиљци! Ово је човек који против и предаће га у руке незнабошца. **12** И кад народа и закона и против овог места учи све чусмо ово, молисмо и ми и ондашњи да не свуда; па још и Грке уведе у цркву и олопани иде горе у Јерусалим. **13** А Павле одговори свето место ово. **29** Јер беху видели с њим у и рече: Шта чините те плачете и цепате граду Трофима из Ефеса, ког мишљаху да је ми срце? Јер ја не само свезан бити хоћу, увео Павле у цркву. **30** И сав се град подиже, него и умрети у Јерусалиму готов сам за и навали народ са свију страна, и ухвативши име Господа Исуса. **14** А кад га не могасмо Павла вуцијаху га напоље из цркве; и одмах одвратити, умукосмо рекавши: Воља Божја се затворише врата. **31** А кад хтеше да га нека буде. **15** А после ових дана спремивши убију, дође глас горе к војводи од чете да се изиђосмо у Јерусалим. **16** А дођоше се побуни сав Јерусалим. **32** А он одмах нама и неки ученици из Ђесарије водећи узвеши војнике и капетане дотрча на њих. са собом неког Мнасона из Кипра, старог А они видевши војводу и војнике престаше ученика, у ког бисмо ми стајали. **17** И кад бити Павла. **33** А војвода приступивши узе дођосмо у Јерусалим, примише нас браћа га, и заповеди да га метну у двоје вериге, љубазно. **18** А сутрадан отиде Павле с нама и питаше ко је и шта је учинио. **34** А један к Јакову, и дођоше све старешине. **19** И викаше једно, а други друго по народу. А кад поздравивши се с њима казиваše све редом не може од буне ништа да разуме управо,

заповеди да га одведу у логор. **35** А кад би Дамаск. **12** А неки Ананија, човек побожан на басамацима, мораше га војници носити по закону, посведочен од свију Јевреја који силе ради народа. **36** Јер за њим приста живе у Дамаску, **13** Дошаоши к мени стаде и мноштво народа који викаху: Погуби га. рече ми: Савле брате! Прогледај. И ја у тај **37** А кад хтеде Павле да уђе у логор, рече час погледах на њу. **14** А он ми рече: Бог отаца војводи: Је ли ми слободно говорити шта наших изабра те да познаш вољу Његову, теби? А он рече: Зар умеш грчки? **38** Ниси ли и да видиш праведника, и да чујеш глас из ти Мисирац који пре ових дана подбуни и уста Његових: **15** Да Му будеш сведок пред изведе у пустињу четири хиљаде хајдука? свим људима за ово што си видео и чуо. **16** **39** А Павле рече: Ја сам човек Јеврејин из Исад шта оклеваш? Устани и крсти се, и Тарса, грађанин познатог града у Киликији; опери се од греха својих, призвавши име него те молим допусти ми да говорим к Господу Исуса. **17** А додги се, кад се вратих народу. **40** А кад му допусти, стаде Павле на у Јерусалим и мољах се у цркви Богу, да басамацима и махну руком на народ; и кад постадох изван себе, **18** И видех Га где ми поста велика тишина проговори јеврејским говори: Похитай те изађи из Јерусалима, јер језиком говорећи:

неће примити сведочанство твоје за мене.

22 Јуди, браћо и очеви! Чујте сад мој

одговор к вама. **2** А кад чуше да им јеврејским језиком проговори, још већа тишина поста. И рече: **3** Ја сам човек Јеврејин, који сам рођен у Тарсу киликијском, и одгајен у овом граду код ногу Гамалијлових, научен управо отачком закону, и бејах ревнитељ Божји као што сте ви сви данас. **4** Ја овај пут гоних до саме смрти, везујући и предајући у тамницу и људе и жене, **5** Као што ми сведочи и поглавар свештеннички и све старешине; од којих и посланице примих на браћу која живе у Дамаску; и иђах да доведем оне што беху онамо свезане у Јерусалим да се муче. **6** А кад иђах и приближих се к Дамаску, додги ми се око подне да ме уједанпут обасја велика светлост с неба. **7** И падох на земљу, и чух глас, који ми говори: Савле! Савле! Зашто ме гониш? **8** А ја одговорих: Ко си Ти, Господе? А Он ми рече: Ја сам Исус Назарећанин, ког ти гониш. **9** А који беху са мном видеше светлост и уплашише се; или не чуше глас који ми говораше. **10** А ја рекох: Шта ћу чинити, Господе? А Господ ми рече: Устани и иди у Дамаск, и тамо ће ти се казати за све шта ти је одређено да чиниш. **11** И кад обневидех од силне светлости оне, вођаху ме за руку они који беху са мном, и дођох у

19 И ја рекох: Господе! Сами знаду да сам ја метао у тамнице и био по зборницама оне који Те верују. **20** И кад се проливаше крв Стефана сведока Твог, и ја стајах и пристајах на смрт његову, и чувах халбине оних који га убијају. **21** И рече ми: Иди, јер ћу ја далеко да те пошаљем у незнабошце. **22** А они га слушаху до ове речи, па подигоше глас свој говорећи: Узми са земље таквог; јер не треба да живи. **23** А кад они викаху и збациваху халбине и бацаху прах у небо, **24** Заповеди војвода да га одведу у логор, и рече да га бојем испитају да дозна за какву кривицу тако викаху на њу. **25** И кад га притећоше узицама, рече Павле капетану, који стајаше онде: Зар ви можете бити човека Римљанина, и још без суда? **26** А кад чу капетан, приступи к војводи и каза говорећи: Гледај шта ћеш чинити; јер је овај човек Римљанин. **27** А војвода приступивши рече му: Кажи ми јеси ли ти Римљанин? А он рече: Да. **28** А војвода одговори: Ја сам за велику цену име овог грађанства добио. А Павле рече: А ја сам се и родио с њиме. **29** Онда одступише одмах од њега они што хтеше да га испитују; а војвода се уплаши кад разуме да је Римљанин и што га беше свезао. **30** А сутрадан, желећи дознати истину зашто га туже Јевреји, пусти га из окова, и заповеди да дођу главари

свештенички и сав сабор њихов; и сведавши Павла постави га пред њима.

23 А Павле погледавши на скупштину рече:

Људи браћо! Ја са свом добром савести живех пред Богом до самог овог дана. 2 А поглавар свештенички Ананија заповеди онима што стајају код њега да га бију по устима. 3 Тада му рече Павле: Тебе ће Бог бити, зиде окречени! И ти седиш те ми судиш по закону, а преступајући закон заповедаш да ме бију. 4 А они што стајају наоколо рекоше: Зар псујеш Божјег поглавара свештеничког? 5 А Павле рече: Не знадох, браћо, да је поглавар свештенички, јер стоји написано: Старешини народа свог да не говориш ружно. 6 А знајући Павле да је један део садукеа а други фарисеја повика на скупштину: Људи браћо! Ја сам фарисеј и син фарисејев: за наду и за вакрсење из мртвих доведен сам на суд. 7 А кад он ово рече, постаде распра међу садукејима и фарисејима, и раздели се народ. 8 Јер садукеји говоре да нема вакрсења, ни анђела ни духа; а фарисеји признају обоје. 9 И постаде велика вика, и уставши књижевници од стране фарисејске препираху се међу собом говорећи: Никакво зло не налазимо на овом човеку; ако ли му говори дух или анђео, да се не супротимо Богу. 10 А кад поста распра велика, побојавши се војвода да Павла не раскину, заповеди да сиђу војници и да га отму између њих, и да га одведу у логор. 11 А ону ноћ стаде Господ пред њега и рече: Не бој се, Павле, јер као што си сведочио за мене у Јерусалиму, тако ти ваља и у Риму сведочити. 12 А кад би дан, учинише неки од Јевреја веће и заклеше се говорећи да неће ни јести ни пити докле не убију Павла. 13 А беше их више од четрдесет који ову клетву учинише. 14 Ови приступивши ка главарима свештеничким и старешинама, рекоше: Клетвом заклесмо се да нећемо ништа окусити док не убијемо Павла; 15 Сад дакле ви са сабором кажите војводи да га сутра сведе к вама, као да бисте хтели дознати боље за њега; а ми

смо готови да га убијемо пре него се он приближи. 16 А син сестре Павлове чувши ову заседу дође и уђе у логор и каза Павлу.

17 А Павле дозвавши једног од капетана рече: Ово момче одведи к војводи, јер има нешто да му каже. 18 А он га узе и доведе к војводи, и рече: Сужањ Павле дозва ме и замоли да ово момче доведем к теби које има нешто да ти говори. 19 А војвода узвеш га за руку, и отишавши насамо, питаše га: Шта је што имаш да ми кажеш? 20 А оно рече: Јевреји договорише се да те замоле да сутра сведеш Павла к њима на скупштину, као да би хтели боље испитати за њега; 21 Али ти их немој послушати, јер га чекају од њих више од четрдесет људи који су се заклели да неће ни јести ни пити докле га не убију; и сад су готови, и чекају твоје обећање. 22 А војвода онда отпусти момче заповедивши му: Ником не казуј да си ми ово јавио. 23 И дозвавши двојицу од капетана рече: Приправите ми двеста војника да иду до Ђесарије, и седамдесет коњика и двеста стрелаца, по трећем сату ноћи. 24 И нека доведу коње да посаде Павла, и да га прате до Филикса судије. 25 И написа посланицу у којој овако говораше: 26 Од Клаудија Лисије честитом Филиксу поздравље. 27 Човека овог ухватише Јевреји и хтеше да га убију; ја пак дођох с војницима и отех га дознавши да је Римљанин. 28 И желећи дознати узрок за који га криве сведоха на њихову скупштину. 29 Тада нађох да га криве за питања закона њиховог, а да нема никакве кривице која заслужује смрт или окове. 30 И дознавши ја уговор јеврејски о глави овог човека одмах га послах к теби заповедивши и супарницима његовим да пред тобом кажу шта имају на њ. Здрав буди! 31 А војници онда, као што им се заповеди, узеше Павла и одведоше га ноћу у Антипатриду. 32 А сутрадан оставивши коњике да иду с њим, вратише се у логор. 33 А они дошавши у Ђесарију, предаше посланицу судији и изведоше Павла преда њ. 34 А судија прочитавши посланици запита

одакле је; и дознавши да је из Киликије **35** приносе. **18** У томе ме нађоше очишћеног у Рече: Испитаћу те кад супарници твоји дођу. цркви, ни с народом, ни с виком. **19** А имају и Јевреји неки из Азије којима је требало да дођу преда те, и да се туже ако имају шта на ме. **20** Или ови сами нека кажу, ако су нашли на мени какву кривицу, кад сам стајао на скупштини, **21** Осим једног овог гласа којим повиках стојећи међу њима: За васкрсење мртвих доведосте ме данас на суд. **22** А кад Филикс чу ово, одгodi им знајући врло добро за овај пут и рече: Кад дође Лисија војвода, извидећу вашу ствар. **23** А капетану заповеди да се чува Павле, и да му се олакша, и ниједном од његових да се не забрањује послуживати га или долазити к њему. **24** А после неколико дана дође Филикс са Друсилом женом својом, која беше Јеврејка, и дозва Павла да чује од њега веру у Христа Исуса. **25** А кад Павле говораше о правди и чистоти и о суду који ће бити, уплаши се Филикс и одговори: Иди засад; а кад узимам кад, дозваћу те. **26** А уз то се и надаше да ће му Павле дати новаца да би га пустио; зато га и често дозиваше и разговараше се с њим. **27** А кад се навршише две године, измени Филикса Поркије Фист. А Филикс, хотећи Јеврејима учинити на вољу, остави Павла у сужањству.

24 А после пет дана сиђе поглавар

свештенички Ананија са старешинама и с ритором неким Тертулом, који изиђоше пред судију против Павла. **2** А кад њега дозваше, поче Тертул тужити га говорећи: Што живимо под тобом у великом миру, и правице које се овом народу чине твојим промиšљањем, **3** У сваком догађају и свуда, честити Филиксе! Примамо са сваком захвалношћу. **4** Али да ти много не досађујем, молим те да нас укратко послушаш са својом кротошћу. **5** Јер нађосмо овог человека да је куга, и подиже буну против свију Јевреја по васионом свету, и да је коловођа јереси назаретској; **6** Који се усуди и цркву поганити; кога ми и ухватисмо, и хтесмо да му судимо по закону свом. **7** Али дође Лисија војвода, и оте га из наших руку на велику силу, и посла к теби, **8** Заповедивши и нама, који га тужимо, да идемо к теби; а од њега можеш сам испитавши дознати за све ово за шта га ми тужимо. **9** А Јевреји се сложише говорећи да је ово тако. **10** А Павле одговори кад му намаже судија да говори: Знајући од много година да си ти праведни судија овом народу, слободно одговарам за себе: **11** Ти можеш дознати да нема више од дванаест дана како ја изиђох у Јерусалим да се помолим Богу, **12** И нити ме у цркви јеврејске тужише му се на Павла, и мольаху нађоше да коме говорим, или буну да чиним у народу, ни по зборницама, ни у граду, **13** Нити они могу посведочити шта теби сад на мене говоре. **14** Ово ти пак признајем да у пути, који ови називају јерес, тако служим Богу отачком, верујући све што је написано у закону и у пророцима, **15** И имајући надање на Бога да ће бити васкрсење мртвима, и праведницима и грешницима, које и сами ови чекају. **16** А за ово се и ја трудим да имам чисту савест свагда и пред Богом и пред људима. **17** И после много година дођох и донесох милостињу народу свом и

25 А Фист онда примивши власт после три дана изиђе из Ђесарије у Јерусалим.

2 Онда главари свештенички и старешине јеврејске тужише му се на Павла, и мольаху га, **3** Иштући милости против њега, да га пошаље у Јерусалим; и наређиваху заседу да га убију на путу. **4** А Фист одговори да се Павле чува у Ђесарији, а и он ће сам скоро онамо да иде: **5** Који дакле могу од вас, рече, нека иду са мном, и ако има каква кривица на том човеку нека га туже. **6** А пошто би у њих не више од десет дана, сиђе у Ђесарију, и сутрадан седавши на судијску столицу заповеди да доведу Павла. **7** А кад га доведоше, стадоше унаоколо Јевреји који беху дошли из Јерусалима, и многе тешке кривице изношаху на Павла, којих не могаху

посведочити, **8** Кад се он одговараше: Нити царе! И сви који сте с нама! Видите овог закону јеврејском, ни цркви, ни ћесару шта за ког ми све мноштво Јевреја досађиваше сагреших. **9** Али Фист, хотећи Јеврејима и у Јерусалиму и овде, вичући да не ваља учинити на вољу, одговори Павлу и рече: да он више живи. **25** А ја дознавши да он Хоћеш да идеш горе у Јерусалим и онде да ништа није учинио што заслужује смрт, а и ти судим за то? **10** А Павле рече: Ја стојим на он сам рече да ће да иде к светлом ћесару, суду ћесаревом, овде треба да ми се суди: намислих да га пошаљем, **26** За ког немам Јеврејима ништа нисам скривио, као што и шта управо писати господару. Зато га и ти најбоље знаш. **11** Ако ли сам скривио, или доведох пред вас, а особито преда те, Агрипа учинио шта што заслужује смрт, не марим царе, да бих, пошто буде испитивање, имао умрети; ако ли пак ништа нема на мени шта шта писати. **27** Јер ми се чини лудо сужња ови на мене потврдају, нико ме не може послати, а кривице његове не јавити.

њима предати. Ђесару идем. **12** Тада Фист, поговоривши са саветницима, одговори: Ђесару рече да хоћеш: ђесару ћеш поћи. **13** А пошто прође неколико дана, Агрипа цар и Верниција сиђоше у Ђесарију да походе Фиста. **14** И будући да онде много дана остале, каза Фист цару за Павла говорећи: Човека једног оставио је Филикс у тамници, **15** За ког, кад ја бијах у Јерусалиму, изиђоше преда ме главари свештенички и старешине јеврејске молећи да га осудим. **16** Ја им одговорих да није обичај у Римљана да се пре поклони какав човек на смрт док се оптужени не суочи с онима који га туже, и не прими место да одговара за своју кривицу. **17** А кад се они овде састане, никаквог одлагања не учиних, и сутрадан седавши на судијску столицу заповедих да доведу човека. **18** А око њега ставши супарници ни једне кривице које ја мишљах не изнесоше. **19** Него имаху против њега некаква питања о свом сујеверју, и о некаквом Исусу, који је умро па Павле говораше да је жив. **20** А ја не знајући у овом послу шта ћу чинити, рекох би ли хтео ићи у Јерусалим и онамо да му се суди за ово. **21** А кад Павле рече да га чувају до суда Августовог, заповедих да га чувају докле га пошаљем к ђесару. **22** А Агрипа рече Фисту: и ја бих рад чути. **23** Сутрадан пак, кад Агрипа и Верниција дођоше с великим поносом, и уђоше у судницу с војводама и са старшинама оног града, и кад заповеди Фист, доведоше Павла. **24** И рече Фист: Агрипа

26 А Агрипа рече Павлу: Допушта ти се да говориш сам за се. Онда Павле пруживши руку одговараше: **2** За срећу своју држим, царе Агрипа, што се данас пред тобом одговарам за све што ме потврђају Јевреји, **3** А највише што знам да ти познајеш све јеврејске обичаје и препирања. Зато те молим да ме послушаш милостиво. **4** Моје дакле живљење од младости, које је исправа било међу народом мојим у Јерусалиму, знаду сви Јевреји. **5** Како ме знаду исправа, ако хоће посведочити, да по познатој јереси наше вере живех фарисејски. **6** И сад стојим пред судом за надање обећања које Бог обреће очевима нашим, **7** Кome се сви дванаест колена наших једнако дан и ноћ служећи надају да ће доћи. За ово надање оптужен сам, царе Агрипа, од Јевреја. **8** Шта? Зар ви мислите да се не може веровати да Бог мртве подиже? **9** Тако и ја мишљах да ми ваља многа зла чинити против имена Исуса Назарећанина, **10** Као што и учиних у Јерусалиму; и многе од светих ја затварах у тамнице, примивши власт од главара свештеничких; и кад их убијаху, пристајах на суд. **11** И по свим зборницима мучећи их често, нагоњах да хуле на Исуса; и одвише мрзећи на њих гоњах их тја и до туђих градова. **12** За које идући у Дамаск с влашћу и заповешћу од главара свештеничких, **13** У подне, царе, видех на путу с неба светлост већу од сијања сунчаног, која обасја мене и оне што иђаху са мном. **14** А кад ми

сви падосмо на земљу, чух глас где говори Агрипа рече Фисту: Овај човек могаше бити мени и казује јеврејским језиком: Савле! пуштен да не рече да хоће к ћесару. И тако Савле! Зашто ме гониш? Тешко ти је противу судија намисли да га пошаље к ћесару.

бодила праћати се. **15** А ја рекох: Ко си Ти, Господе? А Он рече: Ја сам Исус, ког ти гониш; **16** Него устани и стани на ноге своје; јер ти се зато јавих да те учиним слугом и сведоком овоме што си видео и што ћу ти показати, **17** Избављајући те од народа јеврејског и од незнабожаца, којима ћу те послати, **18** Да им отвориш очи да се обрате од tame k виделу и од области сотонине к Богу, да приме опроштење греха и достојање међу освећенима вером мојом. **19** Зато, царе Агрипа! Не бих непокоран небеској утвари; **20** Него најпре онима који су у Дамаску и у Јерусалиму, потом и по свој земљи јеврејској, и незнабошцима проповедах да се покају, и да се обрате к Богу чинећи дела достојна покајања. **21** Зато ме Јевреји ухватише у цркви и хтеше да ме раскину. **22** Али добивши помоћ Божју стојим до самог овог дана, и сведочим и малом и великим, не казујући ништа осим што пророци казаше да ће бити, и Мојсије: **23** Да ће Христос пострадати, и да ће бити први из ваксрсења мртвих и проповедати видело народу јеврејском и незнабошцима. **24** А кад он ово одговараше, рече Фист велиkim гласом: Зар лудујеш, Павле? Многе те књиге изводе из памети. **25** А он рече: Не лудујем, честити Фисте, него речи истине и разума казујем. **26** Јер за ово зна цар, коме и говорим слободно; јер не верујем да му је шта од овог непознато; јер ово није било у углу. **27** Веријеш ли, царе Агрипа, пророцима? Знам да верујеш. **28** А Агрипа рече Павлу: Још мало па ћеш ме наговорити да будем хришћанин. **29** А Павле рече: Молио бих Бога и за мало и за много да би не само ти него и сви који ме слушају данас били такви као и ја што сам, осим окова ових. **30** И кад он ово рече, уста цар и судија и Верниција, и који сећају с њима, **31** И отишавши разговараху се међу собом говорећи: Овај човек није учинио ништа што заслужује смрт или окове. **32** А

27 И као што би одређено да идемо у Талијанску, предаше и Павла и друге неке сужње капетану, по имениу Јулију, од ћесареве чете. **2** А кад уђосмо у лађу адрамитску да пловимо у азијска места, отискосмо се; и с нама беше Аристарх Македонац из Солуна. **3** И други дан дођосмо у Сидон. И Јулије држаше Павла лепо, и допусти му да одлази к својим пријатељима и да га послужују. **4** И оданде одвезавши се допловисмо у Кипар, јер ветрови беху противни. **5** И препловивши пучину киликијску и памфилијску дођосмо у Миру ликијску. **6** И онде нашавши капетан лађу Александријску која плови у Талијанску, метну нас у њу. **7** И пловивши много дана споро, и једва доша вши према Книду, јер нам ветар не даваше, допловисмо под Крит код Салмоне. **8** И једва се возећи поред краја, дођосмо на једно место које се зове Добра Пристаништа, код ког близу беше град Ласеја. **9** А пошто прође много времена, и већ пловљење не беше без страха, јер и пост већ беше прошао, саветоваше Павле **10** Говорећи им: Људи! Видим да ће пловљење бити с муком и великим штетом не само товара и лађе него и душа наших. **11** Али капетан послуша већма крманоша и господара од лађе неголи Павлове речи. **12** А не будући пристаниште згодно за зимовник, саветоваху многи да се одвезу оданде, не били како могли доћи до Финика, и онде да зимују у пристаништу критском, које гледа к југу и к западу. **13** И кад дуну југ, мишљаху да им се воља испуни, и подигнувши једра пловљању покрај Крита. **14** Али не задуго потом дуну, насупрот њему, буран ветар који се зове Евроклидон. **15** А кад се лађа оте, и не могаше се ветру противити, предадосмо је валовима и ношаху нас. **16** А кад прођосмо мимо једно острво које се зове Клауда, једва могосмо удржати чамац, **17** Који извукавши,

свакојако помагаху, те га привезасмо одозго они једоше. **37** А у лађи беше нас душа свега за лађу; а бојећи се да не удари на пруд, двеста и седамдесет и шест. **38** И наситивши спустисмо једра, и тако се плављасмо. **18** А се јела, олакшаше лађу избацивши пшеницу кад нам веома досађиваше бура сутрадан у море. **39** А кад би дан не познаваху земље; избациваху товаре. **19** И у трећи дан својим него угледаше некакав залив с песком, рукама избацисмо алат лађарски. **20** А кад на који се договорише ако буде могуће, се ни сунце ни звезде за много дана не да извуку лађу. **40** И подигнувши ленгере показаше, и бура не мала навалила, беше вожаху се по мору, и одрешивши ужа на пропала сва нада да ћемо се избавити. **21** И крмама, и раширивши мало једро према кад се задуго није јело, онда Павле ставши ветрићу који дуваше, вожасмо се крају. **41** А преда њих рече: Требаше дакле, о људи! кад дођосмо као на један језик, где се море Послушати мене, и не отискивати се од као раздељује, насади се лађа; и предњи Крита, и не имати ове муке и штете. **22** И крај, који се насади, оста тврд да се не може ево сад вас молим да будете добре воље: јер помакнути, а крма се разбијаше од силе ниједна душа од вас неће пропasti осим валова. **42** А војници се договорише да побију лађе; **23** Јер у ову ноћ стаде преда ме анђео сужње, да који не исплива и не утече. **43** Али Бога ког сам ја и коме служим, **24** Говорећи: капетан желећи сачувати Павла забрани Не бој се, Павле! Ваља ти доћи пред ћесара; њихов договор, и заповеди онима који знаху и ево ти дарова Бог све који се возе с тобом. пливати да искоче најпре, и да изиђу на **25** Зато не бојте се, људи; јер верујем Богу да земљу; **44** А остали једни на даскама а једни ће тако бити као што ми би речено. **26** Али на чему од лађе. И тако изиђоше сви живи ваља нам доћи на једно острво. **27** А кад би на земљу.

четрнаеста ноћ, и ми се у поноћи плављасмо по адријанској пучини, помислише лађари да се приближују к некаквој земљи. **28** И измеривши дубину нађоше двадесет хвати; и прошавши мало опет измерише, и нађоше петнаест хвати. **29** Онда бојећи се да како не ударе на прудовита места башише са стражњег краја лађе четири ленгера, па се мольасмо Богу да сване. **30** А кад лађари гледаху да побегну из лађе, и спустише чамац у море изговарајући се као да хоће с предњег краја да спусте ленгере, **31** Рече Павле капетану и војницима: Ако ови не остану у лађи, ви не можете живи остати. **32** Тада војници одрезаше ужа на чамцу и пустише га те паде. **33** А кад хтеде да сване, мольаше Павле све да једу, говорећи: Четрнаести је дан данас како чекате и не једући живите ништа не окусивши. **34** Зато вас молим да једете: јер је то за ваше здравље. А ни једном од вас длака с главе неће отпасти. **35** И рекавши ово узе хлеб, и даде хвалу Богу пред свима, и преломивши стаде јести. **36** Онда се сви развеселивши и

28 И кад изиђоше срећно из лађе, тада разумеше да се острво зове Мелит. **2** А дивљаци чињаху нам не малу љубав, јер наложише огањ и примише нас све због дажда који иђаше, и због зиме. **3** А Павле зграбивши гомилу грања наложи на огањ, и изишавши змија од врућине скочи му на руку. **4** И кад видеше дивљаци змију где виси о руци његовој, говораху један другом: Јамачно је овај човек крвник, ког избављеног од мора суд Божји не остави да живи. **5** А он отресавши змију у огањ не би му ништа зло. **6** А они чекаху да он отече или уједанпут да падне мртав. А кад задуго чекаше, и видеше да му ништа зло не би, променише се, и говораху да је он бог. **7** А наоколо око оног места беху села поглавара од острва по имениу Поплија, који нас прими и угости љубазно три дана. **8** А дододи се да отац Поплијев лежаше од грознице и од срдобоље, коме ушавши Павле помоли се Богу и метну руке своје на њи и исцели га. **9** А кад то би, долажаху и други који беху

болесни на острву оном, и исцеливаху се. **26** Говорећи: Иди к народу овоме и кажи:
10 И поштоваху нас великим частима; и кад Ушима ћете чути и нећете разумети; и пођосмо, спремише нам што је од потребе. очима ћете гледати и нећете видети. **27** Јер
11 А после три месеца одvezосмо се на лађи одрвени срце овог народа, и ушима тешко александријској, која је била презимила на чују, и очима својим зажмурише да како острву, и беху на њој написани Диоскури. не виде очима, и ушима не чују, и да се не
12 И допловивши у Сираизу остасмо онде обрате да их исцелим. **28** Да вам је дакле на три дана. **13** А оданде отпловивши дођосмо знање да се незнабошцима посла спасење у Ригију; и после једног дана кад дуну Божје, они ће и чути. **29** И кад он ово рече, југ, дођосмо други дан у Потиоле. **14** Онде отидоше Јевреји препишући се међу собом. најемо браћу, и они нас замоле те останемо **30** А Павле останде пуне две године о свом код њих седам дана; и тако пођосмо у Рим. трошку, и дочекиваše све који му долажаху,
15 И оданде чувши браћа за нас изиђоше **31** Проповедајући царство Божје, и учећи о нам на сусрет све до Апијева пазара и три Господу нашем Исусу Христу слободно, и крчме. И кад их виде Павле, даде хвалу нико му не брањаше.

Богу, и ослободи се. **16** А кад дођосмо у Рим, капетан предаде сужње војводи. Али се Павлу допусти да живи где хоће с војником који га чуваше. **17** А после три дана Павле сазва старешине јеврејске. И кад се они скupише, говораше им: Људи браћо! Ја ништа не учиних противно народу или обичајима отачким; и Јерусалимљани предаше ме као сужња у руке Римљанима, **18** Који извидевши за мене хтеше да ме пусте, јер се не нађе на мени ниједна смртна кривица. **19** Али кад Јудејци говораху наспрот, натера ме невоља да се иштем пред ћесара, не као да бих свој народ имао шта тужити. **20** Тога ради узрока замолих вас да се видимо и да се разговоримо; јер наде ради Израиљеве окован сам у ово гвожђе. **21** А они му рекоше: Ми нити примисмо писма за те из Јудеје; нити дође ко од браће да јави или да говори шта зло за тебе. **22** Него молимо да чујемо од тебе шта мислиш; јер нам је познато за ову јерес да јој се свуда наспрот говори. **23** И одредивши му дан дођоше к њему у гостионицу многи; којима казиваše сведочећи царство Божје и уверавајући их за Исуса из закона Мојсијевог и из пророка од јутра до самог мрака. **24** И једни вероваху ономе што говораше а једни не вероваху. **25** А будући несложни међу собом, одлажаху кад рече Павле једну реч: Добро каза Дух Свети преко пророка Исаије очевима нашим

Римъанима

1 Од Павла, слуге Иисуса Христа, позваног апостола изабраног за јеванђеље Божије, **2** Које Бог унапред обећа преко пророка својих у светим писмима **3** О сину свом, који је по телу рођен од семена Давидовог, **4** А посведочен силно за Сина Божијег Духом светиње по вакарсењу из мртвих, Иисусу Христу Господу нашем, **5** Преко ког примисмо благодат и апостолство, да покоримо све незнабошце вери имена Његовог; **6** Међу којима сте и ви позвани Иисусу Христу, **7** Свима који су у Риму, љубазним Богу, и позванима светима: благодат вам и мир од Бога Оца нашег и Господа Иисуса Христа. **8** Прво, дакле, оставивши путно употребљавање женског захваљујем Богу свом кроз Иисуса Христа рода, распалише се жељом својом један за све вас што се вера ваша гласи по свему свету. **9** Јер ми је сведок Бог, коме служим духом својим у јеванђељу Сина Његовог, да вас се опомињем без престанка, **10** Молећи се Божија воља помогла да дођем к вама; **11** Јер желим видети вас, да вам дам какав духовни дар за ваше утврђење, **12** То јест, да се с вами утешим вером општом, и вашом и мојом. **13** Али вам нећу затајити, браћо, да сам много пута хтео да вам дођем, па бих задржан досле, да и међу вама имам какав плод, као и међу осталим незнабошцима. **14** Дужан сам и Грцима и дивљацима, и мудрима и неразумнима. **15** Зато, од моје стране, готов сам и вама у Риму проповедати јеванђеље. **16** Јер се не стидим јеванђеља Христовог; јер је сила Божија на спасење свакоме који верује, а најпре Јеврејину и Грку. **17** Јер се у Њему јавља правда Божија из вере у веру, као што је написано: Праведник ће од вере жив бити. **18** Јер се открива гнев Божији с неба на сваку безбожност и неправду људи који држе истину у неправди. **19** Јер шта се може дознати за Бога познато је њима: јер им је Бог јавио; **20** Јер шта се на Њему не може видети, од посташа света могло се познати и видети на створењима, и Његова вечна сила Бога нити му захвалише, него заједно са својим мислима, и потамне неразумно срце њихово. **22** Кад се грађају мудри, полудају, **23** И претворише славу вечног Бога у обличје смртног човека и птица и четвророножних животиња и гадова. **24** Зато их предаде Бог у жељама њихових срца у нечистоту, да се погане телеса њихова међу њима самима; **25** Који претворише истину Божију у лаж, и већма поштоваше и послужише твар него Творца, који је благословен ва век. Амин. (aiōn g165) **26** Зато их предаде Бог у срамне сласти; јер жене њихове претворише путно употребљавање у беспутно. **27** Тако и људи на другог, и људи с људима чињају срам, и плату која требаше за превару њихову примаху на себи. **28** И као што не марају свагда Богу у молитвама својим да би ми кад покварен ум да чине шта не ваља, **29** Да буду Божија воља помогла да дођем к вама; **30** Јер желим видети вас, да вам дам какав духовни лакомства, пакости; пуни зависти, убиства, опадачи, богољубци, ситеције, хвалише, Али вам нећу затајити, браћо, да сам много поносити, измишљачи зала, непокорни пута хтео да вам дођем, па бих задржан родитељима, **31** Неразумни, невере, и нељубавни, непримирљиви, немилостиви. **32** А неки правду Божију познавши да који то чине заслужују смрт, не само то чине, него неразумни, невере, и нељубавни, непримирљиви, немилостиви. **33** Јер којим судом судиш другом, себе осуђујеш; јер то чиниш судећи. **2** А знамо да је суд Божији прав на оне који то чине. **3** Него помишљаш ли, о човече који судиш онима који то чине, и сам чиниш то! Да ћеш ти побећи од суда Божијег? **4** Или не мариш за богатство Његове доброте и кротости и трпљења, не знајући да те доброта Божија на покаяње води? **5** Него својом древности и непокажаним срцем сабираш себи гнев за дан гнева у који

и божанство, да немају изговора. (äidios g126) 21

Јер кад познаше Бога, не прославише Га као

Бога нити Му захвалише, него залудеше у својим мислима, и потамне неразумно срце њихово. **22** Кад се грађаху мудри, полудеше, **23** И претворише славу вечног Бога у облије смртног човека и птица и четвротоножних животиња и гадова. **24** Зато их предаде Бог у жељама њихових срца у нечистоту, да се погане телеса њихова међу њима самима; **25** Који претворише истину Божију у лаж, и већма поштоваше и послужише твар него Творца, који је благословен ва век. Амин.

(ајп g165) **26** Зато их предаде Бог у срамне сласти; јер жене њихове претворише путно употребљавање у беспутно. **27** Тако и људи оставивши путно употребљавање женског рода, распалише се жељом својом један на другог, и људи с људима чињаху срам, и плату која требаше за превару њихову примаху на себи. **28** И као што не мараҳу да познаду Бога, зато их Бог предаде у покварен ум да чине шта не валья, **29** Да буду напуњени сваке неправде, курварства, злоће, лакомства, пакости; пуни зависти, убиства, свађе лукавства, злоћудности; **30** Шаптачи, опадачи, богомрсци, силеције, хвалише, поносити, измишљачи зала, непокорни родитељима, **31** Неразумни, невере, нељубавни, непримирљиви, немилостиви. **32** А неки правду Божију познавши да који то чине заслужују смрт, не само то чине, него пристају на то и онима који чине.

2 Зато се не можеш изговорити, о човече који год судиш! Јер којим судом судиш другом, себе осуђујеш; јер то чиниш судећи.
2 А знамо да је суд Божји прав на оне који то чине. **3** Него помишљаш ли, о човече који судиш онима који то чине, и сам чиниш то! Да ћеш ти побећи од суда Божијег? **4** Или не мариш за богатство Његове доброте и кротости и трпљења, не знајући да те доброта Божија на покајање води? **5** Него својом дрвености и непокажаним срцем сабираш себи гнев за дан гнева у који

ће се показати праведни суд Бога, **6** Који није Јеврејин који је споља Јеврејин, нити је ће дати свакоме по делима његовим: **7** оно обрезање које је споља, на телу; **29** Него Онима, дакле, који су трпљењем дела доброг тражили славу и част и нераспадљивост, срца духом а не словима, то је обрезање; живот вечни; (*aīōnios g166*) **8** А онима који се коме је хвала не од људи него од Бога.

уз пркос супроте истини, а покоравају се неправди, немилост и гнев. **9** Невоља и туга на сваку душу човека који чини зло, а најпре Јеврејина и Грка; **10** А слава и част и мир свакоме који чини добро, а најпре Јеврејину и Грку; **11** Јер Бог не гледа ко је ко. **12** Јер који без закона сагрешише, без закона ће и изгинути; и који у закону сагрешише, по закону ће се осудити **13** (Јер пред Богом нису праведни они који слушају закон, него ће се они оправдати који га творе; **14** Јер кад незнабошци не имајући закон сами од себе чине шта је по закону, они закон не имајући сами су себи закон: **15** Они доказују да је оно написано у срцима њиховим што се чини по закону, будући да им савест сведочи, и мисли међу собом туже се или правдају) **16** На дан када Бог узасуди тајне људске по јеванђељу мом преко Исуса Христа. **17** Гле, ти се зовеш Јеврејин, а ослањаш се на закон и хвалиш се Богом, **18** И познајеш вољу, и избираш шта је боље, јер си научен од закона; **19** И мислиш да си вођ слепима, видело онима који су у мраку, **20** Наказатель безумнима, учитељ деци, који имаш углед разума и истине у закону. **21** Учећи, дакле, другог себе не учиш; **22** Проповедајући да се не краде, крадеш; говорећи: Не чини прељубе, чиниш прељубу: гадећи се на идоле, крадеш светињу; **23** Који се хвалиш законом, а преступом закона срамотиш Бога. **24** Јер се име Божије због вас хули у незнабоштима, као што стоји написано. **25** Обрезање помаже ако закон држиш; ако ли си преступник закона, обрезање је твоје необрезање постало. **26** Ако, дакле, необрезање правду закона држи, зашто се не би његово необрезање за обрезање узело? **27** И онај који је од рода необрзан и извршује закон, осудиће тебе који си са словима и обрезањем преступник закона. **28** Јер оно

3 Шта је дакле бољи Јеврејин од других људи? Или шта помаже обрезање? **2** Много свакојако; прво што су им поверене речи Божије. **3** А што неки не вероваše, шта је за то? Еда ће њихово неверство веру Божију укинути? **4** Боже сачувай! Него Бог нека буде истинит, а човек сваки лажа, као што стоји написано: Да се оправдаш у својим речима, и да победиш кад ти стану судити. **5** Ако ли неправда наша Божију правду подиже, шта ћемо рећи? Еда ли је Бог неправедан кад се срди? По човеку говорим: **6** Боже сачувай! Јер како би могао Бог судити свету? **7** Јер ако истина Божија у мојој лажи већа постане на славу Његову, зашто још и ја као грешник да будем осуђен? **8** Зашто, дакле (као што вичу на нас, и као што кажу неки да ми говоримо) да не чинимо зла да дође добро? Њима ће суд бити праведан. **9** Шта дакле? Јесмо ли бољи од њих? Нипошто! Јер горе доказасмо да су и Јевреји и Грци сви под грехом, **10** Као што стоји написано: Ни једног нема праведног; **11** Ни једног нема разумног, и ни једног који тражи Бога; **12** Сви се уклонише и заједно неваљали посташе: нема га који чини добро, нема ни једног циглог. **13** Њихово је грло гроб отворен, језицима својим варају, и јед је аспидин под уснама њиховим. **14** Њихова су уста пуна клетве и горчине. **15** Њихове су ноге брзе да проливају крв. **16** На путевима је њиховим раскопавање и невоља; **17** И пут мирни не познаше. **18** Нема страха Божијег пред очима њиховим. **19** А знамо да оно што закон говори, говори онима који су у закону, да се свака уста затисну, и сав свет да буде крив Богу; **20** Јер се делима закона ни једно тело неће оправдати пред Њим; јер кроз закон долази познање греха. **21** А сад се без закона јави правда Божија, посведочена од закона и

од пророка; **22** А правда Божија вером Исуса нашег Авраама. **13** Јер обећање Аврааму или Христа у све и на све који верују; јер нема семену његовом да буде наследник свету не разлике. **23** Јер сви сагрешише и изгубили би законом него правдом вере. **14** Јер ако су славу Божију, **24** И оправдаће се за бадава наследници они који су од закона, пропаде благодаћу Његовом, откупом Исуса Христа. вера, и поквари се обећање. **15** Јер закон **25** Ког постави Бог очишћење вером у крви гради гнев; јер где нема закона нема ни Његовој да покаже своју правду опроштењем преступа. **16** Зато од вере да буде по милости пређашњих греха; **26** У подношењу Божијем, да обећање тврдо остане свему семену, не да покаже правду своју у садашње време само који је од закона него и који је од вере да је Он праведан и да правда оног који Авраама, који је отац свима нама, **17** (Као је од вере Исусове. **27** Где је, дакле, хвала? што стоји написано: Поставих те оца многим Прође. Каквим законом? Је ли законом дела? народима) пред Богом коме верова, који Не, него законом вере. **28** Мислимо дакле оживљује мртве, и зове оно што није као да ће се човек оправдати вером без дела оно што јесте: **18** Он верова на наду кад се закона. **29** Или је само јеврејски Бог, а не и није било ничему надати да ће он бити отац незнабожачки? Да, и незнабожачки. **30** Јер многим народима, као што му беше речено: је Један Бог који ће оправдати обрезање из Тако ће бити семе твоје. **19** И не ослабивши вере и необрезање вером. **31** Кваримо ли вером не погледа ни на своје већ уморено дакле закон вером? Боже сачувай! Него га тело, јер му беше негде око сто година, ни на још утврђујемо.

4 Шта ћемо дакле рећи за Авраама, оца свог, да је по телу нашао? **2** Јер ако се Авраам делима оправда, има хвалу, или не у Бога. **3** Јер шта говори писмо? Верова Авраам Богу, и прими му се у правду. **4** А ономе који ради не броји се плата по милости него по дугу. **5** А ономе који не ради, а верује Оног који правда безбожника, прима се вера његова у правду. **6** Као што и Давид говори да је благо човеку коме Бог прима правду без дела закона: **7** Благо онима који се опростише безакоња, и којима се греси прикрише. **8** Благо човеку коме Господ не прима греха. **9** Ово, дакле, блаженство или је у обрезању или у необрезању? Јер говоримо да се Аврааму прими вера у да невоља трпљење гради; **4** А трпљење правду. **10** Како му се, дакле, прими? Или искуство, а искуство надање; **5** А надање кад је био у обрезању или необрезању? Не у обрезању него у необрезању. **11** И прими знак обрезања као печат правде вере коју имаше у необрезању, да би био отац свих који верују; **12** И да би био отац обрезања не само онима који су од обрезања, него и онима који ходе стопама вере која беше у необрезању оца

мртвост Сарине материце. **20** И за обећање Божије не посумња се неверовањем, него ојача у вери, и даде славу Богу. **21** И знаш јамачно да шта обећа кадар је и да учини. **22** Зато се и прими њему у правду. **23** Али није писано за њега једног само да му се прими, **24** Него и за нас, којима ће се примити ако верујемо Оног који васкре Исуса Христа Господа нашег из мртвих, **25** Који се предаде за грехе наше, и устаде за оправдање наше.

5 Оправдавши се, дакле, вером, имамо мир с Богом кроз Господа свог Исуса Христа, **2** Кроз ког и приступ најосмо вером у ову благодат у којој стојимо, и хвалимо се надањем славе Божије. **3** Не само, пак, то него се хвалимо и невољама, знајући да се осрамотити, јер се љубав Божија изли у срца наша Духом Светим који је дат нама. **6** Јер Христос још кад слаби бејасмо бити да би се ко усудио умрети. **8** Али Бог показује своју љубав к нама што Христос још

ћемо, дакле, већма бити кроза Њ спасени уста Христос из мртвих славом Очевом, од гнева кад смо се сад оправдали крвљу тако и ми у новом животу да ходимо. 5 Његовом. 10 Јер кад смо се помирили с Јер кад смо једнаки с Њим једнаком смрћу, Богом смрћу Сина његовог док смо још били бићемо и васкрсењем; 6 Знајући ово да се непријатељи, много ћемо се већма спasti у стари наш човек разапе с Њиме, да би се животу Његовом кад смо се помирили. 11 тело грешно покварило, да више не бисмо Не само, пак то, него се хвалимо и Богом служили греху. 7 Јер који умре опрости кроз Господа свог Иисуса Христа, кроз ког се од греха. 8 А ако умресмо с Христом, сад примисмо помирење. 12 Зато, као што верујемо да ћемо и живети с Њим, 9 Знајући кроз једног човека дође на свет грех, и кроз да Христос уста из мртвих, већ више не грех смрт, и тако смрт уђе у све људе, јер умире; смрт више неће овладати њиме. 10 сви сагрешише. 13 Јер грех беше на свету до Јер шта умре, греху умре једанпут; а шта закона; или се грех не примаше кад не беше живи, Богу живи. 11 Тако и ви, дакле, држите закона; 14 Него царова смрт од Адама тја до себе да сте мртви греху а живи Богу у Христу Мојсија и над онима који нису сагрешили Иисусу Господу нашем. 12 Да не царује, дакле, преступивши као Адам, који је прилика грех у вашем смртном телу, да га слушате Оног који хтеде доћи. 15 Али дар није тако у сластима његовим; 13 Нити дајте удова као грех; јер кад кроз грех једног помреше својих греху за оружје неправде; него дајте многи, много се већа благодат Божија и дар себе Богу, као који сте живи из мртвих, и изли изобилно на многе благодаћу једног уде своје Богу за оружје правде. 14 Јер грех човека, Иисуса Христа. 16 И дар није као грех неће вами овладати, јер нисте под законом једног: јер за грех једног би осуђење, а дар од него под благодаћу. 15 Шта дакле? Хоћемо многих грехова оправдање. 17 Јер кад за грех ли грешити кад нисмо под законом него под једног царова смрт кроз једног, колико ће благодаћу? Боже сачувай! 16 Не знате ли да већма они који примају изобиље благодати коме дајете себе за слуге у послушање, слуге и дар правде у животу царовати кроз једног сте оног кога слушате, или греха за смрт, Иисуса Христа! 18 Зато, дакле, као што за или послушања за правду? 17 Хвала, дакле, грех једног дође осуђење на све људе, тако и Богу што бивши робови греху послушасте правдом једног дође на све људе оправдање од срца ту науку којој се и предадосте. 18 живота. 19 Јер као што непослушањем једног Опростиши се, пак, од греха постасте слуге човека посташе многи грешни, тако ће и правди. 19 Као човек говорим, за слабост послушањем једног бити многи праведни. вашег тела. Јер као што дадосте уде своје за 20 А закон дође уз то да се умножи грех; робове нечистоти и безакоњу на безакоње, јер где се умножи грех онде се још већма тако сад дајте уде своје за слуге правди на умножи благодат, 21 Да као што царова грех посвећење. 20 Јер кад бејасте робови греху, за смрт, тако и благодат да царује правдом прости бејасте од правде. 21 Какав дакле за живот вечни, кроз Иисуса Христа Господа онда имадосте плод за који се сад стидите? нашег. (aiōnios g166)

6 Шта ћемо дакле рећи? Хоћемо ли остати у греху да се благодат умножи? Боже сачувай! 2 Јер који умресмо греху како ћемо још живети у њему? 3 Или не знате да сви који се крстисмо у Иисуса Христа, у смрт Његову крстисмо се? 4 Тако се с Њим погребосмо крштењем у смрт да као што

Јер је оног крај смрт. 22 А сад оправтиши се од греха, и поставши слуге Божје, имате плод свој на посвећење, а крај живот вечни. (aiōnios g166) 23 Јер је плата за грех смрт, а дар Божји је живот вечни у Христу Иисусу Господу нашем. (aiōnios g166)

7 Или не знате, браћо (јер говорим онима који знају закон), да закон влада над

човеком докле је жив? 2 Јер је удата жена човеку; 23 Али видим други закон у удима привезана законом за мужа докле год он својим, који се супроти закону ума мог, и живи; а ако ли муж њен умре, разреши се од заробљава ме законом греховним који је у закона мужевљег. 3 Зато, дакле, док јој је удима мојим. 24 Ја несрећни човек! Ко ће ме муж жив бива прељубочиница ако пође за избавити од тела смрти ове? 25 Захваљујем другог мужа; а ако јој умре муж праста је од Богу свом кроз Иисуса Христа Господа нашег. закона да не буде прељубочиница ако пође Тако, дакле, ја сам умом својим служим за другог. 4 Зато, браћо моја, и ви умресте закону Божијем а телом закону греховном. закону телом Христовим, да будете другог, Оног што уста из мртвих, да плод донесемо Богу. 5 Јер кад бејасмо у телу, беху слости греховне, које закон рађаху у удима нашим да се смрти плод доноси. 6 А сад, умревши избависмо се од закона који нас држаše, да служимо Богу у обновљењу Духа а не у старини слова. 7 Шта ћемо дакле рећи? Је ли закон грех? Боже сачувай! Него ја греха не познах осим кроз закон; јер не знадох за жељу да закон не каза: Не зажели. 8 А грех узе почетак кроз заповест, и начини у мени сваку жељу; јер је грех без закона мртав. 9 А ја живљах некад без закона; а кад дође заповест, онда грех оживе, 10 А ја умрех, и нађе се да ми заповест би за смрт која беше дата за живот. 11 Јер грех узевши почетак кроз заповест превари ме, и уби ме њоме. 12 Тако је, дакле, закон свет и заповест света и праведна и добра. 13 Добро ли дакле би мени смрт? Боже сачувай! Него грех, да се покаже грех добром чинећи ми смрт, да буде грех одвише грешан заповешћу. 14 Јер знамо да је закон духован; а ја сам телесан, продан под грех: 15 Јер не знам шта чиним, јер не чиним оно шта хоћу, него на шта мрзим оно чиним. 16 Ако ли оно чиним шта нећу, хвалим закон да је добар. 17 А ово више ја не чиним него грех који живи у мени. 18 Јер знам да добро не живи у мени, то јест у телу мом. Јер хтети имам у себи, али учинити добро не налазим. 19 Јер добро што хоћу не чиним, него зло што нећу оно чиним. 20 А кад чиним оно што нећу, већ ја то не чиним него грех који живи у мени. 21 Налазим, дакле закон, кад хоћу добро да чиним, да ме на зло нагони. 22 Јер имам радост у закону Божијем по унутрашњем

8 Никаква, дакле, сад нема осуђења онима који су у Христу Иисусу и не ходе по телу него по Духу. 2 Јер закон Духа који оживљава у Христу Иисусу, оправдио ме је од закона греховног и смрти. 3 Јер што закону беше немогуће, јер беше ослабљен телом, послала Бог сина свог у обличју тела греховног, и за грех осуди грех у телу, 4 Да се правда закона испуни у нама који не живимо по телу него по духу; 5 Јер који су по телу телесно мисле, а који су по духу духовно мисле. 6 Јер телесно мудровање смрт је, а духовно мудровање живот је и мир. 7 Јер телесно мудровање непријатељство је Богу, јер се не покорава закону Божијем нити може. 8 А који су у телу не могу Богу угодити. 9 А ви нисте у телу него у духу; јер Дух Божији у вама живи. А ако ко нема Дух Христов, он није Његов. 10 А ако је Христос у вама, онда је тело мртво греха ради а дух жив правде ради. 11 А ако ли живи у вама Дух Оног који је васкрсао Иисуса из мртвих, Онај који је подигао Христа из мртвих оживеће и ваша смртна телеса Духом својим који живи у вама. 12 Тако дакле, браћо, нисмо дужни телу да по телу живимо. 13 Јер ако живите по телу, помрећете; ако ли духом послове телесне морите, живећете. 14 Јер који се владају по духу Божијем они су синови Божији. 15 Јер не примисте дух ропства, опет да се бојите; него примисте Дух посиначки, којим вичемо: Ава, Оче! 16 Овај дух сведочи нашем духу да смо деца Божија. 17 А кад смо деца и наследници смо: наследници, дакле Божији, а сунаследници Христови: јер с њим страдамо да се с њим и прославимо. 18 Јер мислим да страдања

садашњег времена нису ништа према слави која ће нам се јавити. **19** Јер чекање твари раставити од љубави Божије, која је у Христу Исусу, Господу нашем.

чека да се јаве синови Божији. **20** Јер се твар покори пропадљивости (не од своје воље него за вољу оног који је покори) на наду, **21** Да ће се и сама твар опростити од ропства распадљивости на слободу славе деце Божије. **22** Јер зnamо да сва твар уздише и тужи с нама до сад. **23** А не само она, него и ми који новину духа имамо, и ми сами у себи уздишемо чекајући посињење и избављење телу свом. **24** Јер се надом спасосмо. А нада који се види није нада; јер кад ко види шта, како ће му се надати? **25** Ако ли се надамо ономе што не видимо, чекамо с трпљењем. **26** А тако и Дух помаже нам у нашим слабостима: јер не зnamо за шта ћemo се молити као што треба, него сам Дух моли се за нас уздисањем неисказаним. **27** А Онај што испитује срца зна шта је мисао Духа, јер по вољи Божијој моли се за свете. **28** А зnamо да онима који љубе Бога све иде на добро, који су позвани по намерену. **29** Јер које напред позна оне и одреди да буду једнаки облију Сина његовог, да би Он био прворођени међу многом браћом. **30** А које одреди оне и дозва; а које дозва оне и оправда; а које оправда оне и прослави. **31** Шта ћemo, дакле, рећи на ово? Ако је Бог с нама, ко ће на нас? **32** Који, дакле, свог сина не поштеде, него га предаде за све нас, како, дакле, да нам с Њим све не дарује? **33** Ко ће оптужити избране Божије? Бог који правда? **34** Ко ће осудити? Христос Исус који умре, па још и васкрсе, који је с десне стране Богу, и моли за нас? **35** Ко ће нас раставити од љубави Божије? Невоља ли или туга? Или гоњење? Или глад? Или голотиња? Или страх? Или мач? Као што стоји написано: **36** За Тебе нас убијају вас дан, држе нас као овце које су за клање. **37** Али у свему овоме побeђујемо Оног ради који нас је љубио. **38** Јер зnamо јамачно да ни смрт, ни живот, ни анђели, ни поглаварства, ни силе, ни садашње, ни будуће, **39** Ни висина, ни дубина, ни друга каква твар може нас

9 Истину говорим тако ми Христа, не лажем, то ми сведочи савест моја Духом Светим: **2** Да ми је врло жао и срце ме моје боли без престанка; **3** Јер бих желео да ја сам будем одлучен од Христа за браћу своју која су ми род по телу, **4** Која су Израиљци, којих је посинаштво и слава, и завет и закон, и богољубство, и обећања; **5** Којих су и оци, и од којих је Христос по телу, који је над свима, Бог благословен ва век. Амин. (aīn
g165) **6** А није могуће да реч Божија прође: јер нису сви Израиљци који су од Израиља; **7** Нити су сви деца који су семе Авраамово, него у Исаку, рече, назваће ти се семе. **8** То јест, нису оно деца Божија што су по телу деца, него деца обећања примају се за семе. **9** Јер је ово реч обећања: У ово време доћи ћу и у Саре ће бити син. **10** Не само, пак, она него и Ревека, кад затрудне од самог Исака, оца нашег. **11** Јер још док се деца не беху родила, ни учинила добра ни зла, да остане Божија наредба по избору, **12** Не за дела, него Оног ради који позива рече јој се: Већи ће служити мањем, **13** Као што стоји написано: Јаков ми омиле, а на Исау омрзох. **14** Шта ћemo, дакле, на то рећи? Еда ли је неправда у Бога? Боже сачувай! **15** Јер Мојсију говори: Кога ћу помиловати, помиловаћу, и на кога ћу се с миловати, с миловаћу се. **16** Тако, дакле, нити стоји до оног који хоће, ни до оног који трчи, него до Бога који помилује. **17** Јер писмо говори Фараону: Зато те исто подигох да на теби покажем силу своју, и да се разгласи име моје по свој земљи. **18** Тако, дакле, кога хоће милује, а кога хоће отврдоглави. **19** Рећи ћеш ми: Зашто нас још криви? Јер ко се може супротити вољи Његовој? **20** А ко си ти, о човече! Да противно одговараш Богу? Еда ли рукотворина говори мастору свом: Зашто си ме тако начинио? **21** Или зар лончар нема власти над калом да од једне гуке начини један суд за част а други за срамоту?

22 А кад хтеде Бог да покаже гнев свој и Господ, и верујеш у срцу свом да Га Бог да објави силу своју, поднесе с великим подизе из мртвих, бићеш спасен. 10 Јер се трпљењем судове гнева који су приправљени срцем верује за правду, а устима се признаје за погибао. 23 И да покаже богатство славе за спасење. 11 Јер писмо говори: Који Га своје на судима милости које приправи за год верује неће се постидити. 12 Јер нема славу; 24 Које нас и дозва не само од Јевреја разлике међу Јеврејином и Грком: јер је Он него и од незнабожаца, 25 Као што и у Јосији Бог свих, и богат за све који Га призивају. 13 говори: Назваћу народ својим који није мој Јер који год призове име Господње спашће народ, и нељубазнику љубазницим. 26 И се. 14 Како ће, дакле, призвати кога не биће на месту, где им се рече: Ви нисте вероваше? А како ће веровати кога не чуше? мој народ; тамо ће се назвати синови Бога А како ће чути без проповедника? 15 А како Живога. 27 А Исаја виче за Израиља: Ако ће проповедати ако не буду послани? Као буде број синова Израиљевих као песак што стоји написано: Како су красне ноге морски, остатак ће се спasti. 28 Јер ће Он оних који доносе глас за мир, који доносе извршити реч своју, и наскоро ће извршити глас за добро! 16 Али сви не послушаше по правди, да, испуниће Господ наскоро реч јеванђеље: јер Исаја говори: Господе! Ко своју на земљи. 29 И као што прорече Исаја: верова нашем проповедању? 17 Тако, дакле, Да нам није Господ Саваот оставио семена, вера бива од проповедања, а проповедање онда бисмо били као Содом и Гомор. 30 речуј Божијом. 18 Него, велим: зар не чуше? Шта ћемо, дакле, рећи? Да незнабоши који Још оде по свој земљи глас њихов, и по не тражише правде докучише правду, али крајевима васионог света речи њихове. 19 правду од вере. 31 А Израиљ тражећи закон Него велим: зар не разуме Израиљ? Први правде не докучи закон правде. 32 Зашто? Мојсије говори: Ја ћу раздражити, не својим Јер не тражи из вере него из дела закона; народом, неразумним народом расрдићу јер се спотакоше на камен спотицања, 33 вас. 20 А Исаја говори слободно: Нађоше ме Као што стоји написано: Ево међем у Сиону који ме не траже; и јавих се онима који за камен спотицања и стену саблазни; и који ме не питају. 21 А к Израиљу говори: Сав дан га год верује неће се постидити.

10 Браћо! Жеља је мог срца и молитва

к Богу за спасење Израиља. 2 Јер им сведочим да имају ревност за Бога, али не по разуму. 3 Јер не познајући правде Израиљац од семена Авраамовог, од колена Божије и гледајући да своју правду утврде Венијаминов. 2 Не одбаци Бог народ свој, не покоравају се правди Божијој. 4 Јер је који напред позна. Или не знate шта говори Христос свршетак закона: који Га год верује писмо за Илију како се тужи Богу на Израиља оправдан је. 5 Јер Мојсије пише за правду која говорећи: 3 Господе! Пророке Твоје побише је од закона: Који човек тако чини живеће у и олтаре Твоје раскопаше, а ја остах један и том. 6 А правда која је од вере овако говори: траже душу моју да је изваде. 4 А шта му Да не кажеш у срцу свом: Ко ће изићи на говори Божji одговор? Оставих себи седам небо? То јест да сведе Христа; 7 Или: Ко ће хиљада људи који не приклонише колена сићи у бездан? То јест да изведе Христа из мртвих. (Abyssos g12) 8 Али шта говори писмо? време остатак би по избору благодати. 6 Ако Близу ти је реч у устима твојим и у срцу ли је по благодати, онда није од дела, јер твом, то јест реч вере коју проповедамо. 9 благодат већ не би била благодат; ако ли Јер, ако признајеш устима својим да је Исус је од дела није више благодат, јер дело већ

не би било дело. **7** Шта дакле? Шта искаше спаси сав Израиль, као што је написано: Израиль оно не доби; а избор доби; остали доћи ће од Сиона Избавитељ и одвратиће пак засленише. **8** Као што је написано: Даде безбожност од Јакова. **27** И ово им је мој завет им Бог духа неосетљивог, очи да не виде, и кад отмен њихове грехе. **28** По јеванђељу, уши да не чују до самог данашњег дана. **9** И дакле, непријатељи су вас ради; а по избору Давид говори: Да буде трпеза њихова замка љубазни су отаца ради. **29** Јер се Бог неће и гвожђа, и саблазан и плата њима; **10** Да раскајати за своје дарове и звање. **30** Јер, као и се њихове очи заслепе да не виде, и леђа ви што се некад супроћасте Богу а сад бисте њихова једнако да су погнута. **11** Говорим, помиловани њиховог ради супроћења, **31** дакле: еда ли се спотакоше да падну? Боже Тако и они сад не хтеше да верују вашег ради сачувай! Него је њихова погрешка спасење помиловања да би и они били помиловани. незнабошцима, да би се и они раздражили. **32** Јер Бог затвори све у неверство, да све **12** А кад је погрешка њихова богатство свету помилује. (*eleēsē g1653*) **33** О дубимо богатства и штета њихова богатство незнабошцима, а и премудрости и разума Божијег! Како су камоли да се испуне? **13** Јер вама говорим неиспитиви Његови судови и неистраживи незнабошцима; јер, будући да сам ја апостол Његови путеви! **34** Јер ко позна мисао незнабожаца, хоћу да хвалим своју службу; Господњу? **35** Или ко Му би саветник? Или **14** Не бих ли како раздражио свој род, и ко Му напред даде шта, да му се врати? **36** спасао кога од њих. **15** Јер кад је одмет њихов Јер је од Њега и кроз Њега и у Њему све. примирење свету, шта би било примљење, Њему слава вавек. Амин. (*aiōn g165*)

12 Молим вас, дакле, браћо, милости Божије ради, да дате телеса своја у жртву живу, свету, угодну Богу; то да буде ваше духовно богомољство. **2** И не владајте се према овоме веку, него се промените обновљењем ума свог, да бисте могли кушати које је добра и угодна и савршена вольја Божија. (*aiōn g165*) **3** Јер кроз благодат која је мени дата кажем свакоме који је међу вами да не мислите за себе више него што вља мислити; него да мислите у смерности као што је коме Бог удељио меру вере. **4** Јер као у једном телу што имамо многе уде а уди сви немају један посао, **5** Тако смо многи једно тело у Христу, а по себи смо уди један другом. **6** А имамо различите дарове по благодати која нам је дана: ако пророштво, нека буде по мери вере; **7** Ако ли службу, нека служи; ако је учитељ, нека учи; **8** Ако је тешитељ, нека теши; који даје нека даје просто; који управља нека се брине; који чини милост нека чини с добром вољом. **9** Љубав да не буде лажна. Мрзећи на зло држите се добра. **10** Братском љубави будите један к другом љубазни.

Чашћу један другог већег чините. **11** Не овој се речи извршује, то јест: Јуби ближњег будите у послу лени; будите огњени у духу, свог као самог себе. **10** Јубав не чини зла служите Господу. **12** Надањем веселите се, у ближњему; дакле је љубав извршење закона. невољи трпите, у молитви будите једнако. **11** И знајући ово време да је већ час дошао **13** Делите потребе са светима; примајте радо да устанемо од сна; јар нам је сад, ближе путнике. **14** Благосиљајте оне који вас гоне: спасење него ли кад веровасмо. **12** Ноћ прође, благосиљајте, а не куните. **15** Радујте се а дан се приближи: да одбацимо, дакле, с радоснима, и плачите с плачнима. **16** сва дела тамна, и да се обучемо у оружје Будите једне мисли међу собом. Не мислите видела. **13** Да ходимо поштено као по дану: о високим стварима, него се држите ниских. не у ждерању и пијанству, не у курварству и Не мислите за себе да сте мудри. **17** А нечистоти, не у свађању и зависти; **14** Него никоме не враћајте зла за зло; промишљајте се обузите у Господа Исуса Христа; и телу о томе шта је добро пред свим људима. **18** не угађајте по жељама.

Ако је могуће, колико до вас стоји, имајте мир са свим људима. **19** Не освећујте се за себе, љубазни, него подајте место гневу, јер стоји написано: Моја је освета, ја ћу вратити, говори Господ. **20** Ако је, дакле, гладан непријатељ твој, нахрани га; ако је жедан, напој га; јер чинећи то угљевље огњено скупљаш на главу његову. **21** Не дај се злу надвладати, него надвлађај зло добрым.

13 Свака душа да се покорава властима које владају; јер нема власти да није од Бога, а што су власти, од Бога су постављене. **2** Тако који се супроти власти супроти се наредби Божијој; а који се супроте примиће грех на себе. **3** Јер кнезови нису страх добрым делима него злим. Хоћеш ли, пак, да се не бојиш власти, чини добро, и имаћеш хвалу од ње; **4** Јер је слуга Божији теби за добро. Ако ли зло чиниш, бој се; јер узалуд не носи мача, јер је Божији слуга, осветник на гнев ономе који зло чини. **5** Тако се ваља покоравати не само од страха него и по свог? Или ти зашто укораваш брата свог? Јер савести. **6** Јер за то и порезе дајете; јер су ћемо сви изиђи на суд пред Христом. **11** Јер слуге Божије које су за то исто постављене. **7** је писано: Тако ми живота, говори Господ, Подајте, дакле, свакоме шта сте дужни: коме дакле порезу, порезу; а коме царину, царину; а коме страх, страх; а коме част, част. **8** И како дати Богу одговор за себе. **13** Зато да не будите никоме ништа дужни осим да љубите један другог; јер који љуби другог тога ово гледајте да не постављате брату закон испуни. **9** Јер ово: Не чини прељубе, спотицања или саблазни. **14** Знам и уверен не убиј, не укради, не сведочи лажно, не сам у Христу Исусу да ништа није погано зажели, и ако има још каква друга заповест, у по себи, осим кад ко мисли да је погано,

14 А слабога у вери примајте лепо, да се не смета савест. **2** Јер један верује да сме свашта јести, а који је слаб једе зеље. **3** Који једе нека не укорава оног који не једе; и који не једе нека не осуђује оног који једе; јер га Бог прими. **4** Ко си ти који судиш туђем слузи? Он свом господару стоји или пада. Али ће устати; јер је Бог кадар подигнути га.

5 Тако један разликује дан од дана, а други држи све дане да су једнаки: сваки да буде уверен за своју мисао. **6** Који разликује дане, Господу разликује; и који не разликује дана, Господу не разликује. Који једе, Господу једе:

7 Јер хвали Бога; и који не једе, Господу не једе, и хвали Бога. **7** Јер ни један од нас не живи себи, и ни један не умире себи. **8** Јер ако живимо, Господу живимо; а ако умиремо, Господу умиремо. Ако, дакле, живимо, ако

9 Јер зато Христос и Господњи смо. **9** Јер умиремо, Господњи смо. **9** Јер умиремо, Господу умиремо. Ако, дакле, живимо, ако

10 А ти зашто осуђујеш брата и живимо, Господу живимо; а ако умиремо, Господу умиремо. Ако, дакле, живимо, ако

11 Јер за то и порезе дајете; јер су ћемо сви изиђи на суд пред Христом. **11** Јер слуге Божије које су за то исто постављене. **7** је писано: Тако ми живота, говори Господ,

Подајте, дакле, свакоме шта сте дужни: коме поклониће ми се свако колено, и сваки језик

дакле порезу, порезу; а коме царину, царину; славиће Бога. **12** Тако ће, дакле, сваки од

а коме страх, страх; а коме част, част. **8** И како дати Богу одговор за себе. **13** Зато да не будите никоме ништа дужни осим да не осуђујемо више један другог, него место

љубите један другог; јер који љуби другог тога ово гледајте да не постављате брату закон испуни. **9** Јер ово: Не чини прељубе, спотицања или саблазни. **14** Знам и уверен

ономе је погано. **15** А ако је брат твој јела уздати незнабошци. **13** А Бог наде да испуни ради жалостан, већ се не владаш по љубави: вас сваке радости и мира у вери, да имате не губи јелом својим оног за ког Христос изобиље у нади силом Духа Светог. **14** умре. **16** Гледајте, дакле, да се не хули на А ја сам и сам уверен за вас, браћо, да ваше добро. **17** Јер царство Божије није јело сте и ви сами пуни благодати, напуњени и пиће, него правда и мир и радост у Духу сваког разума, да можете друге научити. Светоме. **18** Јер који овим служи Христу **15** Али вам опет, браћо, слободно писах угодан је Богу и мио људима. **19** Тако, дакле, неколико да вам напоменем ради благодати да се стaramо за мир и за оно чим водимо која ми је дана од Бога, **16** Да будем слуга на боље један другог. **20** Не раскопавај дело Исуса Христа у незнабошцима, да служим Божије јела ради; јер је све чисто; него је јеванђељу Божијем, да буду незнабошци погано за человека који једе са спотицањем. принос повољан и освећен Духом Светим. **21** Добро је не јести меса, и вина не пити, и **17** Имам, дакле, хвалу у Христу Исусу код оно не чинити на шта се твој брат спотиче, Бога. **18** Јер не смем говорити шта које или ода шта гори постаје или слаби. **22** Ти Христос не учини кроза ме за послушање имаш веру? Имај је сам у себи пред Богом. незнабошца речју и делом, **19** У сили Благо ономе који не осуђује себе за оно шта знака и чудеса силом Духа Божијег; тако нађе за добро. **23** А који се сумња осуђен је да од Јерусалима и наоколо тја до Илирика ако једе, јер не чини по вери: а шта год није по вери грех је.

15 Дужни смо, дакле, ми јаки слабости слабих носити, и не себи угађати. **2** И сваки од вас да угађа близњему на добро за добар углед. **3** Јер и Христос не угоди себи, него као што је писано: Ружења оних који Тебе руже падоше на ме. **4** Јер шта се напред написа, за нашу се науку написа, да трпљењем и утешом писма наду имамо. **5** А Бог трпљења и утеше да вам да да сложно мислите међу собом по Христу Исусу, **6** Да једнодушно једним устима славите Бога и Оца Господа нашег Исуса Христа. **7** Зато примајте један другог као што и Христос прими вас на славу Божију. **8** Али кажем да је Исус Христос био слуга обрезања истине ради Божије, да утврди обећање очевима, **9** А незнабошци по милости да прославе Бога, као што стоји написано: Зато ћу Те хвалити међу незнабошцима, Господе, и певаћу име Твоје. **10** И опет говори: Веселите се незнабошци с народом Његовим. **11** И опет: Хвалите Господа сви незнабошци, и славите Га сви народи. **12** И опет Исаја говори: Биће корен Јесејев, и који устане да влада над незнабошцима у Оног ће се

напуних јеванђељем Христовим. **20** И тако се трудих да проповедим јеванђеље не где се спомињаше Христос, да на туђој закопини не зидам; **21** Него као што је писано: Којима се не јави за Њега, видеће; и који не чуше разумеће. **22** То ме задржа много пута да не дођем к вама. **23** А сад више не имајући места у овим земљама, а имајући жељу од много година да дођем к вама, **24** Ако пођем у Шпањолску, доћи ћу вам; јер се надам да ћу туда проћи и вас видети, и ви ћете ме отпратити онамо кад се најпре неколико наситим вас. **25** А сад идем у Јерусалим служећи светима. **26** Јер Македонија и Ахала учинише драговољно неки порез за сиромахе свете који живе у Јерусалиму. **27** Они учинише драговољно, а и дужни су им; јер кад незнабошци добише део у њиховим духовним имањима, дужни су и они њима у телесним послужити. **28** Кад ово, дакле, свршим, и овај им плод запечатим, поћи ћу преко вас у Шпањолску. **29** А знам да кад дођем к вама, доћи ћу с обилним благословом јеванђеља Христовог. **30** Али вас молим, браћо, заради Господа нашег Исуса Христа, и заради љубави Духа, помозите ми у молитвама за ме к Богу; **31** Да се избавим од оних који се противе у

Јудеји, и да служба моја за Јерусалим буде безазлених. **19** Јер ваше слушање разгласи по воли светима; **20** Да с радошћу дођем к се свуда. И радујем се за вас; али хоћу да вама, с вољом Божијом, и да се развеселим сте ви мудри на добро а прости на зло. с вами. **21** А Бог мира са свима вама. Амин.

16 Препоручујем вам, пак, Фиву сестру

нашу, која је слушкиња код цркве у Кенхреји, **2** Да је примите у Господу као што приликује светима, и да јој будете у помоћни у свакој ствари коју од вас затреба; јер је она многима помогла, и самоме мени. **3** Поздравите Прискилу и Акилу, помоћнике моје у Христу Исусу, **4** Који за душу моју своје вратове положише, којима не ја један захваљујем, него и све цркве незнабожачке, и домашњу цркву њихову. **5** Поздравите Епенета, мени љубазног, који је новина из Ахaje у Христу. **6** Поздравите Марију, која се много трудила за нас. **7** Поздравите Андроника и Јунију, родбину моју, и моје другаре у сужањству који су знаменити међу апостолима, који и пре мене вероваше Христу. **8** Поздравите Амплија, мени љубазног у Господу. **9** Поздравите Урбана, помоћника нашег у Христу, и Стахија, мени љубазног. **10** Поздравите Апелија, окушаног у Христу. Поздравите домаће Аристовулове. **11** Поздравите Иродијона, рођака мог. Поздравите домаће Наркисове, који су у Господу. **12** Поздравите Трифену и Трифосу, које се труде у Господу. Поздравите Персиду љубазну, која се много трудила у Господу. **13** Поздравите Руфа избраног у Господу, и матер његову и моју. **14** Поздравите Асинкрита, Флегонта, Ерма, Патрова, Ермија, и браћу која су с њима. **15** Поздравите Филолога и Јулију, Ниреја и сестру његову, и Олимпана, и све свете који су с њима. **16** Поздравите један другог целивом светим. Поздрављају вас све цркве Христове. **17** Молим вас, пак, браћо, чувајте се од оних који чине распре и раздоре на штету науке коју ви научисте, и уклоните се од њих; **18** Јер такви не служе Господу нашем Исусу Христу него свом трбуху, и благим речима и благословима прелашћују срца

20 А Бог мира да сатре сотону под ноге ваше скоро. Благодат Господа нашег Исуса Христа с вами. Амин. **21** Поздравља вас Тимотије, помоћник мој, и Лукије и Јасон и Сосипатар, рођаци моји. **22** Поздрављам вас и ја Тертије, који написах ову посланицу у Господу. **23** Поздравља вас Гај, домаћин мој и целе цркве. Поздравља вас Ераст, благајник градски, и брат Кварт. **24** Благодат Господа нашег Исуса Христа са свима вама. Амин. **25** А ономе који вас може утврдити по јеванђељу мом и проповедању Исуса Христа, по откривењу тајне која је била сакривена од постања света, (*aiōnios g166*) **26** А сад се јавила и обназила кроз писма пророчка, по заповести вечног Бога, за послушање вере међу свима незнабоћима, (*aiōnios g166*) **27** Једином премудром Богу, кроз Исуса Христа, слава вавек. Амин. (*aiōn g165*)

1 Коринћанима

Бог мудрост овог света у лудост? (aiōn g165)

21 Јер будући да у премудрости Божијој

1 Од Павла вољом Божијом позваног апостола Иисуса Христу, и од Состена брата, 2 Цркви Божијој која је у Коринту, освећенима у Христу Иисусу, позванима светима, са свима који призывају име Господа нашег Иисуса Христа на сваком месту и њиховом и нашем: 3 Благодат вам и мир од Бога Оца нашег и Господа Иисуса Христа. 4 Захваљујем свагда Богу свом за вас што вам је дана благодат Божија у Христу и слабост је Божија јача од људи. Тако да немате недостатка ни у једном дару, ви који чекате откривења Господа нашег Иисуса Христа, 8 Који ће вас и утврдити до самог краја да будете прави на дан Господа нашег Иисуса Христа. 9 Веран је Бог који вас именом Господа нашег Иисуса Христа да сви једно говорите, и да не буду међу вама распре, него да будете утврђени у једном разуму и у једној мисли. 11 Јер сам чуо за вас, браћо моја, од Хлојиних домаћњих да су свађе међу вама, 12 А то кажем да један од вас говори: Ја сам Павлов; а други: Ја сам Аполов; а трећи: Ја сам Кифин; а четврти: Ја сам Христов. 13 Еда ли се Христос раздели? Еда ли се Павле разапе за вас? Или се у име Павлово крстисте? 14 Хвала Богу што ја ниједног од вас не крстих осим Криспа и Гаја; 15 Да не рече ко да у своје име крстих. 16 А крстих и Стефанин дом: даље не знам јесам ли кога другог крстио. 17 Јер Христос не посла мене да крстим, него да проповедам јеванђеље, не премудрим речима, да не изгуби силу крст Христов. 18 Јер је реч крстова лудост онима који гину; а нама је који се спасавамо сила Божија. 19 Јер је писано: Погубићу премудрост премудрих, и разум разумних одбацићу. 20 Где је премудри? Где је књижевник? Где је препирач овог века? Не претвори ли

не позна свет премудрошћу Бога, била је Божија воља да лудошћу поучења спасе оне који верују. 22 Јер и Јевреји знake ишту, и Грци премудрости траже. 23 А ми проповедамо Христа разапетог, Јеврејима, Господа нашег Иисуса Христа на сваком месту дакле, саблазан а Грцима безумље; 24 Онима пак који су позвани, и Јеврејима и Грцима, Христа, Божију силу и Божију премудрост. 25 Јер је лудост Божија мудрија од људи, пред светом оно изабра Бог да посрами премудре; и што је слабо пред светом оно изабра Бог да посрами јако; 28 И што неплеменито пред светом и уништено изабра Бог, и што није, да уништи оно што позва у заједницу Сина свог Иисуса Христа, јесте, 29 Да се не похвали ниједно тело пред Богом. 30 Из ког сте ви у Христу Иисусу, који нам поста премудрост од Бога и правда и освећење и избављење. 31 Да (као што се пише) ко се хвали, Господом да се хвали.

2 И ја дошао к вама, браћо, не дођох с високом речи или премудрости да вам јављам сведочанство Божије. 2 Јер нисам мислио да знам шта међу вама осим Иисуса Христа, и то распетог. 3 И ја бејах међу вама у слабости, и у страху и у великом дрхтању. 4 И реч моја, и поучење моје не беше у надговорљивим речима људске премудрости, него у доказивању Духа и силе. 5 Да вера ваша не буде у мудрости људској него у сили Божијој. 6 Али премудрост говоримо која је у савршенима, а не премудрост века овог ни кнезова века овог који пролазе. (aiōn g165) 7 Него говоримо премудрост Божију у тајности сакривену, коју одреди Бог пре света за славу нашу; (aiōn g165) 8 Које ниједан од кнезова века овог не позна; јер да су је познали, не би Господа славе разапели. (aiōn g165) 9 Него као што је писано: Шта око не виде, и ухо не

чу, и у срце човеку не дође, оно уговори открыти, и свако дело показаће огањ као Бог онима, који Га љубе. **10** А нама је Бог што јесте. **14** И ако остане чије дело што открио Духом својим; јер Дух све испитује, је назидао, примиће плату. **15** А чије дело и дубине Божије. **11** Јер ко од људи зна шта изгори, отићи ће у штету: а сам ће се спаси је у човеку осим духа човечијег који живи тако као кроз огањ. **16** Не знate ли да сте ви у њему? Тако и у Богу шта је нико не зна црква Божија, и Дух Божји живи у вама? **17** осим Духа Божијег. **12** А ми не примисмо Ако поквари ко цркву Божију, поквариће духа овог света, него Духа који је из Бога, њега Бог: јер је црква Божија света, а то сте да знамо шта нам је даровано од Бога; **13** ви. **18** Нико нека се не вара: ако ко међу Које и говоримо не речима што је научила **вама** мисли да је мудар на овом свету, нека човечија премудрост, него шта учи Дух буде луд да буде мудар. (*aiōn g165*) **19** Јер је Свети; и духовне ствари духовно радимо. **14** премудрост овог света лудост пред Богом, А телесни човек не разуме шта је од Духа јер је писано: Хвата премудре у њиховом Божијег; јер му се чини лудост и не може да лукавству. **20** И опет: Господ зна помисли разуме, јер треба духовно да се разгледа. **15** мудрих да су ништа. **21** Зато нико да се не Духовни пак све разгледа, а њега самог нико хвали човеком, јер је све ваше. **22** Био Павле, не разгледа. **16** Јер ко позна ум Господњи да или Аполо, или Кифа, или свет, или живот Га поучи? А ми ум Христов имамо. или смрт, или садашње, или будуће: све је ваше; **23** А ви сте Христови, а Христос Божји.

3 И ја, браћо, не могох с вами говорити као с духовними него као с телесними, **4** Тако да нас држе људи као слуге Христове као с малом децом у Христу. **2** Млеком вас напојих а не јелом, јер још не могасте, и ни се не тражи више ништа, него да се ко веран сад још не можете, **3** Јер сте још телесни. Јер нађе. **3** А ја мало марим што ме судите ви где су међу вами зависи и свађе и неслоге, или човечији дан; а ни сам себе не судим. **4** нисте ли телесни, и не живите ли по човеку? Јер не знам ништа на себи; но зато нисам **4** Јер кад говори ко: Ја сам Павлов; а други: Ја оправдан, али Онај који мене суди Господ је. сам Аполов; нисте ли телесни? **5** Ко је дакле **5** Зато не судите ништа пре времена, докле Павле а ко ли Аполо до само слуге кроз које Господ не дође, који ће изнети на видело веровасте, као што и сваком Господ даде? **6** што је сакривено у тами и објавиће савете Ја посадих, Аполо зали, а Бог даде те узрасте. срдачне и тада ће похвала бити сваком од **7** Тако нити је онај шта који сади, ни онај Бога. **6** А ово, браћо моја, приговорих себи и који залива, него Бог који даје те расте. **8** Аполу вас ради, да се од нас научите да не А онај који сади и који залива једнаки су; мислите за себе више него што је написано, и сваки ће примити своју плату по свом и да се кога ради не надимате један на труду. **9** Јер ми смо Богу помагачи, а ви другог. **7** Јер ко тебе повишује? Шта ли имаш сте Божија њива, Божија грађевина. **10** По што ниси примио? А ако си примио, што благодати Божијој која ми је дана, ја као се хвалиш као да ниси примио? **8** Ето сте премудри неимар поставих темељ, а други сити, ето се обогатисте, без нас царујете. О зида у висину; али сваки нека гледа како да бисте царовали, да бисмо и ми с вами зида. **11** Јер темеља другог нико не може царовали! **9** Јер мислим да Бог нас апостоле поставити осим оног који је постављен, који најстражње постави, као оне који су на је Исус Христос. **12** Ако ли ко зида на овом смрт осуђени; јер бисмо гледање и свету темељу, злато, сребро, драго камење, дрва, и анђелима и људима. **10** Ми смо будале сено, сламу, **13** Сваког ће дело изаћи на Христа ради, а ви сте мудри у Христу; ми видело; јер ће дан показати, јер ће се огњем слаби, а ви јаки; ви славни, а ми срамотни.

11 До овог часа и гладујемо, и трпимо жеђ, идолопоклонике; јер бисте морали изићи из и голотињу, и муке и потуцамо се, **12** И света. **11** А сад вам писах да се не мешате ако трудимо се радећи својим рукама. Кад нас који који се брат зове, постане курвар, или псују, благосиљамо; кад нас гоне трпимо; тврдица, или идолопоклоник, или кавгација, **13** Кад хуле на нас, молимо; постасмо као или пијаница, или хајдук; с таквима да и не сметлиште света, по коме сви газе досад. једете. **12** Јер шта је мени стало да судим оне **14** Не пишем ја ово да посрамим вас, него који су напољу? Не судите ли ви оне који су вас учим као своју љубазну децу. **15** Јер унутра? **13** А оне који су напољу судиће Бог. ако имате и триста учитеља у Христу, али Извадите злога између себе.

немате много отаца. Јер вас ја у Христу Исусу родих јеванђељем. **16** Него вас молим, угледајте се на мене као и ја на Христа. **17** Зато послах к вама Тимотија, који ми је син љубазни и верни у Господу; он ће вам опоменути путеве моје који су у Христу Исусу, као што свуда и у свакој цркви учим. **18** Неки се надуше као да ја нећу доћи к вама. **19** Али ћу вам доћи скоро, ако Бог да, и нећу гледати на речи оних што су се надули, него на силу. **20** Јер царство Божије није у речи него у сили. **21** Шта хоћете? Да дођем к вама с прутом или с љубави и духом кротости?

5 Врло се гласи да је курварство међу вами, и такво курварство какво се ни међу незнабощима не чује, да некаквима има жену очеву. **2** И ви се још надимате, место да плачете, да се извади између вас онај који је учинио то дело. **3** Јер ја, који ако нисам код вас телом, али духом ту живим, већ одсудих као да сам тамо, да се онај који је то тако учинио, **4** У име Господа нашег Исуса Христа кад се саберете ви и мој дух, са силом Господа нашег Исуса Христа, **5** Да се онај преда сотони на мучење тела, да би се дух спасао у дан Господа нашег Исуса Христа. **6** Није добра хвала ваша. Не знate ли да мало квасца све тесто укусели? **7** Очистите dakле стари квасац, да будете ново тесто, као што сте пресни; јер и пасха наша закла се за нас, Христос. **8** Зато да празнујемо не у старом квасцу, ни у квасцу пакости и лукавства, него у пресном хлебу чистоте и истине. **9** Писах вам у посланици да се не мешате с курварима; **10** И то ја не рекох за курваре овог света, или тврдице или

6 Сме ли који од вас, кад има тужбу на другог, ићи на суд неправеднима, а не светима? **2** Не знate ли да ће свети судити свету? Кад ћете dakле ви свету судити нисте ли вредни судити мањим стварима? **3** Не знate ли да ћемо анђелима судити, а камоли стварима овог света? **4** А ви кад имате тужбе за ствари овог света, узмете за судије оне које у цркви не броји нико ни у шта! **5** На срамоту вашу говорим: зар нема међу вами ниједног мудрог који може расудити међу браћом својом? **6** Него се брат с братом суди, и то пред невернима! **7** И то је већ врло срамно за вас да имате тужбе међу собом. Зашто радије не трпите неправду? Зашто радије не прегорите штету? **8** Него ви сами чините неправду и штету, па још браћи! **9** Или не знate да неправедници неће наследити царство Божије? Не варажте се: ни курвари, ни идолопоклонци, ни прељубочинци, ни аџувани, ни мужеложници, **10** Ни лупежи, ни лакомци, ни пијанице, ни кавгације, ни хајдуци, царство Божије неће наследити. **11** И овакви бејасте неки; него се оправсте и посветисте и оправдастте именом Господа нашег Исуса Христа и Духом Бога нашег. **12** Све ми је слободно, али није све на корист; све ми је слободно, али нећу да шта овлада мноме. **13** Јела су за трбух, и трбух је за јела; али ће Бог и ова и оног покварити. А тело није за курварство, него за Господа, и Господ за тело. **14** А Бог и Господа подиже, и нас ће подићи силом својом. **15** Не знate ли да су телеса ваша уди Христови? Хоћу ли dakле узети уде Христове и од њих начинити уде курвине? Боже сачувай! **16** Или не знate да ко

се с курвом свеже једно тело с њом постане? дозва Господ Бог. **16** Јер шта знаш, жено, да Јер, рече, биће двоје једно тело. **17** А ко се ако мужа спасеш? Или шта знаш, мужу, да Господа држи један је дух с Господом. **18** ако жену спасеш? **17** Само као што је Бог Бежите од курварства; јер сваки грех који разделио свакоме, и као што је сваког позвао човек чини осим тела је; а који се курва Господ онако нека живи. И тако заповедам он греши свом телу. **19** Или не знате да су по свим црквама. **18** Је ли ко позват обрезан, телеса ваша црква Светог Духа који живи у нека се не гради необрзан; ако ли је ко вами, ког имате од Бога, и нисте своји? **20** позват необрзан, нека се не обрезује. **19** Јер сте купљени скupo. Прославите дакле Обрезање је ништа, и необрзанање је ништа; Бога у телесима својим и у душама својим, него држање заповести Божијих. **20** Сваки што је Божије.

7 А за оно што ми писасте: добро је човеку да се не дохвата до жене: **2** Али због курварства сваки да има своју жену, и свака жена да има свог мужа; **3** Муж да чини жени дужну љубав, тако и жена мужу. **4** Жена није господар од свог тела, него муж; тако и муж није господар од свог тела, него жена. **5** Не забрањујте се једно од другог, већ ако у договору за време, да се постите и молите Богу; и опет да се састанете, да вас сотона не искуша вашим неуздржањем. **6** Али ово говорим по свету а не по заповести; **7** Јер хоћу да сви људи буду као и ја; али сваки има свој дар од Бога: овај дакле овако, а онај онако. **8** А неожењеним и удовицама велим: добро им је ако остану као и ја што сам. **9** Ако ли се не уздрже, нека се жене и удају; јер је боље женити се неголи упаљивати се. **10** А ожењеним заповедам, не ја него Господ, да се жена од мужа не раздава. **11** (Ако се се пак и раздвоји, да се више не удаје, или да се помири са својим мужем); и муж да не пушта жену. **12** А осталима говорим ја а не Господ: ако који брат има жену некрштену и она се приволи живети с њим, да је не оставља. **13** И жена ако има мужа некрштеног и он се приволи живети с њом, да га не оставља. **14** Јер се посвети муж некрштен женом крштеном, и посвети се жена некрштена од мужа крштеног; јер иначе деца ваша била би нечиста, а сад су света. **15** Ако ли се некрштени раздаваја, нека се раздвоји; јер се брат или сестра у таквом догађају не зароби; јер нас на мир нека остане у оном звању у коме је позван. **21** Јеси ли позван роб, не брини се; него ако и можеш свој бити, још радије буди. **22** Јер који је позван у Господу роб, слободњак је Господњи, тако и који је позван слободњак, роб је Христов. **23** Купљени сте скupo, не будите робови људима. **24** Сваки, браћо, у чему је ко позван у оном нека остане пред Господом. **25** А за девојке немам заповести Господње, него дајем савет, као који сам помилован од Господа, да будем веран. **26** Мислим дакле ово да ће бити добро за садашњу невољу да је човеку добро тако бити. **27** Јеси ли се привезао за жену, не тражи да се разрешиш; јеси ли се одрешио од жене, не тражи жене. **28** А ако ли се и ожениш, ниси сагрешио; и девојка ако се уда, није сагрешила: али ће имати такви невоље телесне; а ја вас жалим. **29** А ово говорим, браћо, јер је остало време прекраћено, да ће и они који имају жене бити као они који немају; **30** И који плачу као који не плачу; и који се радују као који се не радују; и који купују као који немају; **31** И који овај свет употребљавају као да га не употребљавају: јер пролази обличје овог света. **32** А ја хоћу да сте ви безбржни. Ко је неожењен брине се за Господње, како ће угодити Господу; **33** А који је ожењен брине се за светско, како ће угодити жени. Друго је жена, а друго је девојка. **34** Која је неудата брине се за Господње, како ће угодити Господу, да буде света и телом и духом; а која је удата брине се за светско, како ће угодити мужу. **35** А ово говорим на корист вама самим, не да вам наметнем замку на врат, него за лепу

и пристојну службу Господу без сметње. **9** Нисам ли ја апостол? Нисам ли сам свој? **36** Ако ли пак ко мисли да је срамота за његову девојку кад остане уседелица, и не нашег? Нисте ли ви дело моје у Господу? може другачије бити, нека чини шта хоће, **2** Ако другима и нисам апостол, али вама не греши ако се уда. **37** А који стоји тврдо у јесам, јер сте ви печат мог апостолства срцу, и нема невоље, а има власт над својом у Господу. **3** Мој одговор онима који ме вољом, и ово је расудио у срцу свом да успитају ово је: **4** Еда ли немамо власти задржи девојку, добро чини. **38** Тако и онај јести и пити? **5** Еда ли немамо власти сестру који удаје своју девојку добро чини; али који жену водити, као и остали апостоли, и браћа не удаје боље чини. **39** Жена је привезана Господња, и Кифа? **6** Или један ја и Варнава законом докле јој год живи муж; а ако јој немамо власти ово чинити? **7** Ко војује кад умре муж, слободна је за кога хоће да се оном трошку? Или ко сади виноград и уда, само у Господу. **40** Али је блаженија ако од родова његових да не једе? Или ко пасе остане тако по мом савету; јер мислим да и стадо и од млека стада да не једе? **8** Еда ли ја имам Духа Божијег.

8 А за месо што је клато идолима знамо, јер сви разум имамо. Разум, дакле, надима, а љубав поправља. **2** Ако ли ко мисли да шта зна, не зна још ништа као што треба знати. **3** А ако ко љуби Бога, Бог га је научио. **4** А за јело идолских жртава, знамо да идол није ништа на свету, и да нема другог Бога осим једног. **5** Јер ако и има који се богови зову, или на небу или на земљи, као што има много богова и много господа: **6** Али ми имамо само једног Бога Оца, од ког је све, и ми у Њему, и једног Господа Исуса Христа, кроз ког је све, и ми кроза Њ. **7** Али нема свако разума; јер неки који још и сад мисле да су идоли нешто, као идолске жртве једу, и савест њихова, слаба будући, погани се. **8** Али јело нас не поставља пред Богом: јер нити ћemo бити већи ако једемо, ни мањи ако не једемо. **9** Али се чувајте да како ова слобода ваша не постане спотицање слабима. **10** Јер ако тебе, који имаш разум, види ко у идолској цркви где седиш за трпезом, неће ли његова савест, слаба будући, ослободити се да једе идолске жртве? **11** И с твог разума погинуће слаби брат, за ког Христос умре. **12** Тако кад се грешите о браћу, и бијете њихову слабу савест, о Христа се грешите. **13** Зато, ако јело саблажњава брата мог, нећу јести меса довека, да не саблазним брата свог. (αἰσθ g165)

Не видех ли ја Исуса Христа, Господа нашег? Нисте ли ви дело моје у Господу? **2** Ако другима и нисам апостол, али вама не греши ако се уда. **3** Мој одговор онима који ме вољом, и ово је расудио у срцу свом да успитају ово је: **4** Еда ли немамо власти задржи девојку, добро чини. **5** Еда ли немамо власти сестру који удаје своју девојку добро чини; али који жену водити, као и остали апостоли, и браћа не удаје боље чини. **6** Или један ја и Варнава законом докле јој год живи муж; а ако јој немамо власти ово чинити? **7** Ко војује кад умре муж, слободна је за кога хоће да се оном трошку? Или ко сади виноград и уда, само у Господу. **8** Еда ли ја имам Духа Божијег?

о своем трошку? Или ко сади виноград и од родова његових да не једе? Или ко пасе стадо и од млека стада да не једе? **8** Еда ли ово говорим по човеку? Не говори ли ово и закон? **9** Јер је у Мојсијевом закону написано: Да не завежеш уста волу који врше. Еда ли се Бог брине за волове? **10** Или јамачно говори за нас? Јер се за нас написа: Који оре треба у надању да оре; и који врше у надању да ће добити од оног што врше. **11** Када ми вама духовна сејасмо, је ли то шта велико ако ми вами телесна пожњемо? **12** Кад се други мешају у вашу власт, а камоли не би ми? Али не учинисмо по власти овој него све трпимо да не учинимо какву сметњу јеванђељу Христовом. **13** Не знate ли да они који чине свету службу од светиње се хране? И који олтару служе с олтаром деле? **14** Тако и Господ заповеди да они који јеванђеље проповедају од јеванђеља живе. **15** А ја то ниједно не учиних. И не пишем ово да тако буде за мене; јер бих волео умрети него да ко славу моју уништи. **16** Јер ако проповедам јеванђеље, нема ми хвале: јер ми је за невољу; и тешко мени ако јеванђеља не проповедам. **17** Ако дакле ово чиним од своје воље, плату имам; а ако ли чиним за невољу, служба ми је предата. **18** Каква ми је дакле плата? Да проповедајући јеванђеље учиним без плате јеванђеље Христово, да не чиним по својој власти у проповедању јеванђеља. **19** Јер премда сам слободан од свих, свима себе учиних робом, да их више придобијем. **20** Јеврејима сам био као Јеврејин да Јевреје придобијем; онима који су под законом

био сам као под законом, да придобијем можете поднети. **14** Зато, љубазна браћо оне који су под законом; **21** Онима који су моја, бежите од идолопоклонства. **15** Као без закона био сам као без закона, премда мудрима говорим; судите ви шта говорим. нисам Богу без закона него сам у закону **16** Чаша благослова коју благосиљамо није ли Христовом, да придобијем оне који су без заједнице крви Христове? Хлеб који ломимо закона. **22** Слабима био сам као слаб, да није ли заједница тела Христовог? **17** Јер слабе придобијем; свима сам био све, да смо један хлеб, једно тело многи; јер сви у какогод спасем кога. **23** А ово чиним за једном хлебу имамо заједницу. **18** Гледајте јеванђеље, да бих имао део у њему. **24** Не Израиља по телу: који једу жртве нису ли знate ли да они што трче на трку, сви трче, а заједничари олтара? **19** Шта дакле говорим? један добије дар? Тако трчите да добијете. **25** Да је идол шта? Или идолска жртва да је шта? Сваки пак који се бори од свега се уздржава: **20** Није; него шта жртвују незнабоши, да они дакле да добију распадљив венац, а ми ћаволима жртвују, а не Богу; а ја нећу да сте нераспадљив. **26** Ја дакле тако трчим, не као ви заједничари са ћаволима. **21** Не можете на непоуздано; тако се борим, не као онај пити чаше Господње и чаше ћаволске; не који бије ветар; **27** Него морим тело своје и можете имати заједницу у трпези Господњој трудим да како сам другима проповедајући и у трпези ћаволској. **22** Или да пркосимо избачен не будем.

10 Али нећу вам затајити, браћо, да очеви наши сви под облаком бише, и сви кроз море прођоше; **2** И сви се у Мојсија крстише у облаку и мору; **3** И сви једно јело духовно једоше; **4** И сви једно пиће духовно пише; јер пијају од духовне стене која ићаше за њима: а стена беше Христос. **5** Али многи од њих не беху по Божијој вољи, јер бише побијени у пустини. **6** А ово бише угледи нама, да ми не желимо зала, као и они што желеше. **7** Нити бивајте идолопоклонци, као неки од њих, као што стоји написано: Седоше људи да једу и да пију, и усташе да играју. **8** Нити да се курвамо, као неки од њих што се курваше, и паде их у један дан двадесет и три хиљаде. **9** Нити да кушамо Христа, као што неки од њих кушаше, и од змија изгибоше. **10** Нити да вичемо на Бога, као неки од њих што викаше, и изгибоше од крвника. **11** Ово се пак све догађаше угледи њима, а написа се за науку нама, на које последак света дође. (aiōn g165) **12** Јер који мисли да стоји нека се чува да не падне. **13** Друго искушење не дође на вас осим човечијег; али је веран Бог који вас неће пустити да се искушате већма него што можете, него ће учинити с искушењем и крај, да што вам предадох. **3** Али хоћу да знate да

ми је слободно, али није све на корист; све ми је слободно, али све не иде на добро. **24** Нико да не гледа шта је његово, него сваки да гледа шта је другог. **25** Све што се продаје на месарници, једите, и ништа не испитујте савести ради; **26** Јер је Господња земља и шта је на њој. **27** Ако ли вас ко од неверника позове, и хоћете ићи, једите све што се пред вас донесе, и не премиšљајте ништа савести ради. **28** Ако ли вам пак ко рече: Ово је идолска жртва, не једите ради оног који вам каже, и ради савести; јер је Господња земља и шта је на њој. **29** Али не говорим за савест твоју, него другог; јер зашто да моју слободу суди савест другог? **30** Ако ја с благодаћу уживам, зашто да се хули на мене за оно за шта ја захваљујем? **31** Ако дакле једете, ако ли пијете, ако ли шта друго чините, све на славу Божију чините. **32** Не будите на саблазан ни Јеврејима, ни Грцима, ни цркви Божијој, **33** Кao што ја у свачему свима угађам, не тражећи своје користи него многих, да се спасу.

11 Угледајте се на мене, као и ја на Христа. **2** Хвалим вас пак, браћо, што све моје памтите и држите заповести као

је свакоме мужу глава Христос; а муж је **26** Јер кад год једете овај хлеб и чашу ову глава жени; а Бог је глава Христу. **4** Сваки пијете, смрт Господњу обзнањујете, докле не муж који се с покривеном главом моли дође. **27** Тако који недостојно једе овај хлеб Богу или пророкује, срамоти главу своју. **5** или пије чашу Господњу, крив је телу и крви И свака жена које се гологлава моли Богу Господњој. **28** Али човек да испитује себе, па или пророкује, срамоти главу своју; јер је онда од хлеба да једе и од чаше да пије; **29** свеједно као да је обријана. **6** Ако се, дакле, Јер који недостојно једе и пије, суд себи једе не покрива жена, нека се стриже; ако ли и пије, не разликујући тела Господњег. **30** је ружно жени стрижи се или бријати се, Зато су међу вама многи слаби и болесни, и нека се покрива. **7** Али муж да не покрива довољно их спавају. **31** Јер кад бисмо себе главу, јер је обличје и слава Божија; а жена расуђивали, не бисмо осуђени били. **32** Али је слава мужевља. **8** Јер није муж од жене кад смо суђени, наказује нас Господ, да се него жена од мужа. **9** Јер муж није саздан не осудимо са светом. **33** Зато, браћо моја, жене ради него жена мужа ради. **10** Зато кад се састајете да једете, ишчекујте један жена треба да има власт на глави, анђела другог. **34** Ако ли је ко гладан, нека једе код ради. **11** Али нити је муж без жене ни жена куће, да се на грех не састајете. А за остало без мужа у Господу. **12** Јер како је жена од уредићу кад дођем.

мужа, тако је и муж из жене; а све је од Бога. **13** Сами међу собом судите је ли лепо да се жена гологлава моли Богу? **14** Или не учили вас и сама природа да је мужу срамота ако гаји дугачку косу; **15** А жени је слава ако гаји дугачку косу? Јер јој је коса дана место покривала. **16** Ако ли је ко свадљив, ми такав обичај немамо, нити цркве Божије. **17** Али ово заповедајући не хвалим да се не на боље него на горе сабирате. **18** Прво дакле кад се сабирате у цркву, чујем да имају распре међу вама, и нешто верујем од овог. **19** Јер треба и јереси да буду међу вама, да се покажу поштени који су међу вама. **20** А кад се скупите на једно место, не једе се вечера Господња. **21** Јер сваки своју вечеру узме најпре и једе, и тако један гладује а други се опија. **22** Еда ли дакле немате кућа да једете и пијете? Или не марите за цркву Божију, и срамотите оне који немају? Шта ћу вам рећи? Хоћу ли вас похвалити за то? Нећу. **23** Јер ја примих од Господа шта вам и предадох, да Господ Исус ону ноћ у коју биваше предан узе хлеб. **24** И захваливши преломи и рече: Узмите, једите, ово је тело моје које се за вас ломи; ово чините мени за спомен. **25** Тако и чашу, по вечери, говорећи: Ова је чаша нови завет у мојој крви; ово чините, кад год пијете, мени за спомен.

12 **A** за духовне дарове нећу вам, браћо, затајити. **2** Знате да, кад бејасте незнабошки, идосте к идолима безгласним, како вас вођаху. **3** Зато вам дајем на знање да нико ко духом Божијим говори неће рећи: Анатемате Исуса; и нико не може Исуса Господом назвати осим Духом Светим. **4** Дарови су различни, али је Дух један. **5** И различне су службе, али је један Господ. **6** И различне су силе, али је један Бог који чини све у свему. **7** А у свакоме се појављује Дух на корист; **8** Јер једном се даје Духом реч премудрости; а другом реч разума по истом Духу; **9** А другом вера, тим истим Духом; а другом дар исцељивања, по том истом Духу; **10** А другом да чини чудеса, а другом пророштво, а другом да разликује духове, а другом различни језици, а другом да казује језике. **11** А ово све чини један и тај исти Дух раздељујући по својој власти свакоме како хоће. **12** Јер као што је тело једно и уде има многе, а сви уди једног тела, премда су многи, једно су тело: тако и Христос. **13** Јер једним духом ми се сви хрстисмо у једно тело, били Јевреји, или Грци, или робови, или сами своји; и сви се једним Духом напојисмо. **14** Јер тело није један уд, него многи. **15** Ако каже нога; ја

нисам рука, нисам од тела; еда ли зато није истини, 7 Све сноси, све верује, свему се од тела? 16 И ако каже ухо; ја нисам око, нада, све трпи. 8 Љубав никад не престаје, нисам од тела; еда ли зато није од тела? Кад а пророштво ако ће и престати, језици ако би све тело било око, где је чувење? 17 А ће умукнути, разума ако ће нестати. 9 Јер кад би све било чувење, где је мирисање? нешто знамо и нешто пророкујемо; 10 А 18 Али Бог постави све уде у телу како је кад дође савршено, онда ће престати шта кога хтео. 19 А кад би сви били један уд, је нешто. 11 Кад ја бејах мало дете као где је тело? 20 Сад су пак многи уди, а дете говорах, као дете мишљах, као дете једно тело. 21 Али око не може рећи руци: размишљах; а кад постадох човек, одбацих Не требаш ми; или опет глава ногама: Не детињство. 12 Тако сад видимо као кроз требате ми. 22 Него још који се уди тела стакло, у загонетки, а онда ћемо лицем к чине да су најслабији најпотребнији су. 23 лицу; сад познајем нешто, а онда ћу познати И који нам се чине да су најсрамотнији као што сам познат. 13 А сад остаје вера, на телу, на оне ударамо највећу част; 24 нада, љубав, ово троје; али је љубав највећа И непоштени наши уди највеће поштење међу њима.

имају; а поштени уди не требају. Али Бог сложи тело и најхућем уду даде највећу част, 25 Да не буде распре у телу, него да се уди једнако брину један за другог. 26 И ако страда један уд, с њим страдају сви уди; а ако ли се један уд слави, с њим се радују сви уди. 27 А ви сте тело Христово, и уди међу собом. 28 И једне дакле постави Бог у цркви прво апостоле, друго пророке, треће учитеље, а потом чудотворце, онда дарове исцеливања, помагања, управљања, различне језике. 29 Еда ли су сви апостоли? Еда ли су сви пророци? Еда ли су сви учитељи? Еда ли су сви чудотворци? 30 Еда ли сви имају дарове исцеливања? Еда ли сви говоре језике? Еда ли сви казују? 31 Старајте се, пак, за веће дарове; па ћу вам још бољи пут показати.

13 Ако језике човечије и анђеоске говорим а љубави немам, онда сам као звono које звони, или прапорац који звечи. 2 И ако имам пророштво и знам све тајне и сва знања, и ако имам сву веру да и горе премештам, а љубави немам, ништа сам. 3 И ако раздам све имање своје, и ако предам тело своје да се сажеже, а љубави немам, ништа ми не помаже. 4 Љубав дуго трпи, милокрвна је; љубав не завиди; љубав се не велича, не надима се, 5 Не чини шта не ваља, не тражи своје, не срди се, не мисли о злу, 6 Не радује се неправди, а радује се

14 Држите се љубави, а старајте се за духовне дарове, а особито да пророкујете. 2 Јер који говори језике, не говори људима него Богу: јер нико не слуша, а он духом говори тајне. 3 А који пророкује говори људима за поправљање и утешу и утврђење. 4 Јер који говори језике себе поправља, а који пророкује цркву поправља. 5 Али ја бих хтео да ви сви говорите језике, а још више да пророкујете: јер је већи онај који пророкује неголи који говори језике, већ ако коказује, да се црква поправља. 6 А сад, браћо, ако дођем к вама језике говорећи, какву ћу корист учинити ако вам не говорим или у откривењу, или у разуму, или у пророштву, или у науци? 7 Као неке ствари бездушне које дају глас, била свирала или гусле, ако различан глас не дају, како ће се разумети шта се свира или гуди? 8 Јер ако труба да неразговетан глас, ко ће се приправити на бој? 9 Тако и ви ако неразумљиву реч кажете језиком, како ће се разумети шта говорите? Јер ћете говорити у ветар. 10 Има на свету Бог зна колико различних гласова, али ниједан није без значења. 11 Ако дакле не знам силу гласа, бићу немац оном коме говорим, и онај који говори биће мени немац. 12 Тако и ви, будући да се старате за духовне дарове, гледајте да будете онима богати који су

на поправљање цркве. **13** Зато, који говори светих. **34** Жене ваше да ћуте у црквама; језиком нека се моли Богу да казује. **14** Јер се њима не допусти да говоре, него да Јер ако се језиком молим Богу, мој се дух слушају, као што и закон говори. **35** Ако ли моли, а ум је мој без плода. **15** Шта ће се хоће чemu да се науче, код куће мужеве своје дакле чинити? Молићу се Богу духом, а нека питају; јер је ружно жени да говори у молићу се и умом; хвалићу Бога духом, а цркви. **36** Еда ли од вас реч Божија изиђе? хвалићу и умом. **16** Јер кад благословиш Или самим вама дође? **37** Ако ко мисли да је духом како ће онај који стоји место простака пророк или духован, нека разуме шта вам рећи "Амин" по твом благослову, кад не пишем, јер су Господње заповести. **38** Ако зна шта говориш? **17** Ти добро захваљујеш, ли ко не разуме, нека не разуме. **39** Зато, али се други не поправља. **18** Хвала Богу браћо моја, старайте се да пророкујете, и не мом што говорим језике већма од свих забрањујте говорити језицима. **40** А све нека вас. **19** Али у цркви волим пет речи умом бива поштено и уредно.

својим рећи, да се и други помогну, него хиљаду речи језиком. **20** Браћо! Не будите деца умом, него пакошћу детињите, а умом будите савршени. **21** У закону пише: Другим језицима и другим уснама говорићу народу овом, и ни тако ме неће послушати, говори Господ. **22** Зато су језици за знак не онима који верују, него који не верују; а пророштво не онима који не верују, него који верују. **23** Ако се дакле скупи црква сва на једно место, и сви узговорите језицима, а дођу и простаци, или неверници, неће ли рећи да сте полуđeli? **24** А ако сви пророкују, и дође какав неверник или простак, буде покаран од свих и суђен од свих. **25** И тако тајне срца његовог бивају јављене, и тако паднувши ничице поклониће се Богу, и казаће да је заиста Бог с вами. **26** Шта ће се дакле чинити, браћо? Кад се сабирате сваки од вас има псалам, има науку, има језик, има откривење, има казивање; а све да бива на поправљање. **27** Ако ко говори језиком, или по двојица, или највише по тројица и то поредом; а један да казује. **28** Ако ли не буде никога да казује, нека ћуте у цркви, а себи нека говори и Богу. **29** А пророци два или три нека говоре, и други нека расуђују. **30** Ако ли се открије шта другом који седи, нека чека док први уђути. **31** Јер можете пророковати сви, један по један, да се сви уче и сви да се теше. **32** И духови пророчки покоравају се пророцима; **33** Јер Бог није Бог буне, него мира, као по свим црквама

15 Али вам напомињем, браћо, јеванђеље, које вам објавих, које и примисте, у коме и стојите. **2** Којим се и спасавате, ако држите како вам објавих; већ ако да узалуд веровасте. **3** Јер вам најпре предадох шта и примих да Христос умре за грехе наше, по писму, **4** И да би укопан, и да уста трећи дан, по писму, **5** И да се јави Кифи, потом једанаесторици апостола; **6** А потом Га видеше једном више од пет стотина браће, од којих многи живе и сад, а неки и помрше; **7** А потом се јави Јакову, па онда свима апостолима; **8** А после свих јави се и мени као каквом недоношчету. **9** Јер ја сам најмлађи међу апостолима, који нисам достојан назвати се апостол, јер гоних цркву Божију. **10** Али по благодати Божијој јесам шта јесам, и благодат Његова што је у мени не оста празна, него се потрудих више од свих њих, али не ја него благодат Божија која је са мном. **11** Био дакле ја или они, тако проповедамо, и тако веровасте. **12** А ако се Христос проповеда да устаде из мртвих, како говоре неки међу вама да нема ваксрсења мртвих? **13** И ако нема ваксрсења мртвих, то ни Христос не уста. **14** А ако Христос не уста, узалуд дакле проповедање наше, а узалуд и вера ваша. **15** А налазимо се и лажни сведоци Божији што сведочимо на Бога да ваксрсе Христа, ког не ваксрсе кад мртви не устају. **16** Јер ако мртви не устају, ни Христос не уста. **17** А ако Христос не уста, узалуд вера

ваша; још сте у гресима својим. **18** Дакле, **41** Друга је слава сунцу, а друга слава месецу, и они који помреше у Христу, изгибоше. и друга слава звездама; јер се звезда од **19** И ако се само у овом животу уздамо у звезде разликује у слави. **42** Тако и васкрсење Христа, најненрећнији смо од свих људи. **20** мртвих: сеје се за распадљивост, а устаје за Али Христос уста из мртвих, и би новина нераспадљивост; **43** Сеје се у срамоти, а устаје онима који умреше. **21** Јер будући да кроз у слави; сеје се у слабости, а устаје у сили; **44** човека би смрт, кроз човека и васкрсење Сеје се тело телесно, а устаје тело духовно. **45** мртвих. **22** Јер како по Адаму сви умиру, тако Има тело телесно, и има тело духовно. **46** ће и по Христу сви оживети. **23** Али сваки Тако је и писано: Први човек Адам постаде у свом реду: новина Христос; а потом они телесном животу, а последњи Адам у духу који вероваше Христу о Његовом доласку; **24** који оживљује. **46** Али духовно тело није Онда крај, кад преда царство Богу и Оцу, и прво, него телесно, па онда духовно. **47** Први кад укине свако поглаварство и сваку власт је човек од земље, земљан; други је човек и силу. **25** Јер Њему ваља царовати докле не Господ с неба. **48** Какав је земљани такви положи све непријатеље своје под ноге своје. су и земљани; и какав је небески такви **26** А последњи ће се непријатељ укинути, су и небески. **49** И како носимо обличје смрт. **27** Јер све покори под ноге Његове. Али земљаног тако ћемо носити и обличје кад вели да је све Њему покорено, показује небеског. **50** А ово говорим, браћо, да тело и се да је осим Оног који Му покори све. **28** крв не могу наследити царство Божије, нити А кад Му све покори, онда ће се и сам Син распадљивост нераспадљивости наслеђује. покорити Оном који Му све покори, да буде **51** Ево вам казујем тајну: јер сви ћемо Бог све у свему. **29** Шта, дакле, чине они који помрети, а сви ћемо се претворити. **52** се крсте мртвих ради? Кад мртви јамачно Уједанпут, у тренућу ока у последњој не устају, што се и крштавају мртвих ради? труби; јер ће затрубити и мртви ће устати **30** И ми, зашто подносимо муке и невоље нераспадљиви, и ми ћемо се претворити. сваки час? **31** Сваки дан умирем, тако ми, **53** Јер ово распадљиво треба да се обуче у браћо, ваше славе, коју имам у Христу Исусу нераспадљивост, и ово смртно да се обуче Господу нашем. **32** Јер ако сам се по човеку у бесмртност. **54** А кад се ово распадљиво борио са зверовима у Ефесу, каква ми је обуче у нераспадљивост и ово се смртно корист ако мртви не устају? Да једемо и обуче у бесмртност, онда ће се збити она пијемо, јер ћемо сутра умрети. **33** Не варајте реч што је написана: Победа пружде смрт. се: зли разговори кваре добре обичаје. **34** **55** Где ти је, смрти, жалац? Где ти је, пакле, Отрезните се једанпут као што треба, и победа? (*Hadēs g86*) **56** А жалац је смрти грех, не грешите; јер неки не знају за Бога, на а сила је греха закон. **57** А Богу хвала који срамоту вама кажем. **35** Али ће вам рећи нам даде победу кроз Господа нашег Исуса ко: Како ће устати мртви? И у каквом ће Христа. **58** Зато, браћо моја љубазна, будите телу доћи? **36** Безумниче! То што сејеш неће тврди, не дајте се помакнути, и напредујте оживети ако не умре. **37** И што сејеш не једнако у делу Господњем знајући да труд сејеш тело које ће бити, него голо зрно, ваш није узалуд пред Господом.

било пшенично или друго како. **38** А Бог му даје тело како хоће, и сваком семену своје тело. **39** Није свако тело једно тело, него је друго тело човечије, а друго скотско, а друго рибље, а друго птичије. **40** И имају телеса небеска и телеса земаљска: али је друга слава небеским, а друга земаљским.

16 А за милостију светима, као што уредих по црквама галатијским онако и ви чините. **2** Сваки први дан недеље нека сваки од вас оставља код себе и скупља колико може, да не бивају збирања кад дођем. **3** А кад дођем, које нађете за вредне

оне ћу с посланицама послати у Јерусалим нека однесу вашу помоћ. **4** А ако буде вредно да и ја идем, поћи ће са мном. **5** А к вама ћу доћи кад прођем Македонију, јер ћу проћи кроз Македонију. **6** А у вас може бити да ћу се забавити, или и зимовати, да ме ви пратите куд пођем. **7** Сад вас у пролажењу нећу видети, а надам се неко време остати код вас, ако Господ допусти. **8** А у Ефесу ћу остати до Тројичина дне; **9** Јер ми се отворише велика и богата врата, и противника има много. **10** А ако дође Тимотије, гледајте да буде код вас без страха; јер он ради дело Господње као и ја. **11** Да га нико, дакле, не презре, него га испратите с миром да дође к мени; јер га чекам с браћом. **12** А за брата Апола, много га молих да дође к вама с браћом: и никако не беше му воља да сад дође; али ће доћи кад имадбуде кад. **13** Пазите, стојте у вери, мушки се држите, утврђујте се. **14** Све да вам бива у љубави. **15** Молим вас, пак, браћо, знate дом Стефанин да је новина од Ахaje, и на служење светима одреди се; **16** Да сте и ви покорни таквима, и свакоме који помаже и труди се. **17** Али се обрадовах доласку Стефанином и Фортунатовом и Ахажиковом, јер ми они надокнадише што сам био без вас; **18** Јер умирише дух мој и ваш. Препознајте, дакле, такве. **19** Поздрављају вас цркве азијске. Поздрављају вас у Господу много Акила и Прискила с домашњом својом црквом. **20** Поздрављају вас браћа сва. Поздравите један другог целивом светим. **21** Поздрављам вас ја, Павле својом руком. **22** Ако ко не љуби Господа Исуsa Христa да буде проклет, маран ата. **23** Благодат Господа нашег Исуsa Христa с вама; **24** И љубав моја са свима вама у Христу Иисусу. Амин.

2 Коринћанима

1 Од Павла, апостола Иисуса Христова по вољи веран, те реч наша к вама не би да и не. **19** Божијој и брата Тимотија цркви Божијој Јер Син Божији Иисус Христос, ког ми вама у Коринту, са свима светима који су у свој Ахеји: **2** Благодат вам и мир од Бога Оца да и не, него у Њему би да. **20** Јер колико је нашег, и Господа Иисуса Христова. **3** Благословен обећања Божијих, у Њему су да, и у Њему Бог и Отац Господа нашег Иисуса Христа, амин, Богу на славу кроз нас. **21** А Бог је који Отац милости и Бог сваке утеше, **4** Који нас нас утврди с вама у Христу, и помаза нас, утешава у свакој невољи нашој, да бисмо **22** Који нас и запечати, и даде залог Духа у могли утешити оне који су у свакој невољи срца наша. **23** А ја за сведока Бога призивам утешком којом нас саме Бог утешава. **5** Јер на своју душу да штедећи вас не дођох више како се страдања Христова умножавају на у Коринт. **24** Не као да ми владамо вером нами тако се и утеша наша умножава кроз вашом, него смо помагачи ваше радости; јер Христа. **6** Ако ли смо, пак, у невољи, за вашу у вери стојите.

је утешу и спасење, које постаје у трпљењу тих истих страдања која и ми подносимо. **7** И надање наше тврдо је за вас. Ако ли се утешавамо, за вашу је утешу и спасење, знајући да као што сте заједничари у нашем страдању тако и у утеси. **8** Јер вам нећемо, браћо, затајити невољу нашу која нам се догоди у Азији кад нам је било претешко и преко силе тако да се нисмо надали ни живети; **9** Него сами у себи расудисмо да нам вља помрети, да се већ не уздасмо у себе него у Бога који подиже мртве. **10** Који нас је од толике смрти избавио, и избавља; и у Њега се уздамо да ће нас и још избавити, **11** С помоћу и ваше молитве за нас; да многи људи многу хвалу дају Богу за даре који су нама дати вас ради. **12** Јер је наша слава ово: сведочанство савести наше да смо у простоти и чистоти Божијој, а не у мудrosti телесној него по благодати Божијој живели на свету, а особито међу вама. **13** Јер вам друго не пишемо него шта читате и разумевате. А надам се да ћете и до kraja разумети. **14** Као што неки и разуместе да смо вам слава као и ви нама за дан Господа нашег Иисуса Христа. **15** И у овом поуздању хтедох да вам дођем пре, да другу благодат имате; **16** И кроз вас да дођем у Македонију, и опет из Македоније да дођем к вама, и ви да ме пратите у Јудеју. **17** Али кад сам ово хтео, еда ли сам дакле шта непристојно чинио? Или

што се накањујем, да се по телу накањујем, да буде у мене да да, а не не? **18** Али је Бог

2 Ово пак судих у себи да опет не дођем к вама у жалости. **2** Јер ако ја чиним жалост вама, ко је који ће мене веселити осим оног који прима жалост од мене? **3** И писах вам ово исто, да кад дођем не примим жалост на жалост, а за које би вљало да се веселим надајући се на све вас да је моја радост свих вас. **4** Јер од бриге многе и туге срца написах вам с многим сузама, не да бисте се ожалостили него да бисте познали љубав коју имам изобилно к вама. **5** Ако ли је ко мене ражалио, не ражали мене, до неколико, да не отежам свима вама. **6** Јер је довољно токвоме кар овај од многих. **7** Зато ви, наспрот, већма да оправштате и тешите, да такав како не падне у превелику жалост. **8** Зато вас молим, утврдите к њему љубав. **9** Јер вам зато и писах, да познам поштење ваше јесте ли у свачему послушни. **10** А коме ви шта оправстите оном оправштам и ја; јер ја ако шта коме оправстих, оправстих му вас ради место Иисуса Христа, **11** Да нас не превари сотона; јер знамо шта он мисли. **12** А кад дођох у Троаду да проповедам јеванђеље Христово, и отворише ми се врата у Господу, **13** Не имадох мира у духу свом, не нашавши Тита, брата свог; него оправстивши се с њима изиђох у Македонију. **14** Али хвала Богу који свакда нама даје победу у Христу Иисусу, и кроз нас јавља мирис познања свог на

сваком месту. **15** Јер смо ми Христов мириш је Дух онде је слобода. **18** Ми пак сви који Богу и међу онима који се спасавају и који откривеним лицем гледамо славу Господњу, гину: **16** Једнима дакле мириш смртни за преображавамо се у оно исто обличје из смрт, а другима мириш животни за живот. славе у славу, као од Господњег Духа.

И за ово ко је вредан? **17** Јер ми нисмо као многи који нечисто проповедају реч Божију, него из чистоте, и као из Бога, пред Богом, у Христу говоримо.

4 Зато имајући ову службу као што бисмо помиловани, не досађује нам се; **2** Него се одрекосмо тајног срама да не живимо у лукавству, нити да изврћемо реч Божију,

3 Почињемо ли се опет сами хвалити вама? Или требамо као неки препоручене посланице на вас или од вас? **2** Јер сте ви наша посланица написана у срцима нашим, коју познају и читају сви људи; **3** Који сте се показали да сте посланица Христова, коју смо ми служећи написали не мастилом него Духом Бога Живога, не на каменим

савести човечијој пред Богом. **3** Ако ли је пак покривено јеванђеље наше у онима је покривено који гину, **4** У којима бог света овог ослепи разуме неверника, да им не засветли видело јеванђеља славе Христове, који је обличје Бога, који се не види. (aiōn g165) **5** Јер себе не проповедамо него Христа

даскама него на месним даскама срца. **4** А Иисуса Господа, а себе саме ваше слуге Иисуса такво поуздање имамо кроз Христа у Бога, Господа ради. **6** Јер Бог који рече да из таме

5 Не да смо врсни од себе помислiti шта, како од себе, него је наша врсноћа од Бога; **6** на светлост познања славе Божије у лицу Који и учини нас врсним да будемо слуге Иисуса Христа. **7** Али ово благо имамо у новом завету, не по слову него по духу; земљаним судовима, да премноштво силе јер слово убија, а дух оживљује. **7** Ако ли буде од Бога, а не од нас. **8** У свему имамо служба смрти која је у камењу изрезана невоље, али нам се не досађује; збуњени словима, би у слави да синови Израиљеви смо, али не губимо наду; **9** Прогоне нас, не могоше погледати на лице Мојсијево али нисмо остављени; обаљују нас, али не од славе лица његовог која престаје: **8** А гинемо. **10** И једнако носимо на телу смрт камоли неће много већма служба духа бити Господа Иисуса, да се и живот Иисусов на телу у слави? **9** Јер кад је служба осуђења слава, нашем покаже. **11** Јер ми живи једнако се много већма изобилује служба правде у предајемо на смрт за Иисуса, да се и живот слави. **10** Јер и није славно што се прослави Иисусов јави на смртном телу нашем. **12** с ове стране према превеликој слави. **11** Зато дакле смрт влада у нама, а живот у Јер кад је славно оно што престаје, много вами. **13** Имајући пак онај исти дух вере као ће већма бити у слави оно што остаје. што је написано: веровах, зато говорих; ми

12 Имајући дакле такву наду с великим верујемо, зато и говоримо. **14** Знајући да ће слободом радимо; **13** И не као што Мојсије Онај који подиже Иисуса, и нас подигнути меташе покривало на лице своје, да не би с Иисусом, и поставити с вами. **15** Јер је све могли синови Израиљеви гледати свршетак вас ради, да благодат умножена изобилује онога што престаје. **14** Но заслепише помисли хвалама на славу Божију. **16** Зато нам се не њихове; јер до самог овог дана стоји оно досађује; но ако се наш спољашњи човек и покривало неоткривено у читању старог распада, али се унутрашњи обнавља сваки завета, јер у Христу престаје. **15** Него до дан. **17** Јер наша лака садашња брига доноси данас кад се чита Мојсије, покривало на срцу нам вечну и од свега претежнију славу. њиховом стоји. **16** А кад се обратите ка Господу, (aiōnios g166) **18** Нама који не гледамо на ово узеће се покривало. **17** А Господ је Дух: а где што се види, него на оно што се не види; јер

је ово што се види, за време, а оно што се не види, вечно. (αιῶνιος για 166)

5 Јер знамо да кад се земаљска наша кућа тела раскопа, имамо зграду од Бога, кућу нерукотворену, вечну на небесима. (αιῶνιος για 166) 2 Јер за тим уздишемо, жељећи обући се у свој небески стан. 3 И да се обучени, не голи нађемо! 4 Јер будући у овом телу, уздишемо отежали; јер нећемо да се свучемо, него да се преобучемо, да живот пруждере смртно.

5 А Онај који нас за ово исто створи, Бог је, који нам и даде залог Духа. 6 Добре смо, да будемо Њему угодни.

7 Јер по вери у тамницама, у бунама, у трудовима, у живимо, а не по гледању. 8 Али се не бојимо, неспавању, у посту,

и много волимо отићи од тела, и ићи ка у подношењу, у доброти, у Духу светом,

Господу. 9 Зато се и старамо, или улазили у љубави истинитој,

или одлазили, да будемо Њему угодни. сили Божјој, с оружјем правде и надесно и

10 Јер нам се свима ваља јавити на суду налево, 8 Славом и срамотом, кућењем и Христовом, да примимо сваки шта је који у похвалом, као варалице и истинити, 9 Као

телу чинио, или добро или зло; 11 Знајући, незнани и познати, као они који умиру и

дакле, страх Господњи људе саветујемо; а ево смо живи, као накажени, а не уморени,

Богу смо познати, а надамо се да смо и 10 Као жалосни, а који се једнако веселе,

у вашим савестима познати. 12 Јер се не као сиромашни, а који многе обогаћавају,

хвалимо опет пред вами, него вама дајемо као они који ништа немају а све имају. 11

узрок да се хвалите нама, да имате шта Уста наша отворише се к вама, Коринћани,

одговорити онима који се хвале оним шта и срце наше распространи се. 12 Вами није

је споља, а не шта је у срцу. 13 Јер ако се тесно место у нама, али вам је тесно у

одвише хвалимо, Богу се хвалимо; ако ли срцима вашим. 13 А да ми вратите (као деци

смо смерни, вама смо. 14 Јер љубав Божја говорим), распространите се и ви. 14 Не

нагони нас, кад мислим ово: ако један за вуците у туђем јарму неверника; јер шта има

све умре, то дакле сви умреше. 15 Христос правда с безакоњем? Или какву заједницу

за све умре, да они који живе не живе више има видело с тамом? 15 Како ли се слаже

себи, него Онаме који за њих умре и васкрсе. Христос с Велијаром? Или какав удео има

16 Зато и ми одсад никога не познајемо по верни с неверником? 16 Или како се удара

телу; и ако Христа познасмо по телу, али црква Божја с идолима? Јер сте ви цркве

Га сад више не познајемо. 17 Зато, ако је Бога Живога, као што рече Бог: Уселићу се

ко у Христу, нова је твар: старо прође, гле, у њих, и живећу у њима, и бићу им Бог,

све ново постаде. 18 Али је све од Бога, који и они ће бити мој народ. 17 Зато изиђите

помири нас са собом кроз Исуса Христа, између њих и одвојте се, говори Господ, и

и даде нам службу помирења. 19 Јер Бог не дохватајте се до нечистоте, и ја ћу вас

беше у Христу, и свет помири са собом не примити, 18 И бићу вам Отац, и ви ћете

примивши им грехе њихове, и метнувши у бити моји синови и кћери, говори Господ

нас реч помирења. 20 Тако смо ми послани Сведржитељ.

место Христа, као да Бог говори кроз нас;

молимо вас у име Христово помирите се с Богом. 21 Јер Оног који не знаше греха нас ради учини грехом, да ми будемо правда Божја у Њему.

6 Молимо вас, пак, као помагачи да не примите узалуд благодат Божију. 2 Јер

Он говори: У време најбоље послушах те, и у дан спасења помогох ти. Ево сад је

време најбоље, ево сад је дан спасења! 3

Никакво ни у чему не дајете спотицање, да

који нам и даде залог Духа. 6 Добре смо, се као слуге Божије, у трпљењу многом, у

дакле, воље једнако, јер знамо да путујемо невољама, у бедама, у теснотама, 5 У ранама,

у телу, далеко од Господа. 7 Јер по вери у тамницама, у бунама, у трудовима, у

живимо, а не по гледању. 8 Али се не бојимо, неспавању, у посту,

и подношењу, у доброти, у Духу светом,

Господу. 9 Зато се и стaramo, или улазili u ljubavi istinitoj,

ili odlazili, da budemo Njemu ugodni. sili Božjoj, s oružjem pravde i nadesno i

10 Јer nam se svima valja javiti na sudu naлево, 8 Slavom i sramotom, kućeњem i

Hristovom, da primimo svaki šta je koji u poхvalom, kao varaliце i istinitti, 9 Kaо

telu chinio, ili dobro ili зло; 11 Znajući, nznani i poznati, kao oni koji umiru i

dakle, strah Gospodnjih ljudi savetuјem; a evo smo živi, kao nakazeni, a ne umoreni,

Bogu smo poznati, a nadamo se da smo i 10 Kaо jalosni, a koji se jednako vesele,

u vashim savestima poznati. 12 Јer se ne kao sironashni, a koji mnoge obogaćavaju,

xvalimo opet pred vama, nego vama daјemo kao oni koji ništa nemaju a sve imaju. 11

uzrok da se xvalite nama, da imate šta Usta nasa otvorise se k vama, Korinćani,

odgovoriti onima koji se xvale onim šta i srce naše raspstrani se. 12 Vama niјe

je spolja, a ne šta je u srcu. 13 Јer ako se tesno место u namu, aли вам је tesno u

odviše xvalimo, Bogu se xvalimo; ako li srccima vashim. 13 A da mi vratite (kao deci

sмо smerni, vama smo. 14 Јer ljubav Božja govorim), raspstranite se i vi. 14 Ne

nagoni nas, kad mislim ovo: ako jedan za vucite u tuđem jarmu nevernika; jer šta imma

svi umre, to dake sve u mreshe. 15 Hristos pravda s bezakonjem? Ili kakvu zajednicu

za sve umre, da oni koji žive ne žive više imma videlo s tamom? 15 Kako li se slажe

sебi, nego Oname koji za njih umre i vaskrse. Hristos s Velijsarom? Ili kakav udeo imma

16 Zato i mi odсад nikoga ne poznajamemo po verni s nevernikom? 16 Ili kako se udara

telu; i ako Hriста poznamo po telu, ali crkva Božja s idolima? Jer ste vi crkve

Ga sad više ne poznamo. 17 Zato, ako je Bog Živoga, kao što reci Bog: Useliće s se

ko u Hristu, nova je tvar: staro prođe, gle, u njih, i живећu u njima, i biću im Bog,

sve novo postade. 18 Ali je sve od Bog, koji i oni će biti moj narod. 17 Zato izidjite

pomiri nas sa sobom kroz Isusa Hrista, izmedju njih i odvojite se, govori Gospod, i

i dade nam službu pomireњa. 19 Јer Bog ne dohvatajte se do nečistote, i ja ћu vas

beshu u Hristu, i svet pomiri sa sobom ne primiti, 18 I biću vam Otač, i vи ћete

primivshi im grehe njihovе, i metnuvshi u biti moi sinovi i kćeri, govorи Gospod

nas rec pomireњa. 20 Takao smo mi poslani Svedrжiteљ.

место Hriста, kao da Bog govorи kroz nas;

7 Имајући, дакле, оваква обећања, о се, дакле, што се у свему сменити на лубазни! Да очистимо себе од сваке вас.

поганштине тела и духа, и да творимо светињу у страху Божијем. **2** Примите нас, ником не учинисмо нажао, никога не покварисмо, никога не занесосмо. **3** Не говорим на осуђење, јер пре рекох да сте у срцима нашим, да бих с вама и умро и живео. **4** Врло слободно говорим к вама, много се хвалим вама, напунио сам се утеше, изобилан сам радошћу поред свих брига наших. **5** Јер кад дођосмо у Македонију, никакав мир немаше тело наше, него у свему беше у невољи: споља борбе, изнутра страх. **6** Али Бог, који теши понижене, утеши нас доласком Титовим. **7** А не само доласком његовим, него и утешом којом се он утеши за вас казујући вашу жељу, ваше плакање, ваше страдање за мене, тако да се још већма обрадовах. **8** Јер ако сам вас и ражалио посланицом, не кајем се, ако се и бејах раскајао: јер видим да она посланица, ако и за мало, ражали вас. **9** Али се сад радујем, не што бисте жалосни, него што се ожалостисте на покајање: јер се ожалостисте по Богу, да од нас ни у чему не штетујете. **10** Јер жалост која је по Богу доноси за спасење покајање, за које се никада не каје; а жалост овог света смрт доноси. **11** Јер, гле, ово само што се по Богу ожалостисте, колико учини стaraњe међу вама? Какво правдање, какву неповољност, каквак страх, какву жељу, какву ревност, какву освету? У свему показасте се да сте чисти у делу. **12** Јер ако вам и писах, не овог ради који је скривио, нити оног ради коме је криво учињено, него да се покаже међу вама стaraњe наше за вас пред Богом. **13** Зато се утешисмо утешом вашом; а још се већма обрадовасмо радости Титовој, јер ви сви умиристе дух његов. **14** Јер што сам му се за вас похвалио, нисам се посрамио; него како је све истина што говорисмо вама, тако и похвала наша к Титу истинита би. **15** И срце је његово пуно љубави к вама кад се опомиње послушања свих вас, како сте га са страхом и дрхтањем примили. **16** Радујем

8 Дајемо вам пак на знање, браћо, благодат Божију која је дана у црквама македонским, **2** Да у многом кушању невоља сувишак радости њихове и пухо сиромаштво њихово изобилова у богатству простоте њихове. **3** Јер по могућству њиховом (ја сам сведок) и преко могућства добровољни беху, **4** И с многим молењем молише нас да примимо благодат и заједницу службе к светима. **5** И не као што се надасмо него најпре себе предаше Господу и нама, по воли Божјој, **6** Да ми умолисмо Тита да као што је почeo онако и сврши и међу вами благодат ову. **7** А ви како сте у свему изобилни, у вери, и у речи, и у разуму, и у сваком стaraњu, и у љубави својој к нама, да и у овој благодати изобилујете. **8** Не говорим по заповести, него кад се други стaraју, и вашу љубав кушам је ли истинита. **9** Јер знате благодат Господа нашег Исуса Христа да, богат будући, вас ради осиромаши, да се ви његовим сиромаштвом обогатите. **10** И савет дајем у том; јер је ово на корист вама, који не само чините него и хтети почесте још од лајске године. **11** А сад довршите то и чинити, да као што би добра воља хтети тако да буде и учинити, од тога што имате. **12** Јер ако има ко добру вољу, мио је по оном што има, а не по оном што нема. **13** Јер се не жели да другима буде радост а вама жалост, него једнако. **14** Да у садашње време ваш сувишак буде за њихов недостатак; да и њихов сувишак буде за ваш недостатак; да буде једнакост, **15** Као што је писано: Ко је много скupio, није му претекло; и ко је мало скupio, није му недостало. **16** А хвала Богу, који је дао такво стaraњe за вас у срце Титово. **17** Јер прими молење; а будући да се тако врло стara, својевољно отиде к вама. **18** Посласмо, пак, с њим и братом, ког је похвала у јеванђељу по свим црквама. **19** А не само то, него је и изабран од цркве да иде с нама у ову благодат у којој

ми служимо за самог Господа славу и вашу ове хвалећи Бога за ваше покорно признање добру вољу: **20** Чувајући се тога да нас ко не јеванђеља Христовог, и за простоту поделе покуди за ово обиље у коме ми служимо, к њима и к свима, **14** И да се моле Богу за **21** И промишљајући за добро не само пред вас и да чезну за вама за премногу благодат Богом него и пред људима. **22** А посласмо с Божју на вами. **15** А хвала Богу на Његовом њима и брата свог, ког много пута познасмо неисказаном дару.

у многим стварима да је усталаш, а сад много већи због великог надања на вас. **23** А за Тита, он је мој друг и помагач међу вама; а за браћу нашу, они су посланици црквени и слава Христова. **24** Покажите, дакле, на њима сведочанство своје љубави и наше хвале вама и пред црквама.

9 Јер за такву порезу која се купи светима није ми потребно писати вам; **2** Јер познајем вашу добру вољу, за коју се о вами хвалим Македонцима да се Ахая припреми од прошле године, и ваша ревност раздражи многе. **3** А браћу послах да се хвала наша вами не испразни у овој ствари, него да будете приготољени, као што сам говорио; **4** Да се, ако дођу са мном Македонци и покорност вас неприготољене, не осрамотимо пред очима? Ако се ко узда да је Христов ми (да не кажем ви) у тој хвали. **5** Тако нека мисли опет у себи да како је он Христов нађох да је потребно умолити браћу да напред иду к вама, и да приправе овај напред обречени ваш благослов, да буде готов тако како благослов, а не као лакомство. **6** Ово ваше, нећу се постидети. **9** Али да се не пак велим: који с тврђом сеје, с тврђом ће и покажем као да вас плашим посланицама; пожњети; а који благослов сеје, благослов **10** Јер су посланице, вели, тешке и јаке, а кад ће и пожњети. **7** Сваки по вољи свог срца, а је телом пред нама, слаб је, и реч његова не не са жалошћу или од невоље; јер Бог љуби ваља ништа. **11** Ово нека помисли такав да оног који драговољно даје. **8** А Бог је кадар какви смо у речи по посланицама кад нисмо учинили да је међу вами изобилна свака благодат, да у свему свагда свако довољство имајући изобилујете за свако добро дело; **9** Кao што је писано: Просу, даде сиромасима; правда његова остаје вавек. (*aiōn g165*) **10** А са собом, не разумевају. **13** А ми се нећемо који даје семе сејачу, даће и хлеб за јело: хвалити преко мере, него по мери правила и умножиће семе ваше, и даће да узрасту ког нам Бог меру раздели да допремо и жита правде ваше; **11** Да се у свему обогатите до вас. **14** Јер се ми далеко не простиремо, за сваку простоту која кроз нас чини хвалу као да не досежемо до вас; јер допресмо Богу. **12** Јер служба ове порезе не испуњује и до вас с јеванђељем Христовим, **15** Не само недостатак светих, него чини те се и хвалећи се преко мере у туђим пословима, многе хвале дају Богу, **13** Огледом порезе имајући пак наду кад узрасте вера ваша

10 А сам ја, Павле, молим вас кротости ради и тишине Христове, који сам пред вами понижен према вама, а кад нисам код вас, слободан сам према вама. **2** Молим пак да ми не буде потребно кад будем код вас, онако слободан бити као што мислим да смем против неких који мисле за нас да по

телу живимо; **3** Јер ако и живимо по телу,

не боримо се по телу. **4** Јер оружје нашег војевања није телесно, него силно од Бога на

хвалим Македонцима да се Ахая припреми раскопавање градова, да кваримо помисли **5**

И сваку висину која се подиже на познање многе. **3** А браћу послах да се хвала наша Божије, и робимо сваки разум за покорност

вама не испразни у овој ствари, него да Христу, **6** И у приправности имамо освету

за сваку непокорност, кад се изврши ваша будете приготољени, као што сам говорио;

4 Да се, ако дођу са мном Македонци и покорност. **7** Гледате ли на оно што вам је међу вас неприготољене, не осрамотимо пред очима? Ако се ко узда да је Христов

ми (да не кажем ви) у тој хвали. **5** Тако нека мисли опет у себи да како је он Христов

нађох да је потребно умолити браћу да тако смо и ми Христови. **8** Јер ако се шта

напред иду к вама, и да приправе овај напред и више похвалим влашћу нашом коју нам

обречени ваш благослов, да буде готов тако даде Господ на поправљање, а не на кварење

као благослов, а не као лакомство. **6** Ово ваше, нећу се постидети. **9** Али да се не

пак велим: који с тврђом сеје, с тврђом ће и покажем као да вас плашим посланицама;

пожњети; а који благослов сеје, благослов **10** Јер су посланице, вели, тешке и јаке, а кад ће и пожњети. **7** Сваки по вољи свог срца, а је телом пред нама, слаб је, и реч његова не

не са жалошћу или од невоље; јер Бог љуби ваља ништа. **11** Ово нека помисли такав да

оног који драговољно даје. **8** А Бог је кадар какви смо у речи по посланицама кад нисмо

учинили да је међу вами изобилна свака код вас, такви смо и у делу кад смо ту. **12**

благодат, да у свему свагда свако довољство Јер не снемо себе мешати или се поредити имајући изобилујете за свако добро дело; **9** с другима који хвале сами себе; али кад

Као што је писано: Просу, даде сиромасима; сами по себи себе мере и пореде сами себе

правда његова остаје вавек. (*aiōn g165*) **10** А са собом, не разумевају. **13** А ми се нећемо

који даје семе сејачу, даће и хлеб за јело: хвалити преко мере, него по мери правила

и умножиће семе ваше, и даће да узрасту ког нам Бог меру раздели да допремо и

жита правде ваше; **11** Да се у свему обогатите до вас. **14** Јер се ми далеко не простиремо,

за сваку простоту која кроз нас чини хвалу као да не досежемо до вас; јер допресмо

Богу. **12** Јер служба ове порезе не испуњује и до вас с јеванђељем Христовим, **15** Не

само недостатак светих, него чини те се и хвалећи се преко мере у туђим пословима,

многе хвале дају Богу, **13** Огледом порезе имајући пак наду кад узрасте вера ваша

да ћемо се у вама величати по правилу као безумног примите ме, да се и ја шта свом изобилно. **16** Да у далеким странама похвалим. **17** А шта говорим не говорим по од вас проповедимо јеванђеље, и да се не похвалимо оним што је по туђем правилу хвале. **18** Будући да се многи хвале по телу, урађено. **17** А који се хвали, Господом нека и ја ћу да се хвалим. **19** Јер љубазно примате се хвали. **18** Јер онај није ваљан који се сам безумне кад сте сами мудри. **20** Јер примате хвали, него ког Господ хвали.

11 О да бисте мало потрпели моје безумље!

Но и потрпите ме. **2** Јер ревнујем за вас Божјом ревности, јер вас обрекох мужу једном, да девојку чисту изведем пред Христом. **3** Али се бојим да како као што змија Еву превари лукавством својим тако и разуми ваши да се не одврате од простоте која је у Христу. **4** Јер ако онај који долази другог Исуса проповеда ког ми не проповедасмо, или другог Духа примите ког не примисте, или друго јеванђеље које не примисте, добро бисте потрпели. **5** Јер мислим да ни у чему нисам мањи од превеликих апостола. **6** Јер ако сам и простак у речи, али у разуму нисам. Но у свему смо познати међу вама. **7** Или грех учиних понижујући се да се ви повисите? Јер вам забадава Божије јеванђеље проповедих. **8** Од других цркава отех узевши плату за служење вама; и дошавши к вама, и бивши у сиротињи, и не досадих никоме. **9** Јер моју сиротињу попунише браћа која дођоше из Македоније, и у свему без досаде вама себе држах и држаћу. **10** Као што је истина Христова у мени тако се хвала ова неће узети од мене у ахајским крајевима. **11** Зашто? Што вас не љубим? Бог зна. А шта чиним и чинићу, **12** Да одсечем узрок онима који траже узрок, да би у ономе чиме се хвале нашли се као и ми. **13** Јер такви лажни апостоли и преварљиви посленици претварају се у апостоле Христове. **14** И није чудо, јер се сам сотова претвара у анђела светла. **15** Није dakле ништа велико ако се и слуге његове претварају као слуге правде, којима ће свршетак бити по делима њиховим. **16** Опет велим да нико не помисли да сам ја безуман; ако ли не, а оно барем

ако вас ко натера да будете слуге, ако вас ко једе, ако ко узме, ако вас ко по образу бије, ако се ко велича. **21** На срамоту говорим, јер као да ми ослабисмо. На шта је ко слободан (по безумљу говорим), и ја сам слободан. **22** Јесу ли Јевреји? И ја сам; Јесу ли Израиљци? И ја сам? Јесу ли семе Авраамово? И ја сам; **23** Јесу ли слуге Христове? (Не говорим по мудрости) ја сам још више. Више сам се трудио, више сам боја поднео, више пута сам био у тамници, много пута сам долазио до страха смртног; **24** Од Јевреја примио сам пет пута четрдесет мање један ударац; **25** Трипут сам био шибан, једном су камење бацали на ме, три пута се лађа са мном разбијала, ноћ и дан провео сам у дубини морској. **26** Много пута сам путовао, био сам у страху на водама, у страху од хајдука, у страху од родбине, у страху од незнабожаца, у страху у градовима, у страху у пустињи, у страху на мору, у страху међу лажном браћом; **27** У труду и послу, у многом неспавању, у гладовању и жеђи, у многом пошћењу, у зими и голотињи; **28** Осим што је споља, наваљивање људи сваки дан, и брига за све цркве. **29** Ко ослаби, и ја да не ослабим? Ко се саблазни, и ја да се не распалим? **30** Ако ми се ваља хвалити, својом ћу се слабошћу хвалити. **31** Бог и Отац Господа нашег Исуса Христа, који је благословен вавек, зна да не лажем. (αἰσθ g165) **32** У Дамаску незнабожачки кнез цара Ареве чуваше град Дамаск и хтеде да ме ухвати; **33** и кроз прозор спустише ме у котарици преко зида, и избегох из његових рук.

12 Али ми се не помаже хвалити, јер ћу доћи на виђења и откривења Господња.

2 Знам человека у Христу који пре четрнаест година (или у телу не знам; или осми тела,

не знам: Бог зна) би однесен до трећег неба. вас наћи какве хоћу, и ја ћу се наћи вама 3 И знам за таквог человека (или у телу, или каква ме нећете: да како не буду свађе, осим тела, не знам: Бог зна) 4 Да би однесен зависти, срђње, пркоси, опадања, шаптања, у рај, и чу неисказане речи којих човеку није надимања, буне: 21 Да ме опет кад дођем слободно говорити. 5 Тим ћу се хвалити, а не понизи Бог мој у вас, и не усплачим собом се нећу хвалити, већ ако слабостима за многима који су пре сагрешили и нису својим. 6 Јер кад бих се и хтео хвалити, се покајали за нечистоту и курварство и не бих био безуман, јер бих истину казао; срамоту, што починише.

али штедим да не би ко више помислио за мене него што ме види или чује шта од мене. 7 И да се не бих понео за премнога откривења, даде ми се жалац у месо, анђео сотонин, да ме ћуша да се не поносим. 8 Зато трипут Господа молих да одступи од мене. 9 И рече ми: Доста ти је моја благодат; јер се моја сила у слабости показује сасвим. Дакле ћу се најслаже хвалити својим слабостима, да се усели у мене сила Христова. 10 Зато сам добре воље у слабостима, у ружењу, у невољама, у прогоњењима, у тугама за Христа: јер кад сам слаб онда сам силан. 11 Постадох безуман хвалећи се: ви ме натерасте; јер је требало да ме ви хвалите; јер ни у чему нисам мањи од превеликих апостола, ако и јесам ништа. 12 Јер знаци апостолови учинише се међу вама у сваком трпљењу, у знацима и чудесима и силама. 13 Јер шта је у чему сте мањи од осталих цркава, осим само што вам ја сам не досадих? Баците на мене ову кривицу. 14 Ево сам готов трећи пут да вам дођем, и не досађујем вам; јер не тражим шта је ваше него вас. Јер деца нису дужна родитељима имања тећи него родитељи деци. 15 А ја драговољно потрошићу и бићу потрошен за душе ваше, ако и љубим ја вас одвише, а ви мене мање љубите. 16 Али нека буде, ја не досадих вама, него лукав будући добих вас преваром. 17 Еда ли вас шта закидох преко кога од оних које слах к вама? 18 Умолих Тита, и с њим послах брата: еда ли вас Тит шта закиде? Не ходисмо ли једним духом? Не једним ли стопама? 19 Мислите ли опет да вам се одговарамо? Пред Богом у Христу говоримо, а све је, љубазни, за ваше поправљање. 20 Јер се бојим да кад по чем дођем нећу

13 Ово трећи пут идем ка вама; у устима два или три сведока остаће свака реч. 2 Напред казах и напред говорим како у вас бивши други пут, и сад не будући код вас пишем онима који су пре сагрешили и свима осталима да ако дођем опет нећу поштедети. 3 Јер тражите да искушате Христа што у мени говори, који међу вама није слаб, него је силан међу вама. 4 Јер ако и распет би по слабости, али је жив по сили Божијој; јер смо и ми слаби у Њему, али ћемо бити живи с њим силом Божијом међу вама. 5 Сами себе окушајте јесте ли у вери, сами себе огледајте. Или не познајете себе да је Исус Христос у вама? Већ ако да у чему нисте ваљани. 6 А надам се да ћете познати да ми нисмо неваљани. 7 А молимо се Богу да ви не чините никакво зло, не да се ми ваљани покажемо, него да ви добро чините, а ми као неваљани да будемо. 8 Јер ништа не можемо на истину него за истину. 9 Јер се радујемо кад ми слабимо, а ви јачате. А зато се и молимо Богу, за ваше савршенство. 10 Зато, не будући код вас, пишем ово да кад дођем не учним без штеђења по власти коју ми је Господ дао на поправљање, а не на раскопавање. 11 А даље, браћо, радујте се, савршујте се, утешавајте се, једнако мислите, мир имајте: и Бог љубави и мира биће с вама. 12 Поздравите један другог целивом светим. 13 Поздрављају вас сви свети. 14 Благодат Господа нашег Исуса Христа и љубав Бога и Оца и заједница Светог Духа са свима вама. Амин.

Галатима

1 Павле апостол, ни од људи, ни кроз човека, него кроз Исуса Христа и Бога Оца, који Га ваксрсе из мртвих, **2** И сва браћа која су са мном, црквама галатским: **3** Благодат вам и мир од Бога Оца и Господа нашег Исуса Христа, **4** Који даде себе за грехе наше да избави нас од садашњег света злог, по воли Бога и Оца нашег, (aiōn g165) **5** Коме слава ва век века. Амин. (aiōn g165) **6** Чудим се да се тако одмах одвраћате на друго јеванђеље од Оног који вас позва благодаћу Христовом, **7** Које није друго, само што неки сметају вас, и хоће да изврну јеванђеље Христово. **8** Али ако и ми, или анђео с неба јави вам јеванђеље другачије него што вам јависмо, проклет да буде! **9** Као што пре рекосмо и сад опет велим: ако вам ко јави јеванђеље другачије него што примисте, проклет да буде! **10** Зар ја сад људе наговарам или Бога? Или тражим људима да угађам? Јер кад бих ја још људима угађао, онда не бих био слуга Христов. **11** Али вам дајем на знање, браћо, да оно јеванђеље које сам ја јавио, није по човеку. **12** Јер га ја не примих од човека, нити научих, него откривењем Исуса Христа. **13** Јер сте чули моје живљење некад у Јеврејству, да сам одвише гонио цркву Божију и раскопавао је. **14** И напредовах у Јеврејству већма од многих врсника својих у роду свом, и одвише ревновах за отачке своје обичаје. **15** А кад би угодно Богу, који ме изабра од утробе матере моје и призва благодаћу својом. **16** Да јави Сина свог у мени, да Га јеванђељем објавим међу људима незнабошцима; одмах не питах тело и крв, **17** Нити изиђох у Јерусалим к старијим апостолима од себе него отидох у арапску, и опет се вратих у Дамаск. **18** А после тога на три године изиђох у Јерусалим да видим Петра, и остадох у њега петнаест дана. **19** Али другог од апостола не видех, осим Јакова брата Господњег. **20** А шта вам пишем ево Бог види да не лажем. **21** А потом дођох у земље сирске и киликијске. **22** А бејах лицем непознат Христовим црквама јудејским; **23** Него само беху чули да онај који нас некад гони сад проповеда веру коју некад раскопаваше. **24** И слављаху Бога за мене.

2 А потом на четрнаест година опет изиђох у Јерусалим с Варнавом, узвезши са собом и Тита. **2** Али изиђох по откривењу, и разговорих се с њима за јеванђеље које проповедам у незнабошцима, али насамо с онима који се бројаху као најстарији, да узалуд не трчим или не бих трчао. **3** Али ни Тит, који беше са мном, и беше Грк, не би натеран да се обреже. **4** И за лажну браћу која дођоше и привукоше се да уходе слободу нашу коју имамо у Христу Исусу, да нас заробе; **5** Којима се ни сахат не подасмо у покорност, да истина јеванђеља остане међу нама. **6** А за оне који се бројаху да су нешто, какви били да били, ја не марим ништа; јер Бог не гледа ко је ко; јер они који се бројаху као најстарији, мени ништа не додаше; **7** Него насупрот дознавши да је мени поверено јеванђеље у незнабошцима, **8** И познавши благодат која необрзанима, као Петру у обрезанима (Јер Онај који помаже Петру у апостолству међу обрезанима Онај помаже и мени међу незнабошцима,) **9** И познавши благодат која је мени дана, Јаков и Кифа и Јован, који се у незнабошцима, а они у обрезанима; **10** Само да се опомињемо сиромашних, за које сам се и старао тако чинити. **11** А кад дође Петар у Антиохију, у очи њему против стадох; јер беше зазоран. **12** Јер пре док не дођоше неки од Јакова, јеђаше с незнабошцима, а кад дођоше, устручаваше се и одвајаше бојећи се оних који су из обрезања. **13** И дволичаху с њим и остали Јудејци, тако да и Варнава приста у њихово дволичење. **14** А кад ја видех да не иду право к истини јеванђеља, рекох Петру пред свима: Кад ти који си Јеврејин незнабожачки а не јеврејски живиши, зашто незнабошце нагониш да живе јеврејски? **15**

Ми који смо рођени Јевреји, а не грешници законске поставши за нас клетва, јер је из незнабожаца, **16** Па дознавши да се човек писано: Проклет сваки који виси на дрвету: неће оправдати делима закона, него само **14** Да међу незнабоштима буде благослов вером Исуса Христа, и ми веровасмо Христа Аврамов у Христу Исусу, да обећање Духа Исуса да се оправдамо вером Христовом, примимо кроз веру. **15** Браћо, по човеку а не делима закона: јер се делима закона говорим, нико човечији потврђен завет не никакво тело неће оправдати. **17** Ако ли се одбације нити му шта домеће. **16** А Аврааму и ми који тражимо да се оправдамо Христом, семену његовом речена бише обећања. А не најосмо и сами грешници, дакле је Христос вели: и семенима, као за многа, него као за греху слуга? Боже сачувай! **18** Јер ако опет једно: и семену твом, које је Христос. **17** Ово зидам оно што развалих, показујем се да пак велим: завет, који је од Бога потврђен сам преступник. **19** Јер ја законом закону за Христа, не одбације закон, који је постao умрех да Богу живим; с Христом се разапех. после четири стотине и тридесет година, да **20** А ја више не живим, него живи у мени укине обећање. **18** Јер ако је наследство од Христос. А што сад живим у телу, живим закона, онда већ није од обећања, а Аврааму вером Сина Божјег, коме омилех, и предаде обећањем дарова Бог. **19** Шта ће дакле закон? себе за мене. **21** Не одбацијем благодати Ради греха додаде се докле дође семе које Божје; јер ако правда кроз закон долази, то му се обећа, и поставили су га анђели руком Христос узалуд умре.

3 О неразумни Галати! Ко вас је опчинио да се не покоравате истини? Ви, којима пред очима беше написан Исус Христос, а сад се међу вама разапе. **2** Ово једно хоћу од вас да дознам, или Духа примисте кроз дела закона или кроз чувење вере? **3** Тако ли сте неразумни? Почеквши Духом, сад телом свршујете? **4** Тако ли узалуд пострадасте? Кад би било само узалуд! **5** Који вам дакле даје Духа и чини чудеса међу вама, чини ли делима закона или чувењем вере? **6** Као што Авраам верова Богу, и прими му се у правду. **7** Познајте дакле да су они синови Авраамови који су од вере. **8** А писмо видевши унапред да Бог вером незнабошце правда, напред објави Аврааму: У теби ће се благословити сви незнабошци. **9** Тако који су од вере, благословиће се с верним Авраамом. **10** Јер који су год од дела закона под клетвом су, јер је писано: Проклет сваки који не остане у свему што је написано у књизи законској да чини. **11** А да се законом нико не оправдава пред Богом, познато је: јер праведник од вере живеће. **12** А закон није од вере; него човек који то твори живеће у томе. **13** Христос је нас искупио од клетве

посредника. **20** Али посредник није једног; а Бог је један. **21** Еда ли је дакле закон противан обећањима Божјим? Боже сачувай! Јер да је дан закон који може оживети, заиста би од закона била правда. **22** Али писмо затвори све под грех, да се обећање даде кроз веру Исуса Христа онима који верују. **23** А пре доласка вере бисмо под законом чувани и затворени за веру која се хтела показати. **24** Тако нам закон би чувар до Христа, да се вером оправдамо. **25** А кад дође вера, већ нисмо под чуваром. **26** Јер сте ви сви синови Божји вером Христа Исуса; **27** Јер који се год у Христа крстисте, у Христа се обукосте. **28** Нема ту Јеврејина ни Грка, нема роба ни господара, нема мушкиг рода ни женског; јер сте ви сви једно у Христу Исусу. **29** А кад сте ви Христови, онда сте семе Авраамово, и по обећању наследници.

4 Али велим: док је наследник млад ништа није бољи од роба, ако и јесте господар од свега; **2** Его је под заповедницима и чуварима све до рока очевог. **3** Тако и ми кад бејасмо млади, бејасмо под стихијама света заробљени; **4** А кад се наврши време, посла Бог Сина свог Јединородног, који је рођен од жене и покорен закону, **5** Да искупи оне који

су под законом, да примимо посинаштво. има мужа. **28** А ми смо, браћо, по Исаку деца **6** И будући да сте синови, посла Бог Духа обећања. **29** Но како онда онај што се роди Сина свог у срца ваша, који виче: Ава Оче! **7** по телу гоњаше духовног, тако и сад. **30** Али Тако већ ниси роб, него син; а ако си син, и шта говори писмо? Истерај робињу и сина наследник си Божји кроз Исуса Христа. **8** њеног; јер син робињин неће наследити са Али тада не знајући Бога, служисте онима сином слободне. **31** Тако, браћо, нисмо деца који по себи нису богови. **9** А сад познавши робињина него слободне.

Бога, и још познати бивши од Бога, како се враћате опет на слабе и рђаве стихије, којима опет изнова хоћете да служите? **10** Гледате на дане и месеце, и времена и године. **11** Бојим се за вас да се не будем узалуд трудио око вас. **12** Будите као ја што сам; јер сам ја ко ви што сте. Браћо! Молим вас, ништа ми не учинисте нажао. **13** А знате да вам у слабости тела најпре проповедих јеванђеље; **14** И напости моје, која беше телу мом, не презресте, ни попљувасте, него ме примисте као анђела Божјег, као Христа Исуса. **15** Какво беше онда ваше блаженство? Јер вам сведочим да бисте, кад би могуће било, извадили очи своје и дали мени. **16** Тим ли вам постадох непријатељ, истину вам говорећи? **17** Они не ревнују добро за вас него хоће да вас одвоје, да им ревнујете. **18** А добро је ревновати свагда у добру, и не само кад сам ја код вас. **19** Дечице моја, коју опет с муком рађам, докле Христово обличје не постане у вама; **20** Али бих хтео сад да сам код вас, и да изменим глас свој, јер не могу да се научдим за вас. **21** Кажите ми, ви који хоћете под законом да будете, не слушате ли закон? **22** Јер је писано да Авраам два сина имаде, једног од робиње, а другог од слободне. **23** Али који беше од робиње, по телу се роди; а који од слободне, по обећању. **24** Које значи друго: јер су ово два завета: један дакле од горе Синајске, која рађа за робовање, а то је Агар. **25** Јер Агар значи Синај гора у арапској, и пореди се са садашњим Јерусалимом, и служи са децом својом. **26** А горњи Јерусалим слободна је, који је мати свима нама. **27** Јер је писано: Развесели се, нероткињо која не рађаш; покликни и повичи, ти која не трпиш муке порођаја; јер пуста има много више деце неголи она која

5 Стојте дакле у слободи којом нас Христос ослободи, и не дајте се опет у јарам ропства ухватити. **2** Ево ја Павле кажем вам да ако се обрежете Христос вам ништа неће помоћи. **3** А опет сведочим сваком човеку који се обрезује да је дужан сав закон творити. **4** Изгубисте Христа, ви који хоћете законом да се оправдате, и отпадосте од благодати. **5** Јер ми духом чекамо од вере наду правде. **6** Јер у Христу Исусу нити шта помаже обрезање ни необрезање, него вера, која кроз љубав ради. **7** Добро трчаште; ко вам забрани да се не покоравате истини? **8** То одвраћање није од Оног који вас позва. **9** Мало квасца укисели све тесто. **10** Ја се за вас надам у Господу да ништа друго нећете мислити. А који вас смета понеће грех, макар ко био. **11** А ја, браћо, ако још обрезање проповедам, зашто ме гоне? Тако се укиде саблазан крстова. **12** О да би одсечени били они који вас кваре! **13** Јер сте ви, браћо, на слободу позвани: само да ваша слобода не буде на жељу телесну, него из љубави служите један другом. **14** Јер се сав закон извршује у једној речи, то јест: Љуби ближњег свог као себе. **15** Али ако се међу собом кољете и једете, гледајте да један другог не истребите. **16** Велим пак: по духу ходите, и жеља телесних не извршујте. **17** Јер тело жели против духа, а дух против тела; а ово се противи једно другом, да не чините оно шта хоћете. **18** Ако ли вас дух води, нисте под законом. **19** А позната су дела телесна, која су прељубочинство, курварство, нечистота, бесрамност, **20** Идолопоклонство, чарања, непријатељства, свађе, пакости, срђње, пркоси, распре, саблазни, јереси, **21** Зависти, убиства, пијанства, жђерања, и остала оваква

за која вам напред казујем као што и свом носим. **18** Благодат Господа нашег казах напред, да они који тако чине неће Иисуса Христа са духом вашим, браћо. Амин. наследити царство Божије. **22** А род је духовни љубав, радост, мир, трпљење, доброта, милост, вера, **23** Кротост, уздржање; на то нема закона. **24** А који су Христови, распеше тело са сластима и жељама. **25** Ако у духу живимо по духу и да ходимо, **26** Да не тражимо лажне славе раздражујући један другог, и завидећи један другом.

6 Браћо! Ако и упадне човек у какав грех, ви духовни исправљајте таквога духом кротости, чувајући себе да и ти не будеш искушан. **2** Носите бремена један другог, и тако ћете испунити закон Христов. **3** Јер ако ко мисли да је шта, а није ништа, умом вара себе. **4** А сваки да испита своје дело, и тада ће сам у себи имати славу, а не у другом. **5** Јер ће сваки своје бреме носити. **6** А који се учи речи нека даје део од сваког добра ономе који га учи. **7** Не варајте се: Бог се не да ружити; јер шта човек посеје оно ће и пожњети. **8** Јер који сеје у тело своје, од тела ће пожњети погибао; а који сеје у дух, од духа ће пожњети живот вечни. (aiōnios g166) **9** А добро чинити да нам се не досади; јер ћемо у своје време пожњети ако се не уморимо. **10** Зато дакле док имамо времена да чинимо добро свакоме, а особити онима који су с нама у вери. **11** Видите колико вам написах руком својом! **12** Који хоће да се хвале по телу они вас нагоне да се обрезујете, само да не буду гоњени за крст Христов. **13** Јер ни они сами који се обрезују не држе закон, него хоће да се ви обрезујете да се вашим телом хвале. **14** А ја Боже сачував да се чим другим хвалим осми крстом Господа нашег Иисуса Христа, ког ради разапе се мени свет, и ја свету. **15** Јер у Христу Иисусу нити шта помаже обрезање ни необрезање, него нова твар. **16** И колико их год по овом правилу живе, на њима биће мир и милост, и на Израиљу Божијем. **17** Више да ми нико не досађује, јер ја ране Господа Иисуса на телу

Ефесцима

1 Од Павла, по вољи Божијој апостола Исуса Христа, светима који су у Ефесу, и вернима у Христу Исусу: **2** Благодат вам и мир од Бога Оца нашег и Господа Исуса Христа. **3** Благословен Бог и Отац Господа нашег Исуса Христа, који нас је благословио сваким благословом духовним

на небесима кроз Христа; **4** Као што нас изабра кроз Њега пре посташа света, да будемо свети и праведни пред Њим у љубави, **5** Одредивши нас напред кроз Исуса Христа себи на посинаштво, по угодности воље своје, **6** На похвалу славне благодати своје којом нас облагодати у Љубазноме, **7** У коме имамо избављење крвљу Његовом, и опрошење греха, по богатству благодати Његове, **8** Коју је преумножио у нама у свакој премудрости и разуму, **9** Показавши нам тајну воље своје, по угодности својој коју напред показа у Њему, **10** За уредбу извршетка времена, да се све састави у Христу што је на небесима и на земљи; у Њему, **11** Кроз ког и наследници постасмо, напред одређени бивши по наредби Бога који све чини по савету воље своје, **12** Да бисмо били на хвалу славе Његове, ми који смо се напред уздали у Христа, **13** Кроз ког и ви, чувши реч истине, јеванђеље спасења свог, у коме и веровавши запечатисте се Светим Духом обећања, **14** Који је залог наследства нашег за избављење течевине на хвалу славе Његове. **15** Зато и ја чувши вашу веру у Христа Исуса, и љубав к свима светима, **16** Не престајем захваљивати за вас, и спомињати вас у својим молитвама, **17** Да Бог Господа нашег Исуса Христа, Отац славе, даде вам Духа премудрости и откривења да Га познате, **18** И бистре очи срца вашег да бисте могли видети шта је нада Његовог звања, и које је богатство славе наследства Његовог у светима, **19** И каква је изобилна величина силе Његове на нама који верујемо по чињењу превелике силе Његове, **20** Коју учини у Христу, кад Га подиже из мртвих

и посади себи с десне стране на небесима, **21** Над свим поглаварствима, и властима, и силама, и господствима, и над сваким именом што се може назвати, не само на овом свету него и на оном који иде. (aiōn g165) **22** И све покори под ноге Његове, и Њега даде за главу цркви, над свима, **23** Која је тело Његово, пунина Оног који све испуњава у свему.

2 И вас који бејасте мртви за преступљења и грехе своје, **2** У којима некад ходисте по веку овог света, по кнезу који влада у ветру, по духу који сад ради у синовима противљења; (aiōn g165) **3** У којима и ми сви живесмо некада по жељама тела свог, чинећи вољу тела и помисли, и бејасмо рођена деца гнева, као и остали; **4** Али Бог, који је богат у милости, за премногу љубав своју, коју има к нама, **5** И нас који бејасмо мртви од грехова оживе с Христом (благодаћу сте спасени), **6** И с Њим вакрсе и посади на небесима у Христу Исусу. **7** Да покаже у вековима који иду превелико богатство благодати своје добротом на нама у Христу Исусу. (aiōn g165) **8** Јер сте благодаћу спасени кроз веру; и то није од вас, дар је Божји, **9** Не од дела, да се нико не похвали. **10** Јер смо Његов посао, саздани у Христу Исусу за дела добра, која Бог унапред приправи да у њима ходимо. **11** Зато се опомињите да ви који сте некада по телу незнабоши били и називани необрезање од оних који су се звали по телу обрезање, које се руком радило, **12** Да бејасте у оно време без Христа, одвојени од друштва Израиљевог, и без дела у заветима обећања, наду не имајући, и безбожни на свету: **13** А сад у Христу Исусу, ви који сте некада били далеко, близу постадосте крвљу Христовом. **14** Јер је Он мир наш, који обоје састави у једно, и развали плот који је растављао, непријатељство, телом својим, **15** Закон заповести наукама укинувши; да из обога начини собом једног новог човека, чинећи мир; **16** И да помири с Богом обоје у једном телу крстом, убивши

непријатељство на њему. 17 И дошавши унутрашњег човека, 17 Да се Христос усели проповеди у јеванђељу мир вама далекима вером у срца ваша, да будете у љубави и онима који су близу. 18 Јер Он доведе укорењени и утемељени; 18 Да бисте могли к Оцу обое у једном духу. 19 Тако дакле разумети са свима светима шта је ширина више нисте туђи и дошљаци, него живите и дужина и дубина и висина, 19 И познати са светима и домаћи сте Богу, 20 Назидани претежнију од разума љубав Христову, да на темељу апостола и пророка, где је камен се испуните сваком пунином Божијом. 20 А од угла сам Исус Христос, 21 На коме сва Ономе који може још изобилније све чинити грађевина састављена расте за цркву свету у шта иштемо или мислимо, по сили која Господу; 22 На коме ћете се и ви сазидати за чини у нама, 21 Ономе слава у цркви по стан Божји у духу.

Христу Исусу у све нараштаје ва век века.

Амин. (aiōn g165)

3 Тога сам ради ја, Павле, сужањ Исуса

Христа за вас незнабошце, 2 Будући 4 Молим вас дакле ја сужањ у Господу, да се да чусте службу благодати Божије која је владате као што приликује вашем звању у мени дана међу вама, 3 Да се мени по које сте позвани, 2 Са сваком понизношћу и откривењу каза тајна; као што горе написах кротошћу, с трпљењем, трпећи један другог укратко, 4 Одакле можете читајући познати у љубави, 3 Старајући се држати јединство мој разум у тајни Христовој, 5 Која се Духа у свези мира; 4 Једно тело, један у другим нараштајима не каза синовима дух, као што сте и позвани у једној нади човечијим, како се сад откри светим звања свог. 5 Један Господ, једна вера, једно Његовим апостолима и пророцима Духом крштење, 6 Један Бог и Отац свих, који је Светим; 6 Да незнабошци кроз јеванђеље над свима, и кроза све, и у свима нама. 7 постану сунаследници и сутелесници и А свакоме се од нас даде благодат по мери заједничари у обећању Његовом у Христу дара Христовог. 8 Зато говори: Изишавши Исусу, 7 Коме постадох слуга по дару на висину запленио си плен, и даде даре благодати Божје, која ми је дана по чињењу људима. 9 А шта изиђе, шта је, осим да и силе Његове. 8 Мени најмањем од свих сиђе у најдоња места земље? 10 Који сиђе светих даде се ова благодат да објавим то је Онај који и изиђе више свих небеса да међу незнабошцима неисказано богатство испуни све. 11 И Он је дао једне апостоле, а Христово, 9 И да откријем свима шта је једне пророке, а једне јеванђелисте, а једне служба тајне од постања света сакривене пастире и учитеље, 12 Да се свети приправе у Богу, који је саздао све кроз Исуса за дело службе, на сазидање тела Христовог; Христа; (aiōn g165) 10 Да се кроз цркву сад 13 Докле достигнемо сви у јединство вере и обзнати поглаварствима и властима на небу познање Сина Божијег, у човека савршеног, у многоразлична премудрост Божија, 11 По меру раста висине Христове; 14 Да не будемо наредби векова, коју учини у Христу Исусу, више мала деца, коју љуља и заноси сваки Господу нашем, (aiōn g165) 12 У коме имамо ветар науке, у лажи човечијој, путем преваре; слободу и приступ у нади вером Његовом. 15 Него владајући се по истини у љубави да 13 Зато вас молим да се не ослабите због у свему узрастемо у Ономе који је глава, невоља мојих за вас, које су слава ваша. Христос. 16 Из ког је све тело састављено и 14 Тога ради приклањам колена своја пред скlopљено сваким зглавком, да једно другом Оцем Господа нашег Исуса Христа, 15 По помаже добро по мери сваког уда, и чини коме се сва чељад и на небесима и на земљи да расте тело на поправљање самог себе у зову, 16 Да вам да силу по богатству славе љубави. 17 Ово дакле говорим и сведочим у своје, да се утврдите Духом Његовим за Господу да више не ходите као што ходе и

остали незнабошци у празности ума свог, тама, а сад сте видело у Господу: као деца
18 Који имају смисао тамом покривен, и видела живите; **9** Јер је род духовни у свакој удаљени су од живота Божијег за незнање доброти и правди и истини. **10** Истражујте које је у њима, за окамењење срца својих; шта је Богу угодно. **11** И не пристајте на **19** Који оставивши поштење предадоше се безродна дела таме, него још карајте. **12** Јер бесрамности, на чињење сваке нечистоте је срамно и говорити шта они тајно чине. и лакомства. **20** Али ви тако не познасте **13** А све за шта се кара, видело објављује; Христа; **21** Јер Га чусте и у Њему се научисте, јер све што се објављује, видело је; **14** Зато као што је истина у Исусу, **22** Да одбаците, говори: Устани ти који спаваш и васкрсни по првом живљењу, старог человека, који се из мртвих, и обасајте те Христос. **15** Гледајте распада у жељама преварљивим; **23** И да се дакле да уредно живите не као немудри, обновите духом ума свог, **24** И обучете у него као мудри; **16** Пазите на време, јер су новог человека, који је саздан по Богу у правди дани зли, **17** Тога ради не будите неразумни, и у светињи истине. **25** Зато одбаците лаж, и него познајте шта је воља Божија. **18** И не говорите истину сваки са својим ближњим; опијајте се вином у коме је курварство, јер смо уди један другом. **26** Гневите се и не него се још испуњавајте духом, **19** Говорећи грешите; сунце да не зађе у гневу вашем. међу собом у псалмима и појању и песмама **27** Нити дајте места ћаволу. **28** Који је крао духовним, певајући и припевајући у срцима више да не краде, него још да се труди, својим Господу; **20** Захваљујући за свашта чинећи добро рукама својим да има шта у име Господа нашег Исуса Христа Богу и давати потребноме. **29** Никаква рђава реч да Оцу; **21** Слушајући се међу собом у страху не излази из уста ваших, него само шта је Божијем. **22** Жене! Слушајте своје мужеве као добро за напредовање вере, да да благодат Господа. **23** Јер је муж глава жени као што онима који слушају. **30** И не ожалошћавајте је и Христос глава цркви, и он је спаситељ Светог Духа Божијег, којим сте запечаћени тела. **24** Но као што црква слуша Христа тако за дан избављења. **31** Свака горчина, и гнев, и жене своје мужеве у свему. **25** Мужеви! и љутина, и вика, и хула, да се узме од вас, Љубите своје жене као што и Христос љуби са сваком пакошћу. **32** А будите један другом цркву, и себе предаде за њу, **26** Да је освети благи, милостиви, праштајући један другом, очистивши је купањем воденим у речи; **27** као што је и Бог у Христу опростио вама.

5 Угледајте се дакле на Бога, као љубазна деца, **2** И живите у љубави, као што је и Христос љубио нас, и предаде себе за нас у прилог и жртву Богу на слатки мирис. **3** А курварство и свака нечистота и лакомство да се и не спомиње међу вама, као што се пристоји светима; **4** Тако и срамотне и луде речи, или шале, што се не пристоји; него још захваљивање. **5** Јер ово да знate да ниједан курвар, или нечист, или тврдица (који је идолопоклоник), неће имати дела у царству Христа и Бога. **6** Нико да вас не вара празним речима; јер ових ради иде гнев Божји на синове непокорности. **7** Не бивајте дакле заједничари њихови. **8** Јер бејасте некада

Да је метне преда се славну цркву, која нема мане ни мрштине, или таквог чега, него да буде света и без мане. **28** Тако су дужни мужеви љубити своје жене као своја телеса; јер који љуби своју жену, себе самог љуби. **29** Јер нико не омрзну кад на своје тело, него га храни и греје, као и Господ цркву. **30** Јер смо уди тела његовог, од меса Његовог, и од костију Његових. **31** Тога ради оставиће човек оца свог и матер, и прилепиће се к жени својој, и биће двоје једно тело. **32** Тајна је ово велика; а ја говорим за Христа и за цркву. **33** Али и ви сваки да љуби онако своју жену као и себе самог; а жена да се боји свог мужа.

6 Деце! Слушајте своје родитеље у Господу: Бога Оца и Господа Иисуса Христа. **24** Благодат јер је ово право. **2** Поштуј оца свог и матер: са свима који љубе Господа нашег Иисуса ово је прва заповест с обећањем: **3** Да ти Христа једнако. Амин.

благо буде, и да живиш дugo на земљу. **4** И ви очеви! Не раздражујте децу своју, него их гајите у науци и у страху Господњем. **5** Слуге! Слушајте господаре своје по телу, са страхом и дрхтањем, у простоти срца свог, као и Христа; **6** Не само пред очима радећи као људима да угађате, него као слуге Христове, творећи вољу Божију од срца. **7** Драговољно служите, као Господу а не као људима, **8** Знајући да сваки што учини добро оно ће и примити од Господа, био роб или слободњак. **9** И ви господари, тако чините њима остављајући претње, знајући да је и вама самим и њима Господар на небесима, и Он не гледа ко је ко. **10** А даље, браћо моја, јачајте у Господу и у сили јачине Његове. **11** Обуците се у све оружје Божије, да бисте се могли одржати против лукавства ђаволског: **12** Јер наш рат није с крвљу и с телом, него с поглаварима и властима, и с управитељима tame овог света, с духовима пакости испод неба. (aiōn g165) **13** Тога ради узмите све оружје Божије, да бисте се могли бранити у зли дан, и свршивши све одржати се. **14** Станите dakле опасавши бедра своја истином и обукавши се у окlop правде, **15** И обувши ноге у приправу јеванђеља мира; **16** А сврх свега узмите штит вере о који ћете моћи погасити све распаљене стреле нечастивог; **17** И кацигу спасења узмите, и мач духовни који је реч Божија. **18** И сваком молитвом и молењем молите се Богу духом без престанка, и уз то стражите са сваким трпљењем и молитвом за све свете, **19** И за мене, да ми се да реч кад отворим уста своја, да обзнаним са слободом тајну јеванђеља, **20** За које сам посланик у оковима, да у Њему говорим слободно, као што ми се пристоји. **21** А да и ви знате како сам ја и шта радим, све ће вам казати Тихик, љубазни брат и верни слуга у Господу, **22** Ког послах к вама за то исто да знате како смо ми, и да утеши срца ваша. **23** Мир браћи и љубав с вером од

ФИЛИПЉАНИМА

1 Од Павла и Тимотија, слугу Исуса Христу, свима светима у Христу Исусу који су у Филиби, с владикама и ђаконима: **2** Благодат вам и мир од Бога Оца нашег и Господа Исуса Христа. **3** Захваљујем Богу свом кад се год опоменем вас, **4** Свагда у свакој молитви својој за све вас с радошћу молећи се, **5** Што ви постадосте заједничари у јеванђељу, од првог дана и до данас; **6** Уздајући се у ово исто да ће Онај који је почeo добро дело у вами довршити га тја до дана Исуса Христа. **7** Као што је право да ја ово мислим за све вас, јер вас имам у срцу у оковима својим и у одговору и потврђивању јеванђеља, као све заједничаре са мном у благодати. **8** Јер Бог ми је сведок да вас љубим љубављу Исуса Христа, **9** И зато се молим Богу да љубав ваша још више и више изобилује у разуму и свакој вољи, **10** Да кушате шта је боље, да будете чисти и без спотицања на дан Христов, **11** Напуњени плодова правде кроз Исуса Христа, на славу и хвалу Божију. **12** Хоћу, пак, да знate, браћо, да ово што се ради са мном изиђе за напредак јеванђеља, **13** Тако да се разгласи у свој судници и код свих осталих да су моји окови за Христа. **14** И многа браћа у Господу ослободивши се оковима мојим већма смеју говорити реч Божију без страха. **15** Истина, једни из зависти и свађе, а једни од добрe воље Христа проповедају. **16** Тако ови, упркос, Христа објављују нечисто, мислећи да ће нанети жалост мојим оковима; **17** А ови из љубави, знајући да за одбрану јеванђеља лежим у тамници. **18** Шта дакле? Било како му драго, дволичењем или истином, Христос се проповеда; и зато се радујем, а и радоваћу се; **19** Јер знам да ће ми се ово збити на спасење вашом молитвом и помоћу Духа Исуса Христа. **20** Као што чекам и надам се да се ни у чему нећу постидети, него да ће се и сад као свагда са сваком слободом Христос величати у телу мом, било животом или смрћу. **21** Јер је мени живот Христос, а смрт

добитак. **22** А кад ми живљење у телу плод доноси, то не знам шта ћу изабрати. **23** А обоје ми је мило, имајући жељу отићи и с Христом бити, које би много боље било; **24** Али остати у телу потребније је вас ради. **25** И ово знам јамачно да ћу бити и остати код свих вас на ваш напредак и радост вере, **26** Да хвала ваша мноме изобилује у Христу Исусу кад вам опет дођем. **27** Само живите као што се пристоји јеванђељу Христовом, да вас видим кад дођем или ако вам не дођем И ни у чем да се не плашите од противника; које је њима знак погибли а вама спасења, и то од Бога; **29** Јер се вама дарова, Христа ради, не само да Га верујете него и да страдате за Њ, **30** Имајући ону исту борбу какву у мени видесте и сад чујете за мене.

2 Ако има дакле које поучење у Христу, или ако има која утеша љубави, ако има која заједница духа, ако има срце жалостиво и милост, **2** Испуните моју радост, да једно мислите, једну љубав имате, једнодушни и једномислени: **3** Ништа не чините успркос или за празну славу; него понизношћу чините један другог већег од себе. **4** Не гледајте сваки за своје, него и за других. **5** Јер ово да се мисли међу вама шта је и у Христу Исусу, **6** Који, ако је и био у обличју Божијем, није се отимао да се упореди с Богом; **7** Него је понизио сам себе узвеши обличје слуге, поставши као и други људи и на очи нађе се као човек. **8** Понизио сам себе поставши послушан до same смрти, а смрти крстове. **9** Зато и Бог Њега повиси, и дарова Му име које је веће од сваког имена. **10** Да се у име Исусово поклони свако колено оних који су на небу и на земљи и под земљом; **11** И сваки језик да призна да је Господ Иисус Христос на славу Бога Оца. **12** Тако, љубазни моји, као што ме свагда слушасте, не само кад сам код вас, него и сад много већма кад нисам код вас, градите спасење своје са страхом и дрхтањем. **13** Јер

је Бог што чини у вама да хоћете и учините сам обрезан осми дан, од рода Израиљевог, као што Му је угодно. **14** Све чините без колена Венијаминовог, Јеврејин од Јевреја, вике и премишљања. **15** Да будете прави по закону фарисеј. **6** По ревности гоних и цели, деца Божја без мање усред рода цркву Божију, по правди законској бих без неваљалог и поквареног, у коме светлите мање. **7** Но шта ми беше добитак оно примих као видела на свету, **16** Придржавајући реч за штету Христа ради. **8** Јер све држим за живота, на моју хвалу за дан Христов, да штету према преважном познању Христа ми не буде узалуд трчање и труд. **17** Но ако Исуса Господа свог, ког ради све оставих, и жртвован будем на жртву и службу вере и држим све да су трице, само да Христа ваше, радујем се, и радујем се с вами свима. добијем, **9** И да се нађем у Њему, не имајући **18** Тако и ви радујте се и будите са мном своје правде која је од закона, него која је од радосни. **19** А надам се у Господа Исуса да вере Исуса Христа, правду која је од Бога у ћу скоро послати к вама Тимотија, да се и вери; **10** Да познам Њега и силу ваксрења ја развеселим разбравши како сте ви. **20** Његовог и заједницу Његових мука, да будем Јер ниједног немам једнаке мисли са собом налик на смрт Његову, **11** Да бих, како који се управо брине за вас. **21** Јер сви траже достигоа у ваксрење мртвих; **12** Не као да шта је њихово, а не шта је Христа Исуса. **22** већ достигох или се већ саврших, него терам А његово поштење познајете, јер као дете не бих ли достигоа као што ме достиже оцу са мном је послужио у јеванђељу. **23** Христос Исус. **13** Браћо! Ја још не мислим да Њега, дакле, надам се да ћу послати одмах сам достигоа; једно пак велим: Шта је остраг како разберем шта је за мене. **24** А надам се заборављам, а за оним што је напред сежем у Господу да ћу и сам скоро доћи к вама. се, **14** И трчим к белези, к дару горњег звања **25** Али нађох за потребно да пошаљем к Божијег у Христу Исусу. **15** Који смо год вами брата Епафродита, свог помагача и дакле савршени овако да мислимо; ако ли другара у војевању, а вашег посланика и шта друго мислите, и ово ће вам Бог открити. слугу моје потребе; **26** Јер жељаше од срца **16** Али шта достигошмо у ономе једнако да вас све да види, и жаљаше што сте чули да је мислимо, и по оном правилу да живимо. боловао. **27** Јер беше болестан до смрти; но **17** Угледајте се на мене, браћо, и гледајте Бог помилова га, не само њега него и мене, на оне који тако живе као што нас имате за да ми не дође жалост на жалост. **28** Зато га углед. **18** Јер многи ходе, за које вам много послах скорије, да се обрадујете кад га опет пута говорих, а сад и плачући говорим, видите, и мени да олакша мало. **29** Примите непријатељи крста Христовог; **19** Којима га, дакле, у Господу са сваком радости, и је свршетак погибао, којима је Бог трбух, такве поштујте; **30** Јер за дело Христово дође и слава у сраму њиховом, који земаљски до саме смрти, не маријши за свој живот да мисле. **20** Јер је наше живљење на небесима, накнади у служби мојој што вас немам.

3 А даље, браћо моја, радујте се у Господу.

Јер све једно да вам пишем мени није досадно, а вама је потребно. **2** Чувате се од паса, чувате се од злих посленика, чувате се од сечења. **3** Јер ми смо обрезање који духом Богу служимо и хвалимо се Христом Исусом, а не уздамо се у тело. **4** Премда бих се и ја могао уздати у тело. Ако ко други мисли да се може уздати у тело, ја још већма, **5** Који јеванђељу трудише са мном, и Клементом,

откуда и Спаситеља очекујемо Господа свог Исуса Христа, **21** Који ће преобразити наше понижено тело да буде једнако телу славе Његове, по сили да може све себи покорити.

4 Зато, браћо моја љубазна и пожељена, радости и венче мој! Тако стојте у Господу, љубазни. **2** Еводију молим, и Синтихију молим да једно мисле у Господу, **3** Да, молим и тебе, друже прави, помажи њима који се у

и с осталима помагачима мојим, којих су имена у књизи живота. **4** Радујте се свагда у Господу, и опет велим: радујте се. **5** Кротост ваша да буде позната свим људима. **6** Господ је близу. Не брините се низашта него у свему молитвом и мольењем са захваљивањем да се јављају Богу искања ваша. **7** И мир Божји, који превазилази сваки ум, да сачува срца ваша и мисли ваше у Господу Исусу. **8** А даље, браћо моја, шта је год истинито, шта је год поштено, шта је год праведно, шта је год пречисто, шта је год прељубазно, шта је год славно, и још ако има која добродетель, и ако има која похвала, то мислите, **9** Што и научисте, и примисте и чусте, и видесте у мени, оно чините, и Бог мира биће с вама. **10** Обрадовах се, пак, врло у Господу што се опет опоменусте старати се за мене; као што се и старасте, али се незгодним временом задржасте. **11** Не говорим због недостатка, јер се ја навикох бити довољан оним у чему сам. **12** Знам се и понизити, знам и изобиловати; у свему и свакојако навикох, и сит бити, и гладовати, и изобиловати, и немати. **13** Све могу у Исусу Христу који ми моћ даје. **14** Али добро учинисте што се примисте моје невоље. **15** А знате и ви, Филиљани, да од почетка јеванђеља, кад изиђох из Македоније, ниједна ми црква не приста у ствар давања и узимања осим вас једних; **16** Јер и у Солун и једном и другом посласте ми у потребу моју. **17** Не као да тражим дар, него тражим плод који се множи на корист вашу. **18** А ја сам примио све и имам изобила. Испунио сам се примивши од Епафродита шта сте ми послали, слатки мирис, прилог пријатан, угодан Богу. **19** А Бог мој да испуни сваку потребу вашу по богатству свом у слави, у Христу Исусу. **20** А Богу и Оцу нашем слава веќ века. Амин. (αὶ̄ον γ165) **21** Поздравите сваког светог у Христу Исусу. Поздрављају вас браћа што су са мном. **22** Поздрављају вас сви свети, а особито који су из дома Ђесаревог. **23** Благодат Господа нашег Исуса Христа са свима вама. Амин.

Колошанима

1 Од Павла, по вољи Божијој апостола Иисуса

Христа и брата Тимотија, **2** Светима који су у Колосима и верној браћи у Христу Исусу: благодат вам и мир од Бога Оца нашег и Господа Иисуса Христа. **3** Захваљујемо Богу Оцу Господа свог Иисуса Христа, молећи се свагда за вас, **4** Чувши веру вашу у Христа Иисуса, и љубав коју имате к свима светима, **5** За наду остављену вама на небесима, за коју напред чусте у речи истине јеванђеља, **6** Које је у вама, као и у свему свету, и плодно је и расте, као и у вама, од оног дана како чусте и разуместе благодат Божију у истини, **7** Као што и дознасте од Епафраса, љубазног нашег другара у служењу, који је за вас верни слуга Христов, **8** Који нам јави вашу љубав у духу. **9** Тога ради и ми од оног дана како чусмо не престајемо за вас молити се Богу и искати да се испуните познањем волje Његове у свакој премудрости и разуму духовном, **10** Да живите пристојно Богу на свако угађање и у сваком добром делу

да будете плодни, и да растете у познању Божијем, **11** Јачајући сваком снагом по сили славе Његове, и у сваком трпљењу и дугом подношењу с радошћу; **12** Захваљујући Богу и Оцу, који нас призва у део наследства светих у виделу; **13** Који нас избави од власти тамне, и премести нас у царство Сина љубави своје, **14** У коме имамо избављење крвљу Његовом и оправтење греха; **15** Који је обличје Бога што се не види, који је рођен пре сваке твари. **16** Јер кроз Њега би саздано све што је на небу и што је на земљи, што се види и што се не види, били престоли или господства или поглаварства, или власти: све се кроза Њ и за Њ сазда. **17** И Он је пре свега, и све је у Њему. **18** И Он је глава телу цркве, који је почетак и прворођени из мртвих, да буде Он у свему први; **19** Јер би воља Очева да се у Њ усели сва пунина, **20** И кроза Њ да примири све са собом, умиривши крвљу крста Његова, кроза Њ све, било на земљи или на небу. **21** И вас који сте некад били

одлучени и непријатељи кроз помисли у

злим делима, **22** А сад вас примири у телу меса Његовог смрћу Његовом, да вас свете

и без мане и без крвице изведе преда се; **23** Ако само останете у вери утемељени и

тврди, и непокретни од наде јеванђеља, које чусте, које је проповедано свој твари под

небом, коме ја Павле постадох слуга. **24** Сад се радујем у свом страдању за вас, и

телу свом за тело Његово које је црква, **25** Којоја ја постадох слуга по наредби Божијој

која ми је дана међу вами да испуним реч Божију, **26** Тајну која је била скривена од

постања света и нараштаја, а сад се јави светима Његовим, (aiōn g165) **27** Којима Бог

науми показати како је богата слава тајне ове међу незнабошцима, које је Христос у

вама, нада славе; **28** Ког ми проповедамо

саветујући сваког човека, и учећи свакој

премудрости, да покажемо сваког човека савршеног у Христу Иисусу. **29** Зашто се и

трудим и борим по Његовој моћи која у

мени силно чини.

2 Хоћу дакле да ви знаете колику борбу

имам за вас и за оне што су у Лаодикији и у Јерапољу, и за све који не видеше лице

моје у телу, **2** Да се утеше срца њихова, и да се стегну у љубави, и у сваком богатству

пуног разума, на познање тајне Бога и Оца и Христа, **3** У којој је све благо премудрости и

разума скривено. **4** А ово говорим, да вас нико не превари слатким речима. **5** Јер ако

телом и нисам код вас, али сам духом с вами, радујући се и видећи ваш ред и тврђу

ваше вере у Христу. **6** Како дакле примисте Христа Иисуса Господа онако живите у Њему,

7 Укорењени и назидани у Њему и утврђени вером као што научисте, изобилујући у њој захвалношћу. **8** Браћо! Чувајте се да вас ко не

зароби филозофијом и празном преваром, по казивању човечијем, по науци света, а не по Христу. **9** Јер у Њему живи свака пунина

Божанства телесно. **10** И да будете испуњени у Њему који је глава сваком поглаварству

и власти; **11** У коме и обрезани бисте речи из уста својих. **9** Не лажите један обрезањем нерукотвореним, одбацивши на другог; свуците старог человека с делима тело греха месних обрезањем Христовим; његовим, **10** И обуците новог, које се обнавља **12** Закопавши се с Њим крштењем, у коме за познање по обличју Оног који га је саздао: с Њим и устасте вером силе Бога који Га **11** Где нема Грка ни Јеврејина, обрезања ваксрсну из мртвих. **13** И вас који сте били ни необрезања, дивљака ни Скита, роба ни мртви у гресима и у необрезању тела свог, слободњака, него све и у свему Христос. оживео је с Њим, поклонивши нам све грехе, **12** Обуците се дакле као избрани Божији, **14** И избрисавши писмо уредбе која беше свети и љубазни, у срдачну милост, доброту, против нас, и то узевши са среде прикова понизност, кротост, и трпљење, **13** Сносећи га на крсту; **15** И свукавши поглаварства један другог, и оправштајући један другом ако и власти изведе их на углед слободно, и има ко тужбу на кога: као што је и Христос победи их на њему. **16** Да вас дакле нико не вама опростио тако и ви. **14** А сврх свега тога осуђује за јело или за пиће, или за какав обуците се у љубав, која је свеза савршенства. празник, или за младине, или за суботе; **17** **15** И мир Божји да влада у срцима вашим, на Које је све било сен од оног што хтеде да који сте и позвани у једном телу, и захвални дође, и тело је Христово. **18** Нико да вас не будите. **16** Реч Христова се богато усели међу вара по својој вољи изабраном понизношћу вас, у свакој премудрости учећи и саветујући и службом анђела, истражујући и шта не сами себе са псалмима и појањем и песмама виде, и узалуд надимајући се умом тела духовним, у благодати певајући у срцима свог, **19** А не држећи се главе, из које је све својим Господу. **17** И све шта год чините тело с помоћу зглавака и свеза састављено, речју или делом, све чините у име Господа и расте за раст Божји. **20** Ако дакле умресте Исуса Христа хвалећи Бога и Оца кроза Њ. **18** с Христом стихијама света, зашто се као Жене! Слушајте своје мужеве као што треба живећи у свету препирете: **21** Не дохвати се, у Господу. **19** Мужеви! Љубите жене своје не окуси, не опипај; које је све на погибао и не срдите се на њих. **20** Децо! Слушајте ономе који чини, **22** По заповестима и родитеље своје у свачему; јер је ово угодно наукама људским? **23** Које је само по речи Господу. **21** Очеви! Не раздражујте деце премудрост самовољно избране службе и своје, да не губе воље. **22** Слуге! Слушајте понизности и нештећења тела, не за част у свему своје телесне господаре, не само какву, за пуњење тела.

3 Ако дакле ваксрснуте с Христом, тражите оно што је горе где Христос седи с десне стране Бога. **2** Мислите о ономе што је горе а не што је на земљи. **3** Јер умресте, и ваш је живот сакривен с Христом у Богу. **4** А кад се јави Христос, живот ваш, онда ћете се и ви с Њиме јавити у слави. **5** Поморите дакле уде своје који су на земљи: курварство, нечистоту, сласт, злу жељу и лакомство, које је идолопоклонство; **6** За које иде гнев Божји на синове противљења; **7** У којима и ви некада хоћасте кад живесте међу њима. **8** А сад одбаците и ви то све: гнев, љутину, пакост, хуљење, срамотне

пред очима радећи као да људима угађате, него у простоти срца, бојећи се Бога, **23** И све шта год чините, од срца чините као Господу, а не као људима: **24** Знајући да ћете од Господа примити плату наследства; јер Господу Христу служите. **25** А који скриви примиће шта је скривио: и нема гледања ко је ко.

4 Господари! Правду и једнакост чините слугама знајући да и ви имате Господара на небесима. **2** Да вам се не досади молитва; и стражите у њој са захваљивањем. **3** Молећи се и за нас уједно да нам Бог отвори врата речи, да проповедамо тајну Христову, за коју сам и свезан, **4** Да је јавим као што ми треба

говорити. **5** Мудро живите према онима који су напољу, пазећи на време. **6** Реч ваша да бива свакога у благодати, солју зачињена, да знate како вам свакоме треба одговарати. **7** За мене казаће вам све Тихик љубазни брат и верни слуга и другар у Господу, **8** Ког послах к вама за то исто, да разбере ко сте ви, и да утеши срца ваша, **9** С Онисимом верним и љубазним братом нашим, који је од вас. Они ће вам све казати како је овде. **10** Поздравља вас Аристарх, који је са мном у сужањству, и Марко, нећак Варнавин, за ког примисте заповести (ако дође к вама, примите га); **11** И Исус, прозвани Јуст, који су из обрезања. Ово су једнини моји помагачи у царству Божијем који ми бише утеха. **12** Поздравља вас Епафрас, који је од вас, слуга Исуса Христа; он се једнако труди за вас у молитвама да будете савршени и испуњени сваком вољом Божијом. **13** Јер ја сведочим за њега да има велику ревност и бригу за вас и за оне који су у Лаодикији и у Јерапољу. **14** Поздравља вас Лука лекар љубазни, и Димас. **15** Поздравите браћу у Лаодикији, и Нимфана и домаћу цркву његову. **16** И кад се ова посланица прочита код вас, учините да се прочита и у лаодикијској цркви, и ону што је писана у Лаодикију да и ви прочитате. **17** И кажите Архипу: Гледај на службу коју си примио у Господу да је довршиш. **18** Поздрав мојом руком Павловом. Опомињите се мојих окова. Благодат са свима вама. Амин.

1 Солуњанима

1 Од Павла и Силвана и Тимотија, цркви солунској у Богу Оцу и Господу Исусу Христу: благодат вам и мир од Бога Оца нашег и Господа Исуса Христа. **2** Захвальјујемо Богу свагда за све вас спомињући вас у молитвама својим, **3** И спомињући без престанка ваше дело вере, и труд љубави, и трпљење наде Господа нашег Исуса Христа, **4** Знајући, браћо да живите као што се пристоји Богу, који вас љубазна, од Бога избор ваш. **5** Јер јеванђеље је призвао у своје царство и славу. **6** Јер јеванђеље не би к вама само у речи него и у сили и у Духу Светом, и у великом признању, како што знате какви бисмо међу вами били дати вам не само јеванђеље Божије, него и душе своје, јер сте нам омилели. **7** Јер памтите, браћо, труд наш и посао: јер дан и ноћ радећи да не досадисмо ниједном од вас, проповедасмо вам јеванђеље Божије. **8** Ви сте сведоци и Бог како свети и праведни и без кривице бисмо вами који верујете, **9** Као што знате да сваког од вас као отац децу своју ради и ми захвальјујемо Богу без престанка што ви примивши од нас реч чувења Божијег да живите као што се пристоји Богу, који вас примисте не као реч човечију, него (као што заиста јесте) реч Божију, која и чини у васма који верујете. **10** Јер ви, браћо, прођосте Духа Светог, **11** Тако да постадосте углед свима који верују у Македонији и у Ахади. **12** Јесу; јер тако и ви пострадасте од свог Јер се од вас прочу реч Господња не само у роду као и они од Јевреја, **13** Који убише Македонији и Ахади, него и у свако место и Господа Исуса и пророке Његове, и који изиђе вера ваша у Бога тако да нам није потребно шта говорити. **14** Јер они обзнањују за вас какав улазак имасмо к вама, и како се обратисте Богу од идола, да служите Богу Живом и Истинитом, **15** И да чекате Сина Његовог с небеса ког вакрсе из мртвих, **16** Јер се и они обзнањују за вас какав улазак имасмо к вама, и како се обратисте Богу од идола, да служите Богу Живом и Истинитом, **17** А ми, браћо, осиротивши за вами неко време лицем а не срцем, већма хијасмо да видимо лице ваше с великим доћи.

2 Јер сами знате, браћо, улазак наш к вама да не би узалуд; **2** Него пострадавши пре и осрамоћени бивши, као што знате, у Филиби, ослободисмо се у Богу свом казивати вама јеванђеље Божије с великим борбом. **3** Јер утеша наша није од преваре, ни од нечистоте, ни у лукавству; **4** Него како нас окуша Бог да смо верни да примимо јеванђеље, тако говоримо, не као људима угађајући него помагача свог у јеванђељу Христовом, да вас Богу који куша срца наша. **5** Јер никад из утврди и утеши у вери вашој; **6** Да се нико ласкања не говорисмо к вама, као што знате, не смете у овим невољама; јер сами знате нити из узрока лакомства: Бог је сведок; **7** Да смо на то одређени. **8** Јер кад бејасмо код Нити тражећи од људи славе, ни од вас, ни од вас казасмо вам напред да ћемо падати у других. **9** Могли смо вам бити на досаду, као невоље, које и би, и знате. **10** Тога ради и ја Христови апостоли; али бисмо кротки међу вами, као што дојилица негује своју децу. **11** Веру вашу, да вас како не искуша кушач,

12 Молисмо и утешавасмо, и сведочисмо вам да живите као што се пристоји Богу, који вас примисте не као реч човечију, него (као што заиста јесте) реч Божију, која и чини у васма који верујете. **13** Јер ви, браћо, прођосте као цркве Божије које су у Јудеји у Христу свима који верују у Македонији и у Ахади. **14** Јесу; јер тако и ви пострадасте од свог Јер се од вас прочу реч Господња не само у роду као и они од Јевреја, **15** Који убише и Господа Исуса и пророке Његове, и који изиђе вера ваша у Бога тако да нам није потребно шта говорити. **16** Јер они обзнањују за вас какав улазак имасмо к вама, и како се обратисте Богу од идола, да служите Богу Живом и Истинитом, **17** А ми, браћо, осиротивши за вами неко време лицем а не срцем, већма хијасмо да видимо лице ваше с великим доћи. **18** Зато хтедосмо да дођемо к вама, ја Павле једном и другом, и забрани нам сотона. **19** Јер ко је наша нада или радост, или венац славе? Нисте ли и ви пред Господом нашим Исусом Христом о Његовом доласку? **20** Јер сте ви наша слава и радост.

3 Зато не могући више трпети наумисмо сами остати у Атини, **2** И посласмо Тимотија, брата свог и слугу Божијег, и говоримо, не као људима угађајући него помагача свог у јеванђељу Христовом, да вас Богу који куша срца наша. **3** Да се нико ласкања не говорисмо к вама, као што знате, не смете у овим невољама; јер сами знате нити из узрока лакомства: Бог је сведок; **4** Јер кад бејасмо код Нити тражећи од људи славе, ни од вас, ни од вас казасмо вам напред да ћемо падати у других. **5** Могли смо вам бити на досаду, као невоље, које и би, и знате. **6** Тога ради и ја Христови апостоли; али бисмо кротки међу вами, као што дојилица негује своју децу. **7** Веру вашу, да вас како не искуша кушач,

и да узалуд не буде труд наш. **6** А сад кад не потребујете. **13** Нећу вам пак затајити, дође Тимотије к нама од вас и јави нам вашу браћо, за оне који су умрли, да не жалите веру и љубав, и да имате добар спомен о као и остали који немају наду; **14** Јер ако нама свагда, жељећи нас видети, као и ми верујемо да Исус умре и васкрсе, тако ће Бог вас, **7** Зато се утешисмо, браћо, вами у свакој и оне који су умрли у Исусу довести с њим. жалости и неволи својој вашом вером; **8** Јер **15** Јер вам ово казујемо речју Господњом смо ми сад живи кад ви стојите у Господу. **9** да ми који живимо и останемо за долазак Јер какву хвалу можемо дати Богу за вас, Господњи, нећемо претећи оних који су за сваку радост којом се радујемо вас ради помрли. **16** Јер ће сам Господ са заповешћу, пред Богом својим? **10** Дан и ноћ молимо са гласом Арханђеловим, и с трубом Божјом се Богу преизобилно да видимо лице ваше, сићи с неба; и мртви у Христу вакрснуће и да испунимо недостатак вере ваше. **11** најпре; **17** А потом ми живи који смо остали, А сам Бог и Отац наш и Господ наш Исус заједно с њима бићемо узети у облаке на Христос да управи пут наш к вама. **12** А вас сусрет Господу на небо, и тако ћемо свагда Господ да умножи, и да имате изобилну с Господом бити. **18** Тако утешавајте један љубав један к другом и к свима, као и ми другог овим речима.

к вама. **13** Да би се утврдила срца ваша без кривице у светињи пред Богом и Оцем нашим, за долазак Господа нашег Исуса Христа са свима светима Његовим. Амин.

4 Даље, браћо, молимо вас и саветујемо у Христу Исусу, као што примисте од нас, како вам треба живети и угађати Богу, као што живите, да бивате све изобилнији. **2** Јер знате какве вам заповести дадосмо кроз Господа Исуса. **3** Јер је ово воља Божија, светост ваша, да се чувате од курварства, **4** И сваки од вас да зна држати свој суд у светињи и у части, **5** А не у слости жеља, као и незнабоши, који не познају Бога; **6** И да не преступате и закидате у ствари брата свог; јер ће Господ покајати све то, као што вам и пре казасмо и посведочисмо. **7** Јер Бог нас не дозва на нечистоту, него у светост. **8** Који дакле одбације, не одбације човека него Бога, који је дао Светог Духа свог у вас. **9** А за братољубље не треба да вам се пише, јер сте сами од Бога научени да се љубите међу собом, **10** Јер то чините са свом браћом по целој Македонији. Али вас молимо, браћо, да још изобилније чините, **11** И да се љубазно старате да сте мирни, и да гледате свој посао, и да радите својим рукама, као што вам заповедисмо; **12** Да се владате поштено према онима што су напољу, и да од њих ништа

5 А за часе и времена, браћо, није вам потребно писати; **2** Јер сами знате јамачно да ће дан Господњи доћи као лупеж по ноћи. **3** Јер кад кажу: Мир је, и нема се шта бојати, онда ће изненада напасти на њих погибао као бол на трудну жену, и неће утећи. **4** Али ви, браћо, нисте у тами да вас дан као лупеж застане. **5** Јер сте ви сви синови видела и синови дана: нисмо ноћи нити таме. **6** Тако дакле да не спавамо као и остали, него да пазимо и да будемо трезни. **7** Јер који спавају, у ноћи спавају, и који се опијају, у ноћи се опијају. **8** Али ми који смо синови дана да будемо трезни и обучени у оклоп вере и љубави, и с каџигом наде спасења; **9** Јер нас Бог не постави за гнев, него да добијемо спасење кроз Господа свог Исуса Христа, **10** Који умре за нас да ми, стражили или спавали, заједно с њим живимо. **11** Тога ради утешавајте један другог, и поправљајте сваки ближњег, као што и чините. **12** Молимо вас пак, браћо, препознајте оне који се труде међу вами, и настојнике своје у Господу и учитеље своје, **13** И имајте их у изобилно љубави за дело њихово. Будите мирни међу собом. **14** Молимо вас пак, браћо, поучавајте неуредне, утешавајте малодушне, браните слабе, сносите сваког. **15** Гледајте да нико не враћа коме зла за зло; **16** Него свагда идите

за добрим, и међу собом, према свима. **17**
Радујте се свагда. **18** Молите се Богу без
престанка. На свачему захваљујте; јер је ово
воля Божија у Христу Исусу од вас. **19** Духа
не гасите. Пророштва не презирите. **20** А све
кушајући добро држите. **21** Уклањајте се од
сваког зла. **22** А сам Бог мира да посвети вас
целе у свачему; **23** И цео ваш дух и душа и
тело да се сачува без кривице за долазак
Господа нашег Исуса Христа. **24** Веран је
Онај који вас дозва, који ће и учинити. **25**
Браћо! Молите се Богу за нас. **26** Поздравите
браћу сву целивом светим. **27** Заклињем вас
Господом да прочитате ову посланицу пред
свом браћом светом. **28** Благодат Господа
нашег Исуса Христа с вама. Амин.

2 Солуњанима

1 Од Павла и Силвана и Тимотија цркви
солунској у Богу Оцу нашем и Господу
Исусу Христу: **2** Благодат вам и мир од
Бога Оца нашег и Господа Иисуса Христа.
3 Дужни смо свагда захваљивати Богу за
 вас, браћо, као што треба; јер расте врло
вером у свим вашим гоњењима и невољама
које подносите, **5** За знак праведног суда
Божјег да се удостојите царства Божјег, за
које и страдате. **6** Јер је праведно у Бога да
врати муке онима који вас муче; **7** А вама
које муче покој с нама кад се покаже Господ
Иисус с неба с анђелима силе своје **8** У огњу
пламеном, који ће дати освету онима који не
познају Бога и не слушају јеванђеља Господа
нашег Иисуса Христа; **9** Који ће примити
муку, погибао вечну од лица Господњег и
од славе Његове, (αἰῶνιος g166) **10** Кад дође да
се прослави у светима својим, и диван да
буде у свима који Га вероваше; јер се прими
сведочанство наше међу вама у онај дан.
11 Зато се и молимо свагда за вас да вас
удостоји Бог наш звања, и испуни сваку
радост доброте и дело вере у сили; **12** Да се
прослави име Господа нашег Иисуса Христа у
вама и ви у Њему, по благодати Бога нашег
и Господа Иисуса Христа.

2 Али вас молимо, браћо, за долазак Господа
нашег Иисуса Христа, и за наш састанак у
Њему, **2** Да се не дате ласно покренути од
ума, нити да се плашите, ни духом ни речју,
ни посланицом, као да је од нас послана,
да је већ настao дан Христов. **3** Да вас нико
не превари никаквим начином; јер неће
доћи док не дође најпре отпад, и не покаже
се човек безакоња, син погибли, **4** Који се
противи и подиже више свега што се зове
Бог или се поштује, тако да ће он сести у
цркви Божјој као Бог показујући себе да је
Бог. **5** Не памтите ли да сам вам ово казивао

још кад сам код вас био? **6** И сад знаете шта
задржава да се не јави у своје време. **7** Јер се
већ ради тајна безакоња, само док се уклони
онај који сад задржава. **8** Па ће се онда
јавити безаконик, ког ће Господ Иисус убити
духом уста својих, и искоренити светлошћу
вас, браћо, као што треба; јер расте врло
сотонином са сваком силом, и знацима и
вера ваша, и множи се љубав сваког од вас
међу вама, **4** Тако да се ми сами хвалимо
вама црквама Божјима, вашим трпљењем и
вером у свим вашим гоњењима и невољама
које подносите, **5** За знак праведног суда
Божјег да се удостојите царства Божјег, за
које и страдате. **6** Јер је праведно у Бога да
врати муке онима који вас муче; **7** А вама
које муче покој с нама кад се покаже Господ
Иисус с неба с анђелима силе своје **8** У огњу
пламеном, који ће дати освету онима који не
познају Бога и не слушају јеванђеља Господа
нашег Иисуса Христа; **9** Који ће примити
муку, погибао вечну од лица Господњег и
од славе Његове, (αἰῶνιος g166) **10** Кад дође да
се прослави у светима својим, и диван да
буде у свима који Га вероваше; јер се прими
сведочанство наше међу вама у онај дан.
11 Ами смо дужни свагда захваљивати Богу за
 вас, браћо љубазна Господу! Што вас је Бог од
почетка изабрао за спасење у светињи Духа
и вери истине. **14** У које вас дозва јеванђељем
нашим, да добијете славу Господа нашег
Иисуса Христа. **15** Тако дакле, браћо, стојте и
држите уредбе којима се научисте или речју
или из посланице наше. **16** А сам Господ
наш Иисус Христос, и Бог и Отац наш, коме
омилесмо и даде нам утеху вечну и наду
добру у благодати, (αἰῶνιος g166) **17** Да утеши
срца ваша и да вас утврди у свакој речи и
делу добром.

3 Даље, браћо, молите се Богу за нас да реч
Господња трчи, и да се слави као и међу
вама; **2** И да се избавимо од беспутних и злих
људи: јер вера није свијуз. **3** А Господ је веран,
који ће вас утврдити и сачувати од зла. **4** А
уздамо се у Господа за вас да оно што вам
заповедамо и чините и чинићете. **5** А Господ
да управи срца ваша на љубав Божију и на
трпљење Христово. **6** Заповедамо вам пак,
браћо, у име Господа нашег Иисуса Христа,
да се одвојите од сваког брата који живи
неуредно, а не по уредби коју примише
од нас. **7** Јер сами знаете како треба да се
угледате на нас, јер не живесмо неуредно
међу вама, **8** Нити забадава хлеб једосмо
у кога, него у труду и у послу, дан и ноћ
радећи, да не будемо на досаду никоме од
вас. **9** Не као да немамо власти, него да се

дамо вама за углед, да будете као и ми. **10**
Јер кад бејасмо у вас, ово вам заповедасмо да
ако ко неће да ради да и не једе. **11**Јер чујемо
да неки неуредно живе међу вама, ништа
не радећи, него окрајче и мешају се у туђе
послове. **12** Таквима заповедамо и молимо
их у Господу нашем Исусу Христу, да мирно
радећи свој хлеб једу. **13** А вама, браћо, да не
дотужи добро чинити. **14** А ако ко не послуша
речи наше, оног посланицом назначите,
и не мешајте се с њим, да се посрани. **15**
Али га не држите као непријатеља, него га
саветујте као брата. **16** А сам Господ мира да
вам да мир свагда у сваком догађају. Господ
са свима вами. **17** Поздрав мојом руком
Павловом, које је знак у свакој посланици,
овако пишем: **18** Благодат Господа нашег
Исуса Христа са свима вама. Амин.

1 Тимотеју

1 Од Павла, апостола Иисуса Христа, по заповести Бога, Спаса нашег и Господа Иисуса Христа, наде наше, **2** Тимотију, правом сину у вери, благодат, милост, мир од Бога

Оца нашег и Христа Иисуса, Господа нашег. **3** Као што те молих да останеш у Ефесу, кад иђах у Македонију, да заповедиш некима да не уче другачије, **4** Нити да гледају на лажи и на тефтере од племена којима нема краја, и који пре чине препирања неголи Божји напредак у вери. **5** А намера је заповести љубав од чистог срца и добре савести и вере нелицемерне; **6** У којима неки погрешивши сврнуше у празне говоре, **7** И хтели би да буду законици, а не разумеју ни шта говоре, ни шта утврђују. **8** А знамо да је закон добар ако га ко држи као што треба. **9** Знајући ово да праведнику закон није постављен, него безаконицима и непокорнима и безбожницима и грешницима, неправеднима и поганима, крвницима оца и матере, крвницима људским, **10** Курварима, мужеложничима, људокрадицама, лажљивцима, клетвопреступницима, и ако шта има противно здравој науци, **11** По јеванђељу славе блаженог Бога, које је мени поверило. **12** И захваљујем Христу Иисусу, Господу нашем, који ми даје моћ, што ме за верног прими и постави ме у службу, **13** Који сам пре био хулник и гонитељ и силенција; али бих помилован, јер не знајући учиних, у неверству. **14** Али се још већма умножи благодат Господа нашег Иисуса Христа с вером и љубави у Христу Иисусу. **15** Истинита је реч и сваког примања достојна да Христос Иисус дође на свет да спасе грешнике, од којих сам први ја. **16** Али тога ради ја бих помилован да на мени првом покаже све трпљење Иисус Христос за углед онима који Му хоће веровати за живот вечни. (αιῶνιος γι66) **17** А Цару вечном, Нераспадљивом, који се не види, једином премудром Богу част и слава ва век века. Амин. (αιῶν γι65) **18** Ову пак заповест предајем ти, сине Тимотије,

по пређашњим пророштвима за тебе: да ратујеш у у њима добар рат, **19** Имајући веру и добру савест, коју неки одбацивши отпадоше од вере; **20** Међу којима су Именеј и Александар које предадох сотони да се науче не хулити.

2 Молим, дакле, пре свега да се чине искања, молитве, молења, захваљивања за све људе, **2** За цареве, и за све који су у власти, да тихи и мирни живот поживимо у свакој побожности и поштењу. **3** Јер је ово добро и пријатно пред Спаситељем нашим Богом, **4** Који хоће да се сви људи спасу, и да дођу у познање истине. **5** Јер је један Бог, и један посредник Бога и људи, човек Христос Иисус, **6** Који себе даде у откуп за све, за сведочанство у своје време, **7** За које сам постављен проповедник и апостол (истину говорим у Христу, не лажем), учитељ незнабожаца, у вери и истини. **8** Хоћу, дакле, да молитве чине људи на свакоме месту, подижући свете руке без гнева и премиšљања. **9** Тако и жене у пристојном оделу, са стидом и поштењем да украшују себе, не плетеницама, ни златом, или бисером, или хаљинама скupoценим, **10** Него добрим делима као што се пристоји женама које се обећавају побожности. **11** Жена на миру да се учи са сваком покорношћу. **12** Али жени не допушtam да учи нити да влада мужем, него да буде мирна. **13** Јер је Адам најпре саздан па онда Ева; **14** И Адам се не превари, а жена преваривши се постаде преступница; **15** Али ће се спasti рађањем деце, ако остане у вери и љубави и у светињи с поштењем.

3 Истинита је реч: ако ко владичанство жели добру ствар жели. **2** Али владика треба да је без мање, једне жене муж, трезан, паметан, поштен, гостољубив, вредан да учи; **3** Не пијаница, не бојац, не лаком, него кротак, миран, не среброљубац; **4** Који својим домом добро управља, који има послушну децу са сваким поштењем; **5** А ако ко не уме својим домом управљати,

како ће се моћи старати за цркву Божију? **6** и бивамо срамотни, јер се уздамо у Бога Не новокрштен, да се не би надуо, и упао Живог, који је Спаситељ свим људима, а у суд ђавољи. **7** А ваља да има и добро особито вернима. **11** Ово заповедај и учи. сведочанство од оних који су напољу, да **12** Нико да не постане немарљив за твоју не би упао у срамоту и у замку ђавољу. младост; него буди углед вернима у речи, **8** Тако и ђакони треба да буду поштени, у живљењу, у љубави, у духу, у вери, у не двојезични, не који много вина пију, чистоти. **13** Докле дођем пази на читање, не лакоми на добитак поган, **9** Који имају утешавање и учење. **14** Не пусти у немар тајну вере у чистој савести. **10** А и ови да се дар у себи који ти је дан по пророштву кушају најпре, па онда да служе, ако су без метнувши старешине руке на тебе. **15** У овом мане. **11** Тако и жене треба да су поштене, се поучавај, у овом стој, да се напредак твој не које опадају, трезне, верне у свему. **12** покаже у свему. **16** Пази на себе и на научу, и Ђакони да бивају јединих жена мужеви, који стој у томе; јер ово чинећи спашћеш и самог добро управљају децом и својим домовима. себе и оне који те слушају.

13 Јер који добро служе они добијају себи добар поступ, и велику слободу у вери Иисуса Христа. **14** Ово ти пишем надајући се да ћу скоро доћи к теби. **15** Ако ли се забавим, да знаш како треба живети у дому Божијем, који је црква Бога Живога, ступ и тврђа истине. **16** И, као што је признато, велика је тајна побожности: Бог се јави у телу, оправда се у Духу, показа се анђелима, проповеди се незнабошцима, верова се на свету, узнесе се у слави.

5 Старца не карај, него му говори као оцу; момцима као браћи; **2** Старицама као матерама; младима као сестрама, са сваком чистотом. **3** Удовице поштуј, које су праве удовице. **4** Ако ли која удовица има децу или унучад, да се уче најпре свој дом поштовати, и зајам враћати родитељима; јер је ово угодно пред Богом. **5** А права удовица и усамљена узда се у Бога, и живи у молитвама и у молењу дан и ноћ. **6** А која живи у сладостима, жива је умрла. **7** И ово заповедај,

4 А Дух разговетно говори да ће у да буду без мане. **8** Ако ли ко за своје, а последња времена одступити неки од вере особито за домаће, не промишља, одрекао слушајући лажне духове и науке ђаволске, се вере, и гори је од незнабошца. **9** А удовица **2** У лицемерју лажа, жигосаних на својој да се не прима млађа од шездесет година, савести, **3** Који забрањују женити се, и и која је била једном мужу жена; **10** И која заповедају уздржавати се од јела која Бог има сведочанство у добним делима, ако је створи за јело са захвалношћу вернима и децу одгајила, ако је гостољубива била, ако онима који познаше истину. **4** Јер је свако је светима ноге прала, ако је невољнима створење Божије добро и ништа није на помагала, ако је ишла за сваким добрым одмет кад се прима са захвалношћу. **5** Јер делом. **11** А младих удовица прођи се; јер се освећује речју Божијом и молитвом. **6** кад побесне против Христа, хоће да се удају, Ово све казујући браћи бићеш добар слуга **12** И имају грех што прву веру одбацише. Иисуса Христа, одгајен речима вере и добром **13** А к томе и беспослене уче се скитати науком коју си примио. **7** А поганих и по кућама, не само пак беспослене, него и бапских гаталица клони се; а обучавај се у језичне и свезнале, па говоре шта не треба. побожности. **8** Јер телесно обучавање мало је **14** Хоћу, дакле, да се младе удовице удају, корисно, а побожност је корисна за свашта, децу рађају, кућу куће, а никакав узрок да имајући обећање живота садашњег и оног не дају противнику за хуљење. **15** Јер се, који иде. **9** Ово је истината реч и достојна ево, неке окренуше за сotoninом. **16** Ако који сваког примања. **10** Јер се зато и трудимо верни или верна има удовице, нека се стара

за њих, и да не досађују цркви да оне које неки предавши се зађоше од вере и на себе су праве удовице може задовољити. **17** А навукоше муке велике. **11** А ти, о човече свештеницима који се добро старају да се Божији! Бежи од овог, а иди за правдом, даје двогуба част, а особито онима који се побожности, вером, љубави, трпљењем, труде у речи и у науци. **18** Јер писмо говори: кротости. **12** Бори се у доброј борби вере, Волу који врше не завезуј уста, и: Радин је мучи се за вечни живот на који си и позван, достојан своје плате. **19** На свештеника не и признао си добро признање пред многим примај тужбе, осим кад имају два или три сведоцима. (aiōnios g166) **13** Заповедам ти пред сведока. **20** А који греше покарај их пред Богом који све оживљује, и Христом Исусом свима, да и други имају страх. **21** Заклињем који сведочи за владања Понтија Пилата те пред Богом и Господом Исусом Христом добро признање, **14** Да држиш заповест чисту и изабраним Његовим анђелима да ово и незазорну до доласка Господа нашег Исуса држиш без лицемерја, не чинећи ништа по Христа, **15** Који ће у своје време показати, хатеру. **22** Руку одмах не мећи ни на кога, Блажени и једини Силни Цар над царевима нити пристај у туђе грехе. Држи себе чиста. и Господар над господарима, **16** Који сам **23** Више не пиј воде, него пиј по мало вина, има бесмртност, и живи у светлости којој желуца ради свог и честих својих болести. **24** А неких су људи греси познати који напред се не може приступити, ког нико од људи воде на суд, а неких иду за њима. **25** Тако су држава вечна. Амин. (aiōnios g166) **17** Богатима на овом свету заповедај да се не поносе нити уздају у богатство пропадљиво, него у Бога Живога, који нам све даје изобилно за ужитак; (aiōn g165) **18** Нека добро чине, нека се богате у добрим делима, нека буду подашни, заједнични, **19** Сабирајући себи темељ добар за унапредак, да приме живот вечни. **20** О Тимотије! Сачувай што ти је предано, клони се поганих, празних разговора и препирања лажно названог разума, **21** Којим се неки хвалији отпадоше од вере. Благодат с тобом. Амин.

6 Робови који су год под јармом да покazuју сваку част својим господарима, да се не хули на име Божије и на науку. **2** А који имају крштене господаре, да не постају немарљиви за њих што су браћа, него још боље да служе, јер су верни и љубазни, заједничари у благодати. Ово учи и саветуј. **3** Ако ли ко другачије учи, и не пристаје на здраве речи Господа нашег Исуса Христа и на науку побожну, **4** Наду се не знајући ништа, него болујући од запиткивања и празних препирања, ода шта постаје завист, свађа, хуљење, зле мисли, **5** Залудна препирања онаквих људи који имају ум изопачен и немају истине, који мисле да је побожност трговина. Клони се таквих. **6** Али јесте велика трговина побожност са задовољством. **7** Јер ништа не донесосмо на овај свет, дакле не можемо ништа ни однети. **8** А кад имамо храну и одећу, овим да будемо довољни. **9** А који хоће да се обогате они упадају у напасти и замке, и у многе луде шкодљиве жеље, које потапају човека у пропаст и погибао. **10** Јер је корен свих зала сребрљубље коме

2 Тимотеју

2 Ти дакле, сине мој, јачај у благодати
Исуса Христа; 2 И шта си чуо од мене

1 Од Павла, апостола Исуса Христа по пред многим сведоцима, оно предај верним вољи Божијој за обећање живота у људима, који ће бити вредни и друге Исусу Христу, 2 Тимотију, љубазном сину, научити. 3 Ти дакле трпи зло као добар благодат, милост, мир од Бога Оца и војник Исуса христа; 4 Јер се никакав војник Христа Исуса, Господа нашег. 3 Захваљујем не заплеће у трговине овог света да угоди Богу коме служим од прародитеља чистом војводи. 5 Ако и војује, не добија венац савести, што без престанка имам спомен ако право не војује. 6 Радин који се труди за тебе у молитвама својим дан и ноћ, 4 најпре треба да окуси од рода. 7 Разуми шта Желећи да те видим, опомињући се суза говорим; а Господ да ти да разум у свему. твојих, да се радости испуни; 5 Опомињући 8 Опомињи се Господа Исуса Христа који се нелицемерне у теби вере која се усели уста из мртвих, од семена Давидовог, по најпре у бабу твоју Лоиду и у матер твоју јеванђељу мом, 9 У коме трпим зло до самих Евникују; а уверен сам да је и у теби; 6 Заради окова као злочинаца; али се реч Божија не веже. 10 Зато трпим све избраних ради да и они добију спасење у Христу Исусу са славом вечном. (aiōnios g166) 11 Истинита је реч: ако с

Нјим умресмо, то ћемо с Нјим и оживети. 12 Ако трпимо, с Нјим ћемо и царовати. Ако се одрекнемо, и Он ће се нас одрећи. 13 Ако не верујемо, Он остаје веран; јер се сам себе не може одрећи. 14 Ово напомињи, и посведочи пред Господом да се не препиру, које ништа не помаже, него смета оне који слушају. 15 Постарај се да се покажеш поштен пред Богом, као радин који се нема шта стидети, и право управља речју истине. 16 А поганих празних разговора клони се; јер њихова као живина точи: међу којима је Именеј и Филит, 18 Који у истини погрешише говорећи да је ваксрсење већ било; и сметају веру неких. 19 Тврдо дакле стоји темељ Божји имајући овај печат: Позна Господ и љубави Христа Исуса. 14 Добри аманет своје; и: Да одступи од неправде сваки који сачувај Духом Светим који живи у нама. 15 спомиње име Господње. 20 А у великом Знаш ово да се одвратиш од мене сви у дому нису суди само златни и сребрни, Азији, међу којима и Фигел и Ерген. 16 А него и дрвени и земљани: и једни за част, Господ да да милост Онисифоровом дому; а једни за срамоту. 21 Ако дакле ко очисти јер ме много пута утеши, и окова мојих не себе од овог, биће суд за част, освећен, и постиде се; 17 Него дошавиши у Рим потражи потребан домаћину, приправљен за свако ме још с већим старањем и нађе. 18 Да да добро дело. 22 Бежи од жеља младости, њему Господ да нађе милост у Господа у дан а држи се правде, вере, љубави, мира, са онај. И у Ефесу колико ми послужи, ти знаш свима који призывају Господа од чистог срца; 23 А лудих и празних запиткивања

клони се знајући да рађају свађе. **24** А слуга **4** Заклињем те, дакле, пред Богом и Господњи не треба да се свађа, него да буде Господом нашим Исусом Христом, који кротак к свима, поучљив, који неправду ће судити живима и мртвима, доласком може подносити, **25** И с кротошћу поучавати Његовим и царством Његовим: **2** Проповедај оне који се противе: еда би им како Бог реч, настој у добро време и у невреме, дао покажање за познање истине, **26** И да се покарај, запрети, умоли са сваким сношењем иччењем; **3** Јер ће доћи време кад здраве живе за своју вољу.

3 Али ово знај да ће у последње дане настати времена тешка. **2** Јер ће људи постати саможиви, сребролупци, хвалише, поносити, хулници, непокорни родитељима, неблагодарни, неправедни, нељубавни, **3** Непримиљиви, опадачи, неуздржници, бесни, недобролубиви, **4** Издајници, нагли, надувени, који више маре за слости него за Бога, **5** Који имају обличје побожности, а силе су се њене одрекли. И ових се клони. **6** Јер су од ових они који се завлаче по кућама, и робе женице које су натоварене гресима и воде их различне жеље, **7** Које се свагда уче, и никад не могу да дођу к познању истине. **8** Као што се Јаније и Јамвије противише Мојсију, тако се и ови противе истини, људи изопаченог ума, невешти у вери. **9** Али неће дugo напредовати; јер ће њихово безумље постати јавно пред свима, као и оних што поста. **10** А ти си се угледао на моју науку, живљење, намеру, веру, сношење, љубав, трпљење, **11** Протеривања, страдања, каква ми се дододише у Антиохији, и у Иконији, и у Листри, каква пртеривања поднесох, и од свих ме избави Господ. **12** А и сви који побожно хоће да живе у Христу Исусу, биће гоњени. **13** А зли људи и варалице напредоваће на горе, варајући и варајући се. **14** Али ти стој у томе што си научио и што ти је поверено, знајући од кога си се научио, **15** И будући да из малена умеш света писма, која те могу умудрити на спасење у Христу Исусу. **16** Све је писмо од Бога дано, и корисно за учење, за карање, за поправљање, за поучавање у правди, **17** Да буде савршен човек Божји, за свако добро дело приправљен.

Господом нашим Исусом Христом, који ће судити живима и мртвима, доласком може подносити, **25** И с кротошћу поучавати Његовим и царством Његовим: **2** Проповедај оне који се противе: еда би им како Бог реч, настој у добро време и у невреме, дао покажање за познање истине, **26** И да се покарај, запрети, умоли са сваким сношењем иччењем; **3** Јер ће доћи време кад здраве живе за своју вољу.

науке неће слушати, него ће по својим жељама накупити себи учитеље, као што их уши сврбе, **4** И одвратиће уши од истине, и окренуће се ка гаталицима. **5** А ти буди трезан у свачему, трпи зло, учини дело јеванђелиста, службу своју сврши. **6** Јер ја се већ жртвујем, и време мог одласка наста. **7** Добар рат ратовах, трку сврших, веру одржах. **8** Даље, дакле, мени је приправљен венац правде, који ће ми дати Господ у дан онај, праведни судија; али не само мени, него свима који се радују Његовом доласку. **9** Постарај се да дођеш брзо к мени; **10** Јер ме Димас остави, омилевши му садашњи свет, и отиде у Солун; Крискент у Галатију, Тит у Далмацију; Лука је сам код мене. (*αἰῶν g165*) **11** Марка узми и доведи га са собом; јер ми је добар за службу. **12** А Тихика послao сам у Ефес. **13** Кад дођеш донеси ми кабаницу што сам оставио у Троади код Карпа, и књиге, а особито кожне. **14** Александар ковач много ми зла учини. Да му Господ плати по делу његовом. **15** Чувaj се и ти од њега; јер се врло противи нашим речима. **16** У први мој одговор нико не оста са мном, него ме сви оставише. Да им се не прими! **17** Али Господ би са мном и даде ми помоћ да се кроза ме сврши проповедање, и да чују сви незнабоши; и избавих се од уста лавових. **18** И Господ ће ме избавити од сваког злог дела, и сачуваће ме за царство своје небеско; коме слава ва век века. Амин. (*αἰῶν g165*) **19** Поздрави Прискилу и Акилу, и Онисифоров дом. **20** Ераст оста у Коринту. А Трофима оставилх у Милету болесног. **21** Постарај се да дођеш пре зиме. Поздравља те Еувул, и Пуд, и Лин, и Клаудија, и браћа сва. **22** Господ Исус Христос са духом твојим. Благодат с вама. Амин.

Титу

1 Од Павла, слуге Божјег, а апостола Иисуса

Христа по вери изабраних Божјих и по познању истине побожности, **2** За наду вечног живота, који обећа нелажни Бог пре времена вечних, (aiōnios g166) **3** А јави у времена своја реч своју проповедањем, које је мени поверено по заповести Спаситеља нашег Бога, **4** Титу, правом сину по вери нас обојице, благодат, милост, мир од Бога Оца и Господа Иисуса Христа, Спаса нашег.

5 Зато те оставих у Криту да поправиш шта је недовршено, и да поставиш по свим градовима свештенике, као што ти ја заповедих, **6** Ако је ко без мане, једне не пијаница, не бојац, не лаком на погани пристав; не који себи угађа, не гневљив, не неко од њих, њихов пророк: Крићани свагда лажљиви, зли зверови, беспослени трбуси. **13** Сведочанство је ово истинито; заради тог узрока карај их без штећења, да буду здрави у вери, **14** Не слушајући јеврејске гаталице ни заповести људи који се одвраћају од истине. **15** Чистима је све чисто; а поганима и неверними ништа није чисто, него је опогађен њихов и ум и савест. **16** Говоре да познају Бога, а делима Га се одричу; јер су мрски и непослушни, и ни за какво добро дело ваљани.

2 А ти говори шта пристоји здравој науци:

2 Старцима да буду трезни, поштени, чисти, здрави у вери, у љубави, у трпљењу;

Титу

3 Старицама, такође, да живе као што се пристоји светима, да не буду опадљиве, да се не предају врло вину, да уче добру, **4** Да уче младе да љубе мужеве, да љубе децу, **5** Да буду поштене, чисте, добре домаћице, благе, покорне својим мужевима, да се не хули на реч Божију. **6** Тако и младиће саветуј да буду поштени. **7** А у свему сам себе подај за углед добрих дела, у науци целост, поштење, **8** Реч здраву, незазорну: да се посрами онај који се противи, не имајући ништа зло говорити Оца и Господа Иисуса Христа, Спаса нашег. **9** Слуге да слушају своје господаре, **10** Да не краду, него у свачему да показују добру веру, да научу Спаситеља нашег Бога Божја која спасава све људе, **11** Јер се показа благодат света, и да поштено и праведно и побожно за курварство или за непокорност. **12** Учећи нас да се одрекнемо безбожности и жеља овог света, и да поживимо на овом свету, (aiōn g165) **13** Чекајући блажену наду и јављање славе великог Бога добитак; **14** Који је дао Спаса нашег Иисуса Христа, **15** Који је дао праведан, свет, чист; **9** Који се држи верне речи по научи, да буде кадар и саветовати и да очисти себи народ избрани који чезне са здравом науком, и покарати оне који се противе. **10** Јер има много непослушних, и карај са сваком заповешћу да те нико не презире.

особито који су из обрезања, **11** Којима треба уста затворити; који целе куће изопачују учећи шта не треба, поганог добитка ради. **12** А рече неко од њих, њихов пророк: Крићани свагда лажљиви, зли зверови, беспослени трбуси. **13** Сведочанство је ово истинито; заради тог узрока карај их без штећења, да буду здрави у вери, **14** Не слушајући јеврејске гаталице ни заповести људи који се одвраћају од истине. **15** Чистима је све чисто; а поганима и неверними ништа није чисто, него је опогађен њихов и ум и савест. **16** Говоре да познају Бога, а делима Га се одричу; јер су мрски и непослушни, и ни за какво добро дело ваљани.

2 А ти говори шта пристоји здравој науци:

2 Старцима да буду трезни, поштени, чисти, здрави у вери, у љубави, у трпљењу;

3 Опомињи их да буду покорни и послушни господарима и заповедницима, и готови на свако добро дело; **2** Ни на кога да не хуле, да се не свађају, него да буду мирни, сваку кротост да показују свим људима, **3** Јер и ми бејасмо некада луди, и непокорни, и преварени, служећи различним жељама и сластима, у пакости и зависи животији, мрски будући и мрзећи један на другог. **4** А кад се показа благодат и човекољубље Спаса нашег Бога, **5** Не за дела праведна која ми учинисмо, него по својој милости спасе нас бањом прерођења и обновљењем Духа Светог, **6** Ког изли на нас обилно кроз Иисуса Христа Спаситеља нашег, **7** Да се оправдамо благодаћу Његовом, и да будемо наследници живота вечног по нади. (aiōnios g166) **8** Сине Тите! Истинита је реч, и у

овоме хоћу да утврђујеш, да се они који вероваше Богу труде и старају за добро дело: ово је корисно људима и добро. **9** А лудих запиткивања и тефтера од племена, и свађа и препирања о закону клони се; јер је то некорисно и празно. **10** Човека јеретика по првом и другом саветовању клони се, **11** Знајући да се такав изопачио, и греши, и сам је себе осудио. **12** Кад пошаљем к теби Артему или Тихика, постарај се да дођеш к мени у Никополь, јер сам намислио да онде зимујем. **13** Зину законника и Апола лепо опреми да имају све што им треба. **14** Али и наши нека се уче напредовати у добрим делима, ако где буде од потребе да не буду без рода. **15** Поздрављају те сви који су са мном. Поздрави све који нас љубе у вери. Благодат са свима вама. Амин.

ФИЛИМОНУ

у Христу Исусу, **24** Марко, Аристарх, Димас,
Лука, помагачи моји. **25** Благодат Господа
нашег Исуса Христа са духом вашим. Амин.

1 Од Павла, сужња Исуса Христа, и Тимотија
брата, Филимону љубазном и помагачу
нашем, **2** И Апфији, сестри љубазној, и
Архипу, нашем другару у војевању, и домаћој
твојој цркви: **3** Благодат вам и мир од
Бога Оца нашег, и Господа Исуса Христа. **4**
Захваљујем Богу свом спомињући те свакда
у молитвама својим, **5** Чувши љубав твоју и
веру коју имаш ка Господу Исусу и к свима
светима: **6** Да твоја вера, коју имамо заједно,
буде силна у познању сваког добра, које
имате у Христу Исусу. **7** Јер имам велику
радост и утешу ради љубави твоје, што срца
светих починуше кроза те, брате! **8** Тога
ради ако и имам велику слободу у Христу
да ти заповедам шта је потребно, **9** Али опет
молим љубави ради, ја који сам такав као
старац Павле, а сад сужањ Исуса Христа; **10**
Молимо те за свог сина Онисима, ког родих
у оковима својим; **11** Који је теби некада
био непотребан, а сад је и теби и мени врло
потребан, ког послах теби натраг; **12** А ти га,
то јест, моје срце прими. **13** Ја га хтедох да
задржим код себе, да ми место тебе послужи
у оковима јеванђеља; **14** Али без твоје воље
не хтедох ништа чинити, да не би твоје
добро било као за невољу, него од добре
воље. **15** Јер може бити да се за то растаде с
тобом на неко време да га добијеш вечно,
(αιῶνιος §166) **16** Не више као роба, него више
од роба, брата љубазног, а особито мени, а
камоли теби, и по телу и у Господу **17** Ако
дакле држиш мене за свог другара, прими
њега као мене. **18** Ако ли ти у чему скриви,
или је дужан, то на мене запиши. **19** Ја Павле
написах руком својом, ја ћу платити: да ти
не кажем да си и сам себе мени дужан. **20** Да
брате! Да имам корист од тебе у Господу,
развесели срце моје у Господу. **21** Уздајући
се у твоју послушност написах ти знајући да
ћеш још више учинити него што говорим. **22**
А уз то уговори ми и конак; јер се надам да
ћу за ваше молитве бити дарован вама. **23**
Поздравља те Епафрас који је са мном сужањ

Јеврејима

1 Бог који је некада много пута и различитим начином говорио очевима преко пророка, **2** говори и нама у последак дана ових преко сина, Ког постави наследника свему, кроз ког и свет створи. (aiōn g165) **3** Који будући сјајност славе и обличје бића Његовог, и носећи све у речи силе своје, учинивши собом очишћење греха наших, седе с десне стране престола величине на висини, **4** И толико бољи поста од анђела колико преславније име од њихова доби. **5** Јер коме од анђела рече кад: Син мој ти си, ја те данас родих? И опет: Ја ћу My бити Отац, и Он ће ми бити Син. **6** И опет уводећи Првороднога у свет говори: и да уведећи Поглавара спасења њиховог страдањем. **11** анђелима говори: Који чини анђеле своје духове, и слуге своје пламен огњени. **8** А сину: Престо је Твој, Боже, ва век века; палица је правде палица царства Твог. (aiōn g165) **9** Омилела Ti је правда, и омразао си на безакоње: тога ради помаза Te, Боже, уздати. И опет: Ево ја и деца моја коју ми Бог Твој уљем радости већма од другова је дао Бог. **14** Будући, пак, да деца имају Твојих. **10** И опет: Ти си, Господе, у почетку тело и крв, тако и Он узе део у томе, да основао земљу, и небеса су дела руку Твојих: смрђу сатре оног који има државу смрти, то **11** Она ће проћи, а Ти остајеш: и сва ће јест ћавола; **15** И да избави оне који год од остарети као халјина, **12** И савићеш их као халјину, и измениће се: а Ти си Онај исти, и **16** Јер се заиста не примају анђели, него се Твојих година неће нестати. **13** А коме од рече кад: Седи мени с десне стране свему да буде као браћа, да буде милостив и док положим непријатеље Твоје поднојже веран поглавар свештенички пред Богом, да ногама Твојим? **14** Нису ли сви службени очисти грехе народне. **18** Јер у чему пострада духови који су послани на службу онима и искушан би у ономе може помоћи и онима који ће наследити спасење?

и Духа Светог раздељивањем по својој вољи. **5** Јер Бог не покори анђелима васиони свет, који иде и о коме говоримо. **6** Али неко посведочи негде говорећи: Шта је човек да га се опоменеш, или син човечији да га обиђеш? **7** Умалио си га малим нечим од анђела, славом и части венчао си га, и поставио си га над делима руку својих: **8** Све си покорио под ноге Његове. А кад Му покори све, ништа не остави Њему непокорено; али сад још не видимо да Mу је све покорено. **9** А умањеног малим чим од анђела видимо Исуса, који је за смрт што поднесе венчан славом и части, да би по благодати Божијој за све окусио смрт. **10** Јер приликоваše бити Њему за ког је све и кроз ког је све, који доведе многе синове у славу, да доврши Поглавара спасења њиховог страдањем. **11** Јер и Онај који освећује, и они који се освећују, сви су од Једног; заради тог узрока не стиди се назвати их браћом **12** Говорећи: Објавићу име Твоје браћи својој, и посред цркве запеваћу Te. **13** И опет: Ја ћу се у Њега на

2 Тога ради ваља нам већма пазити на речи **3** Зато, браћо света, заједничари звања које слушамо, да како не отпаднемо. **2** небеског, познајте посланика и владику, Јер ако је оно што је говорено преко анђела ког ми признајемо, Исуса Христа, **2** Који је утврђено, и сваки преступак и оглушак веран Ономе који га створи, као и Мојсије у праведну плату примио: **3** Како ћемо побећи свему дому његовом. **3** Јер Овај поста толико на маришви за толико спасење? Које поче достојан веће части од Мојсија, колико већу Господ проповедати, и они који су чули од дома част има онај који га је начинио. потврдише међу нама, **4** Кад и Бог посведочи **4** Јер сваки дом треба неко да начини; а и знацима и чудесима и различитим силама, ко је све створио оно је Бог. **5** И Мојсије

дакле беше веран у свему дому његовом, као 7 Опет одреди један дан, данас, говорећи у слуга, за сведочанство оног што је требало Давиду по толиком времену, као што се пре да се говори. 6 Али је Христос као син у каза: Данас ако глас Његов чујете, не будите дому свом: ког смо дом ми, ако слободу и дрвенастих срца. 8 Јер да је Исус оне довоје славу наде до kraja tврдо одржимо. 7 Зато, у покој, не би за други дан говорио потом, као што говори Дух Свети: Данас ако глас 9 Дакле је остављено још почивање народу Његов чујете, 8 Не будите дрвенастих срца, Божијем. 10 Јер који уђе у покој Његов, и он као кад се прогневисте у дане напасти у почива од дела својих, као и Бог од својих. пустини, 9 Где ме искушаше очеви ваши, 11 Да се постарамо, дакле, ући у тај покој, да искушаше ме, и гледаше дела моја четрдесет не упадне ко у ону исту гатку неверства. 12 година. 10 Тога ради расрдих се на тај род, Јер је жива реч Божија, и јака, и оштрија од и реко: Једнако се мету у срцима, али сваког мача оштрг с обе стране, и пролази они не познаше путеве моје; 11 Зато се тја до растављања и душе и духа, и зглавака заклех у гневу свом да неће ући у покој мој. и мозга, и суди мислима и помислима 12 Гледајте, браћо, да не буде кад у коме срца. 13 И нема твари непознате пред Њиме, од вас зло срце неверства да одступи од него је све голо и откријено пред очима Бога Живога; 13 Него се утешавајте сваки Оног коме говоримо. 14 Имајући, дакле, дан, докле се данас говори, да који од вас великог Поглавара свештеничког, који је не одрвени од преваре греховне; 14 Јер прошао небеса, Исуса сина Божијег, да се постадосмо заједничари Христу, само ако држимо признања. 15 Јер немамо Поглавара како смо почели у Њему бити до kraja tврдо свештеничког који не може пострадати с одржимо; 15 Докле се говори: Данас, ако глас нашим слабостима, него који је у свачему Његов чујете, не будите дрвенастих срца, искушан као и ми, осим греха. 16 Да као кад се прогневисте. 16 Јер неки чувши приступимо, дакле, слободно к престолу прогневише се, али не сви који изиђоше благодати, да примимо милост и нађемо из Мисира с Мојсијем. 17 А на које mrзи благодат за време кад нам затреба помоћ. четрдесет година? Није ли на оне који сагрешише, који оставише кости у пустини? 18 А којима се закле да неће ући у покој Његов, него онима који не хтеше да верују? 19 И видимо да не mogoше uћi за неверство.

5 Јер сваки поглавар свештенички који се из људи узима, за људе се поставља на службу к Богу, да приноси даре и жртве за грехе, 2 Који може пострадати с онима који не знају и залазе; јер је и он под слaboшћу. 3

4 Да се бојимо, дакле, да како док је још И зато је дужан како за народне тако и за остављено обећање да се улази у покој своје грехе приносити. 4 И нико сам себи Његов, не закасни који од вас. 2 Јер је не даје части, него који је позван од Бога, нама објављено као и онима; али онима не као и Арон. 5 Тако и Христос не прослави помаже чувена реч, јер не вероваše они који сам себе да буде поглавар свештенички, чуше. 3 Јер ми који веровасмо улазимо у него Онај који Mu рече: Ти си мој син, ја покој, као што рече: Зато се заклех у гневу Te данас родих. 6 Као што и на другом свом да неће ући у покој мој, ако су дела и mestu говори: Ти си свештеник вавек по била готова од постања света. 4 Јер негде реду Мелхиседековом. (aiðn g165) 7 Он у дане рече за седми дан ovako: и почину Бог у дан тела свог мольења и молитве к Ономе који Га седми од свих дела својих. 5 И на овом mestu може избавити од смрти с виком великим и опет: Неће ући у покој мој. 6 Будући, пак, да са сузама приношаše, и би утешен по својој неки имају да уђу у њега, и они којима је побожности. 8 Иако и беше Син Божји, али најпре јављено не уђоше за непослушање; од оног што пострада научи се послушању.

9 И свршивши све, постаде свима који Га благословићу те, и умножавајући умножићу послушаше узрок спасења вечног. (aiōnios te. 15) И тако трпећи дugo, доби обећање. **16** g166) **10** И би наречен од Бога поглавар Јер се људи већим куну, и свако њиховој свештеничкој по реду Мелхиседековом. **11** сваји свршетак је заклетва за потврђење. **17** За ког бисмо вам имали много говорити Зато и Бог кад хтеде наследницима обећања што је тешко исказати; јер сте постали слаби обилније да покаже тврђу завета свог, на слушању. **12** Јер ви који би ваљало да учини посредника клетву: **18** Да би у двема сте учитељи по годинама, опет потребујете непоколебљивим стварима, у којима Богу да учите које су прва слова речи Божије; и није могуће слагати, имали јаку утеху ми постадосте да требате млека, а не јаке хране. који смо прибегли да се ухватимо за наду **19** Јер који се год храни млеком, не разуме која нам је дана, **20** Који имамо као тврд речи правде, јер је дете. **21** А савршених и поуздан ленгер душе, који улази и за је тврда храна, који имају осећања дугим најдаље завесе, **22** Где Исус уђе напред за учењем обучена за разликовање и добра и нас, поставши поглавар свештенички довека зла. **23** по реду Мелхиседековом. (aiōn g165)

6 Зато да оставимо почетак Христове науке **7** Јер овај Мелхиседек беше цар салимски, и да се дамо на савршенство: да не свештеник Бога Највишег, који срете постављамо опет темеља покајања од мртвих Авраама кад се враћаше с боја царева, и дела, и вере у Бога, **2** Науке крштења, и благослови га; **2** Коме и Авраам даде десетак стављања руку, и ваксрења мртвих, и суда од свега. Прво dakле значи цар правде, потом вечног. (aiōnios g166) **3** И ово ћемо учинити и цар салимски, то јест цар мира: **3** Без оца, ако Бог допусти. **4** Јер није могуће оне без матере, без рода, не имајући ни почетка који су једном просветљени, окусили дар данима, ни свршетка животу, а испређен са небески, постали заједничари Духа Светог, сином Божијим, и остаје свештеник довека. **5** И окусили добру реч Божју, и силу оног **4** Али погледајте колики је овај коме је и света, и отпали, (aiōn g165) **6** Опет обновити Авраам патријарх дао десетак од плена. **5** на покајање, јер сами себи наново распињу Истина, и они од синова Левијевих који и руже сина Божијег. **7** Јер земља која пије примише свештенство, имају заповест да дажд што често на њу пада, и која рађа узимају по закону десетак од народа, то јест поврће добро онима који је раде, прима од браће своје, ако су и изишли из бедара благослов од Бога; **8** А која износи трње и Аврамових. **6** Али онај који се не броји од чичак, непотребна је и клетве близу, која њиховог рода, узе десетак од Авраама, и се најпосле сажеже. **9** Али од вас, љубазни, благослови оног који има обећање. **7** Али надамо се бољем и шта се држи спасења, ако без сваког изговора мање благослови веће. и говоримо тако. **10** Јер Бог није неправедан **8** И тако овде узимају десетак људи који да заборави дело ваше и труд љубави умиру, а онамо Онај за ког се посведочи да коју показасте у име Његово, послуживши живи. **9** И, да овако кажем, Левије који узе светима и служећи. **11** Али жељимо да десетак, дао је десетак кроз Авраама: **10** Јер сваки од вас покаже то исто старање да беше још у бедрима очевим кад га срете се нада одржи тврдо до самог краја; **12** Мелхиседек. **11** Ако је, dakле, савршенство Да не будете лениви, него да се угледате постало кроз левитско свештенство (јер је на оне који вером и трпљењем добијају народ под њим закон примио), каква је обећања. **13** Јер кад Бог Авраму обећа, не још потреба била говорити да ће други имајући ничим већим да се закуне, закле се свештеник постати по реду Мелхиседековом, собом, **14** Говорећи: Заиста благосиљајући а не по реду Ароновом? **12** Јер, кад се промени

свештенство, мора се и закон променити. Јер да је на земљи, не би био свештеник, 13 Јер за кога се ово говори Он је од другог кад имају свештеници који приносе даре колена, од ког нико не приступи к олтару. по закону, 5 Који служе обличју и сену 14 Јер је познато да Господ наш од колена небеских ствари, као што би речено Мојсију Јудина изађе, за које колено Мојсије не кад хтеде скинију да начини: Гледај, рече, да говори ништа о свештенству. 15 И још је начиниш све по прилици која ти је показана више познато да ће по реду Мелхиседековом на гори. 6 А сад доби бољу службу, као што је други свештеник постати, 16 Који није и посредник бољег завета, који се на бољим постао по закону телесне заповести него по обећањима утврди. 7 Јер да је онај први без сили живота вечног. 17 Јер сведочи: Ти си **мане** био, не би се другом тражило места. 8 свештеник вавек по реду Мелхиседековом. Јер кудећи их говори: Ево дани иду, говори (*aiōn g165*) 18 Тако се укида пређашња заповест, Господ, и начинићу с домом Израиљевим и што би слаба и залудна. 19 Јер закон није с домом Јудиним нов завет; 9 Не по завету ништа савршио; а постави бољу наду, кроз који начиних с очевима њиховим у онај коју се приближујемо к Богу. 20 И још не без дан кад их узех за руку да их изведем заклетве: 21 Јер они без заклетве посташе из земље мисирске; јер они не остале у свештеници; а Овај са заклетвом кроз Оног завету мом, и ја не марих за њих, говори који Му говори: Закле се Господ и неће Господ. 10 Јер је ово завет који ћу начинити се раскајати: Ти си свештеник вавек по реду Мелхиседековом. (*aiōn g165*) 22 Толико Господ: дају законе своје у мисли њихове, и бољег завета поста Исус јамац. 23 И они на срцима њиховим написаћу их, и бићу многи бише свештеници, јер им смрт не им Бог, и они ће бити мени народ. 11 И даде да остану. 24 А Овај, будући да остаје ниједан неће учити свог ближњег, и ниједан вавек, има вечно свештенство. (*aiōn g165*) 25 брата свог, говорећи: Познај Господа; јер ће Зато и може вавек спаси оне који кроза ње ме сви познати од малог до великог међу долазе к Богу, кад свагда живи да се може њима. 12 Јер ћу бити милостив неправдама молити за њих. 26 Јер такав нама требаше њиховим, и грехе њихове и безакоња њихова поглавар свештенички: свет, безазлен, чист, нећу више спомињати. 13 А кад вели: нов одвојен од грешника, и који је био више завет, први начини ветхим; а шта је ветхо и небеса; 27 Коме није потребно сваки дан, као оistarело, близу је краја.

свештеницима, најпре за своје грехе жртве приносити, а потом за народне, јер Он ово учини једном, кад себе принесе. 28 Јер закон поставља људе за свештенике који имају слабост; а реч заклетве које је речена по закону, постави сина вавек савршена. (*aiōn g165*)

8 А ово је глава од тога што говоримо: и ковчег завета окован свуда златом, у коме имамо таквог Поглавара свештеничког који седи с десне стране престола Величине на небесима; 2 Који је слуга светињама и истинитој скинији, коју начини Господ, а не осењаваху олтар; о чему се не може сад човек. 3 Јер се сваки поглавар свештенички говорити редом. 6 А кад ово беше тако поставља да приноси даре и жртве; зато уређено, улажаху свештеници свагда у прву вальа да и Овај шта има што ће принети. 4 скинију и савршиваху службу Божију. 7

А у другу улажаше једном у години сам себе, као што поглавар свештенички улази поглавар свештенички, не без крви, коју у светињу сваке године с крвљу туђом: 26 приноси за себе и за народна незнања. 8 Овим показиваше Дух Свети да се још није отворио пут светих, докле прва скинија стоји; 9 Која остале прилика за садашње (aiōn g165) 27 И као што је људима одређено време, у које се приносе дари и жртве, и не једном умрети, а потом суд: 28 Тако се и могу да се сврше по савести оног који служи. Христос једном принесе, да узме многих 10 Осим у јелима и пићима, и различном умивању и правдању тела, које је постављено спасење онима који Га чекају.

до времена поправљења. 11 Али дошавши Христос, поглавар свештенички добара која ће доћи, кроз болју и савршенију скинију, која није руком грађена, то јест, није овог створења, 12 Ни с крвљу јарчијом, нити телећом, него кроз своју крв уђе једном у светињу, и нађе вечни откуп. (aiōnios g166) 13 Јер ако крв јунчија и јарчија, и пепео јуничин, покропивши њом опогађене, освећује на телесну чистоту; 14 А камоли неће крв Христа, који Духом Светим себе принесе без крвице Богу, очистити савест нашу од мртвих дела, да служимо Богу Живом и Истинитом? (aiōnios g166) 15 И зато је новом завету посредник, да кроз смрт, која би за откуп од преступака у првом завету, обећање вечног наследства приме звани. (aiōnios g166) 16 Јер где је завет вала да буде и смрт оног који чини завет. 17 Јер је завет по смрти потврђен: будући да нема никакве силе док је жив онај који га је начинио. 18 Јер ни први није утврђен без крви. 19 Јер кад Мојсије изговори све заповести по закону свом народу, онда узе крви јарчије и телеће, с водом и вуном црвеном и исопом, те покропи и књигу и сав народ. 20 Говорећи: Ово је крв завета који Бог начини с вама. 21 А тако и скинију и све судове службене покропи крвљу. 22 И готово све се крвљу чисти по закону, и без проливања крви не бива опроштење. 23 Тако је требало да се обличја небеских овима чисте, а сама небеска бОљим жртвама од ових. 24 Јер Христос не уђе у рукотворену светињу, која је прилика праве, него у само небо, да се покаже сад пред лицем Божијим за нас; 25 Нити да много пута приноси

Иначе би Он морао много пута страдати од постања света; а сад једном на свршетку века јави се да својом жртвом сатре грех. (aiōn g165) 27 И као што је људима одређено време, у које се приносе дари и жртве, и не једном умрети, а потом суд: 28 Тако се и могу да се сврше по савести оног који служи. Христос једном принесе, да узме многих грехе; а другом ће се јавити без греха на спасење онима који Га чекају.

10 Јер закон имајући сен добара која ће доћи, а не само обличје ствари, не може никада савршити оне који приступају сваке године и приносе оне исте жртве. 2 Иначе би престале приносити се, кад они који служе не би више имали никакву савест за грехе, кад се једном очисте; 3 Него се њима сваке године чини спомен за грехе. 4 Јер крв јунчија и јарчија не може узети грехе. 5 Зато, улазећи у свет говори: Жртава и дарова ниси хтео, али си ми тело приправио. 6 Жртве и прилози за грех нису Ти били угодни. 7 Тада рекох: Ево дођох, у почетку књиге писано је за мене, да учним вољу Твоју, Боже. 8 И више казавши: Прилога и приноса и жртава, и жртава за грехе ниси хтео, нити су Ти били угодни, што се по закону приносе; 9 Тада рече: Ево дођох да учним вољу Твоју, Боже. Укида прво да постави друго. 10 По којој смо вољи ми освећени приносом тела Исуса Христа једном. 11 И сваки свештеник стоји сваки дан служећи и једне жртве много пута приносећи које никад не могу узети грехе. 12 А Он принесавши једину жртву за грехе седи свагда с десне стране Богу. 13 Чекајући даље док се положе непријатељи Његови подножје ногама Његовим. 14 Јер једним приносом савршио је вавек оне који бивају освећени. 15 А сведочи нам и Дух Свети; јер као што је напред казано: 16 Ово је завет који ћу начинити с њима после оних дана, говори Господ: Даљу законе своје у срца њихова, и у мислима њиховим написаћи их; 17 И грехе њихове и безакоња њихова нећу више спомињати. 18 А где је опроштење

ових онде више нема прилога за грехе. 19 **11** Вера је, пак, тврдо чекање оног чему Имајући, дакле, слободу, браћо, улазити у се надамо, и доказивање оног што светињу крвљу Исуса Христа, путем новим не видимо. 2 Јер у њој стари добише и живим. 20 Који нам је обновио заветом, то сведочанство. 3 Вером познајемо да је свет јест телом својим, 21 И свештеника великог речју Божјом свршен, да је све што видимо над домом Божијим: 22 Да приступамо с из ништа постало. (aiōn g165) 4 Вером принесе истиним срцем у пуној вери, очишћени Авељ Богу већу жртву него Каин, кроз коју у срцима од зле савести, и умивени по доби сведочанство да је праведник, кад Бог телу водом чистом; 23 Да се држимо тврдо посведочи за даре његове; и кроз њу он признања наде: јер је веран онај који је мртав још говори. 5 Вером би Енох пренесен обећао; 24 И да разумевамо један другог у да не види смрт; и не нађе се, јер га Бог подбуњивању к љубави и добним делима, премести, јер пре него га премести, доби 25 Не остављајући скупштину своју, као сведочанство да угоди Богу. 6 А без вере што неки имају обичај, него један другог није могуће угодити Богу; јер онај који хоће саветујући, толико већма колико видите да дође к Богу, ваља да верује да има Бог да се приближује дан судни. 26 Јер кад и да плаћа онима који Га траже. 7 Вером ми грешимо намерно, пошто смо примили Ноје примивши заповест и побојавши се познање истине, нема више жртве за грехе; оног што још не виде, начини ковчег за 27 Него страшно чекање суда, и ревност огња спасење дома свог, којим осуди сав свет, и који ће да поједе оне који се супроте. 28 Ко поста наследник правде по вери. 8 Вером преступи закон Мојсијев, без милости умире послуша Авраам кад би позван да изиђе у код два или три сведока. 29 Колико мислите земљу коју хтеде да прими у наследство, да ће горе муке заслужити онај који сина и изиђе не знајући куда иде. 9 Вером дође Божијег погази, и крв завета којом се освети Авраам у земљу обећану, као у туђу, и у за погану уздржи, и Духа благодати наружи? колибама живљаше с Исаком и с Јаковом, 30 Јер знамо Оног који рече: Моја је освета, ја сунаследницима обећања тог. 10 Јер чекаше ћу вратити, говори Господ; и опет: Господ ће град који има темеље, коме је зидар и Творац судити народу свом. 31 Страшно је упасти Бог. 11 Вером и сама Сара нероткиња прими у руке Бога Живога. 32 Опомињите се, пак, силу да затрудни и роди преко времена првих дана својих, у које се просветлисте и старости; јер држаше за верног Оног који многу борбу страдања поднесосте, 33 Које обећа. 12 Зато се и родише од једног, још поставши гледање са срамота и невоља, а готово мртвог, као звезде небеске мноштвом, које поставши другови онима који живе и као небројени песак покрај мора. 13 У вери тако. 34 Јер се на окове моје сажалисте, помреше сви ови не примивши обећања, и дадосте с радишћу да се разграби ваше него га видевши издалека, и поклонивши имање, знајући да имате себи имање боље и му се, и признавши да су гости и дошљаци непропадљиво на небесима. 35 Не одбацујте, на земљи. 14 Јер који тако говоре показују дакле, слободу своју, која има велику плату. да траже отачанство. 15 И да би се они 36 Јер вам је трпљење од потребе да вољу опоменули оног из ког изиђоше, имали би Божију савршивши примите обећање. 37 време да се врате. 16 Али сад боље желе, Јер још мало, врло мало, па ће доћи Онај то јест небеско. Зато се Бог не стиди њих који треба да дође и неће одоцнити. 38 А назвати се Бог њихов; јер им приправи град, праведник живеће од вере; ако ли одступи 17 Вером приведе Авраам Исака кад би кушан, неће бити по вољи моје душе. 39 А ми, браћо, и јединороднога приношаše, пошто беше нисмо од оних који одступају на погибао, примио обећање, 18 У коме беше казано: У него од оних који верују да спасу душе. Исаку назваће ти се семе; 19 Помисливши да

је Бог кадар и из мртвих вакрснути; зато и по пећинама и по рупама земаљским. га и узе за прилику. **20** Вером благослови **39** И ови сви добивши сведочанство вером Исак Јакова и Исауа у стварима које ће не примише обећања; **40** Јер Бог нешто доћи. **21** Вером благослови Јаков умирући боље за нас одреди, да не приме без нас сваког сина Јосифовог, и поклони се врху савршенства.

палице његове. **22** Вером се опомиња Јосиф умирући изласка синова Израиљевих, и заповеда за кости своје. **23** Вером Мојсија, пошто се роди, крише три месеца родитељи његови, јер видеше красно дете, и побојаше се заповести цареве. **24** Вером Мојсије, кад би велики, не хтеде да се назива син кћери Фараонове; **25** И воље страдати с народом Божијим, неголи имати земаљску сладост греха: **26** Државши срамоту Христову за веће богатство од свега блага мисирског; јер гледаше на плату. **27** Вером остави Мисир, не побојавши се љутине цареве; јер се држаше Оног који се не види, као да Га виђаше. **28** Вером учини пасху и пролив крви, да се онај који губљаше прворођене не дотакне до њих. **29** Вером пређоше Црвено Море као по сувој земљи; које и Мисирци окушавши потопише се. **30** Вером падоше зидови јерихонски, кад се обилази око њих седам дана. **31** Вером Раав курва не погибе с неверницима, примивши уходе с миром, и изведавши их другим путем. **32** И шта ћу још да кажем? Јер ми не би достало времена кад бих стао приповедати о Гедеону, и о Вараку и Самсону и Јефтају, о Давиду и Самуилу, и о другим пророцима, **33** Који вером победише царства, учинише правду, добише обећања, затворише уста лавовима, **34** Угасише силу огњену, побегоше од оштрица мача, ојачаше од немоћи, посташе јаки у биткама, растераše војске туђе; **35** Жене примише своје мртве из вакрсења; а други бише побијени, не примивши избављење, да добију боље вакрсење; **36** А други ругање и бој поднесоше, па још и окове и тамнице; **37** Камењем побијени бише, претрвени бише, искушани бише, од мача помршће; идоше у кожусима и у козјим кожама, у сиротињи, у невољи, у срамоти; **38** Којих не беше достојан свет, по пустињама потуцаше се, и по горама

12 Зато, дакле, и ми имајући око себе толику гомилу сведока, да одбацимо свако бреме и грех који је за нас прионуо, и с трпљењем да трчимо у битку која нам је одређена, **2** Гледајући на Начелника вере и Свршитеља Исуса, који место одређене себи радости претрпе крст, не марећи за срамоту, и седе с десне стране престола Божијег. **3** Помислите, дакле, на Оног који је такво противљење против себе од грешника поднео, да не ослабе душе ваше и да вам не дотужи. **4** Јер још до крви не дођосте борећи се против греха, **5** И заборависте утеху коју вам говори, као синовима: Сине мој! Не пуштај у немар карања Господња, нити губи воље кад те Он покара; **6** Јер кога љуби Господ оног и кара; а бије сваког сина ког прима. **7** Ако трпите карање, као синовима показује вам се Бог: јер који је син ког отац не кара? **8** Ако ли сте без карања, у коме сви део добише, дакле сте копилад, а не синови. **9** Ако су нам дакле телесни очеви наши карачи, и бојимо их се, како да не слушамо Оца духовна, да живимо? **10** Јер они за мало дана, како им угодно беше, карају нас; а Овај на корист, да добијемо део од Његове светиње. **11** Јер свако карање кад бива не чини се да је радост, него жалост; али после даће миран род правде онима који су научени њиме. **12** Зато ослабљене руке и ослабљена колена исправите, **13** И стазе поравните ногама својим, да не сврне шта је хромо, него још да се исцели. **14** Мир имајте и светињу са свима; без овог нико неће видети Господа. **15** Гледајте да ко не остане без благодати Божије: да не узрасте какав корен горчине, и не учини пакост, и тим да се многи не опогане. **16** Да не буде ко курвар или опогањен, као Исау, који је за једно јело дао првородство своје. **17** Јер

знате да је и потом, кад хтеде да прими Господ је мој помоћник, и нећу се бојати; шта благослов, одбачен; јер покајање не нађе ће ми учинити човек? 7 Опомињите се својих места, ако га и са сузама тражаше. 8 Јер не учитеља који вам казиваше реч Божију; приступисте ка гори која се може опипати, гледајте на свршетак њиховог живљења, и и огњу разгорелом, облаку, и помрчини и угледајте се на веру њихову. 8 Иисус Христос олуји, 9 И трубном гласу, и гласу речи, јуче је и данас онај исти и вавек. (aiōn g165) 9 ког се одрекоше они који чуше, да не чују У науке туђе и различне не пристајте; јер више речи; 10 Јер не могаху да поднесу оно је добро благодаћу утврђивати срца, а не што се заповедаше: Ако се и звер дотакне јелима, од којих не имаше користи они који до горе, биће камењем убијена. 11 И тако живљаше у њима. 10 Имамо, пак, олтар од страшно беше оно што се виде да Мојсије ког они не смеју јести који служе скинији. рече: Уплашио сам се и дрхћем. 12 Него 11 Јер којих животиња крв уноси поглавар приступисте к Сионској гори, и ка граду Бога свештенички у светињу за грехе, оних се Живога, Јерусалиму небеском, и многим телеса спаљују изван логора. 12 Зато Иисус, хиљадама анђела, 13 К сабору и цркви да освети народ крвљу својом, изван града првгородних који су написани на небесима, пострада. 13 Зато dakле да излазимо к Њему и Богу, судији свих, и духовима савршених изван логора, носећи Његову срамоту. 14 праведника, 15 И к Иисусу, Посреднику завета Јер овде немамо града који ће остати, него новог, и крви кропљења, која боље говори тражимо онај који ће доћи. 15 Кроз Њега, неголи Авељева. 16 Али гледајте да се не dakле, да свагда приносимо Богу жртву одрекнете Оног који говори; јер кад они хвале, то јест плод усана које признају не утекоше који се одрекоше оног који име Његово. 16 А добро чинити и давати пророковаše на земљи, а камоли ми који се милостију не заборављајте; јер се таквим одричемо небеског, 17 Ког глас потресе онда жртвама угађа Богу. 17 Слушајте учитеље земљу, а сад обећа говорећи; још једном ја своје и покоравајте им се, јер се они старају ћу потрести не само земљу него и небо. 18 за душе ваше, као који ће дати одговор, А што вели: још једном, показује да ће се да то с радошћу чине, а не уздишући; јер укинути оно што се помиче, као створено, вам ово не помаже. 19 Молите се Богу за да остане оно што се не помиче. 20 Зато, нас. Јер се надамо да имамо добру савест, примајући царство непоколебано, да имамо старајући се у свему добро да живимо. 19 благодат којом служимо за угодност Богу, с А одвише молим чините ово, да бих се пре поштовањем и са страхом. 21 Јер је Бог наш огањ који спаљује.

13 Љубав братинска да остане међу вами.

2 Гостољубивости не заборављајте; јер неки не знајући из гостољубивости примише анђеле на конак. 3 Опомињите се сужња као да сте с њима свезани, оних којима се неправда чини као да сте и сами у телу. 4 Женидбу да држе сви у части, и постеља женидбена да буде чиста; а курварима и прељубочинцима судиће Бог. 5 Не будите сребрљупци; будите задовољни оним што имате. Јер Он рече: Нећу те оставити, нити ћу од тебе одступити; 6 Тако да смемо говорити:

из мртвих великог Пастира овцама, крвљу завета вечној, Господа нашег Иисуса Христа, (aiōnios g166) 21 Да вас саврши у сваком делу добром, да учините вољу Његову, чинећи у вами шта је угодно пред Њиме, кроз Иисуса Христа, коме слава ва век века. Амин. (aiōn g165) 22 Молим вас пак, браћо, примите реч поучења; јер укратко написах и послах вам. 23 Знајте да је отишао наш брат Тимотије, с којим, ако скоро дође, видећу вас. 24 Поздравите све учитеље своје и све свете. Поздрављају вас браћа која су из Талијанске. 25 Благодат са свима вама. Амин.

Јаковљева

1 Од Јакова, Бога и Господа Иисуса Христу

слуге, свима дванаест колена расејаним по свету поздравље. **2** Сваку радост имајте, браћо моја, кад падате у различне напаси, **3** Знајући да кушање ваше вере гради трпљење; **4** А трпљење нека дело довршује, да будете савршени и цели без икакве мане. **5** Ако ли коме од вас недостаје премудрости, нека иште у Бога који даје свакоме без разлике и не кори никога, и даће му се; **6** Али

нека иште с вером, не сумњајући ништа; јер који се сумња он је као морски валови, које ветрови подију и размећу. **7** Јер такав човек нека не мисли да ће примити шта од Бога. **8** Који двоуми непостојан је у свима путевима својим. **9** А понижени брат нека се хвали висином својом; **10** А богати својом понизношћу; јер ће проћи као цвет травни. **11** Јер сунце ореја с врућином, и осуши траву, и цвет њен отпаде, и красота лица њена погибе; тако ће и богати у хођењу свом увенuti. **12** Благо човеку који претрпи напаст; јер кад буде кушан примиће венац живота, који Бог обрече онима који га љубе. **13** Ниједан кад се куша да не говори: Бог ме куша; јер се Бог не може злом искушати, и Он не куша никога; **14** Него сваког куша његова сласт, која га вуче и мами. **15** Тада затрудневши сласт рађа грех; а грех учињен рађа смрт. **16** Не варажте се, љубазна браћо моја! **17** Сваки добри дар и сваки поклон савршени одозго је, долази од Оца светlosti, у ког нема промењивања ни мењања видела и мрака; **18** Јер нас драговољно породи речју истине, да будемо новина од Његовог створења. **19** Зато, љубазна браћо моја, нека буде сваки човек брз чути а спор говорити и спор срдити се. **20** Јер срђа човечија не чини правде Божије. **21** Зато одбаците сваку нечистоту и сувишак злобе, и с кротошћу примите усађену реч која може спasti душу вашу. **22** Будите, пак, творци речи, а не само слушачи, варажујући сами себе. **23** Јер ако ко слуша реч а не твори, он је као човек

који гледа лице тела свог у огледалу; **24**

Јер се огледа па отиде, и одмах заборави какав беше. **25** Али који провиди у савршени закон слободе и остане у њему, и не буде заборавни слушач, него творац дела, онај ће бити блажен у делу свом. **26** Ако који од вас мисли да верује, и не зауздава језик свој, него вара срце своје, његова је вера

2 Браћо моја! У вери Господа нашег славног Иисуса Христа не гледајте ко је ко; **2** Јер

ако дође у цркву вашу човек са златним прстеном и у светлој хаљини, а дође и сиромах у рђавој хаљини, **3** И погледате на оног у светлој хаљини, и кажете му: Ти седи овде лепо, а сиромаху кажете: Ти стани тамо, или седи овде ниже подножја мог; **4** И не расудисте у себи, него бисте судије злих помисли. **5** Чујте, љубазна браћо моја, не изабрали Бог сиромахе овог света да буду богати вером, и наследници царства које обрече онима који њега љубе? **6** А ви осрамотисте сиромаха. Нису ли то богати који вас муче и вуку вас на судове? **7** Не хуле ли они на добро име ваше којим сте се назвали? **8** Ако, дакле, закон царски извршујете по писму: Љуби ближњег као самог себе, добро чините; **9** Ако ли гледате ко је ко, грех чините, и бићете покарани од закона као преступници; **10** Јер који сав закон одржи а сагреши у једном, крив је за све, **11** Јер Онај који је рекао: Не чини прељубе, рекао је и: Не убиј. Ако дакле не учиниш прељубе а убијеш, постао си преступник закона. **12** Тако говорите и тако творите као они који ће законом слободе бити суђени; **13** Јер ће ономе бити суд без милости који не чини милости; и хвали се милост на суду. **14** Каква је корист, браћо моја, ако ко рече да има веру а дела нема? Зар га може вера спasti? **15** Ако, на пример, брат и ли сестра голи буду, или немају шта да једу, **16** И рече

им који од вас: Идите с миром, грејте се, и уста излази благослов и клетва. Не ваља, наситите се, а не да им потребе телесне, шта љубазна браћо моја, да ово тако бива. **11** Еда помаже? **12** Тако и вера ако нема дела, мртва ли може извор из једне главе точити слатко је по себи. **13** Но може ко рећи: Ти имаш и горко? **14** Може ли, браћо моја, смоква веру, а ја имам дела. Покажи ми веру своју маслине рађати или винова лоза смокве? без дела својих, а ја ћу теби показати веру Тако ниједан извор не даје слане и слатке своју из дела својих. **15** Ти верујеш да је један воде. **16** Ко је међу вами мудар и паметан Бог; добро чиниш; и ћаволи верују, и држи. нека покаже од добrog живљења дела своја **17** Али хоћеш ли разумети, о човече сујетни! у кратости и премудрости. **18** Ако ли имате Да је вера без дела мртва? **19** Авраам отац горку зависи и свађу у срцима својим, не наш не оправда ли се делима кад принесе хвалите се, ни лажите на истину. **20** Ово Исака, сина свог, на олтар? **21** Видиш ли није она премудрост што силази одозго, да вера поможе делима његовим, и кроз него земаљска, људска, ћаволска. **22** Јер где дела сврши се вера? **23** И изврши се писмо је зависи и свађа онде је неслога и свака које говори: Авраам верова Богу, и прими зла ствар. **24** А која је премудрост одозго му се у правду, и пријатељ Божји назва се. она је најпре чиста, а потом мирна, кротка, **25** Видите ли, дакле, да се делима правда покорна, пуна милости и добрих плодова, човек, а не самом вером? **26** А тако и Раав без хатера, и нeliцемерна. **27** А плод правде курва не оправда ли се делима кад прими у миру сеје се онима који мир чине.

уходе, и изведе их другим путем? **28** Јер, као што је тело без духа мртво, тако је и вера без добрих дела мртва.

4 Откуда ратови и распре међу нама?

Не отуда ли, од сласти ваших, које се боре у вашим удима? **2** Желите и немате;

3 Не тражите, браћо моја, да будете многи учитељи, знајући да ћемо већма бити осуђени, **2** Јер сви погрешујемо много пута. Али ко у речи не погрешује, онај је савршен човек, може зауздати и све тело. **3** Јер гле, и коњима мећемо жвале у уста да нам се покоравају, и све тело њихово окрећемо.

4 Гле и лађе, ако су и велике и силни их ветрови гоне, окрећу се малом крмицом куда хоће онај који управља. **5** А тако је и језик мали уд, и много чини. Гле, мала ватра, и колике велике шуме сажеже. **6** И

језик је ватра, свет пут неправде. Тако и језик живи међу нашим удима, поганећи све тело, и палећи време живота нашег, и запаљујући се од пакла. (*Geenna gl067*) **7** Јер сав род звериња и птица, и бубина и риба, припитомљава се и припитомио се роду

борите се и војујете, и немате, јер не иштете. **3** Иштете, и не примате, јер зло иштете, да у сластима својим трошите. **4** Прељубочинци и прељубочинице! Не

знате ли да је пријатељство овог света непријатељство Богу? Јер који хоће свету

пријатељ да буде, непријатељ Божји постаје. **5** Или мислите да писмо узалуд говори: Дух

који у нама живи mrзи на зависи? **6** А Он даје већу благодат. Јер говори: Господ супроти се

поноситима, а пониженима даје благодат. **7** Покорите се, дакле, Богу а противите се ћаволу и побећи ће од вас. **8** Приближите

се к Богу, и Он ће се приближити к вама. **9** Очистите руке, грешници, поправите срца

своја, непостојани. **10** Будите жалосни и плачите и јаучите: смех ваш нека се претвори

човечијем; **11** А језик нико од људи не може у плач, и радост у жалост. **12** Понизите се пред

припитомити, јер је немирно зло, пуно Господом, и подигнуће вас. **13** Не опадајте

једа смртоноснога. **14** Њиме благосиљамо један другог, браћо; јер ко опада брата или Бога и Оца, и њиме кунемо људе, који су осуђује брата свог опада закон и осуђује

закона, него судија. **12**Један је законодавац и црквене, те нека читају молитву над њим, судија, који може спаси и погубити; а ти ко и нека га помажу уљем у име Господње. си што другог осуђујеш? **13**Слушајте сад ви **15**И молитва вере помоћи ће болеснику, и који говорите: Данас или сутра поћи ћемо у подигнуће га Господ; и ако је грехе учинио, овај или онај град, и седећемо онде једну опростиће му се. **16**Исповедајте, дакле, годину, и трговаћемо и добијаћемо. **14**Ви један другом грехе, и молите се Богу један који не знате шта ће бити сутра. Јер шта је за другог, да оздрављате; јер непрестана ваш живот? Он је пара, која се замало покаже, молитва праведног много може помоћи. **17**а потом нестане. **15**Место да говорите: Ако Илија беше човек смртан као и ми, и помоли Господ хтедбуде, и живи будемо учинићемо се Богу да не буде даждба, и не удари даждбово или оно. **16**А сад се хвалите својим на земљу за три године и шест месеци. **18**И поносом. Свака је хвала таква зла. **17**Јер који опет се помоли и небо даде даждб, и земља зна добро чинити и не чини, грех му је.

5Ходите ви сад, богати, плачите и ридајте за своје љуте невоље које иду на вас. **2**Богатство ваше иструхну, и халњине ваше поједоше мольци; **3**Злато ваше и сребро зарђа, и рђа њихова биће сведочанство на вас: изјешће тело ваше као огањ. Стекосте богатство у последње дане. **4**Гле, виче плата ваших посленика који су радили њиве ваше и ви сте им откинули; и вика жетелаца дође до ушију Господа Саваота. **5**Веселисте се на земљи, и насладисте се; ухранисте срца своја, као на дан заклања. **6**Осудисте, убисте праведника, и не брани вам се. **7**Трпите, дакле, браћо моја, до доласка Господњег. Гле, тежак чека племенити род из земље, и радо трпи док не прими даждб рани и позни. **8**Трпите, дакле, и ви и утврдите срца своја, јер се долазак Господњи приближи. **9**Не уздишите један на другог, браћо, да не будете осуђени: гле, судија стоји пред вратима. **10**Узмите, браћо моја, за углед страдања пророке који говорише у име Господа. **11**Гле, блажене називамо оне који претрпеше. Трпљење Јовљево чусте, и последак Господњи видесте: јер је Господ милостив и смиљује се. **12**А пре свега, браћо моја, не куните се ни небом ни земљом, ни другом каквом клетвом; него нека буде шта јесте да, и шта није не, да не паднете под суд. **13**Мучи ли се ко међу вами, нека се моли Богу; је ли ко веће нека хвали Бога. **14**Болује ли ко међу вами, нека дозове старешине

изнесе род свој. **19**Браћо! Ако ко од вас зађе с пута истине, и обрати га ко, **20**Нека зна да ће онај који обрати грешника с кривог пута његовог спаси душу од смрти, и покрити мноштво греха.

1 Петрова

1 Од Петра, апостола Иисуса Христа, сте видели од отаца; **19** Него скупоценом избраним дошљацима, расејаним по крвљу Христа, као безазленог и пречистог Понту, Галатији, Кападокији, Азији и јагњета; **20** Који је одређен још пре посташа Витанији; **2** По провијењу Бога Оца, света, а јавио се у последња времена вас светињом Духа доведеним у послушање и ради, **21** Који кроз Њега верујете Бога који кропљење крви Иисуса Христа: да вам се Га подиже из мртвих, и даде Му славу, да умножи благодат и мир. **3** Благословен Бог и Отац Господа нашег Иисуса Христа, који нас по великој милости својој прероди за живу наду ваксрењем Иисуса Христа из мртвих, **4** За наследство непропадљиво, које неће иструхнути ни увенути, сачувано на небесима за вас, **5** Које је сила Божија вером сачувала за спасење, приправљено да се јави у последње време; **6** Коме радујете се, премда сте сад мало (где је потребно) жалосни у различним напастима, **7** Да се кушање ваше вере много вредније од злата пропадљивог које се куша огњем нађе на хвалу и част и славу, кад се покаже Иисус Христос; **8** Ког не видевши љубите и ког сад не гледајући но верујући Га радујете се радошћу неисказаном и прослављеном. **9** Примајући крај своје вере, спасење душама. **10** Које спасење тражише и испитиваše за њу пророци, који за вашу благодат прорекоше; **11** Испитујући у какво или у које време јављаше Дух Христов у њима, напред сведочећи за Христове муке и за славе по томе; **12** Којима се откри да не самим себи него нама служаху овим што вам се сад јави по онима који вам проповедише јеванђеље посланим с неба Духом Светим, у које анђели жеље завирити. **13** Зато, љубазни, запрегнувши бедра свог ума будите трезни, и зацело се надајте благодати која ће вам се принети кад дође Иисус Христос. **14** Као послушна деца, не владајући се по првим жељама у свом незнанју, **15** Него по Свешту који вас је позвао, и ви будите свети у свему живљењу. **16** Јер је писано: Будите свети, јер сам ја свет. **17** И ако зовете Оцем Оног који, не гледајући ко је ко, суди свакоме по делу, проводите време свог живљења са страхом, **18** Знајући да се пропадљивим сребром или златом не искуписте из сујетног свог живљења, које

своје очистивши у послушању истине Духом за братољубље недволично, од чистог срца љубите добро један другог, **23** Кao прерођени не од семена које труне, него од оног које не труне, речју Живог Бога, која остаје довека. (aiōn g165) **24** Јер је свако тело као трава, и свака слава човечија као цвет травни: осуши се трава, и цвет њен отпаде; **25** Али реч Господња осаје довека. А ово је реч што је објављена међу вами. (aiōn g165)

2 Одбаците дакле сваку пакост и сваку превару и лицемерје и завист и сва опадања, **2** И будите жељни разумног и правог млека, као новорођена деца, да о њему узрастете за спасење; **3** Јер окусисте да је благ Господ. **4** А кад дођете к Њему, као камену животу, који је, истина, од људи одбачен, али од Бога изабран и прибран: **5** И ви као живо камење зидајте се у кућу духовну и свештенство свето, да се приносе приноси духовни, који су Богу повољни, кроз Иисуса Христа. **6** Јер у писму стоји написано: Ево међем у Сиону камен крајеугалан избрани, и скупоцени; и ко Њега верује неће се постидети. **7** Вама, дакле, који верујете част је; а онима који се противе камен који одбацише зидари он поста глава од угла, и камен спотицања и стена саблазни: **8** На који се и спотичу који се противе речи, на шта су и одређени. **9** А ви сте избрани род, царско свештенство, свети народ, народ добитка, да објавите добродетељи Оног који вас дозва из tame к чудном виделу свом; **10** Који некад не бејасте народ, а сад сте народ Божји; који не бејасте помиловани, а сад сте помиловани. **11** Љубазни! Молим

вас, као дошљаке и госте, да се чувате од што Сара слушаше Аврама, и зваше га телесних жеља, које војују на душу. **12** А господарем; које сте ви кћери постале, ако владајте се добро међу незнабошцима, да чините добро, и не бојите се никаквог би за оно за шта вас опадају као злочинце, страха. **7** Тако и ви мужеви живите са својим видевши ваша добра дела, хвалили Бога у дан женама по разуму, и поштујте их као слабији похођења. **13** Будите dakле покорни свакој женски суд, и као сунаследнице благодати власти човечијој, Господа ради: ако цару, као живота, да се не смету молитве ваше. **8** А господару; **14** Ако ли кнезовима, као његовим најпосле будите сви сложни, жалостиви, посланицима за освету злочинцима, а братољубиви, милостиви, понизни; **9** Не за хвалу добротворима. **15** Јер је тако враћајте зла за зло, ни псовке за псовку; него воља Божија да добрим делима задржавате наспрот благосиљајте, знајући да сте на то незнање безумних људи. **16** Као слободни, а позвани да наследите благослов. **10** Јер који не као да бисте имали слободу за покривач је рад да живи и да види дане добре, нека пакости, него као слуге Божије. **17** Поштујте задржи језик свој од зла, и усне своје, да не сваког: браћу љубите, Бога се бојте, цара говоре преваре; **11** Нека се уклони од зла, и поштујте. **18** Слуге! Будите покорни са сваким нека учини добро; нека тражи мир и нека страхом господарима не само добрима се држи њега. **12** Јер очи Господње гледају и кроткима него и злима. **19** Јер је ово на праведнике, и уши Његове на молитву угодно пред Богом ако Бога ради поднесе ко њихову; а лице Господње на оне који зло жалости, страдајући на правди. **20** Јер каква чине да их истреби са земље. **13** И ко може је хвала ако за кривицу муке трпите? Него вами наудити ако узидете за добрим? **14** ако добро чинећи муке трпите, ово је угодно Него ако и страдате правде ради, блажени пред Богом. **21** Јер сте на то и позвани, јер и сте. Али страха њиховог не бојте се, нити Христос пострада за нас, и нама остави углед се плашите; **15** Него Господа Бога светите да идемо Његовим трагом: **22** Који греха у срцима својим. А будите свагда готови не учини, нити се нађе превара у устима на одговор свакоме који вас запита за ваше Његовим; **23** Који не псова кад Га псоваше; надање. **16** С кротошћу и страхом имајте не прети кад страда; него се ослањаше на добру савест, да ако вас опадају за шта као Оног који право суди; **24** Који грехе наше злочинце да се постиде они што куде ваше сам изнесе на телу свом на дрво, да за грехе добро живљење по Христу. **17** Јер је боље, умремо, и за правду живимо; ког се раном ако хоће воља Божија, да страдате добро исцелисте. **25** Јер бејасте као изгубљене овце, чинећи, неголи зло чинећи. **18** Јер и Христос које немају пастира; но сад се обратисте к једанпут за грехе наше пострада, праведник пастиру и владици душа својих.

3 А тако и ви жене будите покорне својим мужевима, да ако који и не верују речи женским живљењем без речи да се добију, **2** Кад виде чисто живљење ваше са страхом; **3** Ваша лепота да не буде споља у плетењу косе, и у ударању злата, и облачењу хаљина; **4** Него у тајном човеку срца, у једнакости кротког и тихог духа, што је пред Богом многоцено. **5** Јер се тако некад украсаваху и свете жене, које се уздаху у Бога и покораваху се својим мужевима. **6** Као

за неправеднике, да нас приведе к Богу, убијен, истина, бивши телом, но оживевши Духом; **19** Којим сишавши проповеда и духовима који су у тамници, **20** Који некад не хтеше да слушају кад их очекиваše Божије трпљење у време Нојево, кад се грађаше ковчег, у коме мало, то јесте осам душа, остаде од воде. **21** За спомен тога и нас сад спасава крштење, али не прање телесне нечистоте, него обећање добрe савести Богу васкрсењем Исуса Христа. **22** Који је с десне стране Богу, отишавши на небо, и слушају Га анђели и власти и силе.

4 Кад, дакле, Христос пострада за нас телом, и ви се том мисли наоружајте: јер који пострада телом, престаје од греха, **2** Да остало време живота у телу не живи више жељама човечијим, него вољи Божијој. **3** Јер је доста што смо протекло време живота провели по вољи незнабожачкој, живећи у нечистотама, у сластима, у пијењу и богомрским незнабоштвима. **4** Зато се чуде што ви не трчите с њима у то исто неуредно живљење, и хуле на вас. **5** Они ће дати одговор Ономе који је готов да суди живима и мртвима. **6** Зато се и мртвима проповеди јеванђеље, да приме суд по човеку телом, а по Богу да живе духом. **7** А свему се крај приближи. Будите дакле мудри и трезни у молитвама. **8** А пре свега имајте непрестану љубав међу собом; јер љубав покрива мноштво греха, **9** Будите гостољубиви међу собом без мрмљања; **10** И служите се међу собом, сваки даром који је примио, као добри пристави различне благодати Божије. **11** Ако ко говори, нека говори као речи Божије; ако ко служи нека служи као по моћи коју Бог даје: да се у свачему слави Бог кроз Исуса Христа, коме је слава и држава ва век века. Амин. (aiōn g165) **12** Љубазни! Не чудите се врућини која вам се догађа за кушање ваше, као да вам се шта ново догађа; **13** Него се радујте што страдате с Христом, да бисте, и кад се јави слава Његова, имали радост и весеље. **14** Ако бивате укорени за име Христово, благо вама! Јер Дух славе и Бога почива на вама: они дакле хуле на Њ, а ви Га прослављате. **15** Само да не пострада који од вас као крвник, или као лупеж, или као злочинац, или као онај који се меша у туђе послове; **16** А ако ли као хришћанин, нека се не стиди, већ нека слави Бога у овом догађају. **17** Јер је време да се почне суд од куће Божије; ако ли се најпре од вас почне, какав ће бити последак онима што се противе Божијем јеванђељу? **18** И кад се праведник једва спасе, безбожник и грешник где ће се јавити? **19** Зато и који страдају по вољи Божијој нека

5 Старешине које су међу вама молим који сам и сам старшина и сведок Христовог страдања, и имам део у слави која ће се јавити: **2** Пасите стадо Божије, које вам је предато, и надгледајте га, не силом, него драговољно, и по Богу, нити за неправедне добитке, него из доброг срца; **3** Нити као да владате народом; него бивајте угледи стаду; **4** И кад се јави поглавар пастирски, примићете венац славе који неће увенути. **5** Тако ви млади слушајте старешине; а сви се слушајте међу собом, и стеците понизност; јер се Бог поноситима супроти, а пониженима даје благодат. **6** Понизите се, дакле, под силну руку Божију, да вас повиси кад дође време. **7** Све своје бриге баците на Њ јер се он брине за вас. **8** Будите трезни и пазите, јер супарник ваш, ђаво, као лав ричући ходи и тражи кога да пруждере. **9** Браните се од њега тврђом у вери, знајући да се таква страдања догађају вашој браћи по свету. **10** А Бог сваке благодати, који вас позва на вечну своју славу у Христу Исусу, он да вас, пошто мало пострадате, саврши, да утврди, да укрепи, да утемељи. (aiōnios g166) **11** Њему слава и држава ва век века. Амин. (aiōn g165) **12** По Силвану, вашем верном брату, као што мислим, пишем вам ово мало, саветујући и сведочећи да је ово права благодат Божија у којој стојите. **13** Поздравља вас црква с вами избрана у Вавилону, и Марко, син мој. **14** Поздравите један другог целивом љубави. Мир вам свима у Христу Исусу. Амин.

2 Петрова

1 Од Симона Петра, слуге и апостола Иисуса

Христа, онима што су примили с нама једну часну веру у правди Бога нашег и спаса Иисуса Христа: **2** Благодат и мир да вам се умножи познавањем Бога и Христа

Исуса Господа нашег. **3** Будући да су нам

све божанствене силе Његове, које требају к животу и побожности, дароване познањем Оног који нас позва славом и добродетељи, **4** Кроз које се нама дароваше часна и превелика обећања, да њих ради имате део у Божјој природи, ако утечете од телесних жеља овог света. **5** И на само ово окрените све старање своје да покажете у вери својој добродетељ, а у добродетељи разум, **6** А у разуму уздржање, а у уздржању трпљење, а у трпљењу побожност, **7** А у побожности братољубље, а у братољубљу љубав. **8** Јер кад је ово у вама, и множи се, неће вас оставити лене нити без плода у познању Господа нашег Иисуса Христа. **9** А ко нема овог слеп је, и пипа заборавивши очишићење од старих својих греха. **10** Зато, браћо, постарајте се још већма да своју службу и избор утврдите; јер чинећи ово нећете погрешити никад; **11** Јер вам се тако обилно допусти улазак у вечно царство Господа нашег и спаса Иисуса Христа. (aiōnios g166) **12** Зато се нећу оленити опомињати вам једнако ово, ако и знаете и утврђени сте у овој истини; **13** Јер мислим да је право докле сам год у овом телу да вас будим опомињањем, **14** Знајући да ћу скоро тело своје одбацити као што ми каза и Господ наш Иисус Христос. **15** А трудићу се свакако да се и по растанку мом можете опомињати овог; **16** Јер вам не показасмо силу и долазак Господа нашег Иисуса Христа по приповеткама мудро измишљеним, него смо сами видели славу Његову. **17** Јер он прими од Бога Оца част и славу кад дође к Њему такав глас: Ово је Син мој љубазни, који је по мојој вољи. **18** И овај глас ми чусмо где сиђе с неба кад бејасмо с Њим на светој гори. **19** И имамо најпоузданју

пророчку реч, и добро чините што пазите на њу, као на видело које светли у тамном месту, докле дан не осване и даница се не роди у срцима вашим. **20** И ово знајте најпре да ниједно пророштво књижевно не бива по свом казивању; **21** Јер никад пророштво не би од човечије воље, него научени од Светог Духа говорише свети Божији људи.

2 А беше и лажних пророка у народу, као што ће и међу вами бити лажних учитеља, који ће унети јереси погибли, и одрицаће се Господара који их искупи и доводиће себи наглу погибао. **2** И многи ће поћи за њиховим нечистотама којима ће се хулити на пут истине. **3** И у лакомству ловиће вас измишљеним речима. Њихов суд одавно не доцни, и погибао њихова не дрема. **4** Јер кад Бог не поштеде анђела који сагрешише, него их метну у окове мрака пакленог, и предаде да се чувају за суд; (Tartaroō g5020) **5** И први свет не поштеде, него сачувавши самосмога Ноја, проповедника правде, наведе потоп на свет безбожнички;

6 И градове Содом и Гомор сажеже и развали и осуди, и постави углед безбожницима који би постали; **7** И избави праведног Лота, кога осрамотише безаконици нечистотом живљења; **8** Јер кад живљаше праведник међу њима, гледајући и слушајући безакона дела, мучаше од дана до дана праведну душу; **9** Зна Господ побожне избављати од напасти, а неправеднике мучећи чувати за дан судни; **10** А особито оне који иду за телесним жељама нечистоте, и не маре за поглаварство, и који су безобразни и самовољни, и не држу хулећи на славу. **11** Кад анђели, који већу снагу и силу имају, не изговарају на њих пред Господом хулни суд; **12** А они, као неразумна животиња, која је од природе на то створена да се хвата и коље, хуле на оно што не разумеју, и у погибли својој пропашће **13** Примајући плату неправде. Они мисле да је сласт частити се сваки дан; они су срамота и грех, који се хране својим преварама, једући с вама; **14** Имајући

очи пуне прелубочинства и непрестаног дан. **9** Не доцни Господ с обећањем, као греха; прелашћујући неутврђене душе; имају што неки мисле да доцни, него нас трпи, срце научено лакомству, деца клетве; **15** јер неће да ко погине, него сви да дођу у Оставивши прави пут, зађоше, и иду путем покажање. **10** Али ће доћи дан Господњи као Валаама Восоровог, коме омиле плата лупеж ноћу, у који ће небеса с хуком проћи, неправедна; **16** Али би покаран за своје а стихије ће се од ватре распасти а земља безакоње: скот неми проговоривши гласом и дела што су на њој изгореће. **11** Кад ће се човечијим забрани безумље пророково, дакле ово све раскопати, каквим треба вама **17** Ово су безводни извори, и облаци и бити у светом живљењу и побожности, **12** магле које прогоне ветрови, за које се чува Чекајући и желећи да буде скорије долазак мрак тамни вавек. (*questioned*) **18** Јер говорећи Божијег дана, ког ће се ради небеса спалити поносите и лажњиве речи прелашћују на и раскопати, и стихије од ватре растопити? нечистоте телесних жеља оне који одскора **13** Али чекамо по обећању Његову ново небо беже од оних што живе у превари. **19** И и нову земљу, где правда живи. **14** Зато, обећавају им слободу, а сами су робови љубазни, чекајући ово старајте се да вас Он погибли; јер кога ко надвлада онај му и нађе чисте и праве у миру. **15** И трпљење робује. **20** Јер ако одбегну од нечистоте Господа нашег држите за спасење; као што света познањем Господа и спаса нашег Исуса вам и љубазни наш брат Павле по даној Христу, па се опет заплету у њих и буду му премудрости писа. **16** Као што говори надвладани, буде им последње горе од првог; о овоме и у свима својим посланицима, у **21** Јер им беше боље да не познаше пут којима имају неке ствари тешке разумети, правде, неголи кад познаше да се врате које ненаучени и неутврђени изврђу, као натраг од свете заповести која им је предана. и остала писма, на своју погибао. **17** А ви, **22** Јер им се дододи истинита приповест: пас дакле, љубазни, знајући напред, чувајте се се повраћа на своју бљувотину, и: свиња да преваром безаконика не будете одведени окупавши се, у каљужу.

3 Ево вам, љубазни, већ пишем другу посланицу у којима будим напомињајем ваш чисти разум, **2** Да се опомињете речи које су напред казали свети пророци, и заповести својих апостола од Господа и Спаса. **3** И ово знајте најпре да ће у последње дане доћи ругачи који ће живети по својим жељама, **4** И говорити: Где је обећање дласка његовог? Јер откако оци помреше све стоји тако од почетка створења. **5** Јер навалице неће да знаду да су небеса била од пре и земља из воде и усред воде Божијом речи. **6** Зато тадашњи свет би водом потопљен и погибе. **7** А садашња небеса и земља том истом речи задржана су те се чувају за дан страшног суда и погибли безаконих људи. **8** Али ово једно да вам не буде непознато, љубазни, да је један дан пред Господом као хиљаду година, и хиљаду година као један

с њима, и не отпаднете од своје тврђе; **18** Него напредујте у благодати и у познању Господа нашег и спаса Исуса Христа. Амин. (*aiōn*
g165)

1 Јованова

1 Шта беше испочетка, шта чусмо, шта видесмо очима својим, шта размотрисмо и руке наше опипаше, о речи живота: **2** И живот се јави, и видесмо, и сведочимо, и јављамо вам живот вечни, који беше у Оца, и јави се нама; (*aiōnios g166*) **3** Шта видесмо и чусмо то јављамо вама да и ви с нама имате заједницу; а наша је заједница с Оцем и са Сином Његовим Исусом Христом. **4** децо, јер познасте Оног и ово вам пишемо да радост ваша буде испуњена. **5** И ово је обећање које чусмо од Њега и јављамо вама, да је Бог видело, и лажемо и не творимо истине. **7** Ако ли у виделу ходимо, као што је Он сам у виделу, имамо заједницу један с другим, и крв Исуса Христа, Сина Његовог, очишћава нас од сваког греха. **8** Ако кажемо да греха немамо, себе варамо, и истине нема у нама. **9** Ако признајемо грехе своје, веран је и праведан да нам опрости грехе наше, и очисти нас од сваке неправде. **10** Ако кажемо да не сагрешишмо, градимо Га лажом, и реч Његова није у нама.

2 Дечице моја! Ово вам пишем да не грешите; и ако ко сагреши, имамо заступника код Оца, Исуса Христа праведника, **2** И Он очишћа грехе наше, и не само наше него и свега света. **3** И по том разумемо да Га познасмо, ако заповести Његове држимо. **4** Који говори: Познајем Га, а заповести Његове не држи, лажа је, и у њему истине нема; **5** А који држи реч Његову, у њему је заиста љубав Божија савршена; по том познајемо да смо у њему. **6** Који говори да у њему стоји, и тај треба тако да ходи као што је Он ходио. **7** Љубазни! Не пишем вам нове заповести, него заповест стару коју имасте испочетка. Заповест стара јесте реч коју чусте испочетка. **8** Опет вам пишем нову заповест, која је заиста у њему и у вама; јер тама пролази, и видело право

већ светли. **9** Који говори да је у виделу, а мрзи на свог брата, још је у тами. **10** Који љуби брата свог, у виделу живи, и саблазни у њему нема. **11** А који мрзи на свог брата, у тами је, и у тами ходи, и не зна куд иде, јер му тама заслепи очи. **12** Пишем вам, дечице, да вам се оправштавју греси имена Његовог ради. **13** Пишем вам, оци, јер познасте Оног и ви се оправштавју греси имена Његовог ради. **14** Писах вам, оци, и чусте да ће доћи антихрист, и сад многи имамо заједницу с Њим а у тами ходимо, и то је на свету, телесна жеља, и жеља очију, и понос живота, није од Оца, него је од овог света. **17** И свет пролази и жеља његова; а који твори вољу Божију остаје довека. (*aiōn g165*) **18** Децо! Последње је време, и као што чусте да ће доћи антихрист, и сад многи антихристи посташе; по том познајемо да је последњи час. **19** Од нас изиђоше, али не бише од нас: кад би били од нас онда би остали с нама; али да се јаве да нису сви од нас. **20** И ви имате помазање од Светога, и знате све. **21** Не писах вам као да не знате истине, него што је знате, и знате да никаква лаж није од истине. **22** Ко је лажљивац осим оног који одриче да Исус није Христос? Ово је антихрист, који се одриче Оца и Сина. **23** Који се год одриче Сина ни Оца нема; а који признаје Сина, и Оца има. **24** Ви, дакле, што чусте испочетка у вама нека стоји; ако у вама остане што чусте испочетка, и ви ћете остати у Сину и у Оцу. **25** И ово је обећање које нам Он обећа, живот вечни. (*aiōnios g166*) **26** Ово вам писах за оне који вас варају. **27** И ви помазање што примисте од Њега, у вама стоји, и не требујете да вас ко учи; него како вас то само помазање учи у свему, и истинито је, и није лаж, и као што вас научи останите у њему. **28** И сад, дечице, останите у њему да имамо слободу кад се јави, и да се не осрамотимо пред

Њим о Његовом доласку. **29** Ако знате да је пред Њим тешимо срца своја. **20** Јер ако нам праведник, познајте да је сваки који твори зазире срце наше, Бог је већи од срца нашег правду од Њега рођен.

3 Видите какву нам је љубав дао Отац, да се деца Божија назовемо и будемо; зато свет не познаје нас, јер Њега не позна. **2**

Љубазни! Сад смо деца Божија, и још се не показа шта ћемо бити; него знамо да кад се покаже, бићемо као и Он, јер ћемо Га видети као што јесте. **3** И сваки који ову наду има на Њега, чисти се, као и Он што је чист. **4** Сваки који чини грех и безакоње чини: и

грех је безакоње. **5** И знате да се Он јави да грехе наше узме; и греха у Њему нема. **6**

Који год у Њему стоји не греши; који год греши не виде Га нити Га позна. **7** Дечице!

Нико да вас не вара: који правду твори праведник је, као што је Он праведан; **8** Који твори грех од ћавола је, јер ћаво греши од почетка. Зато се јави Син Божји да раскопа

дела ћавоља. **9** Који је год рођен од Бога не и не може грешити, јер је рођен од Бога. **10** По томе се познају деца Божија и деца

ћавоља: који год не твори правде, није од Бога, и који не љуби брата свог. **11** Јер је ово заповест, коју чусте испочетка, да љубимо

један другог. **12** Не као што Каин беше од

нечастивог и закла брата свог. И за који јер је љубав од Бога, и сваки који има љубав

га узрок закла? Јер дела његова беху зла, а брата му праведна. **13** Не чудите се, браћо моја, ако свет мрзи на вас.

14 Ми знамо да

Сваки који мрзи на брата свог крвник је људски; и знате да ниједан крвник људски

нема у себи вечни живот. (aiōnios g166) **16** По

том познасмо љубав што Он за нас душу своју положи: ми смо дужни полагати душе

за браћу. **17** Који dakле има богатство овог света, и види брата свог у невољи и затвори

срце своје од њега, како љубав Божија стоји

у њему? **18** Дечице моја! Да се не љубимо

стопимо, и Он у нама, што нам је дао од

Духа речју ни језиком, него делом и истином.

19 И по том дознајемо да смо од истине, и

пред Њим тешимо срца своја. **20** Јер ако нам

праведник, познајте да је сваки који твори

зазире срце наше, Бог је већи од срца нашег

и зна све. **21** Љубазни! Ако нам срце наше

не зазире, слободу имамо пред Богом; **22** И

шта год заиштемо, примићемо од Њега, јер заповести Његове држимо и чинимо шта је Њему угодно. **23** И ово је заповест Његова да верујемо у име Сина Његовог Исуса Христа, и да љубимо један другог као што нам је дао заповест. **24** И који држи заповести Његове у Њему стоји, и Он у њему. И по том познајемо да стоји у нама, по Духу кога нам је дао.

4 Љубазни! Не верујте сваком духу, него кушајте духове јесу ли од Бога; јер многи лажни пророци изиђоше на свет. **2** По овом

познајте Духа Божијег, и духа лажног; сваки

дух који признаје да је Исус Христос у телу дошао, признава да је Исус Христос у телу дошао, за ког

није од Бога: и овај је антихристов, за чусте да ће доћи, и сад је већ на свету. **4** Ви

чини греха, јер Његово семе стоји у њему, сте од Бога, дечице, и надвладасте их, јер је већи који је у вами неголи који је на свету. **5**

10 Они су од света, зато говоре од света, и свет

ћавоља: који год не твори правде, није од Бога, и који не љуби брата свог. **11** Јер је ово заповест, коју чусте испочетка, да љубимо

Бога слуша нас, а који није од Бога не слуша нас. По овом познајемо духа истине и духа

један другог. **12** Не као што Каин беше од преваре. **7** Љубазни! Да љубимо један другог;

да живимо кроза Њ. **10** У овом је љубав не

да ми показасмо љубав к Богу, него да Он покажа љубав к нама, и посла Сина свог да очисти грехе наше. **11** Љубазни! Кад је овако

Бог показао љубав к нама, и ми смо дужни љубити један другог. **12** Бога нико не виде

никад: ако имамо љубав међу собом, Бог

у нама стоји, и љубав је Његова савршена

свог. **14** И ми видесмо и сведочимо да Отац

посла Сина да се спасе свет. **15** Који призна

1 Јованова

да је Исус Син Божји, Бог у њему стоји и он има Сина Божијег, да знате да имате живот у Богу. **16** И ми познасмо и веровасмо љубав вечни и да верујете у име Сина Божијег, коју Бог има к нама. Бог је љубав, и који (aiōnios g166) **14** И ово је слобода коју имамо к стоји у љубави, у Богу стоји и Бог у њему Њему да ако шта молимо по вољи Његовој стоји. **17** Тим се љубав у нама савршује да послуша нас. **15** И кад знате да нас слуша имамо слободу на дан судни; јер као што шта год молимо, знате да ће нам дати шта је Он и ми смо на свету овом. **18** У љубави тражимо од Њега. **16** Ако ко види брата свог нема страха, него савршена љубав изгони где греши грех не к смрти, нека моли, и даће страх напоље; јер страх има муку. А ко се у животу, онима који греше не к смрти. Има боји није савршен у љубави. **19** Да имамо ми грех к смрти: за тај не говорим да моли. љубав к Њему, јер Он најпре показа љубав к **17** Свака је неправда грех; и има грех не к нама. **20** Ако ко рече: Ја љубим Бога, а мрзи смрти. **18** Знате да ниједан који је рођен од на брата свог, лажа је; јер који не љуби брата Бога, не греши, него који је рођен од Бога свог, кога види, како може љубити Бога, чува се, и нечастиви не дохвата се до њега. кога не види? **21** И ову заповест имамо од **19** Знате да смо од Бога и сав свет лежи у Њега: Који љуби Бога да љуби и брата свог.

5 Који год верује да је Исус Христос, од Бога је рођен; и који год љуби Оног који је родио, љуби и Оног који је рођен од Њега. **2** По том знате да љубимо децу Божију кад Бога љубимо и Његове заповести држимо. **3** Јер је ово љубав Божија да заповести Његове држимо; и заповести Његове нису тешке.

4 Јер сваки који је рођен од Бога побеђује свет; и вера је наша ова победа која победи свет. **5** Ко је који свет побеђује осим оног који верује да је Исус Син Божји? **6** Ово је Исус Христос што дође водом и крвљу и Духом, не само водом него водом и крвљу; и Дух је који сведочи, јер је Дух истина, **7** Јер је троје што сведочи на небу: Отац, Реч, и Свети Дух; и ово је троје једно. **8** И троје је што сведочи на земљи: дух, и вода, и крв; и троје је заједно. **9** Кад примамо сведочанство човечије, сведочанство је Божије веће; јер је ово сведочанство Божије што сведочи за Сина свог. **10** Који верује Сина Божијег има сведочанство у себи; који не верује Богу начинио Га је лажом, јер не верова сведочанству које сведочи Бог за Сина свог. **11** И ово је сведочанство да нам је Бог дао живот вечни; и овај живот вечни у Сину је Његовом. (aiōnios g166) **12** Ко има Сина Божијег има живот; ко нема Сина Божијег нема живот. **13** Ово писах вама који верујете у

нам је разум да познамо Бога Истинитог, и да будемо у истинитом Сину Његовом Исусу Христу. Ово је Истинити Бог и Живот вечни. (aiōnios g166) **21** Дечице! Чувате се од незнабоштва. Амин.

2 Јованова

1 Од старешине изабраној госпођи и деци њеној коју ја љубим ва истину, и не само ја него сви који познаше истину, **2** За истину која у нама стоји и биће с нама довека: (*aiōn g165*) **3** Да буде с вама благодат, милост, мир од Бога Оца и од Господа Иисуса Христа, Сина Очевог, у истини и у љубави. **4** Обрадовах се врло што нађох неке од твоје деце који ходе у истини, као што примисмо заповест од Оца. **5** И сад молим те, госпођо, не као да ти нову заповест пишем, него коју имамо испочетка, да имамо љубав међу собом. **6** И ова је љубав да живимо по заповестима Његовим. Ова је заповест, као што чусте испочетка, да у њој живите. **7** Јер многе варалице изиђоше на свет који не признају Иисуса Христа да је дошао у телу; ово је варалица и антихрист. **8** Чувајте се да не изгубимо шта смо зарадили, него да примимо плату потпуно. **9** Који год преступа и не стоји у науци Христовој онај нема Бога; а који стоји у науци Христовој онај има и Оца и Сина. **10** Ако ко долази к вама и ове науке не доноси, не примајте га у кућу, и не поздрављајте се с њим; **11** Јер ко се поздрави с њим, прима део у његовим злим делима. **12** Много бих вам имао писати, али не хтедох хартијом и мастилом; јер се надам да ћу доћи к вама и из уста говорити, да радост ваша буде испуњена. **13** Поздрављају те деца твоје сестре изабране. Амин.

3 Јованова

1 Од старешине Гају љубазном, ког ја љубим
ва истину. **2** Љубазни! Молим се Богу да ти
у свему буде добро, и да будеш здрав, као што
је твојој души добро. **3** Обрадовах се врло кад
дођоше браћа и посведочише твоју истину,
како ти у истини живиш. **4** Немам веће
радости од ове да чујем моја деца у истини
да ходе. **5** Љубазни! Верно радиш што чиниш
браћи и гостима, **6** Који посведочише твоју
љубав пред црквом; и добро ћеш учинити ако
их спремиш као што треба пред Богом. **7** Јер
имена Његовог ради изиђоше не примивши
ништа од незнабожаца. **8** Ми смо, дакле,
дужни примати такве, да будемо помагачи
истини. **9** Ја писах цркви; али Диотреф,
који жели да буде најстарији међу нама, не
прима нас. **10** Зато, ако дођем, споменућу
његова дела која твори ружећи нас злим
речима; и није му то доста, него сам браће
не прима, и забрањује онима који би хтели
да их примају, и изгони их из цркве. **11**
Љубазни! Не угледај се на зло, него на добро:
који добро чини од Бога је, а који зло чини
не виде Бога. **12** Димитрију сведочише сви,
и сама истина; а и ми сведочимо; и знате да
је сведочанство наше истинито. **13** Много
имадох да пишем; али нећу мастилом и
пером да ти пишем; **14** Него се надам да ћу
те скоро видети; и из уста говорити. Мир
ти! Поздрављају те пријатељи. Поздрави
пријатеље по имену. Амин.

Јудина

све безбожнике за сва њихова безбожна дела којима безбожност чинише, и за све

1 Од Јуде, Исуса Христа слуге, а брата ружне речи њихове које безбожни грешници Јаковљевог, званима, који су освећени говорише на њ. **16** Ово су незадовољни Богом Оцем и одржани Исусом Христом: **2** викачи, који по жељама својим живе, и Милост и мир и љубав да вам се умножи. **3** уста њихова говоре поносите речи, и за љубазни! Старајући се једнако да вам пишем добитак гледају ко је ко. **17** А ви, љубазни, за опште ваше спасење, би ми потребно да опомињите се речи које напред казаше вам пишем молећи да се борите за праведну апостоли Господа нашег Исуса Христа, **18** Јер веру, која је једанпут дана светима. **4** Јер вам казаше да ће у последње време постати се увукоше неки безбожни људи, који су ругачи, који ће ходити по својим жељама и давно одређени на ово суђење, и Бога нашег безбожностима. **19** Ово су они што се одвајају благодат претварају у нечистоту, и јединог (од једности вере), и јесу телесни, који Господара Бога и Господу нашег Исуса духа немају. **20** А ви, љубазни, назиђујте Христа одричу се. **5** Али ћу вам напоменути, кад и ви знате ово једанпут, да Господ избави народ из земље мисирске, потом погуби оне који не вероваше. **6** И анђеле који не држаше своје старешинство него оставише свој стан чува у вечним оковима под мраком за суд великог дана. (aiōnios g126) **7** Као што Содом и Гомор, и околни њихови градови, који су се прокурвали онако као и они, и ходили за другим месом, поставише се углед и муче се у вечном огњу: (aiōnios g166) **8** Тако дакле и ови што сањајући тело погане, а поглаварства се одричу, и на славу хуле. **9** А Михаило Архангел, кад се препираше с ѡаволом и говораше за Мојсијево тело, не смеше проклети суд да изговори, него рече: Господ нека ти запрети. **10** А ови хуле на оно што не знаду; а шта знаду по природи као неразумна животиња, у оном се распадају. **11** Тешко њима! Јер путем Каиновим пођоше и у превару Валамове плате падоше, и у буни Корејевој изгибише. **12** Ово су они што погане ваше милостиње једући с вами без страха и гојећи се; облаци безводни, које ветрови разносе; јесенска дрвета неродљива, која су дватпут умрла, и из корена ишчупана; **13** Бесни валови морски, који се пene својим срамотама, звезде лажне, којима се чува мрак вечне таме. (aiōn g165) **14** Али и за овакве пророкова Енох, седми од Адама, говорећи: Гле, иде Господ с хиљадама светих анђела svojih **15** Да учини суд свима, и да покара

се својом светом вером, и молите се Богу Духом Светим. **21** И сами себе држите у љубави Божијој, чекајући милост Господа

нашег Исуса Христа за живот вечни. (aiōnios

g166) **22** И тако разликујући једне милујте.

23 А једне страхом избављајте и из огња

вадите; а карајте са страхом, mrzeћи и на

хальину опогађену од тела. **24** А Ономе који

вас може сачувати без греха и без мане,

и поставити праве пред славом својом у

радости, **25** Једином премудром Богу и Спасу

нашем, кроз Исуса Христа Господа нашег,

слава и величанство, држава и власт пре

свију векова и сад и у све векове. Амин. (aiōn

g165)

Откривење

1 Откривење Исуса Христа, које даде Њему

Бог, да покаже слугама својим шта ће скоро бити, и показа, пославши по анђелу свом слузи свом Јовану, **2** Који сведочи реч Божију и сведочанство Исуса Христа, и шта год виде. **3** Благо ономе који чита и онима који слушају речи пророштва, и држе шта је написано у њему; јер је време близу. **4** Од Јована на седам цркава које су у Азији: благодат вам и мир од Оног који јесте, и који беше, и који ће доћи; и од седам духова који су пред престолом Његовим; **5**

И од Исуса Христа, који је Сведок верни, и Првенац из мртвих, и Кнез над царевима земаљским, који нас љуби, и уми на се греха наших крвљу својом; **6** И учини нас цареве и свештенике Богу и Оцу свом; томе слава и држава ва век века. Амин. (aiōn g165)

7 Ено, иде с облацима, и угледаће Га свако око, и који Га прободоше; и заплакаће за Њим сва колена земаљска. Да, заиста. **8** Ја сам Алфа и Омега, Почетак и Свршетак, говори Господ, Који јесте, и који беше, и који ће доћи, Сведржитељ. **9** Ја Јован, који сам и брат ваш и друг у невољи, и у царству и трпљењу Исуса Христа, бејах на острву које се зове Патам, за реч Божију и за сведочанство Исуса Христа. **10** Бејах у духу у дан недељни, и чух за собом глас велики као трубе који говораше: Ја сам Алфа и Омега, Први и Последњи; **11** И шта видиш напиши у књигу, и пошли црквама које су у Азији: у Ефес, и у Смирну, и у Пергам, и у Тијатир, и у Сард, и у Филаделфију, и у Лаодикију. **12** И обазрех се да видим глас који говораше са мном; и обазревши се видех седам свећњака златних, **13** И усред седам свећњака као Сина човечијег, обученог у дугачку хаљину, и опасаног по прсима појасом златним. **14** А глава Његова и коса беше бела као бела вуна, као снег; и очи Његове као пламен огњени; **15** И ноге Његове као бронза кад се растопи у пећи; и глас Његов као хука вода многих; **16** И држаше у својој десној руци

седам звезда, и из уста Његових излажаше мач оштар с обе стране, и лице Његово беше као што сунце сија у сили својој. **17** И кад Га видех, падох к ногама Његовим као мртав, и метну десницу своју на ме говорећи ми: Не бој се, ја сам Први и Последњи, **18** И Живи: и бејах мртав и ево сам жив ва век века, амин. И имам кључеве од пакла и од смрти. (aiōn g165, Hadēs g86) **19** Напиши дакле шта си видео, и шта је, и шта ће бити потом; **20** Тајна седам звезда које си видео на десници мојој, и седам свећњака златних: седам звезда јесу анђели седам цркава; и седам свећњака које си видео јесу седам цркава.

2 Анђелу ефеске цркве напиши: Тако говори

Онај што држи седам звезда у десници својој, и што ходи посред седам свећњака златних: **2** Знам твоја дела, и труд твој, и трпљење твоје, и да не можеш сносити зле, и искушао си оне који говоре да су апостоли, а нису и нашао си их лажне; **3** И поднео си много, и трпљење имаш, и за име моје трудио си се, и ниси сустао. **4** Но имам на тебе, што си љубав своју прву оставио. **5** Опомени се дакле откуда си спао, и покај се, и прва дела чини; ако ли не, доћи ћу ти скоро, и дигнућу свећњак твој с места његовог, ако се не покајеш. **6** Но ово имаш што мрзиш на дела Николинаца, на која и ја мрзим. **7** Ко има ухо нека чује шта говори Дух црквама: који победи даћу му да једе од дрвета животног које је насрд раја Божијег. **8** И анђелу цркве смиранске напиши: Тако говори Први и Последњи, који беше мртав, и ево је жив: **9** Знам твоја дела, и невољу и сиромаштво (али си богат), и хуле оних који говоре да су Јевреји а нису, него зборница сотонина. **10** Не бој се ни ода шта што ћеш пострадати. Гле, ћаво ће неке од вас метати у тамницу, да се искушате, и имаћете невољу до десет дана. Буди веран до same смрти, и даћу ти венац живота. **11** Ко има ухо да чује нека чује шта говори Дух црквама: Који победи неће му наудити друга смрт. **12** И анђелу пергамске цркве

напиши: Тако говори Онај што има мач **3** И анђелу сардске цркве напиши: Тако оштар с обе стране: **13** Знам дела твоја, и говори Онај што има седам Духова где живиш, где је престо сотонин; и држиш Божијих, и седам звезда: знам дела твоја, да име моје, и ниси се одрео вере моје и имаш име да си жив, а мртав си. **2** Стражи, у оне дане у које је Антипа, верни сведок и утврђуј остале који хоће да помру; јер мој, убијен код вас, где живи сотона. **14** Но не нађох дела савршена пред Богом имам на тебе мало, што имаш ту који држе својим. **3** Опомињи се дакле, како си примио научу Валама, који учаше Валака да положи и како си чуо, и држи и покаж се. Ако ли саблазан пред синовима Израиљевим, да не узастражиши, доћи ћу на тебе као лупеж, једу жртве идолске, и да се курвају. **15** Тако и нећеш чути у који ћу час доћи на тебе. имаш и ти који држе научу Николинаца, на **4** Али имаш мало имена и у Сарду, који коју ја мрзим. **16** Покаж се дакле; ако ли не, не опоганише својих хаљина, и ходиће са доћи ћу ти скоро, и војеваћу с њима мачем мном у белима, јер су достојни. **5** Који уста својих. **17** Ко има ухо да чује нека чује победи он ће се обући у хаљине беле, и нећу шта говори Дух црквама: који победи даћи избрисати име његово из књиге живота, и му да једе од мане сакривене, и даћи му признаћу име његово пред Оцем својим и камен бео, и на камену ново име написано, пред анђелима Његовим. **6** Ко има ухо нека ког нико не зна осим оног који прими. **18** чује шта говори Дух црквама. **7** И анђелу И анђелу тијатирске цркве напиши: Тако филаделфијске цркве напиши: Тако говори говори Син Божји, који има очи своје као Свети и Истинити, који има кључ Давидов, пламен огњени, и ноге Његове као бронза: који отвори и нико не затвори, који затвори **19** Знам дела твоја, и љубав, и службу, и и нико не отвори. **8** Знам дела твоја; где, веру, и трпљење твоје, и дела твоја, и да дадох пред тобом врата отворена, и нико последњих има више од првих; **20** Но имам их не може затворити; јер имаш мало сile, на тебе мало, што допушташ жени Језавељи, и држао си моју реч, и ниси се одрео која говори да је пророчица, да учи и да имена мог. **9** Ево дајем оне из зборнице вара слуге моје да чине прељубу и да једу сотонине који говоре да су Јевреји и нису, жртву идолску. **21** И дадох јој време да се него лажу; ево ћу их учинити да дођу и покаже од курварства свог, и не покажа се. да се поклоне пред ногама твојим, и да **22** Ево је ја мећем на одар, и оне који чине познаду да те ја љубим. **10** Јер си одржао реч прељубу с њом у невољу велику, ако се трпљења мог, и ја ћу тебе сачувати од часа не покажу од својих дела. **23** И децу њену искушења, који ће доћи на сав васиони свет побићи на место; и познаће све цркве да да искуша оне који живе на земљи. **11** Ево сам ја који испитујем срца и бубрете, и даћи ћу доћи брзо: држи шта имаш, да нико не вам свакоме по делима вашим: **24** А вама узме венац твој. **12** Који победи учинићу га говорим и осталима који су у Тијатиру који стубом у цркви Бога свог, и више неће изићи немају науке ове, и који не познају дубина напоље; и написаћу на њему име Бога свог, сотониних (као што говоре): нећу метнути и име новог Јерусалима, града Бога мог, на вас другог бремена, **25** Осим који имате, који силази с неба од Бога мог, и име моје држите докле дођем. **26** И који победи и ново. **13** Ко има ухо нека чује шта говори одржи дела моја до kraja, даћи му власт над Дух црквама. **14** И анђелу лаодикијске цркве незнабошцима; **27** И пашће их гвозденом напиши: Тако говори Амин, Сведок Верни палицом, и они ће се раздробити као судови и Истинити, Почетак створења Божијег: **15** лончарски; као и ја што примих од Оца свог; Знам дела твоја да ниси ни студен ни врућ. **28** И даћи му звезду даницу. **29** Ко има ухо да О да си студен или врућ! **16** Тако, будући чује нека чује шта говори Дух црквама. млак, и ниси ни студен ни врућ, изблуваћу

те из уста својих. **17** Јер говориш: Богат сам, и обогатио сам се, и ништа не потребујем; а не знаш да си ти несрећан, и невољан, и сиромах, и слеп, и го. **18** Саветујем те да купиш у мене злато жежено у огњу, да се обогатиш; и беле хаљине, да се обучеш, и да се не покаже срамота голотиње твоје; и масти очном помажи очи своје да видиш. **19** славу и част и силу; јер си Ти саздао све, и Ја које год љубим оне и карам и поучавам; постарај се дакле, и покај се. **20** Ево стојим на вратима и куцам: ако ко чује глас мој и отвори врата, уђи ћу к њему и вечераћу с њиме, и он са мном. **21** Који победи дађу му да седне са мном на престолу мом, као и ја што победих и седох с Оцем својим на престолу Његовом. **22** Ко има ухо нека чује шта говори Дух црквама.

4 Потом видех: и гле, врата отворена на небу, и глас први који чух као трубу где говори са мном, рече: Попни се амо, и показаћу ти шта ће бити за овим. **2** И одмах бих у духу; и гле, престо стајаше на небу, и на престолу сеђаше неко. **3** И Онај што сеђаше беше по виђењу као камен јаспис и сард; и око престола беше дуга по виђењу као смарагд. **4** И око престола беху двадесет и четири престола; и на престолима видех двадесет и четири старешине где седе, обучене у беле хаљине, и имаху круне златне на главама својим. **5** И од престола излажаху муње и громови и гласови; и седам жижака огњених гораху пред престолом, које су седам духова Божијих. **6** И пред престолом беше стаклено море, као кристал; и насрет престола и око престола четири животиње, пуне очију спред и састраг. **7** И прва животиња беше као лав, и друга животиња као теле, и трећа животиња имаше лице као човек, и четврта животиња беше као орао кад лети. **8** И свака од четири животиње имаше по шест крила наоколо, и унутра пуне очију, и мира не имају дан и ноћ говорећи: Свет, свет, свет Господ Бог Сведржитељ, Који беше, и који јесте, и који ће доћи. **9** И кад даше животиње славу и

част и хвалу Оному што сеђаше на престолу, што живи ва век века, (aiōn g165) **10** Падоше двадесет и четири старешине пред Оним што сеђаше на престолу, и поклонише се Оному што живи ва век века, и метнуше круне своје пред престолом говорећи: (aiōn g165) **11** Достојан си, Господе, да примиш славу и част и силу; јер си Ти саздао све, и по вољи Твојој јесте и створено је.

5 И видех у десници Оног што сеђаше на престолу књигу написану изнутра и споља, запечаћену са седам печата. **2** И видех анђелаjakог где проповеда гласом великим: Ко је достојан да отвори књигу и да разломи печате њене? **3** И нико не могаше ни на небу ни на земљи, ни под земљом да отвори књиге ни да загледа у њу. **4** И ја плаках много што се нико не нађе достојан да отвори и да прочита књигу, нити да загледа у њу. **5** И један од старешина рече ми: Не плачи, ево је надвладао лав, који је од колена Јудиног, корен Давидов, да отвори књигу и разломи седам печата њених. **6** И видех, и гле, насрет престола и четири животиње, и посред старешина Јагње стајаше као заклано, и имаше седам рогова, и седам очију, које су седам духова Божијих посланих по свему свету. **7** И дође и узе књигу из деснице Оног што сеђаше на престолу. **8** И кад узе књигу, четири животиње и двадесет и четири старешине падоше пред Јагњетом, имајући сваки гусле, и златне чаше пуне тамјана, које су молитве светих. **9** И певаху песму нову говорећи: Достојан си да узмеш књигу, и да отвориш печате њене; јер си се заклао, и искупио си нас Богу крвљу својом од сваког колена и језика и народа и племена,

10 И учинио си нас Богу нашем цареве и свештенике, и цароваћемо на земљи. **11** И видех, и чух глас анђела многих око престола и животиња и старешина, и беше број њихов хиљада хиљада. **12** Говорећи гласом великим: Достојно је Јагње заклано да прими силу и богатство и премудрост и јачину и част и славу и благослов. **13** И

свако створење, што је на небу, и на земљи, и под земљом, и што је на мору, и што је у њима, све чух где говоре: Ономе што седи на престолу, и Јагњету благослов и част и слава и држава ва век века. (aiōn g165) 14 И четири животиње говораху: Амин. И двадесет и четири старешине падоше и поклонише се Ономе што живи ва век века.

као крв; **13** И звезде небеске падоше на земљу као што смоква одбацује пупке своје кад је велики ветар залуља. **14** И небо се измаче као књига кад се савије, и свака гора и острво с места својих покренуше се. **15** И цареви земаљски, и бољари, и богати, и војводе, и силни, и сваки роб, и сваки слободњак, сакрише се по пећинама и по камењацима горским; **16** И говорише горама и камењу: Падните на нас, и сакријте нас од лица Оног што седи на престолу, и од гнева Јагњетовог. **17** Јер дође велики дан гнева Његовог, и ко може остати?

6 И видех кад отвори Јагње један од седам печата, и чух једну од четири животиње где говори као глас громовни: Дођи и види. **2** И видех, и гле, коњ бео, и онај што сеђаше на њему имаше стрелу; и њему се даде венац, и изиће побеђувачки, и да победи. **3** И кад

7 И потом видех четири анђела где стоје на четириугла земље, и држе четири ветра земаљска, да не душе ветар на земљу, ни на море, ни на икакво дрво. 2 И видех другог анђела где се пење од истока сунчаног, који имаше печат Бога Живога; и повика гласом великим на четири анђела којима беше дано да кваре земљу и море, говорећи: 3 Не кварате ни земље, ни мора, ни дрвета, докле запечатим слуге Бога нашег на челима њиховим. 4 И чух број запечаћених, сто и четрдесет и четири хиљаде запечаћених од свих колена синова Израиљевих; 5 Од колена Јудиног дванаест хиљада запечаћених; од колена Рувимовог дванаест хиљада запечаћених; од колена Гадовог дванаест хиљада запечаћених; 6 Од колена Асировог дванаест хиљада запечаћених; од колена Нефталимовог дванаест хиљада запечаћених; од колена Манасијиног дванаест хиљада запечаћених; 7 Од колена Симеуновог дванаест хиљада запечаћених; од колена Левијевог дванаест хиљада запечаћених; од колена Исахаровог дванаест хиљада запечаћених; 8 Од колена Завулоновог дванаест хиљада запечаћених; од колена Јосифовог дванаест хиљада запечаћених; од колена Венијаминовог дванаест хиљада запечаћених. 9 По том видех, и гле, народ многи, ког не може нико избројати, од сваког језика и колена и народа и племена, стајаше пред престолом

и пред Јагњетом, обучен у хаљине беле, и **10** И трећи анђео затруби, и паде с неба палме у рукама њиховим. **10** И повикаше велика звезда, која гораше као свећа, и паде гласом великим говорећи: Спасење Богу на трећину река и на изворе водене. **11** И име нашем, који седи на престолу, и Јагњету. звезди беше Пелен; и трећина вода поста **11** И сви анђели стајаху око престола и пелен, и многи људи помреше од вода, јер старешине и четири животиње, и падоше беху горке. **12** И четврти анђео затруби, на лице пред престолом, и поклонише се и ударена би трећина сунца, и трећина Богу. **12** Говорећи: Амин; благослов и слава **13** И видех, и чух једног анђела где месеца, и трећина звезда, да помрча трећина и премудрост и хвала и част и сила и јачина **13** И ноћи. **13** И видех, и чух једног анђела где и Богу нашем ва век века. Амин. (aīōn g16) **13** И ноћи. **13** И видех, и чух једног анђела где одговори један од старешина говорећи ми: лети посред неба и говори гласом великим: Ови обучени у беле хаљине ко су, и откуда Тешко, тешко онима који живе на дођоше? **14** И рекох му: Господару! Ти знаш. земљи од осталих гласова трубних тројице И рече ми: Ово су који дођоше од невоље анђела, који ће трубити.

велике, и опраше хаљине своје и убелише хаљине своје у крви Јагњетовој. **15** Зато су пред престолом Божијим, и служе Му дан и ноћ у цркви Његовој; и Онај што седи на престолу уселиће се у њих. **16** Више неће огладнети, и неће на њих пасти сунце, нити икаква врућина. **17** Јер Јагње, које је наслед престола, пашће их, и упутиће их на изворе живе воде; и Бог ће отрти сваку сузу од очију њихових.

8 И кад отвори седми печат, поста тишина на небу око по сахата. **2** И видех седам анђела који стајаху пред Богом, и даде им се седам труба. **3** И други анђео дође и стаде пред олтаром, и имаше кадионицу златну; и беше му дано много тамјана да да молитвама свих светих на олтар златни пред престолом. **4** И дим од кађења у молитвама светих изиђе од руке анђелове пред Бога. **5** И узе анђео кадионицу, и напуни је огња гласови и громови и севање муња и тресење земље. **6** И седам анђела који имаху седам труба, приправише се да затрубе. **7** И први глас кола кад многи коњи трче на бој; **10** анђео затруби, и поста град и огањ, смешани с крвљу, и падоше на земљу; и трећина земље изгоре, и свака трава зелена изгоре. **8** И други анђео затруби; и као велика гора огњем запаљена паде у море; и трећина мора поста крв. **9** И умре трећина створења

9 И пети анђео затруби, и видех звезду где паде с неба на земљу, и даде јој се кључ од студенца бездана; (Abyssos g12) **2** И отвори студенац бездана, и изиђе дим из студенца као дим велике пећи, и поцрне сунце и небо од дима студенчевог. (Abyssos g12) **3** И из дима изиђоше скакавци на земљу, и даде им се област, као што и скорпије имају област на земљи. **4** И рече им се да не уде трави земаљској нити икаквој зелени, нити икаквом дрвету, него само људима

који немају печат Божији на челима својим. **5** И даде им се да их не убијају, него да их муче пет месеци; и мучење њихово беше као мучење скорпијино кад уједе човека; **6** И у те дане тражиће људи смрт, и неће је наћи; и желеће да умру, и смрт ће од њих бежати. **7** И скакавци беху као коњи спремљени на бој; и на главама њиховим као круне од злата, и лица њихова као лица човечија. **8** И имаху са олтара, и баци је на земљу, и посташе као које као које женске, и зуби њихови беху као у лавова; **9** И имаху оклопе као оклопе гвоздене, и глас крила њихових беше као гвоздене, и глас крила њихових беше као жалци с крвљу, и беху на реповима њиховим; и дана им беше дрва изгоре, и свака трава зелена изгоре. **8** И имаху над собом цара анђела бездана коме је име јеврејски Авадон, а грчки Аполион. **11** И обласа да уде људима пет месеци. **11** И имаху над собом цара анђела бездана коме је име јеврејски Авадон, а грчки Аполион. **12** Једно зло прође, ево иду још које живи у мору, и трећина лађи пропаде. **13** И шести анђео затруби,

и чух глас један од четири рогља златног Него у дане гласа седмог анђела кад затруби, олтара који је пред Богом, **14** Где говори онда ће се свршити тајна Божија, као што шестом анђелу који имаше трубу: Одреши јави својим слугама пророцима. **8** И глас четири анђела који су свезани код реке који чух с неба, опет проговори са мном велике Еуфрата. **15** И бише одрешена четири и рече: Иди и узми књижицу отворену из анђела који беху приправљени на сахат, и руке оног анђела што стоји на мору и на дан, и месец, и годину, да побију трећину земљи. **9** И отидох к анђелу, и рекох му: Дај људи. **16** И број војника на коњима беше ми књижицу. И рече ми: Узми и изједи је; и двеста хиљада хиљада; и чух број њихов. горка ће бити у трбуху твом, али у устима **17** И тако видех у утвари коње, и оне што биће ти слатка као мед. **10** И узех књижицу из сећају на њима, који имаху оклопе огњене и руке анђелове, и изједох је; и беше у устима плаветне и сумпорне; и главе коња њихових мојим као мед слатка, а кад је изједох, беше беху као главе лавова, и из уста њихових горка у трбуху мом. **11** И рече ми: Ваља ти излажаше огањ и дим и сумпор. **18** И од ова опет пророковати народима и племенима и три зла погибе трећина људи, од огња и од језицима и царевима многима.

дима и од сумпора што излажаше из уста њихових. **19** Јер сила коња беше у устима њиховим, и у реповима њиховим; јер репови њихови биваху као змије и имаху главе, и њима иђаху. **20** И остали људи који не бише побијени злима овим, не покајаше се од дела руку својих да се не поклањају ѡаволима ни идолима златним и сребрним и бронзаним и каменим и дрвеним, који не могу видети ни чути, ни ходити; **21** Нити се покајаше од убиства својих, ни од чарања својих, ни од курварства свог, ни од краја својих.

10 И видех другог анђела јаког где силази с неба, који беше обучен у облак, и дуга беше на глави његовој, и лице његово беше као сунце, и ноге његове као стубови огњени; **2** И имаше у руци својој књижицу отворену, и метну ногу своју десну на море, а леву на земљу. **3** И повика гласом великим, као лав кад риче; и кад он повика, говораше седам громова гласове своје. **4** И кад говориш седам громова гласове своје, хтедох да пишем, и чух глас с неба који ми говори: Запечати шта говориш седам громова, и ово не пиши. **5** И анђео ког видех где стоји на мору и на земљи, подиже руку своју к небу, **6** И закле се Оним који живи ва век века, који сазда небо и шта је на њему, и земљу и шта је на њој, и море и шта је у њему, да времена већ неће бити; (*aiōn g165*) **7**

11 И даде ми се трска као палица говорећи:

Устани и измери цркву Божију и олтар, и оне што се клањају у њој; **2** А порту што је изван цркве, избаци напоље, нити је мери, јер је дана незнабошима; и град свети газиће четрдесет и два месеца. **3** И даћу двојици својих сведока, и прорицаће хиљаду и двеста и шездесет дана обучени у вреће. **4** Ови су две маслине и два жишка што стоје пред Господарем земаљским. **5** И ако им ко неправду учини, огањ излази из уста њихових, и појешће непријатеље њихове; и ко буде хтео да им учини нажао онај ваља да буде убијен. **6** И ови ће имати власт да затворе небо, да не падне дажд на земљу у дане њиховог прорицања; и имаће власт над водама да их претварају у крв, и да ударе земљу сваком муком, кадгод буду хтели. **7** И кад сврше сведочанство своје, онда ће звер што излази из бездана учинити с њима рат, и победиће их и убиће их. (*Abyssos g12*) **8** И телеса њихова оставиће на улици града великог, који се духовно зове Содом и Мисир, где и Господ наш разапет би. **9** И гледаће неки од народа и племена и језика и колена телеса њихова три дана и по, и неће дати да се њихова телеса метну у гробове. **10** И који живе на земљи, обрадоваће се и развеселиће се за њих, и слаће даре један другом, јер ова два пророка мучише оне

што живе на земљи. 11 И после три дана и његовом. 6 А жена побеже у пустињу где по дух живота од Бога уђе у њих; и сташе имаше место приправљено од Бога, да се оба на ноге своје, и страх велики нападе на онамо храни хиљаду и двеста и шездесет оне који их гледаху. 12 И чуше глас велики дана. 7 И поста рат на небу. Михаило и с неба, који им говори: Изиђите амо. И анђели Његови ударише на ајдаху, и би се изиђоше на небо на облацима, и видеше их ајдаха и анђели њени. 8 И не надвладаше, непријатељи њихови. 13 И у тај час затресе и више им се не нађе места на небу. 9 И се земља врло, и десети део града паде, и збачена би ајдаха велика, стара змија, која тресење земље поби седам хиљада имена се зове ѡаво и сотона, која вара сав васиони човечијих; и остали се уплашише, и даше свет, и збачена би на земљу, и анђели њени славу Богу небеском. 14 Зло друго прође, ево збачени бише с њом. 10 И чух глас велики злу треће иде брзо. 15 И седми анђео затруби на небу који говори: Сад поста спасење и и посташе велики гласови на небесима сила и царство Бога нашег, и област Христа говорећи: Поста царство света Господа нашег Његовог; јер се збаци опадач браће наше, и Христа Његовог, и цароваће ва век века. (αἰῶν
g165) 16 И двадесет и четири старешине које ноћ. 11 И они га победише крвљу Јагњетовом сећају пред Богом на престолима својим, и речју сведочанства свог, и не марише за падоше на лица своја и поклонише се Богу. живот свој до саме смрти. 12 Зато веселите 17 Говорећи: Хвалимо Те, Господе Боже се небеса и ви који живите на њима. Тешко Сведржитељу, који јеси, и беше, и бићеш, вама који живите на земљи и мору, јер ѡаво што си примио силу своју велику, и царујеш. сиђе к вама, и врло се расрдио, знајући да 18 И незнабошци се прогневише, и дође гнев времена мало има. 13 И кад виде ајдаха Твој и време мртвима да се суди, и да се да да збачена би на земљу, гоњаше жену која плата слугама Твојим, пророцима и светима, роди мушко. 14 И жени дана бише два крила и онима који се боје имена Твог, малима и орла великог да лети у пустињу на своје величима, и да се погубе они који земљу место, где ће се хранити време и времена и погубише. 19 И отвори се црква Божија по времена, сакривена од лица змијиног. на небу, и показа се ћивот завета Његовог 15 И испусти змија за женом из уста својих у цркви Његовој; и бише севања муња, и воду као реку, да је утопи у реци. 16 И гласови, и громови, и тресење земље, и град поможе земља жени, и отвори земља уста велики.

12 И знак велики показа се на небу: жена обучена у сунце, и месец под ногама њеним, и на глави њеној венац од дванаест звезда. 2 И беше трудна, и викаше од муке, и мучаше се да роди. 3 И показа се други знак на небу, и гле, велика црвена ајдаха, која имаше седам глава, и десет рогова; и на главама њеним седам круна; 4 И реп њен одвуче трећину звезда небеских, и баци их на земљу. И ајдаха стајаше пред женом која хтеде да се породи, да јој прожђере дете кад роди. 5 И роди мушко, сина, који ће пасти све народе с палицом гвозденом; и дете њено би узето к Богу и престолу

и видех звер где излази из мора, која имаше седам глава, и рогова десет, и на роговима њеним десет круна, а на главама њеним имена хулна. 2 И звер коју видех беше као рис, и ноге јој као у медведа, и уста њена као уста лавова, и даде јој змија силу своју, и престо свој, и област велику. 3 И видех једну од глава њених као рањену на смрт, и рана смрти њене излечи се. И чуди се

сва земља иза звери, и поклониш се змији, написано на челима својим. **2** И чух глас с која даде област звери. **4** И поклониш се неба као глас вода многих, и као глас грома звери говорећи: Ко је као звер? И ко може великог; и чух глас гудача који гуђаху у ратовати с њом? **5** И дана јој бише уста која гусле своје. **3** И певаху као нову песму пред говоре велике ствари и хуљења, и дана јој престолом и пред четири животиње и пред би област да чини четрдесет и два месеца. **6** старешинама: и нико не могаше научити И отвори уста своја за хуљење на Бога, да песме, осим оних сто и четрдесет и четири хули на име Његово, и на куђу Његову, и на хиљаде који су откупљени са земље. **4** Ово оне који живе на небу. **7** И дано јој би да се су који се не опоганише са женама, јер су бије са светима, и да их победи; и дана јој девственици, они иду за Јагњетом куд год би област над сваким коленом и народом и оно пође. Ови су купљени од људи, првенци језиком и племеном. **8** И поклониш јој се Богу и Јагњету. **5** И у њиховим устима сви који живе на земљи којима имена нису не нађе се превара, јер су без мане пред записана у животној књизи Јагњета, које престолом Божијим. **6** И видех другог анђела је заклано од постања света. **9** Ако ко има где лети посред неба, који имаше вечно ухо нека чује. **10** Ко у ропство води, биће у јеванђеље да објави онима који живе на ропство одведен; ко ножем убије ваља да он земљи, и сваком племену, и језику и колену ножем буде убијен. Овде је трпљење и вера и народу. (*aiōnios g166*) **7** И говораше великим светих. **11** И видех другу звер где излази из гласом: Бојте се Бога, и подајте Му славу, земље, и имаше два рога као у јагњета; и јер дође час суда Његовог; и поклоните се говораше као аждаха. **12** И сву власт прве Ономе који је створио небо и земљу и море звери чињаше пред њом; и учини да земља и изворе водене. **8** И други анђeo за њим иде и који живе на њој поклони се првој звери говорећи: Паде, паде Вавилон град велики: којој се исцели рана смртна. **13** И учини јер отровним вином курварства свог напоји чудеса велика, и учини да и огањ силази све народе. **9** И трећи анђeo за њим иде с неба на земљу пред људима. **14** И вара говорећи гласом великим: Ко се год поклони оне који живе на земљи знацима, који јој звери и икони њеној, и прими жиг на чело бише дани да чини пред звери, говорећи своје или на руку своју, **10** И он ће пити онима што живе на земљи да начине икону од вина гнева Божијег, које је непомешано звери која имаде рану смртну и оста жива. уточено у чашу гнева Његовог, и биће мучен **15** И би јој дано да даде дух икони звериној, огњем и сумпором пред анђелима светима да проговори икона зверина, и да учини и пред Јагњетом. **11** И дим мучења њиховог да се побију који се год не поклоне икони излазиће ва век века; и неће имати мира звериној. **16** И учини све, мале и велике, дан и ноћ који се поклањају звери и икони богате и сиромашне, слободњаке и робове, њеној, и који примају жиг имена њеног. те им даде жиг на десној руци њиховој или (*aiōn g165*) **12** Овде је трпљење светих, који на челима њиховим, **17** Да нико не може ни држе заповести Божије и веру Исусову. **13** купити ни продати, осим ко има жиг, или И чух глас с неба где ми говори: Напиши: име звери, или број имена њеног. **18** Овде Благо мртвима који умиру у Господу од је мудрост. Ко има ум нека израчуна број сад. Да, говори Дух, да почину од трудова звери: јер је број човеков и број њен шест својих; јер дела њихова иду за њима. **14** И стотина и шездесет и шест. видех, и гле, облак бео, и на облаку сеђаше као Син човечији, и имаше на глави својој круну златну, и у руци својој срп оштар.

14 И видех, и гле, Јагње стајаше на гори сионској, и с њим сто и четрдесет и четири хиљаде, који имаху име Оца Његовог

15 И други анђeo изиђе из цркве вичући великим гласом Ономе што седи на облаку:

Замахни српом својим и жњи, јер дође време да се жње, јер се осуши жито земаљско.

16 И чух глас велики из цркве где говори седморици анђела: Идите, и излијте

16 И Онај што сеђаше на облақу баци срп свој на земљу, и пожњевена би земља. **17** И први анђео, и изли чашу своју на земљу; и други анђео изиђе из цркве што је на небу, посташе ране зле и љуте на људима који и имаше и он срп оштар. **18** И други анђео имају жиг зверин и који се клањају икони изиђе из олтара, који имаше област над њеној. **19** И други анђео изли чашу своју у огњем, и повика с великим виком ономе који море; и поста крв као од мртваца, и свака имаше срп оштри, говорећи: Замахни српом душа жива умре у мору. **4** И трећи анђео својим оштрим, и одрежи грожђе винограда изли чашу своју на реке и на изворе водене; земаљског; јер већ сазреше зрна његова. и поста крв. **5** И чух анђела воденог где **19** И баци анђео срп свој на земљу, и обра говорити: Праведан си Господе, који јеси, и виноград земаљски, и метну у кацу великог који беше, и свет, што си ово судио; **6** Јер гнева Божијег. **20** И оточи се каца изван града, пролише крв светих и пророка, и крв си и изиђе крв из каце, тја до узда књима, им дао да пију јер су заслужили. **7** И чух хиљаду и шест стотина потркалишта.

15 И видех други велики знак на небу и

чудо: седам анђела који имају седам последњих зала, јер се у њима саврши гнев Божји. **2** И видех као стаклено море смешано с огњем, и оне што победише звер и икону њену, и жиг њен, и број имена њеног, где стоје на мору стакленом и имају гусле Божије; **3** И певаху песму Мојсија, слуге Божијег, и песму Јагњетову, говорећи: Велика су и дивна дела Твоја, Господе Боже Сведржитељу, праведни су и истинити путеви Твоји, Царе светих. **4** Ко се неће побојати Тебе, Господе, и прославити име Твоје? Јер си Ти један свет; јер ће сви незнабошци доћи и поклонити се пред Тобом; јер се судови Твоји јавише. **5** И после овог видех, и гле, отвори се црква скиније сведочанства на небу, **6** И изиђоше седам анђела из цркве, који имају седам зала, обучени у чисте и беле хаљине од платна, и опасани по прсима појасима златним; **7** И једна од четири животиње даде седморици анђела седам чаша златних напуњених гнева Бога, који живи ва век века. (aiōn g165) **8** И напуни се црква дима од славе Божије и од силе Његове; и нико не могаше доћи у цркву, док се не сврши седам зала седморице анђела.

другог из олтара где говорити: Да, Господе Боже Сведржитељу, истинити су и прави судови Твоји. **8** И четврти анђео изли чашу своју на сунце, и дано му би да жеже људе огњем. **9** И опалише се људи од велике врућине, и хулише на име Бога који има област над злима овима, и не покајаше се да Му даду славу. **10** И пети анђео изли чашу своју на престо зверин; и царство њено поста тамно, и жвакају језике своје од бола. **11** И хулише на име Бога небеског од бола и од рана својих, и не покајаше се од дела својих. **12** И шести анђео изли чашу своју на велику реку Еуфрат; и пресахну вода њена, да се приправи пут царевима од истока сунчаног. **13** И видех из уста ајдахиних, и из уста звериних, и из уста лажног пророка, где изиђоше три нечиста духа, као жабе. **14** Јер су ово духови ђаволски који чине чудеса и излазе к царевима свега васионог света да их скупе на бој за онај велики дан Бога Сведржитеља. **15** Ево идем као лупеж; благо ономе који је будан и који чува хаљине своје, да го не ходи и да се не види срамота његова.

16 И сабра их на место које се јеврејски зове Армагедон. **17** И седми анђео изли чашу своју по небу, и изиђе глас велики из цркве небеске од престола говорећи: Сврши се. **18** И бише севања муња и громови, и гласови, и би велико тресење земље, какво никад не би откако су људи на земљи, толико тресење,

тако велико. **19** И град велики раздели се на даће звери. **14** Ови ће се побити с Јагњетом и три дела, и градови незнабожачки падоше; Јагње ће их победити, јер је Господар над и Вавилон велики спомену се пред Богом да господарима и Цар над царевима; и који су с му да чашу вина љутог гнева свог. **20** И сва Њим, јесу позвани и изабрани и верни. **15** И острва побегоше, и горе се не нађоше. **21** И рече ми: Воде, што си видео, где седи курва, град велики као глава паде с неба на људе; и оно су људи и народи, и племена и језици. људи хулише на Бога од зла градног, јер је **16** И десет рогова, што си видео на звери, велика мука његова врло.

17 И дође један од седам анђела који имаху седам чаша, и говори са мном говорећи ми: Ходи да ти покажем суд курве велике, која седи на водама многима. **2** С којом се курваше цареви земаљски, и који живе на земљи опише се вином курварства њена.

3 И увде ме дух у пусто место; и видех жену где седи на звери црвеној која беше пуна имена хулних и имаше седам глава и десет рогова. **4** И жена беше обучена у порфиру и скерлет и накићена златом и камењем драгим и бисером, и имаше чашу у руци својој пуну мрзости и поганшине курварства свог; **5** И на челу њеном написано име: Тајна, Вавилон велики, мати курвама и мрзостима земаљским. **6** И видех жену

и пијану од крви светих и од крви сведока Исусових; и зачудих се чудом великим кад је видех. **7** И рече ми анђео: Што се чудиш?

(Abysos g12) **9** Овде је ум, који има мудрост.

Седам глава, то су седам гора на којима јер говори у срцу свом: Седим као царица, жена седи. **10** И јесу седам царева. Пет је и нисам удвица, и жалости нећу видети. њих пало, и један јесте, а други још није **8** Зато ће у један дан доћи зла њена: смрт дошао; а кад дође за мало ће остати. **11** И и плач и глад, и сажећи ће се огњем; јер је звер која беше и није, и она је осми, и јесте как Господ Бог који јој суди. **9** И заплакаће од седморице и у пропаст иде. **12** И десет

и зајаукати за њом цареви земаљски који рогова, које си видео, то су десет царева, који се с њом курваше и беснише, кад виде дим царства још не примише, него ће област као горења њеног, **10** Издалека стојећи од страха цареви на једно време примити са звери. **13** мука њених и говорећи: Jaox! Jaox! Граде Ови једну вољу имају, и силу и област своју велики Вавилоне, граде тврди, јер у један

18 И после овог видех другог анђела где силази са неба, који имаше област

велику; и земља се засветли од славе његове. **2** И повика јаким гласом говорећи: Паде, паде Вавилон велики, и поста стан ђаволима, и тамница сваком духу нечистом, и тамница свих птица нечистих и мрских; јер отровним вином курварства свог напоји све народе;

3 И цареви земаљски с њом се курваше, и трговци земаљски обогатише се од богатства сласти њене. **4** И чух глас други с неба који говори: Изиђите из ње, народе мој, да се не помешате у грехе њене, и да вам не науде зла њена. **5** Јер греси њени допреше тја до неба, и Бог се опомену неправде њене. **6** Платите јој као што и она плати вама, и подајте јој двојином онолико по делима њеним: којом чашом захвати вама захватјте јој по два пут онолико. **7** Колико се прослави

и наслади толико јој подајте мука и жалости; Седам глава, то су седам гора на којима јер говори у срцу свом: Седим као царица, жена седи. **10** И јесу седам царева. Пет је и нисам удвица, и жалости нећу видети. њих пало, и један јесте, а други још није **8** Зато ће у један дан доћи зла њена: смрт дошао; а кад дође за мало ће остати. **11** И и плач и глад, и сажећи ће се огњем; јер је звер која беше и није, и она је осми, и јесте как Господ Бог који јој суди. **9** И заплакаће од седморице и у пропаст иде. **12** И десет

час дође суд твој! **11** И трговци земаљски заплакаће и зајаукати за њом, што њихове товаре нико више не купује; **12** Товара злата и сребра и камења драгог и бисера и узвода Спасење и слава и част и сила Господу нашем; и порфире и свиле и скерлете, и сваког што је осудио курву велику, која поквари мирисног дрвета, и свакојаких судова од земљу курварством својим, и показајо крв филдиша, и свакојаких судова од најскупљег слугу својих од руке њене. **13** И другом дрвета, бронзе и гвожђа и мермера, **14** рекоше: Алилуја! И дим њен излажаше ва И цимета и тамјана и мира и ливана, и век века. (**aīōn g165**) **15** И падоше двадесет и вина и уља, и нишестета и пшенице, и четири старешине, и четири животиње, и говеда и оваца, и коња и кола, и телеса и поклонише се Богу који сеђаше на престолу, душа човечијих. **16** И воћа жеља душе твоје говорећи: Амин, алилуја! **17** И глас изиђе од отидоше од тебе, и све што је масно и добро престола који говори: Хвалите Бога нашег отиде од тебе, и више га нећеш наћи. **18** све слуге Његове, и који Га се бојите, и Трговци који се овим товарима обогатише мали и велики. **19** И чух као глас народа од ње, стаће издалека од страха мучења многог, и као глас вода многих, и као глас њеног, плачући и јаучући, **20** И говорећи: громова јаких, који говоре: Алилуја! Јер Jaox! Jaox! Граде велики, обучени у свилу и царује Господ Бог Сведржитељ. **21** Да се порфиру и скерлет, и накићени златом и радујемо и веселимо, и да дамо славу Њему; камењем драгим и бисером; **22** Јер уједан час јер дође свадба Јагњетова, и жена Његова погибе толико богатство! И сви господари припремила се; **23** И дано јој би да се обуче од лађи, и сав народ у лађама, и лађари, и у свилу чисту и белу: јер је свила правда који год раде на мору, стадоше издалека, светих. **24** И рече ми: Напиши: Благо онима И викаху, видевши дим горења њеног, и који су позвани на вечеру свадбе Јагњетове. говораху: Ко је био као овај град велики? **25** И рече ми: Ове су речи истините Божије. **26** И бацише прах на главе своје, и повикаше И паднувши пред ногама његовим поклоних плачући и ридајући, говорећи: Jaox! Jaox! my se; и рече ми: Гле, немој, ја сам слуга као Граде велики, у коме се обогатише сви који и ти и браћа твоја која имају сведочанство имају лађе на мору од богатства његовог, Исусово. Богу се поклони; јер је сведочанство јер у један час опусте! **27** Весели се над њим Исусово Дух Пророштва. **28** И видех небо небо, и свети апостоли и пророци, јер Бог отворено, и гле, коњ бео, и који сеђаше на покаја суд ваш на њему. **29** И узе један анђео љему зове се Веран и Истинит, и суди по јак камен велики, као камен воденични, и правди и војује. **30** А очи су Му као пламен баци у море говорећи: Тако ће са хуком бити огњени, и на глави Његовој круне многе, и бачен Вавилон, град велики, и неће се више имаше име написано, ког нико не зна до Он наћи; **31** И глас гудача и певача и свирача и сам. **32** И беше обучен у хаљину црвену од трубача неће се више чути у теби; и никакав крви, и име се Његово зове: Реч Божија. **33** мајстор ни од каквог заната неће се више И војске небеске иђаху за љим на коњима наћи у теби, и хука камења воденичног неће белим, обучене у свилу белу и чисту. **34** се чути у теби; **35** И видело жишака неће И из уста Његових изиђе мач оштар, да се више светлити у теби, и глас женика љиме побије незнабошће; и Он ће их пасти с и невесте неће више бити чувен у теби; палицом гвозденом; и Он гази кацу вина и јер трговци твоји беху болјари земаљски, срђе и гнева Бога Сведржитеља. **36** И има на јер твојим чарањем преварени бише сви хаљини и на стегну свом име написано: Цар народи. **37** И у љему се нађе крв пророчка и над царевима и Господар над господарима. светих, и свих који су побијени на земљи. **38** И видех једног анђела где стоји на сунцу

и повика гласом великим говорећи свима птицама које лете испод неба: Дођите и скупите се на велику вечеру Божију, **18** Да једете меса од царева, и меса од војвода, и меса од јунака, и меса од коња и од оних који седе на њима, и меса од свих слободњака и робова, и од малих и од великих. **19** И видех звер и цареве земаљске и војнике њихове скупљене да се побију с Оним што седи на коњу и с војскама Његовим. **20** И би ухваћена звер, и с њом лажни пророк који учини пред њом знаке којима превари оне који примише жиг зверин и који се поклањају икони њеној: живи бише бачени обоје у језеро огњено, које гори сумпором. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) **21** А остали побијени бише мачем Оног што седи на коњу, који изиђе из уста Његових: и све се птице наситише од меса њиховог.

ширину земље, и опколише логор светих, и град љубазни; и сиђе огањ од Бога с неба, и поједе их. **10** И ѡаво који их вараše би бачен у језеро огњено и сумпорито, где је звер и лажни пророк; и биће мучени дан и ноћ ва век века. (*aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442*) **11** И видех велики бео престо, и Оног што сеђаше на њему, од чијег лица бежаше небо и земља, и места им се не нађе. **12** И видех мртваче мале и велике где стоје пред Богом, и књиге се отворише; и друга се књига отвори, која је књига живота; и суд примише мртваци као што је написано у књигама, по делима својим. **13** И море даде своје мртваче, и смрт и пакао дадоше своје мртваче; и суд примише по делима својим. (*Hadēs g86*) **14** И смрт и пакао бачени бише у језеро огњено. И ово је друга смрт. (*Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442*) **15** И ко се не нађе написан у књизи живота,

20 И видех анђела где силази с неба, који имаше кључ од бездана и вериге велике у руци својој. (*Abyssos g12*) **2** И ухвати ајдаху, стару змију, која је ћаво и сотона, и свеза је на хиљаду година, **3** И у бездан баци је, и затвори је, и запечати над њом, да више не прелашћује народе, док се не наврши хиљаду година; и потом ваља да буде одрешена на мало времена. (*Abyssos g12*) **4** И видех престоле, и сећаху на њима, и даде им се суд, и душе исечених за сведочанство Исусово и за реч Божију, који се не поклонише звери ни икони њеној, и не примише жиг на челима својим и руци својој; и оживеше и цароваше с Христом хиљаду година. **5** А остали мртваци не оживеше, докле се не сврши хиљада година. Ово је прво ваксрење. **6** Блажен је и свет онај који има део у првом ваксрењу; над њима друга смрт нема области, него ће бити свештеници Богу и Христу, и цароваће с Њим хиљаду година. **7** И кад се сврши хиљаду година, пустиће се сотона из тамнице своје, **8** И изиђиће да вара народе по сва четири краја земље, Гога и Магога, да их скупи на бој, којих је број као песак морски. **9** И изиђоше на

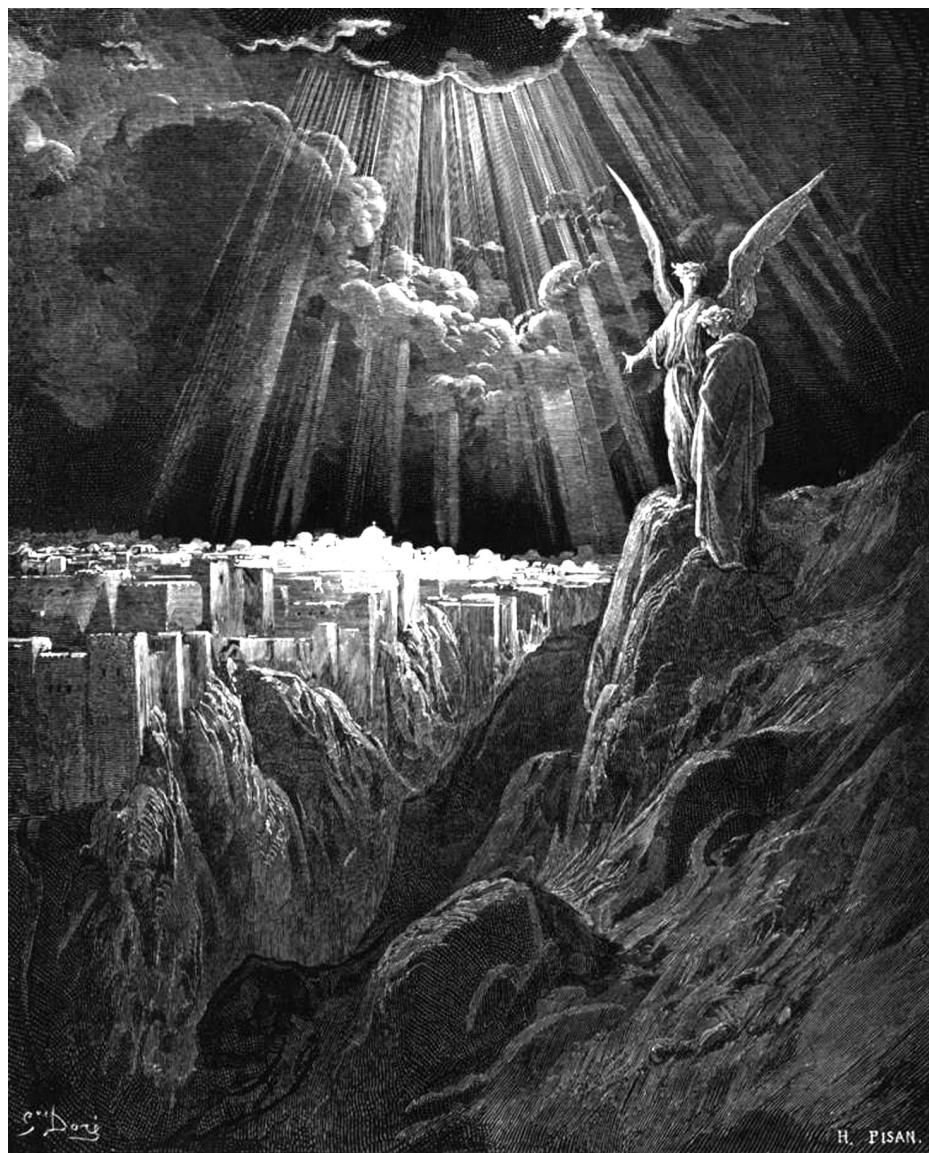
21 И видех небо ново и земљу нову; јер прво небо и прва земља прођоше, и мора више нема. **2** И ја Јован видех град свети, Јерусалим нов, где силази од Бога с неба, приправљен као невеста украшена мужу свом. **3** И чух глас велики с неба где говори: Ево скиније Божије међу људима, и живеће с њима, и они ће бити народ Његов, и сам Бог биће с њима Бог њихов. **4** И Бог ће отрти сваку сузу од очију њихових, и смрти неће бити више, ни плача, ни вике, ни болести неће бити више; јер прво прође. **5** И рече Онај што сеђаше на престолу: Ево све ново творим. И рече ми: Напиши, јер су ове речи истините и верне. **6** И рече ми: Сврши се. Ја сам Алфа и Омега, Почетак и Свршетак. Ја ћу жедноме дати из извора воде живе за бадава. **7** Који победи, добиће све, и бићу му Бог, и он ће бити мој син. **8** А страшљивима и невернима и поганима и крвницима, и курварима, и врачарима, и идолопоклоницима, и свима лажама, њима је део у језеру што гори отњем и сумпором; које је смрт друга. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) **9** И дође к мени један од седам анђела који

имаху седам чаша напуњених седам зала последњих, и рече ми говорећи: Ходи да покажем невесту, Јагњетову жену. **10** И животној књизи Јагњета.

одведе ме у духу на гору велику и високу, и показа ми град велики, свети Јерусалим, где силази с неба од Бога, **11** И имаше славу Божију; и светлост његова беше као драги камен, као камен јаспис светли, **12** И имаше зид велики и висок, и имаше дванаестора врата, и на вратима дванаест анђела, и имена написана, која су имена дванаест колена Израиљевих. **13** Од истока врата троја, и од севера врата троја, од југа врата троја, и од запада врата троја. **14** И зид градски имаше дванаест темеља, и на њима имена дванаест апостола Јагњетових. **15** И онај што говораше са мном, имаше трску златну да измери град и врата његова и зидове његове. **16** И град на четири угла стоји, и дужина је његова толика колика и ширина. И измери град трском на дванаест хиљада потркалишта: дужина и ширина и висина једнака је. **17** И размери зид његов на сто и четрдесет и четири лакта, по мери човечијој, која је анђелова. **18** И беше грађа зидова његова јаспис, и град злато чисто, као чисто стакло. **19** И темељи зидова градских беху укращени сваким драгим камењем: први темељ беше јаспис, други сафир, трећи халкидон, четврти смарагд, **20** Пети сардоникс, шести сард, седми хрисолит, осми вирил, девети топаз, десети хрисопрас, једанаести јакинт, дванаesti аметист. **21** И дванаест врата, дванаест зрна бисера: свака врата беху од једног зрна бисера: и улице градске беху злато чисто, као стакло пресветло. **22** И цркве не видех у њему: јер је њему црква Господ Бог Сведржитељ, и Јагње. **23** И град не потребује ни сунце ни месец да светле у њему; јер га слава Божија просветли, и жижак је његов Јагње. **24** И народи који су спасени ходиће у виделу његовом, и цареви земаљски донеће славу и част своју у њега. **25** И врата његова неће се затварати даљу, јер онде ноћи неће бити. **26** И донеће славу и част незнабожаца у њега. **27**

22 И показа ми чисту реку воде живота, бистру као кристал, која излажаше од престола Божијег и Јагњетовог. **2** Насред улица његових и с обе стране реке дрво живота, које рађа дванаест родова дајући сваког месеца свој род; и лишће од дрвета беше за исцељивање народима. **3** И више неће бити никакве проклетиње; и престо Божји и Јагњетов биће у њему; и слуге Његове послуживаће Га. **4** И гледаће лице Његово, и име Његово биће на челима њиховим. **5** И ноћи тамо неће бити, и неће потребовати видела од жишака, ни видела сунчаног, јер ће их обасјавати Господ Бог, и цароваће ва век века. (ајон 9:16) **6** И рече ми: Ово су речи верне и истините, и Господ Бог светих пророка посла анђела свог да покаже слугама својим шта ће бити скоро. **7** Ево ћу доћи скоро: Благо ономе који држи речи пророштва књиге ове. **8** И ја Јован видех ово и чух; и кад чух и видех, падох да се поклоним на ноге анђела који ми ово показа. **9** И рече ми: Гле, немој, јер сам и ја слуга као и ти и браћа твоја пророци и они који држе речи пророштва књиге ове. Богу се поклони. **10** И рече ми: Не запечаћавај речи пророштва књиге ове; јер је време близу. **11** Ко чини неправду, нека чини још неправду; и ко је поган, нека се још погани; и ко је праведан, нека још чини правду; и ко је свет нека се још свети. **12** И ево ћу доћи скоро, и плата моја са мном, да дам свакоме по делима његовим. **13** Ја сам Алфа и Омега, Почетак и Свршетак, Први и Последњи. **14** Благо ономе који твори заповести Његове, да им буде власт на дрво живота, и да уђу на врата у град. **15** А напољу су пси и врачари и курвари и крвници и идолопоклоници и сваки који љуби и чини лаж. **16** Ја Исус послах анђела свог да вам ово посведочи у црквама. Ја сам корен и род Давидов, и сјајна звезда Даница. **17** И Дух и невеста

говоре: Дођи. И који чује нека говори: Дођи. И ко је жедан нека дође, и ко хоће нека узме воду живота за бадава. **18** Јер сведочим свакоме који чује речи пророштва књиге ове; ако ко дometне овоме, Бог ће наметнути на њега зла написана у књизи овој; **19** И ако ко одузме од речи књиге пророштва овог, Бог ће одузети његов део од књиге живота, и од града светог, и од оног што је написано у књизи овој. **20** Говори Онај који сведочи ово: Да, дођи ћу скоро! Амин. Да, дођи, Господе Исусе. **21** Благодат Господа нашег Исуса Христа са свима вама. Амин.

И ја Јован видех град свети, Јерусалим нов, где силази од Бога с неба, приправљен као невеста украшена мужу свом. И чух глас велики с неба где говори: Ево скиније Божије међу људима, и живеће с њима, и они ће бити народ Његов, и сам Бог биће с њима Бог њихов.

Откривење 21:2-3

Водич за читоце

Српски at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Речник

Српски at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Речник +

AionianBible.org/Bibles/Serbian---Serbian-Ekavski-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Лука 8:31
Римљанима 10:7
Откривење 9:1
Откривење 9:2
Откривење 9:11
Откривење 11:7
Откривење 17:8
Откривење 20:1
Откривење 20:3

Дела апостолска 3:21
Дела апостолска 15:18
Римљанима 1:25
Римљанима 9:5
Римљанима 11:36
Римљанима 12:2
Римљанима 16:27
1 Коринћанима 1:20
1 Коринћанима 2:6
1 Коринћанима 2:7
1 Коринћанима 2:8
1 Коринћанима 3:18
1 Коринћанима 8:13
1 Коринћанима 10:11
2 Коринћанима 4:4
2 Коринћанима 9:9
2 Коринћанима 11:31
Галатима 1:4
Галатима 1:5
Ефесцима 1:21
Ефесцима 2:2
Ефесцима 2:7
Ефесцима 3:9
Ефесцима 3:11
Ефесцима 3:21
Ефесцима 6:12
Филипљанима 4:20
Колошанима 1:26
1 Тимотеју 1:17
1 Тимотеју 6:17
2 Тимотеју 4:10
2 Тимотеју 4:18
Титу 2:12
Јеврејима 1:2
Јеврејима 1:8
Јеврејима 5:6
Јеврејима 6:5
Јеврејима 6:20
Јеврејима 7:17
Јеврејима 7:21
Јеврејима 7:24
Јеврејима 7:28
Јеврејима 9:26
Јеврејима 11:3
Јеврејима 13:8
Јеврејима 13:21
1 Петрова 1:23

1 Петрова 1:25
1 Петрова 4:11
1 Петрова 5:11
2 Петрова 3:18
1 Јованова 2:17
2 Јованова 1:2
Јудина 1:13
Јудина 1:25
Откривење 1:6
Откривење 1:18
Откривење 4:9
Откривење 4:10
Откривење 5:13
Откривење 7:12
Откривење 10:6
Откривење 11:15
Откривење 14:11
Откривење 15:7
Откривење 19:3
Откривење 20:10
Откривење 22:5

aïdos

Римљанима 1:20
Јудина 1:6

1 Коринћанима 3:18
1 Коринћанима 8:13
1 Коринћанима 10:11
2 Коринћанима 4:4
2 Коринћанима 9:9
2 Коринћанима 11:31
Галатима 1:4
Галатима 1:5
Ефесцима 1:21
Ефесцима 2:2
Ефесцима 2:7
Ефесцима 3:9
Ефесцима 3:11
Ефесцима 3:21
Ефесцима 6:12
Филипљанима 4:20
Колошанима 1:26
1 Тимотеју 1:17
1 Тимотеју 6:17
2 Тимотеју 4:10
2 Тимотеју 4:18
Титу 2:12
Јеврејима 1:2
Јеврејима 1:8
Јеврејима 5:6
Јеврејима 6:5
Јеврејима 6:20
Јеврејима 7:17
Јеврејима 7:21
Јеврејима 7:24
Јеврејима 7:28
Јеврејима 9:26
Јеврејима 11:3
Јеврејима 13:8
Јеврејима 13:21
1 Петрова 1:23

aiōnios

Матеј 12:32
Матеј 13:22
Матеј 13:39
Матеј 13:40
Матеј 13:49
Матеј 21:19
Матеј 24:3
Матеј 28:20
Марко 3:29
Марко 4:19
Марко 10:30
Марко 11:14
Лука 1:33
Лука 1:55
Лука 1:70
Лука 16:8
Лука 18:30
Лука 20:34
Лука 20:35
Јован 4:14
Јован 6:51
Јован 6:58
Јован 8:35
Јован 8:51
Јован 8:52
Јован 9:32
Јован 10:28
Јован 11:26
Јован 12:34
Јован 13:8
Јован 14:16

Матеј 18:8
Матеј 19:16
Матеј 19:29
Матеј 25:41
Матеј 25:46
Марко 3:29
Марко 10:17
Марко 10:30
Лука 10:25
Лука 16:9
Лука 18:18
Лука 18:30
Јован 3:15
Јован 3:16
Јован 3:36
Јован 4:14
Јован 4:36
Јован 5:24
Јован 5:39
Јован 6:27
Јован 6:40
Јован 6:47
Јован 6:54
Јован 6:68

Јован 10:28
Јован 12:25
Јован 12:50
Јован 17:2
Јован 17:3
Дела апостолска 13:46
Дела апостолска 13:48
Римљанима 2:7
Римљанима 5:21
Римљанима 6:22
Римљанима 6:23
Римљанима 16:25
Римљанима 16:26
2 Коринћанима 4:17
2 Коринћанима 4:18
2 Коринћанима 5:1
Галатима 6:8
2 Солуњанима 1:9
2 Солуњанима 2:16
1 Тимотеју 1:16
1 Тимотеју 6:12
1 Тимотеју 6:16
2 Тимотеју 1:9
2 Тимотеју 2:10
Титу 1:2
Титу 3:7
Филимону 1:15
Јеврејима 5:9
Јеврејима 6:2
Јеврејима 9:12
Јеврејима 9:14
Јеврејима 9:15
Јеврејима 13:20
1 Петрова 5:10
2 Петрова 1:11
1 Јованова 1:2
1 Јованова 2:25
1 Јованова 3:15
1 Јованова 5:11
1 Јованова 5:13
1 Јованова 5:20
Јудина 1:7
Јудина 1:21
Откривење 14:6

eleēsē

Римљанима 11:32

Geenna

Матеј 5:22
Матеј 5:29
Матеј 5:30
Матеј 10:28
Матеј 18:9
Матеј 23:15
Матеј 23:33
Марко 9:43

Марко 9:45
Марко 9:47
Лука 12:5
Јаковљева 3:6
Hadēs
Матеј 11:23
Матеј 16:18
Лука 10:15
Лука 16:23
Дела апостолска 2:27
Дела апостолска 2:31
1 Коринћанима 15:55
Откривење 1:18
Откривење 6:8
Откривење 20:13
Откривење 20:14

Limnē Pyr

Откривење 19:20
Откривење 20:10
Откривење 20:14
Откривење 20:15
Откривење 21:8

Sheol

1 Мојсијева 37:35
1 Мојсијева 42:38
1 Мојсијева 44:29
1 Мојсијева 44:31
4 Мојсијева 16:30
4 Мојсијева 16:33
5 Мојсијева 32:22
1 Књига Самуилова 2:6
2 Књига Самуилова 22:6
1 Књига о царевима 2:6
1 Књига о царевима 2:9
Књига о Јову 7:9
Књига о Јову 11:8
Књига о Јову 14:13
Књига о Јову 17:13
Књига о Јову 17:16
Књига о Јову 21:13
Књига о Јову 24:19
Књига о Јову 26:6
Псалми 6:5
Псалми 9:17
Псалми 16:10
Псалми 18:5
Псалми 30:3
Псалми 31:17
Псалми 49:14
Псалми 49:15
Псалми 55:15
Псалми 86:13
Псалми 88:3
Псалми 89:48

Псалми 116:3
Псалми 139:8
Псалми 141:7
Приче Соломонове 1:12
Приче Соломонове 5:5
Приче Соломонове 7:27
Приче Соломонове 9:18
Приче Соломонове 15:11
Приче Соломонове 15:24
Приче Соломонове 23:14
Приче Соломонове 27:20
Приче Соломонове 30:16
Књига проповедникова 9:10
Песма над песмама 8:6
Књига пророка Исаје 5:14
Књига пророка Исаје 7:11
Књига пророка Исаје 14:9
Књига пророка Исаје 14:11
Књига пророка Исаје 14:15
Књига пророка Исаје 28:15
Књига пророка Исаје 28:18
Књига пророка Исаје 38:10
Књига пророка Исаје 38:18
Књига пророка Исаје 57:9
Књига пророка Језекиља 31:15
Књига пророка Језекиља 31:16
Књига пророка Језекиља 31:17
Књига пророка Језекиља 32:21
Књига пророка Језекиља 32:27
Књига пророка Осије 13:14
Књига пророка Амоса 9:2
Књига пророка Јоне 2:2
Књига пророка Авакума 2:5

Tartaroō

2 Петрова 2:4

Questioned

2 Петрова 2:17

Mesopotamia

Haran

Mediterranean
Sea

Damascus

Babylon

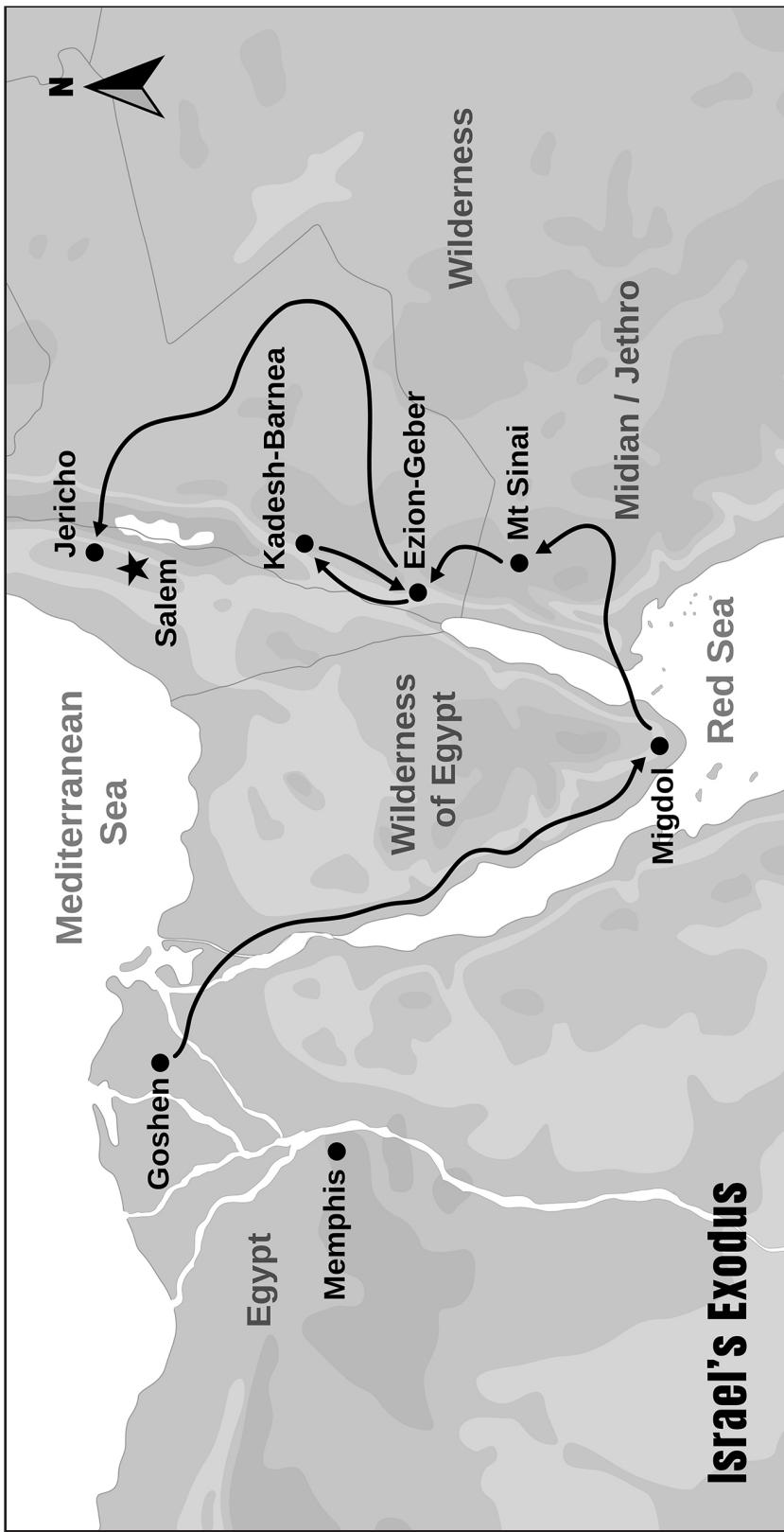
Salem

Egypt

Persian
Gulf

Abraham's Journey

Verom послуша Абраам кад би позван да изиђе у земљу коју хтеде да прими у наследство, и изиђе не знајући куда иде. - Јеврејима 11:8

А кад Фараон пусти народ, не одведе их Бог путем к земли филистимскеј, ако и беше краћи, јер Бог рече:
Да се не покаже народ кад види рат, и не врати се у Мисир. - 2 . Мојсијева 13:17

Israel's Exodus

Mediterranean Sea

Sidon
Tyre
Caesarea-Philippi

Galilee
Capernaum
Bethsaida

Cana
Nazareth

Sychar

Samaria

Ephraim

Jerusalem ★
Bethany

Bethlehem

Judea

► Egypt

Decapolis

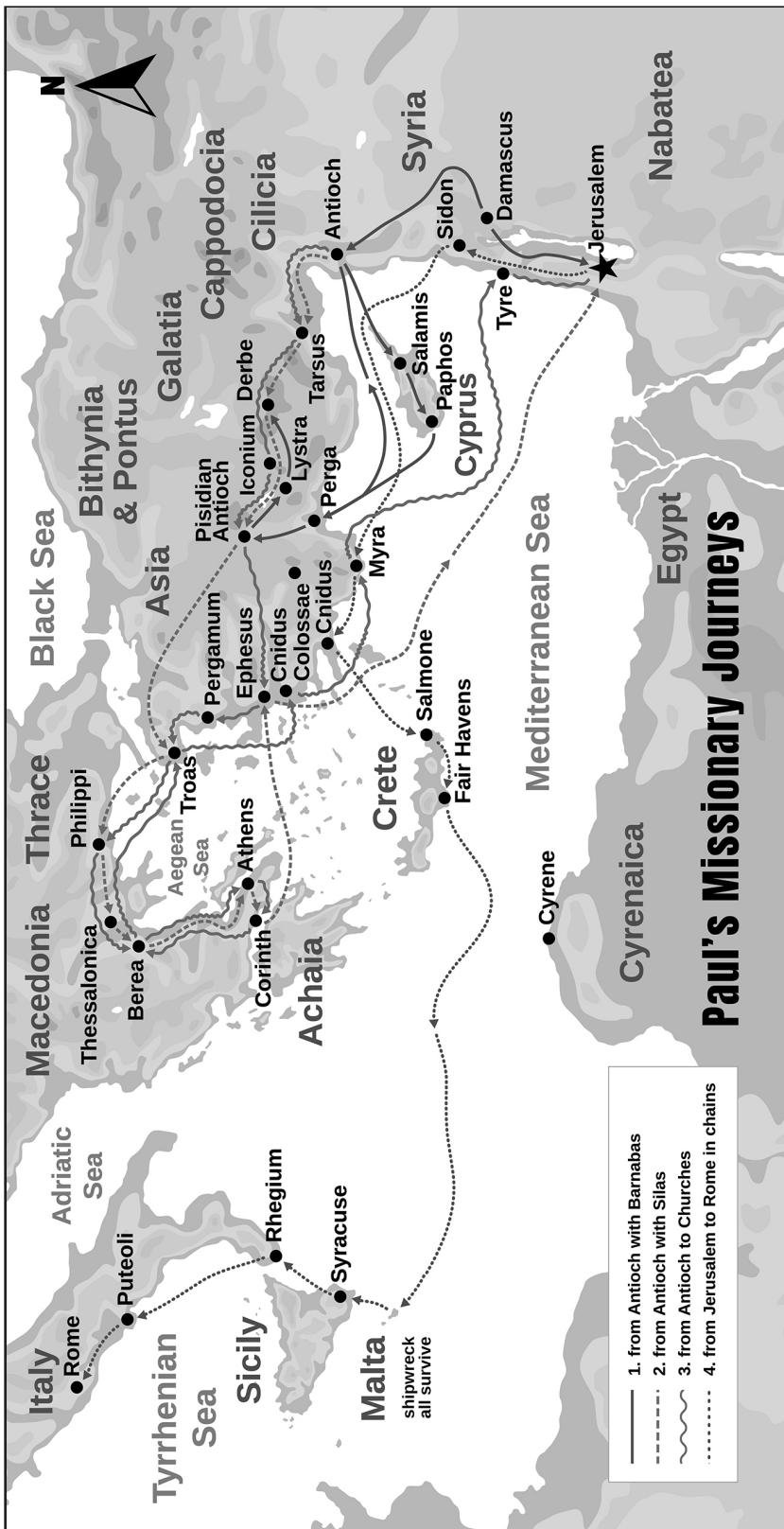
Peraea

Jericho

Jesus' Journeys

Јер Син човечји није дошао да Му служе него да служи, и да да душу свеју у откуп за многе. - Марко 10:45

Paul's Missionary Journeys

Од Павла, слуге Иисуса Христа, позваног апостола изабраног за јеванђеље Бомјаје, - Римљанима 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
		Revelation 20:13 Thalaasa						
		Revelation 19:20 Lake of Fire						
		Revelation 20:2 Abyss						

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Судбина

Српски at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Идите дакле и научите све народе крститеши их да има Отца и Сина и Светог Духа, - Матеј 28:19

